

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΓΡΑΠΤΑ

της
Ελένης Γκ. Ουάιτ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος.....	5
Ιστορικός Πρόλογος.....	7
Το Μεγάλο Κίνημα της Παρουσίας.....	7
Ο Υπολογισμός των Προφητικών Περιόδων.....	8
Η Απογοήτευση και οι Συνέπειές της.....	10
Ένα Όραμα δίδεται στην Ελένη Χάρμον.....	10
Δύο Ομάδες Αντβεντιστών.....	11
Η Αυγή του Φωτός του Αγιαστηρίου.....	11
Οι Αλήθειες που Επιβεβαιώθηκαν με Όραμα.....	12
Η έναρξη της τήρησης του Σαββάτου.....	12
Η Σημασία του Σαββάτου Αποκαλύπτεται.....	13
Τα σημαντικά συνέδρια για το Σάββατο.....	13
Οι πρωτοπόροι αρχίζουν να δημοσιεύουν.....	14
Ξεκινώντας την ‘Επιθεώρηση και Κήρυκας’.....	14
Το Εκδοτικό Έργο Μεγαλώνει.....	14
Το Μπάτλ Κρίκ γίνεται το εκδοτικό κέντρο.....	15
Η ‘Κλειστή Θύρα και η ‘Ανοιχτή Θύρα’.....	15
Οι Δύο Τρόποι για να Αντιμετωπισθεί η Δυσκολία.....	16
Η Κλήση για Οργάνωση της Εκκλησίας.....	17
Το Όραμα της Μεγάλης Διαμάχης.....	17
Βιώματα και Οράσεις.....	21
Το πρώτο μου όραμα.....	22
Επόμενα Οράματα.....	30
Το Σφράγισμα.....	31
Η Αγάπη του Θεού για τον Λαό του.....	32
Ο Κλονισμός των Δυνάμεων του Ουρανού.....	33
Η Ανοιχτή και η Κλειστή Θύρα.....	33
Η Δοκιμασία της Πίστης μας.....	35
Προς το Μικρό Ποίμνιο.....	36
Οι Τελευταίες Πληγές και η Κρίση.....	37
Το τέλος των 2300 ημερονυκτίων.....	38
Το Χρέος μπροστά στον Καιρό της Θλίψης.....	39
Οι ‘μυστηριώδεις κρότοι’.....	40
Οι Αγγελιοφόροι.....	41
Το Χάραγμα του Θηρίου.....	42
Οι Τυφλοί Οδηγούν τους Τυφλούς.....	44
Προετοιμασία για το Τέλος.....	44
Προσευχή και Πίστη.....	45
Ο Καιρός της Συγκομιδής.....	46
Τα Όνειρα της κας Ουάιτ [που αναφέρθηκαν στη σελίδα 21].....	48
Το Όνειρο του Ουίλλιαμ Μίλλερ [που αναφέρθηκε στην σελίδα 36].....	49
Συμπλήρωμα – Μια επεξήγηση.....	51
Οργάνωση του Ευαγγελίου.....	55
Δυσκολίες μέσα στην Εκκλησία.....	58
Η Ελπίδα της Εκκλησίας.....	59
Προετοιμασία για την Έλευση του Χριστού.....	61
Πιστότητα κατά τις Κοινωνικές Συναντήσεις.....	62
Προς τους άπειρους.....	64
Απάρνηση του εαυτού.....	65
Έλλειψη Σεβασμού.....	65
Ψευδοποιμένες.....	66
Το δώρο του Θεού στον άνθρωπο.....	67
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ.....	69
Πρόλογος.....	71

Η Πτώση του Σατανά.....	77
Η πτώση του ανθρώπου.....	78
Το σχέδιο της σωτηρίας.....	78
Η πρώτη έλευση του Χριστού.....	80
Το ποιμαντορικό έργο του Χριστού.....	82
Η μεταμόρφωση.....	84
Η προδοσία του Χριστού.....	85
Η δίκη του Χριστού.....	86
Η Σταύρωση του Χριστού.....	89
Η Ανάσταση του Χριστού.....	91
Η Ανάληψη του Χριστού.....	95
Οι μαθητές του Χριστού.....	95
Ο θάνατος του Στεφάνου.....	98
Η μεταστροφή του Σαύλου.....	98
Οι Ιουδαίοι αποφασίζουν να θανατώσουν τον Παύλο.....	99
Ο Παύλος επισκέπτεται την Ιερουσαλήμ.....	101
Η μεγάλη αποστασία.....	102
Το μυστήριο της ανομίας.....	104
Θάνατος, όχι αιώνια ζωή μέσα στην κόλαση.....	105
Η Μεταρρύθμιση.....	107
Η Εκκλησία και ο κόσμος ενωμένοι.....	109
Ο Ουίλλιαμ Μίλλερ.....	110
Το μήνυμα του πρώτου αγγέλου.....	111
Το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου.....	113
Απεικόνιση του κινήματος της Παρουσίας.....	114
Άλλη μια απεικόνιση.....	116
Το Αγιαστήριο.....	118
Το μήνυμα του τρίτου αγγέλου.....	120
Μια σταθερή πλατφόρμα.....	121
Πνευματισμός.....	123
Πλεονεξία.....	125
Το κοσκίνισμα.....	126
Οι αμαρτίες της Βαβυλώνας.....	128
Η μεγάλη φωνή.....	129
Το μήνυμα του τρίτου αγγέλου ολοκληρώθηκε.....	130
Ο καιρός της θλίψης Ιακώβ.....	131
Η απελευθέρωση των αγίων.....	132
Ο μισθός των αγίων.....	134
Η ερήμωση της γης.....	134
Η δεύτερη ανάσταση.....	135
Ο δεύτερος θάνατος.....	136
Παράρτημα.....	137

Πρόλογος

(στην πρώτη έκδοση του βιβλίου 'Βιώματα και Οράσεις')

Γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ότι πολλοί από εκείνους που αναζητούν ειλικρινώς την αλήθεια και την βιβλική αγιότητα είναι προκατειλημμένοι ενάντια στα οράματα. Δύο μεγάλες αιτίες δημιούργησαν την προκατάληψη αυτή. Η πρώτη είναι ο θρησκευτικός φανατισμός, ο συνοδευόμενος από ψεύτικα οράματα και πνευματικές ασκήσεις, ο οποίος υφίσταται σχεδόν παντού. Αυτό έχει οδηγήσει πολλούς από τους ειλικρινείς να αμφιβάλλουν για οτιδήποτε έχει σχέση με αυτά. Η δεύτερη είναι η προώθηση του μεσμερισμού και ειδικότερα αυτού που ονομάζεται κοινώς 'μυστηριώδεις κρότοι' που είναι τέλεια υπολογισμένο ώστε να εξαπατήσει και να δημιουργήσει απιστία για τις δωρεές και τις ενέργειες του Πνεύματος του Θεού.

Ο Θεός όμως δεν αλλάζει. Το έργο Του μέσω του Μωυσή μπροστά στον Φαραώ ήταν τέλειο, παρά το ότι στους Ιανή και Ιαμβρή επετράπη να πραγματοποιήσουν θαύματα με τη δύναμη του Σατανά, που έμοιαζαν με εκείνα που έκανε ο Μωυσής. Τέτοιου είδους απάτη εμφανίστηκε επίσης και κατά τις ημέρες των αποστόλων, οι δωρεές όμως του Πνεύματος εκδηλώθηκαν σε όσους ακολουθούσαν τον Χριστό. Δεν είναι μέσα στους σκοπούς του Θεού να αφήσει τους ανθρώπους, ειδικά στην εποχή μας που οι κάθε είδους απάτες είναι σχεδόν απεριόριστες, χωρίς τις δωρεές και τις εκδηλώσεις του Πνεύματός Του.

Ο στόχος του πλαστού είναι να η απομίμηση μιας υπαρκτής πραγματικότητας, επομένως η παρούσα εκδήλωση του πνεύματος της πλάνης είναι απόδειξη ότι ο Θεός παρουσιάζεται στα παιδιά Του μέσω της δύναμης του Αγίου Πνεύματος και ότι πρόκειται να εκπληρώσει τον Λόγο Του με θαυμαστό τρόπο.

«Και κατά τις έσχατες ημέρες, λέει ο Θεός, θα ξεχύσω από το πνεύμα μου επάνω σε κάθε σάρκα· και θα προφητεύσουν οι γιοι σας και οι θυγατέρες σας, και οι νέοι σας θα δουν οράσεις, και οι πρεσβύτεροί σας θα δουν όνειρα· ...» (Πράξ. 2:17, πρβλ. Ιωήλ 2:28)

Ως προς τον μεσμερισμό, ανέκαθεν τον θεωρούσαμε επικίνδυνο και δεν επιθυμούμε διόλου να ασχοληθούμε με αυτόν. Δεν έχουμε δει ούτε ένα άτομο το οποίο είχε υποστεί μεσμεριστική ύπνωση και δεν γνωρίζουμε ούτε έχουμε εμπειρία αυτής της τεχνικής.

Αποστέλλουμε αυτό το μικρό πόνημα με την ελπίδα ότι θα προσφέρει παρηγορία στους αγίους

Ιάκωβος Ουάιτ
Σαρατόγκα Σπρινγκς, Ν.Υ.
Αύγουστος 1851

Ιστορικός Πρόλογος

Τα Πρώτα Γραπτά είναι έργο διαχρονικό και μεγάλου ενδιαφέροντος για τους αντβεντιστές εβδόμης ημέρας, διότι συγκεντρώνει τα πρώιμα βιβλία της Ελένης Ουάιτ. Αυτά γράφτηκαν και δημοσιεύθηκαν για πρώτη φορά τη δεκαετία του 1850, για την οικοδόμηση και την καθοδήγηση αυτών οι οποίοι μαζί με τη συγγραφέα είχαν ζήσει τα βιώματα των σαββατιστών αντβεντιστών τη δεκαετία του 1840 και τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1850. Έχοντας αυτό ως δεδομένο, η συγγραφέας θεώρησε ότι ο αναγνώστης θα είναι οικείος με την ιστορία του κινήματος της Παρουσίας και την εξέλιξη του κινήματος των αντβεντιστών εβδόμης ημέρας που δημιουργήθηκε το 1844. Επομένως μερικές φορές γίνονται απλοί υπαινιγμοί για βιώματα τα οποία ήταν τότε εντελώς κατανοητά και χρησιμοποιούνται εκφράσεις οι οποίες για να κατανοηθούν σωστά θα πρέπει να θεωρηθούν μέσα στο πλαίσιο της ιστορίας των σαββατιστών αντβεντιστών εκείνα τα πρώιμα χρόνια.

Το 1858, γράφοντας για την ήχηση των μηνυμάτων των τριών αγγέλων του 14^{ου} κεφ. της Αποκάλυψης, η Ελένη Ουάιτ ασχολείται με τα βιώματα εκείνων που συμμετείχαν στο έργο και εξάγει διδάγματα από τα βιώματα αυτά αντί να δώσει, όπως κάποιος θα περίμενε, μια καθαρή παρουσίαση του χαρακτήρα των μηνυμάτων αυτών. Δες τις σελίδες 111-114, 120-121. Μερικές φορές μεταχειρίζεται άγνωστους όρους όπως 'κατ' όνομα αντβεντιστής', 'κλειστή θύρα', 'ανοιχτή θύρα', κλπ.

Σήμερα είμαστε πάνω από έναν αιώνα μετά από τις ηρωικούς αυτούς καιρούς. Ο αναγνώστης πρέπει να το έχει αυτό συνεχώς κατά νου. Θα κάνουμε τώρα ανασκόπηση της ιστορίας που ήταν πολύ γνωστή στους συγχρόνους της Ελένης Ουάιτ, αγγίζοντας μερικά από τα σημαντικά σημεία των βιωμάτων των σαββατιστών αντβεντιστών κατά τη διάρκεια της μίας ή των δύο δεκαετιών που προηγήθηκαν από την πρώτη δημοσίευση του υλικού που παρουσιάζεται εδώ.

Στις πρώτες παραγράφους η κα Ουάιτ κάνει μια σύντομη αναφορά στη μεταστροφή της και στα πρώιμα χριστιανικά της βιώματα. Μιλάει επίσης για τις διαλέξεις που άκουσε τότε σχετικά με το βιβλικό δόγμα της αναμενόμενης προσωπικής έλευσης του Χριστού, που θεωρείτο ότι θα συμβεί πολύ σύντομα. Το μεγάλο κίνημα της Παρουσίας για το οποίο γίνεται πολύ σύντομη αναφορά ήταν ένα παγκόσμιας εμβέλειας κίνημα. Προέκυψε ως αποτέλεσμα προσεκτικής μελέτης, από την πλευρά πολλών, των προφητικών Γραφών και της αποδοχής των καλών νέων της έλευσης του Ιησού από μεγάλους αριθμούς ανθρώπων σε όλο τον κόσμο.

Το Μεγάλο Κίνημα της Παρουσίας

Ήταν όμως στις Η.Π.Α. εκεί όπου το κίνημα της Παρουσίας διακηρύχθηκε ευρέως και έγινε αποδεκτό. Καθώς οι βιβλικές προφητείες σχετικά με την επιστροφή του Ιησού έγιναν αποδεκτές από άξιους άνδρες και γυναίκες πολλών θρησκευτικών δογμάτων, προέκυψε μια μεγάλη ομάδα ειλικρινών πιστών αντβεντιστών. Θα πρέπει να σημειωθεί, ωστόσο, ότι δεν δημιουργήθηκε τότε κάποια ξεχωριστή θρησκευτική οργάνωση. Η ελπίδα της Παρουσίας οδήγησε σε βαθιές θρησκευτικές αναζωπυρώσεις που ωφέλησαν όλες τις προτεσταντικές εκκλησίες και οδήγησαν πολλούς σκεπτικιστές και απίστευτους να ομολογήσουν δημοσίως την πίστη τους στην Αγία Γραφή και στον Θεό.

Καθώς το κίνημα προσέγγιζε το αποκορύφωμά του τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1840, αρκετές εκατοντάδες ποιμένων συνενώθηκαν για τη διακήρυξη το μηνύματος αυτού. Επικεφαλής ήταν ο Ουίλλιαμ Μίλλερ, ο οποίος έζησε στο ανατολικό άκρο της πολιτείας της Νέας Υόρκης. Ήταν ένας άνθρωπος με εξέχουσα θέση στην κοινότητά του και ασχολήθηκε με τη γεωργία ως μέσο διαβίωσης. Παρά το πλούσιο θρησκευτικό του υπόβαθρο, κατά τα νεανικά του χρόνια μεγάλωσε έχοντας αμφιβολίες. Έχασε την πίστη του στην Αγία Γραφή και υιοθέτησε ντεϊστικές απόψεις. Μια Κυριακή πρωί, ενώ διάβαζε ένα κήρυγμα στην εκκλησία των Βαπτιστών, το Άγιο Πνεύμα άγγιξε την καρδιά του και οδηγήθηκε να αποδεχθεί τον Ιησού Χριστό ως Σωτήρα του. Ο Μίλλερ άρχισε να διαβάζει το Λόγο του Θεού, αποφασισμένος να βρει στην Αγία Γραφή μια ικανοποιητική απάντηση σε όλα τα ερωτήματά του και να μάθει ο ίδιος τις αλήθειες που εκτίθενται στις σελίδες της.

Για δύο χρόνια αφιέρωσε το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου του σε μια μελέτη των Γραφών, εδάφιο προς εδάφιο. Ήταν αποφασισμένος να μην πάει στο επόμενο εδάφιο μέχρις ότου αισθανθεί ότι είχε βρει μια ικανοποιητική εξήγηση του εδαφίου που μελετούσε. Είχε μπροστά του μόνο την Αγία Γραφή και κάποια ερμηνευτικά σχόλια. Κάποια στιγμή έφτασε η μελέτη του στις προφητείες της πραγματικής, προσωπικής, δευτέρας έλευσης του Χριστού. Εντύπωσε επίσης και στις μεγάλες χρονικές προφητείες και ειδικότερα σε εκείνη των 2300 ημερονυκτίων στο 8^ο και στο 9^ο κεφάλαιο του Δανιήλ, την οποία συνέδεσε με την προφητεία του 14^{ου} κεφαλαίου της Αποκάλυψης και του αγγέλου που διακηρύσσει την ώρα της κρίσης του Θεού

(Αποκ.14:6,7). Στο παρόν βιβλίο, σελ. 110, η κα Ουάιτ αναφέρει ότι 'ο Θεός έστειλε τον άγγελό Του να παρακινήσει την καρδιά' του Ουίλλιαμ Μίλλερ, 'και να τον οδηγήσει να μελετήσει τις προφητείες'.

Κατά τα νεανικά της χρόνια η κα Ουάιτ άκουσε τον Μίλλερ να δίνει δύο σειρές διαλέξεων στην πόλη του Πόρτλαντ, Μείν. Μια βαθειά και διαρκής εντύπωση χαραχθηκε στην καρδιά της. Θα την αφήσουμε να θέσει μπροστά μας τον υπολογισμό των προφητειών, έτσι όπως ο πρεσβύτερος Μίλλερ τις παρουσίαζε στα ακροατήρια του. Προς τούτο θα στραφούμε στο μεταγενέστερο βιβλίο της κας Ουάιτ, τη Μεγάλη Διαμάχη:

Ο Υπολογισμός των Προφητικών Περιόδων

‘Η προφητεία που φαινόταν να αναφέρεται με τη μεγαλύτερη ακρίβεια στον καιρό της δευτέρας παρουσίας ήταν του Δανιήλ 8:14: “*Έως δύο χιλιάδων και τριακοσίων ημερονυκτίων τότε το αγιαστήριον θέλει καθαρισθεί*”. Ακολουθώντας το σύστημά του να εκζητεί την ερμηνεία της Γραφής μέσα από την ίδια την Γραφή, ο Μίλλερ διαπίστωσε ότι μια συμβολική προφητική ημέρα αντιστοιχεί με έναν ολόκληρο χρόνο. (Αριθμοί 14:34, Ιεζεκιήλ 4:6) Διεπίστωσε επίσης ότι το διάστημα των 2300 προφητικών ημερονυκτίων, ή πραγματικών ετών, ξεπερνούσε κατά πολύ τα όρια της ιουδαϊκής οικονομίας. Επομένως η εφαρμογή του δεν μπορούσε να αποδοθεί στο ιουδαϊκό αγιαστήριο. Ασπαζόμενος την επικρατούσα στην εποχή του γνώμη ότι κατά την χριστιανική οικονομία το αγιαστήριο συμβολίζει τη γη, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο καθαρισμός του αγιαστηρίου του Δανιήλ 8:14 απεικονίζει τον εξαγνισμό της γης με τη φωτιά κατά την δευτέρα παρουσία του Χριστού. Συμπέρανε λοιπόν ότι αν η αφετηρία των 2300 ημερονυκτίων μπορούσε να προσδιορισθεί, τότε ο χρόνος της δευτέρας παρουσίας θα μπορούσε να καθορισθεί χωρίς δυσκολία. Έτσι θα γινόταν γνωστός ο καιρός της θεσπέσιας ολοκλήρωσης των πάντων, ο καιρός που θα σήμαινε το τέλος της τωρινής κατάστασης “*με όλη της την υπερηφάνεια, τη δύναμη, την επιδεικτικότητα, τη ματαιοδοξία, την ασέβεια και την καταδυνάστευση*” ο καιρός οπότεν η κατάρα θα “*απομακρυνόταν από προσώπου της γης, ο θάνατος θα εξαφανιζόταν, οι πιστοί δούλοι του Θεού – άγιοι και προφήτες που τιμούν το όνομά Του – θα αμείβονταν και οι εξολοθρευτές της γης θα εξολοθρεύονταν.*” [Υποσημείωση: Bliss, Μνήμες από τον Ου. Μίλλερ, σελ.76]

Με καινούργιο και ζωηρότερο τώρα ενδιαφέρον ο Μίλλερ επιδόθηκε στην έρευνα των προφητειών, αφιερώνοντας όχι μόνο μέρες ολόκληρες, αλλά και νύχτες ακόμη στη μελέτη του θέματος εκείνου που παρουσίαζε καταπληκτική σημασία και βαθύτατο ενδιαφέρον. Στο όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ δεν γινόταν καμία νύξη για τον προσδιορισμό της αφετηρίας των 2300 ημερών. Ο άγγελος Γαβριήλ, αν και είχε εντολή να εξηγήσει την όραση στον Δανιήλ, μερική μόνο ερμηνεία του είχε δώσει. Καθώς έβλεπε να εκτυλίσσονται μπροστά στα μάτια του οι τρομακτικές σκηνές των διωγμών που θα αντιμετώπιζε η εκκλησία, ο προφήτης είχε χάσει τις αισθήσεις του. Δεν μπορούσε να υπομείνει περισσότερο και ο άγγελος τον άφησε για ένα διάστημα. “*Ελιποθύμησα*” λέγει ο Δανιήλ, “και ήμην ασθενής ημέρας τινάς ... Εθαύμαζαν δε δια την όρασιν και δεν υπήρχε ο εννοών.” (Δανιήλ 8:27)

Ο Θεός όμως είχε προστάξει τον αγγελιοφόρο Του: “*Κάμε τον άνθρωπον τούτον να εννοήσει την όρασιν.*” (εδ.16) Και η προσταγή έπρεπε να εκτελεστεί. Υπακούοντας στην εντολή, ο άγγελος ύστερα από ένα διάστημα ξαναγύρισε στον Δανιήλ λέγοντας: “*Τώρα εξήλθον δια να κάμω να λάβεις σύνεσιν.*” “*Δια τούτο εννόησον τον λόγον και κατάλαβε την οπτασίαν.*” (Κεφ.9:22,23) Ιδιαίτερα υπήρχε ένα σημαντικό σημείο του οράματος του ογδού κεφαλαίου που είχε μείνει ανεξήγητο, συγκεκριμένα το σημείο εκείνο που αφορά το χρόνο – των 2300 – ημερών. Γι αυτό και ο άγγελος, συνεχίζοντας την ερμηνεία του μετά από διακοπή, ασχολείται κυρίως με το θέμα του χρόνου:

“*Εβδομήντα εβδομάδες διορίσθησαν επί του λαού σου και επί την Πόλιν την Αγίαν ... Γνώρισον λοιπόν και κατάλαβε ότι από της εξελεύσεως της προσταγής του να ανοικοδομηθεί η Ιερουσαλήμ, έως του Χριστού του Ηγουμένου, θέλουσιν είσθαι εβδομάδες επτά και εβδομάδες εξήκοντα δύο· θέλει οικοδομηθεί πάλιν η πλατεία και το τείχος, μάλιστα εν καιροίς στενοχώριας. Και μετά τας εξήκοντα δύο εβδομάδας, θέλει εκκοπεί ο Χριστός πλήν ουχί δι’ Εαυτόν ... Και θέλει στερεώσει την διαθήκην εις πολλούς εν μια εβδομάδι· και εν τω ημίσει της εβδομάδας θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά.*” (Δανιήλ 9:25-27)

Ο άγγελος είχε σταλεί στον Δανιήλ με τον αποκλειστικό σκοπό να του διευκρινίσει το σημείο ακριβώς που δεν είχε ακόμα κατανοήσει από την όραση του ογδού κεφαλαίου, το χρονολογικό εκείνο σημείο που συγκεκριμένα ανέφερε: “*Έως δύο χιλιάδων και τριακοσίων ημερονυκτίων τότε το αγιαστήριον θέλει καθαρισθεί*” Αφού συνέστησε στον Δανιήλ “*εννόησον τον λόγον, και κατάλαβε την οπτασίαν*”, οι αμέσως επόμενες λέξεις του αγγέλου ήταν: “*Εβδομήντα εβδομάδες διορίσθησαν επί του λαού σου και επί την Πόλιν την Αγίαν σου.*” Το ρήμα “*διορίσθησαν*” εδώ σημαίνει “*απεκόπησαν*”. Εβδομήντα εβδομάδες που ισοδυναμούν με 490 χρόνια αναφέρονται από τον άγγελο ότι απεκόπησαν και ανήκουν ειδικά στον λαό Ισραήλ. Γεννάται όμως το ερώτημα: από που απεκόπησαν; Αφού οι 2300 μέρες αποτελούν τη μοναδική χρονική περίοδο του ογδού κεφαλαίου, αυτό θα πρέπει να είναι το χρονικό διάστημα από το οποίο

απεκόπησαν οι εβδομήντα εβδομάδες. Έπεται με αυτό ότι οι εβδομήντα εβδομάδες αποτελούν μερικό τμήμα των 2300 ημερών και ότι τα δύο χρονικά τμήματα – το ολικό και το μερικό – ξεκινούν από το ίδιο αρχικό σημείο. Σύμφωνα με την εξήγηση του αγγέλου, οι εβδομήντα εβδομάδες χρονολογούνται από τον καιρό της έκδοσης του διατάγματος για την ανοικοδόμηση της Ιερουσαλήμ. Αν μπορούσε να καθορισθεί η ημερομηνία του διατάγματος αυτού, τότε το σημείο της αφετηρίας της μεγάλης περιόδου των 2300 ημερών θεωρείτο βέβαιο.

Το έβδομο κεφάλαιο του Εσδρα (εδ. 12-26) κάνει μνεία του διατάγματος αυτού. Η τελειότερη έκδοσή του οφείλεται στον βασιλιά της Περσίας Αρταξέρξη το 457 π.Χ.. Στο έκτο κεφάλαιο του Εσδρα και εδάφιο 14 αναφέρεται επίσης ότι ο οίκος του Κυρίου είχε οικοδομηθεί *“κατά την προσταγή του Κύρου και Δαρείου και Αρταξέρξου βασιλέως της Περσίας”*. Μετά την αρχική εκπόνηση, την επικύρωση, τη βαθμιαία βελτίωση και την ολοσχερή τελειοποίηση του διατάγματος αυτού, οι τρεις Πέρσες μονάρχες το έθεσαν τελικά σε εφαρμογή ακριβώς τον καιρό που, κατά την προφητική υπαγόρευση, θα σήμαινε την αρχή των 2300 ημερών. Λογαριάζοντας το 457 – χρονολογία της ολοκλήρωσης του διατάγματος – σαν την ακριβή χρονολογία της επικυρωμένης βασιλικής εντολής, κάθε λεπτομέρεια της προφητείας των εβδομήντα εβδομάδων παρουσιάζεται εκπληρωμένη.

“Από της εξελεύσεως της προσταγής του να ανοικοδομηθεί η Ιερουσαλήμ, έως του Χριστού του Ηγουμένου, θέλουσιν είσθαι εβδομάδες επτά και εβδομάδες εξήκοντα δύο” συγκεκριμένα εξήκοντα εννέα εβδομάδες ή 483 χρόνια. Το διάταγμα του Αρταξέρξη τέθηκε σε εφαρμογή το φθινόπωρο του 457 π.Χ.. Προσθέτοντας στην ημερομηνία αυτή τα 483 χρόνια, φθάνομε στο έτος 27 μ.Χ.. Ακριβώς τότε εκπληρώθηκε η προφητεία. Η λέξη “Μεσσίας” σημαίνει “Κεχρισμένος”. Το φθινόπωρο του 27 μ.Χ. ο Χριστός βαπτίστηκε από τον Ιωάννη και δέχθηκε το χρίσμα του Αγίου Πνεύματος. Ο απόστολος Πέτρος πιστοποιεί ότι *“ο Θεός έχρισε τον Ιησούν από τη Ναζαρέτ με Πνεύμα Άγιον και με δύναμιν.”* (Πράξεις 10:38) Και ο ίδιος ο Σωτήρας δήλωσε: *“Πνεύμα Κυρίου είναι επ’ Εμέ· δια τούτο με έχρισε· Με απέστειλε δια να ευαγγελίζομαι προς τους πτωχούς.”* (Λουκά 4:18) Μετά το βάπτισμα πήγε στη Γαλιλαία *“κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας του Θεού και λέγων, ότι επληρώθει ο καιρός.”* (Μάρκου 1:14-15)

“Και θέλει στηρίξει την διαθήκην μετά πολλών εν μιά εβδομάδι,” συνεχίζει η προφητεία του Δανιήλ. Η “εβδομάδα” που αναφέρεται εδώ είναι η τελευταία από τις εβδομήντα. Με άλλα λόγια, είναι τα τελευταία επτά έτη του συνολικού χρόνου που είχε προσδιορισθεί ιδιαίτερος για το ιουδαϊκό έθνος. Κατά το διάστημα αυτό, δηλαδή από το 27 μέχρι το 34 μ.Χ., πρώτα ο ίδιος ο Χριστός και κατόπιν οι μαθητές Του, απηύθυναν την πρόσκληση του ευαγγελίου αποκλειστικά και μόνο στους Ιουδαίους. Στέλλοντας τους αποστόλους να κηρύξουν την αγαθή αγγελία της βασιλείας των ουρανών, ο Σωτήρας είχε δώσει την εντολή: *“Εις οδόν εθνών μη υπάγητε και εις πόλιν Σαμαρειτών μη εισέλθητε. Υπάγετε μάλλον προς τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Ισραήλ.”* (Ματθαίου 10:5-6)

“Εν τω μέσω της εβδομάδος” πρόσθετε η προφητεία του Δανιήλ, “θέλει σταματήσει η θυσία και η προσφορά.” Το 31 μ.Χ. τριάντισι χρόνια μετά το βάπτισμα Του, ο Κύριος μας σταυρώθηκε. Η μεγάλη θυσία του Γολγοθά σήμαινε το τέλος του συστήματος των θυσιών που επί τέσσερις χιλιάδες χρόνια συγκέντρωναν την προσοχή των ανθρώπων στον Αμνό του Θεού. Και όταν ο τύπος συνάντησε το αντίτυπο, τότε πια όλες οι προσφορές και οι θυσίες του τελεουργικού συστήματος έπαψαν.

Οι εβδομήντα εβδομάδες ή τα 490 χρόνια της προθεσμίας του λαού Ισραήλ έληξαν, όπως είδαμε, το 34 μ.Χ.. Τη χρονιά εκείνη, με την απόφαση του ανωτάτου ιουδαϊκού δικαστηρίου, το έθνος επίσημα σφράγιζε για πάντα την από μέρους του απόρριψη του ευαγγελίου με το μαρτυρικό θάνατο του Στεφάνου και τον αμείλικτο κατά των Χριστιανών διωγμό που επηκολούθησε. Από τότε, η αγγελία της σωτηρίας, που δεν περιορίζονταν πια στο μέχρι τούδε εκλεκτό λαό του Θεού, άρχισε να μεταδίδεται ελεύθερα στον υπόλοιπο κόσμο. Οι μαθητές, αναγκασμένοι λόγω του διωγμού να απομακρυνθούν από την Ιερουσαλήμ, *“διασπαρέντες διήλθον, ευαγγελιζόμενοι τον λόγον.”* Ο Φίλιππος, *“καταβάς εις την πόλιν της Σαμάρειας, εκήρυττεν εις αυτούς τον Χριστόν.”* Ο Πέτρος *“αποκαλυφθείς θεόθεν”* εξέθεσε τις αλήθειες του ευαγγελίου στον εκατόνταρχο της Καισαρείας, τον θεοφοβούμενο Κορνήλιο και ο Παύλος, ο ζηλωτής, μετά την επιστροφή του στο Χριστό, εξουσιοδοτήθηκε να διαδώσει τις χαρμόσυνες αγγελίες με το πρόσταγμα: *“ύπαγε· διότι Εγώ θέλω σε εξαποστείλει εις έθνη μακράν.”* (Πράξεις 8:4-5, 22:21)

Μέχρι το σημείο αυτό, αφού όλες οι προφητείες βρήκαν κατά γράμμα την εκπλήρωσή τους, παραμένει γεγονός αναντίρρητο ότι η αρχή των εβδομήντα εβδομάδων τοποθετείται στο 457 π.Χ. και η λήξη τους στο 34 μ.Χ.. Σύμφωνα με αυτά τα δεδομένα, ο υπολογισμός του τερματισμού των 2300 ημερών δεν παρουσιάζει καμία δυσκολία. Αφού αφαιρεθούν οι εβδομήντα εβδομάδες – 490 ημέρες ή χρόνια – από το συνολικό αριθμό των 2300, μένει ένα υπόλοιπο διάστημα 1810 ημερών. Αν στη χρονολογία 34 μ.Χ. προστεθούν τα 1810 χρόνια, φθάνομε στο έτος 1844. Επομένως οι 2300 ημέρες του Δανιήλ 8:14 λήγουν το 1844. Και σύμφωνα

με την επεξήγηση του αγγέλου, όταν εκπνεύσει η μεγάλη αυτή προφητική περίοδος, “το αγιαστήριο θέλει καθαρισθεί.” Έτσι ο χρόνος του καθαρισμού του αγιαστηρίου που κατά γενική σχεδόν παγκόσμια γνώμη, πιστευόταν ότι θα λάμβανε χώρα κατά τη δεύτερα παρουσία, είχε συγκεκριμένα προκαθορισθεί.

Ο Μίλλερ και οι συνεργάτες του στην αρχή πίστευαν ότι οι 2300 ημέρες έληγαν την άνοιξη του 1844, ενώ η προφητεία υπονοεί το φθινόπωρο του χρόνου εκείνου. Η παρανόηση του σημείου αυτού προξένησε αμηχανία και απογοήτευση σ’ αυτούς που είχαν ορίσει ότι η επιστροφή του Κυρίου θα λάμβανε χώρα την άνοιξη της χρονιάς εκείνης. Παρ’ όλα αυτά, το γεγονός εξακολουθούσε να παραμένει αναντίρρητο ότι οι 2300 μέρες έληγαν τη χρονιά του 1844 και ότι τότε έπρεπε να εκπληρωθεί οπωσδήποτε το γεγονός που συμβολιζόταν με τον καθαρισμό του αγιαστηρίου.

Όταν αρχικώς ανέλαβε να ερευνήσει τις Αγίες Γραφές όπως και έκανε, με σκοπό να αποδείξει ότι αυτές αποτελούσαν τη θείκη αποκάλυψη, ο Μίλλερ δεν είχε την παραμικρή ιδέα ότι θα κατέληγε στα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε. Και αυτός ο ίδιος δυσκολεύονταν να πεισθεί για τα αποτελέσματα της έρευνας του. Και όμως οι γραφικές αποδείξεις ήταν τόσο αναμφισβήτητες και δυναμικές που δεν μπορούσε κανείς να τις αγνοήσει.

Αφού αφιέρωσε δύο χρόνια στην προσεκτική μελέτη της Γραφής, το 1818 ήταν ακράδαντα πεπεισμένος ότι σε εικοσιπέντε περίπου χρόνια ο Χριστός θα επανέρχονταν για την απολύτρωση του λαού Του.’ (Ελένης Ουάιτ, ‘Η Μεγάλη Διαμάχη’, σελ.324-329 – ελληνικός τίτλος: ‘Η τελική παγκόσμια σύρραξη’, σελ.386-393)

Η Απογοήτευση και οι Συνέπειές της

Οι πιστοί της Παρουσίας περίμεναν με έντονη προσδοκία την ημέρα της αναμενόμενης επιστροφής του Κυρίου τους. Έβλεπαν το φθινόπωρο του 1844 ως τον χρόνο κατά τον οποίο η προφητεία του Δανιήλ θα εκπληρωνόταν. Όμως αυτοί οι αφοσιωμένοι πιστοί επρόκειτο να δοκιμάσουν μια μεγάλη απογοήτευση. Όπως οι παλαιοί μαθητές δεν κατάλαβαν τον ακριβή χαρακτήρα των γεγονότων που θα ελάμβαναν χώρα ως εκπλήρωση της προφητείας σχετικά με την πρώτη έλευση του Ιησού και δοκίμασαν απογοήτευση, έτσι και οι αντβεντιστές το 1844 απογοητεύτηκαν ως προς την εξέλιξη της προφητείας σχετικά με την αναμενόμενη δεύτερα έλευση του Χριστού. Πάνω σ’ αυτό η Ελένη Ουάιτ έγραψε στο παρόν βιβλίο:

“Ο Ιησούς δεν ήρθε στη γη όπως περίμενε η χαρούμενη ομάδα για να καθαρίσει το αγιαστήριο, καθαρίζοντας τη γη με φωτιά. Είδα ότι ήταν σωστοί στην αντίληψη που είχαν ως προς τις προφητικές περιόδους. Ο προφητικός χρόνος πράγματι τελείωσε το 1844. Το λάθος τους ήταν ότι δεν κατάλαβαν τι συνιστούσε το αγιαστήριο καθώς και τη φύση του καθαρισμού του.” σελ. 116

Σχεδόν αμέσως μετά την απογοήτευση της 22^{ας} Οκτωβρίου, αρκετοί πιστοί και ποιμένες που είχαν συσχετιστεί με το μήνυμα της Παρουσίας εγκατέλειψαν το κίνημα. Κάποιοι από αυτούς είχαν ενωθεί με το κίνημα σε μεγάλο βαθμό από φόβο και όταν ο αναμενόμενος χρόνος πέρασε, εγκατέλειψαν την ελπίδα τους και εξαφανίστηκαν. Άλλοι παρασύρθηκαν στον φανατισμό. Περίπου οι μισοί από την ομάδα των αντβεντιστών παρέμειναν στην πεποίθησή τους ότι ο Χριστός θα εμφανιζόταν σύντομα στα σύννεφα του ουρανού. Μέσα από την εμπειρία του χλευασμού και της γελοιοποίησης που υπέστησαν από τον κόσμο, νόμισαν ότι είδαν αποδείξεις ότι η ημέρα της χάρης είχε περάσει για τον κόσμο. Οι άνθρωποι αυτοί πίστευαν ακράδαντα ότι η επιστροφή του Κυρίου ήταν πολύ κοντά. Όμως όσο οι ημέρες περνούσαν και γίνονταν εβδομάδες και ο Κύριος δεν εμφανιζόταν, εκδηλώθηκε διαφορά απόψεων και η ομάδα αυτή χωρίστηκε. Το ένα μέρος, αριθμητικά μεγάλο, έλαβε τη θέση ότι η προφητεία δεν εκπληρώθηκε το 1844 και ότι θα πρέπει να είχε γίνει ένα λάθος στον υπολογισμό των προφητικών περιόδων. Άρχισαν να εστιάζουν την προσοχή τους σε κάποια μελλοντική ημερομηνία για το γεγονός. Υπήρχαν άλλοι, μια μικρότερη ομάδα, οι πρωτοπόροι της εκκλησίας των αντβεντιστών εβδόμης ημέρας, που ήταν τόσο σίγουροι για τα τεκμήρια του έργου του Πνεύματος του Θεού στο μεγάλο κίνημα της Παρουσίας, ώστε το να αρνηθούν ότι το κίνημα ήταν έργο του Κυρίου, πίστευαν ότι θα αποτελούσε προσβολή στο Πνεύμα της χάρης. Αισθάνονταν ότι αυτό δεν μπορούσαν να το κάνουν.

Ένα Όραμα δίδεται στην Ελένη Χάρμον

Η εμπειρία αυτής της ομάδας των πιστών και το έργο που επρόκειτο να κάνουν, απεικονίζονται στα τελευταία εδάφια του 10^{ου} κεφ. της Αποκάλυψης. Η προσδοκία της Παρουσίας επρόκειτο να αναβιώσει. Ο Θεός τους είχε οδηγήσει. Ακόμα τους οδηγούσε. Ανάμεσά τους ήταν μια νεαρή γυναίκα, που ονομαζόταν Ελένη Χάρμον, η οποία τον Δεκέμβριο του 1844, λιγότερο από 2 μήνες μετά την απογοήτευση, έλαβε προφητική αποκάλυψη από τον Θεό. Στο όραμα αυτό ο Κύριος απεικόνισε σ’ αυτήν το ταξίδι των ανθρώπων της Παρουσίας προς τη

νέα Ιερουσαλήμ. Παρότι το όραμα δεν εξηγούσε τον λόγο της απογοήτευσης, ο οποίος μπορούσε να εξαχθεί από τη μελέτη της Αγίας Γραφής - όπως και έγινε - τους έδωσε την βεβαιότητα ότι ο Θεός τους οδηγούσε και ότι θα εξακολουθούσε να τους οδηγεί καθώς ταξίδευαν προς την ουράνια πόλη.

Στην αρχή του συμβολικού μονοπατιού που αποκαλύφθηκε στη νεαρή Ελένη υπήρχε ένα λαμπρό φως, που ο άγγελος το προσδιόρισε ως τη μεσονύκτια κραυγή, μια έκφραση που συνδέεται με τη κλιμακωτή διακήρυξη το καλοκαίρι του 1844 της επικείμενης δευτέρας Παρουσίας. Σε αυτό το όραμα είδε τον Χριστό να οδηγεί τους ανθρώπους στην πόλη του Θεού. Η συνομιλία τους έδειχνε ότι το ταξίδι τους θα ήταν μεγαλύτερο από όσο περίμεναν. Κάποιοι έχασαν τη θέα του Ιησού και έπεσαν από το μονοπάτι, εκείνοι όμως που διατήρησαν τα μάτια τους πάνω στον Ιησού και στην πόλη, έφθασαν στον προορισμό τους με ασφάλεια. Αυτά παρουσιάζονται στο κεφάλαιο 'το πρώτο μου όραμα' στη σελίδα 22.

Δύο Ομάδες Αντβεντιστών

Στην αρχή, ήταν πολύ λίγοι μέσα σε αυτήν την ομάδα που προχωρούσε μπροστά με ολοένα και αυξανόμενο φως. Περί το έτος 1846 ο αριθμός τους ήταν γύρω στους πενήντα.

Η μεγαλύτερη ομάδα έχασε την εμπιστοσύνη της στην εκπλήρωση της προφητείας το 1844 και αριθμούσε περίπου τριάντα χιλιάδες. Οι ηγέτες τους βρέθηκαν μαζί το 1845 σε ένα συνέδριο στο Αλπμανου της Νέας Υόρκης από τις 29 Απριλίου έως την 1^η Μαΐου, όπου μελέτησαν ξανά τις θέσεις τους. Με επίσημο τρόπο εξέδωσαν δημόσια προειδοποίηση ενάντια σε όσους ισχυρίζονταν ότι είχαν 'ειδικό φωτισμό', σε αυτούς που διδάσκουν 'εβραϊκούς μύθους' και σε αυτούς που θέτουν 'νέες δοκιμές πίστεως' (Κήρυκας της Παρουσίας, 14 Μαΐου, 1845). Με αυτόν τον τρόπο έκλεισαν την πόρτα στο φως σχετικά με το Σάββατο και στο Πνεύμα της Προφητείας. Είχαν τη βεβαιότητα ότι η προφητεία δεν είχε εκπληρωθεί το 1844 και κάποιοι μετέθεσαν τον χρόνο για την ολοκλήρωση της περιόδου των 2300 ημερών, στο μέλλον. Διάφορες ημερομηνίες ορίστηκαν, αλλά η μία μετά την άλλη πέρασαν ανεκπλήρωτες. Οι άνθρωποι αυτοί, ενωμένοι με το συνεκτικό στοιχείο της ελπίδας της Παρουσίας, στην αρχή σχημάτισαν διάφορες χαλαρά δεμένες μεταξύ τους ομάδες με αρκετή διαφοροποίηση σε ορισμένες δογματικές θέσεις. Κάποιες από τις ομάδες εξαφανίστηκαν σύντομα. Η ομάδα που επέζησε έγινε η 'Χριστιανική εκκλησία της Παρουσίας'. Αυτοί αναφέρονται στο παρόν βιβλίο ως 'αντβεντιστές της πρώτης ημέρας' ή 'κατ' όνομα αντβεντιστές'.

Η Αυγή του Φωτός του Αγιαστηρίου

Πρέπει όμως τώρα να γυρίσουμε πίσω σε αυτούς που προσηλώθηκαν ανυποχώρητα στη βεβαιότητά τους ότι η προφητεία είχε εκπληρωθεί στις 22 Οκτωβρίου, 1844, και οι οποίοι με ανοιχτό μυαλό και καρδιά προχώρησαν μπροστά στις αλήθειες του Σαββάτου και του αγιαστηρίου, καθώς το φως του ουρανού φώτιζε το μονοπάτι τους. Οι άνθρωποι αυτοί δεν εντοπιζόνταν σε κάποιο συγκεκριμένο μέρος αλλά ήταν άτομα ή πολύ μικρές ομάδες εδώ κι εκεί σε ολόκληρο το βορειοκεντρικό και βορειοανατολικό τμήμα των Η.Π.Α..

Ο Χίραμ Έντσον, ένας από την ομάδα αυτή, έζησε στα κεντρικά της πολιτείας της Νέας Υόρκης, στο Πόρτ Γκίμπσον. Ήταν ο ηγέτης των αντβεντιστών εκείνης της περιοχής. Οι πιστοί συναθροίστηκαν στο σπίτι του στις 22 Οκτωβρίου 1844 περιμένοντας την έλευση του Κυρίου. Ήρεμα και υπομονετικά περίμεναν το μεγάλο γεγονός. Καθώς όμως έγιναν μεσάνυχτα και συνειδητοποίησαν ότι η ημέρα που περίμεναν είχε περάσει, κατέστη σαφές ότι ο Ιησούς δεν επρόκειτο να έρθει τόσο σύντομα όσο είχαν νομίσει. Ήταν μια περίοδος πικρής απογοήτευσης. Τις πρώτες πρωινές ώρες ο Χίραμ Έντσον και μερικοί άλλοι βγήκαν έξω προς τον αχυρώνα του για να προσευχηθούν και καθώς προσεύχονταν ένοιωσε την διαβεβαίωση ότι φως επρόκειτο να έρθει.

Λίγο αργότερα, καθώς ο Έντσον και ένας φίλος του διέσχισαν ένα χωράφι με καλαμπόκια για να επισκεφθούν κάποιους φίλους αντβεντιστές, του φάνηκε σαν ένα χέρι να αγγίζει τον ώμο του. Κοίταξε προς τα πάνω να δει και – σαν σε όραμα – οι ουρανοί άνοιξαν και είδε τον Χριστό στο επουράνιο αγιαστήριο να εισέρχεται στα άγια των αγίων, για να αρχίσει εκεί ένα έργο υπέρ του λαού Του· αντί να προχωρήσει στα άγια των αγίων για να καθαρίσει τον κόσμο με φωτιά, όπως είχαν διδάξει. Προσεκτική βιβλική μελέτη από τον Χίραμ Έντσον, τον Φ.Β. Χάν έναν γιατρό και τον Ο.Ρ.Λ. Κρόζιερ έναν δάσκαλο, σύντομα αποκάλυψε ότι το αγιαστήριο που επρόκειτο να καθαριστεί στο τέλος των 2300 ετών δεν ήταν η γη αλλά η σκηνή του μαρτυρίου του ουρανού, με τον Χριστό να λειτουργεί για λογαριασμό μας στα άγια των αγίων. Το μεσιτικό έργο του Χριστού ήταν η απάντηση στο κάλεσμα της 'ώρας της κρίσης του Θεού' που ήχησε στο μήνυμα του πρώτου αγγέλου (Αποκ. 14:6,7) Ο κ. Κρόζιερ, ο δάσκαλος, κατέγραψε τα ευρήματα της ομάδας μελέτης. Αυτά τυπώθηκαν τοπικά και στη συνέχεια σε πιο πλήρη μορφή σε μια εφημερίδα των αντβεντιστών γνωστή ως Ντέη-Στάρ, που εκδιδόταν στο Σινσιννάτι του Οχάιο. Μια ειδική έκδοση με ημερομηνία 7 Φεβρουαρίου 1846 αφιερώθηκε εξ ολοκλήρου σε αυτή τη βιβλική μελέτη πάνω στο ζήτημα του αγιαστηρίου.

Οι Αλήθειες που Επιβεβαιώθηκαν με Όραμα

Ενώ αυτή η μελέτη ήταν σε εξέλιξη και πριν γίνει γνωστό το έργο τους, στο ανατολικότερο τμήμα της πολιτείας του Μείν, δόθηκε ένα όραμα στην Ελένη Χάρμον κατά το οποίο της δείχθηκε η μεταφορά της υπηρεσίας του Χριστού από τα άγια στα άγια των αγίων στο τέλος των 2300 ημερών. Η καταγραφή αυτού του οράματος βρίσκεται στα Πρώτα Γραπτά, σελ. 38. Σχετικά με ένα άλλο όραμα αμέσως μετά από αυτό, όπως αναφέρεται από τη κα Ουάιτ σε μια δήλωση που γράφτηκε τον Απρίλιο 1847, αναφέρει ότι *‘ο Κύριος μου έδειξε σε όραμα, πάνω από ένα χρόνο πριν, ότι ο αδελφός Κρόζιερ είχε το αληθινό φως σχετικά με τον καθαρισμό του αγιαστηρίου κλπ και ότι ήταν δικό Του θέλημα ο αδελφός Κρόζιερ να καταγράψει την όραση που μας έδωσε στην ειδική έκδοση της Ντέη-Στάρ, της 7^{ης} Φεβρουαρίου 1846. Πιστεύω ότι είμαι πλήρως εξουσιοδοτημένη από τον Κύριο να συστήσω αυτήν την ειδική έκδοση σε κάθε άγιο.’* (Ένας Λόγος προς το Μικρό Ποίμνιο, σελ.12) Έτσι, τα ευρήματα των μελετητών της Αγίας Γραφής επιβεβαιώθηκαν μέσω των οραμάτων της αγγελιοφόρου του Θεού.

Τα επόμενα χρόνια η Ελένη Ουάιτ έγραψε αρκετά σε σχέση με την αλήθεια του αγιαστηρίου και τη σημασία του για εμάς και υπάρχουν πολλές αναφορές γι αυτό στα Πρώτα Γραπτά. Σημειώστε ιδιαίτερα το κεφάλαιο που αρχίζει στη σελίδα 118 με τίτλο ‘Το Αγιαστήριο’. Η κατανόηση της υπηρεσίας του Χριστού στο επουράνιο αγιαστήριο αποδείχθηκε να είναι το κλειδί που ξεκλείδωσε το μυστήριο της μεγάλης Απογοήτευσης. Οι πρωτοπόροι μας είδαν καθαρά ότι η προφητεία που ανακοίνωνε την ώρα της κρίσης του Θεού ότι επίκειται, βρήκε την εκπλήρωσή της στα γεγονότα που έλαβαν χώρα το 1844, αλλά και ότι υπήρχε ένα λειτουργικό έργο που έπρεπε να πραγματοποιηθεί στα άγια των αγίων του επουράνιου αγιαστηρίου, προτού ο Ιησούς έρθει σε αυτή τη γη.

Το μήνυμα του πρώτου αγγέλου και το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου είχαν ηχήσει κατά την διακήρυξη του μηνύματος της Παρουσίας και τώρα το μήνυμα του τρίτου αγγέλου είχε αρχίσει να ηχεί. Μέσα από αυτό το μήνυμα, άρχισε να γίνεται φανερή η σημασία της εβδόμης ημέρας, του Σαββάτου.

Η έναρξη της τήρησης του Σαββάτου

Καθώς ιχνηλατούμε την ιστορία της έναρξης της τήρησης του Σαββάτου από τους πρώτους αντβεντιστές, κατευθυνόμαστε προς μια μικρή εκκλησία στο δήμο της Ουάσινγκτον, στο κέντρο του Νέου Χάμσαϊρ. της πολιτείας που συνορεύει με το Μείν ανατολικά και της οποίας το δυτικό όριο είναι εξήντα μίλια από το όριο της πολιτείας της Νέας Υόρκης. Εκεί, τα μέλη μιας ανεξάρτητης χριστιανικής εκκλησίας το 1843, άκουσαν και αποδέχθηκαν το κήρυγμα του μηνύματος της Παρουσίας. Ήταν μια ειλικρινής ομάδα. Ανάμεσά τους ήταν μια Βαπτίστρια Εβδόμης Ημέρας, η Ραχήλ Όουκς, η οποία διένειμε φυλλάδια εκθέτοντας τις δεσμευτικές απαιτήσεις της τέταρτης εντολής. Κάποιοι το 1844 είδαν και εδέχθησαν αυτήν την βιβλική αλήθεια. Ένας από αυτούς, ο Ουίλλιαμ Φάρνγουορθ, κατά την πρωινή λειτουργία μιας Κυριακής, σηκώθηκε όρθιος και δήλωσε ότι σκόπευε να φυλάσσει το Σάββατο του Θεού, την τέταρτη εντολή. Άλλοι δώδεκα περίπου ενώθηκαν μαζί του, λαμβάνοντας σταθερή θέση πάνω σε όλες τις εντολές του Θεού. Ήταν οι πρώτοι Αντβεντιστές Εβδόμης Ημέρας.

Ο ποιμένας που φρόντιζε αυτήν την εκκλησιαστική ομάδα, ο Φρέντερικ Γουίλερ, σύντομα αποδέχθηκε την εβδόμη ημέρα, το Σάββατο και ήταν ο πρώτος αντβεντιστής ποιμένας που το έκανε. Ένας άλλος αντβεντιστής ιεροκήρυκας, ο Τ.Μ. Πρέμπλε, ο οποίος ζούσε στην ίδια πολιτεία, δέχθηκε την αλήθεια του Σαββάτου και το Φεβρουάριο, 1845 δημοσίευσε ένα άρθρο στην ‘Ελπίδα του Ισραήλ’, ένα από τα περιοδικά των αντβεντιστών, παραθέτοντας τις δεσμευτικές αξιώσεις της τέταρτης εντολής. Ο Ιωσήφ Μπέιτς ένας διακεκριμένος αντβεντιστής ποιμένας που κατοικούσε στο Φέρχίβεν της Μασαχουσέτης, διάβασε το άρθρο του Πρέμπλε και αποδέχθηκε την εβδόμη ημέρα, το Σάββατο. Αμέσως μετά, ο πρεσβύτερος Μπέιτς ταξίδεψε στην Ουάσινγκτον του Νέου Χάμσαϊρ για να μελετήσει τη νέα αλήθεια με τους σαββατιστές αντβεντιστές που κατοικούσαν εκεί. Όταν επέστρεψε σπίτι του, ήταν απόλυτα πεπεισμένος για την αλήθεια του Σαββάτου. Ο Μπέιτς, μετά από κάποιο χρόνο, αποφάσισε να δημοσιεύσει ένα φυλλάδιο στο οποίο παρέθετε τις δεσμευτικές αξιώσεις της τέταρτης εντολής. Το 48 σελίδων φυλλάδιο του δημοσιεύθηκε τον Αύγουστο του 1846. Ένα αντίγραφό του έφτασε στα χέρια του Ιάκωβου και της Ελένης Ουάιτ, κατά το χρόνο περίπου του γάμου τους, στο τέλος του Αυγούστου. Από τις γραφικές αποδείξεις που παρουσιάζονταν εκεί, αποδέχθηκαν και άρχισαν να φυλάσσουν την εβδόμη ημέρα, το Σάββατο. Για τούτο η Ελένη Ουάιτ αργότερα έγραψε: *‘το φθινόπωρο του 1846 αρχίσαμε να τηρούμε το βιβλικό Σάββατο και να το διδάσκουμε και να το υπερασπιζόμαστε.’* (Μαρτυρίες προς την Εκκλησία, τόμος 1, σελ.75)

Η Σημασία του Σαββάτου Αποκαλύπτεται

Ο Ιάκωβος και η Ελένη Ουάιτ υιοθέτησαν τη στάση τους βασιζόμενοι σε καθαρά γραφικές αποδείξεις που τους παρουσιάστηκαν διαβάζοντας το φυλλάδιο του Μπέιτς. Στη συνέχεια, το πρώτο Σάββατο του Απριλίου 1847, επτά μήνες μετά και αφού είχαν αρχίσει να φυλάσσουν και να διδάσκουν την εβδόμη ημέρα, το Σάββατο, ο Κύριος έδωσε ένα όραμα στην κα Ουάιτ στο Τόπσαμ του Μείν, στο οποίο τονίστηκε η σημασία του Σαββάτου. Είδε τις πλάκες του νόμου μέσα στην κιβωτό του επουράνιου αγιαστηρίου και ένα φωτοστέφανο δόξας ήταν γύρω από την τέταρτη εντολή. Δες στη σελίδα 30 την παρουσίαση αυτού του οράματος. Η θέση που είχαν υιοθετήσει προηγουμένως από τη μελέτη του Λόγου του Θεού επιβεβαιώθηκε. Το όραμα βοήθησε επίσης να διευρυνθεί η έννοια της τήρησης του Σαββάτου στα μάτια των πιστών. Σε αυτήν την αποκάλυψη, η κα Ουάιτ μεταφέρθηκε μπροστά στο χρόνο, στο τέλος των καιρών και είδε ότι το Σάββατο θα αποτελέσει τη μεγάλη αλήθεια που θα δοκιμάσει τους ανθρώπους, οι οποίοι θα πρέπει να αποφασίσουν αν θέλουν να υπηρετούν τον Θεό ή να υπηρετούν μια αποστάσιδα δύναμη. Κοιτάζοντας πίσω σ' αυτήν την εμπειρία, έγραψε:

‘Πίστεψα στην αλήθεια πάνω στο ερώτημα του Σαββάτου προτού δω οτιδήποτε σε όραμα αναφορικά με το Σάββατο. Ήταν μήνες αφού είχα αρχίσει να φυλάω το Σάββατο, όταν μου δείχθηκε η σημασία του και η θέση του στο μήνυμα του τρίτου αγγέλου.’ (Ελένη Ουάιτ, γράμμα 2, 1874)

Τα σημαντικά συνέδρια για το Σάββατο

Κατά την πρόνοια του Θεού, οι διάφοροι σαββατιστές ποιμένες που ξεκίνησαν τη διδασκαλία αυτών των νέων ευρεθέντων αληθειών μαζί με έναν αριθμό από ακόλουθους τους, συναντήθηκαν το 1848 σε πέντε συνέδρια για το Σάββατο. Μελέτησαν τον Λόγο του Θεού κάνοντας νηστεία και προσευχή κατά περιόδους. Ο πρεσβύτερος Μπέιτς, ο απόστολος της αλήθειας του Σαββάτου, κατέλαβε την ηγετική θέση στην υποστήριξη των δεσμευτικών αξιώσεων του Σαββάτου. Ο Χίραμ Έντσον και οι συνεργάτες του, οι οποίοι παρακολούθησαν μερικά από τα συνέδρια, παρουσίασαν με δύναμη το φως του αγιαστηρίου. Ο Ιάκωβος Ουάιτ ένας προσεκτικός μαθητής των προφητειών, εστίασε την προσοχή του πάνω στα γεγονότα που θα πρέπει να συντελεστούν πριν ο Ιησούς έρθει ξανά. Στα συνέδρια αυτά, διαμορφώθηκαν τα κυριότερα δόγματα που δέχονται σήμερα οι αντβεντιστές εβδόμης ημέρας.

Κοιτάζοντας πίσω σε αυτήν την εμπειρία, η Ελένη Ουάιτ, έγραψε:

‘Πολλοί από τους ανθρώπους μας δεν συνειδητοποιούν πόσο σταθερή είναι η θεμελίωση της πίστης μας. Ο σύζυγός μου, ο πρεσβύτερος Ιωσήφ Μπέιτς, ο Πατέρας Πίρς,¹ ο πρεσβύτερος [Χίραμ] Έντσον, και άλλοι που ήταν πρόθυμοι, ευγενείς και αληθινοί ήταν ανάμεσα σε αυτούς που μετά το πέρας του χρόνου το 1844, αναζήτησαν την αλήθεια ως έναν κρυμμένο θησαυρό. Συναντήθηκα μαζί τους και μελετήσαμε και προσευχηθήκαμε με θερμή. Συχνά μέναμε μέχρι αργά το βράδυ και μερικές φορές όλη τη νύχτα, προσευχόμενοι για φως και μελετώντας τον Λόγο. Ξανά και ξανά οι αδελφοί αυτοί συνέρχονταν για να μελετήσουν την Αγία Γραφή, για να γνωρίσουν το νόημά της και να είναι προετοιμασμένοι να την διδάξουν με δύναμη. Όταν έφταναν σε κάποιο σημείο της μελέτης όπου έλεγαν, “δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε άλλο”, το Πνεύμα του Κυρίου ερχόταν πάνω μου και μου δινόταν όραμα και μια καθαρή εξήγηση των χωρίων που μελετούσαμε μαζί με οδηγίες για το πως πρέπει να εργαζόμαστε και να διδάσκουμε αποτελεσματικά. Με τον τρόπο αυτό, δινόταν φως που μας βοηθούσε να καταλάβουμε τις Γραφές σχετικά με τον Χριστό, την αποστολή Του και την ιεροσύνη Του. Μου δινόταν μια σαφής εξήγηση μιας γραμμής αλήθειας που άρχιζε από τον καιρό εκείνο και τελείωνε στον καιρό που θα εισέλθουμε στην πόλη του Θεού και έδινε σε άλλους τις οδηγίες που ο Κύριος μου έδινε.

Κατά τη διάρκεια όλης αυτής της περιόδου δεν μπορούσα να καταλάβω τη συλλογιστική των αδελφών. Ο νους μου ήταν κλειδωμένος και δε μπορούσα να κατανοήσω την ερμηνεία των Γραφών που μελετούσαμε. Αυτή ήταν μια από τις μεγαλύτερες θλίψεις της ζωής μου. Ο νους μου ήταν σ' αυτήν την κατάσταση μέχρι τα βασικά σημεία της πίστης μας καταστούν σαφή μέσα στο μυαλό μας, σε αρμονία με τον Λόγο του Θεού. Οι αδελφοί γνώριζαν ότι όταν δεν ήμουν σε όραμα δεν μπορούσα να καταλάβω αυτά τα θέματα και έτσι αποδέχονταν την αποκάλυψη που μας δινόταν σαν φως κατευθείαν από τον ουρανό.’ (Ελένη Ουάιτ, Επιλεγμένα Μηνύματα, τόμος 1, σελ. 206, 207)

Έτσι τέθηκε η θεμελίωση των δογμάτων της εκκλησίας των αντβεντιστών εβδόμης ημέρας, μέσα από την πιστή μελέτη του Λόγου του Θεού· και όταν οι πρωτοπόροι δεν μπορούσαν να προχωρήσουν άλλο, δινόταν

¹ Γίνεται εδώ ενθυμητική αναφορά παλαιών αδελφών που ήταν μεταξύ των πρωτοπόρων. Ο ‘Πατέρας Πίρς’ ήταν ο Στέφανος Πίρς ο οποίος υπηρέτησε στο ποιμαντικό και διοικητικό έργο τα πρώτα χρόνια.

φως στην Ελένη Ουάιτ που βοηθούσε στις δυσκολίες τους και άνοιγε το δρόμο στη μελέτη να συνεχιστεί. Τα οράματα έβραζαν επίσης και τη σφραγίδα της έγκρισης του Θεού πάνω σε σωστά συμπεράσματα. Έτσι το προφητικό χάρισμα ενήργησε με τρόπο διορθωτικό των σφαλμάτων και επιβεβαιωτικό της αλήθειας.

Οι πρωτοπόροι αρχίζουν να δημοσιεύουν

Αμέσως μετά το πέμπτο από αυτά τα συνέδρια για το Σάββατο που έλαβαν χώρα το 1848, μια άλλη συνάντηση συνεκλήθη στο σπίτι του Ότις Νίκολς στο Ντόρτσεστερ (κοντά στη Βοστώνη) της Μασαχουσέτης. Οι αδελφοί μελετούσαν και προσεύχονταν σχετικά με την ευθύνη τους να κηρύξουν το φως που ο Κύριος έκανε να λάμψει πάνω στο μονοπάτι τους. Καθώς μελετούσαν, η Ελένη Ουάιτ δέχθηκε όραμα και μέσω αυτής της αποκάλυψης της δείχθηκε το χρέος των αδελφών να δημοσιεύσουν αυτό το φως. Αφηγείται το περιστατικό στις 'Σκιαγραφίες Ζωής':

‘Όταν εξήλθα από το όραμα είπα στον σύζυγό μου: “Έχω ένα μήνυμα για σένα.” Πρέπει να αρχίσεις να τυπώνεις μια μικρή εφημερίδα και να την στέλνεις στους ανθρώπους. Μπορεί να είναι μικρή στην αρχή, καθώς όμως οι άνθρωποι θα την διαβάζουν, θα σου στέλνουν χρήματα για να μπορείς να τυπώνεις και θα έχει από την αρχή της επιτυχία. Από αυτήν την μικρή αρχή μου δείχθηκε ότι θα είναι σαν ποτάμια φωτός που θα γυρίζουν όλον τον κόσμο.’ σελ. 125

Εδώ υπήρχε μια πρόσκληση για δράση. Τι θα μπορούσε να κάνει ο Ιάκωβος Ουάιτ; Είχε ελάχιστα από τα αγαθά αυτού του κόσμου. Το όραμα όμως ήταν μια θεία οδηγία και αισθάνθηκε ότι όφειλε να προχωρήσει μπροστά με πίστη. Έτσι, παίρνοντας την Αγία Γραφή και τα ερμηνευτικά της σχόλια των εβδομήντα πέντε σέντς που είχε και τα δύο εξώφυλλα σκισμένα, ο Ιάκωβος Ουάιτ άρχισε να ετοιμάζει άρθρα πάνω στην αλήθεια του Σαββάτου καθώς και σε συναφή θέματα ώστε να δημοσιευθούν στη μικρή εφημερίδα. Όλα αυτά χρειάστηκαν χρόνο, αλλά τελικώς παρουσίασε έναν αντίγραφο σε ένα τυπογραφείο στο Μίντλεταουν του Κονέκτικατ το οποίο μπορούσε να τον εμπιστευθεί για τη σειρά της εκτύπωσης. Κατασκευάστηκαν οι πλάκες, αναγνώστηκαν τα δείγματα και τυπώθηκαν χίλια αντίγραφα της εφημερίδας. Ο Ιάκωβος Ουάιτ τα μετέφερε από το τυπογραφείο στο Μίντλεταουν στο σπίτι του στο Μπέλντεν, όπου εκείνος και η Ελένη είχαν βρει ένα προσωρινό καταφύγιο. Η μικρή εφημερίδα είχε μέγεθος έξι επί εννιά ίντσες και περιλάμβανε οκτώ σελίδες. Είχε τον τίτλο 'Η Παρούσα Αλήθεια'. Η ημερομηνία ήταν Ιούλιος 1849. Ο μικρός σωρός από χαρτιά τοποθετήθηκε στο πάτωμα. Στη συνέχεια οι αδελφοί και οι αδελφές συγκεντρώθηκαν γύρω από αυτόν και με δάκρυα στα μάτια παρακάλεσαν τον Θεό να ευλογήσει αυτό το μικρό φύλλο καθώς θα στέλνονταν έξω. Οι εφημερίδες διπλώθηκαν, τυλίχθηκαν, τοποθετήθηκαν οι διευθύνσεις και ο Ιάκωβος Ουάιτ τις μετέφερε οκτώ μίλια μέχρι το ταχυδρομικό γραφείο του Μίντλεταουν. Έτσι ξεκίνησε το εκδοτικό έργο της εκκλησίας των αντβεντιστών εβδόμης ημέρας.

Τέσσερα τεύχη στάλθηκαν με αυτόν τον τρόπο και πριν σταλούν στο ταχυδρομικό γραφείο, γινόταν προσευχή για κάθε ένα από αυτά. Σύντομα άρχισαν να δέχονται επιστολές που μιλούσαν για ανθρώπους που αφού διάβασαν τις εφημερίδες, άρχισαν να τηρούν το Σάββατο. Κάποιες επιστολές περιείχαν χρήματα και ο Ιάκωβος Ουάιτ, το Σεπτέμβριο μπόρεσε να πληρώσει το τυπογραφείο του Μίντλεταουν τα 64,5 δολάρια που χρώσταγε για τα τεύχη αυτά.

Ξεκινώντας την 'Επιθεώρηση και Κήρυκας'

Καθώς ο Ιάκωβος και η Ελένη Ουάιτ ταξίδευαν από τόπο σε τόπο, μένοντας μερικούς μήνες σε ένα μέρος και μερικούς μήνες σε άλλο, κανόνιζαν και για την έκδοση μερικών τευχών της εφημερίδας. Τελικώς το ενδέκατο και τελευταίο τεύχος δημοσιεύθηκε στο Πάρις του Μείν τον Νοέμβριο του 1850. Η κα Ουάιτ συνεισέφερε με αρκετά άρθρα στην 'Παρούσα Αλήθεια'. Τα περισσότερα από αυτά μπορούν να βρεθούν στο πρώτο μέρος των Πρώτων Γραπτών. Δες σελ. 31-38.

Επίσης τον Νοέμβριο συνεκλήθη ένα συνέδριο στο Πάρις και οι αδελφοί μελέτησαν πως θα αυξήσουν το εκδοτικό έργο. Αποφάσισαν να μεγαλώσουν την εφημερίδα και άλλαξαν τον τίτλο σε 'Επιθεώρηση Δευτέρας Παρουσίας και Κήρυκας Σαββάτου'. Εκδόθηκε για μερικούς μήνες στο Πάρις του Μείν και εν συνεχεία στην πόλη Σαρατόγκα Σπρίνγκς της Νέας Υόρκης. Εκεί δημοσιεύεται από τότε μέχρι σήμερα ως η εφημερίδα του αντβεντισμού εβδόμης ημέρας.

Το Εκδοτικό Έργο Μεγαλώνει

Ενώ ζούσε στο Σαρατόγκα Σπρίνγκς, ο Ιάκωβος Ουάιτ προετοίμασε τον Αύγουστο 1851 την εκτύπωση του πρώτου βιβλίου της κας Ουάιτ με τίτλο 'Μια σκιαγραφία των Χριστιανικών Βιωμάτων και των Οράσεων της

Ελένης Ουάιτ', που είναι οι σελίδες 21 - 50 του παρόντος βιβλίου. Με τις 64 σελίδες του, αποτελούσε ουσιαστικά μόνο ένα φυλλάδιο.

Την άνοιξη του 1852, οι Ουάιτ, μετακόμισαν στο Ρότσεστερ της Νέας Υόρκης και δημιούργησαν εκεί ένα γραφείο στο οποίο θα μπορούσαν να κάνουν τις δικές τους εκδόσεις. Οι αδελφοί προσέτρεξαν στην εκκλησία για χρήματα για μια τυπογραφική μηχανή και κατόρθωσαν να μαζέψουν εξακόσια δολάρια με τα οποία αγόρασαν τα μηχανήματα. Πόσο ευτυχισμένοι ήταν οι πρώτοι πιστοί που οι εφημερίδες μας μπορούσαν να τυπωθούν σε μηχανή που σαββάτιζε! Στο Ρότσεστερ έμειναν για λίγο παραπάνω από τρία χρόνια και δημοσίευαν το μήνυμα εκεί. Εκτός από την 'Επιθεώρηση και Κήρυκας' και τον 'Εκπαιδευτή των Νέων' που άρχισε από τον Ιάκωβο Ουάιτ το 1852, δημοσίευαν επίσης από καιρό εις καιρού και φυλλάδια. Το δεύτερο φυλλάδιο της κας Ουάιτ 'Συμπλήρωμα στα Χριστιανικά Βιώματα και Οράσεις της Ελένης Ουάιτ', δημοσιεύθηκε στο Ρότσεστερ, τον Ιανουάριο του 1854. Αυτό είναι τώρα μέσα στα Πρώτα Γραπτά, σελ. 51 - 67.

Το Μπάτλ Κρίκ γίνεται το εκδοτικό κέντρο

Τον Νοέμβριο του 1855, ο Ιάκωβος και η Ελένη Ουάιτ και οι βοηθοί τους μετακόμισαν στο Μπάτλ Κρικ του Μίσιγκαν. Το πιεστήριο και ο υπόλοιπος εξοπλισμός του τυπογραφείου τοποθετήθηκαν σε ένα κτήριο που οικοδομήθηκε από πολλούς σαββατιστές αντβεντιστές που είχαν χορηγήσει χρήματα με τα οποία κατασκεύασαν το δικό τους τυπογραφικό γραφείο. Καθώς το έργο εξελίχθηκε σε αυτήν την μικρή πόλη, το Μπάτλ Κρίκ έγινε, όπως ήταν φυσικό, η έδρα της εκκλησίας των αντβεντιστών εβδομής ημέρας. Όμως με δυσκολία ο Ιάκωβος Ουάιτ συντηρούσε το εκδοτικό έργο.

Καθώς μελετούμε το ιστορικό υπόβαθρο των Πρώτων Γραπτών, πρέπει να σημειωθεί ότι οι πρώτοι σαββατιστές αντβεντιστές είχαν αρχικώς επιφορτιστεί να διαδώσουν την αλήθεια του Σαββάτου στους πρώην αδελφούς τους που συμμετείχαν στο μεγάλο Κίνημα της Παρουσίας, δηλαδή σε αυτούς που είχαν βρεθεί μαζί στα μηνύματα του πρώτου και του δεύτερου αγγέλου. Συνεπώς, για περίπου επτά χρόνια μετά το 1844, οι εργασίες τους ήταν σε μεγάλο βαθμό προσανατολισμένη προς τους αντβεντιστές που δεν είχαν ακόμα συμμετάσχει στο μήνυμα του τρίτου αγγέλου. Σε κάποιον που είναι εξοικειωμένος με τις περιστάσεις εκείνες, αυτό ήταν κατανοητό.

Η 'Κλειστή Θύρα και η 'Ανοιχτή Θύρα'

Με τις ιδιαίτερες προσπάθειες που έγιναν να διακηρυχθεί το μήνυμα της Παρουσίας το καλοκαίρι του 1844, οι ηγέτες του κινήματος είδαν το δικό τους βίωμα να αποτελεί εκπλήρωση της παραβολής των δέκα παρθένων στο 25^ο κεφ. του Ματθαίου. Είχε υπάρξει μια περίοδος 'αναμονής' που ακολουθήθηκε από την κραυγή, 'ΐδού ο νυμφίος έρχεται, βγείτε έξω σε συνάντησή Του.' Αυτό συνήθως αναφέρεται ως η 'μεσονύκτια κραυγή'. Στο πρώτο της όραμα, αυτό δείχθηκε στην κα Ουάιτ, ότι ήταν ένα λαμπρό φως που είχε ανάψει πίσω από τους αντβεντιστές, στην αρχή του μονοπατιού. Στην παραβολή διάβασαν ότι όσες ήταν έτοιμες μπήκαν μέσα μαζί με τον νυμφίο και 'η θύρα κλείστηκε' (Δες Ματθαίου 25:10), επομένως κατέληξαν ότι στις 22 Οκτωβρίου του 1844, η θύρα της χάρις είχε κλείσει γι αυτούς που δεν αποδέχθηκαν το μήνυμα που είχε τόσο ευρέως διακηρυχθεί. Μερικά χρόνια αργότερα η Ελένη Ουάιτ έγραψε γι αυτό:

'Όταν ο προσδιορισμένος καιρός της επιστροφής του Σωτήρα είχε περάσει, αυτοί πίστευαν ακόμη ότι ο ερχομός Του πλησίαζε. Είχαν την εντύπωση ότι είχαν φθάσει σε μια κρίσιμη καμπή και ότι το μεσιτικό έργο του Χριστού στην παρουσία του Θεού είχε τερματισθεί. Πίστευαν ότι η Γραφή δίδαξε πως η προθεσμία της θεϊκής χάρις θα έληγε λίγο πριν να επιστρέψει ο Χριστός μέσα στα σύννεφα του ουρανού. Αυτή η εκδοχή υποστηριζόταν από τις Γραφικές εκείνες περικοπές που αναφέρουν ότι αν και θα ζητούν, θα κτυπούν και θα παρακούν οι άνθρωποι μπροστά στη θύρα του ελέους, αυτή θα παραμένει πάντοτε κλειστή. Και άρχισαν να διερωτώνται μήπως η χρονολογία της επιστροφής του Χριστού, όπως την είχαν προσδιορίσει, ήταν μάλλον η αρχή αυτής ακριβώς της περιόδου που άμεσα θα προηγείτο του ερχομού Του. Αφού διέδωσαν την αγγελία της επικείμενης κρίσης, πίστευαν ότι είχαν εκπληρώσει το καθήκον τους προς τον κόσμο και δεν αισθάνονταν το ίδιο βάρος να πιέζει την ψυχή τους για την τύχη των αμαρτωλών. Εξάλλου και το θράσος και οι βλάσφημες ειρωνείες των ασεβών φαίνονταν μια επιπλέον απόδειξη ότι το πνεύμα του Θεού είχε αποσυρθεί από τους περιφρονητές της ευσπλαχνίας Του. Όλα αυτά συνηγορούσαν με την αρχική τους πεποίθηση ότι ο καιρός της προθεσμίας είχε λήξει, ή όπως συνήθιζαν να λένουν, ότι "η θύρα του ελέους είχε κλείσει."' (Ελένης Ουάιτ, 'Η Μεγάλη Διαμάχη', σελ.429 – ελληνικός τίτλος: 'Η τελική παγκόσμια σύρραξη', σελ.513)

Στη συνέχεια η κα Ουάιτ συνεχίζει για να δείξει πώς το φως άρχισε να ανατέλλει πάνω στο ερώτημα αυτό:

‘Με την επιμελημένη όμως έρευνα του θέματος του αγιαστήριου διαφωτίσθηκαν περισσότερο και τότε μπόρεσαν να καταλάβουν ότι πραγματικά είχαν δίκαιο να πιστεύουν ότι η λήξη των 2300 ημερών το 1844 επεσήμανε ένα κρίσιμοτατο γεγονός. Μολονότι αλήθευε ότι εκείνη η θύρα της ελπίδας και του ελέους μέσω της οποίας οι άνθρωποι επί δέκα οκτώ αιώνες επικοινωνούσαν με τον Θεό είχε κλείσει, τώρα όμως ανοίγονταν μια άλλη θύρα, και άφεση αμαρτιών προσφέρονταν στους ανθρώπους με το μεσιτικό έργο του Χριστού στα άγια των αγίων. Το ένα μέρος της υπηρεσίας Του τελείωσε παραχωρώντας τη θέση του στο επόμενο. Εξακολουθούσε να υπάρχει μια “θύρα ανοικτή” στο ουράνιο αγιαστήριο όπου ο Χριστός μεσίτευε ακόμη χάρη των αμαρτωλών.

Τότε εφαρμόστηκαν τα λόγια της Αποκάλυψης τα οποία ο Χριστός απηύθυνε ακριβώς στην εκκλησία της εποχής εκείνης: *“Ταύτα λέγει ο άγιος, ο αληθινός, ο έχων το κλειδίον του Δαβίδ· όστις ανοίγει και ουδείς κλείει, και κλείει και ουδείς ανοίγει· εξεύρω τα έργα σου· ιδού, έθεσα ενώπιον σου θύραν ανεωγμένην, και ουδείς δύναται να κλείσει αυτήν·”* (Αποκάλυψη 3:7-8)

Όσοι με πίστη παρακολουθούν τον Χριστό στο μεγάλο Του έργο του εξιλασμού, γίνονται οι δέκτες των ευεργετικών αποτελεσμάτων της μεσιτείας που προσφέρεται γι αυτούς. Αντίθετα, όσοι απορρίπτουν το φως σχετικά με το λειτουργικό αυτό έργο αποκλείονται από τα προνόμια που αυτό επιδαπιλεύει.’ (αυτόθι, σελ. 513,514)

Οι Δύο Τρόποι για να Αντιμετωπισθεί η Δυσκολία

Η κα Ουάιτ μιλάει στη συνέχεια για το πως οι δύο ομάδες αντβεντιστών πιστών αντιμετώπισαν την εμπειρία της απογοήτευσης της 22^{ας} Οκτωβρίου 1844:

‘Η εκπνοή της προθεσμίας το 1844 είχε σαν επακόλουθο μια μεγάλη δοκιμασία για κείνους που εξακολουθούσαν να μένουν στερεοί στην αλήθεια του αντβεντισμού. Η αποκλειστική ένδειξη που τους διαβεβαίωνε για την ορθότητα της πορείας τους ήταν το φως που έστρεψε τη σκέψη τους στο θέμα του ουρανίου αγιαστήριου. Μερικοί, αποκηρύσσοντας την προηγούμενη πεποίθησή τους στους μαθηματικούς υπολογισμούς των προφητικών περιόδων, απέδωσαν σε ανθρώπινους ή σατανικούς παράγοντες τη δυναμική επιρροή του Αγίου Πνεύματος που κατεύθυνε το κίνημα του αντβεντισμού. Μια άλλη τάξη ανθρώπων όμως εξακολουθούσαν να πιστεύουν ακράδαντα ότι ο Θεός τους είχε οδηγήσει στην πείρα αυτή. Και καθώς περίμεναν, και με αγρυπνία και προσευχή προσπαθούσαν να γνωρίσουν το θέλημά Του, αντελήφθηκαν τότε ότι ο μεγάλος Αρχιερέας τους είχε μόλις εισέλθει σ’ ένα καινούργιο τομέα του ιερατικού Του έργου· και παρακολουθώντας Τον με τα μάτια της πίστης, μπόρεσαν να διακρίνουν μακρύτερα ακόμη μέχρι την τελειωτική φάση του έργου της εκκλησίας. Απέκτησαν μια πληρέστερη κατανόηση των μηνυμάτων του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου, και ήταν τώρα έτοιμοι να δεχθούν, με σκοπό να μεταδώσουν στον κόσμο, την αγγελία του τρίτου αγγέλου του 14^{ου} κεφαλαίου της Αποκάλυψης.’ (αυτόθι, σελ. 516)

Κάποιες αναφορές γίνονται στο έργο αυτό, στις σελίδες 33 - 34, στην ‘ανοικτή θύρα’ και στην ‘κλειστή θύρα’. Αυτές μπορούν να κατανοηθούν σωστά μόνο μέσα στο πλαίσιο της προηγούμενης εμπειρίας των πρώτων μας πιστών. Όχι πολύ καιρό μετά την απογοήτευση, οι πρωτοπόροι είδαν ότι ενώ υπήρχαν εκείνοι που μέσω της οριστικής απόρριψης του φωτός είχαν κλείσει την πόρτα της σωτηρίας τους, υπήρχαν πολλοί που δεν είχαν ακούσει το μήνυμα και δεν το είχαν απορρίψει και αυτοί θα μπορούσαν να επωφεληθούν από τα μέτρα που ελήφθησαν για τη σωτηρία του ανθρώπου. Στις αρχές της δεκαετίας του 1850 αυτά τα σημεία αναδείχθηκαν με σαφήνεια. Τότε επίσης, άρχιζαν να ανοίγονται δρόμοι για την παρουσίαση του μηνύματος του τρίτου αγγέλου. Η προκατάληψη άρχισε να πεθαίνει. Η Ελένη Ουάιτ, κοιτάζοντας πίσω στην εμπειρία τους μετά την απογοήτευση έγραψε:

‘Τότε ήταν σχεδόν αδύνατο να βρούμε μια δίοδο προς τους απίστευτους. Η απογοήτευση του 1844 είχε προκαλέσει σύγχυση στο μυαλό πολλών και δεν άκουγαν καμία εξήγηση για το θέμα αυτό.’ (Επιθεώρηση και Κήρυκας, 20 Νοεμβρίου, 1883)

Όμως το 1851, ο πρεσβύτερος Ουάιτ ήταν σε θέση να αναφέρει: ‘Τώρα η πόρτα είναι ανοικτή σχεδόν παντού για να παρουσιάσουμε την αλήθεια και πολλοί είναι διατεθειμένοι να διαβάσουν τις δημοσιεύσεις που προηγουμένως δεν είχαν κανένα ενδιαφέρον να διερευνήσουν.’ (Επιθεώρηση και Κήρυκας, 19 Αυγούστου, 1851)

Η Κλήση για Οργάνωση της Εκκλησίας

Μαζί όμως με αυτές τις νέες ευκαιρίες και με έναν μεγαλύτερο αριθμό ανθρώπων να αποδέχονται το μήνυμα, εισχώρησαν ανάμεσά τους και ορισμένα στοιχεία παραφωνίας. Εάν αυτά δεν ελέγχονταν, το έργο θα είχε τραυματιστεί πολύ. Και πάλι όμως εδώ βλέπουμε την πρόνοια του Θεού να καθοδηγεί τον λαό Του καθώς στις 24 Δεκεμβρίου 1850 δόθηκε έναν όραμα στην Ελένη Ουάιτ στο οποίο μας λέει:

‘Είδα πόσο μέγας και άγιος ήταν ο Θεός. Είπε ο άγγελος, “βάδιζε προσεκτικά ενώπιον Του, διότι είναι υψηλός και επηρμένος και το κράσπεδο Του γεμίζει τον ναό.” Είδα ότι τα πάντα στον ουρανό ήταν σε τέλεια τάξη. Είπε ο άγγελος, “Κοίταξε, ο Χριστός είναι η κεφαλή, κινήσου με τάξη, κινήσου με τάξη. Να βλέπεις το νόημα μέσα σε όλα.” Είπε ο άγγελος, “Κοίταξε και μάθε πόσο τέλεια, πόσο όμορφη, είναι η τάξη στον ουρανό, ακολούθησε την.” (Ελένη Ουάιτ, χειρόγραφο 11, 1850)

Χρειάστηκε χρόνος για τους πιστούς γενικώς να αρχίσουν να εκτιμούν την ανάγκη και την αξία της οργάνωσης του ευαγγελίου. Τα παλαιά τους βιώματα στις προτεσταντικές εκκλησίες από τις οποίες αποχώρησαν, τους οδήγησαν να είναι προσεκτικοί. Εκτός από εκείνους τους τόπους όπου η πρακτική ανάγκη ήταν προφανής, ο φόβος να εισέλθει η τυπολατρία κράταγε τους πιστούς μακριά από το να οργανώσουν εκκλησία. Ήταν μόνο μετά από μια δεκαετία από το όραμα του 1850, όταν πιο ώριμα σχέδια για οργάνωση έγιναν τελικώς αποδεκτά. Χωρίς αμφιβολία ένας πρωταρχικής σημασίας παράγοντας που έκανε τις προσπάθειες να καρποφορήσουν ήταν ένα περιεκτικό κεφάλαιο με τίτλο ‘Οργάνωση του Ευαγγελίου’ που δημοσιεύθηκε μέσα στο ‘Συμπλήρωμα στα Χριστιανικά Βιώματα και Οράσεις της Ελένης Ουάιτ’. Αυτό υπάρχει στο παρόν βιβλίο στις σελίδες 55 - 58.

Το 1860, σε συνάρτηση με την οργάνωση του εκδοτικού έργου, επιλέχθηκε ένα όνομα. Κάποιοι θεώρησαν ότι το ‘Εκκλησία του Θεού’ θα ήταν κατάλληλο, αλλά τελικώς επικράτησε η άποψη ότι το όνομα θα πρέπει να αντικατοπτρίζει τις ιδιαίτερες διδασκαλίες της εκκλησίας. Υιοθέτησαν το ‘Αντβεντιστές Εβδόμης Ημέρας’ ως το όνομα τους. Τον επόμενο χρόνο αυτές οι ομάδες πιστών οργανώθηκαν σε εκκλησίες και οι εκκλησίες της πολιτείας του Μίσιγκαν σχημάτισαν ένα διαπολιτειακό συμβούλιο. Σύντομα υπήρξαν και άλλα διαπολιτειακά συμβούλια. Μετά, τον Μάιο του 1863 οργανώθηκε το Γενικό Συμβούλιο των Αντβεντιστών Εβδόμης Ημέρας. Αυτό μας φέρνει πέντε χρόνια μετά τον χρόνο των Πρώτων Γραπτών.

Το Όραμα της Μεγάλης Διαμάχης

Έγινε αναφορά στην μετακόμιση του εκδοτικού έργου από το Ρότσεστερ της Νέας Υόρκης, στο Μπάτλ Κρίκ του Μίσιγκαν, τον Νοέμβριο του 1855. Ο πρεσβύτερος και η κα Ουάιτ έφτιαξαν το σπίτι τους στο Μπάτλ Κρίκ και όταν το έργο είχε εγκατασταθεί καλά εκεί, ήταν σε θέση να συνεχίσουν τα ταξίδια τους στον αγρό. Ήταν κατά τη διάρκεια μιας επίσκεψης στην πολιτεία του Οχάιο τον Φεβρουάριο και τον Μάρτιο του 1858, όπου και δόθηκε στην κα Ουάιτ το σημαντικό όραμα της Μεγάλης Διαμάχης, στο δημόσιο σχολείο του Λόβελ Γκρόουβ. Η περιγραφή αυτού του οράματος, που διήρκεσε δύο ώρες, βρίσκεται στις ‘Σκιαγραφίες Ζωής’, σελ. 161, 162. Το Σεπτέμβριο του 1858 δημοσιεύθηκε το ‘Πνευματικά Χαρίσματα, τόμος 1: Η Μεγάλη Διαμάχη μεταξύ του Χριστού και των αγγέλων Του και του Σατανά και των αγγέλων του’. Αυτό το μικρό βιβλίο των 219 σελίδων αποτελεί το τρίτο και τελευταίο τμήμα των Πρώτων Γραπτών.

Οι μικρές δημοσιεύσεις των πρώτων δεκαπέντε ετών του έργου της κας Ουάιτ ακολουθήθηκαν από πολλά μεγαλύτερα βιβλία που ασχολούνται με πολλά θέματα ζωτικής σημασίας σε αυτούς που τηρούν τις εντολές του Θεού και έχουν την πίστη του Ιησού Χριστού. Παρόλα αυτά, τα πρώτα γραπτά θα είναι πάντοτε ιδιαίτερα αγαπητά στις καρδιές όλων των αντβεντιστών εβδόμης ημέρας.

Οι Διαχειριστές της Κληρονομιάς της Ελένης Ουάιτ
Ουάσινγκτον, ΠτΚ
Μάρτιος, 1963

ΤΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ
ΒΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΟΡΑΣΕΙΣ

της

Ελένης Γκ. Ουάιτ

Βιώματα και Οράσεις

Μετά από αίτημα ορισμένων αγαπητών φίλων συναίνεσα στο να δώσω ένα σύντομο περίγραμμα των βιωμάτων και των οράσεων μου, με την ελπίδα ότι αυτό θα χαροποιήσει και θα ενδυναμώσει τα πιστά και ταπεινά παιδιά του Κυρίου.

Στην ηλικία των έντεκα ετών είχα την πνευματική μου μεταστροφή και όταν έγινα δώδεκα ετών βαπτίστηκα και προσχώρησα στην εκκλησία των Μεθοδιστών². Σε ηλικία δεκατριών ετών άκουσα τον Ουίλλιαμ Μίλλερ να δίνει τη δεύτερη σειρά ομιλιών του στο Πόρτλαντ της πολιτείας Μείν. Ένοιωσα τότε ότι δεν ήμουν αγία και δεν ήμουν έτοιμη να συναντήσω τον Ιησού. Όταν δόθηκε η πρόσκληση στα μέλη της εκκλησίας και στους αμαρτωλούς να έρθουν μπροστά για προσευχή, έδραξα την ευκαιρία διότι γνώριζα ότι έπρεπε να γίνει ένα μεγάλο έργο μέσα μου για να καταστώ κατάλληλη για τον ουρανό. Η ψυχή μου διψούσε για την πλήρη και δωρεάν σωτηρία, όμως δεν γνώριζα πως να την αποκτήσω.

Το 1842, παρακολουθούσα συνεχώς τις συναθροίσεις που γίνονταν στο Πόρτλαντ του Μείν με θέμα τη Δευτέρα Παρουσία και πίστευα ακράδαντα ότι ο Κύριος επρόκειτο να έρθει. Πεινούσα και διψούσα για πλήρη σωτηρία και για καθολική συμμόρφωση με το θέλημα του Θεού. Μέρα και νύχτα προσπαθούσα να αποκτήσω τον ανεκτίμητο αυτό θησαυρό, που όλα τα πλούτη της γης δεν μπορούν να αγοράσουν. Καθώς ήμουν γονατισμένη ενώπιον του Θεού προσευχόμενη για την ευλογία Του, μου παρουσιάστηκε το καθήκον μου να πάω και να προσευχηθώ σε μια δημόσια συνάθροιση συμπροσευχής. Δεν είχα ποτέ προσευχηθεί με το στόμα μου σε κάποια συνάθροιση και απέφευγα το καθήκον αυτό φοβούμενη ότι αν επιχειρούσα να προσευχηθώ θα πάθαινα σύγχυση. Κάθε φορά που πήγαινα ενώπιον του Κυρίου να προσευχηθώ μυστικά, αυτό το ανεκπλήρωτο καθήκον μου παρουσιαζόταν, μέχρι που σταματούσα την προσευχή και μελαγχολούσα και τελικώς ένοιωθα βαθιά απόγνωση.

Για τρεις εβδομάδες παρέμεινα σε αυτήν την κατάσταση χωρίς να υπάρχει ούτε μια αχτίδα φωτός που να διαπερνάει τα βαριά σύννεφα του σκότους που βρίσκονταν γύρω μου. Είδα τότε δύο όνειρα που μου έδωσαν μια αμυδρή αχτίδα φωτός και ελπίδας³. Μετά από αυτό εκμυστηρεύθηκα τα όσα είχα στο νου μου στην αγαπημένη μου μητέρα. Μου είπε ότι δεν είχα χαθεί και με συμβούλευσε να πάω να δω τον αδελφό Stockman, που κήρυττε στους ανθρώπους της Παρουσίας [αντβεντιστές] στο Πόρτλαντ. Είχα μεγάλη εμπιστοσύνη σ' αυτόν επειδή ήταν ένας αφιερωμένος και αγαπητός υπηρέτης του Χριστού. Τα λόγια του με επηρέασαν και με έκαναν να ελπίζω. Επέστρεψα σπίτι και πήγα ξανά ενώπιον του Κυρίου και υποσχέθηκα ότι θα έκανα και θα υπέφερα οτιδήποτε αρκεί να είχα το χαμόγελο του Ιησού. Μου παρουσιάστηκε πάλι το ίδιο καθήκον. Επρόκειτο να υπάρξει μια συνάθροιση συμπροσευχής εκείνο το απόγευμα στην οποία και παραβρέθηκα και όταν οι άλλοι γονάτισαν για να προσευχηθούν, γονάτισα μαζί τους τρέμοντας και αφού δύο ή τρεις τελείωσαν την προσευχή τους, άνοιξα το στόμα μου να προσευχηθώ και προτού το αντιληφθώ, οι υποσχέσεις του Θεού μου φαίνονταν σαν πολλά πολύτιμα μαργαριτάρια που μπορούσε κανείς να τα αποκτήσει αρκεί να το ζητούσε. Καθώς προσευχόμουν, το φορτίο και η ψυχική αγωνία που τόσο καιρό ένοιωθα έφυγαν και η ευλογία του Θεού ήρθε πάνω μου σαν μια απαλή δροσιά. Έδωσα δόξα στον Θεό για αυτό που ένοιωθα, επιθυμούσα όμως κάτι περισσότερο. Δεν αισθανόμουν ικανοποιημένη μέχρις ότου γέμιζα με την πληρότητα του Θεού. Ανείπωτη αγάπη για τον Ιησού γέμισε την ψυχή μου. Κύματα το ένα μετά το άλλο περνούσαν από πάνω μου μέχρι που το σώμα μου έγινε δύσκαμπτο. Όλα έσβησαν γύρω μου εκτός από τον Ιησού και τη δόξα και δεν καταλάβαινα τίποτα από αυτά που γίνονταν γύρω μου.

Παρέμεινα σε αυτήν την σωματική και πνευματική κατάσταση για αρκετή ώρα και όταν συνειδητοποίησα το περιβάλλον γύρω μου, όλα έμοιαζαν να έχουν αλλάξει. Όλα έμοιαζαν ένδοξα και καινούργια, ωσάν να χαμογελούσαν και να επαινούσαν τον Θεό. Ήμουν διατεθειμένη τότε να ομολογήσω τον Ιησού παντού. Για έξι μήνες δεν πέρασε ούτε ένα σκοτεινό σύννεφο από το μυαλό μου. Σκέφτηκα ότι όσοι αγαπούσαν τον Ιησού θα αγαπούσαν και την έλευσή Του, γι αυτό πήγα στη συνάθροιση της τάξης μας και τους είπα τι είχε κάνει ο Ιησούς για μένα και τι πληρότητα ένοιωθα μέσω της πίστης ότι ο Κύριος επρόκειτο να έρθει. Ο επικεφαλής της τάξης με διέκοψε λέγοντας 'μέσω του Μεθοδισμού', όμως εγώ δεν μπορούσα να δώσω τη δόξα στον Μεθοδισμό όταν ήταν ο Χριστός και η ελπίδα της σύντομης έλευσης Του που με ελευθέρωσαν.

² Η κα. Ουάιτ γεννήθηκε στο Γκόρχαμ της πολιτείας Μείν, στις 26 Νοεμβρίου 1827.

³ Τα όνειρα για τα οποία γίνεται εδώ λόγος βρίσκονται στις σελίδες 48,49.

Το πρώτο μου όραμα⁴

Επειδή ο Θεός μου έδειξε το ταξίδι των ανθρώπων της Παρουσίας προς την Αγία Πόλη και την πλούσια ανταμοιβή εκείνων που περίμεναν την επιστροφή του Κυρίου τους από τον γάμο, θα ήταν καθήκον μου να σας δώσω έναν σύντομο περίγραμμα όσων ο Θεός μου αποκάλυψε. Οι αγαπητοί άγιοι έχουν να περάσουν πολλές δοκιμασίες. Οι προσωρινές ελαφρές θλίψεις, κατεργάζονται σε μας ένα πολύ μεγαλύτερο αιώνιο βάρος δόξας, καθώς δεν ατενίζουμε σε αυτά που βλέπονται, επειδή αυτά που βλέπονται είναι πρόσκαιρα, ενώ αυτά που δεν βλέπονται είναι αιώνια. Προσπάθησα να φέρω πίσω μια καλή αναφορά και μερικά σταφύλια από την επουράνια Χαναάν, για το οποίο πολλοί θα με λιθοβολούσαν, όπως η συναγωγή λιθοβόλησε το Χάλεβ και τον Ιησού του Ναυή για την αναφορά τους (Αριθμ. 14:10). Διακηρύσσω όμως προς εσάς, αδελφοί και αδελφές μου εν Κυρίω, ότι είναι μια αγαθή γη και ότι μπορούμε να πάμε και να την αποκτήσουμε.

Καθώς προσευχόμουν στο οικογενειακό θυσιαστήριο, το Άγιο Πνεύμα έπεσε πάνω μου και φάνηκα να ανεβαίνω ψηλότερα και ψηλότερα, πολύ πάνω από τον σκοτεινό κόσμο. Γύρισα να ψάξω για τους ανθρώπους της Παρουσίας στον κόσμο, αλλά δεν μπορούσα να τους βρω, όταν μου είπε μια φωνή: *‘Κοίταξε ξανά, κοίταξε λίγο πιο ψηλά’*. Όταν άκουσα αυτό ύψωσα τα μάτια μου και είδα μια στενή και τεθλιμμένη οδό να κείται ψηλά πάνω από τον κόσμο. Πάνω σ’ αυτήν την οδό ταξίδευαν οι άνθρωποι της Παρουσίας προς την πόλη, η οποία βρισκόταν στο απώτατο άκρο της οδού. Είχαν ένα λαμπρό φως που άναβε πίσω τους στην αρχή της οδού, το οποίο ένας άγγελος μου είπε ότι ήταν η μεσονύκτια κραυγή. Το φως αυτό έλαμπε σε όλη τη διαδρομή και έδινε φως στα πόδια τους ώστε να μην σκοντάψουν. Αν κρατούσαν τα μάτια τους σταθερά στον Ιησού, ο οποίος ήταν ακριβώς μπροστά τους, οδηγώντας τους στην πόλη, ήταν ασφαλείς. Σύντομα όμως κάποιοι άρχισαν να κουράζονται και είπαν ότι η πόλη ήταν πολύ μακριά και περίμεναν ότι θα έπρεπε να είχαν ήδη φθάσει. Τότε ο Ιησούς τους ενθάρρυνε σηκώνοντας το ένδοξο δεξί χέρι Του και από το χέρι Του ήρθε ένα φως που κυμάτισε πάνω από τη χορωδία της Παρουσίας και φώναξαν *‘Αλληλούια!’*. Άλλοι απέρριψαν απερίσκεπτα το φως που ήταν πίσω τους και δήλωσαν ότι δεν ήταν ο Θεός που τους είχε οδηγήσει μέχρι τώρα. Το φως πίσω τους έσβησε αφήνοντας τα πόδια τους στο απόλυτο σκοτάδι και σκόνταψαν και έχασαν το σημάδι και τον Ιησού και έπεσαν κάτω στον σκοτεινό και μοχθηρό κόσμο. Σύντομα⁵ ακούσαμε τη φωνή του Θεού σαν ύδατα πολλά που έδωσε την ημέρα και την ώρα της έλευσης του Ιησού. Οι ζωντανοί άγιοι, 144.000 στον αριθμό, αναγνώρισαν και κατανόησαν τη φωνή, ενώ οι ασεβείς θεώρησαν ότι ήταν βροντές και σεισμός. Όταν ο Θεός μίλησε για τον χρόνο, έριξε πάνω μας το Άγιο Πνεύμα και τα πρόσωπά μας άρχισαν να φωτίζουν και να λάμπουν με τη δόξα του Θεού, όπως συνέβη με τον Μωυσή όταν κατέβηκε από το όρος Σινά.

Οι 144.000 ήταν όλοι σφραγισμένοι και τέλεια ενωμένοι. Στο μέτωπό τους ήταν γραμμένο, Ο Θεός, η Νέα Ιερουσαλήμ και ένα ένδοξο αστέρι που περιείχε το νέο όνομα του Ιησού. Οι ασεβείς εξοργίστηκαν από την ευτυχισμένη και άγια κατάσταση στην οποία βρισκόμασταν και όρμηξαν να βάλουν τα χέρια τους πάνω μας για να μας πετάξουν στη φυλακή αλλά εμείς τεντώσαμε τα χέρια μας στο όνομα του Ιησού και έπεσαν αβοήθητοι στο έδαφος. Τότε η συναγωγή του Σατανά γνώρισε ότι ο Θεός αγάπησε εμάς, που μπορούσαμε να πλένουμε ο ένας τα πόδια του άλλου και να χαιρετίζουμε τους αδελφούς με ένα άγιο φιλί και προσκύνησαν στα πόδια μας.

Σύντομα τα μάτια μας τραβήχτηκαν προς τα ανατολικά επειδή ένα μικρό μαύρο σύννεφο εμφανίστηκε που είχε μέγεθος σαν μια μισή παλάμη ανθρώπου, που όλοι γνωρίζαμε ότι ήταν το σημείο του Υιού του ανθρώπου. Όλοι, με ιεροπρεπή σιωπή, ατενίζαμε το σύννεφο καθώς αυτό ερχόταν όλο και πιο κοντά και γινόταν πιο λευκό, ένδοξο και πάλι πιο ένδοξο, ενώ γύρω του δεκάδες χιλιάδων άγγελοι υμνούσαν έναν υπέροχο ύμνο και πάνω του καθόταν ο Υιός του ανθρώπου. Τα μαλλιά Του ήταν λευκά και κατσαρά μακριά έως τους ώμους Του και πάνω στην κεφαλή Του υπήρχαν πολλά διαδήματα. Τα πόδια Του είχαν την όψη της φωτιάς, στο δεξί χέρι Του υπήρχε ένα κοφτερό δρεπάνι και στο αριστερό Του μια ασημένια σάλπιγγα. Τα μάτια Του ήταν όπως οι φλόγες της φωτιάς που ερευνούσαν τα παιδιά Του πέρα ως πέρα. Τότε όλα τα πρόσωπα σκυθρώπασαν και όσων ο Θεός είχε απορρίψει έγιναν μαύρα. Τότε όλοι μας φωνάξαμε, *‘Ποιος μπορεί να σταθεί; Το ένδυμά μου είναι ακηλίδωτο;’*. Τότε οι άγγελοι σταμάτησαν να υμνούν και έγινε μια τρομακτική σιωπή και ο Ιησούς μίλησε, *‘Αυτοί που έχουν καθαρά χέρια και αγνή καρδιά θα μπορέσουν να σταθούν, η χάρις Μου είναι αρκετή για εσάς.’* Μετά από αυτό τα πρόσωπά μας φωτίστηκαν και η χαρά γέμισε κάθε καρδιά. Οι άγγελοι ανέβασαν μια σκάλα ψηλότερα τη μουσική τους και άρχισαν πάλι να υμνούν ενώ το σύννεφο πλησίαζε ακόμα πιο κοντά προς τη γη.

4 Η όραση αυτή δόθηκε αμέσως μετά τη μεγάλη απογοήτευση της Παρουσίας το 1844, και δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά το 1846. Μερικά μόνο από τα μελλοντικά γεγονότα παρουσιάστηκαν εκείνη τη στιγμή. Οι μετέπειτα οράσεις ήταν περισσότερο πλήρεις. Δες επίσης το Παράρτημα.

5 Δες το Παράρτημα

Ήχησε τότε η ασημένια σάλπιγγα του Ιησού καθώς κατέβαινε με το σύννεφο τυλιγμένο σε φλόγες φωτιάς. Ατένισε προς τους τάφους των κεκοιμημένων αγίων και ύψωσε τα μάτια και τα χέρια Του προς τον ουρανό και φώναξε, *‘Ξυπνήστε! Ξυπνήστε! Ξυπνήστε! εσείς που κοιμάστε στο χώμα και σηκωθείτε.’* Τότε έγινε ένα μεγάλος σεισμός. Τα μνήματα άνοιξαν και οι νεκροί σηκώθηκαν ενδεδυμένοι την αθανασία. Οι 144.000 φώναξαν, *‘Αλληλούια’* καθώς αναγνώρισαν τους φίλους τους που βίαια είχαν αποσπαστεί από αυτούς μέσω του θανάτου και την ίδια στιγμή μεταμορφωθήκαμε και αρπαχτήκαμε μαζί τους για να συναντήσουμε τον Κύριο στον αέρα.

Εισήλθαμε στο σύννεφο όλοι μαζί και ανεβαίναμε επί επτά ημέρες προς τη γυάλινη θάλασσα, όπου ο Ιησούς έφερε τα στεφάνια και με το δεξί Του χέρι τα τοποθέτησε πάνω στα κεφάλια μας. Μας έδωσε χρυσαφένιες κιθάρες και φοινικόκλαδα νίκης. Πάνω στη γυάλινη θάλασσα στέκονταν οι 144.000 σχηματίζοντας τέλειο τετράγωνο. Κάποιοι από αυτούς είχαν πολύ φωτεινά στεφάνια, κάποιοι άλλοι όχι και τόσο φωτεινά. Κάποια στεφάνια φαίνονταν να είναι φορτωμένα με αστέρια ενώ κάποια άλλα είχαν λίγα μόνο. Όλοι ήταν απολύτως ευχαριστημένοι με τα στεφάνια τους. Όλοι ήσαν ντυμένοι με έναν ένδοξο λευκό χιτώνα από τους ώμους τους μέχρι τα πόδια. Καθώς περπατούσαμε πάνω από τη γυάλινη θάλασσα προς τη θύρα της πόλης, ήμασταν περιτριγυρισμένοι από αγγέλους. Ο Ιησούς ύψωσε τον ισχυρό ένδοξο βραχίονά Του, έπιασε την μαργαριταρένια πύλη, την έσυρε πίσω, γύρω από τους αστραφτερούς μεντεσέδες και μας είπε, *‘Πλύνετε τα ιμάτιά σας με το αίμα Μου, μείνατε άκαμπτοι για την αλήθεια Μου, εισέλθετε.’* Προχωρήσαμε όλοι μέσα νοιώθοντας ότι αποκτήσαμε απόλυτο δικαίωμα να βρισκόμαστε στην πόλη.

Είδαμε εκεί το δέντρο της ζωής και τον θρόνο του Θεού. Μέσα από τον θρόνο έβγαινε ποταμός πεντακάθαρων υδάτων και σε κάθε πλευρά του ποταμού ήταν το δέντρο της ζωής. Στη μία πλευρά του ποταμού ήταν ένας κορμός και στην άλλη πλευρά ο άλλος κορμός και οι δυο τους καθαροί σαν διαφανές χρυσάφι. Στην αρχή νόμιζα ότι είδα δύο δέντρα. Κοίταξα ξανά και είδα ότι ενώνονταν στην κορυφή και σχημάτιζαν ένα δέντρο. Κατ’ αυτόν τον τρόπο το δέντρο της ζωής στεκόταν και στις δύο πλευρές του ποταμού της ζωής. Τα κλαδιά του έφταναν στο μέρος που στεκόμασταν και ο καρπός του ήταν ένδοξος, έμοιαζε με χρυσάφι ανακατεμένο με ασήμι.

Όλοι πήγαμε κάτω από το δέντρο και καθήσαμε κάτω για να δούμε τη δόξα εκείνου του τόπου, όταν οι αδελφοί Φιτς και Στόκμαν⁶, οι οποίοι είχαν κηρύξει το ευαγγέλιο της βασιλείας και τους οποίους ο Θεός είχε απολείψει για να τους σώσει, ήρθαν κοντά μας και μας ρώτησαν τι είχαμε περάσει ενόσω αυτοί ήσαν κεκοιμημένοι. Προσπαθήσαμε να θυμηθούμε τις μεγαλύτερες δοκιμασίες μας, όμως αυτές έμοιαζαν τόσο μικρές συγκρινόμενες με το υπερβολικό και αιώνιο βάρος δόξας που μας περιέβαλλε, σε σημείο που δεν μπορούσαμε να τους μιλήσουμε και φωνάξαμε όλοι δυνατά, *‘Αλληλούια, ο ουρανός δεν είχε μεγάλο κόστος για μάς!’* και αγγίξαμε τις ένδοξες κιθάρες μας και κάναμε τις αψίδες του ουρανού να ηχήσουν.

Με τον Ιησού επικεφαλής, κατεβήκαμε όλοι από την πόλη κάτω στη γη πάνω σε ένα μεγάλο βουνό το οποίο δεν μπορούσε να αντέξει τον Ιησού πάνω του και σχίστηκε απότομα δημιουργώντας μια μεγάλη πεδιάδα. Κοιτάξαμε τότε πάνω και είδαμε τη μεγάλη πόλη με τα δώδεκα θεμέλια και τις δώδεκα πύλες, τρεις σε κάθε πλευρά, με έναν άγγελο σε κάθε πύλη. Φωνάξαμε όλοι *‘Η πόλη, η μεγάλη πόλη, κατεβαίνει, κατεβαίνει κάτω από τον Θεό του ουρανού’* και κατέβηκε και εγκαταστάθηκε στον τόπο που βρισκόμασταν. Αρχίσαμε τότε να παρατηρούμε τα ένδοξα πράγματα έξω από την πόλη. Είδα εκεί τις πιο λαμπρές οικίες, οι οποίες είχαν την εμφάνιση του ασημιού υποστηριζόμενες από τέσσερις κολόνες με μαργαριτάρια, θαυμάσιες στην όψη. Αυτές θα τις κατοικούσαν οι άγιοι. Σε καθεμιά υπήρχε ένα χρυσό ράφι. Είδα πολλούς από τους αγίους να πηγαίνουν στις οικίες, να βγάζουν τα αστραφτερά τους στεφάνια και να τα τοποθετούν στο ράφι και μετά να βγαίνουν έξω στους αγρούς γύρω από τις οικίες για να κάνουν κάτι με τη γη, όχι όπως κάνουμε εδώ, όχι, όχι. Ένα λαμπρό φως έλαμπε γύρω από τα κεφάλια τους και συνεχώς φώναζαν προσφέροντας ύμνους στον Θεό.

Είδα έναν άλλο αγρό γεμάτο απ’ όλα τα είδη των λουλουδιών και καθώς τα έκοψα αναφώνησα, *‘Δεν θα μαραθούν ποτέ’*. Στη συνέχεια είδα έναν αγρό με ψηλό χορτάρι, λαμπρότατο στην όψη, ήταν ζωντανό πράσινο και είχε μια αντανάκλαση του αργυρού και του χρυσού καθώς κυμάτιζε περήφανα προς δόξαν του βασιλιά Ιησού. Στη συνέχεια μπήκαμε μέσα σε ένα χωράφι με όλων των ειδών τα ζώα, το λιοντάρι, το αρνί, τη λεοπάρδαλη, τον λύκο, όλα βρίσκονταν εκεί σε απόλυτη αρμονία. Περάσαμε ανάμεσά τους και μας ακολούθησαν ειρηνικά. Στη συνέχεια ήρθαμε σε ένα δάσος, όχι όπως τα σκοτεινά δάση που υπάρχουν εδώ, όχι, όχι, αλλά φωτεινό και υπέρλαμπρο. Τα κλαδιά των δέντρων κινούνταν πέρα δώθε και όλοι φωνάξαμε *‘θα κατοικήσουμε στην έρημο με ασφάλεια και θα κοιμηθούμε στους δρυμούς’*. Περάσαμε μέσα από τα δάση καθ’ οδόν προς το όρος Σιών.

Καθώς ταξιδεύαμε συναντήσαμε μια ομάδα που επίσης ενατένιζαν τη δόξα αυτού του τόπου. Παρατήρησα ότι είχαν κόκκινο στα άκρα των ενδυμάτων τους. Τα στεφάνια τους ήταν λαμπρά και οι χιτώνες τους κατάλευκοι. Καθώς τους χαιρετήσαμε, ρώτησα τον Ιησού ποιοι ήταν. Είπε ότι ήταν μάρτυρες που σφαγιάστηκαν για Εκείνον. Μαζί τους ήταν ένα αμέτρητο πλήθος μικρών παιδιών τα οποία επίσης είχαν μια κόκκινη ζώνη πάνω στα ιμάτιά τους. Το όρος Σιών ήταν ενώπιόν μας και επί του όρους ήταν ένας ένδοξος ναός και γύρω από αυτό ήταν άλλα επτά όρη πάνω στα οποία φύτρωναν τριαντάφυλλα και κρίνοι. Είδα τα μικρά παιδιά να ανεβαίνουν και αν ήθελαν, χρησιμοποιούσαν τα μικρά τους φτερά και πετούσαν πάνω στα βουνά και τραβούσαν τα λουλούδια αυτά που ποτέ δεν μαραίνονταν. Υπήρχαν κάθε είδους δέντρα γύρω από τον ναό για να διακοσμούν τον τόπο: το πυξάρι, το πεύκο, το έλατο, η ελιά, η μυρτιά, η ροδιά καθώς και η συκιά που έγερνε φορτωμένη από το βάρος των ώριμων σύκων της, όλα αυτά έκαναν τον τόπο αυτό ακόμα πιο λαμπρό. Και καθώς ήμασταν έτοιμοι να εισέλθουμε στον άγιο ναό, ο Ιησούς ύψωσε την υπέροχη φωνή Του και είπε, *‘Μόνο οι 144.000 εισέρχονται στο μέρος αυτό’* και φωνάξαμε, *‘Αλληλούια’*.

Ο ναός αυτός υποστηριζόταν από επτά στύλους, όλοι από καθαρό χρυσό με υπέροχα μαργαριτάρια. Τα θαυμαστά πράγματα που είδα εκεί αδυνατώ να τα περιγράψω. Ω και να μπορούσα να μιλήσω στη γλώσσα της Χαναάν, θα μπορούσα τότε να μιλήσω για τη δόξα του καλύτερου κόσμου. Είδα τότε πέτρινες πλάκες πάνω στις οποίες ήταν εγγεγραμμένα με χρυσά γράμματα τα ονόματα των 144.000. Μετά την ενατένιση της δόξας του ναού, βγήκαμε έξω και ο Ιησούς μας άφησε και πήγε στην πόλη. Σύντομα ακούσαμε την υπέροχη φωνή Του λέγοντας, *‘Ελάτε ο λαός Μου, εσείς που περάσατε από τη μεγάλη θλίψη και κάνατε το θέλημά Μου, που υποφέρατε για Εμένα, ελάτε στο δείπνο διότι θα ζωστώ και θα σας υπηρετήσω.’* Φωνάξαμε τότε, *‘Αλληλούια!, Δόξα!’* και εισήλθαμε στην πόλη. Είδα ένα τραπέζι από καθαρό ασήμι, που αν και ήταν πολλά μίλια μακρύ σε μήκος, τα μάτια μας μπορούσαν να δουν και πέρα απ’ αυτό. Είδα τον καρπό του δέντρου της ζωής, το μάννα, αμύγδαλα, σύκα, ρόδια, σταφύλια και πολλά άλλα είδη φρούτων. Ζήτησα από τον Ιησού να με αφήσει να φάω από τους καρπούς. Μου είπε, *‘Όχι τώρα. Όσοι τρώνε από τον καρπό αυτού του τόπου δεν ξαναγουρίζουν στη γη. Σε λίγο όμως καιρό, αν παραμείνετε πιστοί, θα φάτε και οι δύο από τον καρπό του δέντρου της ζωής και θα πιείτε από το νερό της πηγής.’* Και πρόσθεσε, *‘Πρέπει να επιστρέψεις πάλι πίσω στη γη και να περιγράψεις σε άλλους όσα αποκάλυψα σε σένα.’* Τότε ένας άγγελος με μετέφερε ήσυχα πίσω σ’ αυτόν τον σκοτεινό κόσμο. Μερικές φορές αισθάνομαι ότι δεν μπορώ να παραμείνω άλλο εδώ, όλα τα πράγματα αυτής της γης φαίνονται τόσο θλιβερά. Αισθάνομαι πολύ μοναχική εδώ διότι είδα μια καλύτερη γη. Ω και να είχα φτερά σαν περιστέρι, θα πετούσα μακριά και θα έβρισκα ανάπαυση!

Όταν εξήλθα από την όραση όλα έμοιαζαν να έχουν αλλάξει, μια κατήφεια απλωνόταν όπου και να κοίταζα. Ω πόσο σκοτεινός μου φαινόταν αυτός ο κόσμος. Έκλαψα όταν κατάλαβα ότι είχα ξαναέρθει εδώ και ένοιωσα νοσταλγία. Είχα δει έναν καλύτερο κόσμο, αλλά για μένα αυτός είχε χαθεί. Περιέγραψα το όραμα αυτό στη μικρή ομάδα μας στο Πόρτλαντ και όλοι πίστεψαν ότι αναμφίβολα ήταν από τον Θεό. Η εμπειρία ήταν πολύ δυνατή. Πάνω μας ήταν η αίσθηση της σοβαρότητας της αιωνιότητας. Μία εβδομάδα μετά από αυτό, ο Κύριος μου έδωσε μια νέα όραση και μου έδειξε τις δοκιμασίες που έπρεπε να περάσω και ότι έπρεπε να πάω και να μιλήσω σε άλλους για τα όσα μου είχε αποκαλύψει και ότι θα έπρεπε να αντιμετωπίσω μεγάλη εναντίωση και να υποφέρω αγωνία πνεύματος. Ο άγγελος όμως έλεγε, *‘Η χάρη του Θεού είναι αρκετή για σένα, Εκείνος θα σε κρατήσει όρθια.’*

Όταν εξήλθα από την όραση ήμουν εξαιρετικά ταραγμένη. Αν και ήμουν μόνο δεκαεπτά ετών, η υγεία μου ήταν σε κακή κατάσταση. Ήξερα ότι πολλοί είχαν πέσει μέσω της αυτοεξύψωσης και γνώριζα ότι αν με οποιοδήποτε τρόπο αυτοεξυψωνόμουν, ο Θεός θα με εγκατέλειπε και σίγουρα θα χανόμουν. Προσευχήθηκα στον Κύριο και τον ικέτευσα να τοποθετήσει αυτό το βάρος σε κάποιον άλλον. Μου φαινόταν ότι δεν μπορούσα να το βαστάξω. Έσκυβα το πρόσωπό μου για μεγάλο χρονικό διάστημα και όλο το φως που θα μπορούσα να αποκομίσω ήταν το, *‘Κάνε γνωστά και άλλους αυτά που σου αποκάλυψα.’*

Στο επόμενο μου όραμα, ικέτευσα ενθέρμως τον Κύριο ότι αν έπρεπε να πάω και να μιλήσω για τα όσα μου είχε δείξει, Εκείνος θα με προφύλασσε από την αυτοεξύψωση. Μου έδειξε τότε ότι η προσευχή μου απαντήθηκε και ότι αν βρισκόμουν σε κίνδυνο αυτοεξύψωσης, θα τοποθετούσε το χέρι Του πάνω μου και θα προσβαλλόμουν από ασθένεια. Είπε ο άγγελος, *‘Αν παραδώσεις τα μηνύματα με πιστότητα και υπομείνεις μέχρι τέλος, θα φας από τον καρπό της ζωής και θα πιεις από το νερό του ποταμού της ζωής.’*

Σε σύντομο χρόνο διαδόθηκε παντού ότι όλα τα οράματα ήταν αποτέλεσμα μεσμερισμού⁷ και πολλοί αντβεντιστές ήταν έτοιμοι να πιστέψουν και να διαδώσουν τη φήμη αυτή. Ένας γιατρός που ήταν αναγνωρισμένος μεσμεριστής μου είπε ότι οι οράσεις μου ήταν μεσμερισμός, ότι ήμουν μια απλή περίπτωση

και οτι θα μπορούσε εκείνος να με υπνωτίσει και να μου δώσει ένα όραμα. Του είπα οτι ο Κύριος μου έδειξε οτι ο μεσμερισμός ήταν από το διάβολο, από την άβυσσο και οτι ο μεσμερισμός θα πήγαινε σύντομα εκεί μαζί με όλους όσους συνέχιζαν να τον χρησιμοποιούν. Του έδωσα τότε την άδεια να με υπνωτίσει αν μπορούσε. Προσπάθησε για περισσότερο από μία ώρα καταφεύγοντας σε διάφορες τεχνικές αλλά στο τέλος εγκατέλειψε την προσπάθεια. Με πίστη στον Θεό μπόρεσα και αντιστάθηκα στην επιρροή του έτσι ώστε να μην καταφέρει να με επηρεάσει ούτε κατ' ελάχιστον.

Όταν είχα όραση κατά τη διάρκεια μιας συνάθροισης, πολλοί έλεγαν οτι ήταν λόγω του ενθουσιασμού και οτι κάποιος της έκανε μεσμερισμό. Πήγαινα τότε μόνη μου στο δάσος όπου κανένα μάτι ή αυτί παρά μόνο του Θεού θα έβλεπε ή θα άκουγε και προσευχόμουν σε Αυτόν και κάποιες φορές μου έδινε όραση εκεί. Χαιρόμουν τότε και τους έλεγα τι μου είχε αποκαλύψει ο Θεός όταν ήμουν μόνη μου, εκεί όπου κανένας θνητός δεν μπορούσε να με επηρεάσει. Κάποιοι όμως μου είπαν οτι από μόνη μου υπνώτισα τον εαυτό μου. Σκέφτηκα τότε, ω σε αυτό το σημείο έφτασαν όσοι με ειλικρίνεια πάνε στον Θεό επικαλούμενοι τις υποσχέσεις Του, ζητώντας Του τη σωτηρία Του, ώστε να κατηγορούνται οτι βρίσκονται κάτω από τη βρωμερή και ψυχοφθόρα επιρροή του μεσμερισμού; Ζητούμε μήπως από τον αγαθό Πατέρα μας ψωμί για να λάβουμε πέτρα ή σκορπιό; Τα πράγματα αυτά πλήγωσαν το πνεύμα μου και έριξαν την ψυχή μου σε έντονη αγωνία, σχεδόν στην απελπισία, όταν πολλοί προσπαθούσαν να με κάνουν να πιστέψω οτι όλες αυτές οι πνευματικές ασκήσεις που οι άγιοι άνθρωποι του Θεού έχουν βιώσει ήταν αποτέλεσμα μεσμερισμού ή της απάτης του Σατανά.

Την εποχή εκείνη υπήρχε θρησκευτικός φανατισμός στην πολιτεία του Μέιν. Κάποιοι παράτησαν εξολοκλήρου την εργασία τους και έκαναν αποσυνάγωγους όλους όσους δεν δέχονταν τις απόψεις τους πάνω στο θέμα αυτό καθώς και σε κάποια άλλα θέματα τα οποία θεωρούσαν οτι είναι θρησκευτικά καθήκοντα. Ο Θεός μου αποκάλυψε τα λάθη αυτά σε όραμα και με έστειλε στα παιδιά Του που έσφαλλαν για να αναδείξω τα λάθη τους. Πολλοί όμως απ' αυτούς απέρριψαν εντελώς το μήνυμα και με κατηγορήσαν οτι συμμορφώνομαι με τον κόσμο. Από την άλλη, οι κατ' όνομα αντβεντιστές με κατηγορήσαν για θρησκευτικό φανατισμό και παρουσίαζαν κάποιο ψευδώς και κάποιο με μοχηρία, ότι εγώ ήμουν η ηγήτιδα του φανατισμού τον οποίο προσπαθούσα να διορθώσω. Διάφοροι χρόνοι έλευσης του Χριστού είχαν επανειλημμένως τεθεί και επιβληθεί πάνω στους αδελφούς, όμως ο Κύριος μου έδειξε οτι όλοι θα περάσουν, διότι ο καιρός της θλίψης πρέπει να προηγηθεί της έλευσης του Χριστού και οτι κάθε φορά που θέτονταν ένας καινούργιος χρόνος για την έλευση και περνούσε, το μόνο που θα επέφερε ήταν να αδυνατίσει την πίστη του λαού του Θεού. Ακόμα και γι αυτό κατηγορήθηκα οτι ήμουν ο κακός δούλος που είπε στην καρδιά του *“ο κύριός μου καθυστερεί νάρθει”*.

Όλα αυτά βάρυναν πολύ το πνεύμα μου και μέσα στη σύγχυση κάποιες φορές δελεαζόμουν να αμφισβητήσω την ίδιο το βίωμα μου. Ενώ βρισκόμουν σε οικογενειακή προσευχή ένα πρωί, η δύναμη του Θεού άρχισε να επικάθεται πάνω μου και η σκέψη ήρθε γρήγορα στο μυαλό μου οτι ήταν μεσμερισμός και το απώθησα. Αμέσως έγινα βουβή και προς στιγμήν τα έχασα όλα γύρω μου. Είδα τότε το αμάρτημα μου να αμφισβητώ τη δύναμη του Θεού και οτι για το λόγο αυτό έγινα βουβή και οτι η γλώσσα μου θα λυνόταν σε λιγότερο από εικοσιτέσσερις ώρες. Μια κάρτα εμφανίστηκε μπροστά μου πάνω στην οποία με χρυσά γράμματα ήταν γραμμένα τα κεφάλαια και τα εδάφια από πενήντα χωρία της Αγίας Γραφής⁸. Όταν εξήλθα από το όραμα, έκανα νόημα να μου φέρουν την πλάκα γραφής και έγραψα πάνω της οτι ήμουν βουβή και όσα επίσης είδα και οτι ήθελα την μεγάλη Αγία Γραφή. Πήρα την Αγία Γραφή και βρήκα αμέσως όλα τα χωρία τα οποία είχα δει στην κάρτα. Όλη την ημέρα δεν μπόρεσα να μιλήσω. Νωρίς το επόμενο πρωί η ψυχή μου γέμισε με χαρά και η γλώσσα μου λύθηκε για να φωνάξω υψηλούς επαίνους προς τον Θεό. Μετά απ' αυτό δεν τόλμησα να αμφιβάλλω ούτε για μια στιγμή, να αντισταθώ στη δύναμη του Θεού, ασχέτως του τι θα σκέφτονταν οι άλλοι για μένα.

Το 1846, ενώ βρισκόμουν στο Φερχίβεν της Μασαχουσέτης, η αδελφή μου (η οποία με συνόδευε συνήθως εκείνη την εποχή), η αδελφή A., ο αδελφός G. και εγώ επιβιβαστήκαμε σε ένα ιστιοφόρο για να επισκεφθούμε μια οικογένεια στο Ουέστ Άιλαντ. Όταν ξεκινήσαμε είχε σχεδόν νυχτώσει. Αφού είχαμε προχωρήσει λίγο, ξέσπασε ξαφνικά μια καταιγίδα. Άστραφτε και βρόνταγε και η βροχή έπεφτε σαν χείμαρρος επάνω μας. Ήταν φανερό οτι αν ο Θεός δεν μας έσωζε, σίγουρα θα χανόμασταν.

Γονάτισα κάτω στο πλοίο και άρχισα να φωνάζω προς τον Θεό να μας σώσει. Και εκεί πάνω στη φουσκοθαλασσιά και ενώ το νερό έπεφτε από την κορυφή του σκάφους επάνω μας, εισήλθα σε όραμα και είδα οτι γρηγορότερα θα στέγγωνε και η τελευταία σταγόνα από τον ωκεανό από το να χανόμασταν, διότι το έργο μου μόλις και είχε ξεκινήσει. Όταν εξήλθα από το όραμα όλοι οι φόβοι μου είχαν εξαφανιστεί και υμνούσαμε και δοξολογούσαμε τον Θεό και το σκάφος έγινε για μας μια επιπλέουσα Βαϊθήλ. Ο εκδότης του

8 Τα εδάφια αυτά αναφέρονται στο τέλος του παρόντος κεφαλαίου.

‘Κήρυκα της Παρουσίας’ είχε πει ότι τα οράματα μου ήταν γνωστό ότι ‘ήταν αποτέλεσμα μεσμεριστικών διεργασιών’. Ερωτώ όμως, ποια ευκαιρία δόθηκε σε εμάς τότε, σε μια τέτοια συγκυρία, ώστε να καταφύγουμε σε μεσμεριστικές διεργασίες; Ο αδελφός G. δεν μπορούσε να κάνει τίποτα περισσότερο από το να κουμαντάρει το σκάφος. Προσπάθησε να ρίξει άγκυρα, αλλά η άγκυρα σερνόταν. Το μικρό μας σκάφος κουνιόταν πάνω στα κύματα και παρασυρόταν από τον αέρα, ενώ παράλληλα το σκοτάδι ήταν τόσο βαθύ που δεν μπορούσαμε να δούμε από το ένα άκρο του σκάφους στο άλλο. Σύντομα η άγκυρα γαντζώθηκε και ο αδελφός G. κάλεσε για βοήθεια. Υπήρχαν δύο σπίτια στο νησί και απεδείχθη ότι ήμασταν κοντά στο ένα από αυτά, αλλά δεν ήταν αυτό στο οποίο επιθυμούσαμε να πάμε. Όλη η οικογένεια είχε πέσει για ύπνο εκτός από ένα μικρό παιδί που η θεία πρόνοια έκανε να ακούσει τη φωνή για βοήθεια που ερχόταν από τη μεριά του νερού. Ο πατέρας της ήρθε γρήγορα να μας βοηθήσει και με μια μικρή βάρκα μας έφερε στην ακτή. Πέρασαμε το μεγαλύτερο μέρος εκείνης της νύχτας ευχαριστώντας και δοξολογώντας τον Θεό για την θαυμαστή Του αγαθότητα προς εμάς.

Τα εδάφια για τα οποία έγινε μνεία στην προηγούμενη σελίδα

‘Και δες, θα είσαι μέσα σε σιωπή, και χωρίς να μπορείς να μιλήσεις, μέχρι την ημέρα κατά την οποία αυτά θα γίνουν· επειδή, δεν πίστεψες στα λόγια μου, τα οποία θα εκπληρωθούν στον καιρό τους.’ Λουκ. 1:20

‘Όλα όσα έχει ο Πατέρας, είναι δικά μου· γι’ αυτό σας είπα ότι, από το δικό μου θα πάρει, και θα σας το αναγγείλει.’ Ιωαν. 16:15

‘Και έγιναν όλοι πλήρεις από το Άγιο Πνεύμα, και άρχισαν να μιλούν ξένες γλώσσες, όπως το Πνεύμα έδινε σ’ αυτούς να μιλούν.’ Πραξ. 2:4

‘Και τώρα, Κύριε, δες στις απειλές τους, και δώσε στους δούλους σου να μιλούν τον λόγο σου με κάθε παρρησία, εκτείνοντας το χέρι σου σε θεραπεία, και σημεία και τέρατα που να γίνονται διαμέσου τού ονόματος του αγίου παιδός σου, του Ιησού. Ύστερα δε από τη δέησή τους, σείστηκε ο τόπος όπου ήσαν συγκεντρωμένοι· και όλοι έγιναν πλήρεις από το Άγιο Πνεύμα, και μιλούσαν τον λόγο τού Θεού με παρρησία.’ Πραξ. 4:29-31

‘Μη δώσετε το άγιο στα σκυλιά· ούτε να ρίξετε τα μαργαριτάρια σας μπροστά στα γουρούνια, μήπως και τα καταπατήσουν με τα πόδια τους, και, αφού στραφούν, σας καταξοσχίσουν. Ζητάτε, και θα σας δοθεί· ψάχνετε, και θα βρείτε· κρούετε, και θα σας ανοιχτεί· επειδή, καθένας που ζητάει, παίρνει, κι αυτός που ψάχνει, βρίσκει, και σ’ αυτόν που κρούει, θα ανοιχτεί. Ή, ποιος άνθρωπος είναι από σας, που, αν ο γιος του ζητήσει ψωμί, μήπως θα του δώσει πέτρα; Και αν του ζητήσει ψάρι, μήπως θα του δώσει φίδι; Αν, λοιπόν, εσείς, που είστε πονηροί, ξέρετε να δίνετε καλές δόσεις στα παιδιά σας, πόσο μάλλον ο Πατέρας σας, που είναι στους ουρανούς, θα δώσει αγαθά σ’ αυτούς που ζητούν απ’ αυτόν; Λοιπόν, όλα όσα θέλετε να κάνουν σε σας οι άνθρωποι, έτσι κι εσείς να κάνετε σ’ αυτούς· επειδή, αυτός είναι ο νόμος και οι προφήτες. ... Προσέχετε δε από τους ψευδοπροφήτες, που έρχονται σε σας με ενδύματα προβάτων, από μέσα όμως είναι αρπακτικοί λύκοι.’ Ματθ. 7:6-12,15

‘Επειδή, θα σηκωθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες, και θα δείξουν μεγάλα σημεία και τέρατα, ώστε να πλανήσουν, αν είναι δυνατόν, και τους εκλεκτούς.’ Ματθ. 24:24

‘Όπως, λοιπόν, παραλάβετε τον Ιησού Χριστό, τον Κύριο, περπατάτε ενωμένοι μ’ αυτόν, ριζωμένοι και εποικοδομούμενοι σ’ αυτόν, και στερεωνόμενοι στην πίστη, όπως διδαχθήκατε, περισσεύοντας σ’ αυτή με ευχαριστία. Βλέπετε μη σας εξαπατήσει κάποιος διαμέσου τής φιλοσοφίας και της μάταιης απάτης, σύμφωνα με την παράδοση των ανθρώπων, σύμφωνα με τα στοιχεία τού κόσμου, και όχι σύμφωνα με τον Χριστό.’ Κολ. 2:6-8

‘Μη αποβάλετε, λοιπόν, την παρρησία σας, που έχει μεγάλη μισθαποδοσία. Επειδή, έχετε ανάγκη από υπομονή, για να κάνετε το θέλημα του Θεού, και να λάβετε την υπόσχεση. Δεδομένου ότι, ακόμα λίγον καιρό, και θάρθει ο ερχόμενος και δεν θα βραδύνει: «ο δίκαιος, όμως, θα ζήσει με βάση την πίστη». Και «αν κάποιος συρθεί προς τα πίσω, η ψυχή μου δεν ευαρεστείται σ’ αυτόν». Εμείς, όμως, δεν είμαστε απ’ αυτούς που σέρνονται προς τα πίσω για απώλεια, αλλά απ’ αυτούς που πιστεύουν για σωτηρία τής ψυχής.’ Εβρ. 10:35-39

‘Επειδή, αυτός που μπήκε μέσα στην κατάπαυσή του, κατέπαυσε και ο ίδιος από τα έργα του, όπως και ο Θεός από τα δικά του. Ας φροντίσουμε, λοιπόν, με επιμέλεια να μπούμε μέσα σ’ εκείνη την κατάπαυση, για να μη υποπέσει κάποιος στο ίδιο παράδειγμα της απειθείας. Επειδή, ο λόγος τού Θεού είναι ζωντανός, και ενεργός, και κοφτερότερος περισσότερο από κάθε δίκοπη μάχαιρα, και εισχωρεί βαθιά, μέχρι διαίρεσης και

της ψυχής και του πνεύματος, μέχρι τους συνδέσμους και τους μυελούς, και διερευνάει τούς συλλογισμούς και τις έννοιες της καρδιάς.' Εβρ. 4:10-12

'επειδή, είμαι βέβαιος, ακριβώς σε τούτο, ότι εκείνος που άρχισε σε σας ένα καλό έργο, θα το επιτελέσει μέχρι την ημέρα τού Ιησού Χριστού. ... Μονάχα, πολιτεύεστε επάξια προς το ευαγγέλιο του Χριστού, για να ακούσω, είτε όταν έρθω και σας δω είτε ενώ είμαι απών, την κατάσταση σας, ότι στέκεστε σε ένα πνεύμα, αγωνιζόμενοι μαζί, με μια ψυχή, για την πίστη τού ευαγγελίου· και χωρίς να φοβάστε σε τίποτε από τους ενάντιους· που σ' αυτούς μεν είναι ένδειξη απώλειας, σε σας όμως σωτηρίας, κι αυτό από τον Θεό· επειδή, σε σας χαρίστηκε το υπέρ τού Χριστού όχι μονάχα να πιστεύετε σ' αυτόν, αλλά και να πάσχετε υπέρ αυτού.' Φιλ. 1:6,27-29

'επειδή, ο Θεός είναι που ενεργεί μέσα σας και το να θέλετε και το να ενεργείτε, κατά την ευδοκία του. Όλα να τα κάνετε χωρίς γογγυσμούς και αμφισβητήσεις· για να γίνεστε άμεμπτοι και ακέραιοι, παιδιά τού Θεού, χωρίς μεγάδι, μέσα σε μια γενεά στρεβλή και διεστραμμένη· ανάμεσα στους οποίους λάμπετε σαν φωστήρες μέσα στον κόσμο' Φιλιπ. 2:13-15

'Τέλος, αδελφοί μου, ενδυναμώνεστε στον Κύριο, και στην κυριαρχική εξουσία τής δύναμής του· ντυθείτε την πανοπλία τού Θεού, για να μπορέσετε να σταθείτε ενάντια στις μεθοδείες τού διαβόλου· επειδή, η πάλη μας δεν είναι ενάντια σε αίμα και σάρκα, αλλά ενάντια στις αρχές, ενάντια στις εξουσίες, ενάντια στους κοσμοκράτορες του σκότους τούτου τού αιώνα, ενάντια στα πνεύματα της πονηρίας στα επουράνια. Γι' αυτό, πάρτε στα χέρια σας την πανοπλία τού Θεού, για να μπορέσετε να αντισταθείτε κατά την πονηρή ημέρα, και αφού καταπολεμήσετε τα πάντα, να σταθείτε. Σταθείτε, λοιπόν, περιζωσμένοι την οσφύ σας με αλήθεια, και ντυμένοι τον θώρακα της δικαιοσύνης, και έχοντας φορεμένα τα υποδήματα στα πόδια με την ετοιμασία τού ευαγγελίου τής ειρήνης· πάνω δε απ' όλα, πάρτε στα χέρια σας την ασπίδα τής πίστης, με την οποία θα μπορέσετε να σβήσετε όλα τα πυρωμένα βέλη τού πονηρού· και πάρτε τήν περικεφαλαία τής σωτηρίας, και τη μάχαιρα του Πνεύματος, που είναι ο λόγος τού Θεού· προσευχόμενοι σε κάθε καιρό, με κάθε προσευχή και δέηση εν Πνεύματι, και αγρυπνώντας σ' αυτό τούτο με κάθε προσκαρτέρηση και δέηση για όλους τούς αγίους.' Εφεσ. 6:10-18

'γίνεστε δε, ο ένας στον άλλον, χρήσιμοι, εύσπλαχνοι, συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως και ο Θεός συγχώρησε εσάς διαμέσου τού Χριστού.' Εφεσ. 4:32

'Αφού, λοιπόν, καθαρίσατε τις ψυχές σας με την υπακοή της αλήθειας διαμέσου του Πνεύματος, προς ανυπόκριτη φιλαδελφία, αγαπήστε ένθερμα ο ένας τον άλλον, από καθαρή καρδιά.' Α' Πέτρου 1:22

'Καινούργια εντολή σας δίνω: Να αγαπάτε ο ένας τον άλλον· όπως εγώ σας αγάπησα, κι εσείς να αγαπάτε ο ένας τον άλλον. Από τούτο θα γνωρίσουν όλοι ότι είστε μαθητές μου, εάν έχετε αγάπη ο ένας προς τον άλλον.' Ιωαν. 13:34,35

'Εξετάζετε τον εαυτό σας, αν είστε στην πίστη· δοκιμάζετε τον εαυτό σας· ή, δεν γνωρίζετε ότι ο Χριστός είναι μέσα σας; Εκτός αν είστε σε κάτι αδόκιμοι.' Β' Κορ. 13:5

'Εγώ, σύμφωνα με τη χάρη τού Θεού, που μου δόθηκε, σαν σοφός αρχιτέκτονας, έβαλα το θεμέλιο· άλλος, όμως, οικοδομεί επάνω σ' αυτό· κάθε ένας, πάντως, ας βλέπει πώς οικοδομεί επάνω σ' αυτό. Επειδή, άλλο θεμέλιο δεν μπορεί να βάλει κανένας, παρά εκείνο που έχει τεθεί, το οποίο είναι ο Ιησούς Χριστός. Και αν κάποιος οικοδομεί επάνω σε τούτο το θεμέλιο, χρυσάφι, ασήμι, πολύτιμες πέτρες, ξύλα, χορτάρι, καλαμιά· καθενός το έργο θα φανερωθεί· επειδή, η ημέρα θα το φανερώσει· δεδομένου ότι, αποκαλύπτεται με φωτιά· και η φωτιά θα δοκιμάσει ποιο είναι το έργο τού καθενός.' Α' Κορ. 3:10-13

'Προσέχετε, λοιπόν, στον εαυτό σας, και σε ολόκληρο το ποίμνιο, στο οποίο το Πνεύμα το Άγιο σας έβαλε επισκόπους, για να ποιμαίνετε την εκκλησία τού Θεού, που απέκτησε με το ίδιο του το αίμα. Επειδή, εγώ ξέρω τούτο ότι, ύστερα από την αναχώρησή μου, θα μπουν μέσα σε σας λύκοι βαρείς, που δεν θα λυπούνται το ποίμνιο· και από σας τους ίδιους θα σηκωθούν άνθρωποι, που θα μιλούν διεστραμμένα, για να αποσπούν τούς μαθητές πίσω από τον εαυτό τους.' Πραξ. 20:28-30

'Θαυμάζω ότι τόσο γρήγορα μεταφέρεστε από εκείνον, που σας κάλεσε με τη χάρη τού Ιησού Χριστού, σε άλλο ευαγγέλιο· το οποίο δεν είναι άλλο· αλλά, υπάρχουν μερικοί που σας ταράζουν, και θέλουν να μετατρέψουν το ευαγγέλιο του Χριστού. Αλλά, και αν εμείς ή άγγελος από τον ουρανό κηρύττει σε σας ένα άλλο ευαγγέλιο, παρά εκείνο που σας κηρύξαμε, ας είναι ανάθεμα. Όπως είχαμε πει πρωτύτερα, λέω και τώρα ξανά: Αν κάποιος κηρύττει σε σας ένα άλλο ευαγγέλιο, παρά εκείνο που παραλάβατε, ας είναι ανάθεμα.' Γαλ. 1:6-9

‘Γι’ αυτό, όσα είπατε μέσα στο σκοτάδι, θα ακουστούν μέσα στο φως· και ό,τι μιλήσατε στο αυτί μέσα στα εσώτερα δωμάτια, θα κηρυχθεί επάνω από τις ταράτσες. Και σε σας τους φίλους μου λέω: Μη φοβηθείτε από εκείνους που φονεύουν το σώμα, και ύστερα απ’ αυτά μη μπορώντας να πράξουν κάτι περισσότερο. Αλλά, θα σας δείξω ποιον να φοβηθείτε: Φοβηθείτε εκείνον που, αφού θανατώσει, έχει εξουσία να ρίξει στη γέεννα· ναι, σας λέω, αυτόν να φοβηθείτε. Δεν πουλιούνται πέντε σπουργίτια για δύο ασσάρια; Και ένα απ’ αυτά δεν είναι λησμονημένο μπροστά στον Θεό· αλλά, και οι τρίχες του κεφαλιού σας είναι όλες αριθμημένες. Μη φοβάστε, λοιπόν· από πολλά σπουργίτια διαφέρετε.’ Λουκ. 12:3-7

‘επειδή, είναι γραμμένο ότι: «Θα προστάξει για σένα τούς αγγέλους του για να σε διαφυλάξουν»· και ότι: «Θα σε σηκώνουν επάνω στα χέρια τους, για να μη προσκόψεις το πόδι σου επάνω σε πέτρα».’ Λουκ. 4:10,11

‘Επειδή, ο Θεός που είπε να λάμψει φως μέσα από το σκοτάδι, είναι που έλαμψε μέσα στις καρδιές μας, για φωτισμό τής γνώσης τής δόξας τού Θεού διαμέσου τού προσώπου τού Ιησού Χριστού. Έχουμε, μάλιστα, τούτο τον θησαυρό μέσα σε χωμάτινα σκεύη, ώστε η υπερβολή τής δύναμης να είναι τού Θεού, και όχι από μας· αν και σε όλα θλιβόμαστε, όμως δεν στενοχωρούμαστε· αν και βρισκόμαστε σε απορία, όμως δεν απελπιζόμαστε· αν και διωκόμαστε, όμως δεν είμαστε εγκαταλειμμένοι· αν και καταβαλλόμαστε, όμως δεν χανόμαστε.’ Β΄ Κορ. 4:6-9

‘Επειδή, η προσωρινή ελαφριά μας θλίψη κατεργάζεται σε μας, από υπερβολή σε υπερβολή, αιώνιο βάρος δόξας.’ Β΄ Κορ. 4:17

‘οι οποίοι φρουρούμαστε με τη δύναμη του Θεού διαμέσου τής πίστης, σε σωτηρία έτοιμη να αποκαλυφθεί κατά τον έσχατο καιρό. Για το οποίο νιώθετε αγαλλίαση, αν και τώρα, (εφόσον χρειαστεί), λυπηθείτε λίγο μέσα σε διάφορους πειρασμούς, ώστε η δοκιμή τής πίστης σας, η οποία είναι πολυτιμότερη από το χρυσάφι που φθείρεται, δοκιμάζεται όμως διαμέσου τής φωτιάς, βρεθεί σε έπαινο και τιμή και δόξα, όταν ο Ιησούς Χριστός φανερωθεί.’ Α΄ Πετρ. 1:5-7

‘δεδομένου ότι, τώρα ζούμε, αν εσείς μένετε σταθεροί στον Κύριο.’ Α΄ Θεσ.3:8

‘Τούτα δε τα σημεία θα παρακολουθούν εκείνους που πίστεψαν: Στο όνομά μου θα βγάζουν δαιμόνια· θα μιλούν καινούργιες γλώσσες· θα πιάνουν φίδια· και αν κάτι θανάσιμο πιουν, δεν θα τους βλάψει· θα βάζουν τα χέρια επάνω σε αρρώστους, και θα γιατρεύονται.’ Μαρκ. 16:17,18

‘Οι γονείς του αποκρίθηκαν σ’ αυτούς, και είπαν: Ξέρουμε ότι αυτός είναι ο γιος μας, και ότι γεννήθηκε τυφλός· πώς, όμως, τώρα βλέπει δεν ξέρουμε· ή, ποιος άνοιξε τα μάτια του, εμείς δεν ξέρουμε· αυτός έχει ηλικία, ρωτήστε τον ίδιο· αυτός θα μιλήσει για τον εαυτό του. Αυτά είπαν οι γονείς του, επειδή φοβόνταν τούς Ιουδαίους· για το ότι οι Ιουδαίοι είχαν ήδη συμφωνήσει, αν κάποιος τον ομολογήσει ως Χριστό, να γίνει αποσυνάγωγος. Γι’ αυτό, οι γονείς του είπαν, ότι: Έχει ηλικία, ρωτήστε τον ίδιο. Φώναξαν, λοιπόν, για δεύτερη φορά τον άνθρωπο που ήταν τυφλός, και του είπαν: Δόξασε τον Θεό· εμείς ξέρουμε ότι ο άνθρωπος αυτός είναι αμαρτωλός. Εκείνος, λοιπόν, αποκρίθηκε και είπε: Αν είναι αμαρτωλός δεν ξέρω· ένα ξέρω, ότι ήμουν τυφλός, και τώρα βλέπω. Του είπαν δε ξανά: Τι σου έκανε; Πώς άνοιξε τα μάτια σου; Τους αποκρίθηκε: Σας είπα ήδη, και δεν ακούσατε· γιατί πάλι θέλετε να το ακούτε; Μήπως κι εσείς θέλετε να γίνετε μαθητές του;’ Ιωαν. 9:20-27

‘Και ό,τι αν ζητήσετε στο όνομά μου, θα το κάνω, για να δοξαστεί ο Πατέρας στον Υιό. Αν ζητήσετε κάτι στο όνομά μου, εγώ θα το κάνω. Αν με αγαπάτε, φυλάξτε τις εντολές μου.’ Ιωαν. 14:13-15

‘Αν μείνετε ενωμένοι μαζί μου, και τα λόγια μου μένουν μέσα σας, θα ζητάτε ό,τι αν θέλετε, και θα γίνει σε σας. Κατά τούτο δοξάζεται ο Πατέρας μου, στο να φέρετε πολύ καρπό· και έτσι θα είστε μαθητές μου.’ Ιωαν. 15:7,8

‘Και μέσα στη συναγωγή τους ήταν ένας άνθρωπος που είχε ακάθαρτο πνεύμα, και κραύγασε, λέγοντας: Αλλοίμονο! Τι είναι ανάμεσα σε μας και σε σένα, Ιησού Ναζαρηνέ; Ήρθες για να μας απολέσεις; Σε γνωρίζω ποιος είσαι, ο Άγιος του Θεού. Και ο Ιησούς το επιτίμησε, λέγοντας: Σώπα, και βγες έξω απ’ αυτόν.’ Μαρκ. 1:23-25

‘Επειδή, είμαι πεπεισμένος ότι, ούτε θάνατος ούτε ζωή ούτε άγγελοι ούτε αρχές ούτε δυνάμεις ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα ούτε ύψωμα ούτε βάθος ούτε κάποια άλλη κτίση, θα μπορέσει να μας χωρίσει από την αγάπη τού Θεού, η οποία υπάρχει στον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας.’ Ρωμ. 8:38,39

‘Και προς τον άγγελο της εκκλησίας στη Φιλαδέλφεια, γράψε: Αυτά λέει ο άγιος, ο αληθινός, αυτός που έχει το κλειδί του Δαβίδ· αυτός που ανοίγει, και κανένας δεν κλείνει· και κλείνει, και κανένας δεν ανοίγει. Ξέρω τα έργα σου· δεξ, έβαλα μπροστά σου μια ανοιγμένη θύρα, και κανένας δεν μπορεί να την κλείσει· επειδή, έχεις μικρή δύναμη, και φύλαξες τον λόγο μου, και δεν αρνήθηκες το όνομά μου. Πρόσεξε, θα κάνω αυτούς από τη συναγωγή του σατανά, που λένε τον εαυτό τους ότι είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι, αλλά ψεύδονται· δεξ, θα τους κάνω νάρθουν και να προσκυνήσουν μπροστά στα πόδια σου, και να γνωρίσουν ότι εγώ σε αγάπησα. Επειδή, φύλαξες τον λόγο της υπομονής μου, και εγώ θα σε φυλάξω από την ώρα του πειρασμού, που πρόκειται νάρθει επάνω σε ολόκληρη την οικουμένη, για να δοκιμάσει αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη. Πρόσεξε, έρχομαι γρήγορα· κράτα εκείνο που έχεις, για να μη λάβει κανένας το στεφάνι σου. Όποιος νικάει, θα τον κάνω στύλο μέσα στον ναό του Θεού μου, και δεν θα βγει πλέον έξω· και θα γράψω επάνω του το όνομα του Θεού μου, και το όνομα της πόλης του Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό από τον Θεό μου, και το νέο μου όνομα. Όποιος έχει αυτή, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.’ Αποκ. 3:7-13

‘Αυτοί είναι εκείνοι που δεν μολύνθηκαν με γυναίκες· επειδή, είναι παρθένοι· αυτοί είναι που ακολουθούν το Αρνίο όπου και αν πάει, αυτοί αγοράστηκαν από τους ανθρώπους, ως απαρχή στον Θεό και στο Αρνίο. Και στο στόμα τους δεν βρέθηκε δόλος· επειδή, είναι χωρίς ψεγάδι μπροστά στον θρόνο του Θεού.’ Αποκ. 14:4,5

‘Επειδή, το πολίτευμά μας είναι στους ουραμούς, απ’ όπου και προσμένουμε Σωτήρα, τον Κύριο Ιησού Χριστό.’ Φιλ. 3:20

‘Μακροθυμήστε, λοιπόν, αδελφοί, μέχρι την παρουσία του Κυρίου. Δέστε, ο γεωργός περιμένει τον πολύτιμο καρπό της γης, και μακροθυμεί γι’ αυτόν, μέχρις ότου λάβει βροχή πρῶμη και όψιμη. Μακροθυμήστε κι εσείς, στηρίζτε τις καρδιές σας· επειδή, η παρουσία του Κυρίου πλησίασε.’ Ιακ. 5:7,8

‘ο οποίος θα μετασχηματίσει το σώμα της ταπεινώσής μας, ώστε να γίνει σύμμορφο με το σώμα της δόξας του, σύμφωνα με την ενέργεια με την οποία μπορεί και να υποτάξει τα πάντα στον εαυτό του.’ Φιλιπ. 3:21

‘Και είδα, και ξάφνου, μια λευκή νεφέλη, κι επάνω στη νεφέλη καθόταν κάποιος όμοιος με υιόν ανθρώπου, έχοντας επάνω στο κεφάλι του χρυσό στεφάνι, και στο χέρι του κοφτερό δρεπάνι. Και ένας άλλος άγγελος βγήκε από τον ναό κρίζοντας με δυνατή φωνή προς εκείνον που κάθεται επάνω στη νεφέλη: Στείλε το δρεπάνι σου, και θέρισε· επειδή, ήρθε για σένα η ώρα του να θερίσεις, δεδομένου ότι ξεράθηκε ο θερισμός της γης. Κι αυτός που καθόταν επάνω στη νεφέλη έβαλε το δρεπάνι του επάνω στη γη· και θερίστηκε η γη. Και ένας άλλος άγγελος βγήκε από τον ναό, που είναι μέσα στον ουρανό, έχοντας κι αυτός ένα κοφτερό δρεπάνι.’ Αποκ. 14:14-17

‘Επομένως, απομένει κατάπαυση [σαββατισμός] στον λαό του Θεού.’ Εβρ.4 :9

‘Και εγώ ο Ιωάννης είδα την άγια πόλη, την καινούργια Ιερουσαλήμ, που κατέβαινε από τον Θεό, από τον ουρανό, ετοιμασμένη σαν νύφη στολισμένη για τον άνδρα της.’ Αποκ. 21:2

‘Και είδα, και ξάφνου ένα Αρνίο στεκόταν επάνω στο βουνό Σιών, και μαζί του 144.000, που είχαν το όνομά του και το όνομα του Πατέρα του γραμμένο επάνω στα μέτωπά τους.’ Αποκ. 14:1

‘Και μου έδειξε έναν καθαρό ποταμό με νερό της ζωής, λαμπερόν σαν κρύσταλλο, που έβγαινε από τον θρόνο του Θεού και του Αρνίου. Στο μέσον της πλατείας της, και του ποταμού, από εδώ και από εκεί, ήταν το δέντρο της ζωής, που φέρνει δώδεκα καρπούς, κάνοντας κάθε έναν μήνα τον καρπό του· και τα φύλλα του δέντρου είναι για θεραπεία των εθνών. Και δεν θα υπάρχει κανένα ανάθεμα πλέον· και ο θρόνος του Θεού και του Αρνίου θα είναι μέσα σ’ αυτή· και οι δούλοι του θα τον λατρεύσουν. Και θα δουν το πρόσωπό του, και το όνομά του θα είναι επάνω στα μέτωπά τους. Και νύχτα δεν θα υπάρχει εκεί· και δεν έχουν ανάγκη από λύχνο και φως του ήλιου, επειδή ο Κύριος ο Θεός τούς φωτίζει· και θα βασιλεύσουν στους αιώνες των αιώνων.’ Αποκ. 22:1-5

Επόμενα Οράματα

Ο Κύριος μου έδωσε την ακόλουθη όραση το 1847, ενόσω οι αδελφοί ήταν συγκεντρωμένοι το Σάββατο στο Τόπσαμ της πολιτείας Μέιν.

Νοιώσαμε ένα ασυνήθιστο πνεύμα προσευχής. Καθώς προσευχόμασταν το Άγιο Πνεύμα έπεσε επάνω μας. Ήμασταν πολύ χαρούμενοι. Σύντομα χάθηκα ως προς τα γήινα πράγματα και τυλίχθηκα σε ένα όραμα της δόξας του Θεού. Είδα έναν άγγελο να πετάει γρήγορα προς εμένα. Με μετέφερε γρήγορα από τη γη στην Αγία Πόλη. Μέσα στην πόλη είδα έναν ναό, στον οποίο εισήλθα. Πέρασα μια πόρτα και έφτασα στο πρώτο καταπέτασμα. Το καταπέτασμα σηκώθηκε και εισήλθα στα άγια. Εκεί είδα το θυσιαστήριο του θυμιάματος, την επτάφωτη λυχνία και το τραπέζι πάνω στο οποίο ήταν οι άρτοι της προθέσεως. Αφού είδα τη δόξα των αγίων, ο Ιησούς σήκωσε το δεύτερο καταπέτασμα και πέρασα μέσα στα άγια των αγίων.

Στα άγια των αγίων είδα την κιβωτό, της οποίας το πάνω μέρος και οι πλευρές ήταν από τον καθαρότερο χρυσό. Σε κάθε άκρο της κιβωτού ήταν ένα θαυμάσιο χερούβ με τα φτερά του απλωμένα πάνω της. Τα πρόσωπά τους ήταν στραμμένα το ένα προς το άλλο και κοιτούσαν προς τα κάτω. Μεταξύ των αγγέλων ήταν ένα χρυσό θυμιατήριο. Πάνω από την κιβωτό όπου στεκόταν οι άγγελοι ήταν μια εξόχως λαμπρή δόξα που φαινόταν σαν ένας θρόνος επι του οποίου ο Θεός κατοικούσε. Ο Ιησούς στεκόταν δίπλα στην κιβωτό και οι προσευχές των αγίων έρχονταν προς Αυτόν, το θυμιατήριο θυμιάζε και Εκείνος προσέφερε τις προσευχές τους μαζί με τον καπνό του θυμιατηρίου προς τον Πατέρα Του. Μέσα στην κιβωτό, ήταν η χρυσή στάμνα με το μάννα, η ράβδος του Ααρών που βλάστησε και οι πέτρινες πλάκες οι οποίες δίπλωναν σαν βιβλίο. Ο Ιησούς τις άνοιξε και είδα τις δέκα εντολές γραμμένες με το δάχτυλο του Θεού. Στη μία πλάκα ήταν τέσσερις και στην άλλη έξι. Οι τέσσερις στην πρώτη πλάκα έλαμπαν δυνατότερα από τις υπόλοιπες έξι. Η τέταρτη όμως, η εντολή του Σαββάτου, έλαμπε περισσότερο απ' όλες, διότι το Σάββατο είχε καθοριστεί να φυλάσσεται προς τιμήν του αγίου ονόματος του Θεού. Το άγιο Σάββατο φαινόταν ένδοξο, ένα φωτισμένο δόξας ήταν γύρω από αυτό. Είδα ότι η εντολή του Σαββάτου δεν είχε καρφωθεί στον σταυρό. Αν ήταν έτσι και οι υπόλοιπες εννέα εντολές θα ήταν καρφωμένες και θα ήμασταν ελεύθεροι να τις παραβιάσουμε όλες, όπως και την τέταρτη. Είδα ότι ο Θεός δεν είχε αλλάξει το Σάββατο, διότι ο Θεός δεν αλλάζει ποτέ. Όμως ο πάπας είχε αλλάξει την έβδομη ημέρα με την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, διότι επρόκειτο να αλλάξει καιρούς και νόμους.

Είδα επίσης ότι αν ο Θεός είχε αλλάξει το Σάββατο από την εβδόμη στην πρώτη ημέρα, θα είχε αλλάξει και τη γραφή της εντολής του Σαββάτου που ήταν γραμμένη στις πέτρινες πλάκες που είναι τώρα στην κιβωτό στα άγια των αγίων του ναού στον ουρανό και θα έγραφε ως εξής: Η πρώτη ημέρα είναι Σάββατο Κυρίου του Θεού σου. Είδα όμως ότι έγραφε τα ίδια, όπως ήταν γραμμένες στις πέτρινες πλάκες με το δάχτυλο του Θεού και παραδόθηκαν στον Μωυσή στο Σινά. *‘Η ημέρα η εβδόμη είναι Σάββατο του Κυρίου του Θεού σου.’* Είδα ότι το άγιο Σάββατο είναι και θα είναι ο διαχωριστικός τοίχος ανάμεσα στον αληθινό Ισραήλ του Θεού και τους απίστευτους και ότι το Σάββατο θα είναι το μεγάλο θέμα που θα ενώσει τις καρδιές των αγαπητών αγίων του Θεού που αναμένουν.

Είδα ότι ο Θεός είχε παιδιά που δεν βλέπουν και δεν φυλάσσουν το Σάββατο. Δεν έχουν απορρίψει το φως του. Και κατά την έναρξη του καιρού της θλίψης, πληρωθήκαμε με το Άγιο Πνεύμα καθώς βγήκαμε μπροστά να διακηρύξουμε το Σάββατο με μεγαλύτερη πληρότητα.⁹ Το γεγονός αυτό εξαγρίωσε τις εκκλησίες καθώς και τους κατ' όνομα αντβεντιστές¹⁰, καθώς δεν μπορούσαν να αντικρούσουν την αλήθεια του Σαββάτου. Κατά τον καιρό εκείνο οι εκλεκτοί του Θεού είδαν όλοι καθαρά ότι εμείς είχαμε την αλήθεια και βγήκαν έξω και υπέμειναν το διωγμό μαζί μας. Είδα τη μάχαιρα, την πείνα, την αρρώστια και μεγάλη σύγχυση πάνω στη γη. Οι ασεβείς νόμιζαν ότι εμείς είχαμε επιφέρει τις κρίσεις πάνω τους και σηκώθηκαν να συνεννοηθούν για να εξαλείψουν τη γη από εμάς, νομίζοντας ότι τότε το κακό θα σταματούσε.

Κατά τον καιρό της μεγάλης θλίψης, όλοι μας φύγαμε από τις πόλεις και τα χωριά αλλά οι ασεβείς μας καταδίωξαν και μπήκαν στα σπίτια των αγίων με τη μάχαιρα. Σήκωσαν τη μάχαιρα για να μας θανατώσουν όμως αυτή έσπασε και έπεσε κάτω αδύναμη όπως ένα σάχυ. Τότε φωνάζαμε νύχτα και ημέρα για απελευθέρωση, και η κραυγή ήρθε ενώπιον του Θεού. Ο ήλιος σηκώθηκε και η σελήνη έμεινε ακίνητη. Τα ρέματα σταμάτησαν να κυλάνε. Σκοτεινά, βαριά σύννεφα σηκώθηκαν και συγκρούονταν το ένα με το άλλο. Υπήρχε όμως μία καθαρή περιοχή καθιερωμένης δόξας, απ' όπου ερχόταν η φωνή του Θεού σαν πολλά νερά, η οποία συντάραξε τους ουρανούς και τη γη, Ο ουρανός ανοιγόκλεινε και ήταν σε αναταραχή. Τα όρη κουνούσαν σαν την καλαμιά στον άνεμο και έριχναν τραχείς βράχους γύρω τους παντού. Η θάλασσα έβραζε σαν μια κατσαρόλα και εκσφενδόνιζε πέτρες πάνω στη γη. Καθώς ο Θεός είπε την ημέρα και την ώρα της

⁹ Δες τη σελ. 51

¹⁰ Δες επίσης το Παράρτημα.

ελεύσεως του Ιησού και παρέδωσε την αιώνια διαθήκη στον λαό Του, έλεγε μια πρόταση και μετά σταματούσε και τα λόγια Του κυλούσαν πάνω στη γη. Ο Ισραήλ του Θεού στεκόταν με τα μάτια τους καρφωμένα προς τα πάνω, ακούγοντας τα λόγια που έβγαιναν από το στόμα του Γιαχβέ και κυλούσαν πάνω στη γη σαν ηχώ από ισχυρές βροντές. Μια κατάσταση απίστευτης σοβαρότητας. Στο τέλος κάθε πρότασης οι άγιοι φώναζαν *‘Δόξα! Αλληλούια!’*. Τα πρόσωπά τους φωτίστηκαν από τη δόξα του Θεού και έλαμπαν με τη δόξα όπως το πρόσωπο του Μωυσή όταν κατέβηκε από το όρος Σινά. Οι ασεβείς δεν μπορούσαν να τους κοιτάξουν εξαιτίας της δόξας. Και όταν εκφωνήθηκε η αιώνια ευλογία προς αυτούς που τίμησαν τον Θεό φυλάσσοντας το Σάββατο άγιο, μια δυνατή κραυγή νίκης ακούστηκε επί του θηρίου και της εικόνας του.

Άρχισε τότε το ιωβηλαίο, κατά το οποίο η γη έπρεπε να αναπαυθεί. Είδα τον ευσεβή σκλάβο να σηκώνεται θριαμβευτικά και να σπάει τις αλυσίδες που τον έδεσαν, την ώρα που ο ασεβής άρχοντας του ήταν σαστισμένος και δεν ήξερε τι να κάνει, διότι οι ασεβείς δεν μπορούσαν να καταλάβουν τη φωνή του Θεού. Σύντομα εμφανίστηκε το μεγάλο άσπρο σύννεφο. Φαινόταν πιο όμορφο από ποτέ. Πάνω του καθόταν ο Υιός του ανθρώπου. Στην αρχή δεν είδαμε τον Ιησού στο σύννεφο, όσο όμως αυτό ερχόταν πιο κοντά στη γη, μπορούσαμε να ατενίσουμε τη θαυμάσια προσωπικότητά Του. Το σύννεφο αυτό, όταν πρωτοεμφανίστηκε, ήταν το σημείο του Υιού του ανθρώπου στον ουρανό. Η φωνή του Υιού του Θεού κάλεσε τους κεκοιμημένους αγίους να σηκωθούν, οι οποίοι ενδύθηκαν με ένδοξη αθανασία. Οι ζωντανοί άγιοι μεταμορφώθηκαν σε μια στιγμή και αρπάχθηκαν πάνω μαζί τους μέσα στο άρμα του νέφους. Αυτό φαινόταν από παντού λαμπρό καθώς ανέβαινε προς τα πάνω. Σε κάθε πλευρά του άρματος υπήρχαν φτερά και κάτω από αυτό τροχοί. Και καθώς το άρμα ανέβαινε πάνω, οι τροχοί φώναζαν *‘Άγιος’* και τα φτερά καθώς κινούνταν φώναζαν *‘Άγιος’* και η ακολουθία των αγγέλων φώναζαν, *‘Άγιος, άγιος, άγιος, Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτωρ!’*. Και οι άγιοι στο σύννεφο φώναζαν, *‘Δόξα! Αλληλούια!’* Και το άρμα ανέβηκε προς τα πάνω στην Αγία Πόλη. Ο Ιησούς άνοιξε τις πύλες της χρυσής πόλης και μας οδήγησε μέσα. Εκεί γίναμε ευπρόσδεκτοι διότι φυλάξαμε τις *‘εντολές του Θεού’* και είχαμε *‘εξουσία πάνω στο δέντρο της ζωής’*.

Το Σφράγισμα

Κατά την έναρξη του αγίου Σαββάτου, 5 Ιανουαρίου 1849, ξεκινήσαμε να προσευχόμαστε μαζί με την οικογένεια του αδελφού Μπέλντεν στο Ρόκυ Χίλλ του Κονέκτικατ και το Άγιο Πνεύμα έπεσε πάνω μας. Εισήλθα σε όραση και βρέθηκα στα άγια των αγίων όπου είδα τον Ιησού ακόμα να μεσιτεύει για τον Ισραήλ. Στο κάτω μέρος του ιματίου Του υπήρχε ένα κουδούνι και ένα ρόδι. Είδα τότε τον Ιησού να αφήνει το άγια των αγίων όταν και η τελευταία υπόθεση έχει αποφασιστεί είτε για σωτηρία είτε για απώλεια και ότι η οργή του Θεού δεν μπορούσε να έρθει προτού ο Ιησούς τελειώσει το έργο Του στα άγια των αγίων, εκδυθεί τα αρχιερατικά Του ιμάτια και ενδυθεί τα ιμάτια της εκδίκησης. Τότε ο Ιησούς θα φύγει από τη θέση Του μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου και ο Θεός θα σταματήσει τη σιωπή Του και θα εκχύσει την οργή Του επάνω σ’ αυτούς που απέρριψαν την αλήθεια Του. Είδα ότι η οργή των εθνών, η οργή του Θεού και ο χρόνος της κρίσης των νεκρών είναι ξεχωριστά και διακριτά γεγονότα, το ένα ακολουθεί το άλλο και ότι επίσης ο Μιχαήλ δεν έχει ακόμη εγερθεί και ότι ο καιρός της θλίψης που ποτέ δεν έχει γίνει αφότου υπήρξε έθνος, δεν έχει ακόμα ξεκινήσει. Τα έθνη τώρα αρχίζουν να οργίζονται, όταν όμως ο Αρχιερεύς μας τελειώσει το έργο Του στο αγιαστήριο, θα εγερθεί, θα ενδυθεί τα ιμάτια της εκδίκησης και τότε θα εκχυθούν οι επτά τελευταίες πληγές.

Είδα ότι οι τέσσερις άγγελοι θα συνέχιζαν να κρατούν τους τέσσερις ανέμους μέχρις ότου ο Ιησούς ολοκληρώσει το έργο Του στο αγιαστήριο και τότε θα έπεφταν οι επτά τελευταίες πληγές. Αυτές οι πληγές εξόργισαν τους ασεβείς ενάντια στους δίκαιους. Νόμιζαν ότι εμείς είχαμε επιφέρει τις κρίσεις επάνω τους και αν μπορούσαν να μας αφανίσουν από προσώπου γης, τότε οι πληγές θα σταματούσαν. Εκδόθηκε ένα διάταγμα να θανατωθούν οι άγιοι, πράγμα που τους έκανε να φωνάζουν ημέρα και νύχτα για απελευθέρωση. Αυτός ήταν ο καιρός της θλίψης Ιακώβ. Τότε όλοι οι άγιοι φώναξαν με αγωνία πνεύματος και απελευθερώθηκαν με τη φωνή του Θεού. Οι 144.000 θριάμβευσαν. Τα πρόσωπά τους φωτίστηκαν από τη δόξα του Θεού. Είδα τότε μια ομάδα ανθρώπων να ουρλιάζουν από αγωνία. Πάνω στα ρούχα τους ήταν γραμμένο με μεγάλα γράμματα, *‘Ζυγίστηκες στην πλάστιγγα και βρέθηκες ελλιπής’*. Ρώτησα ποια ήταν αυτή η ομάδα. Ο άγγελος είπε, *‘Αυτοί είναι όσοι κάποτε φύλασσαν το Σάββατο και σταμάτησαν να το κάνουν.’* Τους άκουσα να κράζουν με δυνατή φωνή, *‘Πιστέψαμε στην έλευσή Σου και την διακηρύξαμε με θέρμη.’* Καθώς μιλούσαν, τα μάτια τους έπεφταν πάνω στα ρούχα τους και έβλεπαν τη γραφή και τότε θρηνούσαν δυνατά. Είδα ότι είχαν πει από τα βαθιά νερά και είχαν μολύνει το υπόλοιπο με τα πόδια τους, ποδοπάτησαν το Σάββατο, και αυτοί ήταν ο λόγος που ζυγίστηκαν στην πλάστιγγα και βρέθηκαν ελλιπείς.

Τότε ο άγγελος που με συνόδευε, με οδήγησε πάλι στην πόλη, όπου είδα τους τέσσερις αγγέλους να φτερουγίζουν προς την πύλη της πόλης. Παρουσίαζαν απλώς τη χρυσή κάρτα στον άγγελο της εισόδου, όταν

είδα έναν άλλον άγγελο να πετάει γρήγορα από τη μεριά της θαυμαστής δόξας και να φωνάζει δυνατά προς τους άλλους αγγέλους και να κουνάει κάτι πάνω και κάτω με το χέρι του. Ζήτησα από τον άγγελο που με συνόδευε μια εξήγηση γι αυτό που έβλεπα. Μου είπε τότε οτι δεν μπορούσα να δω τίποτα παραπάνω τότε και οτι σύντομα θα μου έδειχνε τι σήμαιναν αυτά τα πράγματα που τότε είχα δει.

Το Σάββατο το απόγευμα ένας από εμάς αρρώστησε και ζήτησε προσευχή ώστε να θεραπευτεί. Ενωθήκαμε τότε όλοι να αιτηθούμε στον Ιατρό που δεν έχασε ποτέ μία περίπτωση και ενώ η θεραπευτική δύναμη έπεσε και ο ασθενής θεραπεύτηκε, το Πνεύμα έπεσε πάνω μου και εισήλθα σε όραμα.

Είδα τέσσερις αγγέλους που είχαν ένα έργο να κάνουν στη γη και επρόκειτο να το φέρουν εις πέρας. Ο Ιησούς ήταν ενδεδυμένος με τα αρχιερατικά Του ιμάτια. Ατένισε με οίκτο προς το υπόλοιπο, σήκωσε τα χέρια του και με φωνή γεμάτη με βαθύ οίκτο φώναξε, *'Το αίμα, Πατέρα, το αίμα Μου, το αίμα Μου, το αίμα Μου!'* Είδα τότε ένα εξόχως λαμπρό φως να έρχεται από τον Θεό που καθόταν πάνω στον μεγάλο λευκό θρόνο και εκχύθηκε γύρω από τον Ιησού. Είδα τότε έναν άγγελο εντεταλμένο από τον Ιησού να πετάει γρήγορα προς τους τέσσερις αγγέλους που είχαν το έργο να κάνουν στη γη και κουνώντας κάτι πάνω και κάτω με το χέρι του, φώναξε με δυνατή φωνή, *'Κρατάτε! Κρατάτε! Κρατάτε! Κρατάτε! Μέχρις ότου οι δούλοι του Θεού σφραγιστούν στα μέτωπά τους.'*

Ζήτησα από τον συνοδό άγγελό μου την εξήγηση των όσων άκουσα και τι επρόκειτο να κάνουν οι τέσσερις άγγελοι. Μου είπε οτι ήταν ο Θεός που συγκρατούσε τις δυνάμεις και οτι είχε δώσει στους αγγέλους Του εξουσία πάνω στα πράγματα επί της γης ώστε οι τέσσερις άγγελοι να έχουν δύναμη από τον Θεό να συγκρατούν τους τέσσερις ανέμους και οτι επρόκειτο να τους αφήσουν να φυσήξουν. Όσο όμως τα χέρια τους χαλάρωναν και οι τέσσερις άνεμοι επρόκειτο να φυσήξουν, ο οφθαλμός ελέους του Ιησού ατένιζε προς το υπόλοιπο που δεν είχε σφραγιστεί και σήκωσε τα χέρια Του προς τον Πατέρα παρακαλώντας Τον, λέγοντας οτι είχε χύσει το αίμα Του και γι αυτούς. Τότε ανατέθηκε σε έναν άλλον άγγελο να πετάξει γρήγορα προς τους τέσσερις αγγέλους και να τους πει να κρατήσουν μέχρις ότου οι δούλοι του Θεού σφραγιστούν με τη σφραγίδα του Θεού του ζώντος στα μέτωπά τους.

Η Αγάπη του Θεού για τον Λαό του

Είδα την τρυφερή αγάπη που εκτρέφει ο Θεός για τον λαό Του η οποία είναι πολύ μεγάλη. Είδα αγγέλους πάνω από τους αγίους με τα φτερά τους ανοιγμένα πάνω τους. Κάθε άγγελος είχε έναν συνοδό άγγελο. Αν οι άγιοι έκλαιγαν λόγω απογοήτευσης ή βρίσκονταν σε κίνδυνο, οι άγγελοι που τους συνόδευαν πετούσαν γρήγορα προς την πόλη μεταφέροντας τα νέα και οι άγγελοι μέσα στην πόλη σταματούσαν να υμνούν. Τότε ο Ιησούς ανέθετε σε έναν άλλον άγγελο να κατέβει για να ενθαρρύνει, να προσέξει και να προσπαθήσει να τους αποτρέψει από το να ξεφύγουν από τη στενή οδό. Αν οι άγιοι δεν λάμβαναν υπόψη την προσεκτική φροντίδα των αγγέλων αυτών και δεν έβρισκαν παρηγορία απ' αυτούς αλλά συνέχιζαν να λοξοδρομούν, οι άγγελοι φαίνονταν λυπημένοι και θρηνούσαν. Μετέφεραν τα νέα επάνω και όλοι οι άγγελοι στην πόλη θρηνούσαν και στη συνέχεια με δυνατή φωνή έλεγαν, *'Αμήν'*. Αν όμως οι άγιοι προσήλυναν τα μάτια τους πάνω στη δωρεά που ήταν μπροστά τους και δόξαζαν τον Θεό δοξολογώντας Τον, τότε οι άγγελοι μετέφεραν τα καλά νέα στην πόλη και οι άγγελοι στην πόλη άγγιζαν τις χρυσές κιθάρες τους και υμνούσαν με δυνατή φωνή, *'Αλληλούια!'* και οι ουράνιοι θόλοι αντηχούσαν με τους θαυμάσιους ύμνους.

Υπάρχει μια τέλεια αρμονία στην Αγία Πόλη. Όλοι οι άγγελοι που είναι ταγμένοι να επισκέπτονται τη γη έχουν μια χρυσή κάρτα την οποία παρουσιάζουν στους αγγέλους στις πύλες καθώς εισέρχονται και εξέρχονται από αυτή. Ο ουρανός είναι ένα ωραίο μέρος. Ποθώ να βρεθώ εκεί και να ατενίσω τον υπέροχο Ιησού, που έδωσε τη ζωή Του για μένα, και να μεταμορφωθώ σύμφωνα με την ένδοξη εικόνα Του. Ω και να υπήρχε γλώσσα που να μπορούσε να περιγράψει τη δόξα και τη λαμπρότητα του επερχόμενου κόσμου! Διψώ για τα ζωντανά ποτάμια που κάνουν χαρούμενη την πόλη του Θεού μας.

Ο Κύριος μου έδωσε μια όραση των άλλων κόσμων. Μου δόθηκαν φτερά και ένας άγγελος με συνόδευε από την πόλη προς έναν τόπο που ήταν λαμπρός και ένδοξος. Το χορτάρι εκείνου του τόπου ήταν ζωντανό πράσινο και τα πουλιά εκεί κελαηδούσαν ένα γλυκό τραγούδι. Οι κάτοικοι του τόπου αυτού ήταν όλων των μεγεθών, ήταν ευγενείς, μεγαλοπρεπείς, θαυμάσιοι. Έφεραν πιστά την εικόνα του Ιησού και τα πρόσωπά τους έλαμπαν με άγια χαρά, χαρακτηριστική της ελευθερίας και της χαράς αυτού του τόπου. Ρώτησα έναν από αυτούς, γιατί ήσαν τόσο πιο υπέροχοι από εκείνους της γης. Η απάντηση ήταν, *'Έχουμε ζήσει τηρώντας με αυστηρότητα τις εντολές του Θεού και δεν πέσαμε σε ανυπακοή, όπως εκείνοι στη γη.'* Είδα τότε δύο δέντρα, το ένα έμοιαζε αρκετά με το δέντρο της ζωής μέσα στην πόλη. Οι καρποί και των δύο ήταν ωραίοι,

από το ένα όμως δεν μπορούσαν να φάνε. Είχαν εξουσία να φάνε και από τα δύο, αλλά ήταν απαγορευμένο να φάνε από το ένα. Τότε ο συνοδός άγγελος μου είπε, *‘Κανείς σε αυτόν τον τόπο δεν έχει γευθεί από το απαγορευμένο δέντρο, αλλά αν έτρωγαν θα έπεφταν.’* Μεταφέρθηκα τότε σε έναν κόσμο που είχε επτά φεγγάρια. Είδα εκεί τον Ενώχ, από την αρχαία εποχή, ο οποίος είχε μεταμορφωθεί. Στο δεξί του χέρι κρατούσε έναν ένδοξο φοίνικα ο οποίος σε κάθε φύλλο του ήταν γραμμένο ‘Νίκη.’ Γύρω από το κεφάλι του ήταν ένα εκθαμβωτικά λευκό στεφάνι και στο μέσο του κάθε φύλλου ήταν γραμμένο ‘Καθαρότητα’ και γύρω από το στεφάνι υπήρχαν πέτρες διαφόρων χρωμάτων που έλαμπαν περισσότερο από τ’ αστέρια τα οποία φώτιζαν τα γράμματα και τα μεγάλυναν. Στο πίσω μέρος του κεφαλιού υπήρχε ένα τόξο που περιέκλειε το στεφάνι και πάνω στο τόξο ήταν γραμμένο ‘Αγιότητα.’ Πάνω από το στεφάνι υπήρχε ένα θαυμάσιο στέμμα που έλαμπε λαμπρότερα και από τον ήλιο. Τον ρώτησα αν αυτός ήταν ο τόπος στον οποίο μετέβη από τη γη. Μου είπε, *‘Όχι, η πόλη είναι η κατοικία μου και έχω έρθει για να επισκεφθώ τον τόπο αυτό.’* Εκκινείτο μέσα στον τόπο αυτό ως αν βρισκόταν στο σπίτι του. Ικέτευσα τον συνοδό άγγελο μου να με αφήσει να παραμείνω στον τόπο αυτό. Δε μπορούσα να αντέξω στη σκέψη ότι θα έπρεπε να επιστρέψω πίσω σε αυτόν τον σκοτεινό κόσμο. Τότε ο άγγελος είπε, *‘Πρέπει να επιστρέψεις πίσω’ και αν παραμείνεις πιστή, τότε εσύ μαζί με τους 144,000 θα έχεις το προνόμιο να επισκέπτεσαι άλλους κόσμους και να βλέπεις το εργόχειρο του Θεού.’*

Ο Κλωνισμός των Δυνάμεων του Ουρανού

16 Δεκεμβρίου 1848, ο Κύριος μου έδωσε μια όραση του κλωνισμού των δυνάμεων του ουρανού. Είδα ότι όταν ο Κύριος έλεγε ‘ουρανός’, δίνοντας τα σημεία που αναφέρονται από τους Ματθαίο, Μάρκο και Λουκά, εννοούσε ουρανός και όταν έλεγε ‘γη’ εννοούσε γη. Οι δυνάμεις του ουρανού είναι ο ήλιος, το φεγγάρι και τ’ αστέρια. Εξουσιάζουν στον ουρανό. Οι δυνάμεις της γης είναι αυτές που εξουσιάζουν στη γη. Οι δυνάμεις του ουρανού θα σαλευτούν με τη φωνή του Θεού. Τότε ο ήλιος, το φεγγάρι και τ’ αστέρια θα μετακινηθούν από τις θέσεις τους. Δεν θα εξαφανιστούν, αλλά θα σαλευτούν από την φωνή του Θεού.

Μαύρα, βαριά σύννεφα εμφανίστηκαν και συγκρούονταν το ένα με το άλλο. Η ατμόσφαιρα διαχωρίστηκε και τυλίχθηκε πίσω. Μπορέσαμε τότε να δούμε μέσα από την ανοιχτή περιοχή του Ωρίωνα, απ’ όπου ερχόταν η φωνή του Θεού. Η Αγία Πόλη θα κατέβει μέσα από αυτή την ανοιχτή περιοχή. Είδα ότι οι δυνάμεις του ουρανού κλονίζονται τώρα και ότι τα γεγονότα έρχονται με τη σειρά τους. Ο πόλεμος, οι φήμες πολέμου, η μάχαιρα, η πείνα και η αρρώστια θα είναι τα πρώτα θα κλονίσουν τις δυνάμεις του ουρανού και μετά η φωνή του Θεού θα κλονίσει τον ήλιο, το φεγγάρι, τ’ αστέρια και αυτή τη γη επίσης. Είδα ότι ο κλωνισμός των δυνάμεων στην Ευρώπη, δεν είναι όπως κάποιος διδάσκει, ο κλωνισμός των δυνάμεων του ουρανού, αλλά ο κλωνισμός των οργανισμένων εθνών.

Η Ανοιχτή και η Κλειστή Θύρα

Σάββατο, 24 Μαρτίου 1849, είχαμε μια γλυκιά και ενδιαφέρουσα συνάντηση με τους αδελφούς στο Τόπσαμ, Μείν. Το Άγιο Πνεύμα εκχύθηκε πάνω μας και μεταφέρθηκα εν Πνεύματι στην πόλη του ζωντανού Θεού. Είδα τότε ότι οι εντολές του Θεού και η μαρτυρία του Ιησού Χριστού σχετικά με την κλειστή θύρα δεν μπορούν να διαχωριστούν και ότι ο καιρός που οι εντολές του Θεού θα λάμπουν με όλη τη σπουδαιότητά τους και ο λαός του Θεού θα δοκιμασθεί σε σχέση με την αλήθεια του Σαββάτου, ήταν όταν η θύρα ήταν ανοιχτή στα άγια των αγίων του επουράνιου αγιαστηρίου, όπου βρίσκεται η κιβωτός που εμπεριέχει τις δέκα εντολές. Η θύρα αυτή δεν άνοιξε μέχρις ότου η μεσιτεία του Ιησού ολοκληρωθεί στα άγια του αγιαστηρίου, το 1844. Τότε ο Ιησούς ηγέρθη και έκλεισε τη θύρα στα άγια και άνοιξε την θύρα στα άγια των αγίων και πέρασε από το δεύτερο καταπέτασμα όπου και τώρα στέκεται δίπλα στην κιβωτό και όπου η πίστη του Ισραήλ τώρα φτάνει.

Είδα ότι ο Ιησούς είχε κλείσει τη θύρα στα άγια και κανείς άνθρωπος δεν μπορούσε να την ανοίξει και ότι είχε ανοίξει τη θύρα στα άγια των αγίων και κανείς άνθρωπος δεν μπορούσε να την κλείσει (Αποκ. 3:7,8)¹¹ και ότι από τότε που ο Ιησούς είχε ανοίξει τη θύρα στα άγια των αγίων, που έχει την κιβωτό, οι εντολές άρχισαν να λάμπουν προς τον λαό του Θεού και ότι δοκιμάζονται ως προς το ζήτημα του Σαββάτου.

Είδα ότι η παρούσα δοκιμή ως προς το Σάββατο, δεν μπορούσε να έρθει μέχρις ότου ολοκληρωνόταν η μεσιτεία του Ιησού στα άγια και περνούσε από το δεύτερο καταπέτασμα. Επομένως οι χριστιανοί που

¹¹ Δες σελ. 51. Δες επίσης το Παράρτημα.

κοιμήθηκαν πριν ανοίξει η θύρα στα άγια των αγίων, όταν ολοκληρώθηκε η μεσονύκτια κραυγή, τον έβδομο μήνα του 1844 και που δεν είχαν τηρήσει το αληθινό Σάββατο, αναπαύονται έχοντας ελπίδα, διότι δεν είχαν το φως και τη δοκιμή ως προς το Σάββατο που έχουμε εμείς τώρα από τότε που άνοιξε η θύρα. Είδα ότι ο Σατανάς πείραζε κάποιους από το λαό του Θεού πάνω στο θέμα αυτό. Ακριβώς επειδή τόσο καλοί χριστιανοί είχαν κοιμηθεί θριαμβεύοντας στην πίστη χωρίς να έχουν φυλάξει το αληθινό Σάββατο, αμφέβαλλαν για το αν αποτελεί δοκιμή για εμάς τώρα.

Ο Σατανάς χρησιμοποιεί κάθε μέσον σε αυτή την εποχή του σφραγίσματος ώστε να αποσπάσει το μυαλό του λαού του Θεού μακριά από την παρούσα αλήθεια και να τους κάνει να αμφιταλαντεύονται. Είδα ένα κάλυμμα που ο Θεός έφτιαχνε πάνω από τον λαό Του για να τους προστατέψει τον καιρό της θλίψεως και κάθε ψυχή που ήταν αποφασισμένη ως προς την αλήθεια και ήταν καθαρή στην καρδιά επρόκειτο να καλυφθεί με το κάλυμμα του Παντοδύναμου.

Ο Σατανάς το γνώριζε αυτό και εργαζόταν με μεγάλη δύναμη για να κάνει τον νου όσο περισσοτέρων ανθρώπων μπορούσε να αμφιταλαντεύονται και να μην είναι σταθεροί στην αλήθεια. Είδα ότι οι μυστηριώδεις κρότοι στην Νέα Υόρκη και σε άλλα μέρη ήταν η δύναμη του Σατανά και ότι τέτοιου είδους πράγματα θα γίνονται όλο και πιο συχνά, καλυμμένα με ένα θρησκευτικό κάλυμμα ώστε να νανουρίσουν τους εξαπατημένους σε μια ακόμα μεγαλύτερη ασφάλεια και να ελκύσουν τον νου του λαού του Θεού, αν ήταν δυνατόν, προς αυτά τα πράγματα και να τους κάνει να αμφιβάλλουν σχετικά με τις διδασκαλίες και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος¹².

Είδα ότι ο Σατανάς εργαζόταν μέσω αντιπροσώπων του με διάφορους τρόπους. Εργαζόταν μέσω ποιμένων που έχουν απορρίψει την αλήθεια και έχουν παραδοθεί σε ενέργεια πλάνης ώστε να πιστέψουν το ψέμα για να κατακριθούν. Ενώ κηρύττουν ή προσεύχονται, κάποιοι από αυτούς πέφτουν κατάκοιτοι και ανήμποροι, όχι από τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος αλλά από τη δύναμη του Σατανά που ενεργεί πάνω σε αυτούς τους αντιπροσώπους του και διαμέσου αυτών στους ανθρώπους. Ενώ εξακολουθούν να κηρύττουν, να προσεύχονται και να συνομιλούν κάποιοι που διατείνονται ότι είναι αντβεντιστές και που απέρριψαν την παρούσα αλήθεια, χρησιμοποίησαν τον μεσερισμό για να κερδίσουν οπαδούς και οι άνθρωποι ενθουσιάστηκαν από την επενέργεια αυτή, διότι νόμισαν ότι είναι το Άγιο Πνεύμα. Κάποιοι που τον χρησιμοποίησαν ήταν τόσο βαθιά μέσα στο σκότος και στη πλάνη του διαβόλου που νόμιζαν ότι ήταν η δύναμη του Θεού που τους δόθηκε για να την εξασκήσουν. Έκαναν τον Θεό έναν σαν τους ίδιους και εκτίμησαν τη δύναμή Του σαν κάτι κοινό.

Κάποιοι από τους αντιπροσώπους αυτούς του Σατανά επηρέαζαν τα ίδια τα σώματα κάποιων αγίων, εκείνων τους οποίους δεν μπορούσαν να εξαπατήσουν και να εκτρέψουν από την αλήθεια μέσω της σατανικής επιρροής. Ω, και να μπορούσαν όλοι να το δουν όπως ο Θεός μου το αποκάλυψε, ώστε να γνωρίσουν περισσότερα για τα τεχνάσματα του Σατανά και να έχουν το νου τους! Είδα ότι ο Σατανάς εργαζόταν με αυτούς τους τρόπους για να αποσπάσει την προσοχή, να εξαπατήσει και να παρασύρει το λαό του Θεού, ειδικά τώρα σε αυτόν τον καιρό του σφραγίσματος. Είδα κάποιους που δεν στέκονταν σθεναρά για την παρούσα αλήθεια. Τα γόνατά τους έτρεμαν και τα πόδια τους γλιστρούσαν επειδή δεν ήταν με σταθερότητα αγκιστρωμένοι πάνω στην αλήθεια και η προστασία του Παντοδύναμου Θεού δεν μπορούσε να τους καλύψει ενόσω έτρεμαν κατ' αυτόν τον τρόπο.

Ο Σατανάς προσπαθούσε με όποιο τέχνασμα διέθετε να τους κρατήσει εκεί που είναι μέχρι ότου τελείωνε η περίοδος του σφραγίσματος, μέχρις ότου ο Θεός έθετε πέπλο προστασίας πάνω από το λαό Του και εκείνοι αφήνονταν χωρίς κάλυμμα κατά την έξαψη της οργής του Θεού, την περίοδο των επτά τελευταίων πληγών. Ο Θεός έχει ήδη αρχίσει να καλύπτει με την προστασία Του τον λαό Του και σύντομα θα αυτή θα καλύψει πλήρως όλους όσους θα έχουν κάλυμμα την ημέρα της σφαγής. Ο Θεός θα ενεργήσει με δύναμη υπέρ του λαού Του όπως επίσης και στον Σατανά θα επιτραπεί να εργαστεί κι αυτός.

Είδα ότι τα μυστηριώδη σημεία και τέρατα και οι ψευδείς μεταρρυθμίσεις θα αυξάνονταν και θα απλώνονταν. Οι μεταρρυθμίσεις που μου δείχθηκαν δεν ήταν μεταρρυθμίσεις από το ψέμα στην αλήθεια. Ο συνοδός άγγελός μου με παρακίνησε να δω την οδύνη της ψυχής των αμαρτωλών, όπως αυτή ήταν. Κοίταξα αλλά δεν μπορούσα να συνεχίσω να βλέπω διότι ο χρόνος για τη σωτηρία τους είχε παρέλθει.¹³

12 Δες σελ. 51. Δες επίσης το Παράρτημα.

13 Η συγγραφέας αυτού του χωρίου δεν το κατανόησε ποτέ ως μια διδασκαλία ότι ο καιρός για την σωτηρία των αμαρτωλών είχε πλέον περάσει. Τον ίδιο καιρό που έγραψε αυτά τα πράγματα, εργαζόταν η ίδια για τη σωτηρία αμαρτωλών, όπως πάντοτε έκανε. Ο τρόπος με τον οποίο αντιλαμβανόταν το θέμα αυτό φαίνεται στις επόμενες παραγράφους, η πρώτη δημοσιεύθηκε το 1854 και η δεύτερη το 1888.

“Οι ‘ψευδείς μεταρρυθμίσεις’ που αναφέρονται εδώ, θα τις δούμε στο μέλλον πιο καλά. Η όραση αναφέρεται πιο συγκεκριμένα σε αυτούς που άκουσαν και απέρριψαν το φως της διδασκαλίας της Παρουσίας. Έχουν αφεθεί στην ενέργεια της πλάνης. Αυτοί δεν θα έχουν ‘την οδύνη της ψυχής των αμαρτωλών’ όπως πρωτίτερα. Έχοντας απορρίψει την παρουσία και έχοντας αφεθεί στις πλάνες

Η Δοκιμασία της Πίστης μας

Σε αυτήν την ώρα της δοκιμασίας πρέπει να ενθαρρύνουμε και να παρηγορούμε ο ένας τον άλλον. Οι πειρασμοί του Σατανά είναι μεγαλύτεροι από ποτέ, διότι γνωρίζει ότι ο καιρός του είναι εγγύς και ότι πολύ σύντομα κάθε περίπτωση θα αποφασιστεί, είτε προς ζωή είτε προς θάνατο. Δεν είναι καιρός τώρα να βυθιστούμε υπό το βάρος της αποθάρρυνσης και της δοκιμασίας αλλά πρέπει να αντέξουμε όλες τις θλίψεις μας και να εμπιστευόμαστε ολοκληρωτικά τον Παντοδύναμο Θεό του Ιακώβ. Ο Κύριος μου έδειξε ότι η χάρη Του είναι αρκετή για όλες τις δοκιμασίες μας και όσο και να είναι μεγαλύτερες από ποτέ, αν εμπιστευθούμε ολοκληρωτικά τον Θεό, θα υπερνικήσουμε κάθε πειρασμό και διαμέσου της χάρης Του θα βγούμε νικητές.

Αν υπερβούμε τις δοκιμασίες μας και υπερνικήσουμε τους πειρασμούς του Σατανά, τότε υπομένουμε τη δοκιμασία της πίστης μας, που είναι πιο πολύτιμη και από χρυσό και είμαστε δυνατότεροι και καλύτερα προετοιμασμένοι να αντιμετωπίσουμε την επόμενη. Αν όμως βυθιστούμε και δώσουμε έδαφος στους πειρασμούς του Σατανά, θα γίνουμε πιο αδύναμοι και δεν θα λάβουμε καμία ανταμοιβή για τη δοκιμασία και δεν θα είμαστε τόσο καλά προετοιμασμένοι να αντιμετωπίσουμε την επόμενη. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα γινόμαστε όλο και πιο αδύναμοι, μέχρις ότου γίνουμε δέσμιοι του Σατανά να κάνει σε μας σύμφωνα με τη θέλησή του. Πρέπει να ενδυσθούμε όλη την πανοπλία του Θεού και να είμαστε κάθε στιγμή έτοιμοι να συγκρουστούμε με τις δυνάμεις του σκότους. Όταν πειρασμοί και δοκιμασίες πέφτουν πάνω μας, ας πάμε στον Θεό και ας αγωνιστούμε ενώπιον Του στην προσευχή. Δεν πρόκειται να μας αφήσει με άδεια τα χέρια, αλλά θα μας χορηγήσει χάρη και δύναμη να υπερνικήσουμε και να συντρίψουμε τη δύναμη του εχθρού. Ω, και να μπορούσαν όλοι να δουν τα πράγματα αυτά όπως αληθινά είναι και να υπομείνουν τις κακουχίες σαν καλοί στρατιώτες του Ιησού! Ο Ισραήλ τότε θα προχωρούσε μπροστά, δυνατός εν Θεώ και με την ισχύ της δυνάμεως Του.

Ο Θεός μου έδειξε ότι έδωσε στον λαό Του ένα πικρό ποτήρι να πει, για να αγνιστούν και να καθαριστούν. Είναι ένα πικρό ποτό και θα μπορούσαν να το κάνουν ακόμα πιο πικρό μουρμουρώντας, εκφράζοντας παράπονα και γογγύζοντας. Όσοι το δέχονται κατ' αυτόν τον τρόπο, θα πρέπει να πιούν κι άλλο ποτό, διότι το πρώτο δεν είχε το επιθυμητό αποτέλεσμα πάνω στην καρδιά. Και αν το δεύτερο δεν έχει αποτέλεσμα στο έργο, τότε θα πρέπει να πιούν κι άλλο, κι άλλο, μέχρις ότου αυτό έχει το επιθυμητό αποτέλεσμα, ειδάλλως θα μείνουν βρώμικοι, ακάθαρτοι στην καρδιά. Είδα ότι το πικρό αυτό ποτήρι μπορεί να γλυκάνει μέσω της υπομονής, της αντοχής και της προσευχής και ότι θα έχει το επιθυμητό αποτέλεσμα πάνω στις καρδιές όσων με αυτόν τον τρόπο το δέχονται και ο Θεός θα τιμηθεί και θα δοξασθεί. Δεν είναι μικρό πράγμα να είσαι Χριστιανός και να ανήκεις στον Θεό και να έχεις την επιδοκιμασία Του. Ο Κύριος μου έδειξε ότι κάποιοι που διατείνονται την παρούσα αλήθεια, των οποίων οι ζωές δεν αντιστοιχούν στους ισχυρισμούς τους. Έχουν ένα επίπεδο ευσέβειας συνολικά πολύ χαμηλό και βρίσκονται ελλειπείς ως προς τη βιβλική αγιότητα. Κάποιοι εμπλέκονται σε μάταιες και ανάρμοστες συζητήσεις και άλλοι ενδίδουν στις εξεγέρσεις του εγώ. Δεν πρέπει να περιμένουμε ότι θα ευχαριστούμε τους εαυτούς μας, ότι θα ζούμε και θα ενεργούμε όπως ο κόσμος, θα έχουμε τις απολαύσεις του και θα απολαμβάνουμε την παρέα όσων είναι από τον κόσμο και εν τέλει θα βασιλέψουμε ενδόξως με τον Χριστό.

Πρέπει να γίνουμε κοινωνοί των παθών του Χριστού εδώ, αν θέλουμε να μοιραστούμε την δόξα του εφεξής. Αν επιδιώκουμε το προσωπικό μας συμφέρον, πως να ευχαριστούμε καλύτερα τους εαυτούς μας, αντί να επιδιώκουμε να ευχαριστούμε τον Θεό και να προάγουμε το πολύτιμο έργο Του που έχει θλίψεις, θα ονειδίσουμε τον Θεό και το άγιο έργο που ισχυριζόμαστε ότι αγαπούμε. Έχει απομείνει ένα μικρό μόνο χρονικό περιθώριο μέσα στο οποίο μπορούμε να εργαστούμε για τον Θεό. Τίποτα δεν θα έπρεπε να είναι τόσο αγαπημένο για εμάς ώστε να μη δεχτούμε να το θυσιάσουμε για τη σωτηρία του διασκορπισμένου ποιμνίου του Ιησού. Αυτοί που κάνουν διαθήκη με τον Θεό μέσω θυσιών, σύντομα θα συγκεντρωθούν στο

τον Σατανά, 'ο χρόνος για τη σωτηρία τους έχει παρέλθει.'"

"Είναι φοβερό πράγμα να αντιμετωπίζει κανείς με ελαφρότητα την αλήθεια που άγγιξε τις καρδιές μας και για την οποία έχουμε πειστεί. Δεν μπορούμε, χωρίς να υποστούμε τις συνέπειες, να απορρίπτουμε τις προειδοποιήσεις που ο Θεός κατά το έλεός Του μας στέλνει. Ένα μήνυμα στάλθηκε από τον ουρανό την εποχή του Νώε και η σωτηρία των ανθρώπων εξαρτιόταν από τον τρόπο με τον οποίο το μεταχειρίζονταν. Επειδή απέρριψαν την προειδοποίηση, το Πνεύμα του Θεού αποσύρθηκε από την αμαρτωλή γενεά και απωλέσθησαν στα νερά του κατακλισμού. Την εποχή του Αβραάμ, το έλεος σταμάτησε να εκλιπαρεί για τους ένοχους κατοίκους των Σοδόμων και όλοι πλην του Λωτ, συμπεριλαμβανομένης και της γυναίκας του και των δύο θυγατέρων του, καταναλώθηκαν από τη φωτιά που έπεσε από τον ουρανό. Έτσι και στις ημέρες του Χριστού, ο Υιός του Θεού διακήρυξε προς τους άπιστους Ιουδαίους σχετικά με εκείνη τη γενεά: 'Ο οίκος σας αφήνεται έρημος.' Βλέποντας μπροστά, στις έσχατες ημέρες, η ίδια άπειρη δύναμη διακηρύσσει για αυτούς που 'δεν εδέχθησαν την αγάπη της αλήθειας για να σωθούν': 'Και γι' αυτό, ο Θεός θα στείλει επάνω τους ενέργεια πλάνης, ώστε να πιστέψουν στο ψέμα· για να κατακριθούν όλοι αυτοί που δεν πίστεψαν στην αλήθεια, αλλά οι οποίοι βρήκαν ευχαρίστηση στην αδικία.' Καθώς απορρίπτουν τις διδασκαλίες του Λόγου Του, ο Θεός αποσύρει το Πνεύμα Του και τους αφήνει στις απάτες που αγαπούν."

σπίτι για να μοιραστούν την πλούσια ανταμοιβή και να κατακτήσουν τη νέα βασιλεία εις τους αιώνες των αιώνων.

Ω, ας ζούμε ολοκληρωτικά για τον Κύριο και δείχνοντας μέσω με μίας σωστά διατεταγμένης ζωής και μιας θεάρεστης διαγωγής ότι έχουμε συναντηθεί με τον Ιησού και είμαστε οι πράοι και ταπεινοί ακόλουθοι Του. Πρέπει να εργαζόμαστε όσο η ημέρα διαρκεί, διότι όταν έρθει η σκοτεινή νύχτα της θλίψης και της αγωνίας, θα είναι πολύ αργά να εργαστούμε για τον Θεό. Ο Ιησούς βρίσκεται στον άγιο ναό Του και θα δεχθεί τώρα τις θυσίες μας, τις προσευχές μας και τις εξομολογήσεις των παραπτώματων και των αμαρτιών μας και θα συγχωρέσει όλες τις παραβάσεις του Ισραήλ ώστε αυτές να εξαλειφθούν πριν Εκείνος εγκαταλείψει το αγιαστήριο. Όταν ο Ιησούς εγκαταλείψει το αγιαστήριο, τότε όσοι είναι άγιοι και δίκαιοι θα γίνουν ακόμα πιο άγιοι και δίκαιοι, διότι όλα τους τα αμαρτήματα θα έχουν εξαλειφθεί και θα σφραγιστούν με τη σφραγίδα του ζωντανού Θεού. Όσοι όμως είναι άδικοι και μολυσμένοι θα γίνουν ακόμα πιο άδικοι και μολυσμένοι, διότι δεν θα υπάρχει Ιερέυς στο αγιαστήριο να προσφέρει τις θυσίες τους, τις εξομολογήσεις τους, τις προσευχές τους ενώπιον του θρόνου του Πατέρα. Επομένως ότι γίνεται τώρα για να διασώσει ψυχές από την επερχόμενη οργή θα πρέπει να γίνει προτού ο Ιησούς εγκαταλείψει τα άγια των αγίων του επουράνιου αγιαστηρίου.

Προς το Μικρό Ποίμνιο

Αγαπητοί Αδελφοί: Ο Κύριος μου έδωσε μια όραση στις 26 Ιανουαρίου 1850 την οποία θα σας περιγράψω. Είδα ότι κάποιοι από τους ανθρώπους του Θεού δεν έχουν νου, είναι αδρανείς και μισοκοιμούνται. Δεν αντιλαμβάνονται τον καιρό που τώρα διανύουμε και ότι ο άνθρωπος με τη 'σκούπα'¹⁴ έχει μπει μέσα και ότι κάποιοι διατρέχουν τον κίνδυνο να πεταχτούν έξω. Ικέτευσα τον Ιησού να τους σώσει, να τους αφήσει λίγο ακόμα για να δουν τον φοβερό κίνδυνο ώστε να προετοιμαστούν προτού είναι για πάντα πολύ αργά. Ο άγγελος είπε, 'Η καταστροφή έρχεται σαν ένας δυνατός ανεμοστρόβιλος.' Ικέτευσα τον άγγελο να λυπηθεί και να σώσει αυτούς που αγάπησαν αυτόν τον κόσμο, που ήταν προσδεδεδέμένοι στα υπάρχοντά τους και δεν ήταν διατεθειμένοι να αποσπαστούν από αυτά και να θυσιάσουν ώστε να επιταχύνουν την πορεία των αγγελιοφόρων που ταΐζουν τα πεινασμένα αρνιά που χάνονται από έλλειψη πνευματικής τροφής.

Καθώς είδα τις ατυχείς ψυχές να πεθαίνουν από έλλειψη παρούσας αλήθειας και κάποιους που διατεινόταν ότι πιστεύουν την αλήθεια να τους αφήνουν να πεθαίνουν παρακρατώντας τα απαιτούμενα μέσα για να προχωρήσει μπροστά το έργο του Θεού, το θέαμα ήταν τόσο επίπονο που ικέτευσα τον άγγελο να το αποσύρει από μπροστά μου. Είδα ότι όταν το έργο του Θεού καλούσε κάποιους να παραδώσουν την περιουσία τους, όπως ο νεαρός άνδρας που ήρθε στον Ιησού (Ματθ. 19:16-22), εκείνοι έφευγαν μακριά λυπημένοι και είδα επίσης ότι σύντομα η λαίλαπα θα έρθει σαν πλημμύρα και θα παρασύρει τα υπάρχοντά τους και θα είναι πολύ αργά τότε για να θυσιάσουν γήινα αγαθά και να κάνουν θησαυρό ψηλά στον ουρανό.

Είδα τότε τον ένδοξο Λυτρωτή, ωραίο και υπέροχο καθώς έφευγε από τα βασίλεια της δόξας και ήρθε σε αυτόν τον σκοτεινό και μοναχικό κόσμο για να δώσει την πολύτιμη ζωή Του και να πεθάνει, ο δίκαιος για τους άδικους. Υπέφερε τη σκληρή κοροϊδία και τα μαστιγώματα, φόρεσε το ακάνθινο πλέγμα και ιδρωσε με μεγάλες σταγόνες αίματος στον κήπο όταν το φορτίο των αμαρτιών όλου του κόσμου ήταν πάνω Του. Ο άγγελος ρώτησε, 'Για ποιο λόγο;' Ω, είδα και γνώριζα ότι ήταν για εμάς, για τα αμαρτήματά μας τα υπέφερε όλα αυτά, ώστε δια του πολύτιμου αίματός Του θα μπορούσε να μας λυτρώσει στον Θεό!

Ο πάσχοντας Ιησούς, η αγάπη Του που ήταν τόσο βαθιά ώστε να Τον οδηγήσει να δώσει τη ζωή Του για τον άνθρωπο, μου παρουσιάστηκε ξανά μπροστά μου, όπως επίσης και οι ζωές εκείνων που διατεινούνται ότι είναι ακόλουθοι Του, που κατείχαν τα αγαθά αυτού του κόσμου αλλά το θεώρησαν τόσο μεγάλο πράγμα να βοηθήσουν το έργο της σωτηρίας. Ο άγγελος είπε, 'Θα μπορούσαν αυτοί να εισέλθουν στον ουρανό;' Ένας άλλος άγγελος απάντησε, 'Όχι, ποτέ, ποτέ, ποτέ. Αυτοί που δεν ενδιαφέρονται για το έργο του Θεού στη γη δεν θα μπορέσουν ποτέ να τραγουδήσουν τον ύμνο της λυτρωτικής αγάπης επάνω.' Είδα ότι το γρήγορο έργο που ο Θεός έκανε πάνω στη γη, επρόκειτο σύντομα να διακοπεί με δικαιοσύνη και ότι οι αγγελιοφόροι θα πρέπει να επιταχύνουν πολύ για να βρουν το διάσπαρτο ποίμνιο. Ένας άγγελος είπε, 'Είναι όλοι αγγελιοφόροι;' Ένας άλλος απάντησε, 'Όχι, όχι, οι αγγελιοφόροι του Θεού έχουν ένα μήνυμα.'

Είδα ότι το έργο του Θεού παρεμποδιζόταν και απαξιωνόταν από κάποιους που ταξίδευαν και που δεν είχαν κανένα μήνυμα από τον Θεό.¹⁵ Αυτοί θα πρέπει να δώσουν λογαριασμό στον Θεό για κάθε δολάριο που χρησιμοποίησαν στα ταξίδια τους την ώρα που δεν ήταν μέσα στα καθήκοντά τους να ταξιδέψουν, διότι τα

¹⁴ Δες 'Το όνειρο του Ουίλλιαμ Μίλλερ' σελ. 49

¹⁵ Δες το Παράρημα

χρήματα αυτά θα μπορούσαν να είχαν βοηθήσει στο έργο του Θεού. Θα πρέπει να δώσουν λογαριασμό και για την έλλειψη πνευματικής τροφής που θα μπορούσε να είχε δοθεί από τους κλητούς και επιλεγμένους αγγελιοφόρους του Θεού, αν οι τελευταίοι διέθεταν τα αναγκαία μέσα, γεγονός που είχε σαν αποτέλεσμα ψυχές να πεινάσουν και να πεθάνουν. Είδα ότι αυτοί που έχουν τη σωματική δύναμη να δουλέψουν με τα χέρια τους ώστε με αυτόν τον τρόπο να βοηθήσουν στην υποστήριξη του έργου, ήταν εξίσου υπεύθυνοι για τη δύναμή τους όπως οι άλλοι ήταν υπεύθυνοι για την περιουσία τους.

Το δυνατό κοσκίνισμα έχει αρχίσει και θα συνεχίσει και όλοι θα κοσκινιστούν έξω, όσοι δεν είναι διατεθειμένοι να λάβουν μια θαρραλέα και άκαμπτη στάση για την αλήθεια και να θυσιάσουν για τον Θεό και το έργο Του. Ο άγγελος είπε, *‘Νομίζεις ότι κάποιοι θα καταναγκαστούν ώστε να θυσιάσουν; Όχι, όχι. Θα πρέπει να είναι μια αυτοπροαίρετη προσφορά. Θα χρειαστούν όλα για να αγοραστεί ο αγρός.’* Φώναξα στον Θεό να λυπηθεί το λαό Του κάποιοι από τους οποίους λιποθυμούσαν και πέθαιναν. Είδα τότε ότι οι κρίσεις του Παντοδύναμου έρχονταν με ταχύτητα και ikέτευσα τον άγγελο να μιλήσει στους ανθρώπους με τη δικιά του γλώσσα. Είπε, *‘Ακόμα και αν όλες οι βροντές και οι αστραπές του όρους Σινά συνέβαιναν, αυτό δεν θα ήταν αρκετό για να ταρακουνήσει όσους δεν ταρακουνιούνται από τις απλές αλήθειες του Λόγου του Θεού, όπως ούτε κι ένα μήνυμα ενός αγγέλου θα μπορούσε να τους ξυπνήσει.’*

Στη συνέχεια ατένισα την ωραιότητα και την υπέροχη όψη του Ιησού. Ο χιτώνας Του ήταν πιο λευκός από το λευκότερο λευκό. Καμία γλώσσα δεν μπορεί να περιγράψει τη δόξα Του και την εξυψωμένη και υπέροχη όψη Του. Όλοι, όλοι όσοι τηρούν τις εντολές του Θεού, θα εισέλθουν μέσω των πυλών στην πόλη και θα έχουν δικαίωμα πάνω στο δέντρο της ζωής και θα είναι για πάντα στην παρουσία του υπέροχου Ιησού, του οποίου η όψη λάμπει πιο φωτεινά και από τον μεσημεριανό ήλιο.

Κατευθύνθηκε η προσοχή μου στον Αδάμ και στην Εύα στην Εδέμ. Δοκίμασαν τον απαγορευμένο καρπό και οδηγήθηκαν έξω από τον κήπο και τοποθετήθηκε η φλεγόμενη ρομφαία γύρω από το δέντρο της ζωής, για να μην φάνε από τον καρπό του και γίνουν αθάνατοι αμαρτωλοί. Το δέντρο της ζωής ήταν για να παρατείνει την αθανασία. Άκουσα ένα άγγελο να ρωτάει, *‘Ποιος από τη γενιά του Αδάμ έχει περάσει τη φλεγόμενη ρομφαία και έχει φάει από το δέντρο της ζωής;’* Άκουσα έναν άλλο άγγελο να απαντάει, *‘Δεν έχει περάσει τη φλεγόμενη ρομφαία και φάει από το δέντρο της ζωής, ούτε ένας από τη γενιά του Αδάμ. Για το λόγο αυτό δεν υπάρχει κανείς αθάνατος αμαρτωλός. Η ψυχή που αμαρτάνει θα πεθάνει έναν αιώνιο θάνατο, έναν θάνατο που θα διαρκέσει για πάντα, από τον οποίο δεν θα υπάρχει ελπίδα ανάστασης και τότε η οργή του Θεού θα κατευναστεί.’*

Οι άγιοι θα αναπαυθούν στην Αγία Πόλη και θα βασιλέψουν σαν βασιλείς και ιερείς για χίλια χρόνια. Τότε ο Ιησούς θα κατεβεί μαζί με τους αγίους πάνω στο Όρος των Ελαιών και το όρος θα σχισθεί και θα γίνει μια μεγάλη πεδιάδα ώστε εκεί να τοποθετηθεί ο Παράδεισος του Θεού. Η υπόλοιπη γη δεν θα καθαριστεί μέχρι το τέλος των χιλίων ετών, όταν οι ασεβείς νεκροί θα αναστηθούν και θα συγκεντρωθούν γύρω από την πόλη. Τα πόδια των ασεβών δεν πρόκειται ποτέ να βεβηλώσουν τη νέα γη. Φωτιά θα πέσει από τον Θεό του ουρανού και θα τους καταναλώσει, κατακαίγοντας και τη ρίζα και τα κλαδιά. Ο Σατανάς είναι η ρίζα και τα παιδιά του είναι τα κλαδιά. Η ίδια φωτιά που θα καταναλώσει τους ασεβείς θα εξαγνίσει και τη γη.’

Οι Τελευταίες Πληγές και η Κρίση

Κατά το γενικό συμβούλιο των πιστών της παρούσας αλήθειας που έλαβε χώρα στην πόλη Σάπτον της πολιτείας Βερμόντ, τον Σεπτέμβριο του 1850, μου δείχθηκε ότι οι επτά τελευταίες πληγές θα εκχυθούν όταν ο Ιησούς φύγει από το αγιαστήριο. Είπε ο άγγελος, *‘Είναι η οργή του Θεού και του Αρνίου που προκαλεί την καταστροφή ή το θάνατο των ασεβών. Με τη φωνή του Θεού οι άγιοι θα είναι ισχυροί και φοβεροί σαν ένας στρατός με λάβαρα, δεν πρόκειται όμως να εκτελέσουν την κρίση που είναι γραμμένη. Η εκτέλεση της κρίσης θα γίνει στο τέλος των χιλίων ετών.’*

Ο Ιησούς και οι άγιοι κάθονται για την κρίση, αφού οι άγιοι μεταμορφωθούν στην αθανασία και αρπαχθούν ώστε να είναι μαζί με τον Ιησού, αφού τους δοθούν οι κιθάρες, τα ιμάτια, τα στέμματα και αφού εισέλθουν στην πόλη. Τα βιβλία ανοίγονται, το βιβλίο της ζωής και το βιβλίο του θανάτου. Το βιβλίο της ζωής περιλαμβάνει όλα τα καλά έργα των αγίων ενώ το βιβλίο του θανάτου περιλαμβάνει όλα τα πονηρά έργα των ασεβών. Τα βιβλία αυτά συγκρίνονται με το βιβλίο του νόμου, την Αγία Γραφή, και οι άνθρωποι κρίνονται σύμφωνα με αυτό. Οι άγιοι μαζί με τον Ιησού κρίνουν τους ασεβείς νεκρούς. ‘Δες’ είπε ο άγγελος, ‘οι άγιοι μαζί με τον Ιησού κάθονται για την κρίση και απονέμουν δικαιοσύνη στους ασεβείς σύμφωνα με τα έργα που έπραξαν και αυτό που θα πρέπει να λάβουν ως εκτέλεση της κρίσης καταγράφεται δίπλα στα ονόματά τους.’

Αυτό, είδα, ότι ήταν το έργο των αγίων και του Ιησού κατά το διάστημα των χιλίων ετών στην Αγία Πόλη, προτού αυτή κατέβει στη γη. Τότε, όταν τελειώσουν τα χίλια έτη, ο Ιησούς μαζί με τους αγγέλους και τους αγίους, αφήνουν την Αγία Πόλη και ενώ κατέρχεται μαζί τους, οι ασεβείς ανασταίνονται και τότε οι ίδιοι άνθρωποι που τον 'διατρύπησαν', όντας αναστημένοι, θα τον δουν από μακριά σε όλη Του τη δόξα, μαζί με τους αγγέλους και τους αγίους και θα θρηνήσουν εξαιτίας Του. Θα δουν τους τύπους των ήλων στα χέρια και στα πόδια Του και το σημείο που Τον διατρύπησαν με τη λόγχη στα πλευρά Του. Οι τύποι των ήλων και της λόγχης θα είναι τότε η δόξα Του. Θα είναι κατά το τέλος των χιλίων ετών όταν ο Ιησούς θα σταθεί στο Όρος των Ελαιών και το όρος θα σχιστεί στα δύο και θα γίνει μια μεγάλη πεδιάδα. Εκείνοι που θα κρυφτούν εκείνο το καιρό θα είναι οι ασεβείς που μόλις θα έχουν αναστηθεί. Τότε η Αγία Πόλη θα κατέλθει και θα καθίσει πάνω στην πεδιάδα. Ο Σατανάς τότε θα εμψυχήσει στους ασεβείς το πνεύμα του. Θα τους κολακεύει λέγοντάς τους ότι ο στρατός μέσα στην πόλη είναι μικρός και ότι η δικιά του στρατιά είναι μεγάλη και ότι θα μπορέσουν να νικήσουν τους αγίους και να καταλάβουν την πόλη.

Ενώ ο Σατανάς συγκέντρωνε το στρατό του, οι άγιοι βρίσκονταν μέσα στην πόλη, ατενίζοντας την ομορφιά και τη δόξα του Παραδείσου του Θεού. Ο Ιησούς ήταν επικεφαλής, οδηγώντας τους. Ξαφνικά ο υπέροχος Σωτήρας χάθηκε από την ομάδα μας αλλά σύντομα ακούσαμε την υπέροχη φωνή Του να λέει, *'Ελάτε οι ευλογημένοι του Πατέρα Μου, κληρονομήστε τη βασιλεία την ετοιμασμένη για εσάς από καταβολής κόσμου.'* Συγκεντρωθήκαμε γύρω από τον Ιησού και καθώς Εκείνος έκλεινε τις πύλες της πόλης απαγγέλλθηκε η καταδίκη πάνω στους ασεβείς. Οι πύλες έκλεισαν. Τότε οι άγιοι χρησιμοποίησαν τα φτερά τους και ανέβηκαν στο πάνω μέρος του τοίχους της πόλης. Ο Ιησούς ήταν κι Εκείνος μαζί τους. Το στέμμα Του φαινόταν έξοχο και λαμπρό. Ήταν ένα στέμμα μέσα σε ένα άλλο στέμμα, επτά στον αριθμό. Τα στέμματα των αγίων ήταν από το πιο καθαρό χρυσό, διακοσμημένα με αστέρια. Τα πρόσωπά τους έλαμπαν με δόξα, διότι είχαν την ακριβή εικόνα του Ιησού και καθώς σηκώθηκαν και μετακινήθηκαν όλοι μαζί στο πάνω μέρος της πόλης, το θέαμα με γοήτευσε.

Είδαν τότε οι ασεβείς τι είχαν χάσει και έπεσε φωτιά από τον Θεό πάνω τους και τους κατανάλωσε. Αυτή ήταν η *εκτέλεση της κρίσης*. Οι ασεβείς τότε έλαβαν αυτό που οι άγιοι μαζί με τον Ιησού είχαν ορίσει για αυτούς κατά τη διάρκεια των χιλίων ετών. Η ίδια φωτιά που έπεσε από τον Θεό και τους κατανάλωσε, καθάρισε και όλη τη γη. Τα σχισμένα και τραχιά βουνά έλιωσαν από τη θερμότητα και η ατμόσφαιρα επίσης και όλα τα στάχια καταναλώθηκαν. Τότε άνοιξε μπροστά μας η κληρονομιά μας, ένδοξη και ωραία και κληρονομήσαμε όλη τη γη που ανακαινίσθηκε. Φωνάξαμε τότε όλοι με δυνατή φωνή, *'Δόξα, Αλληλοψαλμώ!'.*

Το τέλος των 2300 ημερονυκτίων

Είδα έναν θρόνο και πάνω του καθόταν ο Πατέρας και ο Υιός. Ατένισα προς το πρόσωπο του Ιησού και θαύμασα τη εξάισια όψη Του. Την όψη του Πατέρα δεν μπορούσα να την ατενίσω, διότι ένα σύννεφο από ένδοξο φως Τον κάλυπτε. Ρώτησα τον Ιησού αν ο Πατέρας Του είχε μορφή παρόμοια με τη δική Του. Είπε ότι είχε, αλλά δεν μπορούσα να Τον ατενίσω, διότι είπε, *'Αν έστω και μία φορά ατενίσεις τη δόξα της όψης Του, θα πάψεις να υπάρξεις.'* Είδα τους ανθρώπους της Παρουσίας ενώπιον του θρόνου, την εκκλησία και τον κόσμο. Είδα δύο ομάδες, η μία προσκυνούσε μπροστά στον θρόνο με βαθύ ενδιαφέρον, ενώ η άλλη ομάδα στέκονταν αδιάφοροι με αμέλεια. Αυτοί που προσκυνούσαν ενώπιον του θρόνου προσέφεραν τις προσευχές τους και κοιτούσαν τον Ιησού. Τότε Εκείνος κοίταζε προς τον Πατέρα Του και φαινόταν να Τον ικετεύει. Ένα φως ερχόταν από τον Πατέρα προς τον Υιό και από τον Υιό προς την ομάδα που προσευχόταν. Τότε είδα ένα υπερβολικά λαμπρό φως από τον Πατέρα προς τον Υιό και από τον Υιό να κυματίζει πάνω από τους ανθρώπους που ήταν μπροστά στο θρόνο. Λίγοι όμως δέχονταν αυτό το μεγάλο φως. Πολλοί έφευγαν από αυτό και αμέσως αντιστέκονταν σε αυτό ενώ άλλοι ήταν αμελείς και δεν εκτίμησαν το φως και αυτό έφυγε από αυτούς. Κάποιοι το εκτίμησαν και πήγαν και προσκύνησαν μαζί με τη μικρή ομάδα που προσευχόταν. Όλοι σε αυτήν την ομάδα δέχθηκαν το φως και ευφράνθηκαν με αυτό και τα πρόσωπά τους έλαμπαν από τη δόξα του.

Είδα τον Πατέρα να σηκώνεται από τον θρόνο¹⁶ και με ένα πύρινο άρμα να πηγαίνει προς τα άγια των αγίων μέσα από το καταπέτασμα και να κάθεται εκεί. Είδα τότε τον Ιησού να σηκώνεται από τον θρόνο και οι περισσότεροι από εκείνους που προσκυνούσαν σηκώθηκαν μαζί Του. Δεν είδα ούτε μια αχτίδα φωτός να πηγαίνει από τον Ιησού προς το αδιάφορο πλήθος αφότου Εκείνος σηκώθηκε και έτσι αφέθηκαν στο απόλυτο σκοτάδι. Εκείνοι που σηκώθηκαν μαζί με τον Ιησού είχαν τα μάτια τους καρφωμένα πάνω Του, καθώς Εκείνος άφησε τον θρόνο και τους οδήγησε έξω για μια μικρή πορεία. Τότε σήκωσε το δεξί Του χέρι και ακούσαμε την υπέροχη φωνή Του να λέει, *'Μείνετε εδώ, πηγαίνω στον Πατέρα Μου να παραλάβω τη*

βασιλεία, διατηρείστε τα ιμάτιά σας καθαρά και σε λίγο θα επιστρέψω από τον γάμο θα σας δεχθώ στον Εαυτό Μου. Τότε ένα νεφώδες άρμα με τροχούς σαν φλόγες φωτιάς που περιβαλλόταν από αγγέλους, ήρθε στο σημείο που ήταν ο Ιησούς. Μπήκε μέσα στο άρμα και μεταφέρθηκε στα άγια των αγίων όπως καθόταν ο Πατέρας. Ατένισα τότε τον Ιησού, τον μεγάλο Αρχιερέα, να στέκεται μπροστά στον Πατέρα. Στο κράσπεδο του ενδύματος Του ήταν ένα κουδούνι και ένα ρόδι, ένα κουδούνι και ένα ρόδι. Εκείνοι που σηκώθηκαν μαζί με τον Ιησού έστειλαν την πίστη τους προς Αυτόν στα άγια των αγίων και προσεύχονταν, *‘Πατέρα, δώσε μας το Πνεύμα Σου.’* Τότε ο Ιησούς φύσαγε πάνω τους το Άγιο Πνεύμα. Στην πνοή αυτή υπήρχε φως, δύναμη και πολλή αγάπη, χαρά και ειρήνη.

Γύρισα για να κοιτάξω την ομάδα που προσκυνούσαν ακόμα μπροστά στο θρόνο. Δεν γνώριζαν ότι ο Ιησούς τον είχε εγκαταλείψει. Δίπλα στον θρόνο φάνηκε να είναι ο Σατανάς, προσπαθώντας να συνεχίσει το έργο του Θεού. Τους είδε να κοιτούν προς το θρόνο και να προσεύχονται, *‘Πατέρα, δώσε μας το Πνεύμα Σου.’* Τότε ο Σατανάς φύσαγε πάνω τους μια πονηρή επιρροή. Στην πνοή αυτή υπήρχε φως, και πολλή δύναμη αλλά δεν υπήρχε γλυκιά αγάπη, χαρά και ειρήνη. Ο σκοπός του Σατανά ήταν να τους διατηρήσει εξαστατημένους και να συρθούν πίσω και να εξαπατήσουν τα παιδιά του Θεού.

Το Χρέος μπροστά στον Καιρό της Θλίψης

Ο Κύριος μου έχει δείξει επανειλημμένως ότι αντίθετο με την Αγία Γραφή, να κάνουμε οποιαδήποτε προετοιμασία για τις καθημερινές μας ανάγκες κατά τον καιρό της θλίψης. Είδα ότι αν οι άγιοι είχαν τροφή είτε μαζί τους είτε στο χωράφι τους κατά τον καιρό της θλίψης, όταν η μάχαιρα, η πείνα και η αρρώστια θα είναι πάνω στη γη, η τροφή θα αφαιρείτο από αυτούς από βίαια χέρια και τα χωράφια τους θα θερίζονταν από αγνώστους. Τότε θα είναι ο καιρός για εμάς να εμπιστευθούμε ολοκληρωτικά στον Θεό και Εκείνος θα μας συντηρήσει. Είδα ότι το ψωμί και το νερό μας θα είναι διασφαλισμένα εκείνο τον καιρό και ότι δεν θα στερηθούμε ή θα υποφέρουμε από πείνα, διότι ο Θεός μπορεί να στρώσει ένα τραπέζι για μας στην ερημιά. Αν ήταν αναγκαίο, θα έστειλε κοράκια να μας δώσουν τροφή, όπως το έκανε για να θρέψει τον Ηλία, ή θα βρέξει μάννα από τον ουρανό, όπως το έκανε για τους Ισραηλίτες.

Σπίτια και αγροί δεν θα έχουν καμία χρησιμότητα στους αγίους τον καιρό της θλίψης, διότι τότε θα είναι υποχρεωμένοι να διαφύγουν από τους εξαγριωμένους όχλους και εκείνο τον καιρό τα υπάρχοντά τους δεν θα μπορούν να δοθούν για να προωθήσουν το έργο της παρούσας αλήθειας. Είδα ότι ήταν το θέλημα του Θεού οι άγιοι να αποκοπούν από κάθε επιβάρυνση πριν τον καιρό της θλίψης και να κάνουν διαθήκη με τον Θεό μέσω της θυσίας. Αν έχουν την περιουσία τους πάνω στο θυσιαστήριο και ένθερμα ζητούν από τον Θεό το χρέος τους, θα τους διδάξει πότε θα πρέπει να διαθέσουν όλα αυτά. Τότε θα είναι ελεύθεροι κατά τον καιρό της θλίψης και δεν θα έχουν βαρίδια πάνω τους να τους βαραίνουν προς τα κάτω.

Είδα ότι αν κάποιος κρατούσαν τις περιουσίες τους και δεν ρωτούσαν τον Κύριο για το καθήκον τους, Εκείνος δεν θα έκανε το καθήκον τους γνωστό σε αυτούς και θα τους επιτρεπόταν να κρατήσουν τις περιουσίες τους και κατά τον καιρό της θλίψης αυτές θα έρχονταν σαν ένα βουνό να τους συντρίψει και τότε θα προσπαθούσαν να τις διαθέσουν αλλά δεν θα μπορούσαν. Άκουσα κάποιους να θρηνούν κάπως έτσι: *‘Το έργο εξασθενούσε, ο λαός του Θεού πεινούσε για την αλήθεια και εμείς δεν κάναμε καμία προσπάθεια να καλύψουμε αυτήν την έλλειψη. Τώρα η περιουσία μας είναι άχρηστη. Ω, και να την είχαμε δώσει και να είχαμε θησαυρό στον ουρανό!’* Είδα ότι μια θυσία δεν αυξήθηκε αλλά μειώθηκε και καταναλώθηκε. Είδα επίσης ότι ο Θεός δεν είχε ζητήσει όλος ο λαός Του να διαθέσει την περιουσία του την ίδια στιγμή, αλλά αν επιθυμούσαν να διδαχθούν, Εκείνος θα τους έδειχνε, σε μια περίοδο ανάγκης, πότε να πουλήσουν και πόσο να πουλήσουν. Κάποιοι υποχρεώθηκαν να διαθέσουν την περιουσία τους στον παρελθόν για να συντηρήσουν το έργο της Παρουσίας, ενώ σε άλλους επιτράπη να κρατήσουν τις δικές τους μέχρι έναν καιρό ανάγκης. Τότε, όταν το έργο τις χρειαστεί, το καθήκον τους τότε θα είναι να πουλήσουν.

Είδα ότι το μήνυμα, *‘Πουλήστε τα υπάρχοντά σας και δώστε ελεημοσύνη’* δεν έχει δοθεί από κάποιους κάτω από το σωστό φως και ο στόχος των λόγων του Σωτήρα μας δεν έχει παρουσιαστεί με σαφήνεια. Ο σκοπός της πώλησης δεν είναι για να δοθούν σε εκείνους που μπορούν να εργαστούν και να συντηρήσουν τους εαυτούς τους, αλλά για να διαδοθεί η αλήθεια. Είναι αμαρτία να υποστηρίζουμε και να εξωθούμε σε αδράνεια εκείνους που μπορούν να εργαστούν. Μερικοί έχουν ζήλο να παρακολουθούν όλες τις συναθροίσεις όχι για να δοξάσουν τον Θεό αλλά για τα ‘ψωμιά και τα ψάρια’. Αυτοί θα έκαναν πολύ καλύτερα να βρίσκονται στα σπίτια τους και να εργάζονται με τα χέρια τους, ‘το αγαθό’ για να υποστηρίξουν τις ανάγκες των οικογενειών τους και να έχουν και κάτι να προσφέρουν για να συντηρήσουν το πολύτιμο έργο της παρούσας αλήθειας. Τώρα είναι ο καιρός να κάνουμε θησαυρό στον ουρανό και να βάλουμε σε τάξη τις καρδιές μας, να γίνουμε

έτοιμοι για τον καιρό της θλίψης. Αυτοί και μόνο αυτοί που έχουν αθώα χέρια και καθαρές καρδιές θα σταθούν σε αυτόν τον καιρό της δοκιμασίας. Τώρα είναι ο καιρός, ο νόμος του Θεού να είναι στο μυαλό μας, στα μέτωπά μας και να είναι γραμμένος στις καρδιές μας.

Ο Κύριος μου έδειξε τον κίνδυνο να αφήνουμε το μυαλό μας να γεμίζει από κοσμικές σκέψεις και φροντίδες. Είδα ότι κάποιων τα μυαλά οδηγούνται μακριά από την παρούσα αλήθεια και την αγάπη της Αγίας Γραφής, διαβάζοντας άλλα συναρπαστικά βιβλία ενώ άλλοι είναι γεμάτοι με στενοχώριες και φροντίδες για το τι θα φάνε τι θα πιούν και τι θα φορέσουν. Κάποιοι άλλοι πάλι έχουν τοποθετήσει την έλευση του Κυρίου στο απώτατο μέλλον. Ο καιρός κύλισε μερικά χρόνια μακρύτερα απ' όσο περίμεναν, γι αυτό νομίζουν ότι θα συνεχίσει να κυλάει για πολλά ακόμη χρόνια και κατ' αυτόν τον τρόπο το μυαλό τους οδηγείται από την παρούσα αλήθεια προς τον κόσμο αυτό. Σε όλα αυτά είδα μεγάλο κίνδυνο, διότι όταν το μυαλό γεμίζει με αλλότρια πράγματα, η παρούσα αλήθεια μένει απ' έξω και δεν υπάρχει χώρος στα μέτωπά μας για τη σφραγίδα του ζωντανού Θεού. Είδα ότι ο καιρός κατά τον οποίο ο Ιησούς είναι στα άγια των αγίων έχει σχεδόν τελειώσει και ότι αυτός ο καιρός δεν μπορεί να διαρκέσει πολύ περισσότερο. Όλος ο ελεύθερος χρόνος μας θα πρέπει να δαπανάται στην έρευνα της Αγίας Γραφής, σύμφωνα με την οποία θα κριθούμε την έσχατη ημέρα.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, ας βρίσκονται συνεχώς μέσα στο μυαλό σας οι εντολές του Θεού και η μαρτυρία του Ιησού και αφήστε αυτά να διώξουν τις κοσμικές σκέψεις και φροντίδες. Όταν ξαπλώνετε και όταν σηκώνεστε, ας είναι αυτά ο διαλογισμός σας. Η ζωή σας και τα έργα σας να σχετίζονται εξ ολοκλήρου με την έλευση του Υιού του ανθρώπου. Ο καιρός του σφραγίσματος είναι πολύ μικρός και σύντομα θα ολοκληρωθεί. Τώρα είναι ο καιρός, ενόσω οι τέσσερις άγγελοι συγκρατούν τους τέσσερις ανέμους, για να κάνουμε σίγουρη την κλήση και την εκλογή μας.

Οι 'μυστηριώδεις κρότοι'

24 Αυγούστου, 1850, είδα ότι οι 'μυστηριώδεις κρότοι' ήταν η δύναμη του Σατανά, κάποιοι από αυτούς ήταν κατ' ευθείαν από αυτόν και κάποιοι άλλοι εμμέσως, διαμέσου των αντιπροσώπων του, αλλά όλοι προέρχονταν από τον Σατανά. Ήταν το δικό του έργο το οποίο υλοποιούσε με διάφορους τρόπους αλλά παρά ταύτα πολλές εκκλησίες και ο κόσμος είναι τόσο βυθισμένοι στο βαθύ σκοτάδι ώστε το εξέλαβαν και υποστήριζαν ότι ήταν η δύναμη του Θεού. Είπε ο άγγελος, 'Ο λαός δεν θα ρωτήσει τον Θεό του; Θα προστρέξει στους νεκρούς για τους ζωντανούς;' Θα πρέπει οι ζωντανοί να καταφεύγουν στους νεκρούς για να λάβουν γνώση; Οι νεκροί δεν γνωρίζουν ουδέν. Γιατί πάτε στους νεκρούς αντί για τον ζωντανό Θεό; Απομακρύνθηκαν από τον ζωντανό Θεό για να συνομιλήσουν με τους νεκρούς που δεν γνωρίζουν ουδέν. (Δες Ησαΐας 8:19,20)

Είδα ότι σύντομα θα θεωρηθεί βλασφημία να μιλάει κανείς εναντίον των κρότων αυτών και ότι θα εξαπλωθούν όλο και περισσότερο και ότι η δύναμη του Σατανά θα αυξανόταν και κάποιοι από τους αφοσιωμένους ακόλουθους του θα έχουν δύναμη να κάνουν θαύματα και ακόμα να φέρνουν από τον ουρανό φωτιά ενώπιον των ανθρώπων. Είδα ότι μέσω των κρότων και του μεσημερισμού αυτοί οι σύγχρονοι μάγοι θα ερμήνευαν ακόμα και όλα τα θαύματα που έκανε ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός και πολλοί θα πίστευαν ότι όλα τα θαυμαστά έργα του Υιού του Θεού όταν ήταν στη γη πραγματοποιήθηκαν από την ίδια αυτή δύναμη.¹⁷ Κατευθύνθηκε η προσοχή μου στον καιρό του Μωυσή και είδα ότι τα σημεία και τέρατα που ο Θεός έκανε μέσω του Μωυσή μπροστά στον Φαραώ, τα μιμήθηκαν τα περισσότερα οι μάγοι στην Αίγυπτο και ότι λίγο πριν την τελική απολύτρωση των αγίων, ο Θεός θα εργαστεί με δύναμη υπέρ του λαού Του και ότι σε αυτούς τους σύγχρονους μάγους θα επιτραπεί να μιμηθούν το έργο του Θεού.

Αυτός ο καιρός θα έρθει σύντομα και θα πρέπει να κρατάμε γερά το ισχυρό χέρι του Γιαχβέ, διότι όλα αυτά τα σημεία και τέρατα του διαβόλου σχεδιάστηκαν για να εξαπατήσουν το λαό του Θεού και να πέσουν. Το μυαλό μας θα πρέπει να μένει στον Θεό και δεν πρέπει να φοβόμαστε το φόβο των ασεβών, δηλαδή να φοβόμαστε αυτά που φοβούνται εκείνοι και να τιμάμε εκείνα που εκείνοι τιμούν αλλά να έχουμε θάρρος και γενναιότητα

¹⁷ Όταν δόθηκε αυτή η όραση, ο Πνευματισμός είχε μόλις εγερθεί και ήταν μικρός, υπήρχαν μόνο λίγα μέντιουμ. Από τον καιρό εκείνο έχει πλέον εξαπλωθεί σε όλο τον κόσμο και οι οπαδοί του αριθμούν εκατομμύρια. Κατά γενικό κανόνα, οι Πνευματιστές αρνήθηκαν την Αγία Γραφή και διακωμώδησαν τον Χριστιανισμό. Κάποια μεμονωμένα άτομα, σε διάφορους χρόνους, εξέφρασαν τη λύπη τους και διαμαρτυρήθηκαν εναντίον τους, αλλά ήταν τόσο λίγοι που κανείς δεν τους έδωσε προσοχή. Οι Πνευματιστές τώρα αλλάζουν τις μεθόδους τους, και πολλοί αυτοαποκαλούνται 'Χριστιανοί Πνευματιστές', διακηρύσσοντας ότι δεν προσφέρει τίποτα το να αγνοούμε τη θρησκεία και διαβεβαιώνουν ότι αυτοί είναι που έχουν την αληθινή Χριστιανική πίστη. Πρέπει κανείς να λάβει υπόψη του ότι πολλοί επιφανείς κληρικοί συμπαθούν τον Πνευματισμό, βλέπουμε τώρα το δρόμο ανοιχτό για την ολοκληρωτική εκπλήρωση αυτής της πρόβλεψης που δόθηκε το 1850. Διαβάστε επίσης τα σχόλια της συγγραφέως στη σελίδα 51.

για την αλήθεια. Αν μπορούσαν να ανοίξουμε τα μάτια μας, θα βλέπαμε ορδές πονηρών αγγέλων γύρω μας, να προσπαθούν να βρουν ένα καινούργιο τρόπο να μας ενοχλήσουν και να μας καταστρέψουν. Θα βλέπαμε επίσης και αγγέλους του Θεού να μας φυλάνε από τη δύναμή τους, διότι το άγρυπνο μάτι του Θεού είναι πάντοτε πάνω στον Ισραήλ για το αγαθό και Εκείνος θα προστατέψει και θα σώσει το λαό Του, αν κι εκείνοι Τον εμπιστευτούν. Όταν ο εχθρός θα έρθει σαν ποταμός, το Πνεύμα του Κυρίου θα υψώσει εναντίον του σημαία.

Είπε ο άγγελος, *‘Θυμήσου, ο τόπος στον οποίο στέκεσαι είναι άγια γη.’* Είδα ότι θα πρέπει να αγρυπνούμε και να έχουμε όλη την πανοπλία και να πάρουμε την ασπίδα της πίστης και τότε θα μπορέσουμε να σταθούμε και τα φλογερά βέλη των ασεβών δεν θα μπορέσουν να μας βλάψουν.

Οι Αγγελιοφόροι¹⁸

Ο Κύριος μου έδινε συχνά μια εικόνα της κατάστασης και των αναγκών των διασκορπισμένων πολύτιμων πετραδιών που δεν έχουν έρθει ακόμη στο φως της παρούσας αλήθειας και μου έδειξε ότι οι αγγελιοφόροι θα πρέπει να επιταχύνουν το βήμα τους προς αυτούς όσο πιο γρήγορα μπορούν ώστε να τους δώσουν το φως. Υπάρχουν πολλοί γύρω μας που το μόνο που χρειάζονται είναι να απομακρύνουν τις προκαταλήψεις τους και να παρουσιαστούν σ’ αυτούς τα τεκμήρια των θέσεών μας από τον Λόγο και με χαρά θα δεχθούν την παρούσα αλήθεια. Οι αγγελιοφόροι θα πρέπει να προσέχουν για τις ψυχές καθώς θα πρέπει να δώσουν λογαριασμό. Η ζωή τους πρέπει να είναι μια ζωή μόχθου και πνευματικής αγωνίας όσο το πολύτιμο και συχνά πληγωμένο έργο του Χριστού βρίσκεται πάνω τους. Θα πρέπει να παραμερίσουν τα κοσμικά ενδιαφέροντα και τις ανέσεις και να έχουν ως πρωταρχικό σκοπό να κάνουν ότι είναι στη δύναμή τους για να προωθήσουν το έργο της παρούσας αλήθειας και να σώσουν τις ψυχές που χάνονται.

Θα έχουν επίσης μια πλούσια ανταμοιβή. Πάνω στα στεφάνια της χαράς τους, αυτοί που διασώθηκαν μέσω των αγγελιοφόρων και που τελικώς σώθηκαν, θα λάμπουν σαν αστέρες στους αιώνες των αιώνων. Και για όλη την αιωνιότητα θα χαίρονται με την ικανοποίηση ότι έκαναν ότι μπορούσαν για να παρουσιάσουν την αλήθεια σε όλη της την καθαρότητα και ομορφιά, ώστε οι ψυχές να την αγαπήσουν και να αγιαστούν μέσω αυτής, επωφελούμενοι από το ανεκτίμητο προνόμιο να γίνουν πλούσιοι καθώς πλύθηκαν με το αίμα του Αρνίου και απολυτρώθηκαν στον Θεό.

Είδα ότι οι ποιμένες, πριν υποστηρίξουν νέα σημεία στα οποία προσδίδουν σπουδαιότητα θεωρώντας ότι και η Αγία Γραφή τα υποστηρίζει, θα πρέπει να συμβουλευόνται αυτούς τους οποίους έχουν λόγο να εμπιστεύονται και είναι σταθεροί στην παρούσα αλήθεια. Τότε οι ποιμένες θα είναι τέλεια ενωμένοι μεταξύ τους και αυτή η ένωσή τους θα γίνεται αισθητή από την εκκλησία. Μια τέτοια πρακτική είδα ότι θα προλάμβανε δυσάρεστους χωρισμούς και τότε δεν θα υπήρχε κίνδυνος το πολύτιμο ποίμνιο να διαχωριστεί και τα πρόβατα να διασκορπιστούν χωρίς βοσκό.

Είδα επίσης ότι ο Θεός είχε αγγελιοφόρους που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει στο έργο Του, αλλά εκείνοι δεν ήταν έτοιμοι. Η συμπεριφορά τους ήταν πολύ ελαφριά και κοινή για να ασκήσουν μια καλή επιρροή πάνω στο ποίμνιο και δεν συναισθάνονταν το βάρος του έργου και την αξία των ψυχών, όπως οι αγγελιοφόροι του Θεού πρέπει να συναισθάνονται προκειμένου να επιτελέσουν το αγαθό. Είπε ο άγγελος, *‘Καθαριστείτε εσείς που βαστάτε τα σκεύη του Κυρίου. Καθαριστείτε εσείς που βαστάτε τα σκεύη του Κυρίου.’* Αν δεν παραδοθούν ολοκληρωτικά στον Θεό και δε νοιώσουν τη σημασία και τη σοβαρότητα του τελευταίου μηνύματος ελέους που τώρα δίνεται στο διασκορπισμένο ποίμνιο, θα επιτύχουν λίγο καλό. Μερικοί που δεν έχουν κληθεί από τον Θεό είναι πολύ πρόθυμοι να μεταφέρουν το μήνυμα. Αν όμως ένοιωθαν το βάρος του έργου και τις ευθύνες μιας τέτοιας θέσης, θα αισθάνονταν ότι οπισθοχωρούν και θα έλεγαν στον απόστολο, *‘Και απέναντι σ’ αυτά ποιος είναι ικανός;’* Ένας λόγος για τον οποίο είναι τόσο πρόθυμοι να πάνε είναι ότι ο Θεός δεν έχει τοποθετήσει πάνω τους το βάρος του έργου. Δεν είναι όλοι κατάλληλοι από αυτούς που διακήρυξαν το πρώτο και το δεύτερο μήνυμα των αγγέλων, να δώσουν και το τρίτο, ακόμα και αν το υιοθετούν πλήρως, διότι κάποιιοι είναι μέσα σε τόσες πλάνες και αυταπάτες ώστε ίσα που μπορούν να σώσουν τις ψυχές τους, επομένως αν επιχειρούσαν να οδηγήσουν άλλους θα αποτελούσαν το μέσο για να τους κάνουν να πέσουν. Είδα επίσης ότι κάποιιοι που προηγουμένως είχαν βυθιστεί βαθύτατα στον φανατισμό, θα ήταν οι πρώτοι τώρα που θα έτρεχαν πριν καν ο Θεός τους αποστείλει, πριν καθαριστούν από τις παλαιές πλάνες τους και έχοντας την αλήθεια αναμειγμένη με το φέμα, θα τάζαν το ποίμνιο του Θεού με αυτό και αν τους επιτρεπόταν να συνεχίσουν, το ποίμνιο θα αρρώσταινε και θα ακολουθούσε η η διασπορά και ο θάνατος. Είδα ότι θα έπρεπε να κοσκινιστούν ξανά και ξανά μέχρις ότου ελευθερωθούν από όλες τις πλάνες τους

18 Δες το Παράρτημα

ειδάλλως δεν θα μπορούσαν ποτέ να εισέλθουν στη βασιλεία. Οι αγγελιοφόροι δεν θα έπρεπε να έχουν τόση εμπιστοσύνη στην κρίση και τη διάκριση εκείνων που στο παρελθόν ήταν στις πλάνες και στο φανατισμό, όσο σε εκείνους που ήταν ανέκαθεν στην αλήθεια και όχι μέσα σε εξωφρενικές πλάνες. Πολλοί επίσης, είναι πολύ πρόθυμοι να προωθήσουν στον αγρό κάποιους που μόλις άρχισαν να διατείνονται την παρούσα αλήθεια, οι οποίοι έχουν πολλά να μάθουν και πολλά να κάνουν πριν οι ίδιοι γίνουν σωστοί ενώπιον του Θεού, πόσο μάλλον να επισημαίνουν την οδό σε άλλους.

Είδα την αναγκαιότητα ειδικά οι αγγελιοφόροι να προσέχουν και να αναχαιτίζουν κάθε είδους φανατισμό οπουδήποτε και αν τον έβλεπαν να αναφύεται. Ο Σατανάς πιέζει από κάθε πλευρά και αν δεν αγρυπνούμε και δεν έχουμε τα μάτια μας ανοιχτά για να αντιληφθούμε τα τεχνάσματα και τις παγίδες του και δεν είμαστε ενδεδυμένοι με όλη την πανοπλία του Θεού, τότε τα φλογερά βέλη των ασεβών θα μας πετύχουν. Υπάρχουν πολλές πολύτιμες αλήθειες μέσα στον Λόγο του Θεού, αυτό όμως που το ποίμνιο χρειάζεται τώρα είναι 'παρούσα αλήθεια'. Είδα τον κίνδυνο οι αγγελιοφόροι να εκτραπούν από τα σημαντικά σημεία της παρούσας αλήθειας και να αναλωθούν με θέματα που δεν είναι υπολογισμένα να ενώνουν το ποίμνιο και να καθαγιάζουν την ψυχή. Στο σημείο αυτό, ο Σατανάς θα προσπαθήσει με κάθε τρόπο να κερδίσει έδαφος ώστε να τραυματίσει το έργο.

Θέματα όμως, όπως, το αγιαστήριο σε συνδυασμό με τα 2300 ημερονύκτια, οι εντολές του Θεού και η πίστη του Ιησού, είναι τέλεια υπολογισμένα για να εξηγήσουν το κίνημα της Παρουσίας στο παρελθόν, να δείξουν ποια είναι η παρούσα θέση μας, να εδραιώσουν την πίστη όσων αμφιβάλλουν και να προσδώσουν βεβαιότητα για το ένδοξο μέλλον. Έχω δει πολλές φορές, ότι αυτά είναι κύρια θέματα στα οποία θα πρέπει οι αγγελιοφόροι να μένουν.

Αν οι επιλεγμένοι αγγελιοφόροι του Κυρίου περιμένουν να απομακρυνθεί κάθε εμπόδιο από μπροστά τους, πολλοί δεν θα πάνε ποτέ να ψάξουν για τα διασκορπισμένα πρόβατα. Ο Σατανάς θα παρουσιάσει τους πολλές αντιρρήσεις προκειμένου να τους κρατήσει μακριά από το χρέος τους. Πρέπει όμως να βγουν έξω με πίστη, εμπιστευόμενοι Αυτόν που τους κάλεσε στο έργο Του και Εκείνος θα ανοίξει το δρόμο μπροστά τους όσο χρειάζεται για το δικό τους καλό και για τη δόξα Του. Ο Ιησούς, ο μεγάλος διδάσκαλος και πρότυπο, δεν είχε που την κεφαλήν κλίνει. Η ζωή Του ήταν γεμάτη δυσκολίες, λύπες και βάσανα και μετά απ' αυτά έδωσε και τον Εαυτό Του για εμάς. Εκείνοι που στο όνομα του Χριστού παροτρύνουν τις ψυχές να συμφιλιωθούν με τον Θεό και που ελπίζουν να βασιλέψουν με τον Χριστό στη δόξα, θα πρέπει να περιμένουν ότι θα γίνουν μέτοχοι εδώ και των παθημάτων Του. *'Εκείνοι που σπέρνουν με δάκρυα, θα θερίσουν με αγαλλίαση. Όποιος βγαίνει, και κλαίει, βαστάζοντας πολύτιμο σπόρο, αυτός, σίγουρα, θα επιστρέψει με αγαλλίαση, βαστάζοντας τα χειρόβολά του.'*

Το Χάραγμα του Θηρίου

Σε μια όραση που δόθηκε στις 27 Ιουνίου, 1850, ο συνοδός άγγελος μου είπε, *'Ο καιρός έχει σχεδόν τελειώσει. Αντανακλά την υπέροχη εικόνα του Ιησού όπως θα έπρεπε.'* Τότε κατευθύνθηκε η προσοχή μου στη γη και είδα ότι θα πρέπει να υπάρξει μια προετοιμασία από αυτούς που αγάλιασαν πιο αργά το μήνυμα του τρίτου αγγέλου. Είπε ο άγγελος, *'Ετοιμάσου, ετοιμάσου, ετοιμάσου. Θα χρειαστεί να πεθάνεις έναν μεγαλύτερο θάνατο ως προς τον κόσμο από αυτόν που έχεις μέχρι τώρα πεθάνει.'* Είδα ότι υπήρχε ένα μεγάλο έργο να κάνουν, αλλά ο χρόνος μέσα στον οποίο έπρεπε να το υλοποιήσουν ήταν μικρός.

Είδα τότε ότι αν και οι επτά τελευταίες πληγές επρόκειτο σύντομα να εκχυθούν πάνω σε αυτούς που δεν έχουν καταφύγιο, παρόλα αυτά ο κόσμος δεν τις θεωρούσε ότι ήταν τίποτα περισσότερο από μερικές σταγόνες νερού που πρόκειται να πέσουν. Έγινε τότε ικανή να υπομείνω το φοβερό θέαμα των επτά τελευταίων πληγών, την οργή του Θεού. Είδα ότι η οργή Του ήταν τρομερή και φοβερή και ότι αν άπλωνε το χέρι Του ή το σήκωνε με θυμό, οι κάτοικοι αυτού του κόσμου θα ήταν σαν να μην είχαν υπάρξει ποτέ ή θα υπέφεραν από ανίατα έλκη και καταστροφικές πληγές θα έρχονταν πάνω τους, από τις οποίες δεν θα μπορούσαν να απελευθερωθούν και θα προκαλούσαν την απώλειά τους. Με κυρίευσε ο τρόμος και έπεσα κατά πρόσωπο μπροστά στον άγγελο και τον ικέτευσα να απομακρύνει από εμένα το θέαμα αυτό διότι ήταν τόσο φοβερό. Τότε συνειδητοποίησα όσο ποτέ άλλοτε τη σημασία της προσεκτικής έρευνας του Λόγου του Θεού για να μάθουμε πως θα διαφύγουμε τις πληγές τις οποίες αυτός ο Λόγος δηλώνει ότι θα πέσουν πάνω σε όλους τους ασεβείς που θα προσκυνήσουν το θηρίο και την εικόνα του και θα λάβουν το χάραγμα είτε στα μέτωπά τους είτε στα χέρια τους. Είδα με μεγάλο θαυμασμό, πως είναι δυνατόν κάποιος να παραβαίνουν τον νόμο του Θεού και να παραβιάζουν το Άγιο Σάββατο Του, όταν τόσο φοβερές απειλές και καταγγελίες υφίστανται εναντίον τους.

Ο πάπας άλλαξε την ημέρα της ανάπαυσης από την εβδόμη στην πρώτη ημέρα. Διανοήθηκε να αλλάξει την ίδια την εντολή που δόθηκε ώστε ο άνθρωπος να θυμάται τον Δημιουργό Του. Διανοήθηκε να αλλάξει την μεγαλύτερη εντολή του Δεκαλόγου και έτσι να κάνει τον εαυτό του ίσο με τον Θεό ή ακόμη να εξυψώσει τον εαυτό του και πάνω από τον Θεό. Ο Κύριος είναι αμετάβλητος, επομένως και ο νόμος Του είναι κι αυτός αμετάθετος, ο πάπας όμως εξύψωσε το εαυτό του πάνω από τον Θεό επιζητώντας να αλλάξει τις αμετάθετες εντολές του για αγιότητα, δικαιοσύνη και αγαθότητα. Ποδοπάτησε την αγία ημέρα του Θεού και με τη δική του εξουσία τοποθέτησε στη θέση της μία από τις έξι εργάσιμες ημέρες. Όλο το έθνος ακολούθησε το θηρίο και κάθε εβδομάδα κλέβουν από τον Θεό τον άγιο χρόνο Του. Ο πάπας έκανε ένα χάλασμα στον άγιο νόμο του Θεού, αλλά είδα ότι είχε έρθει πλήρως ο καιρός, ο λαός του Θεού να επιδιορθώσει αυτό το χάλασμα και να ανοικοδομήσει τις ερημώσεις.

Ίκέτευσα τον άγγελο, ο Θεός να σώσει τον λαό Του που παρεκτράπηκε, να τους σώσει εξαιτίας το ελέους Του. Όταν οι πληγές αρχίσουν να πέφτουν, όσοι συνεχίζουν να παραβιάζουν το άγιο Σάββατο δεν θα συνεχίζουν να ανοίγουν τα στόματα τους δίνοντας τις δικαιολογίες που τώρα δίνουν για να μην το φυλάσσουν. Τα στόματά τους θα κλείσουν όταν οι πληγές αρχίσουν να πέφτουν και ο μέγας Νομοθέτης θα απαιτήσει δικαιοσύνη από εκείνους που περιφρονούσαν τον άγιο Νόμο Του και τον αποκαλούσαν 'κατάρρα για τον άνθρωπο', 'άθλιο' και 'ελαττωματικό'. Όταν νοιώσουν τη σιδερένια αρπάγη αυτού του νόμου να τους πιάνει, αυτές οι εκφράσεις θα εμφανιστούν μπροστά τους με ζωντανά γράμματα και θα συνειδητοποιήσουν τότε το αμάρτημα να περιφρονούν εκείνον τον νόμο τον οποίο ο Λόγος του Θεού αποκαλεί 'άγιο, δίκαιο και αγαθό'.

Στη συνέχεια κατευθύνθηκε η προσοχή μου στη δόξα του ουρανού, στον θησαυρό που έχει δημιουργηθεί για τους πιστούς. Όλα ήσαν υπέροχα και ένδοξα. Οι άγγελοι τραγουδούσαν έναν υπέροχο ύμνο, μετά σταματούσαν να τραγουδάνε και έβγαζαν τα στεφάνια τους από πάνω τους και τα τοποθετούσαν λαμπερά στα πόδια του υπέροχου Ιησού και με μελωδικές φωνές φώναζαν, 'Δόξα, Αλληλούια!' Τους συνόδευσα στους ύμνους της δοξολογίας και της τιμής προς το Αρνίο και κάθε φορά που άνοιγα το στόμα μου για να Τον υμνήσω ένοιωθα την απερίγραπτη αίσθηση της δόξας που με περιέβαλλε. Ήταν ένα πολύ μεγαλύτερο, ένα υπερβάλλον και αιώνιο βάρος δόξας. Είπε ο άγγελος, 'Το μικρό υπόλοιπο που αγαπά τον Θεό και φυλάει τις εντολές Του και είναι πιστό μέχρι τέλους, θα απολαύσει αυτή τη δόξα και θα είναι πάντα στην παρουσία του Ιησού και θα τραγουδά μαζί με τους αγίους αγγέλους.'

Τότε τα μάτια μου μετακινήθηκαν από τη δόξα και κατευθύνθηκε η προσοχή μου στο υπόλοιπο πάνω στη γη. Ο άγγελος είπε σ' αυτούς, 'Θα αποφύγετε τις επτά τελευταίες πληγές; Θα μεταβείτε στη δόξα για να απολαύσετε όλα όσα ο Θεός έχει προετοιμάσει για εκείνους που Τον αγαπούν και είναι πρόθυμοι να υποφέρουν για Εκείνον; Αν ναι, θα πρέπει να πεθάνετε ώστε να ζήσετε. Ετοιμαστείτε, ετοιμαστείτε, ετοιμαστείτε. Θα πρέπει να κάνετε μια μεγαλύτερη προετοιμασία από αυτήν που μέχρι τώρα έχετε κάνει, διότι έρχεται η ημέρα του Κυρίου, σκληρή και γεμάτη από θυμό για να κάνει τη γη έρημη και θα εξαλείψει απ' αυτή τους αμαρτωλούς. Θυσιάστε τα όλα στον Θεό. Αφήστε τα όλα πάνω στο θυσιαστήριο Του, τον εαυτό σας, την περιουσία σας, και όλα, μια ζωντανή θυσία. Θα χρειαστούν όλα για να εισέλθετε στη δόξα. Θησαυρίστε στον εαυτό σας θησαυρό στον ουρανό όπου ούτε σκουλήκι ούτε σκουριά τους αφανίζουν. Πρέπει να γίνετε μέτοχοι των παθημάτων του Χριστώ εδώ, αν θέλετε να γίνετε μέτοχοι της δόξας Του εφεξής.'

Ο ουρανός δεν θα έχει για μας μεγάλο κόστος, αν τον αποκτήσουμε διαμέσου των παθημάτων. Θα πρέπει να απαρνηθούμε εαυτόν καθ όλη την πορεία μας, να πεθαίνουμε καθημερινά και να αφήνουμε τον Ιησού και μόνο να εμφανίζεται και να έχουμε συνεχώς στο βλέμμα μας τη δόξα Του. Είδα ότι αυτοί που αγκάλιασαν την αλήθεια αργότερα, θα πρέπει να μάθουν τι σημαίνει να υποφέρεις για χάρη του Χριστού και θα έχουν να περάσουν δοκιμασίες έντονες και αιχμηρές, ώστε να μπορέσουν να καθαριστούν και να γίνουν ικανοί μέσω των παθών να δεχθούν τη σφραγίδα του ζωντανού Θεού, να περάσουν μέσα από τον καιρό της θλίψης, να δουν τον Βασιλιά στην ωραιότητα Του και να κατοικήσουν στην παρουσία του Θεού και των αγνών αγίων αγγέλων.

Καθώς είδα πως πρέπει να είμαστε για να κληρονομήσουμε τη δόξα και μετά είδα πόσο πολύ υπέφερε ο Ιησούς για να κερδίσει για εμάς μια τόσο πλούσια κληρονομιά, προσευχήθηκα για να βαπτιστούμε στα παθήματα του Χριστού ώστε να μην οπισθοχωρήσουμε μπροστά στις δοκιμασίες αλλά να τις υποφέρουμε με υπομονή και χαρά, γνωρίζοντας τι υπέφερε ο Ιησούς, ώστε διαμέσου της φτώχειας και των παθημάτων Του, να μπορούμε να γίνουμε πλούσιοι. Είπε ο άγγελος, 'Απαρνηθείτε τον εαυτό σας, πρέπει να προχωρήσετε γρήγορα.' Κάποιοι από εμάς είχαμε το χρόνο να βρούμε την αλήθεια και να προχωρήσουμε βήμα προς βήμα και κάθε βήμα που κάναμε μας έδινε δύναμη να κάνουμε και το επόμενο. Τώρα όμως ο χρόνος έχει σχεδόν τελειώσει και όσα εμείς κάναμε χρόνια να μάθουμε, αυτοί θα πρέπει να τα μάθουν μέσα σε λίγους μήνες. Έχουν επίσης πολλά να ξεμάθουν και πολλά να μάθουν ξανά από την αρχή. Εκείνοι που δεν θα δεχθούν το

χάραγμα του θηρίου και την εικόνα του όταν εκδοθεί το διάταγμα, θα πρέπει από τώρα να πάρουν την απόφαση ότι θα πούν, 'Όχι, δεν θα σεβαστούμε τον θεσμό του θηρίου.'

Οι Τυφλοί Οδηγούν τους Τυφλούς

Είδα με ποιο τρόπο οι τυφλοί οδηγοί εργάζονταν να κάνουν τις ψυχές το ίδιο τυφλές όπως και αυτοί, μη αντιλαμβανόμενοι τι έρχεται πάνω τους. Υπερυψώνουν τον εαυτό τους απέναντι στην αλήθεια και καθώς αυτή θριαμβεύει, πολλοί που θεωρούσαν αυτούς τους διδασκάλους σαν ανθρώπους του Θεού και κοιτούσαν αυτούς για να βρουν φως, τώρα προβληματίζονται. Ρωτούν αυτούς τους ηγέτες σχετικά με το Σάββατο και εκείνοι, με σκοπό να απαλλαγούν από την τέταρτη εντολή, τους απαντούν αναλόγως. Είδα ότι όταν ελάμβαναν τις διάφορες θέσεις τους ενάντια στο Σάββατο δεν ήταν αληθινά ειλικρινείς. Το πρώτο τους μέλημα ήταν να αποφύγουν το Σάββατο του Κυρίου και να φυλάξουν μια άλλη ημέρα από αυτήν που ο Γιαχβέ αφιέρωσε και αγίασε. Αν κάποια φορά αναγκαστούν να αφήσουν μια θέση τους, τότε υιοθετούν την αντίθετη, ακόμα και αν αυτή τη θέση την είχαν προηγουμένως καταδικάσει ως επισφαλή.

Ο λαός του Θεού προσέρχεται στην ενότητα της πίστης. Όσοι φυλάσσουν το Σάββατο της Αγίας Γραφής είναι ενωμένοι στις απόψεις τους ως προς τη βιβλική αλήθεια. Εκείνοι όμως που εναντιώνονται στο Σάββατο ανάμεσα στους ανθρώπους της Παρουσίας είναι χωρισμένοι και διαιρεμένοι με παράξενο τρόπο. Κάποιος έρχεται μπροστά αντιτιθέμενος στο Σάββατο και διακηρύσσει εκείνο και το άλλο και στο τέλος το θεωρεί το θέμα λήξαν. Καθώς όμως στην προσπάθειά του δεν απαντάει με επάρκεια στο ερώτημα και καθώς το έργο για το Σάββατο προχωράει και τα παιδιά του Κυρίου το αγκαλιάζουν, ένας άλλος εμφανίζεται για να το ανατρέψει. Καθώς όμως παρουσιάζει τις απόψεις του έτσι ώστε να παρακάμψει το Σάββατο, κατεδαφίζει ολοσχερώς τα επιχειρήματα εκείνου που έκανε την πρώτη προσπάθεια ενάντια στην αλήθεια και παρουσιάζει μια θεωρία που όσο αντίθετη είναι με εμάς είναι και με εκείνον. Το ίδιο συμβαίνει και με τον τρίτον και τον τέταρτο, κανείς απ' όλους αυτούς δεν παρουσιάζει τα πράγματα όπως έχουν μέσα στο Λόγο του Θεού, ότι δηλαδή: *'Η ημέρα η εβδόμη είναι Σάββατο Κυρίου του Θεού σου.'*

Αυτού του είδους οι άνθρωποι είδα, ότι έχουν σαρκικό νου, ο οποίος όπως είναι επόμενο δεν υπόκειται στον άγιο νόμο του Θεού. Αν και δεν συμφωνούν μεταξύ τους, εργάζονται σκληρά μαζί με τα τεκμήρια τους για να διαστρέψουν τις Γραφές, να κάνουν χάλασμα στον νόμο του Θεού, να αλλάξουν, να καταργήσουν ή να κάνουν οτιδήποτε άλλο με την τέταρτη εντολή παρά να την τηρήσουν. Επιθυμούν να φιμώσουν το ποίμνιο πάνω στο θέμα αυτό, γι αυτό ανασύρουν κάτι με την ελπίδα ότι θα το ησυχάσουν· πολλοί δε από αυτούς που τους ακολουθούν, ερευνούν τις Γραφές τους τόσο λίγο, ώστε οι ηγέτες τους με ευκολία κάνουν το ψέμα να μοιάζει με αλήθεια και το δέχονται ως τέτοια, μη κοιτάζοντας ψηλότερα από τους ηγέτες τους.

Προετοιμασία για το Τέλος

Στο Όσουέγκο της Νέας Υόρκης, στις 7 Σεπτεμβρίου 1850, ο Κύριος με έδειξε ότι ένα μεγάλο έργο έπρεπε να γίνει για το λαό Του, ώστε να μπορέσουν να σταθούν στη μάχη κατά την ημέρα του Κυρίου. Κατευθύνθηκε η προσοχή μου σε αυτούς που υποστηρίζουν ότι είναι αντβεντιστές, αλλά αρνούνται την παρούσα αλήθεια και είδα ότι κατέρρεαν και ότι το χέρι του Κυρίου ήταν ανάμεσά τους για να τους διαχωρίσει και να τους σκορπίσει τώρα στον καιρό της συγκομιδής, έτσι ώστε τα πολύτιμα πετράδια που είναι ανάμεσά τους και που στο παρελθόν είχαν εξαπατηθεί, να μπορέσουν να ανοίξουν τα μάτια τους και να δουν την πραγματική τους κατάσταση. Και τώρα όταν η αλήθεια τους παρουσιάζεται από τους αγγελιοφόρους του Κυρίου, είναι έτοιμοι για να ακούσουν και να δουν την ομορφιά και την αρμονία της και να αφήσουν τις πλάνες και αυτούς με τους οποίους συναναστρέφονταν στο παρελθόν και να αγκαλιάσουν την πολύτιμη αλήθεια και να σταθούν εκεί όπου μπορούν να στηρίξουν τη θέση τους.

Είδα ότι εκείνοι που εναντιώνονται στο Σάββατο του Κυρίου δεν μπορούν να πάρουν την Αγία Γραφή και να αποδείξουν ότι η θέση μας είναι λανθασμένη και για το λόγο αυτό συκοφαντούν αυτούς που πιστεύουν και διδάσκουν την αλήθεια και επιτίθενται στον χαρακτήρα τους. Πολλοί που κάποτε ήταν ευσυνείδητοι και αγαπούσαν τον Θεό και τον Λόγο Του έχουν τόσο σκληρυνθεί απορρίπτοντας το φως της αλήθειας ώστε δεν διστάζουν να διαβάλλουν με μοχθηρία και να κατηγορούν ψευδώς αυτούς που αγαπούν το άγιο Σάββατο, αν με αυτόν τον τρόπο μπορούσαν να τραυματίσουν την επιρροή όσων με αφοβία διακηρύσσουν την αλήθεια. Αυτά όμως τα πράγματα δεν πρόκειται να εμποδίσουν τον έργο του Θεού. Στην πραγματικότητα, αυτή η πορεία που ακολουθείται από εκείνους που μισούν την αλήθεια, θα αποτελέσει το ίδιο το μέσον το οποίο θα

ανοίξει τα μάτια σε κάποιους. Κάθε πετράδι θα φανερωθεί και θα συγκομιστεί, διότι το χέρι του Κυρίου έχει τοποθετηθεί για να ανακτήσει το υπόλοιπο του λαού Του και θα ολοκληρώσει το έργο με δόξα.

Εμείς που πιστεύουμε στην αλήθεια, θα πρέπει αν είμαστε πολύ προσεκτικοί ώστε να μη δίνουμε καμία ευκαιρία το καλό που κάνουμε να κατηγορείται. Θα πρέπει εκ των προτέρων να γνωρίζουμε ότι κάθε βήμα που κάνουμε είναι σύμφωνο με την Αγία Γραφή, διότι όλοι όσοι μισούν τις εντολές του Θεού θα θριαμβεύσουν πάνω από τα παραπατήματα μας και τα λάθη μας, όπως έκαναν οι ασεβείς το 1843.

14 Μαΐου 1851, είδα την ωραιότητα και την υπέροχη όψη του Ιησού. Καθώς ατένιζα τη δόξα Του, δεν μου πέρασε η σκέψη ότι θα πρέπει κάποτε να απομακρυνθώ από την παρουσία Του. Είδα ένας φως να έρχεται από τη δόξα που περιέβαλε τον Πατέρα και καθώς πλησίασε προς εμένα το σώμα μου έτρεμε και κλονιζόταν σαν ένα φύλλο. Νόμιζα ότι αν ερχόταν κοντά μου θα με χτυπούσε και θα πέθαινα, όμως το φως με προσπέρασε. Τότε μπόρεσα να έχω κάποια αίσθηση του μεγάλου και φοβερού Θεού με τον οποίο έχουμε να κάνουμε. Είδα τότε τον ισχνό τρόπο με τον οποίο κάποιοι βλέπουν την αγιότητα του Θεού και πόσο εύκολα λαμβάνουν το άγιο και σεβαστό όνομά Του για μάταιους σκοπούς, χωρίς να αντιλαμβάνονται ότι είναι ο Θεός, ο μεγάλος και φοβερός Θεός, αυτός για τον οποίο μιλούν. Ενώ προσεύχονται, πολλοί χρησιμοποιούν απρόσεχτες και ασεβείς εκφράσεις, που λυτούν το ευαίσθητο Πνεύμα του Κυρίου και προκαλούν την απόρριψη των αιτημάτων τους από τον ουρανό.

Είδα επίσης ότι πολλοί δεν συνειδητοποιούν πως θα πρέπει να είναι, έτσι ώστε να μπορέσουν να ζήσουν ενώπιον του Κυρίου χωρίς αρχιερέα στο αγιαστήριο, κατά τον καιρό της θλίψης. Όσοι δεχτούν τη σφραγίδα του ζωντανού Θεού και βρεθούν προστατευμένοι κατά τον καιρό της θλίψης, θα πρέπει να αντανakλούν πλήρως την εικόνα του Ιησού.

Είδα ότι πολλοί αμελούσαν την προετοιμασία την τόσο απαραίτητη και περίμεναν τον καιρό της 'αναψυχής' και την 'όψιμη βροχή' για να τους κάνει ικανούς να σταθούν την ημέρα του Κυρίου και να ζήσουν ενώπιον Του. Ω, πόσους είδα, κατά τον καιρό της θλίψης, ότι ήταν χωρίς καταφύγιο! Είχαν αμελήσει την απαραίτητη προετοιμασία και έτσι δεν μπορούσαν να λάβουν την αναψυχή που όλοι πρέπει να έχουν για να γίνουν ικανοί να ζήσουν ενώπιον ενός αγίου Θεού. Αυτοί που αρνούνται να πελεκηθούν από τους προφήτες και αποτυγχάνουν να εξαγνίσουν τις ψυχές τους υπακούοντας σε όλη την αλήθεια και που είναι πρόθυμοι να πιστέψουν ότι η κατάστασή τους είναι πολύ καλύτερη απ' ό,τι πραγματικά είναι, θα φτάσουν στην εποχή που θα πέφτουν οι πληγές και τότε θα καταλάβουν ότι έπρεπε να πελεκηθούν και να τετραγωνιστούν για το οικοδόμημα. Όμως δεν θα υπάρχει άλλος χρόνος για να το κάνουν και δεν θα υπάρχει και Μεσίτης να ικετεύσει για την περιπτώσή τους ενώπιον του Πατέρα. Πριν τον καιρό αυτό, είχε ήδη ακουστεί η φοβερή σοβαρή διακήρυξη: *'Όποιος αδικεί, ας αδικήσει ακόμα· και όποιος είναι μολυσμένος, ας μολυνθεί ακόμα· και ο δίκαιος ας γίνει ακόμα πιο δίκαιος, και ο άγιος ας γίνει ακόμα πιο άγιος.'* Είδα ότι κανείς δεν μπορούσε να είναι μέτοχος της 'αναψυχής' αν δεν κερδίσει τη νίκη πάνω σε κάθε δοκιμασία, στην υπερηφάνεια, στον εγωισμό, στην αγάπη του κόσμου και πάνω σε κάθε λάθος λέξη ή πράξη. Θα πρέπει επομένως να πλησιάζουμε και να προσεγγίζουμε τον Κύριο και να επιζητούμε ειλικρινώς αυτήν την προετοιμασία που είναι αναγκαία για να μας κάνει ικανούς να σταθούμε στη μάχη την ημέρα του Κυρίου. Ας έχουν όλοι υπόψη τους ότι ο Θεός είναι άγιος και ότι κανείς εκτός από άγια όντα μπορούν να κατοικούν για πάντα στην παρουσία Του.

Προσευχή και Πίστη

Έχω δει πολλές φορές ότι τα παιδιά του Κυρίου αμελούν την προσευχή, ειδικά την μυστική προσευχή πολύ συχνά, ότι δεν εξασκούν την πίστη την οποία έχουν ως προνόμιο και χρέος να εξασκούν, περιμένοντας πολλές φορές για αυτό το συναίσθημα που μόνο η πίστη μπορεί να φέρει. Το συναίσθημα δεν είναι πίστη, αυτά τα δύο είναι διακριτά. Η πίστη είναι σε μας για να την εξασκήσουμε, ενώ το συναίσθημα χαράς και η ευλογία δίνονται από τον Θεό. Η χάρις του Θεού έρχεται στην ψυχή μέσα από το κανάλι της ζωντανής πίστης και αυτή η πίστη είναι στη δική μας δύναμη να την εξασκήσουμε.

Η αληθινή πίστη αρπάζει και διεκδικεί την υποσχόμενη ευλογία πριν εκείνη υλοποιηθεί ή γίνει αισθητή. Πρέπει να στέλνουμε πάνω τα αιτήματά μας με πίστη στο εσωτερικό του δευτέρου καταπετάσματος και να αφήσουμε την πίστη μας να αρπάζει την υποσχόμενη ευλογία και να τη διεκδικήσει σαν να ήταν δική μας. Πρέπει τότε να πιστέψουμε ότι λάβαμε την ευλογία, διότι η πίστη μας την έχει αρπάζει και σύμφωνα με τον Λόγο είναι ήδη δική μας. *'Γι' αυτό, σας λέω: Όλα όσα ζητάτε, καθώς προσεύχεστε, πιστεύετε ότι τα παίρνετε, και θα γίνει σε σας.'* Μαρκ. 11:24 Εδώ είναι η πίστη, η πίστη και μόνο, να πιστεύουμε ότι λαμβάνουμε την

ευλογία πριν ακόμα αυτή γίνει αισθητή. Όταν η υποσχόμενη ευλογία γίνει αισθητή και χαρούμε γι αυτή, η πίστη έχει εκπληρώσει το σκοπό της. Πολλοί όμως υποθέτουν ότι έχουν πολύ πίστη όταν πληρώνονται σε μεγάλο βαθμό από το Άγιο Πνεύμα και ότι δεν μπορούν να έχουν πίστη αν δεν αισθανθούν τη δύναμη του Πνεύματος. Αυτοί οι άνθρωποι συγχέουν την πίστη με την ευλογία που έρχεται διαμέσου της πίστης. Ο καλύτερος χρόνος για να εξασκήσουμε την πίστη είναι όταν αισθανόμαστε ότι είμαστε φτωχοί ως προς το Πνεύμα. Όταν τα βαριά σύννεφα του σκοτούς φαίνεται να αιωρούνται πάνω από το μυαλό, τότε είναι ο καιρός να αφήσουμε τη ζωντανή πίστη να διαπεράσει το σκοτάδι και να διαλύσει τα σύννεφα. Η αληθινή πίστη βασίζεται στις υποσχέσεις που εμπεριέχονται στον Λόγο του Θεού και μόνο αυτοί που υπακούουν αυτόν τον Λόγο μπορούν να διεκδικήσουν τις λαμπρές υποσχέσεις. *‘Αν μείνετε ενωμένοι μαζί μου, και τα λόγια μου μείνουν μέσα σας, θα ζητάτε ό,τι αν θέλετε, και θα γίνει σε σας.’* Ιωαν.15:7 *‘και ό,τι αν ζητάμε το παίρνουμε απ’ αυτόν, επειδή τηρούμε τις εντολές του και πράττουμε τα αρεστά μπροστά του.’* Α’ Ιωαν.3:22

Θα πρέπει να βρισκόμαστε συχνά σε μυστική προσευχή. Ο Χριστός είναι η άμπελος και εμείς τα κλήματα. Αν θέλουμε να μεγαλώνουμε και να ακμάσουμε θα πρέπει συνεχώς να αντλούμε τους χυμούς και τα την τροφή από τη Ζωντανή Άμπελο, διότι χωρισμένοι από την Άμπελο δεν έχουμε καμία δύναμη.

Ρώτησα τον άγγελο γιατί δεν είχε μείνει άλλη πίστη και δύναμη στον Ισραήλ. Μου είπε, *‘Διότι αφήνετε τον βραχίονα του Κυρίου πολύ γρήγορα. Θέστε τα αιτήματά σας στον θρόνο και κρατηθείτε με ζωντανή πίστη. Οι υποσχέσεις είναι σίγουρες. Πιστέψτε ότι λαμβάνετε τα πράγματα τα οποία ζητάτε και θα τα έχετε.’* Κατευθύνθηκε τότε η προσοχή μου στον Ηλία. Ήταν κάτω από τα ίδια πάθη που έχουμε κι εμείς και προσευχόταν ειλικρινά. Η πίστη του υπέμεινε τη δοκιμασία. Επτά φορές προσευχήθηκε ενώπιον του Κυρίου και στο τέλος το σύννεφο φάνηκε. Είδα ότι αμφιβάλλαμε για τις βέβαιες υποσχέσεις και τραυματίσαμε τον Σωτήρα από την έλλειψη πίστης μας. Είπε ο άγγελος, *‘Φορέστε την πανοπλία και πάνω απ’ όλα πάρτε την ασπίδα της πίστης διότι αυτή είναι που θωρακίζει την καρδιά, την ίδια τη ζωή, από τα φλογερά βέλη των ασεβών.’* Αν ο εχθρός μπορέσει να οδηγήσει τους απογοητευμένους να στρέψουν τα μάτια τους μακριά από τον Ιησού και να κοιτάζουν τους εαυτούς τους βλέποντας την αναξιοσύνη τους αντί να κοιτάζουν την αξία του Ιησού, την αγάπη Του, τις αξίες Του και το μεγάλο Του έλεος, θα μπορέσει να απομακρύνει την ασπίδα της πίστης και να πραγματοποιήσει το σκοπό του καθώς θα βρεθούν εκτεθειμένοι στους φλογερούς πειρασμούς του. Πρέπει λοιπόν οι αδύναμοι να κοιτούν στον Ιησού και να πιστεύουν σ’ Αυτόν και έτσι να εξασκούν την πίστη.

Ο Καιρός της Συγκομιδής

23 Σεπτεμβρίου, ο Κύριος μου έδειξε ότι είχε απλώσει τον βραχίονα Του και δεύτερη φορά για να ανακτήσει το υπόλοιπο μέσα από τον λαό Του¹⁹ και ότι οι προσπάθειες θα πρέπει να διπλασιαστούν σε αυτόν τον καιρό της συγκομιδής. Κατά τον διασκορπισμό, ο Ισραήλ χτυπήθηκε και σχίστηκε, τώρα όμως, τον καιρό της συγκομιδής ο Θεός θα θεραπεύσει και θα επιδέσει τον λαό Του. Κατά τον διασκορπισμό, οι προσπάθειες που γίνονταν να διαδοθεί η αλήθεια είχαν μικρό αποτέλεσμα, τα επιτεύγματα ήταν μικρά ή μηδαμινά, κατά την συγκομιδή όμως, όταν ο βραχίονας του Θεού συλλέγει τον λαό Του, οι προσπάθειες για να διαδοθεί η αλήθεια θα έχουν το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Όλοι θα πρέπει να ενωθούν και να γίνουν ζηλωτές στο έργο. Είδα ότι ήταν λάθος κάποιος να αναφέρεται στον διασκορπισμό και να χρησιμοποιεί από εκεί παραδείγματα εφαρμόζοντάς τα τώρα που βρισκόμαστε στη συγκομιδή, διότι αν ο Θεός δεν έκανε περισσότερα για εμάς τώρα απ’ ό,τι έκανε τότε, ο Ισραήλ ποτέ δεν θα συγκεντρωνόταν. Είδα ότι κατά την κατάρτιση του χάρτη του 1843 το χέρι του Κυρίου διηύθυνε την εργασία και ότι δεν θα έπρεπε να αλλαχθεί, ότι οι εικόνες ήταν όπως τις ήθελε και ότι το χέρι Του ήταν πάνω και έκρυσσε ένα λάθος σε κάποιες από τις εικόνες ώστε κανείς να μην μπορεί να το δει, έως ότου το χέρι Του απομακρυνόταν.²⁰

Είδα τότε σχετικά με τον όρο ‘παντοτινή’ (Δαν.8:12) [‘καθημερινή’ στο αγγλικό], ότι η λέξη ‘θυσία’ συμπληρώθηκε με ανθρώπινη πρωτοβουλία και δεν ανήκει στο κείμενο και ότι ο Κύριος έδωσε τη σωστή ερμηνεία σε αυτούς που έδωσαν τη μεσονύκτια κραυγή. Όταν υπήρχε ενότητα, πριν το 1844, σχεδόν όλοι ήταν ενωμένοι στη σωστή ερμηνεία του όρου ‘παντοτινή’, όμως στη σύγχυση του 1844 υιοθετήθηκαν και άλλες εκδοχές και ακολούθησε σκοτάδι και σύγχυση. Από το 1844 και εντεύθεν, ο προφητικός χρόνος δεν επανακαθορίστηκε ποτέ ώστε να αποτελέσει δοκιμασία πίστεως και ποτέ στο μέλλον δεν θα αποτελέσει πλέον δοκιμασία πίστεως.

19 Δες σελ. 51.

20 Αυτό αφορά τον χάρτη που χρησιμοποιήθηκε κατά τη διάρκεια του κινήματος του 1843 και έχει ειδική αναφορά στον υπολογισμό των προφητικών περιόδων, όπως φαίνονταν σε εκείνον τον χάρτη. Η επόμενη φράση εξηγεί ότι υπήρχε μία ανακρίβεια που η πρόνοια του Θεού επέτρεψε να υπάρξει. Αυτό όμως δεν απέκλεισε τη δημοσίευση ενός επόμενου χάρτη που διόρθωνε το λάθος, όταν πια είχε τελειώσει το κίνημα του 1843 και ο υπολογισμός όπως έγινε τότε είχε εξυπηρετήσει τον σκοπό του.

Ο Κύριος μου έδειξε ότι το μήνυμα του τρίτου αγγέλου πρέπει να προχωρήσει και να διακηρυχθεί στα διασκορπισμένα παιδιά του Κυρίου· δεν πρέπει όμως να συσχετισθεί με τον χρόνο. Είδα ότι κάποιιοι είχαν έναν λάθος ενθουσιασμό που προερχόταν από το κήρυγμα του χρόνου, το μήνυμα όμως του τρίτου αγγέλου είναι ισχυρότερο από όσο ισχυρός μπορεί να είναι ο χρόνος. Είδα ότι το μήνυμα μπορεί να σταθεί στη δική του βάση και δεν χρειάζεται τον χρόνο για να το ενδυναμώσει και ότι θα προχωρήσει με μεγάλη δύναμη και θα πραγματοποιήσει το έργο του και ότι θα διακοπεί με δικαιοσύνη.

Κατευθύνθηκε τότε η προσοχή μου σε μερικούς που κάνουν το λάθος να πιστεύουν ότι είναι χρέος τους να πάνε στην Παλαιά Ιερουσαλήμ²¹, νομίζοντας ότι έχουν ένα έργο να κάνουν εκεί πριν την έλευση του Κυρίου. Μια τέτοια αντίληψη είναι υπολογισμένη να στρέψει το μυαλό και το ενδιαφέρον από τον παρόν έργο του Κυρίου κάτω από το μήνυμα του τρίτου αγγέλου, διότι όσοι πιστεύουν ότι θα πρέπει να πάνε στην Ιερουσαλήμ θα έχουν το μυαλό τους εκεί και όλα τα μέσα που διαθέτουν θα παρακρατηθούν από το έργο της παρουσίας αλήθειας για να μπορέσουν εκείνοι καθώς και άλλοι να μεταβούν εκεί. Είδα ότι μια τέτοια αποστολή δεν θα επιτελούσε κανένα αληθινό καλό και ότι θα χρειαζόταν πολύς καιρός να κάνουν έστω και ελάχιστους από τους Ιουδαίους να πιστέψουν ακόμα και στην πρώτη έλευση του Χριστού, πόσο μάλλον να πιστέψουν στη δεύτερα έλευσή Του. Είδα ότι σε μεγάλο βαθμό ο Σατανάς είχε εξαπατήσει κάποιους ως προς αυτό και ψυχές γύρω τους θα μπορούσαν να βοηθηθούν και να οδηγηθούν να φυλάσσουν τις εντολές του Θεού, αλλά εκείνοι τις άφηναν να χαθούν. Είδα επίσης ότι η Παλαιά Ιερουσαλήμ δεν θα οικοδομηθεί ποτέ ξανά και ότι ο Σατανάς έκανε τα πάντα για οδηγήσει το μυαλό των παιδιών του Κυρίου προς αυτά τα πράγματα τώρα, στον καιρό της συγκομιδής, για να τους αποτρέψει να θέσουν όλο τους το ενδιαφέρον στο παρόν έργο του Κυρίου και να τους κάνει να αμελήσουν την απαραίτητη προετοιμασία για την ημέρα του Κυρίου.

Αγαπητέ Αναγνώστη: Η αίσθηση του καθήκοντος απέναντι στους αδελφούς και τις αδελφές μου και η επιθυμία να μην βρεθεί το αίμα των ψυχών στα ενδύματα μου, με οδήγησαν να γράψω αυτό το μικρό πνευματικό έργο. Έχω επίγνωση της δυσπιστίας που υπάρχει στο μυαλό του πλήθους σε σχέση με τα οράματα όπως επίσης και ότι πολλοί που διατείνονται ότι περιμένουν τον Χριστό και διδάσκουν ότι βρισκόμαστε στις 'έσχατες ημέρες' θεωρούν ότι όλα αυτά είναι από τον Σατανά. Περιμένω μεγάλη εναντίωση από αυτούς και αν δεν αισθανόμουν ότι ο Κύριος το είχε ζητήσει από εμένα, δεν θα έπρεπε να δημοσιεύσω τις οράσεις μου καθώς αυτές πιθανότατα θα ξεσήκωναν το μίσος και τον χλευασμό κάποιων. Φοβάμαι όμως τον Θεό περισσότερο από τον άνθρωπο.

Όταν ο Κύριος μου έδωσε για πρώτη φορά μηνύματα να παραδώσω στον λαό Του, ήταν δύσκολο για μένα να τα διακηρύξω και πολύ συχνά τα μαλάκωνα και τα έκανα όσο το δυνατόν πιο ήπια, από φόβο να μην δυσαρεστήσω κάποιους. Ήταν για μένα μεγάλη δοκιμασία να διακηρύξω τα μηνύματα όπως ο Κύριος μου τα είχε δώσει. Δεν είχα συνειδητοποιήσει ότι ήμουν τόσο άπιστη και δεν είδα την αμαρτία και τον κίνδυνο μιας τέτοιας πορείας μέχρις ότου δια οράματος βρέθηκα στην παρουσία του Ιησού. Με κοίταξε με ένα συνοφρύωμα και γύρισε το πρόσωπό Του από εμένα. Δεν μπορώ να περιγράψω τον τρόπο και την αγωνία που ένοιωσα τότε. Έπεσα με το πρόσωπό μου ενώπιόν Του, αλλά δεν είχα τη δύναμη να αρθρώσω ούτε μία λέξη. Ω, πόσο πολύ ήθελα να καλυφθώ και να κρυφτώ από αυτό το φοβερό συνοφρύωμα! Μπορούσα τότε να συνειδητοποιήσω, ως ένα βαθμό, ποιο θα είναι το συναίσθημα των χαμένων όταν θα φωνάζουν, *'Πέστε επάνω μας, και κρύψτε μας από το πρόσωπο εκείνου που κάθεται επάνω στον θρόνο, και από την οργή του Αρνίου.'*

Μετά από λίγο, ένας άγγελος με κάλεσε να σηκωθώ και το θέαμα που είδαν τα μάτια μου δύσκολα μπορεί να περιγραφεί. Μια ομάδα παρουσιάστηκε μπροστά μου των οποίων τα μαλλιά και τα ρούχα ήταν σκισμένα και των οποίων στα πρόσωπα ήταν ζωγραφισμένη η απόγνωση και ο τρόμος. Ήρθαν κοντά μου και πήραν τα ρούχα τους και τα έτριψαν πάνω στα δικά μου. Κοίταξα πάνω στα ρούχα μου και είδα ότι είχαν λερωθεί με αίμα και αυτό το αίμα έκανε τρύπες πάνω σ' αυτά. Πάλι έπεσα σαν νεκρή πάνω στα πόδια του αγγέλου που με συνόδευε. Η γλώσσα μου αρνήθηκε να πει το οτιδήποτε και ήθελα πολύ να ήμουν μακριά από ένα τέτοιο άγιο μέρος. Και πάλι ο άγγελος με έστησε στα πόδια μου και είπε, *'Δεν είναι αυτή η περίπτωσή σου τώρα, αλλά αυτό το σκηνικό πέρασε από μπροστά σου, για να σου δώσει να καταλάβεις ποια θα είναι η κατάσταση σου, αν αμελήσεις να διακηρύξεις στους άλλους, όσα ο Κύριος έχει αποκαλύψει σ' εσένα. Αν όμως είσαι πιστή μέχρι το τέλος, θα φας από το δέντρο της ζωής και θα πεις από τον ποταμό των ζωντανών υδάτων. Θα πρέπει να υποφέρεις πολλά, ή χάρις όμως του Θεού είναι αρκετή.'* Ένοιωσα τότε την επιθυμία να κάνω όλα

21 Δες το Παράρτημα.

όσα ο Κύριος ζητούσε από εμένα, ώστε να μπορέσω να έχω την επιδοκιμασία Του και να μην νοιώσω το φοβερό συνοφρύωμα Του.

Έχω πολλές φορές κατηγορηθεί ψευδώς ότι διδάσκω θεωρίες που προέρχονται από τον Πνευματισμό. Πριν όμως ο εκδότης της 'Ντέη-Στάρ' πέσει σε αυτήν την πλάνη, ο Κύριος μου έδωσε μια όραση των λυπηρών και καταστροφικών επιπτώσεων που θα προκαλούντο πάνω στο ποίμνιο από αυτόν και από άλλους, αν διδάσκαν πνευματιστικές θεωρίες. Έχω δει συχνά τον υπέροχο Ιησού, ότι είναι ένα πρόσωπο. Τον ρώτησα αν και ο Πατέρας είναι ένα πρόσωπο και είχε μορφή όμοια με τη δική Του. Ο Ιησούς είπε, *'Είμαι ο χαρακτήρας της εικόνας του προσώπου του Πατέρα Μου.'*²²

Έχω δει πολλές φορές ότι η πνευματιστική θεώρηση αφαιρούσε όλη τη δόξα του ουρανού και ότι στο μυαλό πολλών ο θρόνος του Δαβίδ και το υπέροχο πρόσωπο του Ιησού έχουν κατακαεί στη φωτιά του Πνευματισμού. Είδα ότι κάποιοι που είχαν εξαπατηθεί και οδηγηθεί σε αυτήν την πλάνη, θα οδηγηθούν έξω στο φως της αλήθειας, αλλά θα είναι σχεδόν αδύνατο για αυτούς να απαλλαγούν εντελώς από τη δύναμη της πλάνης του Πνευματισμού. Αυτοί θα πρέπει να κάνουν μια διεξοδική δουλειά, ομολογώντας τις πλάνες τους και αφήνοντάς τις για πάντα.

Σου συστήνω, αγαπητέ αναγνώστη, τον Λόγο του Θεού ως τον κανόνα της πίστης και της πράξης σου. Από αυτόν τον Λόγο θα κριθούμε. Ο Θεός μέσα σ' αυτόν τον Λόγο, υποσχέθηκε ότι θα δώσει οράσεις στις 'έσχατες ημέρες' όχι για να δημιουργήσει έναν νέο κανόνα πίστης, αλλά για να παρηγορήσει τους ανθρώπους Του και να διορθώσει εκείνους που παρεκκλίνουν από την αλήθεια της Αγίας Γραφής. Με αυτόν τον τρόπο ο Θεός αντιμετώπισε τον Πέτρο όταν επρόκειτο να τον στείλει να κηρύξει στους Εθνικούς. (Πράξεις κεφ. 10)

Σε εκείνους που πρόκειται να κυκλοφορήσουν αυτό το μικρό έργο, θα έλεγα ότι είναι σχεδιασμένο μόνο για τους ειλικρινείς και όχι για αυτούς που θα χλεύαζαν αυτά τα πράγματα του Πνεύματος του Θεού.

Τα Όνειρα της κας Ουάιτ [που αναφέρθηκαν στη σελίδα 21]

Είδα σε όνειρο έναν ναό μέσα στον οποίο εισέρχονταν πολλοί άνθρωποι. Μόνο όσοι έβρισκαν καταφύγιο σ' εκείνον τον ναό θα σώζονταν όταν ο χρόνος επρόκειτο να τελειώσει. Όλοι όσοι έμεναν εκτός θα χάνονταν για πάντα. Τα πλήθη που ήταν εκτός, μέσα στα οποία ακολουθούσε ο καθένας διάφορους δρόμους, χλεύαζαν και περιγελούσαν όσους εισέρχονταν στον ναό και τους έλεγαν ότι αυτό το σχέδιο σωτηρίας ήταν μια έξυπνη πλάνη και ότι στην πραγματικότητα δεν υπήρχε κανένας κίνδυνος τον οποίο θα έπρεπε να αποφύγουν. Μάλιστα κάποιους τους έπιασαν ώστε να τους εμποδίσουν να σπεύσουν να εισέλθουν στο εσωτερικό του οικήματος.

Φοβούμενη να μην με χλευάσουν και με περιγελάσουν, σκέφτηκα ότι ήταν καλύτερα να περιμένω είτε μέχρις ότου το πλήθος διασκορπιστεί είτε μέχρι να μπορέσω να εισέλθω χωρίς να γίνω αντιληπτή από αυτούς. Οι αριθμοί τους όμως αύξαναν αντί να μειώνονται και φοβούμενη μήπως είναι πολύ αργά, άφησα σπεύδοντας το σπίτι μου και έσπρωξα τον εαυτό μου μέσα από το πλήθος. Μέσα στην αγωνία μου να φτάσω στον ναό, δεν έδωσα σημασία ούτε παρατήρησα το πλήθος που με περιέβαλλε. Καθώς εισερχόμουν στο οίκημα, είδα ότι ο απέραντος ναός υποστηριζόταν από έναν τεράστιο στύλο και σ' αυτόν ήταν δεμένο ένα Αρνίο που είχε κατακρεουργηθεί και αιμορραγούσε. Εμείς που ήμασταν εκεί φαινόταν να γνωρίζουμε ότι αυτό το Αρνίο είχε τραυματιστεί και ταλαιπωρηθεί για λογαριασμό μας. Όλοι όσοι έμπαιναν μέσα στον ναό έπρεπε προηγουμένως να πάνε μπροστά του και να ομολογήσουν τις αμαρτίες τους.

Ενώπιον του Αρνίου υπήρχαν υπερυψωμένες θέσεις πάνω στις οποίες κάθονταν μια ομάδα ανθρώπων που φαινόταν πολύ χαρούμενοι. Το φως του ουρανού φαινόταν να λάμπει στα πρόσωπά τους και δοξολογούσαν τον Θεό και τραγουδούσαν ύμνους χαράς και ευχαριστιών που έμοιαζαν να είναι μουσική αγγέλων. Αυτοί ήταν όσοι είχαν έρθει ενώπιον του Αρνίου, είχαν ομολογήσει τις αμαρτίες τους, είχαν συγχωρηθεί και περίμεναν τώρα προσδοκώντας με χαρά κάποιο ευχάριστο γεγονός.

Ξύπνησα μέσα σε αγωνία του νου και δύσκολα μπορούσα να πείσω τον εαυτό μου ότι ήταν όνειρο. Μου φάνηκε ότι το πεπρωμένο μου είχε καθοριστεί και ότι το Πνεύμα του Κυρίου με είχε εγκαταλείψει και δεν θα επέστρεφε ποτέ. Η απελπισία μου χειροτέρεψε, αν κάτι τέτοιο μπορεί να ειπωθεί.

Αμέσως μετά είχα ένα άλλο όνειρο. Φαινόταν να καθόμουν σε απόλυτη απελπισία με τα χέρια μου στο πρόσωπό μου, σκεπτόμενη το εξής: Αν ο Ιησούς ήταν πάνω στη γη, θα πήγαινα σ' Αυτόν, θα έπεφτα στα πόδια Του και θα του έλεγα τα βάσανά μου. Δεν θα απομακρυνόταν από εμένα, θα είχε έλεος πάνω μου και θα Τον αγαπούσα και θα Τον υπηρετούσα για πάντα. Αμέσως τότε άνοιξε η πόρτα και ένα πρόσωπο με ωραία όψη εισήλθε. Με κοίταξε με οίκτο και είπε: 'Θα ήθελες να δεις τον Ιησού; Είναι εδώ και μπορείς να Τον δεις αν επιθυμείς. Πάρε ότι έχεις και ακολούθησε με.'

Το άκουσα αυτό με ανείπωτη χαρά και συγκέντρωσα χαρούμενη τα μικρά υπάρχοντά μου, κάθε πολύτιμο αντικείμενο και ακολούθησα τον οδηγό μου. Με οδήγησε σε μια απότομη και φαινομενικώς εύθραυστη σκάλα. Καθώς άρχισα να ανεβαίνω με προειδοποίησε να κρατώ τα μάτια μου συνεχώς πάνω, μήπως και ζαλιστώ και πέσω. Πολλοί άλλοι που ανέβηκαν αυτήν την απότομη σκάλα έπεσαν πριν μπορέσουν να φτάσουν στην κορυφή.

Τελικώς φτάσαμε στο τελευταίο σκαλοπάτι και σταθήκαμε μπροστά στην πόρτα. Εδώ ο οδηγός μου με κάλεσε να αφήσω όλα τα πράγματα που είχα φέρει μαζί μου. Πρόθυμα τα άφησα κάτω και τότε άνοιξε την πόρτα και μου είπε να μπω μέσα. Αμέσως βρέθηκα ενώπιον του Ιησού. Τέτοια λαμπρή έκφραση καλοσύνης και μεγαλοσύνης δεν μπορούσε να ανήκει σε κανέναν άλλον. Καθώς η ματιά Του έπεσε πάνω μου, κατάλαβα αμέσως ότι γνώριζε κάθε περίπτωση της ζωής μου και όλες τις ενδόμυχες μου σκέψεις και συναισθήματα.

Προσπάθησα να καλυφθώ από το βλέμμα Του, νοιώθοντας ανίκανη να αντέξω τα διερευνητικά μάτια Του, όμως ήρθε πιο κοντά με χαμόγελο και τοποθετώντας το χέρι Του πάνω στο κεφάλι μου, είπε: 'Μη φοβάσαι.' Ο ήχος της γλυκιάς φωνής Του σκίρτησε την καρδιά μου με μια χαρά που δεν είχα ξαναζήσει ποτέ. Ήμουν πολύ χαρούμενη για να αρθρώσω οποιαδήποτε λέξη αλλά συγκλονισμένη από ανείπωτη ευτυχία έπεσα κατάκοιτη στα πόδια Του. Καθώς βρισκόμουν εκεί χωρίς να μπορώ να κάνω τίποτα, σκηνές ομορφιάς και δόξας πέρασαν από μπροστά μου και φάνηκε να έχω φτάσει στην ασφάλεια και στην ειρήνη του ουρανού. Μετά από πολύ ώρα η δύναμη επανήλθε μέσα μου και σηκώθηκα. Τα γεμάτα αγάπη μάτια του Ιησού εξακολουθούσαν να είναι πάνω μου και το χαμόγελό Του γέμισε την ψυχή μου με χαρά. Η παρουσία Του με γέμισε με άγια ευλάβεια και με μια απίστευτη αγάπη.

Ο οδηγός μου άνοιξε τότε την πόρτα και βγήκαμε μαζί έξω. Μου είπε να πάρω πάλι όλα τα πράγματα που είχα αφήσει έξω. Όταν το έκανα, μου έδωσε ένα πράσινο κορδόνι περιτυλιγμένο γερά. Με είπε να το τοποθετήσω δίπλα στην καρδιά μου και όταν ήθελα να δω τον Ιησού να το πάρω από το στήθος μου και να το τεντώσω εντελώς. Με προειδοποίησε να μην το αφήσω τυλιγμένο για μεγάλο χρονικό διάστημα μήπως και κολλήσει και είναι δύσκολο μετά να τεντωθεί. Τοποθέτησα το κορδόνι δίπλα στην καρδιά μου και χαρούμενη κατέβηκα τα στενά σκαλοπάτια, δοξολογώντας τον Κύριο και λέγοντας με χαρά προς όλους, που θα μπορούσαν να βρουν τον Ιησού. Το όνειρο αυτό μου έδωσε ελπίδα. Το πράσινο κορδόνι αντιπροσώπευε, όπως το κατάλαβα την πίστη, και η ομορφιά και η απλότητα να εμπιστευόμαστε τον Θεό άρχισε να ανατέλλει μέσα στην βυθισμένη στην άγνοια ψυχή μου.

Το Όνειρο του Ουίλλιαμ Μίλλερ [που αναφέρθηκε στην σελίδα 36]

Είδα σε όνειρο ότι ο Θεός, μέσω ενός αόρατου χεριού, μου έστειλε μια περίεργα φτιαγμένη κασετίνα με μήκος γύρω στις δέκα ίντσες και πλάτος έξι, κατασκευασμένη από έβενο διακοσμημένη με ποικιλία μαργαριταριών. Πάνω στην κασετίνα υπήρχε ένα κλειδί. Αμέσως πήρα το κλειδί και άνοιξα την κασετίνα, όταν μέσα στο θαυμασμό και στην έκπληξή μου είδα ότι ήταν γεμάτη με κάθε είδους και μεγέθους κοσμήματα, διαμάντια, πολύτιμους λίθους και χρυσά και ασημένια νομίσματα κάθε μεγέθους και αξίας, όμορφα τοποθετημένα στις διάφορες θέσεις της κασετίνας και έτσι όπως ήταν τοποθετημένα αντανακλούσαν ένα φως και μια δόξα ισοδύναμη μόνο με αυτήν του ήλιου.

Θεώρησα ότι δεν ήταν πρόπον να απολαμβάνω αυτό το υπέροχο θέαμα μόνος μου, παρότι η καρδιά μου ήταν πολύ ευτυχισμένη με τη λαμπρότητα, την ομορφιά και την αξία των περιεχομένων της. Έτσι, την τοποθέτησα στο κεντρικό τραπέζι του δωματίου μου και ανακοίνωσα ότι όποιος επιθυμούσε μπορούσε να έρθει και να δει το πιο ένδοξο και λαμπρό θέαμα που έχει δει ποτέ άνθρωπος σε αυτή τη ζωή.

Άρχισα να σκέφτομαι ότι ο ιδιοκτήτης θα ήθελε να του επιστραφεί η κασετίνα με τα κοσμήματα που ήταν στα χέρια μου και αν τυχόν διασκορπίζονταν δεν θα μπορούσα ποτέ να τα ξαναβάλω στις θέσεις τους στην κασετίνα όπως ήταν πριν και ένοιωθα ότι δεν θα μπορούσα ποτέ να λογοδοτήσω γιατί θα ήταν πάρα πολύ δύσκολο. Άρχισα τότε να παρακαλώ τους ανθρώπους να μην τα αγγίζουν, ούτε να τα βγάζουν έξω από την

κασετίνα, αλλά όσο πιο πολύ παρακαλούσα τόσο πιο πολύ αυτά διασκορπίζονταν σε όλο το δωμάτιο, στο πάτωμα και πάνω σε κάθε έπιπλο μέσα στο δωμάτιο.

Είδα τότε ότι ανάμεσα στα γνήσια κοσμήματα και νομίσματα αυτοί είχαν διασκορπίσει έναν αμέτρητο αριθμό από ψεύτικα κοσμήματα και πλαστά νομίσματα. Ήμουν πολύ θυμωμένος από τη συμπεριφορά τους και την αχαριστία τους και τους επέπληξα και τους μέμφθηκα για τη συμπεριφορά τους αυτή, όμως όσο πιο πολύ τους επέπληττα, τόσο πιο πολύ εκείνοι διασκόρπιζαν ψεύτικα κοσμήματα και πλαστά νομίσματα μεταξύ των γνήσιων.

Τότε οργίστηκε η φυσική μου ψυχή και άρχισα να χρησιμοποιώ σωματική βία για να τους διώξω έξω από το δωμάτιο, ενώ όμως έσπρωχνα έναν άλλοι τρεις εισέρχονταν και έφερναν μέσα χώματα και πριονίδια και άμμο και κάθε είδους σκουπίδια, μέχρις ότου κάλυψαν όλα τα αληθινά κοσμήματα, τα διαμάντια και τα νομίσματα και πλέον δεν μπορούσε κανείς ούτε να τα δει. Κατέκοψαν επίσης σε κομμάτια και την κασετίνα μου και τα πέταξαν μέσα στα σκουπίδια. Απογοητεύτηκα πλήρως και αποκαρδιώθηκα και έκατσα κάτω και έκλαψα.

Καθώς έκλαιγα και θρηνούσα για τη μεγάλη μου απώλεια για την οποία έπρεπε να λογοδοτήσω, θυμήθηκα τον Θεό και προσευχήθηκα με θέρμη για να μου στείλει βοήθεια.

Αμέσως άνοιξε η πόρτα και ένας άνδρας μπήκε στο δωμάτιο όταν όλοι οι υπόλοιποι είχαν φύγει και εκείνος έχοντας μια σκούπα στο χέρι του άνοιξε τα παράθυρα και άρχισε να σκουπίζει όλα τα χώματα και τα σκουπίδια από το δωμάτιο.

Τον παρακάλεσα να σταματήσει διότι υπήρχαν ορισμένα πολύτιμα κοσμήματα διασκορπισμένα μέσα στα σκουπίδια.

Μου είπε *‘Μή φοβάσαι’* διότι *‘θα τα φροντίσω.’*

Στη συνέχεια ενώ σκούπιζε τα χώματα και τα σκουπίδια, τα ψεύτικα και τα πλαστά νομίσματα, όλα ανασηκώθηκαν και βγήκαν έξω από το παράθυρο σαν ένα σύννεφο και ο άνεμος τα παρέσυρε μακριά. Μέσα στη φασαρία έκλεισα τα μάτια μου για μια στιγμή και όταν τα άνοιξα ξανά τα σκουπίδια είχαν όλα φύγει. Τα πολύτιμα κοσμήματα, τα διαμάντια, τα χρυσά και τα ασημένια νομίσματα κείτονταν διασκορπισμένα σε όλο το δωμάτιο.

Τοποθέτησε τότε πάνω στο τραπέζι μια κασετίνα, πολύ μεγαλύτερη και πιο όμορφη από την προηγούμενη και συγκέντρωσε όλα τα κοσμήματα, τα διαμάντια, τα νομίσματα, με τις χούφτες και τα έριξε μέσα στην κασετίνα μέχρις ότου δεν υπήρχε κανένα έξω, ακόμα κι αν μερικά από τα διαμάντια δεν ήταν μεγαλύτερα από τη μύτη μιας καρφίτσας.

Κατόπιν με κάλεσε να *‘έρθω και να δω.’*

Κοίταξα μέσα στην κασετίνα αλλά τα μάτια μου ήταν εκθαμβωμένα από το θέαμα. Έλαμπαν με δέκα φορές μεγαλύτερη λαμπρότητα από την προηγούμενη φορά. Μου φάνηκε ότι είχαν καθαριστεί μέσα στην άμμο από τα πόδια εκείνων των ασεβών ανθρώπων που τα είχαν διασκορπίσει και πατήσει μέσα στη σκόνη. Ήταν τακτοποιημένα με όμορφο τρόπο μέσα στην κασετίνα, καθένα στη θέση του, χωρίς ο άνθρωπος που τα έβαλε μέσα να νοιώσει κανέναν μεγάλο κόπο. Φώναξα με μεγάλη χαρά και αυτή η κραυγή με ζύπνησε.

Συμπλήρωμα – Μια επεξήγηση

Αγαπητοί Χριστιανοί αδελφοί: Όταν έδωσα ένα σύντομο περίγραμμα των βιωμάτων και των οράσεων μου, που δημοσιεύθηκε το 1851, θεώρησα ότι είχα χρέος να υπογραμμίσω κάποια σημεία σε αυτό το μικρό έργο όπως επίσης και να δώσω και κάποιες πιο πρόσφατες οράσεις.

1. Στη σελίδα 30 αναφέρεται το εξής: *‘Είδα ότι το άγιο Σάββατο είναι και θα είναι ο διαχωριστικός τοίχος ανάμεσα στον αληθινό Ισραήλ του Θεού και τους απίστευτους και ότι το Σάββατο θα είναι το μεγάλο θέμα που θα ενώσει τις καρδιές των αγαπητών αγίων του Θεού που αναμένουν. Είδα ότι ο Θεός είχε παιδιά που δεν βλέπουν και δεν φυλάσσουν το Σάββατο. Δεν έχουν απορρίψει το φως του. Και κατά την έναρξη του καιρού της θλίψης, πληρωθήκαμε με το Άγιο Πνεύμα καθώς βγήκαμε μπροστά να διακηρύξουμε το Σάββατο με μεγαλύτερη πληρότητα.’*

Αυτή η όραση δόθηκε το 1847 όταν υπήρχαν πολύ λίγοι από τους αδελφούς της Παρουσίας που φύλασσαν το Σάββατο και από αυτούς ελάχιστοι ήταν αυτοί που θεωρούσαν την τήρησή του επαρκούς σημασίας ώστε να τραβηχτεί μια γραμμή μεταξύ των ανθρώπων του Θεού και των απίστων. Η εκπλήρωση τώρα αυτής της όρασης έχει αρχίσει να γίνεται ορατή. Η *‘έναρξη του καιρού της θλίψης’* που αναφέρεται εδώ, δεν αφορά τον καιρό που θα αρχίσουν οι πληγές να εκχύνονται, αλλά μια μικρή χρονική περίοδο λίγο πριν αρχίσουν να εκχύνονται, ενώ ο Χριστός βρίσκεται ακόμα μέσα στο αγιαστήριο. Κατά τον καιρό εκείνο και ενώ το έργο της σωτηρίας τελειώνει, θλίψεις θα αρχίσουν να έρχονται πάνω στη γη και τα έθνη θα είναι οργισμένα, αλλά θα κρατούνται υπό περιορισμό έτσι ώστε να μην εμποδίζουν το έργο του τρίτου αγγέλου. Εκείνο τον καιρό, η *‘όψιμη βροχή’* ή αλλιώς η αναψυχή από την παρουσία του Κυρίου, θα έρθει, για να δώσει δύναμη στη μεγάλη φωνή του τρίτου αγγέλου και να προετοιμάσει τους αγίους για την περίοδο κατά την οποία οι επτά τελευταίες πληγές θα εκχύνονται.

2. Η όραση της *‘Ανοιχτής και Κλειστής Θύρας’*, στις σελίδες 33, 34, δόθηκε το 1849. Η εφαρμογή της Αποκάλυψης 3:7,8, στο επουράνιο αγιαστήριο και στην υπηρεσία του Χριστού ήταν κάτι εντελώς νέο σε μένα. Δεν είχα ποτέ ακούσει την ιδέα αυτή να προωθείται από κάποιον. Καθώς τώρα το θέμα του αγιαστηρίου γίνεται κατανοητό πιο καθαρά, φαίνεται η ομορφιά και η δύναμη της εφαρμογής αυτής.

3. Η όραση ότι ο Κύριος *‘είχε απλώσει για δεύτερη φορά το χέρι Του για να ανακτήσει το υπόλοιπο του λαού Του’*, στη σελίδα 46, αναφέρεται μόνο στην ενότητα και τη δύναμη που υπήρχε ανάμεσα σε αυτούς που περίμεναν τον Χριστό και στο γεγονός ότι είχε αρχίσει να ενώνει και να ταρακουνάει και πάλι τον λαό Του.

4. Πνευματιστικές εκδηλώσεις.²³ Στη σελίδα 34 διαβάζουμε ως ακολούθως: *‘Είδα ότι οι μυστηριώδεις κρότοι στην Νέα Υόρκη και σε άλλα μέρη ήταν η δύναμη του Σατανά και ότι τέτοιου είδους πράγματα θα γίνονται όλο και πιο συχνά, καλυμμένα με ένα θρησκευτικό κάλυμμα ώστε να νανουρίσουν τους εξαπατημένους σε μια ακόμα μεγαλύτερη ασφάλεια και να ελκύσουν τον νου του λαού του Θεού, αν ήταν δυνατόν, προς αυτά τα πράγματα και να τους κάνει να αμφιβάλλουν σχετικά με τις διδασκαλίες και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος’.* Η όραση αυτή δόθηκε το 1849, πριν σχεδόν πέντε χρόνια. Τότε, πνευματιστικές εκδηλώσεις λάμβαναν χώρα κυρίως στην πόλη του Ρότσεστερ, γνωστές ως *‘οι κρότοι του Ρότσεστερ’*. Έκτοτε η αίρεση εξαπλώθηκε πέρα από κάθε προσδοκία.

Ένα μεγάλο μέρος της όρασης στη σελίδα 40, με τίτλο *‘Μυστηριώδεις κρότοι’* που δόθηκε τον Αύγουστο του 1850, έχει πλέον εκπληρωθεί και εκπληρώνεται και τώρα. Εδώ είναι ένα κομμάτι από αυτή: *‘Είδα ότι σύντομα θα θεωρηθεί βλασφημία να μιλάει κανείς εναντίον των κρότων αυτών και ότι θα εξαπλωθούν όλο και περισσότερο και ότι η δύναμη του Σατανά θα αυξανόταν και κάποιιοι από τους αφοσιωμένους ακόλουθους του θα έχουν δύναμη να κάνουν θαύματα και ακόμα να φέρνουν από τον ουρανό φωτιά ενώπιον των ανθρώπων. Είδα ότι μέσω των κρότων και του μεσημερισμού αυτοί οι σύγχρονοι μάγοι θα ερμήνευαν ακόμα και όλα τα θαύματα που έκανε ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός και πολλοί θα πίστευαν ότι όλα τα θαυμαστά έργα του Υιού του Θεού όταν ήταν στη γη πραγματοποιήθηκαν από την ίδια αυτή δύναμη.’*

Είδα την εξαπάτηση που είχε η απάτη των κρότων και ότι αν ήταν δυνατόν θα εξαπατούσε ακόμα και τους εκλεκτούς. Ο Σατανάς θα έχει την δύναμη να φέρνει μπροστά μας μορφές που ισχυρίζονται ότι είναι συγγενείς ή φίλοι μας που τώρα κοιμούνται εν Χριστώ. Θα εμφανιστεί σε μας ότι οι φίλοι μας αυτοί είναι παρόντες, θα πουν τα λόγια που έλεγαν όταν ήταν εδώ και με τα οποία ήμασταν εξοικειωμένοι, θα μιλούν ακόμα και με τον ίδιο τόνο της φωνής που είχαν ενόσω ζούσαν. Όλα αυτά θα γίνουν με σκοπό να εξαπατηθούν οι άγιοι και να πέσουν στην παγίδα να πιστέψουν αυτήν την απάτη.

23 Δες το Παράρτημα

Είδα ότι οι άγιοι θα πρέπει να κατανοήσουν διεξοδικά την παρούσα αλήθεια, την οποία θα υποχρεωθούν να υποστηρίξουν μέσω των Γραφών. Θα πρέπει να κατανοήσουν την κατάσταση των νεκρών, διότι θα τους εμφανιστούν πνεύματα δαιμονίων υποστηρίζοντας ότι είναι αγαπημένοι φίλοι και συγγενείς οι οποίοι θα δηλώσουν προς αυτούς ότι το Σάββατο άλλαξε καθώς και άλλα μη βιβλικά δόγματα. Θα κάνουν ότι είναι στη δύναμή τους για να προκαλέσουν συμπάθεια και θα κάνουν θαύματα ενώπιόν τους προς επιβεβαίωση όσων λένε. Ο λαός του Θεού θα πρέπει να είναι προετοιμασμένος να αντικρούσει αυτά τα πνεύματα με την αλήθεια της Αγίας Γραφής, ότι οι νεκροί δεν γνωρίζουν ουδέν και ότι αυτά που εμφανίζονται σ' αυτούς είναι πνεύματα δαιμονίων. Το μυαλό μας δεν πρέπει να αναλωθεί με τα πράγματα γύρω μας, αλλά πρέπει να ασχολείται με την παρούσα αλήθεια και με την απαραίτητη προετοιμασία για να μπορούμε εξηγήσουμε τον λόγο της ελπίδας μας με πραότητα και φόβο. Πρέπει να αναζητήσουμε σοφία από ψηλά ώστε να σταθούμε αυτήν την ημέρα της πλάνης και της απάτης.

Θα πρέπει να μελετήσουμε καλά τη βάση της πίστης μας γιατί θα κληθούμε να δώσουμε λόγο γι' αυτή μέσα από τις Γραφές. Αυτή η απάτη θα εξαπλωθεί και θα πρέπει να την αντιμετωπίσουμε πρόσωπο με πρόσωπο και αν δεν προετοιμαστούμε γι αυτή, θα πέσουμε στην παγίδα και θα νικηθούμε. Αν όμως κάνουμε ότι είναι δυνατό από την πλευρά μας να ετοιμαστούμε για τη σύγκρουση που είναι μπροστά μας, ο Θεός θα κάνει το μέρος Του και ο παντοδύναμος βραχίονας Του θα μας προστατέψει. Θα έχει στείλει προηγουμένως έναν άγγελο από τη δόξα για να ανακουφίσει τις πιστές ψυχές και να κάνει έναν φράκτη γύρω τους και δεν θα επιτρέψει να εξαπατηθούν και να παρασυρθούν από τα τέρατα ψεύδους του Σατανά.

Είδα την ταχύτητα με την οποία εξαπλωνόταν αυτή η απάτη. Ένα τρένο μου παρουσιάστηκε που ταξίδευε με ταχύτητα αστραπής. Ο άγγελος με κάλεσε να δω προσεκτικά. Καθήλωσα τα μάτια μου πάνω στο τρένο. Φαινόταν ότι ολόκληρος ο κόσμος ήταν επιβιβασμένος σ' αυτό και ότι δεν υπήρχε κανείς έξω. Είπε ο άγγελος, *'Δένονται σε δέσμες για να κατακαούν.'* Μου έδειξε τότε τον μηχανοδηγό που φαινόταν να είναι ένας μεγαλοπρεπής και ωραίος άνθρωπος, στον οποίον όλοι οι επιβάτες προσέβλεπαν και σέβονταν. Βρέθηκα σε αμηχανία και ρώτησα τον συνοδό άγγελο ποιος ήταν αυτός. Μου είπε, *'Είναι ο Σατανάς. Είναι ο μηχανοδηγός και έχει τη μορφή αγγέλου φωτός. Έχει πιάσει όλο τον κόσμο αιχμάλωτο. Έχουν δεχθεί πάνω τους την ενέργεια της πλάνης για να πιστέψουν το ψέμα ώστε να κατακριθούν. Αυτός ο βοηθός του, ο επόμενος κατά την τάξη μετά από αυτόν, είναι ο μηχανικός και οι υπόλοιποι βοηθοί του εργάζονται σε διαφορετικά πόστα σύμφωνα με τις ανάγκες του και όλοι μαζί πηγαίνουν με ταχύτητα αστραπής προς την απώλεια.'*

Ρώτησα τον άγγελο αν έχει μείνει κανένας. Με κάλεσε να κοιτάξω προς την αντίθετη κατεύθυνση και είδα μια μικρή ομάδα να ταξιδεύει πάνω σε ένα στενό μονοπάτι. Όλοι φαίνονταν να είναι ενωμένοι γερά, δεμένοι μέσω της αλήθειας σε δέσμες ή ομάδες. Είπε ο άγγελος, *'Ο τρίτος άγγελος τους δίνει ή τους σφραγίζει σε δέσμες για την ουράνια αποθήκη.'* Αυτή η μικρή ομάδα έμοιαζε να είναι γεμάτοι σκοτούρες, σαν να είχαν περάσει μέσα από μεγάλες δοκιμασίες και αντιπαραθέσεις. Φαινόταν σαν ο ήλιος να είχε μόλις σηκωθεί πίσω από ένα σύννεφο και έλαμπε πάνω στα πρόσωπά τους κάνοντάς τα να φαίνονται θριαμβευτικά, σαν οι νίκες τους να είχαν ήδη κερδηθεί.

Είδα ότι ο Κύριος έχει δώσει στον κόσμο την ευκαιρία να ανακαλύψει την παγίδα. Ακόμα και αν δεν υπήρχαν άλλες αποδείξεις αυτή και μόνο θα ήταν αρκετή, ότι δηλαδή δεν γίνεται καμία διαφοροποίηση ανάμεσα στο πολύτιμο και στο αχρείο. Ο Τόμας Πέιν του οποίου το σώμα τώρα έχει γίνει ένα με το χώμα και ο οποίος πρόκειται να αναστηθεί στο τέλος των χιλίων ετών κατά τη δεύτερη ανάσταση, διαδίδεται από τον Σατανά ότι τώρα βρίσκεται στον ουρανό και μάλιστα σε πολύ υψηλή θέση εκεί. Ο Σατανάς τον χρησιμοποιούσε στη γη όσο πιο πολύ μπορούσε και τώρα συνεχίζει το ίδιο έργο μέσω διαδόσεων ότι ο Τόμας Πέιν έχει εξέχουσα θέση και τιμές στον ουρανό και όπως δίδασκε εδώ, ο Σατανάς τον παρουσιάζει να διδάσκει και στον ουρανό. Υπάρχουν κάποιοι που έβλεπαν με τρόμο τη ζωή, τον θάνατό του και τις διεφθαρμένες διδασκαλίες του όσο ζούσε, αλλά τώρα υποτάσσονται στις διδασκαλίες ενός από τους πιο διεφθαρμένους ανθρώπους, που περιφρονούσε τον Θεό και τον νόμο Του.²⁴

Αυτός που είναι ο πατέρας του ψέματος, τυφλώνει και εξαπατάει τον κόσμο στέλνοντας τους να μιλήσουν προσποιούμενοι τους αποστόλους και να φανεί ότι τα λεγόμενά τους τώρα έρχονται σε αντίθεση με όσα είχαν γράψει καθ' υπαγόρευση του Αγίου Πνεύματος όταν ήταν στη γη. Αυτοί οι άγγελοι του ψεύδους κάνουν τους

²⁴ Για να εκτιμήσει τη δύναμη αυτών των παρατηρήσεων, ο αναγνώστης πρέπει να καταλάβει ότι είχε δημοσιευθεί τότε ένα έργο από το μέντιουμ 'Rev. C. Hammond' με τίτλο 'Το ταξίδι του Τόμας Πέιν στον κόσμο των πνευμάτων', μέσα στο οποίο ο Τόμας Πέιν εμφανιζόταν ως ένα εξυψωμένο πνεύμα στην έβδομη σφαίρα. Στην 'ομάδα διερεύνησης της Νέας Υόρκης' είχε λεχθεί ότι ο ίδιος ο Χριστός είχε συνομιλήσει με ένα μέντιουμ και του αποκάλυψε ότι ήταν στην έκτη σφαίρα. Η διαφορά αυτή μπορεί να γίνει κατανοητή αν θυμηθούμε ότι εμφανίζουν τα πνεύματα να εξελίσσονται στον πνευματικό κόσμο και ότι ο Χριστός μετά από περισσότερα από 1800 χρόνια εξέλιξης είχε φτάσει την έκτη σφαίρα ενώ ο Πέιν μέσα σε περίπου 100 χρόνια είχε φτάσει στην έβδομη! Μια περαιτέρω εξήγηση αυτού μπορεί να βρεθεί στη δήλωση του Δρ. Χέαρ ότι το πνεύμα της αδελφής του είχε δηλώσει ότι η εξέλιξή της είχε καθυστερήσει επειδή πίστευε στο λυτρωτικό έργο του Χριστού. Με τον τρόπο αυτό ο Πνευματισμός εξυψώνει τους απίστευτους και την απιστία. Δες επίσης το Παράρτημα.

αποστόλους να υπονομεύουν τις ίδιες τους τις διδασκαλίες και να δηλώνουν ότι είναι νοθευμένες. Κάνοντας το αυτό ο Σατανάς ευχαρισιέται να ρίχνει αυτούς που διατείνονται ότι είναι Χριστιανοί και όλον τον κόσμο στην αβεβαιότητα σχετικά με τον Λόγο του Θεού. Αυτό το άγιο Βιβλίο είναι εμπόδιο στον δρόμο του και ανατρέπει τα σχέδια του, γι αυτό τους οδηγεί να αμφιβάλλουν ως προς τη θεοπνευστία του. Στη συνέχεια παρουσιάζει τον άπιστο, Τόμας Πέιν ότι εισήλθε στον ουρανό όταν πέθανε και τώρα ενωμένος με τους αγίους αποστόλους, τους οποίους μισούσε όταν ήταν στη γη, ασχολείται διδάσκοντας τον κόσμο.

Ο Σατανάς αναθέτει σε κάθε έναν από τους αγγέλους του να αναλάβει ένα συγκεκριμένο μέρος του έργου. Τους επιβάλλει να είναι όλοι πανούργοι, επιδέξιοι και πονηροί. Δίνει εντολή σε κάποιους από αυτούς να παίξουν το ρόλο των αποστόλων και να μιλούν αντί αυτών, ενώ σε άλλους αναθέτει το ρόλο των απίστων και ασεβών ανθρώπων που αν και πέθαναν καταρώνε τον Θεό, τώρα εμφανίζονται να είναι πολύ θρησκευόμενοι. Δεν γίνεται καμία διαφοροποίηση ανάμεσα στους αγίους αποστόλους και στον πιο πανούργο άπιστο. Και οι δύο εμφανίζονται να διδάσκουν το ίδιο πράγμα. Δεν έχει σημασία ποιον βάζει ο Σατανάς να μιλάει, αρκεί να επιτυγχάνεται ο σκοπός του. Ήταν τόσο στενά συνδεδεμένος με τον Πέιν πάνω στη γη, βοηθώντας τον στο έργο του, ώστε είναι εύκολο γι αυτόν να γνωρίζει τα ίδια τα λόγια που χρησιμοποίησε ο Πέιν και τον ίδιο το γραφικό χαρακτήρα κάποιου ο οποίος τον υπηρέτησε τόσο πιστά και πέτυχε τόσο καλά τους σκοπούς του. Ο Σατανάς υπαγόρευσε πολλά από τα συγγράμματά του και είναι εύκολο γι αυτόν τώρα να υπαγορεύει λόγια μέσω των αγγέλων του και να τα εμφανίζει ότι προέρχονται από τον Τόμας Πέιν, ο οποίος ενόσω ζούσε ήταν ένας αφοσιωμένος υπηρέτης του πονηρού. Αυτό είναι το αριστουργηματικό έργο του Σατανά. Όλη αυτή η διδασκαλία, που υποτίθεται ότι προέρχεται από τους αποστόλους, από αγίους καθώς και από ασεβείς ανθρώπους που έχουν πεθάνει, έρχεται κατευθείαν από τη σατανική του μεγαλειότητα.

Το γεγονός ότι ο Σατανάς ισχυρίζεται ότι ένας τον οποίο αγαπούσε τόσο πολύ και που είχε τόσο τέλειο μίσος για τον Θεό, βρίσκεται τώρα μαζί με τους αγίους αποστόλους και τους αγγέλους στη δόξα, θα πρέπει να είναι αρκετό για να αφαιρέσει το πέπλο πάνω από κάθε μυαλό και να φανερωθούν σ' αυτό τα σκοτεινά και μυστηριώδη έργα του Σατανά. Αυτός ουσιαστικά λέει στον κόσμο και στους απίστευτους, όσο ασεβείς και να είστε, ασχέτως αν πιστεύετε ή απιστείτε στον Θεό ή στην Αγία Γραφή, ζήστε όπως επιθυμείτε, ο ουρανός θα είναι το σπίτι σας, διότι όλοι γνωρίζουν ότι αν ο Τόμας Πέιν είναι στον ουρανό, τόσο εξυψωμένος, θα βρεθούν σίγουρα κι αυτοί εκεί. Αυτή η πλάνη είναι τόσο οφθαλμοφανής που όλοι μπορούν να την δουν, αν το θελήσουν. Ο Σατανάς κάνει τώρα μέσω ανθρώπων όπως ο Τόμας Πέιν, αυτό που προσπαθούσε να κάνει από την πτώση του. Μέσω της δύναμής του και με τα τέρατα ψεύδους του, γκρεμίζει τη βάση της ελπίδας του Χριστιανού και σβήνει τον ήλιο που είναι για να τους φωτίζει στη στενή οδό προς τον ουρανό. Κάνει τον κόσμο να πιστεύει ότι η Αγία Γραφή δεν είναι θεόπνευστη, ότι δεν είναι τίποτα καλύτερο από ένα μυθιστόρημα ενώ παράλληλα κρατάει κάτι για να τοποθετήσει στη θέση της, δηλαδή, τις πνευματιστικές εκδηλώσεις!

Αυτό είναι ένα κανάλι εξ ολοκλήρου αφιερωμένο στον εαυτό του και υπό τον έλεγχό του και μπορεί να κάνει τον κόσμο να πιστέψει ότι εκείνος θέλει. Το Βιβλίο που πρόκειται να κρίνει αυτόν και τους ακόλουθους του, το βάζει πίσω στη σκιά, εκεί όπου θέλει να βρίσκεται. Τον Σωτήρα του κόσμου τον εμφανίζει να μην είναι τίποτε περισσότερο από έναν κοινό άνθρωπο και όπως η Ρωμαϊκή φρουρά που φύλαγε τον τάφο του Ιησού, διέδωσε την ψευδή αναφορά που οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι έβαλαν στο στόμα τους, το ίδιο συμβαίνει και με τα φτωχά και και εξαπατημένα μέλη αυτών των υποτιθέμενων εκδηλώσεων του πνεύματος· επαναλαμβάνουν και προσπαθούν να κάνουν να φανεί ότι δεν υπάρχει κάτι υπερφυσικό στη γέννηση του Σωτήρα, στον θάνατο και στην ανάσταση Του. Αφού βάλουν τον Ιησού στο παρασκήνιο, προσελκύνουν την προσοχή του κόσμου στους εαυτούς τους και στα θαύματα και στα τέρατα ψεύδους τα οποία διακηρύσσουν ότι υπερβαίνουν κατά πολύ τα έργα του Χριστού. Κατ' αυτόν τον τρόπο ο κόσμος πέφτει στην παγίδα και ησυχάζει μέσα σε ένα αίσθημα ασφαλείας χωρίς να υποψιάζεται την τρομερή απάτη, έως ότου έρθει ο καιρός που θα ξεχυθούν οι επτά τελευταίες πληγές. Ο Σατανάς γελάει καθώς βλέπει το σχέδιό του να επιτυγχάνει τόσο καλά και όλος ο κόσμος να έχει πέσει στην παγίδα.

5. Στη σελίδα 38, ανέφερα ότι ένα σύννεφο ένδοξου φωτός κάλυπτε τον Πατέρα και ότι ή όψη Του δεν ήταν ορατή. Ανέφερα επίσης ότι είδα τον Πατέρα να σηκώνεται από τον θρόνο. Ο Πατέρας περιβαλλόταν από ένα σώμα φωτός και δόξας έτσι ώστε δεν ήταν ορατή η μορφή Του. Παρόλα αυτά γνώριζα ότι ήταν ο Πατέρας και ότι από Εκείνον πήγαζε αυτό το φως και η δόξα. Όταν είδα αυτό το σώμα φωτός και δόξας να σηκώνεται από τον θρόνο, γνώριζα ότι αυτό έγινε επειδή ο Πατέρας μετακινήθηκε, γι αυτό είπα ότι είδα τον Πατέρα να σηκώνεται. Τη δόξα ή την εξοχότητα της μορφής Του δεν είδα ποτέ, διότι κανείς δεν μπορεί να την ατενίσει και να εξακολουθεί να ζει, αλλά το σώμα φωτός και δόξας που περιέβαλλε τη μορφή Του, αυτό ήταν ορατό.

Δήλωσα επίσης ότι *‘Δίπλα στον θρόνο φάνηκε να είναι ο Σατανάς, προσπαθώντας να συνεχίσει το έργο του Θεού.’* Θα δώσω και άλλη μια πρόταση από τη συγκεκριμένη παράγραφο: *‘Γύρισα για να κοιτάξω την ομάδα*

που προσκυνούσαν ακόμα μπροστά στο θρόνο.' Αυτή η ομάδα που προσευχόταν ήταν σε θνητή κατάσταση πάνω στη γη, παρότι παρουσιάστηκε σε μένα να προσκυνούν μπροστά στο θρόνο. Ποτέ δεν μου πέρασε από το μυαλό η ιδέα ότι αυτά τα άτομα βρίσκονταν στη Νέα Ιερουσαλήμ. Ούτε ποτέ πέρασε από το μυαλό μου ότι ένας θνητός θα μπορούσε να υποθέσει ότι πίστευα ότι ο Σατανάς βρισκόταν μέσα στη Νέα Ιερουσαλήμ. Ο Ιωάννης δεν είδε τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα στον ουρανό; Σαφώς. 'Και φάνηκε ένα άλλο σημείο στον ουρανό, και ξάφνου, ένας μεγάλος κόκκινος δράκοντας, που είχε επτά κεφάλια και δέκα κέρατα.' Αποκ.12:3 Τι τέρας κι αυτό να βρίσκεται στον ουρανό! Το εδάφιο αυτό ίσως να δίνει κι αυτό έδαφος σε κάποιους να περιγελάσουν, όπως έκαναν ορισμένοι ερμηνεύοντας τις δηλώσεις μου.

6. Στις σελίδες 36, 37 αναφέρεται μια όραση που δόθηκε τον Ιανουάριο του 1850. Το μέρος της όρασης που σχετίζεται με τα χρήματα τα οποία παρακρατούνται από τους αγγελιοφόρους, αφορά ειδικότερα την εποχή εκείνη. Έκτοτε σηκώθηκαν φίλοι του έργου της παρουσίας αλήθειας που εκμεταλλεύτηκαν ευκαιρίες να κάνουν το καλό με τα μέσα που διέθεταν. Κάποιοι προσέφεραν με μεγαλύτερη ελευθερία από όση θα έπρεπε, κάνοντας κακό στους αποδέκτες. Για περίπου δύο χρόνια μου έχουν δειχθεί περισσότερα σε σχέση με την απρόσεκτη και την υπερβολικά ελεύθερη χρήση των χρημάτων του Κυρίου παρά με την έλλειψή τους.

Το επόμενο απόσπασμα είναι από μια όραση που δόθηκε στο Τζάκσον, Μίσιγκαν, 2 Ιουνίου 1853. Αναφερόταν κυρίως στους αδελφούς στο μέρος αυτό: 'Είδα ότι οι αδελφοί είχαν αρχίσει να θυσιάζουν την περιουσία τους και προσέφεραν έχοντας τον αληθινό σκοπό ενώπιον τους, δηλαδή το έργο που έπασχε, και προσέφεραν πολύ ελευθέρως, σε μεγάλο βαθμό και πολύ συχνά. Είδα ότι οι διδάσκαλοι θα έπρεπε να είχαν ενεργήσει για να διορθώσουν αυτό το σφάλμα και να ασκήσουν μια θετική επιρροή μέσα στην εκκλησία. Δεν έδιναν καμία προσοχή στα χρήματα και όσο γρηγορότερα τα διέθεταν τόσο το καλύτερο. Ένα κακό παράδειγμα είχε δοθεί από ορισμένους αποδεχόμενοι μεγάλες προσφορές και μη προειδοποιώντας όσους είχαν τα μέσα να μην τα διαθέτουν τόσο ελεύθερα και τόσο απρόσεκτα. Αποδεχόμενοι τόσο μεγάλες ποσότητες χρημάτων, χωρίς να εξετάζουν αν ήταν μέσα στο σχέδιο του Θεού οι αδελφοί να κάνουν τόσο μεγάλες παραχωρήσεις, είχαν καθιερώσει οι προσφορές να είναι υπερβολικά πλουσιοπάροχες.'

'Αυτοί που προσέφεραν, έσφαλλαν κι αυτοί, διότι δεν μερίμνησαν να εξετάσουν τις συγκεκριμένες ανάγκες, αν υπήρχε πραγματική ανάγκη ή όχι. Αυτοί που είχαν τα χρήματα βρέθηκαν σε μεγάλο προβληματισμό. Ένας αδελφός έπαθε κακό όταν βρέθηκαν πολλά χρήματα στα χέρια του. Δεν πρόσεξε να κάνει οικονομία αλλά ζούσε με πολυδάπανο τρόπο και στα ταξίδια του τοποθετούσε χρήματα εδώ κι εκεί χωρίς να αποκομίζει κανένα κέρδος. Χρησιμοποιώντας τόσο ελεύθερα τα χρήματα του Κυρίου μετέδωσε ένα τόσο αρνητικό παράδειγμα, λέγοντας μέσα του και σε άλλους, "Υπάρχουν αρκετά μέσα στο Τζ-, περισσότερα από αυτά που μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν μέχρι να έρθει ο Κύριος." Κάποιοι τραυματίστηκαν πάρα πολύ από αυτήν την πρακτική και ήρθαν στην αλήθεια με λανθασμένες απόψεις, χωρίς να συνειδητοποιούν ότι χρησιμοποιούσαν τα χρήματα του Κυρίου και χωρίς να νοιώθουν την αξία τους. Αυτές οι φτωχές ψυχές είχαν μόλις αγκαλιάσει το μήνυμα του τρίτου αγγέλου και είχαν ένα τόσο κακό παράδειγμα μπροστά τους που θα πρέπει να μάθουν να απαρνούνται τον εαυτό τους και να υποφέρουν για χάρη του Χριστού. Θα πρέπει να μάθουν να εγκαταλείπουν τις ευκολίες, να σταματήσουν να σπουδάζουν τη βολή και την άνεσή τους και να βάλουν στο μυαλό τους την αξία των ψυχών. Εκείνοι που νοιώθουν το 'ουαί' επάνω τους δεν θα θέλουν να κάνουν μεγάλες προετοιμασίες για να ταξιδεύουν με ευκολίες και ανέσεις. Κάποιοι που δεν είχαν κληθεί, ενθαρρύνθηκαν να εισέλθουν στον αγρό. Κάποιοι άλλοι επηρεάστηκαν από όλα αυτά τα πράγματα και δεν ένοιωσαν την ανάγκη να κάνουν οικονομία, ή να απαρνηθούν τους εαυτούς τους και να ενισχύσουν το θησαυροφυλάκιο του Κυρίου. Νοιώθουν και λένε, "Υπάρχουν άλλοι που έχουν πολλά μέσα, αυτοί θα δώσουν για την εφημερίδα. Δεν χρειάζεται να κάνω τίποτα. Η εφημερίδα θα υποστηριχτεί χωρίς τη βοήθειά μου."

Δεν ήταν μικρή δοκιμασία για μένα το γεγονός ότι κάποιοι πήραν ένα μέρος των οράσεων μου, που σχετίζονταν με τη θυσία της περιουσίας για την υποστήριξη του έργου και έκαναν κακή χρήση αυτών. Χρησιμοποιούσαν τα χρήματα με πολυδάπανο τρόπο ενώ ταυτόχρονα αμελούσαν να ακολουθήσουν τις αρχές που υπήρχαν σε άλλα σημεία των δηλώσεών μου. Στη σελίδα 36 διαβάζουμε το ακόλουθα: 'Είδα ότι το έργο του Θεού παρεμποδιζόταν και απαξιωνόταν από κάποιους ταξιδιώτες που δεν είχαν κανένα μήνυμα από τον Θεό. Αυτοί θα πρέπει να δώσουν λογαριασμό στον Θεό για κάθε δολάριο που χρησιμοποίησαν στα ταξίδια τους, την ώρα που δεν ήταν μέσα στα καθήκοντά τους να ταξιδέψουν, διότι τα χρήματα αυτά θα μπορούσαν να είχαν βοηθήσει στο έργο του Θεού.' Επίσης στη σελίδα 36, 'Είδα ότι αυτοί που έχουν τη σωματική δύναμη να δουλέψουν με τα χέρια τους ώστε με αυτόν τον τρόπο να βοηθήσουν στην υποστήριξη του έργου, ήταν εξίσου υπεύθυνοι για τη δύναμή τους όπως οι άλλοι ήταν υπεύθυνοι για την περιουσία τους.'

Θα ήθελα τώρα να σας ζητήσω να προσέξετε ιδιαίτερα την όραση σχετικά με αυτό το θέμα που δίνεται στη σελίδα 39. Εδώ είναι ένα μικρό απόσπασμα: 'ο στόχος των λόγων του Σωτήρα μας [Λουκ. 12:33] δεν έχει παρουσιαστεί με σαφήνεια.' Είδα ότι 'Ο σκοπός της πώλησης δεν είναι για να δοθούν σε εκείνους που μπορούν να εργαστούν και να συντηρήσουν τους εαυτούς τους, αλλά για να διαδοθεί η αλήθεια. Είναι αμαρτία

να υποστηρίζουμε και να εξωθούμε σε αδράνεια εκείνους που μπορούν να εργαστούν. Μερικοί έχουν ζήλο να παρακολουθούν όλες τις συναθροίσεις όχι για να δοξάσουν τον Θεό αλλά για τα 'ψωμιά και τα ψάρια'. Αυτοί θα έκαναν πολύ καλύτερα να βρίσκονται στα σπίτια τους και να εργάζονται με τα χέρια τους, 'το αγαθό' για να υποστηρίξουν τις ανάγκες των οικογενειών τους και να έχουν και κάτι να προσφέρουν για να συντηρήσουν το πολύτιμο έργο της παρούσας αλήθειας.' Ήταν στα σχέδια του Σατανά, στο παρελθόν, να ωθήσει κάποιους που είχαν βιαστικό πνεύμα να κάνουν υπερβολικά ελεύθερη χρήση των χρημάτων και να επηρεάσει τους αδελφούς να διαθέσουν την περιουσία τους με απερισκεπτο τρόπο, ώστε μέσω μιας αφθονίας χρημάτων που θα πετάγονταν απρόσεκτα και βιαστικά οι ψυχές να τραυματίζονταν και να χάνονταν και επιπλέον τώρα που η αλήθεια διαδίδεται εκτενέστερα να φανεί η έλλειψη τους. Το σχέδιο του έχει επιτευχθεί ως ένα βαθμό.

Ο Κύριος μου έδειξε το σφάλμα που έκαναν πολλοί, να προσβλέπουν μόνο σε αυτούς που έχουν περιουσία να υποστηρίξουν τη δημοσίευση της εφημερίδας και των φυλλαδίων. Όλοι θα πρέπει να κάνουν το μέρος τους. Αυτοί που έχουν δύναμη να εργαστούν με τα χέρια τους και να κερδίσουν τα χρήματα για να βοηθήσουν την υποστήριξη του έργου, είναι εξίσου υπεύθυνοι γι αυτό όπως και οι άλλοι για την περιουσία τους. Κάθε παιδί του Θεού που διατείνεται ότι πιστεύει στην παρούσα αλήθεια, θα πρέπει να έχει ζήλο να αναλάβει το μέρος του στο έργο αυτό.

Ιούλιος, 1853, είδα ότι δεν θα έπρεπε η εφημερίδα που ανήκει στον Θεό και εγκρίνεται από τον Αυτόν, να εκδίδεται τόσο σπάνια. Το έργο επιβάλλει, στον καιρό που ζούμε, η εφημερίδα να είναι εβδομαδιαία²⁵ και η δημοσίευση πολύ περισσότερων φυλλαδίων να εκθέτει τις αυξανόμενες πλάνες του καιρού μας, το έργο όμως παρεμποδίζεται λόγω έλλειψης χρημάτων. Είδα ότι η αλήθεια θα πρέπει να προωθηθεί και ότι δεν θα πρέπει να είμαστε τόσο φοβισμένοι και ότι φυλλάδια και εφημερίδες ήταν καλύτερα να πάνε σε τρεις που δεν τις χρειαζόνταν από το να τις στερηθεί ένας που τις εκτιμάει και μπορεί να ωφεληθεί από αυτές. Είδα ότι τα σημεία των εσχάτων ημερών θα πρέπει να προβάλλονται καθαρά, διότι οι ενέργειες του Σατανά αυξάνονται. Οι δημοσιεύσεις του Σατανά και των αντιπροσώπων του αυξάνονται, η δύναμή τους μεγαλώνει και ότι κάνουμε για να φέρουμε την αλήθεια μπροστά στους άλλους, πρέπει να γίνει γρήγορα.

Οργάνωση του Ευαγγελίου

Ο Κύριος μου έχει δείξει ότι πολλοί έχουν φοβηθεί την οργάνωση του ευαγγελίου και την έχουν αμελήσει.²⁶ Η τυπολατρία θα πρέπει να αποφεύγεται· μεριμνώντας όμως γι αυτό δεν θα πρέπει να αμελείται και η τάξη. Στον ουρανό υπάρχει τάξη. Υπήρχε τάξη στην εκκλησία όταν ο Χριστός ήταν πάνω στη γη και μετά την ανάληψή Του, η τάξη τηρείτο με αυστηρότητα ανάμεσα στους αποστόλους. Και τώρα σ' αυτές τις έσχατες ημέρες, όταν ο Θεός φέρνει τα παιδιά Του στην ενότητα της πίστωσης, υπάρχει μεγαλύτερη ανάγκη για οργάνωση απ' ό,τι ποτέ στο παρελθόν, διότι ενώ ο Θεός ενώνει τα παιδιά Του, ο Σατανάς και οι πονηροί άγγελοι είναι πολύ απασχολημένοι στο έργο της παρεμπόδισης αυτής της ενότητας και της διάλυσής της. Άνθρωποι προωθούνται στον αγρό που στερούνται σοφίας και κρίσης, οι οποίοι ίσως και να μην διοικούν καλά το ίδιο τους το σπίτι και μη μπορούν να επιβάλλουν την τάξη ή την οργάνωση στους ελάχιτους που ο Θεός τους έδωσε να διοικούν στο σπίτι, παρ' όλα αυτά αισθάνονται ικανοί να έχουν υπό την ευθύνη τους το ποίμνιο. Κάνουν πολλές λάθος κινήσεις και όσοι δεν γνωρίζουν την πίστη μας θεωρούν ότι όλοι οι αγγελιοφόροι είναι σαν αυτούς τους αυτόκλητους λειτουργούς. Έτσι το έργο του Θεού βλασημείται και πολλοί άπιστοι αποφεύγουν την αλήθεια, οι οποίοι διαφορετικά θα ήταν ειλικρινείς και με αγωνία θα ρωτούσαν, 'Έτσι έχουν τα πράγματα;'

Άνθρωποι των οποίων οι ζωές δεν είναι άγιες και οι οποίοι είναι δεν έχουν τα προσόντα να διδάξουν την παρούσα αλήθεια εισέρχονται στον αγρό χωρίς να αναγνωρίζονται από την εκκλησία ή τους αδελφούς τους, με αποτέλεσμα να προκύπτει σύγχυση και έλλειψη ενότητας. Κάποιοι κατέχουν τη θεωρία της αλήθειας και μπορούν να παρουσιάσουν τα επιχειρήματά τους, αλλά στερούνται πνευματικότητας, κρίσης και εμπειρίας. Αποτυγχάνουν σε πολλά πράγματα που είναι απαραίτητα να καταλάβουν προτού γίνουν ικανοί να διδάξουν την αλήθεια. Άλλοι δεν έχουν τα επιχειρήματα, αλλά επειδή λίγοι αδελφοί τους ακούν να προσεύχονται καλά και να κάνουν μια συναρπαστική προτροπή εδώ κι εκεί, προωθούνται στον αγρό για να αναλάβουν ένα έργο για το οποίο ο Θεός δεν τους έχει δώσει τα απαραίτητα προσόντα και για το οποίο δεν έχουν την επαρκή

25 Πριν την εποχή εκείνη η εφημερίδα 'Επιθεώρηση και Κήρυκας' δημοσιευόταν αρκετά ακανόνιστα και τότε εκδιδόταν δυο φορές το μήνα.

26 Οι αντιβεντιστές προέρχονταν από όλες τις εκκλησίες και αρχικά δεν σχεδίαζαν να σχηματίσουν μια άλλη εκκλησία. Μετά το 1844 υπήρχε μεγάλη σύγχυση και η πλειονότητα ήταν σταθερά αντίθετη σε κάθε είδους οργάνωση, θεωρώντας ότι είναι κάτι ασυμβίβαστο με την τέλεια ελευθερία του ευαγγελίου. Η μαρτυρία και τα έργα της κας Ουάιτ ήταν πάντοτε αντίθετα στον φανατισμό και μέσα στην οδήγία που δόθηκε διαμέσου αυτής έγινε επιτακτική από νωρίς η κάποιας μορφής οργάνωση ως αναγκαία για να αποφευχθεί η σύγχυση.

εμπειρία και κρίση. Μετά έρχεται η πνευματική υπερηφάνεια, σηκώνονται ψηλά και ενεργούν έχοντας την ψευδαίσθηση ότι είναι εργάτες. Δεν γνωρίζουν τους εαυτούς τους. Στερούνται υγιούς κρίσης και λογικής, μιλούν με καύχηση για τους εαυτούς τους και ισχυρίζονται πολλά πράγματα τα οποία δεν μπορούν να αποδείξουν μέσα από τον Λόγο. Ο Θεός το γνωρίζει αυτό, γι αυτό και δεν καλεί τέτοιους να εργαστούν σε αυτούς τους επικίνδυνους καιρούς και οι αδελφοί θα πρέπει να είναι προσεκτικοί να μην ωθούν τέτοιους στον αγρό, τους οποίους Εκείνος δεν έχει καλέσει.

Οι άνθρωποι που δεν έχουν κληθεί από τον Θεό είναι γενικώς αυτοί που είναι οι πιο βέβαιοι για το ότι έχουν κληθεί και για το ότι η εργασία τους είναι πολύ σημαντική. Πηγαίνουν στον αγρό και γενικά δεν ασκούν καλή επιρροή, αν και σε ορισμένα μέρη έχουν επιτυχία, ως ένα βαθμό, γεγονός που οδηγεί αυτούς και άλλους να νομίζουν ότι σίγουρα έχουν κληθεί από τον Θεό. Η επιτυχία τους αυτή δεν αποτελεί θετικό τεκμήριο για το ότι ο Θεός τους έχει καλέσει, διότι οι άγγελοι του Θεού ήδη κινούν τις καρδιές των ειλικρινών παιδιών του για να φωτίσει την κατανόησή τους στην παρουσία αλήθεια έτσι ώστε να μείνουν σ' αυτή και να ζήσουν. Ακόμα και αν αυτόκλητοι λειτουργοί θέτουν τους εαυτούς τους εκεί που ο Θεός δεν τους έχει βάλλει και διατείνονται ότι είναι διδάσκαλοι και ψυχές λαμβάνουν την αλήθεια ακούγοντάς τους, αυτό από μόνο του δεν αποτελεί τεκμήριο ότι έχουν κληθεί από τον Θεό. Οι ψυχές που λαμβάνουν την αλήθεια από αυτούς, αντιμετωπίζουν στη συνέχεια δοκιμασία και δεσμά όταν στην συνέχεια διαπιστώνουν ότι αυτοί οι άνθρωποι δεν στέκονταν στη βουλή του Θεού. Ακόμα και αν ασεβείς μιλούν την αλήθεια, κάποιος μπορεί να τη δεχτούν, αυτό όμως δεν φέρνει αυτούς που μίλησαν γι αυτήν σε θέση μεγαλύτερης ευμείνειας από τον Θεό. Ασεβείς άνθρωποι εξακολουθούν να είναι ασεβείς και σύμφωνα με την πλάνη που εξάσκησαν πάνω στους αγαπημένους του Θεού και σύμφωνα με τη σύγχυση που έφεραν μέσα στην εκκλησία, ανάλογη θα και η τιμωρία τους, οι αμαρτίες τους δεν θα καλυφθούν αλλά θα φανερωθούν την ημέρα της μεγάλης οργής του Θεού.

Αυτοί οι αυτόκλητοι αγγελιοφόροι είναι μια κατάρα για το έργο. Ειλικρινείς ψυχές τους εμπιστεύονται νομίζοντας ότι κινούνται σύμφωνα με τη βουλή του Θεού και ότι είναι σε ενότητα με την εκκλησία και έτσι τους ανέχονται να διαχειρίζονται τις τελετές και επιτρέπουν στους εαυτούς τους να βαπτίζονται από αυτούς. Όταν όμως έρθει το φως, καθώς σίγουρα έρχεται, και αντιλαμβάνονται ότι αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι αυτό που νόμιζαν ότι είναι, δηλαδή οι κλητοί του Θεού και οι εκλεκτοί αγγελιοφόροι Του, ρίχνονται στη δοκιμασία και στην αμφιβολία ως προς την αλήθεια που έχουν δεχτεί και νοιώθουν ότι θα πρέπει να τα μάθουν ξανά όλα από την αρχή. Ταράσσονται και προβληματίζονται από τον εχθρό σχετικά με την όλη τους πορεία, για το αν ο Θεός τους οδήγησε ή όχι και δεν μένουν ικανοποιημένοι παρά μόνον όταν βαπτιστούν ξανά και ξεκινήσουν από την αρχή. Είναι πολύ περισσότερο κουραστικό για το πνεύμα των αγγελιοφόρων του Θεού να πάνε σε αυτά τα μέρη όπου ήταν προηγουμένως αυτοί που είχαν ασκήσει αυτήν την αρνητική επιρροή από το να εισέλθουν σε νέους αγρούς. Οι υπηρέτες του Θεού πρέπει να κάνουν δίκαιες συμφωνίες, οι ενέργειές τους να είναι ανοικτές και να μην καλύπτουν τα λάθη, διότι στέκονται ανάμεσα στους ζωντανούς και τους νεκρούς και θα πρέπει να δώσουν λογαριασμό για την πιστότητά τους, την αποστολή τους και την επιρροή που εξασκούν πάνω στο ποίμνιο στο οποίο ο Κύριος τους κατέστησε φύλακες.

Αυτοί που δέχονται την αλήθεια και μπαίνουν σε τέτοια δοκιμασία, θα δέχονταν την αλήθεια ακόμα κι αν οι άνθρωποι αυτοί έμεναν μακριά και κατελάμβαναν την ταπεινή θέση που ο Κύριος προετοίμασε γι αυτούς. Το μάτι του Θεού είναι πάνω στα πετράδια Του και θα υποδεικνυε σε αυτά να πάνε στους κλητούς και εκλεκτούς αγγελιοφόρους, σε ανθρώπους που θα κινούνταν με κατανόηση. Το φως της αλήθειας θα έδειχνε και θα φανέρωνε στις ψυχές αυτές την πραγματική τους κατάσταση και θα δέχονταν την αλήθεια με κατανόηση και θα ικανοποιούνταν με την ομορφιά της και την καθαρότητα της. Και καθώς θα ένοιωθαν τα ισχυρά αποτελέσματά της, θα ήταν δυνατοί να και θα διέχεαν μια άγια επιρροή.

Και πάλι μου υποδείχθηκε ο κίνδυνος όσων ταξιδεύουν τους οποίους ο Θεός δεν έχει καλέσει. Ακόμα και αν έχουν κάποια επιτυχία, τα προσόντα που λείπουν θα γίνουν αισθητά. Θα γίνουν ασύνετες κινήσεις και εξαιτίας έλλειψης σοφίας κάποιες πολύτιμες ψυχές μπορεί να οδηγηθούν σε σημεία που κανείς δεν μπορεί να τις αγγίξει. Είδα ότι η εκκλησία πρέπει να νοιώσει υπεύθυνη γι αυτές τις ψυχές και ότι θα πρέπει να κοιτάξει προσεκτικά και διεξοδικά τις ζωές, τα προσόντα και τη γενική πορεία εκείνων που διατείνονται ότι είναι διδάσκαλοι. Αν δεν υπάρχουν αναμφισβήτητα τεκμήρια ότι ο Θεός τους κάλεσε και ότι το 'ουαί' είναι πάνω τους αν δεν ανταποκριθούν στο κάλεσμα αυτό, είναι καθήκον της εκκλησίας να ενεργήσει και να μην αναγνωρίσει αυτά τα άτομα ως διδασκάλους. Αυτή είναι η μόνη πορεία που η εκκλησία θα πρέπει να ακολουθήσει ώστε να αντιμετωπίσει σωστά αυτό το θέμα, διότι το βάρος είναι πάνω της.

Είδα ότι αυτή η πόρτα, μέσα από την οποία ο εχθρός εισέρχεται για να περιπλέξει και να παρενοχλήσει το ποίμνιο, μπορεί να κλείσει. Ρώτησα τον άγγελο πως μπορεί να κλείσει. Μου είπε, *'Η εκκλησία πρέπει να καταφύγει στον Λόγο του Θεού και να στηριχθεί στην οργάνωση του ευαγγελίου, πράγμα που έχει παραβλεφθεί και παραμεληθεί.'* Αυτό είναι εντελώς απαραίτητο προκειμένου η εκκλησία να έρθει στην ενότητα της πίστης. Είδα ότι την εποχή των αποστόλων η εκκλησία βρισκόταν σε κίνδυνο να εξαπατηθεί από

ψευδοδιδασκάλους. Για το λόγο αυτό οι αδελφοί επέλεξαν ανθρώπους που είχαν καλά τεκμήρια ότι ήταν ικανοί να κυβερνήσουν καλά το ίδιο τους το σπίτι και να διατηρούν την τάξη στις οικογένειές τους και οι οποίοι μπορούσαν να φωτίσουν αυτούς που βρίσκονταν στο σκοτάδι. Ρωτούσαν τον Θεό γι αυτούς και τότε σύμφωνα με το νου της εκκλησίας του Αγίου Πνεύματος, ξεχωρίζονταν βάζοντας τους πάνω τα χέρια. Έχοντας δεχθεί το αξίωμά τους από τον Θεό και διαθέτοντας την έγκριση της εκκλησίας, πορεύονταν βαπτίζοντας στο όνομα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος και διαχειρίζονταν τις τελετές του οίκου του Κυρίου, υπηρετώντας συχνά τους αγίους, παρουσιάζοντάς τους τα σύμβολα του κομμένου σώματος και του εγχυμένου αίματος του σταυρωθέντος Σωτήρος για να διατηρούν νωπή στην μνήμη των αγαπημένων παιδιών του Θεού τα πάθη και τον θάνατό Του.

Είδα ότι δεν είμαστε περισσότερο ασφαλείς από τους ψευδοδιδάσκαλους τώρα, απ' ότι ήταν εκείνοι στην εποχή των αποστόλων και αν μη τη άλλο θα έπρεπε τουλάχιστον να λάβουμε αντίστοιχα ειδικά μέτρα όπως έκαναν κι εκείνοι για να διασφαλίσουμε την ειρήνη, την αρμονία και την ενότητα του ποιμνίου. Έχουμε το παράδειγμά τους και πρέπει να το ακολουθήσουμε. Αδελφοί που έχουν εμπειρία και υγιή νου πρέπει να συγκεντρωθούν και ακολουθώντας το Λόγο του Θεού και την έγκριση του Αγίου Πνεύματος και με ένθερμη προσευχή να τοποθετήσουν τα χέρια πάνω σε αυτούς που έχουν δώσει πλήρεις αποδείξεις ότι έχουν λάβει την εντολή του Θεού και να τους ξεχωρίσουν ώστε να αφιερώσουν τους εαυτούς τους εντελώς στο έργο. Η πράξη αυτή θα έδειχνε την έγκριση της εκκλησίας στην αποστολή τους ως αγγελιοφόρους που θα μεταφέρουν το πιο σοβαρό μήνυμα που δόθηκε ποτέ σε ανθρώπους.

Ο Θεός δεν θα εμπιστευθεί τη φροντίδα του πολύτιμου ποιμνίου Του σε ανθρώπους των οποίων ο νους και η κρίση έχει αδυνατίσει από προηγούμενα λάθη που είχαν διαπράξει, όπως η λεγόμενη τελειομανία²⁷ και ο Πνευματισμός, και οι οποίοι με την πορεία τους ενώ βρίσκονταν σε αυτές τις πλάνες ατίμασαν τους εαυτούς τους και ντρόπιασαν το έργο της αλήθειας. Παρότι τώρα μπορεί να αισθάνονται ελεύθεροι από την πλάνη και ικανοί να βγουν μπροστά και να διδάξουν το τελευταίο αυτό μήνυμα, ο Θεός δεν θα τους δεχτεί. Δεν θα εμπιστευθεί πολύτιμες ψυχές στη φροντίδα τους, διότι η κρίση τους διεφθάρη όσο βρίσκονταν στην πλάνη και τώρα είναι αδύνατη. Ο μέγας και άγιος Ένας είναι ένας ζηλότυπος Θεός και θα ορίσει αγίους ανθρώπους να προωθήσουν την αλήθεια Του. Ο άγιος νόμος που μιλήθηκε από τον Θεό στο Σινά είναι μέρος του Εαυτού του και μόνο άγιοι άνθρωποι που τον τηρούν με αυστηρότητα, Τον τιμούν διδάσκοντας τον σε άλλους.

Οι υπηρέτες του Θεού που διδάσκουν την αλήθεια θα πρέπει να είναι άνθρωποι κρίσης. Θα πρέπει να είναι άνθρωποι που μπορούν να αντέχουν την εναντίωση και να μην ερεθίζονται, διότι αυτοί που εναντιώνονται στην αλήθεια θα ερεθίσουν αυτούς που τη διδάσκουν και κάθε αντίρρηση που μπορεί να αναδειχθεί θα παρουσιαστεί στην χειρότερή της μορφή εναντίον της αλήθειας. Οι υπηρέτες του Θεού που μεταφέρουν το μήνυμα πρέπει να είναι προετοιμασμένοι να αφαιρούν αυτές τις αντιρρήσεις με ηρεμία και πραότητα μέσω του φωτός της αλήθειας. Πολύ συχνά οι αντιτιθέμενοι μιλούν προς τους λειτουργούς του Θεού με ένα προκλητικό τρόπο, για να εκμαιεύσουν κάτι από αυτούς που είναι της ίδιας φύσης, ώστε να το εκμεταλλευτούν στο έπακρο και να διακηρύξουν στους άλλους ότι οι διδάσκαλοι των εντολών έχουν ένα πικρόχολο πνεύμα και είναι σκληροί, όπως είχαν αναφέρει. Είδα ότι πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι για αντιρρήσεις και με υπομονή, κρίση και πραότητα να δίνουμε τη βαρύτητα που αξίζει στα λεγόμενά τους, να μην τα πετάμε ή τα διώχνουμε μέσω θετικών ισχυρισμών και μετά να καταβάλλουμε τον αντιφρονούντα και να εκδηλώνουμε ένα σκληρό πνεύμα απέναντί του, αλλά να δίνουμε στις αντιρρήσεις τη βαρύτητά τους και μετά να παρουσιάζουμε το φως και τη δύναμη της αλήθειας και να αφήνουμε αυτήν να αντισταθμίσει και να απομακρύνει τις πλάνες. Με αυτόν τον τρόπο θα δημιουργηθεί μια καλή εντύπωση και οι ειλικρινείς αντιφρονούντες θα αναγνωρίσουν ότι εξαπατήθηκαν και ότι οι τηρητές των εντολών δεν είναι όπως κάποιοι τους έχουν παρουσιάσει.

Αυτοί που διατείνονται ότι είναι υπηρέτες του ζωντανού Θεού πρέπει να είναι πρόθυμοι υπηρέτες όλων, αντί να υπερυψώνονται πάνω από τους αδελφούς και πρέπει να διαθέτουν ένα καλό και ευγενικό πνεύμα. Αν σφάλουν πρέπει να είναι έτοιμοι να ομολογήσουν διεξοδικά. Η ειλικρίνεια της πρόθεσης δεν αποτελεί δικαιολογία για να μη ομολογούμε τα λάθη. Η εξομολόγηση δεν θα μείωνε την εμπιστοσύνη της εκκλησίας στον αγγελιοφόρο, αντιθέτως θα έδινε ένα καλό παράδειγμα γιατί τότε θα ενθαρρυνόταν μέσα στην εκκλησία ένα πνεύμα εξομολόγησης και το αποτέλεσμα θα ήταν μια γλυκιά ενότητα. Αυτοί που διατείνονται ότι είναι διδάσκαλοι θα πρέπει να είναι πρότυπα ευσεβείας, πραότητας και ταπεινότητας, κατέχοντας ένα ευγενικό πνεύμα για να κερδίζουν ψυχές στον Ιησού και στην αλήθεια της Αγίας Γραφής. Ένας λειτουργός του Χριστού θα πρέπει να είναι καθαρός στα λόγια και στις πράξεις του. Θα πρέπει πάντοτε να έχει κατά νου ότι βαστάζει θεόπνευστα λόγια, τα λόγια ενός αγίου Θεού. Πρέπει επίσης να έχει υπόψη του ότι του έχουν εμπιστευτεί το ποιμνίο και ότι θα πρέπει να φέρνει τις υποθέσεις τους στον Ιησού και να παρακαλάει γι αυτές όπως ο Ιησούς παρακάλεσε γι εμάς τον Πατέρα. Κατευθύνθηκε η προσοχή μου πίσω στους υιούς Ισραήλ της αρχαιότητας

27 Δες το Παράρτημα.

και είδα πόσο καθαροί και άγιοι έπρεπε να είναι οι λειτουργοί του αγιαστηρίου, διότι εξαιτίας της εργασίας τους έρχονταν σε στενή επαφή με τον Θεό. Εκείνοι που υπηρετούν πρέπει να είναι άγιοι, καθαροί, χωρίς φεγάδι, ειδάλλως ο Θεός θα τους καταστρέψει. Ο Θεός δεν έχει αλλάξει. Είναι το ίδιο άγιος και καθαρός και το ίδιο σχολαστικός όπως ήταν πάντοτε. Αυτοί που διατείνονται ότι είναι λειτουργοί του Ιησού πρέπει να είναι άνθρωποι με εμπειρία και βαθιά ευσέβεια και τότε ανά πάσα στιγμή και σε κάθε μέρος θα μπορούν να διαχέουν γύρω τους μια άγια επιρροή.

Είδα ότι είναι πλέον καιρός οι αγγελιοφόροι να κινηθούν προς οποιαδήποτε κατεύθυνση ανοίγεται κάποια ευκαιρία και ότι ο Θεός θα προηγηθεί από αυτούς και θα ανοίξει τις καρδιές κάποιων για ν' ακούσουν. Πρέπει να εισέλθουμε σε νέες περιοχές και όπου γίνεται αυτό είναι καλό αν είμαστε σταθεροί να πηγαίνουμε δύο δύο έτσι ώστε ο ένας να κρατάει το χέρι του άλλου. Μου παρουσιάστηκε ένας σχέδιο κάπως έτσι: Θα ήταν καλό δύο αδελφοί να ξεκινήσουν και να ταξιδέψουν μαζί στα πιο σκοτεινά μέρη, εκεί όπου υπάρχει μεγάλη εναντίωση και όπου είναι απαραίτητη η μεγαλύτερη εργασία και με ενωμένες τις προσπάθειές τους και ισχυρή πίστη να παρουσιάσουν την αλήθεια μπροστά σε αυτούς που είναι στο σκοτάδι. Στη συνέχεια, αν με αυτό μπορεί να πετύχαιναν κάτι παραπάνω, να πάνε χωριστά, αλλά συχνά να επανασυνδέονται όταν βρίσκονται σε περιοδεία για να ενθαρρύνουν ο ένας τον άλλον μέσω της πίστης τους και με τον τρόπο αυτό να ενισχύουν και να υποστηρίζουν ο ένας το χέρι του άλλου. Αφήστε τους να διερευνούν τις περιοχές που ανοίγονται σ' αυτούς και να αποφασίζουν για ποια από τα τάλαντα τους υπάρχει η μεγαλύτερη ανάγκη και με ποιο τρόπο θα έχουν τη μεγαλύτερη επιτυχία να αγγίξουν την καρδιά. Τότε καθώς χωρίζουν ξανά, το θάρρος και η ενεργητικότητά τους ανανεώνονται για να αντιμετωπίσουν την εναντίωση και το σκοτάδι και για να εργαστούν με καρδιές που συναισθάνονται την ανάγκη σωτηρίας των ψυχών που χάνονται.

Είδα ότι οι υπηρέτες του Θεού δεν πρέπει να πηγαίνουν ξανά και ξανά στον ίδιο αγρό για εργασία, αλλά πρέπει να ψάχνουν για ψυχές σε νέες περιοχές. Όσοι είναι ήδη εδραιωμένοι στην αλήθεια δεν πρέπει να απαιτούν τόσα πολλά από την εργασία τους, αλλά θα πρέπει να μπορούν να στέκονται μόνοι τους και να ενισχύουν άλλους γύρω τους την ώρα που οι αγγελιοφόροι του Θεού θα επισκέπτονται τα σκοτεινά και μοναχικά μέρη, παρουσιάζοντας την αλήθεια σε αυτούς που δεν είναι τώρα φωτισμένοι ως προς την παρούσα αλήθεια.

Δυσκολίες μέσα στην Εκκλησία

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές: Καθώς οι πλάνες εξαπλώνονται γρήγορα, θα πρέπει να επιζητούμε να είμαστε άγρυπνοι στο έργο του Θεού και να συνειδητοποιούμε τον καιρό στον οποίο ζούμε. Το σκοτάδι πρόκειται να καλύψει τη γη και το βαθύ σκοτάδι τους ανθρώπους. Και καθώς όλοι γύρω μας περιβαλλόμαστε στο πυκνό αυτό σκοτάδι της πλάνης και της εξαπάτησης, καθίσταται αναγκαίο να αποτινάξουμε την νάρκωση και να ζούμε κοντά στον Θεό, απ' όπου μπορούμε να αντλούμε θεϊκές ακτίνες φωτός και δόξας από την όψη του Ιησού. Καθώς το σκοτάδι βαθαίνει και η πλάνη μεγαλώνει, πρέπει να αποκτήσουμε μια πιο διεξοδική γνώση της αλήθειας και να μπορούμε να αποδείξουμε τη θέση μας μέσα από τις Γραφές.

Θα πρέπει να αγιαστούμε μέσω της αλήθειας, να είμαστε εντελώς αφιερωμένοι στον Θεό και να ζούμε σε αντιστοιχία με αυτό το άγιο που ομολογούμε, ώστε ο Κύριος να μπορεί να διαχέει αυξανόμενο φως πάνω μας και να μπορούμε να βλέπουμε φως με το φως Του και να ενδυναμώνουμε με τη δύναμή Του. Κάθε στιγμή κατά την οποία δεν βρισκόμαστε στο πόστο μας, είμαστε ανοιχτοί στις επιθέσεις του εχθρού και βρισκόμαστε σε μεγάλο κίνδυνο οι δυνάμεις του σκότους να μας υπερνικήσουν. Ο Σατανάς επιβάλλει στους αγγέλους του να επαγρυπνούν και να ανατρέπουν οτιδήποτε μπορούν, για να ανακαλύψουν τις ιδιοτροπίες και τις κεκαλυμμένες αμαρτίες αυτών που διατείνονται την αλήθεια για να ρίξουν σκοτάδι γύρω τους, ώστε να σταματήσουν να είναι άγρυπνοι, να ακολουθήσουν μια πορεία που θα ατιμάσει το έργο που λένε ότι αγαπούν και να φέρουν τη λύπη μέσα στην εκκλησία. Οι ψυχές αυτών των ξεστρατισμένων και απρόσεκτων γίνονται όλο και πιο σκοτεινές και το φως του ουρανού σβήνει πάνω τους. Δεν μπορούν να ανακαλύψουν τις κεκαλυμμένες αμαρτίες τους και ο Σατανάς υφαίνει γύρω τους το δίχτυ του και πέφτουν στην παγίδα του.

Η δύναμή μας είναι ο Θεός. Πρέπει να κοιτούμε σ' Αυτόν για σοφία και καθοδήγηση και κοιτώντας τη δόξα Του, το καλό της εκκλησίας και τη σωτηρία των ψυχών μας, πρέπει να υπερνικήσουμε τις κεκαλυμμένες αμαρτίες μας. Πρέπει ατομικά ο καθένας να φροντίζουμε να κατακτούμε μια νέα νίκη κάθε μέρα. Πρέπει να μάθουμε να στεκόμαστε μόνοι μας και να εξαρτόμαστε ολοκληρωτικά από τον Θεό. Όσο πιο γρήγορα το μάθουμε αυτό τόσο καλύτερα. Ο καθένας ας μάθει που αποτυγχάνει και με πιστότητα να κοιτάει οι αμαρτίες του να μην τον καταβάλλουν, αλλά να κατακτάει τη νίκη πάνω τους. Θα μπορούμε τότε να έχουμε εμπιστοσύνη προς τον Θεό και η εκκλησία θα σωθεί από μεγάλα προβλήματα.

Οι αγγελιοφόροι του Θεού καθώς αφήνουν τα σπίτια τους για να εργαστούν για τη σωτηρία ψυχών, δαπανούν πολύ από τον χρόνο τους εργαζόμενοι για αυτούς που βρίσκονται πολλά χρόνια στην αλήθεια αλλά εξακολουθούν να είναι αδύναμοι, διότι χωρίς λόγο αφήνουν να χαλαρώσουν τα ηνία, σταματούν να είναι άγρυπνοι για τους εαυτούς τους και μερικές φορές, πιστεύω, δελεάζουν τον εχθρό να τους δελεάσει. Βρίσκονται σε κάποια μικρή δυσκολία και δοκιμασία και ο χρόνος των υπηρετών του Κυρίου δαπανάται για να τους επισκεφθούν. Κάθονται για ώρες, ακόμα και ημέρες και οι ψυχές τους θλίβονται και λαβώνονται ακούγοντας τους να μιλάνε συνεχώς για μικρές δυσκολίες και δοκιμασίες, μεγεθύνοντας ο καθένας τους τα δικά του παράπονα ώστε να φαίνονται όσο το δυνατόν πιο σοβαρά φοβούμενοι ότι οι υπηρέτες του Θεού θα τα θεωρήσουν πολύ μικρά για να τα προσέξουν. Αντί να εξαρτώνται από τους υπηρέτες του Κυρίου να τους βοηθήσουν να βγουν από αυτές τις δοκιμασίες, θα πρέπει οι ίδιοι να ταπεινωθούν ενώπιον του Θεού, να νηστεύουν και να προσευχηθούν μέχρις ότου αφαιρεθούν οι δοκιμασίες τους.

Κάποιοι φαίνεται να νομίζουν ότι ο μόνος λόγος για τον οποίο ο Θεός κάλεσε αγγελιοφόρους στον αγρό είναι για να ανταποκρίνονται στα ζητήματά τους και να τους κουβαλούν στα χέρια τους και ότι το πιο σημαντικό μέρος του έργου τους είναι να διευθετούν τις μικρές δοκιμασίες και δυσκολίες που έφεραν πάνω στους εαυτούς τους από ασύνετες ενέργειες και δίνοντας τόπο στον εχθρό και καλλιεργώντας ένα ανένδοτο και γκρινιάρικο πνεύμα προς αυτούς που είναι γύρω τους. Πού είναι όμως τα πεινασμένα πρόβατα όλο εκείνο τον καιρό; Πεινάνε για τον άρτο της ζωής. Αυτοί που γνωρίζουν την αλήθεια και έχουν εγκατασταθεί σ' αυτήν, αλλά δεν την υπακούν, αν το έκαναν θα σώζονταν από πολλές από αυτές τις δοκιμασίες αλλά τώρα συγκρατούν τους αγγελιοφόρους και ο αντικειμενικός σκοπός για τον οποίο ο Θεός τους κάλεσε στον αγρό δεν επιτυγχάνεται. Οι υπηρέτες του Θεού θλίβονται και αποθαρρύνονται με τέτοια πράγματα μέσα στην εκκλησία, όταν όλοι θα πρέπει να προσπαθούν να μην προσθέτουν ούτε το βάρος ενός φτερού στο φορτίο που ήδη κουβαλούν, αλλά να τους βοηθούν με ευχάριστα λόγια και με προσευχή πίστωσης. Πόσο πιο ελεύθεροι θα ήταν, αν όλοι όσοι διατείνονται την αλήθεια αντί να ζητούν τόσα πολλά για τους εαυτούς τους, φρόντιζαν οι ίδιοι τους εαυτούς τους και βοηθούσαν άλλους. Αυτό που συμβαίνει τώρα είναι ότι όταν οι υπηρέτες του Θεού εισέρχονται σε σκοτεινά μέρη όπου η αλήθεια δεν έχει ακόμα διακηρυχθεί, κουβαλούν μαζί τους ένα τραυματισμένο πνεύμα από τις περιπέτες δοκιμασίες των αδελφών τους. Επιπλέον όλων αυτών, θα πρέπει και να αντιμετωπίσουν την απιστία και την προκατάληψη των αντιπιθεμένων και από μερικούς να ποδοπατηθούν.

Πόσο ευκολότερο θα ήταν να επηρεάσει κανείς την καρδιά και πόσο περισσότερο θα δοξαζόταν ο Θεός αν οι υπηρέτες Του ήταν ελεύθεροι από την αποθάρρυνση και τη δοκιμασία, ώστε να έχουν ένα ελεύθερο πνεύμα για να παρουσιάσουν την αλήθεια μέσα στην ομορφιά της. Αυτοί που έχουν γίνει ένοχοι απαιτώντας τόσο μεγάλη εργασία από τους υπηρέτες του Θεού και επιφορτίζοντας τους με δοκιμασίες που είναι για αυτούς να διευθετήσουν, θα πρέπει να δώσουν λογαριασμό στον Θεό για όλο το χρόνο και τα χρήματα που ξόδεψαν για να ικανοποιήσουν τους εαυτούς τους, ευχαριστώντας με αυτόν τον τρόπο τον εχθρό. Θα πρέπει να βρίσκονται σε μια κατάσταση που να μπορούν να προσφέρουν βοήθεια στους αδελφούς τους. Δεν θα πρέπει ποτέ να αναβάλλουν να διευθετήσουν τις δοκιμασίες και τις δυσκολίες τους για να επιφορτίσουν μ' αυτές μια ολόκληρη συνάθροιση ή να περιμένουν μέχρις ότου κάποιος από τους αγγελιοφόρους έρθουν να τις αναλάβουν, αλλά θα πρέπει οι ίδιοι να διορθώσουν τη σχέση τους με τον Θεό, να απομακρύνουν τις δοκιμασίες τους και να προετοιμαστούν όταν θα έρθουν οι εργάτες να τους υποστηρίξουν αντί να τους αποδυναμώνουν.

Η Ελπίδα της Εκκλησίας²⁸

Καθώς τελευταία ψάχνω να βρω ταπεινούς ακόλουθους του πράου και ταπεινού Ιησού, ο νους μου έχει καταπονηθεί πολύ. Πολλοί που διατείνονται ότι επιζητούν την σύντομη έλευση του Χριστού, συμμορφώνονται όλο και πιο πολύ με αυτόν τον κόσμο και αναζητούν όλο και πιο έντονα την επευφημία αυτών που είναι γύρω τους αντί για την επιδοκιμασία του Θεού. Είναι ψυχροί και τυπικοί, όπως ήταν και στις εκκλησίες στις οποίες βρίσκονταν πριν από λίγο καιρό και από τις οποίες έχουν αποχωρήσει. Τα λόγια που απευθύνονται στην εκκλησία της Λαοδικείας περιγράφουν τέλεια την παρούσα κατάστασή τους. (Δες Αποκ. 3:14-20) Δεν είναι *‘ούτε ψυχροί ούτε θερμοί’*, αλλά *‘χλιαροί’*. Αν δεν ακολουθήσουν τη συμβουλή του *‘πιστού και αληθινού Μάρτυρα’* και δεν μετανοήσουν ειλικρινά και αποκτήσουν *‘χρυσό δοκιμασμένο στη φωτιά’*, *‘λευκά ιμάτια’* και *‘κολλύριο’*, θα τους εξεμέσει από το στόμα Του.

28 Από την εφημερίδα ‘Επιθεώρηση’ της 10^{ης} Ιουνίου 1852.

Ο καιρός έχει έρθει όταν ένα μεγάλο μέρος αυτών που κάποτε αγάλλονταν και φώναζαν δυνατά με χαρά ενόψει της άμεσης έλευσης του Κυρίου, βρίσκονται στην ίδια πλευρά με τις εκκλησίες και τον κόσμο που κάποτε τους περιγελούσε επειδή πίστευαν ότι ο Ιησούς επρόκειτο να έρθει και διακινούσαν κάθε μορφής φεύδη για να δημιουργήσουν προκατάληψη απέναντί τους και να καταστρέψουν την επιρροή τους. Τώρα πια, αν κάποιος λαχταράει για τον ζωντανό Θεό, πεινώντας και διψώντας για δικαιοσύνη και ο Θεός του δίνει να αισθανθεί τη δύναμή Του και ικανοποιεί την ποθούσα ψυχή εκκύνοντας πλουσίως την αγάπη Του στην καρδιά του και αν αυτός δοξάζει τον Θεό υμνώντας Τον, θεωρείται πλέον από αυτούς που υποτίθεται ότι πιστεύουν στη σύντομη έλευση του Κυρίου, ως πλανημένος και κατηγορείται ότι έχει υποστεί μεσμερισμό ή ότι διακατέχεται από κάποιο πονηρό πνεύμα.

Πολλοί από αυτούς τους υποτιθέμενους Χριστιανούς, ντύνονται, μιλούν και ενεργούν όπως ο κόσμος και ο μόνος τρόπος να τους ξεχωρίσεις είναι με τα όσα διατείνονται. Αν και διατείνονται ότι περιμένουν τον Χριστό, η ομιλία τους δεν είναι για τον ουρανό αλλά για γήινα πράγματα. *‘Ποιοι πρέπει να είστε εσείς’* θα έπρεπε αυτοί να είναι *‘σε άγια διαγωγή και ευσεβεία’*, που υποστηρίζουν ότι *‘προσμένουν και σπεύδουν στην παρουσία της ημέρας του Θεού’* Β’ Πέτρου 3:11,12. *‘Καθένας που έχει αυτή την ελπίδα επάνω σ’ αυτόν, αγνίζει τον εαυτό του, όπως εκείνος είναι αγνός.’* Α’ Ιωάννου 3:3. Είναι όμως προφανές ότι πολλοί που φέρουν το όνομα αντβεντιστής, μελετούν περισσότερο πως θα διακοσμήσουν το σώμα τους για να είναι αρεστό στα μάτια του κόσμου, απ’ ότι τον Λόγο του Θεού για να μάθουν τι πρέπει να κάνουν για να έχουν την επιδοκιμασία Του.

Τι θα γινόταν αν ο υπέροχος Ιησούς, το πρότυπό μας, έκανε την εμφάνισή Του ανάμεσά τους και γενικά σε αυτούς που υποστηρίζουν ότι είναι θρησκευόμενοι, όπως έκανε κατά την πρώτη Του έλευση; Γεννήθηκε σε έναν στάβλο. Ακολουθήστε τον στη ζωή και τη διακονία Του. Ήταν ένας άνθρωπος θλίψεων, εξοικειωμένος με τη λύπη. Αυτοί οι υποτιθέμενοι Χριστιανοί θα ντρέπονταν για τον πράο και ταπεινό Σωτήρα που φορούσε ένα απλό και χωρίς ραφές ρούχο και δεν είχε που την κεφαλή κλίνη. Η απεγάδιαστη και ολιγαρκής ζωή Του θα τους καταδίκασε, η άγια επισιμότητα Του θα ήταν ένας οδυνηρός περιορισμός μπροστά στην ελαφρότητα και στο μάταιο γέλιο τους, η άδολη ομιλία Του θα αποτελούσε έλεγχο στις δικές τους κοσμικές και άπληστες συζητήσεις, η διακήρυξη της ωμής και αιχμηρής αλήθειας θα αποκάλυπτε τον πραγματικό τους χαρακτήρα και τότε θα επιθυμούσαν να βγάλουν από τη μέση το πράο πρότυπο του υπέροχου Ιησού, το ταχύτερο δυνατόν. Θα ήταν ανάμεσα στους πρώτους που θα προσπαθούσαν να τον παγιδέψουν από τα λόγια Του και να υψώσουν την κραυγή, *‘Σταύρωσον, σταύρωσον Αυτόν.’*

Ας ακολουθήσουμε τον Ιησού όπως με πραότητα κατευθυνόταν προς την Ιερουσαλήμ, όταν *‘ολόκληρο το πλήθος των μαθητών χείροντας να υμνούν τον Θεό μεγαλόφωνα ... λέγοντας: Ευλογημένος ο ερχόμενος βασιλιάς στο όνομα του Κυρίου· ειρήνη στον ουρανό, και δόξα εν υψίστοις. Και μερικοί από τους Φαρισαίους, μέσα από τον όχλο, του είπαν: Δάσκαλε, επίπληξε τους μαθητές σου. Και αποκρινόμενος είπε σ’ αυτούς: **Σας λέω ότι, αν αυτοί σωπάσουν, οι πέτρες θα φωνάζουν.**’* Μια μεγάλη μερίδα από αυτούς που ομολογούν ότι περιμένουν τον Χριστό θα ήταν το ίδιο αυθαδείς όπως και οι Φαρισαίοι που προσπάθησαν να σιγήσουν τους μαθητές και χωρίς αμφιβολία θα άρχιζαν να φωνάζουν, *‘Φανατισμός! Μεσμερισμός! Μεσμερισμός!’* Και οι μαθητές απλώνοντας τα ρούχα τους και τα κλαδιά των φοινικόδεντρων στην οδό, θα θεωρούνταν πολυδάπανοι και αγαλίνωτοι. Ο Θεός όμως θα έχει έναν λαό στη γη, ο οποίος δεν θα είναι τόσο ψυχρός και νεκρός, αλλά θα μπορεί να Τον υμνεί και να Τον δοξάζει. Θα δεχθεί τη δόξα από κάποιους ανθρώπους και αν οι εκλεκτοί Του, αυτοί που τηρούν τις εντολές Του, σιγήσουν, οι ίδιες οι πέτρες θα φωνάξουν.

Ο Ιησούς έρχεται, αλλά όχι όπως στην πρώτη Του έλευση, σαν ένα βρέφος στη Βηθλεέμ, ούτε όπως εισήλθε στην Ιερουσαλήμ, όταν οι μαθητές Του δοξολογούσαν τον Θεό μεγαλόφωνα φωνάζοντας, *‘Ωσαννά’*, αλλά μέσα στη δόξα του Πατέρα μαζί με όλη την ακολουθία των αγίων αγγέλων να Τον συνοδεύει κατά την πορεία Του προς τη γη. Όλος ο ουρανός θα κενωθεί από αγγέλους, ενώ οι άγιοι που θα αναμένουν, θα κοιτούν για Αυτόν και θα ατενίζουν στον ουρανό, όπως οι άνδρες από την Γαλιλαία όταν αναλήφθηκε από το όρος των Ελαιών. Τότε μόνο αυτοί που είναι άγιοι, αυτοί που ακολούθησαν πλήρως το πράο Πρότυπο θα αναφωνήσουν με εκστατική χαρά καθώς θα Τον ατενίζουν, *‘Να, αυτός είναι ο Θεός μας· τον περιμέναμε, και θα μας σώσει.’* Και θα μεταμορφωθούν *‘σε μια στιγμή, σε χρόνο ανοιγοκλεισίματος του ματιού, στην έσχατη σάλπιγγα’*, αυτή τη σάλπιγγα που θα ξυπνήσει τους κεκοιμημένους αγίους και θα τους καλέσει από τα χωμάτινα κρεβάτια τους, ενδεδυμένους με ένδοξη αθανασία και φωνάζοντας, *‘Νίκη! Νίκη πάνω στον θάνατο και στον Αδη!’* Οι μεταμορφωμένοι άγιοι αρπάζονται τότε πάνω μαζί με τους αγγέλους σε συνάντηση του Ιησού στον αέρα, για να μην χωριστούν ποτέ ποια από το πρόσωπο της αγάπης τους.

Μπροστά σε μια τέτοια προσδοκία ενώπιον μας όπως αυτή, σε μια τέτοια λαμπρή ελπίδα, σε μια τέτοια απολύτρωση που ο Χριστός εξαγόρασε για εμάς με το ίδιο το αίμα Του, θα πρέπει να σιγήσουμε; Δεν θα πρέπει να δοξολογούμε τον Θεό μεγαλόφωνα, όπως έκαναν οι μαθητές όταν ο Ιησούς εισήλθε στην Ιερουσαλήμ; Δεν είναι η προσδοκία μας πολύ πιο ένδοξη από εκείνων; Ποιος είναι λοιπόν αυτός που τολμάει

να μας απαγορέψει να δοξολογούμε τον Θεό μεγαλόφωνα, όταν έχουμε μια τέτοια ελπίδα, μεγάλη με αθανασία και γεμάτη δόξα; Δοκιμάσαμε τη δύναμη του κόσμου που πρόκειται να έρθει και ποθούμε περισσότερο. Όλη μου η ύπαρξη φωνάζει προς τον ζωντανό Θεό και δεν θα μείνω ικανοποιημένη μέχρι που να γεμίσω με όλη την πληρότητά Του.

Προετοιμασία για την Έλευση του Χριστού²⁹

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές: Πιστεύουμε με όλη μας την καρδιά ότι ο Χριστός έρχεται σύντομα και ότι έχουμε τώρα το τελευταίο μήνυμα ελέους που μπορεί να δοθεί ποτέ προς έναν ένοχο κόσμο; Είναι το παράδειγμά μας αυτό που θα έπρεπε να είναι; Μέσω της ζωής και των αγίων λόγων μας, δείχνουμε σε αυτούς που είναι γύρω μας ότι προσμένουμε την επιφάνεια της δόξας του Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού, ο οποίος θα μεταμορφώσει αυτά τα αχρεία σώματα και θα τα διαμορφώσει όπως το δικό Του ένδοξο σώμα; Φοβάμαι ότι δεν πιστεύουμε και δεν συνειδητοποιούμε αυτά τα πράγματα όπως θα οφείλαμε. Αυτοί που πιστεύουν τις σημαντικές αλήθειες που υποστηρίζουμε, θα πρέπει να ενεργούν σύμφωνα με την πίστη τους. Υπάρχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον για διασκεδάσεις και πράγματα που μεταθέτουν την προσοχή μας σε αυτόν τον κόσμο. Ο νους αφήνεται να τρέχει για πολύ ώρα πάνω στην ενδυμασία και η γλώσσα καταπιάνεται πολύ συχνά σε ελαφρές και ασήμαντες συζητήσεις οι οποίες διαψεύδουν τα όσα υποστηρίζουμε, διότι τα λόγια μας δεν είναι προς τον ουρανό απ' όπου και προσμένουμε τον Σωτήρα.

Άγγελοι μας παρακολουθούν και μας προστατεύουν και εμείς συχνά λυπούμαι αυτούς τους αγγέλους επιδιδόμενοι σε ασήμαντες συζητήσεις, σε επιπολαιότητες και σε αστειότητες και επίσης βυθιζόμενοι σε μια κατάσταση στην οποία είμαστε απρόσεκτοι και ναρκωμένοι. Ακόμα και αν περιστασιακά καταβάλλουμε προσπάθεια για τη νίκη και την κατακτούμε, αν όμως δεν τη διαφυλάσσουμε αλλά βυθιζόμαστε στην ίδια κατάσταση απροσεξίας και αδιαφορίας, ανίκανοι να αντέξουμε πειρασμούς και να αντισταθούμε στον εχθρό, δεν αντέχουμε τη δοκιμή της πίστης μας που είναι πιο πολύτιμη και από τον χρυσό. Δεν υποφέρουμε για χάρη του Χριστού ούτε καυχόμαστε στις θλίψεις.

Υπάρχει μεγάλη έλλειψη Χριστιανικού σθένους και υπηρεσίας προς τον Θεό για λόγους αρχής. Δεν πρέπει να επιδιώκουμε να ευχαριστούμε και να ικανοποιούμε τον εαυτό μας, αλλά να τιμούμε και να δοξάζουμε τον Θεό σε ότι και να κάνουμε να έχουμε την προσοχή μας στραμμένη μόνο στη δόξα Του. Αν αφήναμε τις καρδιές μας να εμπνευστούν με τα ακόλουθα σημαντικά λόγια και τα είχαμε πάντα στο μυαλό μας, δεν θα πέφαμε τόσο συχνά σε πειρασμό και τα λόγια μας θα ήταν λίγα και καλά επιλεγμένα: *‘Αυτός, όμως, τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας· ταλαιπωρήθηκε για τις ανομίες μας· η τιμωρία, που έφερε τη δική μας ειρήνη, ήταν επάνω σ' αυτόν· και διαμέσου των πληγών του γιατρευτήκαμε εμείς.’* *‘Για κάθε αργόν λόγο, που θα μιλούσαν οι άνθρωποι, θα λογοδοτήσουν γι' αυτόν κατά την ημέρα τής κρίσης.’* *‘Εσύ είσαι ο Θεός, που με είδες.’*

Δεν θα μπορούσαμε να σκεφτόμαστε αυτά τα σημαντικά λόγια και να φέρνουμε στο μυαλό μας τα πάθη του Ιησού ώστε εμείς οι φτωχοί αμαρτωλοί να μπορούμε να λάβουμε χάρη και να εξαγοραστούμε στον Θεό μέσω του πολύτιμου αίματός Του, χωρίς να αισθανόμαστε ιερή αυτοσυγκράτηση πάνω μας και μια ειλικρινή επιθυμία να υποφέρουμε γι Αυτόν που υπέφερε και υπέμεινε τόσο πολύ για εμάς. Αν μένουμε σε αυτά τα πράγματα, ο αγαπητός εαυτός μαζί με την αξιοπρέπειά του θα ταπεινωθεί και η θέση του θα καταληφθεί από μια παιδική απλότητα η οποία θα προκαλέσει την αποδοκιμασία των άλλων και η οποία δεν θα μπορεί εύκολα να προκληθεί. Ένα αυτόβουλο πνεύμα δεν θα μπορεί να έρθει τότε για να κυβερνήσει την ψυχή.

Η χαρά και η παρηγοριά του αληθινού χριστιανού πρέπει και θα είναι στον ουρανό. Οι ποθούσες ψυχές εκείνων που έχουν δοκιμάσει από τη δύναμη του κόσμου που θα έρθει και έχουν γευτεί τις ουράνιες χαρές, δεν πρόκειται να ικανοποιηθούν από τα πράγματα της γης. Αυτοί θα βρουν αρκετά να κάνουν στον ελεύθερο χρόνο τους. Οι ψυχές τους θα εκταθούν προς τον Θεό. Εκεί που είναι ο θησαυρός, εκεί θα είναι η καρδιά, θα διατηρούν γλυκιά επικοινωνία με τον Θεό που αγαπούν και προσκυνούν. Η αναψυχή τους θα είναι κατευθύνοντας τη σκέψη τους στον θησαυρό τους, την Αγία Πόλη, την ανακαίνιση της γης, το αιώνιο σπίτι τους. Και ενώ θα συλλογίζονται αυτά τα πράγματα τα οποία είναι υψηλά, καθαρά και άγια, ο ουρανός θα έρχεται κοντά και θα νοιώθουν τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος και αυτό θα τείνει να τους απομακρύνει ολοένα και περισσότερο από τον κόσμο και θα κάνει η παρηγοριά τους και η κύρια χαρά τους να είναι τα πράγματα του ουρανού, το γλυκό τους σπίτι. Η δύναμη της έλξης προς τον Θεό και τον ουρανό θα είναι τότε τόσο μεγάλη ώστε τίποτε δεν θα μπορεί να παρασύρει το μυαλό τους από τον μεγάλο στόχο να διασφαλίσουν τη σωτηρία της ψυχής και να τιμούν και να δοξάζουν τον Θεό.

29 Από την ‘Επιθεώρηση’ της 17ης Φεβρουαρίου 1853

Καθώς συνειδητοποιώ τα πόσα έχουν γίνει για μας για να δικαιωθούμε, οδηγούμαι να αναφωνήσω, Ω, τι αγάπη, τι θαυμαστή αγάπη, έχει ο Υιός του Θεού για εμάς τους φτωχούς αμαρτωλούς! Πρέπει εμείς να μένουμε νωθροί και αμελείς, όταν γίνονται τα πάντα που θα μπορούσαν να γίνουν για τη σωτηρία μας; Όλος ο ουρανός ενδιαφέρεται για μας. Θα πρέπει να είμαστε δραστήριοι και άγρυπνοι για να αποτείνουμε τιμή, δόξα και λατρεία σε Αυτόν που είναι υψηλός και μέγας. Από τις καρδιές μας θα πρέπει να ρέει αγάπη και ευγνωμοσύνη σε Αυτόν ο οποίος είναι τόσο πλήρης αγάπης και συμπόνιας για εμάς. Με τις ζωές μας πρέπει να τον τιμούμε και με τον αγνό και άγιο λόγο μας να δείχνουμε ότι αυτός ο κόσμος δεν είναι το σπίτι μας αλλά ότι είμαστε πάροικοι και παρεπίδημοι εδώ, ταξιδεύοντας προς μια καλύτερη χώρα.

Πολλοί που διατείνονται το όνομα του Χριστού και ισχυρίζονται ότι προσδοκούν την γρήγορη έλευσή Του, δεν γνωρίζουν τι σημαίνει να υποφέρεις για χάρη του Χριστού. Οι καρδιές τους δεν είναι μαλακωμένες από τη χάρη και δεν έχουν νεκρώσει τον εαυτό τους, γεγονός που φαίνεται συχνά με διάφορους τρόπους. Την ίδια στιγμή λένε ότι έχουν δοκιμασίες. Όμως η κύρια αιτία των δοκιμασιών τους, είναι ότι η καρδιά δεν έχει υποταχθεί, πράγμα που κάνει τον εαυτό τόσο ευαίσθητο ώστε αυτός να οργίζεται συχνά. Αν αυτοί μπορούσαν να συνειδητοποιήσουν τι σημαίνει να είσαι ταπεινός ακόλουθος του Χριστού, ένας αληθινός χριστιανός, θα ξεκινούσαν να εργάζονται ενθέρμως και θα ξεκινούσαν σωστά. Πρώτα θα πέθαιναν ως προς τον εαυτό τους, μετά θα ήταν σταθεροί στην προσευχή τους και θα έλεγχαν κάθε επιθυμία της καρδιάς. Αφήστε την αυτοπεποίθησή σας και την αίσθηση αυτάρκειας που έχετε αδελφοί και ακολουθείστε το πράο Πρότυπο. Συνεχώς να έχετε τον Ιησού στο μυαλό σας, διότι είναι το παράδειγμα σας και πρέπει να βαδίζετε στα βήματά Του. Κοιτάξτε προς τον Ιησού, τον αρχηγό και τελειωτή της πίστης μας, ο οποίος για την χαρά που ήταν μπροστά Του υπέμεινε τον σταυρό, καταφρονώντας τη ντροπή. Υπέμεινε την αντιλογία των αμαρτωλών απέναντί Του. Αυτός, εξαιτίας των αμαρτιών μας, ήταν κάποτε το πράο, φονευμένο αρνίο που τραυματίστηκε, ταλαιπωρήθηκε, χτυπήθηκε και βασανίστηκε,

Ας υποφέρουμε λοιπόν με χαρά κάτι για χάρη του Ιησού, σταυρώνετε τον εαυτό καθημερινά και γίνετε κοινωνοί των παθημάτων του Ιησού εδώ, ώστε να γίνετε κοινωνοί της δόξας Του μαζί Του και να στεφανωθείτε με δόξα, τιμή, αθανασία και αιώνια ζωή.

Πιστότητα κατά τις Κοινωνικές Συναντήσεις

Ο Κύριος μου έδειξε ότι οι σαββατιστές θα πρέπει να δείχνουν μεγάλη μέριμνα ώστε να διατηρούν τις συναντήσεις τους και να τις κάνουν ενδιαφέρουσες. Υπάρχει μεγάλη ανάγκη να δείχνουμε μεγαλύτερο ενδιαφέρον και ενεργητικότητα προς αυτήν την κατεύθυνση. Όλοι θα πρέπει να έχουν κάτι να πουν για τον Κύριο, διότι κάνοντας το αυτό θα ευλογηθούν. Ένα βιβλίο ενθύμησης γράφεται γι αυτούς που δεν εγκαταλείπουν να συναθροίζονται, αλλά μιλούν συχνά ο ένας στον άλλον. Το υπόλοιπο πρέπει να υπερνικήσει μέσω του αίματος του Αρνίου και του λόγου της μαρτυρίας τους. Κάποιοι περιμένουν να υπερνικήσουν μόνο μέσω του αίματος του Αρνίου, χωρίς αυτοί να κάνουν καμία ιδιαίτερη προσπάθεια. Είδα ότι ο Θεός έχει δείξει έλεος σε μας δίνοντας μας τη δύναμη του λόγου. Μας έδωσε γλώσσα και είμαστε υπόλογοι σε Αυτόν για το πως τη χρησιμοποιούμε. Πρέπει να δοξάζουμε τον Θεό με το στόμα μας, μιλώντας προς τιμήν της αλήθειας και του απεριόριστου ελέους Του και να υπερνικούμε με τον λόγο της μαρτυρίας μας μέσω του αίματος του Αρνίου.

Δεν πρέπει να ερχόμαστε στη συνάθροιση και να παραμένουμε σιωπηλοί. Αυτοί που ο Κύριος ενθυμείται είναι μόνο αυτοί που συναθροίζονται για να μιλήσουν για την τιμή, τη δόξα και τη δύναμή Του. Πάνω σ' αυτούς αναπαύεται η ευλογία του Θεού και αυτοί θα αναπαυτούν. Αν όλοι κινούνταν όπως θα έπρεπε, δεν θα χανόταν πολύτιμος χρόνος και δεν θα χρειάζονταν μομφές για μακριές προσευχές και προτροπές, αλλά όλος ο χρόνος θα καταλαμβάνονταν από σύντομες, στοχευμένες μαρτυρίες και προσευχές. Ζητείστε, πιστέψτε και λάβετε. Υπάρχει πολλή κοροϊδία προς τον Κύριο, πολλές προσευχές που δεν είναι προσευχή και οι οποίες κουράζουν τους αγγέλους και δυσχεραίνουν τον Θεό, πολλά μάταια και χωρίς νόημα αιτήματα. Πρώτα πρέπει να νοιώσουμε την ανάγκη και μετά να ζητήσουμε από τον Θεό τα πράγματα που χρειαζόμαστε, πιστεύοντας ότι μας τα δίνει, ακόμα και την ίδια στιγμή που του τα ζητούμε και τότε η πίστη μας θα αυξηθεί, όλοι θα οικοδομηθούν, οι αδύναμοι θα δυναμώσουν και οι αποθαρρυσμένοι και οι απογοητευμένοι θα κοιτάζουν ψηλά και θα πιστέψουν ότι ο Θεός ανταμείβει όλους όσους με επιμέλεια Τον εκζητούν.

Πολλοί αποφεύγουν τη συνάθροιση επειδή δεν έχουν τίποτα νεότερο να πουν και αν μιλήσουν θα πρέπει να επαναλάβουν τα ίδια. Είδα ότι αυτό οφείλεται κατά βάθος στην υπερηφάνεια και ότι ο Θεός και οι άγγελοι παρακολουθούσαν τις μαρτυρίες των αγίων και ήταν ευχαριστημένοι και δοξάζονταν από την επανάληψή

τους εβδομαδιαίως. Ο Κύριος αγαπά την απλότητα και την ταπεινότητα, δυσανεστέται όμως και οι άγγελοι λυτούνται όταν οι διατεινόμενοι κληρονόμοι του Θεού και συγκληρονόμοι του Ιησού, ανέχονται να σπαταλιέται ο χρόνος κατά τις συναντήσεις τους.

Αν οι αδελφοί και οι αδελφές βρίσκονταν στη θέση που θα έπρεπε να είναι, δεν θα χάνονταν και δεν θα ήξεραν να πουν κάτι προς τιμήν του Ιησού, ο οποίος κρεμάστηκε στον σταυρό του Γολγοθά για τις αμαρτίες τους. Αν αγαπούσαν περισσότερο να συνειδητοποιούν τη συγκατάθεση του Θεού να δώσει τον αγαπητό Υιό Του να γίνει θυσία για τις αμαρτίες και τις παραβάσεις μας και τα πάθη και την αγωνία του Ιησού να δημιουργήσει ένα δρόμο διαφυγής για τον ένοχο άνθρωπο ώστε να μπορέσει να δεχθεί συγχώρηση και να ζήσει, θα ήταν περισσότερο έτοιμοι να εκθειάσουν και να μεγαλύνουν τον Ιησού. Δεν θα μπορούσαν να μείνουν αδρανείς αλλά με ευχαριστία και ευγνωμοσύνη θα μιλούσαν για τη δόξα Του και θα έλεγαν για τη δύναμή Του. Και κάνοντας το αυτό θα δέχονταν τις ευλογίες του Θεού. Ακόμα και αν επαναλάμβαναν το ίδιο θέμα, ο Θεός θα δοξάζονταν. Ο άγγελος μου έδειξε αυτούς που δεν σταματούσαν ούτε μέρα ούτε νύχτα να φωνάζουν, 'Άγιος, άγιος, Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτορας.' 'Συνεχής επανάληψη', είπε ο άγγελος, 'ο Θεός δοξάζεται από αυτό.' Αν και μπορούμε να λέμε την ίδια ιστορία ξανά και ξανά, ο Θεός δοξάζεται από αυτό, και δείχνει ότι δεν είμαστε χωρίς επίγνωση της καλοσύνης Του και του ελέους Του προς εμάς.

Είδα ότι οι κατ' όνομα εκκλησίες έχουν πέσει, ότι η ψυχρότητα και ο θάνατος βασιλεύουν ανάμεσά τους. Αν ακολουθούσαν τον Λόγο του Θεού, θα ταπεινώνονταν. Παρακάμπτουν όμως το έργο του Κυρίου. Είναι πολύ ταπεινωτικό γι αυτούς όταν συναντώνται να επαναλαμβάνουν το ίδιο απλό θέμα της καλοσύνης του Θεού και μελετούν ώστε να πάρουν κάτι καινούργιο, κάτι μεγάλο και να έχουν τα λόγια τους κύρος και να είναι αρεστά στον άνθρωπο, και έτσι το Πνεύμα του Θεού τους αφήνει. Όταν ακολουθούμε την ταπεινή οδό της Αγίας Γραφής, το Πνεύμα του Θεού θα ενεργεί. Όλα θα βρίσκονται σε γλυκιά αρμονία, αν ακολουθούμε την ταπεινή οδό της αλήθειας, εξαρτώμενοι εξ ολοκλήρου από τον Θεό και τότε δεν θα υπάρχει κίνδυνος να επηρεαστούμε από πονηρούς αγγέλους. Είναι όταν οι ψυχές παρακάμπτουν το Πνεύμα του Θεού, κινούμενοι με τις δικές τους δυνάμεις, τότε δέχονται τα χτυπήματα του Σατανά.

Οι υποχρεώσεις παρουσιάζονται στον Λόγο του Θεού και η εκτέλεσή τους θα κρατήσει τους ανθρώπους του Θεού ταπεινούς και χωριστούς από τον κόσμο και από τα πιασμάτα, όπως συμβαίνει στις κατ' όνομα εκκλησίες. Το νίμιμο των ποδών και η συμμετοχή στο δείπνο του Κυρίου θα πρέπει να γίνεται συχνότερα. Ο Ιησούς μας έδωσε το παράδειγμα και μας είπε να κάνουμε όπως κι Εκείνος έκανε. Είδα ότι το παράδειγμα Του θα πρέπει να ακολουθείται με τη μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια. Όμως οι αδελφοί και οι αδελφές δεν κινούνται πάντα όσο φρόνιμα θα έπρεπε με αποτέλεσμα να δημιουργείται σύγχυση. Θα πρέπει να εισαχθεί σε καινούργια μέρη με προσοχή και σοφία, ειδικά εκεί όπου οι άνθρωποι δεν είναι πληροφορημένοι σχετικά με το παράδειγμα και τη διδασκαλία του Κυρίου πάνω στο σημείο αυτό και όπου υπάρχει προκατάληψη απέναντί του. Πολλές ειλικρινείς ψυχές, μέσω της επιρροής παλαιότερων δασκάλων τους οποίους εμπιστεύονταν, είναι πολύ προκατειλημμένες εναντίον αυτού του σαφούς καθήκοντος και το θέμα αυτό θα πρέπει να παρουσιάζεται σε αυτούς στον κατάλληλο χρόνο και με τον κατάλληλο τρόπο.

Δεν υπάρχει κάποιο παράδειγμα μέσα στον Λόγο όπου οι άνδρες αδελφοί πλένουν τα πόδια των γυναικών αδελφών³⁰, αλλά υπάρχει παράδειγμα κατά το οποίο οι αδελφές έπλυναν τα πόδια ανδρών αδελφών. Η Μαρία έπλυνε τα πόδια του Ιησού με δάκρυα και τα σκούπισε με τα μαλλιά του κεφαλιού της. (Δες επίσης Α' Τιμ. 5:10) Είδα ότι ο Κύριος παρακίνησε αδελφές να πλένουν τα πόδια αδελφών και ότι αυτό ήταν σύμφωνο με την τάξη του ευαγγελίου. Όλοι θα πρέπει να κινούνται με κατανόηση και να μην κάνουν το νίμιμο το ποδών μια κουραστική τελετή.

Ο ιερός χαιρετισμός που αναφέρεται στο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού από τον απόστολο Παύλο, θα πρέπει πάντα να αντιμετωπίζεται σύμφωνα με αληθινό του χαρακτήρα. Είναι ένα άγιο φίλημα.³¹ Θα πρέπει να θεωρείται σαν ένα σημάδι αδελφοσύνης ανάμεσα στους χριστιανούς αδελφούς, όταν χωρίζουν και όταν συναντώνται ξανά μετά από χωρισμό εβδομάδων ή μηνών. Στην Α' Θεσ. 5:26 ο Παύλος λέει: 'Χαιρετήστε όλους τους αδελφούς με άγιο φίλημα.' Στο ίδιο κεφάλαιο αναφέρει: 'Από κάθε είδους κακό να απέχετε.' Δεν υπάρχει τίποτα κακό όταν δίνεται ένα άγιο φίλημα στον κατάλληλο χρόνο και τόπο.

Είδα ότι το ισχυρό χέρι του εχθρού έχει τεθεί εναντίον του έργου του Θεού και θα πρέπει να επιστρατευτεί η βοήθεια και η δύναμη όλων όσων αγαπούν το έργο της αλήθειας. Μεγάλο ενδιαφέρον πρέπει να δοθεί από αυτούς στο να υποστηρίξουν τα χέρια αυτών που υπηρετούν την αλήθεια, ώστε μέσω συνεχούς αγρυπνίας να μπορέσουν να κλείσουν έξω τον εχθρό. Όλοι θα πρέπει να ένα, ενωμένοι στο έργο. Κάθε ενέργεια της ψυχής θα πρέπει να είναι ξύπνια, διότι αυτό που γίνεται πρέπει να γίνει γρήγορα.

30 Δες το Παράρτημα.

31 Δες το Παράρτημα.

Είδα τότε τον τρίτο άγγελο. Είπε ο συνοδός άγγελος, *‘Φοβερό είναι το έργο του. Τρομερή είναι η αποστολή του. Είναι ο άγγελος που θα ξεχωρίσει το σιτάρι από τα ζιζάνια και θα σφραγίσει ή συλλέξει το σιτάρι για την αποθήκη του ουρανού. Αυτά τα πράγματα θα πρέπει να απορροφήσουν όλο το νου, όλη την προσοχή.’*

Προς τους άπειρους

Κάποιοι, είδα, δεν συναισθάνονται συνειδητά τη σπουδαιότητα της αλήθειας ή της επίδρασή της και κινούμενοι από τον αυθορμητισμό της στιγμής ή από ενθουσιασμό, ακολουθούν συχνά τα συναισθήματά τους και αγνοούν την τάξη της εκκλησίας. Αυτοί φαίνεται να πιστεύουν ότι η θρησκεία συνίσταται κυρίως στο να κάνουν θόρυβο.³² Κάποιοι που μόλις δέχθηκαν την αλήθεια του μηνύματος του τρίτου αγγέλου είναι έτοιμοι να επιπλήξουν και να κάνουν τους δασκάλους σε αυτούς που έχουν εδώ και πολλά χρόνια εδραιωθεί στην αλήθεια και οι οποίοι υπέφεραν για χάρη της και ένοιωσαν την καθαγιαστική της δύναμη, Αυτοί που είναι τόσο φουσκωμένοι από τον εχθρό θα πρέπει να νοιώσουν την καθαγιαστική επιρροή της αλήθειας και να αποκτήσουν μια συνειδητή αίσθηση του πως αυτή τους βρήκε *‘ταλαίπωρους, και ελεεινούς, και φτωχούς, και τυφλούς και γυμνούς’*. Όταν η αλήθεια αρχίζει να τους αγνίζει και να καθαρίζει τα άχρηστα, την ακαθαρσία, όπως σίγουρα θα κάνει αν γίνει αποδεκτή με αγάπη, αυτός που έχει αυτό το μεγάλο έργο να γίνει για αυτόν δεν θα αισθάνεται ότι είναι πλούσιος και ότι πλούτισε και ότι δεν έχει ανάγκη από τίποτε.

Αυτοί που διατείνονται την αλήθεια και νομίζουν ότι τα ξέρουν όλα, πριν καλά καλά γνωρίσουν τις πρώτες της αρχές και που μπαίνουν μπροστά για να καταλάβουν τη θέση των δασκάλων και επιπλήττουν αυτούς που για χρόνια στέκονταν άκαμπτοι για την αλήθεια, δείχνουν καθαρά ότι δεν έχουν καμία γνώση της αλήθειας και δεν γνωρίζουν τις επιδράσεις της, διότι αν γνώριζαν οτιδήποτε για την καθαγιαστική της δύναμη, θα έφερναν ειρηνικούς καρπούς δικαιοσύνης και θα ταπεινώνονταν κάτω από τη γλυκιά και ισχυρή της επιρροή. Θα έκαναν καρπό προς δόξαν Θεού και θα καταλάβαιναν τι έκανε η αλήθεια για αυτούς και θα θεωρούσαν τους άλλους καλύτερους από αυτούς.

Είδα ότι το υπόλοιπο δεν ήταν προετοιμασμένο για τα όσα πρόκειται να έρθουν πάνω στη γη. Το μυαλό των περισσοτέρων από αυτούς διατείνονται ότι έχουμε το τελευταίο μήνυμα, ήταν κάτω από νάρκωση και λήθαργο. Ο συνοδός άγγελος φώναξε με μεγάλη σοβαρότητα, *‘Ετοιμαστείτε! ετοιμαστείτε! ετοιμαστείτε!’* διότι ο φλογερός θυμός του Κυρίου θα έρθει σύντομα. *‘Η οργή του θα εκχυθεί ανόθευτη από έλεος και δεν είστε έτοιμοι. Σχίστε την καρδιά και όχι το ένδυμα. Το υπόλοιπο πρέπει να κάνει ένα μεγάλο έργο. Πολλοί από αυτούς ασχολούνται με τις μικρές δοκιμασίες τους.’* Είπε ο άγγελος, *‘Λεγεώνες πονηρών αγγέλων είναι γύρω σας και προσπαθούν να διαχύσουν το φοβερό σκοτάδι τους ώστε να παγιδευτείτε και να πέσετε. Ανέχεστε το μυαλό σας να παρασύρεται πολύ συχνά από το έργο της προετοιμασίας και από τις πολύ σημαντικές αλήθειες των εσχάτων αυτών ημερών. Ασχολείστε και με τις μικρές δοκιμασίες ακόμα και με τη μικρότερη λεπτομέρεια αυτών των μικρών δοκιμασιών, για να τις εξηγήσετε προς ικανοποίηση του ενός ή του άλλου.’* Οι συζητήσεις μεταξύ των μερών παρατείνονται με τις ώρες και δεν χάνεται μόνο ο χρόνος τους, αλλά και οι υπηρετές του Θεού κρατούνται εκεί για να τις ακούσουν, όταν μάλιστα οι καρδιές και των δύο μερών είναι μη υποταγμένες στη χάρη. Αν η υπερηφάνεια και ο εγωισμός αφαιρούνταν, πέντε λεπτά θα ήταν αρκετά για να απομακρύνουν τις περισσότερες δυσκολίες. Οι άγγελοι θλίβονται και ο Θεός δυσαρεστείται με τις ώρες που δαπανώνται για να δικαιολογήσουμε τον εαυτό μας. Είδα ότι ο Θεός δεν θα σκύψει για να ακούσει μακρές δικαιολογίες και δεν επιθυμεί οι υπηρετές να κάνουν το ίδιο και έτσι να χάνεται πολύτιμος χρόνος που θα μπορούσε να δαπανηθεί δείχνοντας στους παραβάτες τα λάθη των δρόμων τους και τραβώντας ψυχές από τη φωτιά.

Είδα ότι οι άνθρωποι του Θεού είναι πάνω στο μαγεμένο έδαφος και ότι κάποιοι έχουν χάσει κάθε αίσθηση της έλλειψης χρόνου και της αξίας της ψυχής. Ανάμεσα στους σαββατιστές, γλίστρησε η υπερηφάνεια, υπερηφάνεια στην ενδυμασία και στην εμφάνιση. Είπε ο άγγελος, *‘Οι σαββατιστές θα πρέπει να πεθάνουν ως προς τον εαυτό, να πεθάνουν ως προς την υπερηφάνεια και την αγάπη της επιδοκιμασίας.’*

Αλήθεια, σώζουσα αλήθεια, θα πρέπει να δοθεί στους ανθρώπους που πεινάνε και βρίσκονται μέσα στο σκοτάδι. Είδα ότι πολλοί προσεύχονταν στον Θεό να τους ταπεινώσει. Αν όμως ο Θεός απαντούσε στις προσευχές τους, αυτό θα γινόταν μέσω τρομερών πραγμάτων δικαιοσύνης. Είναι δική τους υποχρέωση να ταπεινώσουν τους εαυτούς τους. Είδα ότι αν γινόταν ανεκτή να εισέλθει η αυτοεξύψωση, αυτό θα οδηγούσε με βεβαιότητα κάποιες ψυχές να παραστρατήσουν και αν δεν την υπερνικούσαν αυτή θα τους κατέστρεφε. Όταν κάποιος αρχίζει να υψώνεται στα μάτια του και νομίζει ότι μπορεί να κάνει κάτι, το Πνεύμα του Θεού

32 Δες το Παράρτημα

αποσύρεται και συνεχίζει με τις δικές του δυνάμεις μέχρι να εκπέσει. Είδα ότι ένας άγιος αν ήταν σωστός θα μπορούσε να μετακινήσει το χέρι του Θεού, ενώ μια ομάδα μαζί αν ήταν λάθος θα ήταν αδύναμοι και δεν θα μπορούσαν να κάνουν τίποτα.

Πολλοί έχουν ανυπότακτες, απατείνωτες καρδιές και σκέφτονται περισσότερο για τα μικρά τους παράπονα και τις δοκιμασίες παρά για τις ψυχές των αμαρτωλών. Αν είχαν κατά νου τη δόξα του Θεού θα ενδιαφέρονταν για τις ψυχές που χάνονταν γύρω τους και καθώς θα συνειδητοποιούσαν την επικίνδυνη κατάσταση στην οποία βρίσκονταν, θα εδραιώνονταν με ισχύ, εξασκώντας πίστη προς τον Θεό και θα υποστήριζαν τα χέρια των υπηρετών Του, ώστε εκείνοι με θάρρος και με αγάπη να διακηρύξουν την αλήθεια και να προειδοποιήσουν ψυχές να την δεχθούν, πριν η γλυκιά φωνή του ελέους σταματήσει να ακούγεται. Είπε ο άγγελος, *‘Αυτοί που μεταχειρίζονται το όνομά Του δεν είναι έτοιμοι.’* Είδα ότι οι επτά τελευταίες πληγές έρχονταν πάνω στα ακάλυπτα κεφάλια των ασεβών και τότε αυτοί που τους εμπόδισαν, θα ακούσουν τους πικρούς ονειδισμούς των αμαρτωλών και οι καρδιές τους θα σβήσουν μέσα τους.

Είπε ο άγγελος: *‘Μαζεύετε τα ψίχουλα, ασχολούμενοι με τις μικρές δοκιμασίες και το αποτέλεσμα είναι οι αμαρτωλοί να χάνονται.’* Ο Θεός είναι διατεθειμένος να εργαστεί στις συναντήσεις μας και είναι η ευχαρίστησή Του να εργάζεται. Ο Σατανάς όμως λέει: *‘Θα εμποδίσω το έργο.’* Οι εκπρόσωποί του λένε, *‘Αμήν’*. Πιστοί που υποστηρίζουν την αλήθεια, ασχολούνται με τις μηδαμινές τους δοκιμασίες και δυσκολίες τις οποίες ο Σατανάς έχει μεγεθύνει στο μυαλό τους. Ο χρόνος χάνεται και δεν μπορεί ποτέ να αναπληρωθεί. Οι εχθροί της αλήθειας έχουν δει την αδυναμία μας, ο Θεός έχει λυπηθεί, ο Χριστός έχει τραυματιστεί. Ο σκοπός του Σατανά πραγματοποιείται, τα σχέδιά του πετυχαίνουν και θριαμβεύει.

Απάρνηση του εαυτού

Είδα ότι υπήρχε κίνδυνος για τους αγίους όταν κάνουν πολύ μεγάλες προετοιμασίες για τα συνέδρια και ότι κάποιος έχουν επιβαρυνθεί πάρα πολύ υπηρετώντας και ότι θα πρέπει να αρνηθούμε την όρεξη. Υπάρχει και ο κίνδυνος κάποιος να παρευρίσκονται στις συναντήσεις για τους άρτους και τα ψάρια. Είδα ότι όλοι αυτοί που ικανοποιούν τους εαυτούς τους χρησιμοποιώντας αυτό το βρομερό χόρτο, τον καπνό, θα πρέπει να το αφήσουν κατά μέρος και να χρησιμοποιήσουν τα χρήματά τους σε έναν καλύτερο σκοπό. Θυσία κάνουν αυτοί που στερούν τους εαυτούς τους από κάποια απόλαυση και παίρνουν τα χρήματα που χρησιμοποιούσαν για να ικανοποιήσουν την όρεξη και τα τοποθετούν στο θησαυροφυλάκιο του Θεού. Όπως έγινε με τα δύο λεπτά της χήρας, ο Θεός θα προσέξει αυτά τα δώρα. Το ποσό μπορεί να είναι μικρό, αν όμως όλοι το έκαναν αυτό, το αποτέλεσμα θα ήταν ορατό στο ταμείο. Αν όλοι μελετούσαν με ποιο τρόπο θα έκαναν οικονομία στα ενδύματα που φοράνε, στερώνοντας τους εαυτούς τους από κάποια πράγματα που δεν είναι στην πραγματικότητα αναγκαία και άφηναν κατά μέρος κάποια άχρηστα και βλαβερά πράγματα όπως το τσάι και τον καφέ, προσφέροντας στο έργο το αντίτιμό τους, θα δέχονταν πολύ περισσότερες ευλογίες εδώ και μια ανταμοιβή στον ουρανό. Πολλοί νομίζουν ότι επειδή ο Θεός τους έχει δώσει χρήματα, μπορούν να ζουν ακόμα και πάνω από τις ανάγκες τους, μπορούν να έχουν πλούσιο φαγητό και να ντύνονται πλουσιοπάροχα και ότι δεν αποτελεί αρετή να απαρνούνται τους εαυτούς τους, όταν έχουν αρκετά. Αυτοί δεν θυσιάζουν. Αν ζούσαν λίγο πιο φτωχά και έδιναν στο έργο του Θεού για να βοηθήσουν στην προώθηση της αλήθειας, αυτό θα αποτελούσε θυσία από πλευράς τους και όταν ο Θεός ανταμείψει κάθε άνθρωπο σύμφωνα με τα έργα του, αυτή η θυσία θα ερχόταν στην ενθύμηση Του.

Έλλειψη Σεβασμού

Είδα ότι το άγιο όνομα του Θεού πρέπει να χρησιμοποιείται με σεβασμό και δέος. Οι λέξεις Παντοδύναμος Θεός χρησιμοποιούνται μαζί από κάποιους στην προσευχή με ένα τρόπο απρόσεκτο και ασύνητο, γεγονός που Τον δυσαρεστεί. Αυτοί δεν έχουν συνειδητή αίσθηση του Θεού ή της αλήθειας ειδάλλως δεν θα μιλούσαν με τέτοια έλλειψη σεβασμού για τον μέγα και φοβερό Θεό, ο οποίος σύντομα πρόκειται να τους κρίνει κατά την εσχάτη ημέρα. Είπε ο άγγελος, *‘Μην τις χρησιμοποιείτε μαζί, διότι φοβερό είναι το όνομά Του.’* Αυτοί που συναισθάνονται τη μεγαλοσύνη και το μεγαλοπρέπεια του Θεού, θα παίρνουν στο στόμα τους το όνομά Του με άγιο δέος. Κατοικεί σε φως απρόσιτο, κανείς δεν μπορεί να Τον δει και μετά να επιζήσει. Είδα ότι προτού η εκκλησία μπορέσει να ευδοκιμήσει, αυτά τα πράγματα θα πρέπει να κατανοηθούν και να διορθωθούν.

Ψευδοποιημένες

Μου έχει δείχθει ότι οι ψευδοποιημένες έχουν μεθύσει, αλλά όχι με κρασί, τρεκλίζουν, αλλά όχι από δυνατό ποτό. Η αλήθεια του Θεού είναι σφραγισμένη γι αυτούς, δεν μπορούν να την διαβάσουν. Όταν ερωτώνται σχετικά με το τι είναι η εβδόμη ημέρα του Σαββάτου, αν είναι ή δεν είναι το αληθινό Σάββατο της Αγίας Γραφής, οδηγούν το μυαλό σε μύθους. Είδα ότι αυτοί οι προφήτες είναι όπως οι αλεπούδες της ερήμου. Δεν έχουν ανέβει στις χαλάστρες, ούτε έχουν ανεγείρει περιφράγματα ώστε ο λαός του Θεού να σταθεί στη μάχη κατά την ημέρα του Κυρίου. Όταν το μυαλό κάποιων ξεσηκωθεί και αρχίζουν να ρωτούν αυτούς τους ψευδοποιημένες σχετικά με την αλήθεια, αυτοί χρησιμοποιούν τον ευκολότερο και καλύτερο τρόπο για επιτύχουν το σκοπό τους και να καθησυχάσουν τους ερωτώντες, αλλάζοντας ακόμα και τη θέση τους προκειμένου να το πετύχουν. Φως έχει λάμψει σε πολλούς από αυτούς τους ποιμένες, αλλά δεν το παραδέχθηκαν και άλλαξαν τη θέση τους αρκετές φορές για να παρακάμψουν την αλήθεια και για να αποφύγουν τα συμπεράσματα στα οποία θα έπρεπε να καταλήξουν, αν συνέχιζαν με την προηγούμενη θέση τους. Η δύναμη της αλήθειας διέλυσε τα θεμέλιά τους, αλλά αντί να ενδώσουν σε αυτή, ανεβαίνουν σε μια άλλη πλατφόρμα επειδή δεν έμειναν ικανοποιημένοι με τον εαυτό τους.

Είδα ότι πολλοί από αυτούς τους ψευδοποιημένες αρνήθηκαν παλαιότερες τους διδασκαλίες για τον Θεό, αρνήθηκαν και απέρριψαν τις ένδοξες αλήθειες που κάποτε με ζήλο υποστήριζαν και κάλυψαν τους εαυτούς τους με τον μεσμερισμό και με κάθε είδους πλάνη. Είδα ότι είχαν μεθύσει με την πλάνη και οδηγούσαν το ποίμνιό τους στον θάνατο. Πολλοί από αυτούς που αντιτίθενται στην αλήθεια του Θεού επινοούν μοχθηρά μέσα στο μυαλό τους όταν βρίσκονται στα κρεβάτια τους και κατά την ημέρα εκτελούν τις πονηρές επινοήσεις τους για να καταστρέψουν την αλήθεια και για να φέρουν κάτι καινούργιο για να κινήσουν το ενδιαφέρον των ανθρώπων και να εκτρέψουν το μυαλό τους από την πολύτιμη και τόσο σημαντική αλήθεια.

Είδα ότι οι ιερείς που οδηγούν το ποίμνιό τους στον θάνατο πρόκειται σύντομα να σταματήσουν το φοβερό τους έργο. Οι πληγές του Θεού έρχονται, αλλά δεν θα είναι αρκετό γι αυτούς τους ψευδοποιημένες να βασανιστούν με μία ή δύο πληγές. Το χέρι του Θεού εκείνον τον καιρό θα είναι απλωμένο με οργή και δικαιοσύνη και δεν πρόκειται να μαζευτεί προτού οι προθέσεις Του υλοποιηθούν πλήρως και οι μισθοφόροι ιερείς οδηγηθούν να προσκυνήσουν στα πόδια των αγίων και αναγνωρίσουν ότι ο Θεός τους αγάπησε διότι κράτησαν σταθερά την αλήθεια και φύλαξαν τις εντολές του Θεού και μέχρις ότου όλοι οι ασεβείς καταστραφούν από τη γη.

Οι διαφορετικές ομάδες που διατεινόμενων πιστών στην Παρουσία έχουν η καθεμιά τους από λίγη αλήθεια, ο Θεός όμως έχει δώσει όλες αυτές τις αλήθειες στα παιδιά Του που προετοιμάζονται για την ημέρα του Θεού. Τους έχει δώσει επίσης αλήθειες που καμία από αυτές τις ομάδες δεν γνωρίζουν, ούτε πρόκειται να κατανοήσουν. Πράγματα τα οποία είναι σφραγισμένα γι αυτούς, ο Κύριος τα άνοιξε σε αυτούς που θα δουν και είναι έτοιμοι να τα κατανοήσουν. Αν ο Θεός έχει κάποιο νέο φως να μεταδώσει, θα αφήσει τους αγαπητούς και εκλεκτούς Του να το κατανοήσουν, χωρίς να χρειαστεί αυτοί να αναζητήσουν φώτιση ακούγοντας αυτούς που βρίσκονται στο σκοτάδι και στην πλάνη.

Είδα την ανάγκη εκείνων που πιστεύουν ότι έχουμε το τελευταίο μήνυμα ελέους να είναι μακριά από αυτούς που καθημερινά εμποτίζονται με νέες πλάνες. Είδα ότι ούτε οι μικροί, ούτε οι μεγάλοι θα πρέπει να παρευρίσκονται στις συναντήσεις τους, διότι είναι λάθος να τους ενθαρρύνουμε όσο διδάσκουν την πλάνη που είναι ένα θανάσιμο δηλητήριο για την ψυχή και όσο διδάσκουν δόγματα που είναι εντολές ανθρώπων. Η επιρροή από τέτοιες συναντήσεις δεν είναι καλή. Αν ο Θεός μας ελευθέρωσε από τέτοιο σκοτάδι και τέτοιες πλάνες, θα πρέπει να στεκόμαστε σταθεροί στην ελευθερία με την οποία μας έχει ελευθερώσει και να χαιρόμαστε με την αλήθεια. Ο Θεός δυσσαρεστείται μαζί μας όταν πηγαίνουμε να ακούσουμε την πλάνη χωρίς μάλιστα να είμαστε υποχρεωμένοι να το κάνουμε, διότι αν ο ίδιος δεν μας έχει στείλει σε αυτές τις συναντήσεις όπου η πλάνη επιβάλλεται πάνω στους ανθρώπους με τη δύναμη της θέλησης, δεν πρόκειται να μας φυλάξει. Οι άγγελοι σταματούν την προσεκτική τους φροντίδα πάνω μας και αφηγόμαστε στα κτυπήματα του εχθρού, για να σκοτιστούμε και να αδυνατίσουμε από αυτόν και από την δύναμη των πονηρών αγγέλων του και το φως γύρω μας μολύνεται από το σκοτάδι.

Είδα ότι δεν έχουμε χρόνο να ακούμε μύθους. Το μυαλό μας δεν πρέπει να παρεκτραπεί προς αυτήν την κατεύθυνση, αλλά θα πρέπει να ασχολείται με την παρούσα αλήθεια, ζητώντας σοφία ώστε να αποκτήσουμε μια πιο διεξοδική γνώση των θέσεών μας, ώστε να μπορούμε με πραότητα να δίνουμε το λόγο της ελπίδας μας χρησιμοποιώντας τις Γραφές. Όταν πιέζουμε το μυαλό με ψευδοδιδασκαλίες και επικίνδυνες πλάνες, δεν μπορεί αυτό να μένει στην αλήθεια, η οποία είναι απαραίτητη για να κάνει ικανό και για να προετοιμάσει τον οίκο Ισραήλ να σταθεί κατά την ημέρα του Κυρίου.

Το δώρο του Θεού στον άνθρωπο

Μου έχει δειχθεί η μεγάλη αγάπη και η συγκατάβαση του Θεού, δίνοντας τον Υιό Του να πεθάνει ώστε ο άνθρωπος να βρει συγχώρηση και να ζήσει. Μου δείχθηκαν ο Αδάμ και η Εύα, που είχαν το προνόμιο να ατενίζουν την ομορφιά του κήπου της Εδέμ και τους επιτράπη να τρώνε από όλα τα δέντρα του κήπου εκτός από ένα. Το φίδι όμως έβαλε σε πειρασμό την Εύα και εκείνη έβαλε σε πειρασμό τον άνδρα της και έφαγαν και οι δυό τους από το απαγορευμένο δέντρο. Αθέτησαν την εντολή του Θεού και έγιναν αμαρτωλοί. Τα νέα μαθεύτηκαν στον ουρανό και κάθε κιθάρα σίγησε. Οι άγγελοι λυπήθηκαν και φοβήθηκαν μήπως ο Αδάμ και η Εύα βάλουν ξανά το χέρι τους για να φάνε από το δέντρο της ζωής και γίνουν αθάνατοι αμαρτωλοί. Ο Θεός όμως είπε ότι θα οδηγήσει τους παραβάτες έξω από τον κήπο και με χερουβείμ και περιστρεφόμενη ρομφαία θα φρουρούσε την οδό προς το δέντρο της ζωής, ώστε κανείς άνθρωπος να μην μπορεί να το πλησιάσει και να φάει από τον καρπό του που παρατείνει την αθανασία.

Ο ουρανός κατελήφθη από θλίψη όταν έγινε αντιληπτό ότι ο άνθρωπος χάθηκε και ότι ο κόσμος που ο Θεός δημιούργησε επρόκειτο να γεμίσει με θνητούς καταδικασμένους στη δυστυχία, στην ασθένεια και στο θάνατο και ότι δεν υπήρχε οδός διαφυγής για τον παραβάτη. Όλη η οικογένεια του Αδάμ έπρεπε να πεθάνει. Είδα τότε τον υπέροχο Ιησού και έβλεπα μια έκφραση συμπάθειας και θλίψης πάνω στο πρόσωπό Του. Σύντομα Τον είδα να πλησιάζει το εξέχον φως που περιέβαλλε τον Πατέρα. Είπε ο συνοδός άγγελος, *‘Βρίσκεται σε στενή συνεννόηση με τον Πατέρα Του.’* Η αγωνία των αγγέλων ήταν έντονη ενόσω ο Ιησούς συνομιλούσε με τον Πατέρα Του. Τρεις φορές είχε περικλεισθεί από το ένδοξο φως γύρω από τον Πατέρα και την τρίτη φορά που ήρθε από τον Πατέρα, μπορούσαμε να δούμε την όψη Του. Το πρόσωπό Του ήταν ήρεμο, απαλλαγμένο από κάθε προβληματισμό και δυσκολία και έλαμπε με έναν υπέροχο τρόπο που οι λέξεις δεν μπορούν να περιγράψουν. Έκανε τότε γνωστό στη χορωδία των αγγέλων ότι επινοήθηκε ένας τρόπος διαφυγής για τον χαμένο άνθρωπο και ότι παρακαλούσε τον Πατέρα Του και έλαβε άδεια για να δώσει την ίδια Του τη ζωή ως αντίλυτρο για την ανθρώπινη φυλή, να βαστάξει τις αμαρτίες τους και να πάρει πάνω Του την θανατική ποινή, ανοίγοντας με αυτόν τον τρόπο μια οδό μέσω της οποίας, διαμέσου της αξίας του αίματός Του, να βρουν συγχώρηση για τις παλαιές παραβάσεις και μέσω της υπακοής να επιστέψουν πίσω στον κήπο από τον οποίο εκδιώχθηκαν. Τότε θα μπορέσουν να αποκτήσουν ξανά την πρόσβαση στον ένδοξο, αθάνατο καρπό του δέντρου της ζωής, την οποία είχαν απολέσει εντελώς.

Τότε ο ουρανός γέμισε με χαρά, απεριγράπτη χαρά και η ουράνια χορωδία τραγούδησε έναν ύμνο δοξολογίας και λατρείας. Άγγιξαν τις κιθάρες τους και τραγούδησαν σε μια νότα υψηλότερα από αυτήν που τραγουδούσαν πριν, εξαιτίας του μεγάλου ελέους και της συγκατάβασης του Θεού, δίνοντας τον Αγαπητό Του να πεθάνει για μια φυλή επαναστατών. Ακολούθησε έπαινος και λατρεία για την αυταπάρνηση και τη θυσία του Ιησού, δεχόμενος να αφήσει την αγκαλιά του Πατέρα Του και να επιλέξει μια ζωή παθών και αγωνίας και έναν ατιμωτικό θάνατο, ώστε να δώσει ζωή σε άλλους.

Είπε ο άγγελος, *‘Νομίζετε ότι ο Πατέρας έδωσε τον αγαπημένο Του Υιό χωρίς αγώνα; Όχι, όχι.’* Ήταν ένας αγώνας ακόμα και για τον Θεό του ουρανού, για το αν θα άφηνε τον άνθρωπο να χαθεί ή θα έδινε τον αγαπητό Του Υιό να πεθάνει γι αυτούς. Οι άγγελοι ενδιαφέρονταν τόσο για τη σωτηρία του ανθρώπου ώστε μπορούσαν να βρεθούν ανάμεσά τους κάποιοι που θα άφηναν τη δόξα τους και θα έδιναν τη ζωή τους για τον χαμένο άνθρωπο. *‘Αλλά’* είπε ο συνοδός άγγελος μου, *‘αυτό δεν θα ωφελούσε σε τίποτα.’* Η παράβαση ήταν τόσο μεγάλη ώστε η ζωή ενός αγγέλου δεν μπορούσε να ξεπληρώσει το χρέος. Τίποτα λιγότερο από τον θάνατο και τη μεσιτεία του Υιού του Θεού δεν θα μπορούσε να πληρώσει το χρέος και να σώσει τον χαμένο άνθρωπο από την απελπιστική θλίψη και τη δυστυχία.

Το έργο που ανατέθηκε στους αγγέλους ήταν να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν με δυναμωτικό βάλαμο από τη δόξα για να καταπραΰνει τον Υιό του Θεού μέσα στη ζωή των βασάνων Του. Θα παρείχαν υπηρεσία προς τον Ιησού. Το έργο τους επίσης ήταν να φρουρούν και να φυλάνε τους αποδέκτες της χάρης από τους πονηρούς αγγέλους και από το σκοτάδι που ο Σατανάς συνεχώς διασκορπίζει γύρω τους. Είδα ότι ήταν αδύνατο για τον Θεό να αλλάξει τον νόμο Του, για να σώσει τον χαμένο, κατεστραμμένο άνθρωπο, γι αυτό το λόγο δέχθηκε ο αγαπητός του Υιός να πεθάνει για τις παραβάσεις του ανθρώπου.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

Πρόλογος

από τον
Ρόσγουελ Φ. Κότρελλ

Το προφητικό χάρισμα εκδηλώθηκε στην εκκλησία κατά την περίοδο της εβραϊκής οικονομίας. Αν και εξαφανίστηκε για κάποιους αιώνες εξαιτίας μια φαύλης κατάστασης που επικρατούσε μέσα στην εκκλησία, εντούτοις επανεμφανίστηκε προς το τέλος της οικονομίας αυτής για να προετοιμάσει την έλευση του Μεσσία. Ο Ζαχαρίας, ο πατέρας του Ιωάννου του Βαπτιστή, *‘έγινε πλήρης με Άγιο Πνεύμα και προφήτευσε’*. Ο Σιμεών ένας δίκαιος και ευλαβής άνθρωπος ο οποίος *‘πρόσμενε την παρηγοριά του Ισραήλ’* ήρθε στο ιερό οδηγούμενος από το Πνεύμα και προφήτευσε για τον Ιησού ως *‘φως, σε φωτισμό εθνών και τη δόξα του λαού Σου, του Ισραήλ’* και η Άννα, μια προφήτισσα, *‘μιλούσε γι’ αυτόν σε όλους εκείνους που πρόσμεναν λύτρωση στην Ιερουσαλήμ’*. Και δεν υπήρξε μεγαλύτερος προφήτης από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, τον οποίο ο Θεός επέλεξε για να συστήσει στον Ισραήλ *‘δέστε, ο Αμνός του Θεού, που σηκώνει την αμαρτία του κόσμου’*.

Η χριστιανική περίοδος άρχισε με την έκχυση του Πνεύματος και με την εκδήλωση μιας μεγάλης ποικιλίας πνευματικών χαρισμάτων ανάμεσα στους πιστούς. Αυτά ήταν τόσο άφθονα που ο Παύλος είπε στην εκκλησία στην Κόρινθο, *‘Σε κάθε έναν, όμως, δίνεται η φανέρωση του Πνεύματος προς το συμφέρον.’* - σε καθέναν μέσα στην εκκλησία, όχι σε κάθε άνθρωπο μέσα στον κόσμο, όπως πολλοί το έχουν ερμηνεύσει.

Από την εποχή της μεγάλης αποστασίας, αυτά τα χαρίσματα σπανίως εκδηλώνονταν και αυτός είναι ο λόγος που κάποιοι Χριστιανοί πιστεύουν γενικά ότι η εκδήλωσή τους περιορίστηκε κατά την περίοδο της πρώτης εκκλησίας. Δεν είναι αλήθεια όμως ότι σταμάτησαν εξαιτίας των πλανών και της απιστίας της εκκλησίας; Και όταν ο λαός του Θεού φτάσει στην πρώτη πίστη και πράξη, όπως σίγουρα θα συμβεί με τη διακήρυξη των εντολών του Θεού και της πίστης του Ιησού, η *‘όψιμη βροχή’* δεν θα επαναφέρει αυτά τα χαρίσματα; Εξαιτίας της αναλογίας, είναι κάτι που θα πρέπει να αναμένουμε. Παρά τις αποστασίες της εβραϊκής περιόδου, αυτή ξεκίνησε και έκλεισε με ιδιαίτερες εκδηλώσεις του Πνεύματος του Θεού. Και είναι παράλογο να υποθέσουμε ότι η χριστιανική εποχή – το φως της οποίας, σε σχέση με την προηγούμενη οικονομία, είναι όπως το φως του ήλιου συγκρινόμενο με τις αδύναμες ακτίνες της σελήνης – αφού ξεκίνησε με δόξα, θα κλείσει στην αφάνεια. Και επειδή ένα ειδικό έργο από το Πνεύμα ήταν αναγκαίο για να προετοιμάσει έναν λαό για την πρώτη έλευση του Χριστού, πόσο περισσότερο αναγκαίο θα είναι αυτό να γίνει και για τη δεύτερη, ειδικά όταν οι έσχατες ημέρες πρόκειται να είναι πιο επικίνδυνες πέρα από κάθε προηγούμενο και οι ψευδοπροφήτες θα έχουν τη δύναμη να κάνουν σημεία και τέρατα ώστε, αν ήταν δυνατόν, να εξαπατήσουν ακόμα και τους εκλεκτούς. Όμως η αλήθεια βρίσκεται στις Γραφές:

‘Και τους είπε: Πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο, και κηρύξτε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση. Όποιος πιστέψει και βαπτιστεί, θα σωθεί· όμως, απιστήσει, θα κατακριθεί. Τούτα δε τα σημεία θα παρακολουθούν εκείνους που πίστεψαν: Στο όνομά μου θα βγάζουν δαιμόνια· θα μιλούν καινούργιες γλώσσες· θα πιάνουν φίδια· και αν κάτι θανάσιμο πιουν, δεν θα τους βλάψει· θα βάζουν τα χέρια επάνω σε αρρώστους, και θα γιατρεύονται.’
Μάρκου 16:15-18

Η μετάφραση του Κάμπελ λέει: *‘αυτές οι θαυματουργές δυνάμεις θα παρακολουθούν τους πιστούς’*. Τα χαρίσματα δεν περιορίζονταν στους αποστόλους, αλλά εκτείνονται και στους πιστούς. Ποιος θα τα έχει; Αυτοί που πιστεύουν. Για πόσο καιρό; Δεν υπάρχει περιορισμός, η υπόσχεση έχει ισχύ όσο και η μεγάλη αποστολή να κηρυχθεί το ευαγγέλιο και φτάνει και στον τελευταίο πιστό.

Κάποιοι πιστεύουν ότι αυτή η βοήθεια είχε δοθεί μέσω της υπόσχεσης μόνο προς τους αποστόλους και προς αυτούς που πίστεψαν στο κήρυγμά τους, ότι αυτοί εκπλήρωσαν την αποστολή τους, εδραίωσαν τον ευαγγέλιο και έτσι τα χαρίσματα σταμάτησαν με αυτή τη γενεά. Ας δούμε αν αυτή η μεγάλη αποστολή σταμάτησε με εκείνη τη γενεά. Ματθαίου 28:19,20 *‘Αφού, λοιπόν, πορευτείτε, κάντε μαθητές όλα τα έθνη, βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντάς τους να τηρούν όλα όσα παρήγγειλα σε σας· και δέστε, εγώ είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες, μέχρι τη συντέλεια του αιώνα.’*

Το ότι το κήρυγμα του ευαγγελίου σύμφωνα με αυτήν την εντολή δεν τελείωσε με την πρώτη εκκλησία φαίνεται από την ίδια την υπόσχεση, *‘και δέστε, εγώ είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες, μέχρι τη συντέλεια του αιώνα.’* Δεν λέει, θα είμαι μαζί σας, απόστολοι, παντού, ακόμα και μέχρι το τέλος της γης, αλλά λέει ότι θα είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες, μέχρι τη συντέλεια του αιώνα ή των καιρών. Δεν ισχύει αυτό που θα μπορούσε να πει κάποιος ότι εννοούσε μέχρι το τέλος της εβραϊκής περιόδου, διότι αυτή είχε ήδη τελειώσει στον σταυρό. Καταλήγω λοιπόν ότι το κήρυγμα και η πίστη του ανόθευτου ευαγγελίου θα παρακολουθούνται πάντοτε από κάποια πνευματική βοήθεια. Η εντολή προς τους αποστόλους ανήκε στη Χριστιανική εποχή και

την αγκαλιάζει στο σύνολό της. Κατά συνέπεια ο μόνος λόγος για τον οποίο χάθηκαν τα χαρίσματα είναι η αποστασία και θα αναβιώσουν και πάλι όταν υπάρξει αναβίωση της πρώτης πίστης και πράξης.

Στην Α΄ Κορινθίους 12:28, πληροφορούμαστε ότι ο Θεός έχει θέσει ή καθορίσει ορισμένα πνευματικά χαρίσματα μέσα στην εκκλησία. Ελλείψει οποιασδήποτε Γραφικής απόδειξης ότι τα έχει αφαιρέσει ή καταργήσει, θα πρέπει να συμπεράνουμε ότι η πρόθεση ήταν αυτά να παραμείνουν. Που είναι η απόδειξη ότι καταργήθηκαν; Στο ίδιο κεφάλαιο όπου καταργήθηκε και το εβραϊκό Σάββατο και εγκαθιδρύθηκε το Χριστιανικό – σε ένα κεφάλαιο στις Πράξεις του Μυστήριου της ανομίας και του ανθρώπου της αμαρτίας. Αλλά ένας που έχει αντιρρήσεις θα ισχυριστεί ότι η Αγία Γραφή αποδεικνύει ότι τα χαρίσματα επρόκειτο να σταματήσουν να δίνονται από το χωρίο που ακολουθεί: *‘Η αγάπη δεν ξεπέφτει ποτέ· τα άλλα, όμως, είτε προφητείες είναι, θα καταργηθούν· είτε γλώσσες, θα σταματήσουν· είτε γνώση, θα καταργηθεί· επειδή, κατά μέρος γνωρίζουμε, και κατά μέρος προφητεύουμε· όταν, όμως, έρθει το τέλειο, τότε το κατά μέρος θα καταργηθεί. Όταν ήμουν νήπιος, μιλούσα ως νήπιος, σκεφτόμουν ως νήπιος, είχα κρίση ως νήπιος· όταν, όμως, έγινα άνδρας, έβαλα κατά μέρος εκείνα που έχει το νήπιο. Επειδή, τώρα βλέπουμε σαν μέσα από ένα θامπό κάτοπτρο, με τρόπο αινιγματώδη, τότε όμως θα βλέπουμε πρόσωπο προς πρόσωπο· τώρα γνωρίζω κατά μέρος, τότε όμως θα γνωρίσω καθώς και γνωρίστηκα. Ωστε, τώρα, μένει πίστη, ελπίδα, αγάπη, αυτά τα τρία· όμως, απ’ αυτά, μεγαλύτερη είναι η αγάπη.’* Α΄ Κορ. 13:8-13

Το χωρίο αυτό προλέγει την παύση των πνευματικών χαρισμάτων, ακόμα και της πίστης και της ελπίδας. Πότε όμως θα σταματήσουν; Ακόμα προσβλέπουμε σε εκείνον τον καιρό όπου:

‘Η ελπίδα θα μεταβληθεί σε χαρούμενη εκπλήρωση, η πίστη σε θέαση και η προσευχή θα παύσει.’

Θα σταματήσουν όταν έρθει αυτό που είναι τέλειο, όταν δεν θα βλέπουμε πλέον μέσα από ένα κάτοπτρο θολά, αλλά πρόσωπο προς πρόσωπο. Η τέλεια ημέρα, κατά την οποία οι δίκαιοι θα τελειοποιηθούν και θα τα βλέπουν όλα όπως είναι, βρίσκεται ακόμα στο μέλλον. Είναι αλήθεια ότι ο άνθρωπος της αμαρτίας, όταν έφτασε στην ώριμη του ηλικία, απομάκρυνε τέτοια ‘παιδικά πράγματα’ όπως τις προφητείες, τις γλώσσες, τη γνώση όπως επίσης και την πίστη, την ελπίδα και την αγάπη των πρώτων Χριστιανών. Δεν υπάρχει όμως τίποτα στο χωρίο αυτό που να δείχνει ότι ο Θεός είχε προσχεδιάσει να αφαιρέσει τα χαρίσματα που είχε χορηγήσει να υπάρχουν μέσα στην εκκλησία, μέχρι την τελειοποίηση της πίστης και της ελπίδας της, μέχρι η ασύγκριτη δόξα της αθανασίας εκλείψει τις πιο λαμπρές εκφάνσεις της πνευματικής δύναμης και γνώσης που έχουν εκδηλωθεί ποτέ σε αυτήν τη θνητή κατάσταση.

Η αντίρρηση που έχει σαν βάση το Β΄ Τιμοθέου 3:16 που κάποιιοι παρουσίασαν με σοβαρότητα, δεν αξίζει τίποτα περισσότερο από μια γρήγορη παρατήρηση. Αν ο Παύλος όταν έλεγε ότι οι Γραφές κάνουν τον άνθρωπο τέλειο, ετοιμασμένο για κάθε έργο αγαθό, εννοούσε ότι δεν χρειαζόταν τίποτα άλλο να γραφεί μέσω της θείας έμπνευσης, τότε γιατί προσέθετε τόσα εκείνη τη στιγμή στις Γραφές; Γιατί δεν έριξε κάτω τη γραφίδα του μόλις τελείωσε αυτήν την πρόταση; Και γιατί ο Ιωάννης, τριάντα χρόνια αργότερα, έγραψε το βιβλίο της Αποκάλυψης; Μάλιστα το βιβλίο αυτό περιέχει και ένα άλλο χωρίο που χρησιμοποιείται για να αποδείξει την κατάργηση των πνευματικών χαρισμάτων.

‘Επειδή, δίνω μαρτυρία σε καθέναν που ακούει τα λόγια τής προφητείας αυτού τού βιβλίου: Αν κάποιος προσθέσει σ’ αυτά, ο Θεός θα προσθέσει σ’ αυτόν τις πληγές, που είναι γραμμένες σ’ αυτό το βιβλίο. Και αν κάποιος αφαιρέσει από τα λόγια τού βιβλίου τής προφητείας αυτής, ο Θεός θα αφαιρέσει το μέρος του από το βιβλίο τής ζωής, και από την άγια πόλη, και από τους γραμμένους στο βιβλίο αυτό.’ Αποκ. 22:18,19

Με βάση αυτό το χωρίο υποστηρίζεται ότι ο Θεός ο οποίος τον παλαιό καιρό, αφού πολλές φορές και με πολλούς τρόπους μίλησε στους πατέρες μας διαμέσου των προφητών και κατά την αρχή της ημέρας του ευαγγελίου από τον Ιησού και τους αποστόλους, υποσχέθηκε ότι στο εξής δεν πρόκειται ποτέ πια να επικοινωνήσει με τον άνθρωπο διαμέσου αυτού του τρόπου. Επομένως όλες οι προφητείες μετά από αυτήν την ημερομηνία θα πρέπει να είναι ψευδείς. Με αυτό, όπως λέγεται, κλείνει ο κανόνας της έμπνευσης. Αν είναι έτσι, τότε γιατί ο Ιωάννης έγραψε το ευαγγέλιό του στην Έφεσο, μετά την επιστροφή του από τη Πάτμο; Κάνοντας το αυτό πρόσθεσε λόγια στην προφητεία του βιβλίου αυτού που έγραψε στο νησί της Πάτμου; Είναι προφανές από το χωρίο, ότι η προειδοποίηση κατά της προσθήκης ή αφαίρεσης δεν αναφέρεται στην Αγία Γραφή με τη μορφή που έχει σήμερα αλλά στο ξεχωριστό βιβλίο της Αποκάλυψης, με τον τρόπο που αυτό ήρθε από τα χέρια του αποστόλου. Ωστόσο, κανείς δεν έχει το δικαίωμα να προσθέτει ή να αφαιρεί από κανένα άλλο βιβλίο το οποίο γράφτηκε μέσω θεϊκής έμπνευσης. Μήπως ο Ιωάννης, γράφοντας το βιβλίο της Αποκάλυψης, πρόσθεσε κάτι στο βιβλίο της προφητείας του Δανιήλ; Όχι, καθόλου. Ένας προφήτης δεν έχει το δικαίωμα να αλλάζει τον λόγο του Θεού. Τα οράματα όμως του Ιωάννη επιβεβαιώνουν αυτά του Δανιήλ και δίνουν πολύ επιπλέον φως πάνω στα θέματα που περιλαμβάνονται εκεί. Καταλήγω λοιπόν ότι ο Κύριος δεν

περιόρισε τον Εαυτό Του να μείνει σιωπηλός, αλλά είναι ελεύθερος να μιλήσει. Ας είναι πάντα μέσα στη γλώσσα της καρδιάς μου, 'Μίλησε, Κύριε, διαμέσου οποιουδήποτε εσύ θέλεις' επειδή ο δούλος Σου ακούει.'

Επομένως η προσπάθεια να αποδειχθεί μέσα από την Αγία Γραφή η κατάργηση των πνευματικών χαρισμάτων, αποτυγχάνει πλήρως. Και επειδή οι πύλες του Άδου δεν έχουν υπερισχύσει εναντίον της εκκλησίας, αλλά ο Θεός έχει ακόμα έναν λαό πάνω στη γη, θα πρέπει να κοιτάζουμε για την ανάπτυξη των χαρισμάτων σε συνδυασμό με το μήνυμα του τρίτου αγγέλου, ένα μήνυμα που θα φέρει την εκκλησία πίσω στην αποστολική της βάση και θα την κάνει πράγματι ένα φως - και όχι σκοτάδι - για τον κόσμο.

Και πάλι: έχουμε προειδοποιηθεί ότι θα υπάρχουν ψευδοπροφήτες στις έσχατες ημέρες και η Αγία Γραφή περιέχει ένα τεστ μέσω του οποίου μπορούμε να δοκιμάσουμε τις διδασκαλίες τους ώστε να μπορούμε να διακρίνουμε μεταξύ του αληθινού και του ψεύτικου. Το μεγάλο τεστ είναι ο νόμος του Θεού ο οποίος εφαρμόζεται τόσο στις προφητείες όσο και στον ηθικό χαρακτήρα των προφητών. Εάν επρόκειτο να μην υπάρξουν αληθινές προφητείες στις έσχατες ημέρες, πόσο ευκολότερο θα ήταν να είχε δηλωθεί αυτό το γεγονός, πράγμα που θα απομάκρυνε όλες τις πιθανότητες εξαπάτησης από το να δίνεται ένα τεστ με το οποίο αυτές δοκιμάζονται, γεγονός που υποδηλώνει ότι επρόκειτο να υπάρξουν αυθεντικές καθώς και ψεύτικες.

Στον Ησαΐα 8:19,20 υπάρχει μια προφητεία για τα πονηρά πνεύματα της εποχής εκείνης και ο νόμος δίνεται ως τεστ: 'Στον νόμο και στη μαρτυρία· αν δεν μιλούν σύμφωνα μ' αυτό τον λόγο, σίγουρα δεν υπάρχει φως μέσα τους.' Γιατί λέει, 'αν δεν μιλούν' αν δεν επρόκειτο ,την ίδια στιγμή, να υπάρχει μια αληθινή πνευματική εκδήλωση ή προφητεία; Ο Ιησούς λέει, '**Προσέχετε δε από τους ψευδοπροφήτες ... Θα τους γνωρίσετε από τους καρπούς τους.**' Ματθ. 7:15,16. Αυτό είναι ένα μέρος της επί του όρους ομιλίας και όλοι μπορούν να δουν ότι αυτοί οι λόγοι έχουν μια γενική εφαρμογή μέσα στην εκκλησία σε όλη την εποχή του ευαγγελίου. Οι ψευδοπροφήτες γίνονται γνωστοί από τους καρπούς τους· με άλλα λόγια μέσω της ηθικότητας του χαρακτήρα τους. Το μοναδικό μέτρο με το οποίο μπορεί κανείς να καθορίσει εάν οι καρποί τους είναι καλοί ή κακοί, είναι ο νόμος του Θεού. Φτάνουμε έτσι στον νόμο και στη μαρτυρία. Οι αληθινί προφήτες όχι μόνο θα μιλούν σύμφωνα με τον λόγο αυτό, αλλά και θα ζουν σύμφωνα με αυτόν. Εκείνος που μιλάει και ζει έτσι, δεν τολμώ να καταδικάσω.

Ήταν πάντοτε χαρακτηριστικό των ψευδοπροφητών ότι έβλεπαν οράματα ειρήνης και γι' αυτό λένε, '*Ειρήνη και Ασφάλεια*' όταν στην πραγματικότητα έρχεται αιφνίδιος όλεθρος πάνω τους. Οι αληθινί θα ελέγξουν με θάρρος την αμαρτία και θα προειδοποιήσουν για την ερχόμενη οργή.

Προφητείες που αντιβαίνουν στις απλές και ρητές δηλώσεις του Λόγου, πρέπει να απορρίπτονται. Έτσι μίλησε ο Σωτήρας μας όταν δίδασκε τους μαθητές Του προειδοποιώντας σχετικά με τον τρόπο της δευτέρας παρουσίας Του. Όταν ο Ιησούς ανελήφθη στον ουρανό μπροστά στα μάτια των μαθητών Του, δηλώθηκε ρητώς από τους αγγέλους ότι αυτός ο ίδιος Ιησούς θα έρθει με παρόμοιο τρόπο, όπως Τον είδαν να ανεβαίνει στον ουρανό. Επομένως ο Ιησούς, προβλέποντας το έργο των ψευδοπροφητών των εσχάτων ημερών, λέει, '**Αν, λοιπόν, σας πουν: Να! είναι στην έρημο, μη βγείτε: Να! στα εσωτερικά δωμάτια, μη πιστέψετε.**' Κάθε αληθινή προφητεία πάνω σ' αυτό το σημείο θα πρέπει να αναγνωρίζει την ορατή έλευσή Του από τον ουρανό. Γιατί ο Ιησούς δεν τους είπε να απορρίψουν κάθε προφητεία εκείνο τον καιρό, αφού τότε δεν θα υπήρχουν αληθινί προφήτες;

'Κι αυτός έδωσε άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτες, άλλους δε ευαγγελιστές, άλλους δε ποιμένες και δασκάλους, για την τελειοποίηση των αγίων, για το έργο τής διακονίας, για την οικοδομή τού σώματος του Χριστού· μέχρις ότου όλοι ανεξάρτητα να φτάσουμε στην ενότητα της πίστης, και της επίγνωσης του Υιού τού Θεού, σε τέλειον άνδρα, σε μέτρο ηλικίας τού πληρώματος του Χριστού.' Εφεσίους 4:11-13

Μαθαίνουμε από ένα προηγούμενο εδάφιο ότι όταν ο Χριστός ανέβηκε ψηλά, έδωσε χαρίσματα στους ανθρώπους. Ανάμεσα σε αυτά τα χαρίσματα απαριθμούνται απόστολοι, προφήτες, ευαγγελιστές, ποιμένες και δάσκαλοι. Ο λόγος για τον οποίο δόθηκαν, ήταν για την τελειοποίηση των αγίων στην ενότητα και τη γνώση. Κάποιοι που διατείνονται ότι είναι ποιμένες και δάσκαλοι σήμερα, υποστηρίζουν ότι αυτά τα χαρίσματα έχουν ολοκληρώσει πλήρως το έργο τους, περίπου χίλια οκτακόσια χρόνια πριν και συνεπώς έχουν σταματήσει. Γιατί τότε δεν βάζουν στην άκρη τους τίτλους τους ως ποιμένες και δάσκαλοι; Αν η υπηρεσία του προφήτη περιορίζεται σύμφωνα με αυτό το χωρίο στην πρώτη εκκλησία, το ίδιο θα πρέπει να συμβαίνει και για τον ευαγγελιστή και όλους τους άλλους, διότι δεν γίνεται καμία διάκριση ανάμεσά τους.

Ας ασχοληθούμε τώρα λίγο με αυτό το σημείο. Όλα αυτά τα χαρίσματα δόθηκαν για την τελειοποίηση των αγίων στην ενότητα, τη γνώση και το πνεύμα. Υπό την επιρροή τους, η πρώτη εκκλησία απολάμβανε για

κάποιο διάστημα αυτήν την ενότητα *‘Ύστερα δε από τη δέησή τους, σείστηκε ο τόπος όπου ήσαν συγκεντρωμένοι· και όλοι έγιναν πλήρεις από το Άγιο Πνεύμα, και μιλούσαν τον λόγο του Θεού με παρρησία. Και η καρδιά και η ψυχή του πλήθους, εκείνων που πίστεψαν, ήταν μία· και ούτε ένας δεν έλεγε ότι είναι δικό του κάτι από τα υπάρχοντά του, αλλά είχαν τα πάντα κοινά. Και οι απόστολοι απέδιδαν με μεγάλη δύναμη τη μαρτυρία της ανάστασης του Κυρίου Ιησού· και μεγάλη χάρη ήταν επάνω σε όλους αυτούς.’* Πράξεις 4:31-33

Πόσο επιθυμητή θα ήταν σήμερα μια τέτοια κατάσταση πραγμάτων! Όμως η αποστασία και η διχαστική και αρρωστημένη επιρροή της έπληξε την ομορφιά της καλής εκκλησίας και την έντυσε με σάκο. Το αποτέλεσμα ήταν διαίρεση και ακαταστασία. Ποτέ δεν είχε υπάρξει τόσο μεγάλη διαφοροποίηση ως προς την πίστη μέσα στον Χριστιανισμό, όπως σήμερα. Αν τα χαρίσματα ήταν αναγκαία για να διατηρηθεί η ενότητα της πρώτης εκκλησίας, πόσο μεγαλύτερη ανάγκη υπάρχει για να αποκατασταθεί η ενότητα σήμερα! Και το ότι αυτός είναι ο σκοπός του Θεού, να αποκαταστήσει δηλαδή την ενότητα της εκκλησίας των εσχάτων ημερών, είναι εντελώς φανερό από τις προφητείες. Εχουμε την διαβεβαίωση ότι οι φύλακες θα δουν ο ένας τον άλλον με τα μάτια τους, όταν ο Κύριος θα φέρει ξανά τη Σιών. Όπως επίσης και ότι οι συνετοί θα καταλάβουν. Όταν εκπληρωθεί αυτό θα υπάρχει ενότητα της πίστης μεταξύ όλων τους οποίους ο Θεός θεωρεί συνετούς, διότι αυτοί που στην πραγματικότητα καταλαβαίνουν καλά, πρέπει αναγκαστικά να καταλαβαίνουν το ίδιο. Τι άλλο θα επιφέρει αυτήν την ενότητα από τα χαρίσματα που δόθηκαν για το σκοπό αυτό;

Κάτω από μια τέτοια θεώρηση, είναι προφανές ότι η τέλεια κατάσταση της εκκλησίας που προβλέπεται εδώ είναι ακόμα στο μέλλον· ως εκ τούτου τα χαρίσματα αυτά δεν έχουν εκπληρώσει ακόμα το σκοπό τους. Η επιστολή αυτή προς τους Εφεσίους γράφτηκε περίπου το 64 μ.Χ., δύο χρόνια προτού ο Παύλος πει στον Τιμόθεο ότι ήταν έτοιμος να γίνει σπονδή και ότι ο καιρός της αναχώρησής του ήταν κοντά. Οι σπόροι της αποστασίας είχαν αρχίσει να βλασταίνουν μέσα στην εκκλησία, διότι ο Παύλος είχε πει δέκα χρόνια πριν, στη δεύτερη επιστολή του προς Θεσσαλονικείς, *‘Το μυστήριο της ανομίας ήδη ενεργείται’*. Λύκοι βαρείς που δεν φείδονταν το ποίμνιο ήταν τώρα έτοιμοι να εισέλθουν. Η εκκλησία δεν ήταν τότε σε ανοδική πορεία και δεν προχωρούσε προς αυτήν την τελειοποίηση της ενότητας που περιγράφεται στο χωρίο, αλλά ήταν έτοιμη να σχιστεί από αντιμαχόμενες ομάδες και να εκτραπεί από διαιρέσεις. Ο απόστολος το γνώριζε αυτό· κατά συνέπεια θα έπρεπε να είχε κοιτάξει πέρα από τη μεγάλη αποστασία, στην περίοδο της συγκομιδής του υπολοίπου του λαού του Θεού, όταν είπε, *‘μέχρις ότου όλοι ανεξάρτητα να φτάσουμε στην ενότητα της πίστης’* Εφεσ. 4:13. Επομένως τα χαρίσματα που είχαν οριστεί για την εκκλησία δεν έχουν ακόμα διανύσει όλη τη χρονική διάρκεια εφαρμογής τους.

‘Το Πνεύμα μη το σβήνετε· προφητείες μη τις εξουθενείτε. Όλα να τα εξετάζετε, το καλό να κατέχετε.’ Α΄ Θεσ. 5:19-21

Στην επιστολή αυτή, ο απόστολος εισάγει το θέμα της δευτέρας έλευσης του Κυρίου. Στη συνέχεια περιγράφει την κατάσταση του κόσμου των απίστων εκείνης της εποχής, οι οποίοι λένε, *‘Ειρήνη και Ασφάλεια’*, τη στιγμή που η ημέρα του Κυρίου πλησιάζει να πέσει πάνω τους και αιφνίδιος όλεθρος να έρθει πάνω τους, σαν ένας κλέφτης μέσα στη νύχτα. Στη συνέχεια προτρέπει την εκκλησία, ενόψει αυτών των πραγμάτων, να είναι άγρυπνοι, να προσέχουν και να είναι εγκρατείς. Ανάμεσα στις προτροπές που ακολουθούν βρίσκονται αυτά τα λόγια που αναφέραμε *‘Το Πνεύμα μη το σβήνετε’* κλπ. Κάποιοι μπορεί να υποθέσουν ότι αυτά τα τρία εδάφια είναι εντελώς αποσπασμένα το ένα από το άλλο ως προς το νόημά τους· έχουν όμως μια φυσική σύνδεση στη σειρά στην οποία βρίσκονται. Το άτομο που σβήνει το Πνεύμα θα περιφρονεί και τις προφητείες, οι οποίες είναι ένας αυθεντικός καρπός του Πνεύματος, *‘Και ύστερα απ’ αυτά θα εκχέω το πνεύμα μου επάνω σε κάθε σάρκα· και θα προφητεύσουν οι γιοι σας, και οι θυγατέρες σας.’* Ιωήλ 2:28. Η φράση, *‘όλα να τα εξετάζετε’*, περιορίζεται στο θέμα του χωρίου δηλαδή στις προφητείες και επομένως θα πρέπει να εξετάζουμε τα πνεύματα με τα τεστ που ο Θεός μας έχει δώσει στον Λόγο Του. Πνευματικές απάτες και ψευδοπροφητείες αφθονούν σήμερα και χωρίς αμφιβολία αυτό το χωρίο έχει μια ιδιαίτερη εφαρμογή εδώ. Σημειώστε όμως ότι ο απόστολος δεν λέει, απορρίψτε όλα τα πράγματα· αλλά, να τα εξετάζετε όλα· να κρατάτε καλά αυτό που είναι καλό,

‘Και ύστερα απ’ αυτά θα εκχέω το πνεύμα μου επάνω σε κάθε σάρκα· και θα προφητεύσουν οι γιοι σας, και οι θυγατέρες σας· οι πρεσβύτεροί σας θα ονειρευτούν όνειρα, οι νέοι σας θα δουν οράσεις. Κι ακόμα, επάνω στους δούλους μου κι επάνω στις δούλες μου κατά τις ημέρες εκείνες θα εκχέω το πνεύμα μου. Και θα δείξω τέρατα στους ουραμούς κι επάνω στη γη, αίμα, και φωτιά, και αναθυμίαση καπνού. Ο ήλιος θα μεταστραφεί σε σκοτάδι, και το φεγγάρι σε αίμα, πριν έρθει η ημέρα του Κυρίου, η μεγάλη και περιφανής. Και οποιοσδήποτε επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, θα σωθεί· επειδή, στο βουνό Σιών, και στην Ιερουσαλήμ, θα είναι σωτηρία, όπως έχει πει ο Κύριος, και στους υπόλοιπους, που ο Κύριος θα προσκαλέσει.’ Ιωήλ 2:28-32

Αυτή η προφητεία του Ιωήλ, η οποία μιλάει για την έκχυση του Αγίου Πνεύματος κατά τις έσχατες ημέρες, δεν εκπληρώθηκε όλη στην αρχή της εποχής του ευαγγελίου. Αυτό είναι προφανές από τα σημεία στον ουρανό και στη γη που αναφέρονται σε αυτό το χωρίο, τα οποία θα προηγηθούν της μεγάλης και περιφανούς ημέρας

του Κυρίου. Αν και ήδη έχουμε δει τα σημεία, η περιφανής ημέρα είναι ακόμα στο μέλλον. Όλη η εποχή του ευαγγελίου μπορεί να ονομαστεί έσχατες ημέρες, αλλά το να πούμε ότι οι έσχατες ημέρες είναι μόνο τα περασμένα 1800 χρόνια, είναι παράλογο. Οι έσχατες ημέρες φθάνουν μέχρι την ημέρα του Κυρίου και στην απελευθέρωση του υπολοίπου του λαού του Θεού: *‘επειδή, στο βουνό Σιών, και στην Ιερουσαλήμ, θα είναι σωτηρία, όπως έχει πει ο Κύριος, και στους υπόλοιπους, που ο Κύριος θα προσκαλέσει.’*

Αυτό το υπόλοιπο που θα ζει όταν συμβούν τα σημεία και τα τέρατα τα οποία θα προετοιμάσουν την μεγάλη και επιφανή ημέρα του Κυρίου, είναι αναμφισβήτητα το υπόλοιπο του σπέρματος της γυναίκας για την οποία μιλάει η Αποκάλυψη 12:17 – η τελευταία γενιά της εκκλησίας πάνω στη γη. *‘Και ο δράκοντας οργίστηκε ενάντια στη γυναίκα, και πήγε να κάνει πόλεμο με τους υπόλοιπους από το σπέρμα της, που τηρούν τις εντολές του Θεού και έχουν τη μαρτυρία του Ιησού Χριστού.’*

Το υπόλοιπο της εκκλησίας του ευαγγελίου θα έχει τα χαρίσματα. Πόλεμος θα κηρυχθεί εναντίον τους διότι τηρούν τις εντολές του Θεού και έχουν τη μαρτυρία του Ιησού Χριστού. (Αποκ. 12:17} Στην Αποκάλυψη 19:10, η μαρτυρία του Ιησού ορίζεται ότι είναι το πνεύμα της προφητείας, Ο άγγελος λέει, *‘εγώ είμαι σύνδουλός σου, και των αδελφών σου, που έχουν τη μαρτυρία του Ιησού.’* Στην Αποκάλυψη 22:9 επαναλαμβάνει κατ’ ουσίαν το ίδιο: *‘εγώ είμαι σύνδουλός σου, και των αδελφών σου των προφητών’*. Από τη σύγκριση αντιλαμβανόμαστε τη δύναμη της φράσης, *‘η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας’*. Αλλά η μαρτυρία του Ιησού συμπεριλαμβάνει όλα τα χαρίσματα του του ενός Πνεύματος. Ο Παύλος λέει: *‘Πάντοτε ευχαριστώ τον Θεό μου για σας, για τη χάρη του Θεού που σας δόθηκε διαμέσου του Ιησού Χριστού· ότι σ’ αυτόν γίνετε πλούσιοι σε όλα, σε κάθε λόγο και σε κάθε γνώση· καθώς η μαρτυρία του Χριστού στηρίχθηκε ανάμεσά σας· ώστε δεν μένετε πίσω σε κανένα χάρισμα, προσμένοντας την αποκάλυψη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.’* Α΄ Κορ. 1:4-7. Η μαρτυρία του Ιησού στηρίχθηκε μέσα στην εκκλησία της Κορίνθου· και ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Δεν έμειναν πίσω σε κανένα χάρισμα. Είμαστε δικαιολογημένοι λοιπόν όταν λέμε συμπερασματικά ότι όταν το υπόλοιπο είναι πλήρως στηριγμένο στην μαρτυρία του Ιησού, δεν θα μένουν πίσω σε κανένα δώρο, περιμένοντας την έλευση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού;

Ρόσγουελ Φ. Κότερελλ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ

Η Πτώση του Σατανά

Ο Κύριος μου έδειξε ότι ο Σατανάς ήταν κάποτε ένας άγγελος που απολάμβανε μεγάλης τιμής στον ουρανό, μετά τον Ιησού Χριστό. Το πρόσωπό του ήταν ήπιο και εξέφραζε την ευτυχία που απολάμβανε μαζί με τους υπόλοιπους αγγέλους. Το μέτωπό του ήταν ψηλό και πλατύ ενδεικτικό μεγάλης ευφυΐας. Η μορφή του ήταν τέλεια. Είχε ένα ευγενές και μεγαλοπρεπές παράστημα. Είδα ότι όταν ο Θεός είπε στον Υιό Του, ας κάνουμε τον άνθρωπο σύμφωνα με την εικόνα μας, ο Σατανάς ζήλησε τον Ιησού. Επιθυμούσε να τον συμβουλευτούν σχετικά με τη δημιουργία του ανθρώπου. Γέμισε με φθόνο, ζήλια και μίσος. Επιθυμούσε να είναι στην υψηλότερη θέση στον ουρανό, μετά τον Θεό, και να απολαμβάνει τις υψηλότερες τιμές. Μέχρι τη στιγμή εκείνη, όλος ο ουρανός ήταν σε τάξη, αρμονία και σε απόλυτη υποταγή στην κυβέρνηση του Θεού.

Η εξέγερση απέναντι στην τάξη και στο θέλημα του Θεού αποτελούσε το μεγαλύτερο αμάρτημα. Όλος ο ουρανός έμοιαζε να είναι σε αναταραχή. Οι άγγελοι ήταν τοποθετημένοι σε ομάδες με έναν άγγελο διοικητή επικεφαλής. Οι άγγελοι ήταν ανάστατοι. Ο Σατανάς άφηνε υπαινιγμούς εναντίον της κυβέρνησης του Θεού, φιλοδοξώντας να εξυψώσει τον εαυτό του και ήταν απρόθυμος να υποταχθεί στην εξουσία του Ιησού. Κάποιοι από τους αγγέλους συμπαρατάχθηκαν με τον Σατανά στην εξέγερση του ενώ άλλοι υποστήριξαν έντονα την τιμή και τη σοφία του Θεού που έδωσε εξουσία στον Υιό Του. Υπήρξε διαμάχη μεταξύ των αγγέλων. Ο Σατανάς και οι υποστηρικτές του που αγωνίζονταν να μεταρρυθμίσουν την κυβέρνηση του Θεού, θέλησαν να εξετάσουν την ανεξιχνίαστη σοφία Του, για να εξακριβώσουν τον σκοπό Του, όταν έδωσε την εξουσία στον Υιό Του και Τον προίκισε με τέτοια απεριόριστη δύναμη και εξουσία. Εξεγέρθηκαν ενάντια στην εξουσία του Υιού του Θεού και όλοι οι άγγελοι κλήθηκαν να εμφανιστούν ενώπιον του Πατέρα, ώστε να εκδικασθούν οι υποθέσεις τους. Αποφασίσθηκε ο Σατανάς να εκδιωχθεί από τον ουρανό και όλοι οι άγγελοι που ενώθηκαν με τον Σατανά στην εξέγερση να αποβληθούν μαζί του. Τότε έγινε πόλεμος στον ουρανό. Οι άγγελοι ενεπλάκησαν σε μάχη. Ο Σατανάς θέλησε να υπερνικήσει τον Υιό του Θεού και όσους υποτάσσονταν στο θέλημά Του. Όμως οι καλοί και αληθινοί άγγελοι επικράτησαν και έτσι ο Σατανάς και οι ακόλουθοι του εκδιώχθηκαν από τον ουρανό.

Μετά τον αποκλεισμό του Σατανά και όλων όσων έπεσαν μαζί του από τον ουρανό, ο Σατανάς συνειδητοποίησε ότι είχε χάσει πλέον για πάντα όλη την καθαρότητα και τη δόξα που είχε στον ουρανό. Τότε μετανόησε και επιθύμησε να αποκατασταθεί στον ουρανό. Ήταν πρόθυμος να επανατοποθετηθεί στην αρμόζουσα θέση του ή σε οποιαδήποτε θέση του ανατεθεί. Αυτό όμως δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτό διότι δεν έπρεπε ο ουρανός να τεθεί σε κίνδυνο. Όλος ο ουρανός θα μπορούσε να διαφθαρεί σε περίπτωση που τον δέχονταν πίσω, διότι από αυτόν ξεκίνησε η αμαρτία και ο σπόρος της εξέγερσης ήταν πλέον μέσα του. Τόσο εκείνος όσο και οι ακόλουθοί του, μετανόησαν, έκλαψαν και ικέτευσαν να τους δεχθούν πίσω στην εύνοια του Θεού. Τα αμαρτήματά τους, το μίσος, ο φθόνος και η ζηλοτυπία τους ήταν τόσο μεγάλα που ο Θεός δεν μπορούσε να τα εξαλείψει. Έπρεπε να παραμείνουν και να λάβουν την τελική τιμωρία τους.

Όταν ο Σατανάς συνειδητοποίησε ότι δεν υπήρχε πλέον πιθανότητα να επανέλθει στην εύνοια του Θεού, τότε άρχισαν να γίνονται εμφανή η κακία και το μίσος του. Διαβουλεύτηκε με τους αγγέλους του και καταστρώθηκε ένα σχέδιο ώστε να εργαστούν ενάντια στη διακυβέρνηση του Θεού. Όταν ο Αδάμ και η Εύα τοποθετήθηκαν στον όμορφο κήπο, ο Σατανάς έκανε σχέδια για να τους καταστρέψει. Έκανε συμβούλιο με τους πονηρούς αγγέλους του. Όσο ήταν υπάκουοι στον Θεό, με κανένα τρόπο δεν μπορούσε αυτό το ευτυχισμένο ζευγάρι να στερηθεί της ευτυχίας που απολάμβανε. Ο Σατανάς δεν μπορούσε να ασκήσει τη δύναμή του πάνω τους, αν πρώτα δεν παράκουαν τον Θεό ώστε να χάσουν την εύνοιά Του. Έπρεπε να επινοήσουν ένα σχέδιο που θα τους οδηγούσε στην ανυπακοή ώστε να πέσουν σε δυσμένεια ενώπιον του Θεού και να θέσουν τους εαυτούς τους κάτω από την άμεση επιρροή του Σατανά και των αγγέλων του. Έπρεπε να υπονομεύσει την εμπιστοσύνη τους στην ειλικρίνεια του Θεού, να δημιουργήσει αμφιβολίες κατά πόσο ο Θεός εννοεί αυτά που λέει, να διεγείρει την περιέργειά τους, να τους οδηγήσει να αρχίζουν να εξετάζουν τα ανεξιχνίαστα σχέδια του Θεού, παραβάσεις για τις οποίες ο Σατανάς ήταν ήδη ένοχος και να διερευνήσουν τους λόγους των απαγορεύσεων σχετικά με το δέντρο της γνώσης.

Δες Ησαΐας 14:12-20; Ιεζεκιήλ 28:1-19; Αποκάλυψη 12:7-9

Η πτώση του ανθρώπου

Είδα ότι αρκετά συχνά οι άγιοι άγγελοι επισκέπτονταν τον κήπο και έδιναν οδηγίες στον Αδάμ και την Εύα σχετικά με την εργασία τους και τους πληροφόρησαν σχετικά με την εξέγερση του Σατανά και την πτώση του. Οι άγγελοι τους προειδοποίησαν σχετικά με τον Σατανά και τους συνέστησαν την προσοχή να μην χωρίζουν ο ένας από τον άλλον κατά τη διάρκεια της εργασίας τους, διότι θα μπορούσαν να έρθουν σε επαφή με τον έκπτωτο εχθρό. Οι άγγελοι τους προέτρεπαν να ακολουθούν με επιμέλεια τις οδηγίες που τους έδωσε ο Θεός διότι μόνο κάνοντας τέλεια υπακοή θα ήταν ασφαλείς. Αν ήσαν υπάκουοι, ο έκπτωτος εχθρός δεν θα είχε καμία ισχύ πάνω τους.

Ο Σατανάς άρχισε το έργο του με την Εύα προσπαθώντας να την κάνει να απειθήσει. Το πρώτο λάθος της ήταν ότι απομακρύνθηκε από τον σύζυγό της, μετά άρχισε να χασομεράει γύρω από το απαγορευμένο δέντρο και εν συνεχεία να κάθεται να ακούει τη φωνή του πειραστή και ακόμα να τολμάει να αμφισβητεί αυτό που ο Θεός είχε πει – *‘την ίδια ημέρα που θα φας απ’ αυτό, θα πεθάνεις οπωσδήποτε’*. Νόμισε ίσως ότι ο Κύριος δεν εννοεί ακριβώς αυτό που είπε. Αποπειράθηκε να απειθήσει. Άπλωσε το χέρι της, πήρε τον καρπό και έφαγε. Ήταν ελκυστικός στην όψη και ευχάριστος στη γεύση. Ζηλοτύπησε που ο Θεός τους είχε στερήσει κάτι που ήταν για το καλό τους. Πρόσφερε τον καρπό στον σύζυγό της, βάζοντας τον σε πειρασμό. Μετέφερε στον Αδάμ όλα όσα της είχε πει το φίδι και εξέφρασε την έκπληξή της ότι είχε τη δύναμη της ομιλίας.

Είδα μια λύπη στην όψη του Αδάμ. Έμοιαζε να είναι φοβισμένος και έκπληκτος. Ένας αγώνας φάνηκε να εκτυλίσσεται στο μυαλό του. Καταλάβαινε ότι ήταν ο εχθρός για τον οποίο είχαν προειδοποιηθεί και ότι η γυναίκα του έπρεπε να πεθάνει. Θα έπρεπε να χωρίσουν. Η αγάπη του για την Εύα ήταν μεγάλη. Αποκαρδιωμένος αποφάσισε να μοιραστεί τη μοίρα της. Έπιασε τον καρπό και τον έφαγε γρήγορα. Ο Σατανάς θριάμβευσε. Εξεγέρθηκε στον ουρανό και απέκτησε συμπαραστάτες που τον αγαπούσαν και τον ακολούθησαν στην εξέγερσή του αυτή. Έπεσε και έκανε κι άλλους να πέσουν μαζί του. Έθεσε σε πειρασμό τη γυναίκα, την έκανε να απειθήσει στον Θεό, να διερωτηθεί για τη σοφία Του και να προσπαθήσει να διεισδύσει στα πάνσοφα σχέδια Του. Ο Σατανάς γνώριζε ότι η γυναίκα δεν θα πέσει μόνη της. Ο Αδάμ, μέσω της αγάπης του για την Εύα, παράκουσε την εντολή του Θεού και έπεσε μαζί της.

Τα νέα της πτώσης του ανθρώπου διαδόθηκαν σε όλον τον ουρανό. Όλες οι κιθάρες σίγησαν. Οι άγγελοι έβγαλαν τα στέμματα από το κεφάλι τους με θλίψη. Όλος ο ουρανός ήταν σε αναταραχή. Έγινε συμβούλιο για να αποφασιστεί τι θα έπρεπε να γίνει με το ένοχο ζεύγος. Οι άγγελοι φοβήθηκαν ότι θα άπλωναν το χέρι τους στο δέντρο της ζωής και θα γίνονταν αθάνατοι αμαρτωλοί. Ο Θεός είπε ότι θα οδηγήσει τους παραβάτες εκτός του κήπου. Ανατέθηκε σε αγγέλους να φυλάξουν αμέσως το δέντρο της ζωής. Ήταν μελετημένο το σχέδιο του Σατανά, ο Αδάμ και η Εύα να απειθήσουν στον Θεό, να πέσουν σε δυσμένεια και στη συνέχεια να οδηγηθούν στο δέντρο της ζωής ώστε να ζήσουν στην αμαρτία και την ανυπακοή και έτσι η αμαρτία να γίνει αθάνατη. Όμως εστάλησαν άγιοι άγγελοι να τους οδηγήσουν εκτός του κήπου, ενώ σε μια άλλη ομάδα αγγέλων ανατέθηκε η περιφρούρηση της οδού προς το δέντρο της ζωής. Καθένας από τους αγγέλους αυτούς φάνηκε να έχει κάτι στο δεξί του χέρι που έμοιαζε με ένα λαμπερό σπαθί.

Τότε ο Σατανάς θριάμβευσε. Έκανε κι άλλους να υποφέρουν εξαιτίας της πτώσης του. Εκείνος αποκλείστηκε από τον ουρανό ενώ εκείνοι από τον Παράδεισο.

Δες Γένεσις κεφ. 3

Το σχέδιο της σωτηρίας

Ο ουρανός γέμισε με θλίψη όταν έγινε αντιληπτό ότι ο άνθρωπος χάθηκε, ότι ο κόσμος που δημιούργησε ο Θεός επρόκειτο να γεμίσει με θνητούς καταδικασμένους στη δυστυχία, αρρώστια και θάνατο και ότι δεν υπήρχε καμία διέξοδος για τους παραβάτες. Όλη η οικογένεια του Αδάμ έπρεπε να πεθάνει. Είδα την υπέροχη μορφή του Ιησού και την έκφραση συμπόνιας και θλίψης στο πρόσωπό του. Σύντομα Τον είδα να πλησιάζει το υπέρλαμπρο φως που περιέζωνε τον Πατέρα. Ο άγγελος που με συνόδευε είπε: *‘Βρίσκεται σε στενή συνομιλία με τον Πατέρα Του.’* Η αγωνία των αγγέλων ήταν έντονη ενόσω ο Ιησούς συνομιλούσε με τον Πατέρα Του. Τρεις φορές καλύφθηκε από το ένδοξο φως γύρω από τον Πατέρα και την τρίτη φορά που εξήλθε το πρόσωπό Του ήταν ορατό. Το πρόσωπό Του ήταν ήρεμο, ελεύθερο από κάθε προβληματισμό και ανησυχία και έλαμπε με τόση καλοσύνη και ωραιότητα που οι λέξεις δεν μπορούν να περιγράψουν. Έκανε γνωστό στο πλήθος των αγγέλων ότι μια οδός σωτηρίας επινοήθηκε για τον χαμένο άνθρωπο. Τους είπε ότι

παρακάλεσε τον Πατέρα και ότι πρόσφερε να δώσει τη ζωή Του ως αντίλυτρο και να αναλάβει Εκείνος τη θανατική καταδίκη πάνω Του ώστε διαμέσου Αυτού ο άνθρωπος να μπορούσε να βρει συγχώρηση, ώστε διαμέσου της αξίας του αίματός Του και της υπακοής Του στο νόμο του Θεού, θα μπορούσαν να αποκτήσουν την εύνοια του Θεού και να οδηγηθούν στον όμορφο κήπο και να φάνε από τον καρπό του δέντρου της ζωής.

Στην αρχή οι άγγελοι δεν μπορούσαν να χαρούν, διότι ο αρχηγός τους δεν έκρυψε τίποτα από αυτούς αλλά άνοιξε μπροστά τους όλο το σχέδιο της σωτηρίας. Ο Ιησούς τους είπε ότι θα στέκονταν ανάμεσα στην οργή του Πατέρα και στον ένοχο άνθρωπο, ότι θα βάσταζε αδικία και περιφρόνηση και ότι πολύ λίγοι θα Τον δέχονταν ως τον Υιό του Θεού. Σχεδόν όλοι θα Τον μισούσαν και θα Τον απέρριπταν. Θα άφηνε όλη τη δόξα Του στον ουρανό, θα εμφανιζόταν πάνω στη γη ως άνθρωπος, θα ταπεινώνε τον εαυτό Του ως άνθρωπος, θα εξοικειωνόταν από προσωπική εμπειρία με τους διάφορους πειρασμούς με τους οποίους ο άνθρωπος μπορούσε να πέσει ώστε να μπορεί να βοηθήσει αυτούς που πειράζονται και τελικά, αφού ολοκληρώσει την αποστολή Του ως διδάσκαλος, θα παραδιδόταν στα χέρια ανθρώπων και θα υπέμενε κάθε είδους σκληρότητα και πάθη που θα μπορούσε ο Σατανάς και οι άγγελοι του να εμπνεύσουν πονηρούς ανθρώπους, ώστε να πεθάνει τον σκληρότερο όλων των θανάτων, να κρεμαστεί μεταξύ των ουρανών και της γης ως ένοχος αμαρτωλός και ότι θα έπρεπε να υποφέρει φοβερές ώρες αγωνίας που ούτε και οι άγγελοι δεν θα μπορούσαν να ατενίσουν, αλλά θα κάλυπταν τα πρόσωπά τους από το θέαμα. Και όχι μόνο αγωνία που υποφέρει το σώμα αλλά και ψυχική αγωνία με την οποία η σωματική δεν θα μπορούσε καν να συγκριθεί. Το βάρος των αμαρτιών ολόκληρου του κόσμου θα ήταν πάνω Του. Τους είπε ότι θα πέθαινε και θα ανασταίνονταν την τρίτη ημέρα και θα ανέβαινε στον Πατέρα Του, για να μεσιτεύει για τον δύστροπο και ένοχο άνθρωπο.

Οι άγγελοι έπεσαν πρηνείς μπροστά Του. Προσέφεραν τις ζωές τους. Ο Ιησούς τους είπε ότι μέσω του θανάτου Του, θα έσωζε πολλούς και ότι η ζωή ενός αγγέλου δεν θα μπορούσε να ξεπληρώσει το χρέος. Η δική Του ζωή και μόνο θα μπορούσε να γίνει αποδεκτή από τον Πατέρα ως αντίλυτρο για τον άνθρωπο.

Ο Ιησούς τους είπε ακόμη ότι και εκείνοι θα είχαν ένα ρόλο να διαδραματίσουν, θα ήταν μαζί Του και σε διάφορες στιγμές να Τον ενισχύουν, ότι θα λάμβανε την εκπεσούσα φύση του ανθρώπου και ότι η δύναμή Του δεν θα ήταν ούτε καν ίση με τη δική τους, και ότι θα ήσαν μάρτυρες της ταπείνωσής Του και των μεγάλων παθών Του. Καθώς θα ήσαν μάρτυρες των παθών Του και του μίσους των ανθρώπων στο πρόσωπό Του, θα εξεγείρονταν μέσα τους τα βαθύτερα συναισθήματα και μέσω της αγάπης τους για Εκείνον, θα ήθελαν να Τον διασώσουν και να τον ελευθερώσουν από τα χέρια των δολοφόνων Του. Τους είπε ότι δεν έπρεπε να παρέμβουν σε όσα θα έβλεπαν, ότι θα είχαν μια αποστολή να εκτελέσουν κατά την ανάσταση Του και ότι το σχέδιο της σωτηρίας σχεδιάστηκε και ο Πατέρας Του απεδέχθη το σχέδιο αυτό.

Με μια άγια θλίψη ο Ιησούς παρηγόρησε και ενθάρρυνε τους αγγέλους και τους πληροφόρησε ότι στο εξής εκείνοι τους οποίους θα εξιλεύσει θα είναι μαζί Του και για πάντα θα κατοικούν μαζί Του και ότι διαμέσου του θανάτου Του πρόκειται να απολυτρώσει πολλούς και να καταστρέψει εκείνον που είχε το κράτος του θανάτου. Ο Πατέρας Του θα του δώσει τη βασιλεία και το μεγαλείο της βασιλείας όλου του ουρανού, και θα την κατέχει εις τους αιώνες των αιώνων. Ο Σατανάς και οι αμαρτωλοί θα καταστραφούν και δεν θα ενοχλήσουν ξανά τον ουρανό ή την ανακαινισμένη νέα γη. Ο Ιησούς κάλεσε όλους τους αγγέλους να συμφιλιωθούν με το σχέδιο που ο Πατέρας Του απεδέχθη και να ευφρανθούν που ο εκπεσών άνθρωπος θα μπορούσε για μια ακόμη φορά να εξυψωθεί διαμέσου του θανάτου Του και να αποκτήσει την εύνοια του Θεού και να απολαύσει τον ουρανό.

Τότε μια χαρά, μια απεριγράπτη χαρά γέμισε τον ουρανό. Οι επουράνιες δυνάμεις έψαλλαν έναν ύμνο δόξας και λατρείας. Άγγιξαν τις κιθάρες τους και έψαλλαν σε μια νότα ψηλότερα από προηγουμένως, για το μεγάλο έλεος και την συγκατάβαση του Θεού να παραδώσει τον Αγαπητό Του να πεθάνει για μια γενιά επαναστατών. Έπαινος και λατρεία αποδόθηκαν για την αυταπάρνηση και θυσία του Ιησού, για το ότι δέχθηκε να αφήσει την αγκαλιά του Πατέρα Του και να επιλέξει μια ζωή πόνου και αγωνίας και να πεθάνει έναν ατιμωτικό θάνατο για να δώσει σε άλλους ζωή.

Είπε ο άγγελος: *‘Νομίζετε ότι ο Πατέρας παρέδωσε τον αγαπητό Υιό Του χωρίς αγώνα; Όχι, όχι.’* Ήταν ένας αγώνας ακόμη και για τον Θεό του ουρανού για το αν θα άφηνε τον άνθρωπο να χαθεί ή θα έδινε τον αγαπητό Του Υιό να πεθάνει γι αυτούς. Οι άγγελοι ενδιαφέρονταν τόσο πολύ για τη σωτηρία του ανθρώπου που ήταν δυνατό να βρεθούν κάποιοι μεταξύ τους που θα άφηναν τη δόξα τους και θα έδιναν τη ζωή τους για τον χαμένο άνθρωπο. *‘Όμως αυτό δεν θα είχε κανένα αποτέλεσμα’*, πρόσθεσε ο συνοδός άγγελος μου. Η παράβαση ήταν τόσο μεγάλη που η ζωή ενός αγγέλου δεν μπορούσε να εξοφλήσει το χρέος. Τίποτα άλλο δεν μπορούσε να εξοφλήσει το χρέος και να σώσει τον χαμένο άνθρωπο από την απελπιστική θλίψη και δυστυχία, εκτός από τον θάνατο και η μεσιτεία του Υιού Του

Το έργο που ανατέθηκε στους αγγέλους ήταν να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν με ενισχυτικό βάλαμο από τη δόξα, για να ανακουφίζουν τον Υιό του Θεού μέσα στα πάθη Του και να Τον υπηρετούν. Επίσης το έργο τους θα ήταν να φυλάγουν τους αποδέκτες της χάρης από τους πονηρούς αγγέλους και από το σκοτάδι που συνεχώς θα έπεφτε γύρω τους από τον Σατανά. Είδα ότι ήταν αδύνατο για τον Θεό να τροποποιήσει ή να αλλάξει τον νόμο Του ώστε να σώσει τον χαμένο άνθρωπο, γι αυτό και υπέφερε ο αγαπητός Του Υιός να πεθάνει για την παράβαση του ανθρώπου.

Ο Σατανάς και πάλι χάρηκε μαζί με τους αγγέλους, διότι προκαλώντας την πτώση του ανθρώπου θα μπορούσε να κατεβάσει κάτω τον Υιό του Θεού από την υψηλή θέση Του. Είπε στους αγγέλους του ότι όταν ο Ιησούς θα λάμβανε την εκπεσούσα φύση του ανθρώπου θα μπορούσε να Τον υπερνικήσει και να εμποδίσει την εκτέλεση του σχεδίου της σωτηρίας.

Μου δείχθηκε η εποχή που ο Σατανάς ήταν ένας χαρούμενος, εξυψωμένος άγγελος. Στη συνέχεια μου δείχθηκε η μορφή του όπως είναι τώρα. Εξακολουθεί να έχει βασιλική μορφή. Τα χαρακτηριστικά του είναι ακόμα ευγενή γιατί είναι άγγελος αν και εκπεσών. Η έκφραση όμως του προσώπου του είναι γεμάτη άγχος, σκοτούρες, δυστυχία, μοχθηρία, μίσος, σκάνδαλα, απάτη και κάθε είδους κακία. Παρατήρησα ιδιαίτερα, αυτό το μέτωπο που κάποτε ήταν τόσο ευγενές. Το μέτωπό του ξεκινούσε από τα μάτια του και υποχωρούσε προς τα πίσω. Είδα ότι υποβάθμιζε τον εαυτό του για τόσο πολύ καιρό, που κάθε καλή ιδιότητα είχε υποβιβαστεί και ταυτόχρονα κάθε πονηρό χαρακτηριστικό είχε εξελιχθεί πάνω του. Τα μάτια του ήταν πονηρά, δόλια και έδειχναν μεγάλη διεισδυτικότητα. Ο σκελετός του ήταν μεγάλος, η σάρκα του όμως ήταν κρεμασμένη χαλαρά γύρω από τα χέρια και το πρόσωπό του. Καθώς ατένισα προς το μέρος του, είδα το πηγούνι του να στηρίζεται από το αριστερό χέρι του. Φαινόταν να βρίσκεται σε βαθιά σκέψη. Ένα χαμόγελο ήταν πάνω στο πρόσωπό του, που με έκανε να τρέμω, ήταν τόσο γεμάτο με πονηρία και σατανική δολιότητα. Το χαμόγελο αυτό φέρει κάθε φορά που βεβαιώνεται για το θύμα του και καθώς στερεώνει το θύμα στην παγίδα του, το χαμόγελο του μεγαλώνει με τρόπο φρικτό.

Δες Ησαΐας κεφ.53

Η πρώτη έλευση του Χριστού

Στη συνέχεια μεταφέρθηκα στην εποχή που ο Ιησούς θα λάμβανε πάνω Του την ανθρώπινη φύση, θα ταπεινώνε τον εαυτό Του ως άνθρωπος και θα δοκιμαζόταν από τους πειρασμούς του Σατανά.

Η γέννησή Του ήταν χωρίς κοσμικά μεγαλεία. Γεννήθηκε σε έναν στάβλο, λικνίστηκε σε μια φάτνη. Παρόλα αυτά η γέννησή Του τιμήθηκε περισσότερο από κάθε άλλη μεταξύ των υιών των ανθρώπων. Άγγελοι εξ ουρανού πληροφόρησαν τους ποιμένες για την έλευση του Ιησού, ενώ παράλληλα φως και δόξα από τον Θεό συνόδευσε τη μαρτυρία τους. Η ουράνια ομάδα άγγιξε τις κιθάρες τους και δόξασαν τον Θεό. Εξήγγειλαν θριαμβευτικά την έλευση του Υιού του Θεού σε έναν εκπεσόντα κόσμο, για να υλοποιήσει το έργο της απολύτρωσης και μέσω του θανάτου Του να φέρει ειρήνη, ευτυχία και αιώνια ζωή στον άνθρωπο. Ο Θεός τίμησε την έλευση του Υιού Του. Άγγελοι Τον προσκύνησαν.

Πάνω από τη σκηνή του βαπτίσματος παρευρίσκονταν άγγελοι του Θεού, το Άγιο Πνεύμα κατέβηκε με τη μορφή περιστεριού, Τον έλουσε με φως και καθώς ο λαός στέκονταν έκπληκτος με τα μάτια τους καρφωμένα πάνω Του, η φωνή του Πατέρα ακούστηκε από τον ουρανό να λέγει *‘Εσύ είσαι ο Υιός μου ο Αγαπητός εις τον οποίο ευαρεστήθηκα.’*

Ο Ιωάννης δεν ήταν βέβαιος ότι ήταν ο Σωτήρας που ήρθε για να βαπτιστεί απ’ αυτόν στον Ιορδάνη. Ο Θεός όμως του είχε υποσχεθεί ένα σημείο μέσω του οποίου θα αναγνώριζε τον Αμνό του Θεού. Το σημείο δόθηκε καθώς το ουράνιο περιστέρι κάθισε πάνω στον Ιησού και η δόξα του Θεού έλαμπε γύρω Του. Ο Ιωάννης έδειξε με το χέρι του προς τον Ιησού, και με δυνατή φωνή φώναξε *“Ιδού ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτία του κόσμου”*.

Ο Ιωάννης πληροφόρησε τους μαθητές του ότι ο Ιησούς ήταν ο υποσχόμενος Μεσσίας, ο Σωτήρας του κόσμου. Καθώς το έργο του έφτανε στο τέλος του, δίδασκε τους μαθητές του να κοιτούν προς τον Ιησού και να Τον ακολουθούν ως τον μέγα διδάσκαλο. Η ζωή του Ιωάννη δεν ήταν ευχάριστη. Ήταν γεμάτη θλίψεις και στερήσεις. Διακήρυξε την πρώτη έλευση του Χριστού αλλά στη συνέχεια δεν έγινε αυτόπτης μάρτυρας των θαυμάτων ούτε και χάρηκε τη δύναμη που εκδηλώθηκε από Εκείνον. Γνώριζε ότι όταν ο Ιησούς καθιέρωνε τον εαυτό Του ως διδάσκαλο, εκείνος θα πέθαινε. Η φωνή του σπανίως ακουγόταν, παρά μόνον στην έρημο.

Η ζωή του ήταν μοναχική. Δεν προσκολλήθηκε στην οικογένεια του πατέρα του, για να απολαύσει την συντροφιά τους, αλλά τους άφησε για να εκπληρώσει την αποστολή του. Τα πλήθη εγκατέλειπαν τις πολυσύχναστες πόλεις και χωριά για να πάνε στην έρημο και να ακούσουν τα λόγια του θαυμαστού και μοναδικού αυτού Προφήτη. Ο Ιωάννης έβαλε την αξίνα στη ρίζα του δέντρου. Αποδοκίμασε την αμαρτία χωρίς φόβο για οποιεσδήποτε συνέπειες και προετοίμασε την οδό του Αμνού του Θεού.

Ο Ηρώδης επηρεάστηκε καθώς άκουγε τους δυναμικούς και αιχμηρούς λόγους του Ιωάννη. Με βαθύ ενδιαφέρον διερευνήσε τι θα έπρεπε να κάνει για να γίνει μαθητής του. Ο Ιωάννης γνώριζε ότι επρόκειτο να παντρευτεί τη γυναίκα του αδελφού του, ενόσω εκείνος ακόμη ζούσε και με πίστη είπε στον Ηρώδη ότι κάτι τέτοιο δεν ήταν νόμιμο. Ο Ηρώδης όμως δεν ήταν πρόθυμος να κάνει οποιαδήποτε θυσία. Παντρεύτηκε τη γυναίκα του αδελφού του και μέσω της επιρροής της, έπεισε τον Ιωάννη και τον έβαλε φυλακή. Ο Ηρώδης όμως ήθελε να τον αφήσει και πάλι ελεύθερο. Όσο ήταν κρατούμενος εκεί, ο Ιωάννης άκουσε από τους μαθητές του για τα θαυμαστά έργα του Ιησού. Δεν είχε τη δυνατότητα να ακούσει τα γεμάτα χάρη λόγια Του. Οι μαθητές του όμως τον ενημέρωσαν και τον παρηγόρησαν με όσα άκουσαν. Σύντομα ο Ιωάννης αποκεφαλίστηκε διαμέσου της επιρροής της γυναίκας του Ηρώδη. Είδα ότι ο τελευταίος μαθητής που ακολούθησε τον Ιησού, που είδε τα θαύματά Του και άκουσε τα παρηγορητικά λόγια που βγήκαν από τα χείλη Του ήταν ανώτερος του Ιωάννη του Βαπτιστή. Ήταν δηλαδή πιο ευνοημένος και τιμημένος και είχε μεγαλύτερη χαρά στη ζωή του.

Ο Ιωάννης ήρθε με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία, για να διακηρύξει την πρώτη έλευση του Ιησού. Μεταφέρθηκα στις έσχατες ημέρες και είδα ότι ο Ιωάννης θα αντιπροσωπεύει όσους θα προχωρήσουν με το πνεύμα και την δύναμη του Ηλία, για να αναγγείλουν την ημέρα της οργής και τη δεύτερη έλευση του Ιησού.

Μετά την βάπτιση του Ιησού στον Ιορδάνη, οδηγήθηκε από το Πνεύμα στην έρημο για να πειραστεί από τον διάβολο. Το Άγιο Πνεύμα τον είχε προετοιμάσει για τον ειδικό αυτό τόπο των σκληρών δοκιμασιών. Σαράντα ημέρες πειραζόταν από τον διάβολο και τις ημέρες αυτές δεν έφαγε τίποτα. Όλα γύρω Του ήταν δυσάρεστα και η ανθρώπινη φύση θα υποχωρούσε, ερχόμενη αντιμέτωπη τους. Ήταν μαζί με άγρια θηρία και τον διάβολο σε έναν έρημο, μοναχικό τόπο. Είδα ότι ο Υιός του Θεού ήταν χλωμός και κάτισχνος από τη νηστεία και την ταλαιπωρία. Η πορεία Του όμως ήταν προδιαγεγραμμένη και έπρεπε να εκπληρώσει το έργο που είχε αναλάβει.

Ο Σατανάς εκμεταλλεύτηκε τα βάσανα του Υιού του Θεού και ήταν έτοιμος να τον υποτάξει με πολλαπλούς πειρασμούς, ελπίζοντας ότι θα επιτύγχανε νίκη απέναντί Του, επειδή είχε ταπεινώσει τον εαυτό Του ως άνθρωπος. Ο Σατανάς ήρθε με αυτόν τον πειρασμό, *‘Αν είσαι Υιός του Θεού, πες αυτές οι πέτρες να γίνουν ψωμιά’*. Προκάλεσε τον Υιό του Θεού να καταδεχτεί να του δώσει αποδείξεις ότι είναι ο Μεσσίας εξασκώντας τη θεϊκή δύναμή Του. Ο Ιησούς του απάντησε ήπια, *‘Μονάχα με ψωμί δεν θα ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού’*.

Ο Σατανάς αναζητούσε να αντιδικήσει με τον Ιησού σχετικά με το αν ήταν ο Υιός του Θεού. Αναφέρθηκε στην αδύναμη, ταλαιπωρημένη κατάστασή του και με υπερηφάνεια δήλωσε ότι ήταν ισχυρότερος από τον Ιησού. Ο λόγος όμως από τον ουρανό *‘Εσύ είσαι ο Υιός μου ο Αγαπητός εις τον οποίο ευαρεστήθηκα’* ήταν αρκετός για να υποστηρίξει τον Ιησού μέσα σε όλα τα πάθη Του. Είδα ότι δεν ήταν μέσα στην αποστολή Του να πείσει τον Σατανά για τη δύναμή και για την ιδιότητά Του ως Σωτήρας του κόσμου. Ο Σατανάς είχε επαρκείς αποδείξεις για την υψηλή θέση και εξουσία Του. Η απροθυμία του να υποταχθεί στην εξουσία του Ιησού, τον έκλεισε έξω από τον ουρανό.

Ο Σατανάς, για να εκδηλώσει τη δύναμή του, μετέφερε τον Ιησού στην Ιερουσαλήμ και τον τοποθέτησε σε ένα περύγιο του ναού για να Τον πειράξει και πάλι, λέγοντας ότι αν ήταν ο Υιός του Θεού, να του το αποδείξει ρίχνοντας τον εαυτό Του από το μεγάλο ύψος στο οποίο Τον είχε τοποθετήσει. Ο Σατανάς ήρθε τώρα χρησιμοποιώντας τον θεόπνευστο λόγο. *‘... επειδή, είναι γραμμένο ότι: «Θα προστάξει για σένα τούς αγγέλους του», και «θα σε σηκώνουν επάνω στα χέρια τους, για να μη προσκόψεις το πόδι σου σε πέτρα»’*. Ο Ιησούς του απάντησε λέγοντας *‘Είναι επίσης γραμμένο: «Δεν θα πειράξεις τον Κύριο τον Θεό σου»’*. Ο Σατανάς επιθυμούσε να αναγκάσει τον Ιησού να βασιστεί με προπετή τρόπο στο έλεος του Θεού και να διακινδυνεύσει τη ζωή Του προτού εκπληρώσει την αποστολή Του. Ήλπιζε ότι το σχέδιο της σωτηρίας θα αποτύγχανε. Είδα όμως ότι το σχέδιο είχε πολύ βαθιά θεμέλια για να ανατραπεί ή να αμαυρωθεί από τον Σατανά.

Είδα ότι ο Χριστός ήταν το παράδειγμα για όλους τους χριστιανούς, όταν πειράζονταν ή αμφισβητούνταν τα δικαιώματά τους. Πρέπει αυτές τις καταστάσεις να τις βαστάζουν με υπομονή. Δεν πρέπει να νομίζουν ότι έχουν το δικαίωμα να καλούν τον Θεό να δείξει τη δύναμή Του, ώστε να νικήσουν έτσι τους εχθρούς τους, εκτός και αν υπάρχει ένας ειδικός σκοπός μέσω του οποίου ο Θεός θα μπορούσε ευθέως να τιμηθεί και να

δοξαστεί. Είδα ότι αν ο Ιησούς έπεφτε κάτω από το πτερύγιο του ναού, αυτό δεν θα ήταν προς δόξα Θεού, διότι κανείς δεν θα μπορούσε να δει την πράξη αυτή, παρά μόνο ο Σατανάς και οι άγγελοι του Θεού. Θα ήταν πειρασμός προς τον Κύριο να επιδείξει την δύναμή Του απέναντι στον χειρότερο εχθρό Του. Θα έδειχνε συγκατάβαση προς αυτόν τον οποίο ο Ιησούς ήρθε για να υπερνικήσει.

‘Τον παραλαμβάνει πάλι ο διάβολος σε ένα βουνό πολύ ψηλό, και του δείχνει όλα τα βασίλεια του κόσμου και τη δόξα τους, και του λέει: Όλα αυτά θα σου τα δώσω, αν πέφτοντας με προσκυνήσεις. Τότε, ο Ιησούς λέει σ’ αυτόν: Πήγαινε, σατανά· επειδή είναι γραμμένο: «Τον Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνήσεις και μονάχα αυτόν θα λατρεύσεις».’

Εδώ ο Σατανάς έδειξε στον Ιησού τα βασίλεια του κόσμου. Του παρουσιάστηκαν στην πιο ελκυστική τους όψη. Τα πρόσφερε στον Ιησού αν έπεφτε και τον προσκυνούσε. Είπε στον Ιησού ότι θα παραιτείτο από τις αξιώσεις του πάνω στις κτήσεις της γης. Ο Σατανάς γνώριζε ότι αν το σχέδιο της σωτηρίας υλοποιείτο, η δύναμή του θα περιοριζόνταν και τελικώς θα απομακρυνόταν. Γνώριζε ότι αν ο Ιησούς πέθαινε για να λυτρώσει τον άνθρωπο, η δύναμή του μετά από κάποιο καιρό θα έφτανε στο τέλος της και αυτός θα καταστρεφόταν. Ως εκ τούτου, ήταν το μελετημένο του σχέδιο να αποτρέψει αν ήταν δυνατόν την εκπλήρωση του μεγάλου έργου που είχε ξεκινήσει ο Υιός του Θεού. Αν το σχέδιο της απολύτρωσης του ανθρώπου αποτύγχανε, θα διατηρούσε το βασίλειο του που αξίωνε τότε. Και αν επιτύγχανε, κολάκευε τον εαυτό του ότι θα βασίλευε εναντιωμένος στον Θεό του ουρανού.

Ο Σατανάς χάρηκε όταν ο Ιησούς άφησε τον ουρανό και άφησε τη δύναμη και τη δόξα Του εκεί. Νόμιζε ότι ο Υιός του Θεού τοποθετήθηκε κάτω από την εξουσία του. Ο πειρασμός του ήταν τόσο αποτελεσματικός ενάντια στο άγιο ζευγάρι στην Εδέμ που τον έκανε να ελπίζει ότι διαμέσου της σατανικής του πονηρίας και δύναμης θα μπορούσε να ανατρέψει ακόμα και τον Υιό του Θεού και έτσι να σώσει τη ζωή του και το βασίλειό του. Αν μπορούσε να δελεάσει τον Ιησού να απομακρυνθεί από το θέλημα του Πατέρα Του τότε ο σκοπός του θα επιτυγχανόταν. Ο Ιησούς διέταξε τον Σατανά να αποχωρήσει. Μόνο τον Πατέρα Του προσκυνούσε. Θα ερχόταν ο καιρός που ο Ιησούς θα εξαγόραζε τις κατακτήσεις του Σατανά με την ίδια τη ζωή Του και μετά από κάποιο καιρό όλος ο ουρανός και η γη θα υποτάσσονταν σε Αυτόν. Ο Σατανάς διεκδίκησε τα βασίλεια της γης ως δικά του και με πανουργία άφησε να εννοηθεί στον Ιησού ότι όλα τα πάθη Του θα αποτρέπονταν. Δεν χρειαζόταν να πεθάνει για να αποκτήσει τα βασίλεια αυτού του κόσμου. Θα μπορούσε να έχει όλες τις κτήσεις της γης και τη δόξα τους αν μόνο τον προσκυνούσε. Ο Ιησούς έμεινε ακέραιος. Επέλεξε μια ζωή παθημάτων, έναν φοβερό θάνατο και με τον τρόπο που είχε ορίσει ο Πατέρας Του, να γίνει ο νόμιμος κληρονόμος όλων των βασιλείων της γης και να δοθούν αυτές στα χέρια Του σαν μια αιώνια κληρονομιά. Ο Σατανάς θα δινόταν επίσης στα χέρια Του για να καταστραφεί με θάνατο, ώστε ποτέ πια να μην μπορεί να ενοχλήσει τον Ιησού ή τους αγίους μέσα στη δόξα.

Δες Δευτερονόμιο 6:16,8:3 Β΄ Βασιλέων 17:35-36 Ψαλμοί 91:11-12 Λουκάς κεφ. 2-4

Το ποιμαντορικό έργο του Χριστού

Όταν ο Σατανάς τελείωσε τους πειρασμούς του, άφησε τον Ιησού για έναν διάστημα και άγγελοι του προετοίμασαν τροφή στην έρημο, τον ενίσχυσαν και η ευλογία του Πατέρα έμενε πάνω Του. Ο Σατανάς, παρά τους εντονότατους πειρασμούς του, απέτυχε, αλλά παρά ταύτα προσέβλεπε στην περίοδο του ποιμαντορικού έργου Του, όπου θα δοκίμαζε τις πανουργίες του εναντίον Του σε διάφορες περιστάσεις. Εξακολουθούσε να ελπίζει ότι θα επικρατούσε εναντίον Του, υποδαυλίζοντας σε αυτούς οι οποίοι δεν θα δέχονταν τον Ιησού, το μίσος και την προσπάθεια να Τον καταστρέψουν. Ο Σατανάς έκανε ένα ειδικό συμβούλιο με τους αγγέλους του. Ήταν απογοητευμένοι και εξοργισμένοι που δεν κατόρθωσαν να πετύχουν τίποτα απέναντι στον Υιό του Θεού. Αποφάσισαν ότι θα έπρεπε να επιδείξουν μεγαλύτερη πανουργία και να εξασκήσουν τη δύναμή τους στο έπακρο για να εμπνεύσουν απιστία στον νου των συμπατριωτών Του ως προς το αν αληθινά είναι ο Σωτήρας του κόσμου, ώστε με αυτόν τον τρόπο να αποθαρρύνουν τον Ιησού στην αποστολή Του. Ανεξαρτήτως του πόσο ακριβείς ήταν οι Εβραίοι στις τελετές και στις θυσίες τους, αν κρατούσαν τα μάτια τους κλειστά μπροστά στις προφητείες, και αν τους έκαναν να πιστέψουν ότι αυτός που θα τις εκπλήρωνε θα έπρεπε να είναι ένας πανίσχυρος κοσμικός βασιλιάς, θα κατόρθωναν να εκτρέψουν τον νου τους μακριά από τον ερχόμενο Μεσσία.

Μου δείχθηκε στη συνέχεια ότι ο Σατανάς και οι άγγελοι του ήταν πολύ δραστήριοι κατά τη διάρκεια του ποιμαντορικού έργου του Χριστού, εμπνέοντας τους ανθρώπους με απιστία, μίσος και περιφρόνηση. Συχνά, όταν ο Ιησούς έλεγε κάποια δηκτική αλήθεια, αυτοί εξοργίζονταν. Ο Σατανάς και οι άγγελοι του, τους

παρότρυναν να αφαιρέσουν την ζωή του Υιού του Θεού. Μια φορά, σήκωσαν πέτρες για να Τον χτυπήσουν, άγγελοι όμως τον προστάτεψαν και τον φυγάδευσαν μακριά από τον αγριεμένο όχλο σε ένα ασφαλές μέρος. Ξανά και ξανά καθώς τα άγια χείλη Του πρόφεραν την καθαρή αλήθεια, ο όχλος τον οδηγούσε στο χείλος ενός γκρεμού με σκοπό να τον ρίξουν κάτω. Φιλονικούσαν μεταξύ τους ως προς τι θα κάνουν μαζί Του ώσπου και πάλι παρενέβησαν άγγελοι που τον έκρυψαν από τον όχλο και Εκείνος, περνώντας ανάμεσά τους, πήρε το δρόμο Του.

Ο Σατανάς εξακολουθούσε να ελπίζει ότι το μεγάλο σχέδιο της σωτηρίας θα αποτύγχανε. Εξάσκησε όλη του την δύναμη για να σκληρύνει τις καρδιές των ανθρώπων και να πικράνει τα αισθήματά τους εναντίον του Ιησού. Ήλπιζε ότι ο αριθμός όσων θα τον δέχονταν ως τον Υιό του Θεού θα ήταν τόσο μικρός ώστε θα έκανε τον Ιησού να σκεφτεί ότι τα πάθη και η θυσία Του θα ήταν πολύ μεγάλα για μια τόσο μικρή ομάδα ανθρώπων. Είδα όμως ότι ακόμα και δύο να δέχονταν τον Ιησού ως τον Υιό του Θεού και να πίστευαν σε Αυτόν για τη σωτηρία των ψυχών τους, δεν θα ανέστειλε την εκτέλεση του σχεδίου.

Ο Ιησούς άρχισε το έργο του διαρρηγνύοντας την εξουσία που ασκούσε ο Σατανάς πάνω στους δεινοπαθούντες. Θεράπευε αυτούς που υπέφεραν από την εξουσία του κακού. Αποκαθιστούσε την υγεία στους αρρώστους, θεράπευε τους χωλούς και τους έκανε να χοροπηδούν με χαρά από την καρδιά τους και να δοξάζουν τον Θεό. Αποκαθιστούσε την όραση στους τυφλούς και μέσω της δυνάμεως Του, την υγεία σε όσους ήταν ανάπηροι και δεμένοι για πολλά χρόνια με την απάνθρωπη δύναμη του Σατανά. Παρηγορούσε με ευγενικά λόγια τους αδύναμους, τους φοβισμένους και τους απελπισμένους. Ανέστησε στη ζωή νεκρούς οι οποίοι στη συνέχεια δόξαζαν τον Θεό για την μεγαλειώδη έκφανση της δυνάμεως Του. Έπραξε θαυμαστά έργα σε όσους πίστευαν σ' Αυτόν. Και τους αδύναμους δεινοπαθούντες τους ο οποίος ο Σατανάς κρατούσε θριαμβευτικά, ο Ιησούς τους τράβηξε από τα χέρια του και τους χάρισε με τη δύναμή Του υγεία στο σώμα καθώς και μεγάλη χαρά και ευτυχία.

Η ζωή του Χριστού ήταν γεμάτη καλοσύνη, συμπόνια και αγάπη. Ήταν πάντα προσεκτικός στο να ακούει και να ανακουφίζει τα δεινά όσων έρχονταν προς Αυτόν. Πλήθος κόσμου μετέφεραν τα τεκμήρια της θεικής Του δύναμης πάνω τους. Ωστόσο, πολλοί απ' αυτούς, μετά την ολοκλήρωση του έργου, ντράπηκαν για τον ταπεινό αλλά ισχυρό διδάσκαλο. Επειδή οι ηγεμόνες δεν πίστευαν σε Αυτόν, δεν ήταν πρόθυμοι και να υποφέρουν μαζί με τον Ιησού. Ήταν άνθρωπος θλίψεων και εξοικειωμένος με τη λύπη. Λίγοι όμως μπόρεσαν να αντέξουν να κυβερνώνται από τη ζωή εγκράτειας και αυταπάρνησης που βίωνε. Προτιμούσαν να απολαμβάνουν την τιμή που προσφέρει ο κόσμος. Πολλοί ακολουθούσαν τον Υιό του Θεού και άκουγαν τις οδηγίες Του, τρεφόμενοι από τα λόγια που με τόση χάρη έβγαιναν από τα χείλη Του. Τα λόγια Του ήταν γεμάτα νόημα, ταυτόχρονα όμως ήταν και τόσο καθαρά που και οι πιο αδύναμοι μπορούσαν να καταλάβουν.

Ο Σατανάς και οι άγγελοι του είχαν πολλή δουλειά. Τύφλωσαν τα μάτια και σκοτεινίαζαν την νόηση των Εβραίων. Ο Σατανάς υποδαύλιζε τους άρχοντες του λαού και τους ηγεμόνες για να αφαιρέσουν τη ζωή Του. Έστειλαν υπηρέτες να φέρουν τον Ιησού σε αυτούς και αυτοί καθώς πλησίασαν στο σημείο που βρισκόταν, έμειναν έκπληκτοι. Βρήκαν τον Ιησού να εκπέμπει συμπόνια και φιλευσπλαχνία καθώς έβλεπε τα ανθρώπινα δεινά. Τον είδαν να μιλάει με αγάπη και τρυφερότητα, ενθαρρύνοντας τους αδύναμους και τους πονεμένους. Τον άκουσαν επίσης, με φωνή εξουσίας, να επιτιμάει τη δύναμη του Σατανά, και να ελευθερώνει του αιχμαλώτους του. Άκουσαν λόγια σοφίας να βγαίνουν από τα χείλη Του, τα οποία τους συνεπήραν. Δεν μπόρεσαν να βάλουν τα χέρια τους πάνω Του. Επέστρεψαν στους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους χωρίς τον Ιησού. Αυτοί ρώτησαν τους υπηρέτες *‘Γιατί δεν Τον φέρατε;’*. Τους περιέγραψαν τα όσα έγιναν μάρτυρες, τα θαύματά Του, τους άγιους λόγους σοφίας, αγάπης και γνώσης που άκουσαν και κατέληξαν λέγοντας *‘Ουδέποτε άνθρωπος μίλησε με τέτοιο τρόπο, όπως αυτός ο άνθρωπος’*. Οι αρχιερείς τους κατηγορήσαν ότι και εκείνοι πλανήθηκαν. Κάποιοι ντροπιάστηκαν που δεν τον έπιασαν να τον φέρουν. Οι αρχιερείς με χλευαστικό τόνο τους ρώτησαν αν κάποιος από τους άρχοντες πίστεψε σε Αυτόν. Είδα ότι πολλοί ανάμεσα σε αυτούς που είχαν εξουσία και ανάμεσα στους πρεσβυτέρους πίστευαν στον Ιησού. Ο Σατανάς όμως τους συγκρατούσε από το να το ομολογήσουν. Φοβούνταν την αποδοκιμασία του λαού περισσότερο από τον φόβο του Θεού.

Μέχρι εκείνη τη στιγμή, η πανουργία και το μίσος του Σατανά δεν μπόρεσαν να πλήξουν το σχέδιο της σωτηρίας. Η ώρα για την εκπλήρωση της αποστολής για την οποία ο Ιησούς ήρθε σε αυτόν τον κόσμο πλησίαζε. Ο Σατανάς και οι άγγελοι του έκαναν συμβούλιο και αποφάσισαν να εμπνεύσουν το ίδιο το έθνος του Χριστού να κραυγάζουν ανυπόμονα για το αίμα Του και να τον χτυπήσουν με κάθε είδους επιπόνηση σκληρότητας και περιφρόνησης. Πίστευε ότι ο Ιησούς θα μνησικακούσε μπροστά σε μια τέτοια μεταχείριση και δεν θα διατηρούσε την πραότητα και ταπεινότητά Του.

Ενώ ο Σατανάς κατάστρωνε τα σχέδιά του, ο Ιησούς περιέγραφε με προσοχή στους μαθητές Του τα όσα έπρεπε να πάθει. Οτι έπρεπε να σταυρωθεί και ότι θα ανασταίνονταν ξανά την τρίτη ημέρα. Η αντίληψή τους

όμως των πραγμάτων αυτών ήταν μικρή. Δεν μπορούσαν να κατανοήσουν τα όσα τους έλεγε.

Δες Λουκάς 4:29; Ιωάννης 7:45-48; 8:59

Η μεταμόρφωση

Είδα ότι η πίστη των μαθητών ενισχύθηκε σε μεγάλο βαθμό στο όρος της μεταμόρφωσης. Ο Θεός ευδόκησε να δώσει στους μαθητές του Ιησού ισχυρή απόδειξη ότι ήταν ο υποσχόμενος Μεσσίας, ώστε μέσα στην πικρή τους θλίψη και απογοήτευση, να μην αποβάλουν την εμπιστοσύνη τους προς Αυτόν. Στο όρος της μεταμόρφωσης ο Κύριος έστειλε τον Μωυσή και τον Ηλία για να συνομιλήσουν με τον Ιησού σχετικά με τα πάθη και τον θάνατό Του. Αντί να διαλέξει αγγέλους να συνομιλήσουν με τον Υιό Του, ο Θεός επέλεξε εκείνους που είχαν εμπειρία από τις δοκιμασίες πάνω στη γη. Σε λίγους από τους μαθητές Του, επιτράπη να είναι μαζί Του και να ατενίσουν το πρόσωπό Του να λάμπει με ουράνια δόξα, να δουν το ένδυμά Του λευκό και λαμπρό και να ακούσουν την φωνή του Θεού με φοβερή μεγαλειότητα να λέει *'Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτόν να ακούτε'*.

Ο Ηλίας περπάτησε με τον Θεό. Το έργο Του δεν ήταν ευχάριστο. Ο Θεός, διαμέσου αυτού, καταδίκασε την αμαρτία. Ήταν προφήτης του Θεού και έπρεπε να καταφεύγει από τόπο σε τόπο για να σώσει τη ζωή του. Κινηγήθηκε για να τον θανατώσουν σαν τα άγρια θηρία. Ο Θεός μεταμόρφωσε τον Ηλία. Άγγελοι τον μετέφεραν με δόξα και θρίαμβο στον ουρανό.

Ο Μωυσής ήταν ένας άνθρωπος πολύ τιμημένος από τον Θεό. Ήταν μεγαλύτερος από οποιονδήποτε έζησε πριν απ' αυτόν. Είχε το προνόμιο να συνομιλήσει με τον Θεό πρόσωπο με πρόσωπο καθώς ένας άνθρωπος μιλάει στον φίλο του. Δια του Μωυσή ο Κύριος ελευθέρωσε τους υιούς Ισραήλ από την Αιγυπτιακή δουλεία. Ο Μωυσής ήταν ένας μεσίτης για τους υιούς Ισραήλ. Συχνά στάθηκε μεταξύ αυτών και της οργής του Θεού. Όταν η οργή του Θεού είχε εξαφθεί εναντίον του Ισραήλ για την απιστία τους, τους γογγυσμούς τους και τα βαριά αμαρτήματά τους, η αγάπη του Μωυσή προς αυτούς ετίθετο σε δοκιμασία. Ο Θεός του υποσχέθηκε ότι αν άφηνε τον Ισραήλ να καταστραφεί θα δημιουργούσε γι αυτόν ένα άλλο ισχυρό έθνος. Ο Μωυσής έδειξε την αγάπη του για τον Ισραήλ δια των ειλικρινών κεισιών του. Μέσα στη δυστυχία του προσευχήθηκε ο Θεός να αποστρέψει τη φλογερή οργή Του και να συγχωρήσει τον Ισραήλ, ειδάλλως να διαγράψει το όνομά του από το βιβλίο Του.

Όταν ο Ισραήλ γόγγυζε ενάντια στον Θεό και τον Μωυσή επειδή δεν έβρισκαν νερό, τον κατηγόρησαν ότι τους οδήγησε στην έρημο για να θανατώσει αυτούς και τα παιδιά τους. Ο Θεός άκουσε τους γογγυσμούς τους και ζήτησε από τον Μωυσή να χτυπήσει τον βράχο ώστε οι υιοί Ισραήλ να έχουν νερό. Ο Μωυσής χτύπησε τον βράχο με οργή και πήρε πάνω του τη δόξα [τη δεύτερη φορά]. Η συνεχής δυστροπία και οι γογγυσμοί των υιών Ισραήλ του προκάλεσαν έντονη θλίψη και για πολύ λίγο ξέχασε το πόσο τους είχε ανεχτεί ο Θεός καθώς και ότι οι γογγυσμοί τους δεν στρέφονταν εναντίον του Μωυσή αλλά εναντίον του Θεού. Σκέφτηκε μόνο τον εαυτό του, πόσο πολύ αδικημένος ήταν και πόσο λίγη ευγνωμοσύνη εκδήλωναν σαν αντάλλαγμα για την βαθιά αγάπη του προς αυτούς.

Καθώς ο Μωυσής χτύπησε τον βράχο, απέτυχε να τιμήσει τον Θεό και να τον μεγαλύνει μπροστά στους υιούς Ισραήλ, ώστε και εκείνοι να δοξάσουν τον Θεό. Ο Κύριος δυσαρεστήθηκε από τον Μωυσή και είπε ότι δεν θα μπει στην γη της επαγγελίας. Ήταν τέτοιο το σχέδιο του Θεού, συχνά να δοκιμάζει τον Ισραήλ βάζοντας τον σε δύσκολες καταστάσεις ώστε στη συνέχεια μέσα στην μεγάλη ανάγκη τους να φανερώνει τη δύναμή Του, ώστε το γεγονός να μένει στη μνήμη τους και εκείνοι να τον δοξάζουν.

Όταν ο Μωυσής κατέβηκε κάτω από το όρος με τις δύο πέτρινες πλάκες και είδε τον Ισραήλ να προσκυνάει το χρυσό μοσχάρι, εξάφθηκε ο θυμός του σε μεγάλο βαθμό και πέταξε κάτω τις πέτρινες πλάκες και τις έσπασε. Είδα ότι ο Μωυσής δεν αμάρτησε με αυτό. Η οργή του ήταν για τον Θεό, έδειξε ζηλοτυπία για τη δική Του δόξα. Όταν όμως υπέκυψε στα ορμέμφυτα της καρδιάς και πήρε τη δόξα πάνω του, που ανήκει μόνο στον Θεό, τότε αμάρτησε, και για την αμαρτία του αυτή ο Θεός δεν θέλησε να του επιτρέψει την είσοδο της γης της επαγγελίας.

Ο Σατανάς προσπαθούσε να βρει κάτι με το οποίο να κατηγορήσει τον Μωυσή ενώπιον των αγγέλων. Ο Σατανάς θριάμβευσε καθώς τον έκανε να δυσαρεστήσει τον Θεό και χάρηκε πολύ και είπε στους αγγέλους ότι όταν ο Σωτήρας του κόσμου ερχόταν για να λυτρώσει τον άνθρωπο, θα τον υπερνικούσε. Για την παράβασή του αυτή, ο Μωυσής ήρθε κάτω από τη δύναμη του Σατανά, κάτω από το κράτος του θανάτου. Αν είχε

παραμένει ακέραιος και δεν είχε αμαρτήσει παίρνοντας πάνω του τη δόξα, ο Κύριος θα τον έφερνε στη γη της επαγγελίας και μετά θα τον μετέθετε στον ουρανό χωρίς να δει θάνατο.

Είδα ότι ο Μωυσής αν και πέρασε μέσα από τον θάνατο, ο Μιχαήλ ήρθε και του έδωσε ξανά ζωή χωρίς να δει διαφθορά. Ο Σατανάς διεκδίκησε το σώμα του ως δικό του, αλλά ο Μιχαήλ ανέστησε τον Μωυσή και τον πήρε στον ουρανό. Ο διάβολος προσπάθησε να κρατήσει το σώμα του και καταφέρθηκε με πικρία εναντίον του Θεού, παρότι ήταν ο δικός του πειρασμός και δύναμη, που έκαναν τον υπηρέτη του Θεού να πέσει. Ο Χριστός με πραότητα τον παρέπεμψε στον Πατέρα Του λέγοντας *‘Ο Κύριος να σε επιτιμήσει’*.

Ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του ότι υπήρχαν κάποιοι ανάμεσά τους που δεν θα έβλεπαν θάνατο προτού δουν τη βασιλεία του Θεού με δύναμη. Στο όρος της μεταμόρφωσης αυτή η υπόσχεση πραγματοποιήθηκε. Η μορφή του προσώπου του Ιησού άλλαξε και έλαμψε όπως ο ήλιος. Τα ιμάτιά Του έγιναν λευκά και λαμπερά. Ο Μωυσής ήταν παρών και αντιπροσώπευσε όσους θα αναστηθούν από τους νεκρούς κατά την δεύτερα παρουσία του Ιησού. Ο Ηλίας, ο οποίος μεταμορφώθηκε χωρίς να δει θάνατο, αντιπροσώπευσε αυτούς που θα μεταμορφωθούν ενδυόμενοι την αθανασία κατά τη δεύτερα παρουσία του Ιησού και που χωρίς να δουν θάνατο θα μετατεθούν στον ουρανό. Οι μαθητές ατένισαν με φόβο και έκπληξη την εξαιρετική μεγαλειότητα του Ιησού και τη νεφέλη που τους επισκίαζε και άκουσαν τη φωνή του Θεού με φοβερή μεγαλειότητα να λέει, *‘Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτόν να ακούτε’*.

Δες Έξοδος κεφ. 32; Αριθμοί 20:7-12; Δευτερονόμιο 34:5; Β΄ Βασιλέων 2:11; Μάρκος κεφ. 9; Ιούδας 9

Η προδοσία του Χριστού

Μεταφέρθηκα μετά στην εποχή που ο Ιησούς έφαγε με τους μαθητές Του το δείπνο του Πάσχα. Ο Σατανάς είχε ήδη εξαπατήσει τον Ιούδα και τον είχε οδηγήσει να πιστεύει ότι ήταν ένας από τους αληθινούς μαθητές του Χριστού, τη στιγμή όμως που η καρδιά του παρέμενε πάντοτε σαρκική. Είχε δει τα θαυμαστά έργα του Ιησού, βρισκόταν μαζί Του κατά τη διάρκεια του ποιμαντορικού Του έργου και ενέδωσε μπροστά στις ατράνταχτες αποδείξεις ότι ήταν ο Μεσσίας, όμως ήταν σφιχτοχέρης και άπληστος. Αγαπούσε τα χρήματα. Παραπονέθηκε με θυμό για το πολύτιμο μύρο με το οποίο έλουσαν τον Ιησού. Η Μαρία αγαπούσε τον Κύριο της. Της είχε συγχωρέσει τα πολλά αμαρτήματά της, είχε αναστήσει από τους νεκρούς τον αγαπητό αδελφό της και ένιωθε ότι τίποτα δεν ήταν τόσο πολύτιμο ώστε να μην το δώσει στον Ιησού. Όσο πιο ακριβό και πολύτιμο ήταν το μύρο τόσο καλύτερα θα μπορούσε η Μαρία να εκφράσει την ευγνωμοσύνη της προς τον Σωτήρα της, αφιερώνοντας Του το. Ο Ιούδας, ως δικαιολογία για την απληστία του, είπε ότι το μύρο θα μπορούσε να πωληθεί και να δοθεί υπέρ των φτωχών. Όχι ότι είχε κάποια ιδιαίτερη μέριμνα για τους φτωχούς, μια και ήταν εγωιστής και συχνά οικειοποιείτο όσα του εμπιστεύονταν για να δοθούν στους φτωχούς. Ο Ιούδας δεν ενδιαφερόταν να υπηρετήσει τον Ιησού, τις ανάγκες Του και να τον ανακουφίσει και για να δικαιολογήσει την απληστία του συχνά αναφερόταν στους φτωχούς. Αυτή η πράξη γενναιοδωρίας από την πλευρά της Μαρίας, ήταν για αυτόν μια δριμεία αποδοκιμασία του άπληστου χαρακτήρα του.

Η οδός προετοιμάστηκε ώστε ο πειρασμός του Σατανά να γίνει αμέσως αποδεκτός από την καρδιά του Ιούδα. Οι Εβραίοι μισούσαν τον Ιησού, όμως πλήθη κόσμου τον συνωθούσαν για να ακούσουν τα σοφά λόγια Του και να γίνουν μάρτυρες των θαυμαστών Του έργων. Το γεγονός αυτό μετατόπιζε την προσοχή των ανθρώπων από τους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους, διότι οι άνθρωποι διεγείρονταν με βαθύτατο ενδιαφέρον και με αγωνία ακολουθούσαν τον Ιησού και άκουγαν τις οδηγίες του θαυμαστού αυτού διδασκάλου. Πολλοί από τους άρχοντες του λαού πίστευαν στον Ιησού, φοβούνταν όμως να το ομολογήσουν, φοβούμενοι ότι θα γίνουν αποσυνάγωγοι. Οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι αποφάσισαν ότι κάτι θα έπρεπε να γίνει ώστε να αποσπάσουν την προσοχή του λαού από τον Ιησού. Φοβούνταν ότι όλοι τελικά θα πιστέψουν σε Αυτόν. Αυτό τους δημιούργουσε ανασφάλεια. Αν δεν θανάτωναν τον Ιησού, θα έχαναν τις θέσεις τους. Ακόμα και να τον θανάτωναν βέβαια, θα εξακολουθούσαν να υπάρχουν αυτοί που θα ήταν ζωντανά μνημεία της εξουσίας Του. Ο Ιησούς είχε αναστήσει τον Λάζαρο από τους νεκρούς. Φοβούνταν ότι αν θανάτωναν τον Ιησού, ο Λάζαρος θα ήταν μάρτυρας της μεγάλης Του δύναμης. Ο κόσμος έρχονταν για να δει αυτόν που αναστήθηκε από τους νεκρούς και έτσι οι άρχοντες αποφάσισαν να θανατώσουν και τον Λάζαρο για να κατευνάσουν τον ενθουσιασμό του κόσμου. Στη συνέχεια θα έστρεφαν την προσοχή του κόσμου προς τις παραδόσεις και τις διδασκαλίες ανθρώπων, στο να αποδεκατίζουν τον δυόσμο και τον απήγανο και έτσι να ξανακερδίσουν την επιρροή που είχαν πάνω τους. Συμφώνησαν να πιάσουν τον Ιησού όταν θα ήταν μόνος γιατί αν αυτό το επιχειρούσαν όταν ήταν ανάμεσα στο πλήθος, με την προσοχή των ανθρώπων συγκεντρωμένη πάνω Του, θα τους λιθοβολούσαν.

Ο Ιούδας γνώριζε πόσο άγχος είχαν να πιάσουν τον Ιησού και προσφέρθηκε να τον παραδώσει στους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους για λίγα αργύρια. Η φιλαργυρία του τον οδήγησε να δεχθεί να παραδώσει τον Κύριό του στα χέρια των χειρότερων εχθρών Του. Ο Σατανάς εργάζονταν ευθέως διαμέσου του Ιούδα, ο οποίος μέσα στην εντυπωσιακή σκηνή του τελευταίου δείπνου, κατάστρωνε τα σχέδιά του να προδώσει τον Ιησού. Ο Ιησούς με θλίψη είπε στους μαθητές Του ότι όλοι τους θα σκανδαλίζονταν εξαιτίας Του εκείνη τη νύχτα. Ο Πέτρος όμως με θέρμη έλεγε ότι ακόμα και όλοι να σκανδαλίζονταν με Εκείνον, αυτός ποτέ δεν θα σκανδαλιζόταν. Ο Ιησούς είπε στον Πέτρο, ότι ο Σατανάς τον είχε ζητήσει για να τον κοσκινίσει σαν το σιπάρι, πλην όμως Εκείνος προσευχήθηκε γι αυτόν, ώστε να μην εκλείψει η πίστη του και όταν επέστρεφε να στήριζε τους αδελφούς του.

Είδα τότε τον Ιησού με τους μαθητές Του στον κήπο. Με βαθιά θλίψη τους κάλεσε να αγρυπνούν και να προσεύχονται ώστε να μην πέσουν σε πειρασμό. Ο Ιησούς γνώριζε ότι η πίστη τους θα δοκιμαζόταν, θα απογοητεύονταν και ότι θα χρειαζόνταν όλη τη δύναμη που θα μπορούσαν να πάρουν μέσω της αγρυπνίας και τη θερμής προσευχής. Με δυνατή φωνή και δάκρυα ο Ιησούς προσευχήθηκε *‘Πατέρα, αν θέλεις, να απομακρύνεις από μένα τούτο το ποτήρι· όμως, όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει.’* Τότε ο Υιός του Θεού ήρθε σε αγωνία. Ο ιδρώτας από του πρόσωπό Του έγινε σαν θρόμβοι αίματος που έπεφταν στη γη. Άγγελοι υπερίπταντο πάνω από τον τόπο γινόμενοι μάρτυρες της σκηνης ενώ ένας από αυτούς πήρε εντολή να ενδυναμώσει τον Υιό του Θεού στην ώρα της αγωνίας Του. Οι άγγελοι στον ουρανό έβγαλαν τα στεφάνια τους, άφησαν τις κιθάρες τους και με βαθύτατο ενδιαφέρον παρακολουθούσαν σιωπηλά τον Ιησού. Δεν υπήρχε χαρά στον ουρανό. Επιθυμούσαν να περικυκλώσουν τον Υιό του Θεού, όμως οι διοικητές άγγελοι δεν τους άφησαν μήπως και καθώς θα παρακολουθούσαν την προδοσία Του, τον ελευθέρωναν. Το σχέδιο είχε ήδη τεθεί σε εφαρμογή και έπρεπε να εκπληρωθεί.

Μετά τη προσευχή Του, ο Ιησούς πήγε προς τους μαθητές Του. Αυτοί κοιμόνταν. Αυτήν την τρομακτική ώρα, δεν είχε την παρηγοριά και τις προσευχές ούτε καν των μαθητών Του. Ο Πέτρος που λίγο πιο πριν ήταν τόσο ζηλωτής, βρισκόταν σε βαθύ ύπνο. Ο Ιησούς του υπενθύμισε τις ρητές του δηλώσεις και του είπε *‘Ετσι δεν μπορέσατε να αγρυπνήσετε μία ώρα μαζί μου;’*. Τρεις φορές ο Υιός του Θεού προσευχήθηκε με αγωνία, καθώς ο Ιούδας μαζί με το τάγμα του ήταν κοντά. Ήρθε προς τον Ιησού ως συνήθως για να τον χαιρετήσει. Το τάγμα περικύκλωσε τον Ιησού και εκεί ο Ιησούς φανέρωσε τη θεϊκή Του δύναμη όταν είπε *‘Ποιον ζητάτε; ... Εγώ είμαι.’* Σύρθηκαν τότε πίσω και έπεσαν καταγής. Ο Ιησούς έκανε το ερώτημα αυτό ώστε να γίνουν μάρτυρες της δύναμής Του και να έχουν αποδείξεις ότι θα μπορούσε να ελευθερώσει τον εαυτό Του αν το ήθελε. Οι μαθητές άρχισαν να ελπίζουν καθώς είδαν το πλήθος με τα ξύλα και τα μαχαίρια να πέφτει τόσο γρήγορα. Καθώς σηκώθηκαν και περικύκλωσαν ξανά τον Υιό του Θεού, ο Πέτρος τράβηξε το μαχαίρι του και έκοψε ένα αυτί. Ο Ιησούς τον κάλεσε να βάλει πίσω το μαχαίρι και του είπε *‘νομίζεις ότι δεν μπορώ να παρακαλέσω τώρα κιόλας τον Πατέρα μου, και θα στήσει κοντά μου περισσότερες από δώδεκα λεγεώνες αγγέλων;’*. Είδα ότι όταν ειπώθηκαν τα λόγια αυτά, το πρόσωπα των αγγέλων ζωντάνεψαν. Επιθυμούσαν εκεί και τότε να περικυκλώσουν τον αρχηγό και να διασκορπίσουν το αγριεμένο πλήθος. Έπεσε όμως πάλι θλίψη στα πρόσωπά τους, καθώς ο Ιησούς πρόσθεσε *‘Πώς, λοιπόν, θα εκπληρωθούν οι γραφές, ότι έτσι πρέπει να γίνει;’*. Όταν ο Ιησούς επέτρεψε στο πλήθος να τον οδηγήσουν μακριά, οι καρδιές των μαθητών βυθίστηκαν και πάλι στην απόγνωση και στην πικρή απογοήτευση.

Οι μαθητές φοβήθηκαν για τη ζωή τους και διασκορπίστηκαν ο ένας από τον έναν δρόμο και ο άλλος από τον άλλο και ο Ιησούς έμεινε μόνος. Τι μεγάλος θρίαμβος για τον Σατανά τότε! Τι θλίψη και θρήνος για τους αγγέλους του Θεού! Πολλές ομάδες αγίων αγγέλων με έναν υψηλό διοικητή άγγελο επικεφαλής, στάλθηκαν για να γίνουν μάρτυρες της σκηνης. Έπρεπε να καταγράψουν κάθε πράξη, κάθε προσβολή κάθε αγριότητα που θα ασκούσαν πάνω στον Υιό του Θεού καθώς και κάθε αγωνιώδη πόνο που θα υπέφερε ο Ιησούς, διότι οι ίδιοι οι πρωταγωνιστές της σκηνης αυτής θα έπρεπε από την αρχή να ξαναδούν όλα όσα επρόκειτο να διαμειφθούν τότε, σε ζωντανή αναπαράσταση.

Δες Ματθαίος 26:1-56; Μάρκος 14:1-52; Λουκάς 22:1-46; Ιωάννης κεφ.11, 12:1-11, 18:1-12

Η δίκη του Χριστού

Κατά την αποχώρησή τους από τον ουρανό, οι άγγελοι έβγαλαν από πάνω τους τα αστραφερά στεφάνια. Δεν μπορούσαν να τα φορούν ενόσω ο αρχηγός τους υπέφερε και επρόκειτο να φορέσει ακάνθινο στεφάνι. Ο Σατανάς και οι άγγελοι του ήταν πολύ απασχολημένοι μέσα σε εκείνη την αίθουσα της δίκης προκειμένου να καταστρέψουν κάθε ανθρώπινο συναίσθημα συμπάθειας. Η ατμόσφαιρα ήταν βαριά και μολυσμένη από την επιρροή τους. Επηρέασαν τους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους να κακομεταχειριστούν και να

προσβάλουν τον Ιησού με τον πιο δυσμενή τρόπο που θα μπορούσε άνθρωπος να υποφέρει. Ο Σατανάς πίστευε ότι μια τέτοια προσβολή και τα δεινά αυτά θα έκαναν τον Υιό του Θεού να παραπονεθεί ή να γογγύσει, ή να χρησιμοποιήσει τη θεϊκή Του δύναμη για να ξεφύγει από τα χέρια του όχλου και έτσι το σχέδιο της σωτηρίας τελικώς να αποτύχει.

Ο Πέτρος ακολούθησε τον Κύριό Του μετά την προδοσία του. Είχε άγχος να δει τι θα γίνει με τον Ιησού. Όταν κατηγορήθηκε ότι ήταν ένας από τους μαθητές Του, το αρνήθηκε. Φοβήθηκε για τη ζωή του και όταν τον κατηγορήσαν ότι είναι ένας από αυτούς, δήλωσε ότι δεν γνωρίζει τον άνθρωπο. Οι μαθητές έγιναν γνωστοί για την καθαρότητα των λόγων που χρησιμοποιούσαν, και ο Πέτρος, για να τους εξαπατήσει και να τους πείσει ότι δεν ήταν ένας από τους μαθητές του Χριστού, τον αρνήθηκε και για τρίτη φορά με αναθέματα και όρκους, το βλέμμα όμως του Ιησού έλιωσε τον Πέτρο μονομιάς και τον έσωσε. Έκλαψε πικρά, μετανόησε για το μεγάλο αμάρτημά του, επέστρεψε και έτσι προετοιμάστηκε για να στηρίξει τους αδελφούς.

Το πλήθος φώναζε μεγαλόφωνα για το αίμα του Ιησού. Με σκληρότητα τον μαστίγωσαν, τον έντυσαν με μια παλιά κόκκινη βασιλική χλαμύδα και τοποθέτησαν στην άγια κεφαλή Του ακάνθινο στεφάνι. Του έβαλαν ένα καλάμι στα χέρια Του και τον χτύπησαν με αυτό στο κεφάλι Του, κάνοντας τα αγκάθια να διεισδύσουν στους κροτάφους στέλνοντας το αίμα να στάζει προς τα κάτω στο πρόσωπό και στη γενειάδα Του.

Ήταν δύσκολο στους αγγέλους να βαστάξουν το θέαμα. Θα είχαν απελευθερώσει τον Ιησού από τα χέρια τους, όμως οι διοικητές άγγελοι τους το απαγόρευαν· τους είπαν ότι ήταν το μεγάλο αντίλυτρο που έπρεπε να πληρωθεί για τον άνθρωπο, ότι θα ήταν μια φορά για πάντα και ότι θα είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο εκείνου που είχε το κράτος του θανάτου. Ο Ιησούς γνώριζε ότι οι άγγελοι παρακολουθούσαν τη σκηνή του εξευτελισμού Του. Είδα ότι ακόμα και ο πιο αδύναμος άγγελος θα μπορούσε να εξουδετερώσει τον όχλο και να ελευθερώσει τον Ιησού. Γνώριζε ότι αν το ζητούσε από τον Πατέρα Του, οι άγγελοι θα τον ελευθέρωναν στη στιγμή. Ήταν όμως αναγκαίο ο Ιησούς να υποφέρει πολλά πάθη από μοχθηρούς ανθρώπους προκειμένου να φέρει εις πέρας το σχέδιο της σωτηρίας.

Εκεί στεκόταν ο Ιησούς, πρᾶος και ταπεινός μπροστά στο οργισμένο πλήθος, καθώς τον μεταχειρίζονταν με τον χειρότερο τρόπο. Έφτυσαν στο πρόσωπό Του – σε αυτό το πρόσωπο από το οποίο μια μέρα θα ζητήσουν να κρυφτούν, το οποίο θα δώσει φως στην πόλη του Θεού και θα λάμψει λαμπρότερα και από τον ήλιο – χωρίς να ρίξει ούτε ένα θυμωμένο βλέμμα προς τους δράστες. Με ταπεινότητα ύψωσε το χέρι Του και το σκούπισε. Κάλυψαν το κεφάλι Του με ένα παλιό ιμάτιο ώστε να μην βλέπει και τον γρονθοκόπησαν και φώναξαν *‘Προφήτευσε σε μας, Χριστέ, ποιος είναι αυτός που σε χτύπησε;’*. Υπήρξε αναταραχή μεταξύ των αγγέλων. Θα μπορούσαν να τον είχαν σώσει στη στιγμή αλλά ο διοικητής άγγελός τους, τούς συγκράτησε.

Κάποιοι μαθητές είχαν ανακτήσει το θάρρος τους να προσέλθουν εκεί που βρισκόταν ο Ιησούς και να γίνουν μάρτυρες της δίκης Του. Ανέμεναν ότι θα χρησιμοποιούσε τη θεϊκή Του δύναμη για να ελευθερώσει τον εαυτό Του από τα χέρια των εχθρών Του, τους οποίους και θα τιμωρούσε για την αγριότητά τους εναντίον Του. Οι ελπίδες τους θα αναπερώνονταν ή θα εξανεμίζονταν ανάλογα με τις διαφορετικές σκηνές που επρόκειτο να διαμειφθούν. Μερικές φορές αμφέβαλλαν και φοβούνταν μήπως είχαν εξαπατηθεί. Η φωνή όμως που ακούστηκε από το όρος της μεταμόρφωσης και η δόξα της οποίας έγιναν μάρτυρες, τους ενίσχυε ότι ήταν ο Υιός του Θεού. Ανακάλεσαν στη μνήμη τους τις συναρπαστικές σκηνές που είδαν, τα θαύματα που ο Ιησούς έκανε στους αρρώστους όταν τους θεράπευε, όταν άνοιγε τα μάτια των τυφλών, έδινε ακοή στους κωφούς, επιτιμούσε και εξέβαλε δαιμόνια, σήκωνε νεκρούς στη ζωή, επιτιμώντας ακόμα και τον άνεμο, ο οποίος τον υπάκουε. Δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι θα πέθαινε. Ήλπιζαν ότι θα σηκωνόταν και πάλι με εξουσία και ότι η επιβλητική φωνή Του θα διέλυε το αιμοβόρο πλήθος, όπως έκανε και κατά την είσοδό Του στον ναό διώχνοντας όλους αυτούς που έκαναν τον οίκο του Θεού οίκο εμπορίου, όταν έφυγαν από μπροστά Του σαν να τους κυνηγούσε μια ομάδα οπλισμένων στρατιωτών. Οι μαθητές ήλπιζαν ότι ο Ιησούς θα εκδήλωνε τη δύναμή Του και θα έπειθε όλους ότι ήταν ο Βασιλιάς του Ισραήλ.

Ο Ιούδας γέμισε με πικρές τύψεις και ντροπή για την δόλια πράξη του να προδώσει τον Ιησού. Δεν άντεξε όταν είδε την κακομεταχείριση που δέχτηκε. Αν και αγαπούσε τον Ιησού, αγαπούσε τα χρήματα περισσότερο. Δεν πίστευε ότι ο Ιησούς θα ανεχόταν να συλληφθεί από τον όχλο που είχε πάρει μαζί του. Σκέφτηκε ότι ο Ιησούς θα έκανε ένα θαύμα και θα ελευθερωνόταν από αυτούς. Όταν όμως είδε το εξοργισμένο πλήθος στην αίθουσα της δίκης, να διψάει για το αίμα Του, ένιωσε βαθιά ενοχή και ενώ πολλοί βιαίως κατηγορούσαν τον Ιησού, έτρεξε μέσα στο πλήθος ομολογώντας ότι αμάρτησε προδίδοντας αθώο αίμα. Τους πρόσφερε τα χρήματα και τους παρακάλεσε να αφήσουν τον Ιησού, δηλώνοντας ότι ήταν εντελώς αθώος. Η οργή και η σύγχυση κράτησαν τους ιερείς για μικρό διάστημα σιωπηλούς. Δεν ήθελαν να μάθει ο κόσμος ότι είχαν μισθώσει έναν από τους καθ’ ομολογίαν μαθητές του Ιησού ώστε να τον παραδώσει στα χέρια τους. Ήθελαν να κρύψουν ότι κυνήγησαν τον Ιησού σαν κλέφτη και ότι τον έπιασαν κρυφά. Η ομολογία όμως του Ιούδα, το ωχρό και ένοχο παρουσιαστικό του, εξέθεσε τους ιερείς ενώπιον του πλήθους φανερώνοντας ότι το μίσος

ήταν η αιτία για την οποία έπιασαν τον Ιησού. Καθώς ο Ιούδας με δυνατή φωνή δήλωσε ότι ο Ιησούς ήταν αθώος, οι ιερείς απάντησαν *‘Και σε μας, τι; Αφορά εσένα.’*. Είχαν τον Ιησού υπό την εξουσία τους και ήταν αποφασισμένοι να τον κρατήσουν με κάθε μέσο. Ο Ιούδας συγκλονισμένος από την αγωνία πέταξε τα χρήματα, που τώρα περιφρονούσε, στα πόδια εκείνων που τον μίσθωσαν και με αγωνία και τρόμο για το έγκλημα του, πήγε και κρεμάστηκε.

Σε αυτήν την ομάδα υπήρχαν πολλοί που συμπαθούσαν τον Ιησού και καθώς Εκείνος δεν απαντούσε τίποτα στις πολλές ερωτήσεις που του θέτονταν, το πλήθος έμενε έκπληκτο. Μπροστά σε όλες τις προσβολές και τις κοροϊδίες, ούτε ένα στραβοκοίταγμα, ούτε μία έκφραση ταραχής διακρινόταν πάνω Του. Παρέμεινε αξιοπρεπής και ήρεμος. Η μορφή Του ήταν ευγενική και τέλεια. Οι θεατές της δίκης τον κοιτούσαν με θαυμασμό. Σύγκριναν την τέλεια μορφή Του, το αξιοπρεπές και σταθερό παρουσιαστικό Του με αυτούς που τον δίκαιζαν, και έλεγαν ο ένας στον άλλον ότι έμοιαζε με έναν βασιλιά στον οποίο θα εμπιστευόταν ένα βασίλειο περισσότερο σε Εκείνον παρά σε οποιονδήποτε από τους άλλους ηγέτες. Δεν έφερε πάνω Του κανένα σημάδι ότι ήταν εγκληματίας. Η ματιά Του ήταν ήπια, καθαρή, απτόητη, το μέτωπό Του ήταν πλατύ και ψηλό. Κάθε χαρακτηριστικό γνώρισμά Του ήταν έντονα μαρκαρισμένο με καλοσύνη και ευγένεια. Η υπομονή και η ανεκτικότητα Του διέφερε τόσο πολύ από των υπόλοιπων ανθρώπων που πολλοί τρόμαζαν. Ακόμη και ο Ηρώδης και ο Πιλάτος έμειναν συγκλονισμένοι από το ευγενές και το όμοιο με θεϊκό παρουσιαστικό Του.

Ο Πιλάτος από την πρώτη στιγμή είχε πειστεί ότι δεν επρόκειτο για κοινό άνθρωπο αλλά για έναν χαρακτήρα εξαιρετικό. Πίστευε ότι ήταν εντελώς αθώος. Οι άγγελοι που έβλεπαν την όλη σκηνή, αντιλήφθηκαν τις πεπειθήσεις του Πιλάτου και σημείωσαν τη συμπάθεια και τη συμπόνια του προς τον Ιησού και για να τον σώσουν από την τρομερή πράξη να παραδώσει τον Ιησού να σταυρωθεί, ένας άγγελος εστάλη στην γυναίκα του Πιλάτου και της έδωσε την πληροφορία διαμέσου ενός ονείρου ότι ήταν ο Υιός του Θεού κατηγορούμενος στην δίκη στην οποία ο Πιλάτος ήταν αναμειγμένος και ότι ήταν ένας αθώος που υποφέρει. Αμέσως εκείνη πληροφόρησε τον Πιλάτο ότι υπέφερε πολλά πράγματα εξαιτίας του Ιησού σε ένα όνειρο που είχε δει και τον προειδοποίησε να μην κάνει τίποτα σε αυτόν τον άγιο άνθρωπο. Ο αγγελιοφόρος που έφερε το μήνυμα, πέρασε με βιασύνη μέσα στο πλήθος και το έδωσε στον Πιλάτο. Όταν εκείνος το διάβασε τρόμαξε και έγινε χλωμός. Αμέσως σκέφτηκε ότι δεν τον αφορά καθόλου η υπόθεση αυτή και ότι ακόμα και να ζητούσαν το αίμα του Ιησού, εκείνος δεν θα έδινε τη συγκατάθεσή του αλλά αντίθετα θα εργαζόταν για να τον ελευθερώσει.

Όταν ο Πιλάτος άκουσε ότι ο Ηρώδης ήταν στην Ιερουσαλήμ χάρηκε και ήλπιζε ότι θα ελευθέρωνε τον εαυτό του εντελώς από το δυσάρεστο αυτό θέμα και δεν θα έκανε τίποτα για να καταδικάσει τον Ιησού. Τον έστειλε μαζί με τους κατηγορούς Του στον Ηρώδη. Ο Ηρώδης σκλήρυνε. Η εντολή του να φονεύσουν τον Ιωάννη άφησε ένα σημάδι πάνω στη συνείδησή του από το οποίο δεν μπορούσε να ελευθερωθεί και όταν άκουσε για τον Ιησού και τα θαυμαστά έργα που έκανε νόμισε ότι ο Ιωάννης είχε αναστηθεί από τους νεκρούς. Φοβόταν και έτρεμε γιατί είχε ένοχη συνείδηση. Ο Ιησούς εστάλη στα χέρια του Ηρώδη από τον Πιλάτο. Ο Ηρώδης το εξέλαβε ως μια αναγνώριση από πλευράς του Πιλάτου, της εξουσίας του και της κρίσης του. Στο παρελθόν ήταν εχθροί και έκτοτε έγιναν φίλοι. Ο Ηρώδης χάρηκε που είδε τον Ιησού διότι πίστευε ότι θα έκανε κάποιο σπουδαίο θαύμα για να τον ικανοποιήσει. Δεν ήταν όμως αυτό το έργο του Ιησού, να ικανοποιήσει την περιέργειά του. Εξασκούσε την θεϊκή και θαυματουργική δύναμή Του μόνο για τη σωτηρία άλλων, ποτέ για το δικό Του συμφέρον.

Ο Ιησούς δεν απάντησε τίποτα στις πολλές ερωτήσεις που του έκανε ο Ηρώδης, ούτε λογάρισε τους εχθρούς του που τον κατηγορούσαν με σφοδρότητα. Ο Ηρώδης οργίστηκε διότι ο Ιησούς έδειχνε ότι δεν φαινόταν να φοβάται την δύναμή του και με τους στρατιώτες του χλεύασε, ενέπαιξε και κακομεταχειρίστηκε τον Υιό του Θεού. Ο Ηρώδης θαύμασε το ευγενικό, θεϊκό παρουσιαστικό του Ιησού ακόμα και όταν ξεδιάντροπα τον κακομεταχειρίζονταν και φοβήθηκε να τον καταδικάσει και έτσι τον έστειλε ξανά πίσω στον Πιλάτο.

Ο Σατανάς και οι άγγελοι του έβαζαν σε πειρασμό τον Πιλάτο και προσπαθούσαν να τον οδηγήσουν στην προσωπική του καταστροφή. Του έβαζαν την ιδέα ότι αν εκείνος δεν λάμβανε μέρος στην καταδίκη του Ιησού, κάποιοι άλλοι θα το έκαναν. Το πλήθος διψούσε για το αίμα Του και αν εκείνος δεν παρέδιδε τον Ιησού να σταυρωθεί θα έχανε τη δύναμή του και την κοσμική του δύναμη και θα καταδικαζόταν ως ένας που πίστευε σε έναν πλάνο, όπως τον αποκαλούσαν. Ο Πιλάτος επειδή φοβόταν να χάσει τη δύναμη και την εξουσία του, έδωσε την συγκατάθεσή του στον θάνατο του Ιησού. Παρά το ότι έβαλε το αίμα του Ιησού πάνω στους κατηγορούς του και το πλήθος το δέχτηκε φωνάζοντας *“Το αίμα του ας είναι επάνω μας, και επάνω στα παιδιά μας.”*, ο Πιλάτος δεν ήταν αθώος, ήταν ένοχος για το αίμα του Χριστού. Για το δικό του εγωιστικό ενδιαφέρον και την αγάπη του να δέχεται τιμές από τους μεγάλους ανθρώπους της γης, παρέδωσε έναν αθώο άνθρωπο να θανατωθεί. Αν ο Πιλάτος είχε ακολουθήσει την πεποίθησή του δεν θα έκανε κάτι που θα

οδηγούσε στην καταδίκη του Ιησού.

Το θέμα της δίκης όσο και της καταδίκης του Ιησού επεξεργάζονταν πολλοί μέσα στο μυαλό τους και δημιουργήθηκαν σ' αυτούς εντυπώσεις οι οποίες θα εκδηλώνονταν μετά την ανάσταση Του και πολλοί θα προσθέτονταν στην Εκκλησία των οποίων οι εμπειρίες και οι πεποιθήσεις ανάγονταν στον καιρό της δίκης του Ιησού.

Η οργή του Σατανά ήταν μεγάλη όταν είδε ότι παρ' όλη την αγριότητα με την οποία είχε εμπνεύσει τους αρχιερείς να μεταχειριστούν τον Ιησού, δεν είχε προκαλέσει σε Αυτόν τον ελάχιστο γογγυσμό. Είδα ότι παρόλο που ο Ιησούς πήρε τη φύση του ανθρώπου, υπήρχε πάνω Του μια δύναμη και ένα σθένος που έμοιαζε θεϊκό και έτσι δεν απομακρύνθηκε από το θέλημα του Πατέρα Του, ούτε κατ' ελάχιστο.

Δες Ματθαίος 26:57-75, 27:1-31; Μάρκος 14:53-72, 15:1-20; Λουκάς 22:47-71, 23:1-25; Ιωάννης κεφ.18, 19:1-16

Η Σταύρωση του Χριστού

Ο Υιός του Θεού παραδόθηκε στον λαό για να σταυρωθεί. Οδήγησαν τον αγαπητό Σωτήρα μακριά. Αν και αδύνατος και χωρίς δυνάμεις εξαιτίας του πόνου και των παθών, με τα μαστιγώματα και των χτυπήματα που είχε δεχτεί, παρά ταύτα του φόρτωσαν και τον βαρύ σταυρό στον οποίο σύντομα επρόκειτο να τον σταυρώσουν. Ο Ιησούς λιποθύμησε κάτω από το βάρος του φορτίου. Έπιασαν τότε έναν από τους ακόλουθους Του, έναν άνθρωπο που δεν είχε ανοικτά ομολογήσει πίστη στον Χριστό αν και πίστευε σε Αυτόν. Έβαλαν πάνω του τον σταυρό και τον κουβάλησε μέχρι το σημείο της σταύρωσης. Ομάδες αγγέλων συγκεντρώθηκαν στον αέρα πάνω από τον τόπο. Ένας αριθμός από τους μαθητές Του, τον ακολούθησαν θλιμμένοι στον Γολγοθά, κλαίγοντας πικρά. Θυμήθηκαν την θριαμβευτική είσοδο του Ιησού στα Ιεροσόλυμα, όταν τον ακολουθούσαν φωνάζοντας *Ώσαννά εν τοις υψίστοις*, στρώνοντας το δρόμο με τα ρούχα τους και με κλαδιά από φοίνικες. Νόμιζαν ότι θα ελάμβανε τότε τη βασιλεία και θα βασίλευε ως κοσμικός ηγέτης πάνω στον Ισραήλ. Πως άλλαξε το σκηνικό! Πως χάθηκαν οι προσδοκίες τους! Ακολουθούσαν τον Ιησού, όχι με χαρά, όχι με πρόσχαρες καρδιές και αναπτερωμένες ελπίδες, αλλά με καρδιές χτυπημένες από τον φόβο και την απελπισία. Τον ακολουθούσαν αργά και θλιμμένα, Εκείνον που είχε ντροπιαστεί και ταπεινωθεί και που επρόκειτο να πεθάνει.

Η μητέρα του Ιησού ήταν εκεί. Η καρδιά της ήταν διάτρητη από την αγωνία, όπως κανείς δεν μπορεί να νιώσει παρά μόνο μια στοργική μητέρα. Η πληγωμένη καρδιά της ακόμα έλπιζε, όπως και οι μαθητές, ότι ο Υιός της θα έκανε ένα μεγάλο θαύμα και θα ελευθερωνόταν από τους δολοφόνους Του. Δεν μπορούσε να αντέξει τη σκέψη ότι θα υπέφερε τον σταυρικό θάνατο. Οι προετοιμασίες όμως ολοκληρώθηκαν και κατόπιν καθήλωσαν τον Ιησού πάνω στον σταυρό. Τους έφεραν το σφυρί και τα καρφιά. Η καρδιές των μαθητών Του σταμάτησαν μέσα τους. Η μητέρα του Ιησού αγωνιούσε σχεδόν πάνω από το όριο ανθρωπίνης αντοχής και καθώς τοποθέτησαν τον Ιησού πάνω στον σταυρό και επρόκειτο να στερεώσουν τα χέρια Του με τα σκληρά καρφιά πάνω στους ξύλινους βραχίονες, οι μαθητές πήραν τη μητέρα του Ιησού από τον τόπο ώστε να μην ακούει τον κρότο των καρφιών καθώς τα περνούσαν από τα κόκαλα και τους μύες των χεριών και των ποδιών Του. Ο Ιησούς αν και δεν γόγγυξε, φώναξε όμως με αγωνία. Το πρόσωπό Του ήταν χλωμό και μεγάλες σταγόνες ιδρώτα στάθηκαν πάνω στα φρύδια Του. Ο Σατανάς θριάμβευσε με τα πάθη που ο Υιός του Θεού υπέφερε, αν και φοβήθηκε ότι το βασίλειο του είχε χαθεί και έπρεπε να πεθάνει.

Όταν κάρφωσαν τον Ιησού πάνω στον σταυρό στη συνέχεια τον ανύψωσαν και με μεγάλη δύναμη τον έσπρωξαν μέσα στο σημείο που είχε προετοιμαστεί στο έδαφος, με αποτέλεσμα να σχιστεί η σάρκα Του και να του προκαλέσει τον ισχυρότερο δυνατό πόνο. Έκαναν τον θάνατό Του όσο γινόταν πιο επείσχυνο. Μαζί Του σταύρωσαν εκατέρωθεν Του και δύο ληστές. Τους ληστές τους μετέφεραν δια της βίας και μετά από αρκετή αντίσταση από την πλευρά τους κατόρθωσαν να στερεώσουν τα χέρια τους στους σταυρούς τους. Ο Ιησούς όμως υποτάχθηκε με ταπεινότητα. Δεν χρειάστηκε κανείς δια της βίας να τοποθετήσει τα χέρια Του πάνω στον σταυρό. Ενώ οι ληστές πρόφεραν κατάρες εναντίον των δημίων τους, ο Χριστός εν αγωνία προσευχήθηκε για τους εχθρούς Του, λέγοντας *“Πατέρα, συγχώρεσέ τους· επειδή, δεν ξέρουν τι κάνουν.”*. Δεν ήταν μόνο η σωματική αγωνία που ο Ιησούς υπέφερε, αλλά και οι αμαρτίες όλου του κόσμου που ήταν επάνω Του.

Ενώ ο Ιησούς κρεμόταν πάνω στον σταυρό κάποιοι περαστικοί τον βλασφημούσαν κουνώντας τα κεφάλια τους όπως κάνουν όσοι υποκλίνονται σε έναν βασιλιά, λέγοντας *‘Αυτός που γκρεμίζει τον ναό, και που σε*

τρεις ημέρες τον κτίζει, σώσε τον εαυτό σου· αν είσαι Υιός τού Θεού, κατέβα από τον σταυρό.'. Ο διάβολος είχε χρησιμοποιήσει τα ίδια λόγια στην έρμημο 'αν είσαι Υιός τού Θεού'. Οι αρχιερείς, οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς τον ενέπαιζαν λέγοντας 'Άλλους έσωσε, τον εαυτό του δεν μπορεί να τον σώσει· αν είναι βασιλιάς τού Ισραήλ, ας κατέβει τώρα από τον σταυρό, και θα πιστέψουμε σ' αυτόν.'. Οι άγγελοι που υπερίπταντο πάνω από τον τόπο της σταύρωσης του Χριστού, αγανάκτησαν όταν οι ηγέτες του λαού τον ενέπαιζαν λέγοντας οτι αν είναι ο Υιός του Θεού ας σώσει τον εαυτό του. Επιθυμούσαν να κατέβουν εκεί και να σώσουν τον Ιησού και να τον ελευθερώσουν, όμως δεν τους επετράπη. Ο αντικειμενικός σκοπός της αποστολής Του είχε σχεδόν επιτευχθεί. Καθώς ο Ιησούς κρεμόταν από το σταυρό αυτές τις φοβερές ώρες της αγωνίας, δεν ξέχασε τη μητέρα Του. Δεν μπορούσε να μείνει μακριά από τον τόπο του μαρτυρίου. Το τελευταίο μάθημα του Ιησού ήταν μάθημα συμπόνιας και ανθρωπιάς. Κοίταξε προς τη μητέρα Του που η καρδιά της ήταν έτοιμη να εκραγεί από τη θλίψη και μετά στον αγαπημένο Του μαθητή Ιωάννη. Είπε στην μητέρα Του, *'Γυναίκα, να! ο γιος σου. Έπειτα, λέει στον μαθητή: Να! η μητέρα σου. Και από την ώρα εκείνη ο μαθητής την πήρε στο σπίτι του.'*

Ο Ιησούς δίψασε μέσα στην αγωνία Του, όμως τον πρόσβαλλαν ακόμη περισσότερο δίνοντάς Του ξύδι για να πει. Οι άγγελοι παρακολουθούσαν την τρομερή σκηνή της σταύρωσης του αγαπητού τους αρχηγού μέχρι το σημείο που δεν μπορούσαν άλλο και αναγκάστηκαν να καλύψουν τα πρόσωπά τους από το θέαμα. Ο ήλιος αρνήθηκε να κοιτάξει πάνω από την τρομερή σκηνή. Ο Ιησούς φώναξε με δυνατή φωνή που έπληξε με τρόμο της καρδιάς των δολοφόνων Του, *'Τελείωσε.'* Τότε το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στα δύο από πάνω μέχρι κάτω, η γη σείστηκε και οι πέτρες σχίστηκαν. Πάνω στη γη έγινε μεγάλο σκοτάδι. Όταν ο Ιησούς πέθανε, η τελευταία ελπίδα των μαθητών φάνηκε να εξανεμίζεται. Πολλοί από εκείνους που τον ακολουθούσαν, έγιναν μάρτυρες της σκηνής των παθών και του θανάτου Του και το ποτήρι της θλίψης τους ήταν γεμάτο.

Ο Σατανάς δεν θριάμβευσε τότε όπως έκανε πριν. Ήλπιζε οτι θα μπορούσε να διαλύσει το σχέδιο της σωτηρίας, αυτό όμως είχε βαθιά θεμέλια. Και τώρα με τον θάνατο του Ιησού, γνώριζε οτι έπρεπε τελικώς να πεθάνει και οτι το βασίλειό του θα αφαιρείτο από αυτόν και θα δινόταν στον Ιησού. Έκανε συμβούλιο με τους αγγέλους του. Δεν μπόρεσε να επιτύχει τίποτα απέναντι στον Υιό του Θεού και τώρα θα έπρεπε να αυξήσουν τις προσπάθειες, την πανουργία και τη δύναμή τους απέναντι σε εκείνους που ακολουθούν τον Ιησού. Έπρεπε τώρα να αποτρέψουν όσους μπορούσαν από το να δεχτούν τη σωτηρία την εξαγορασμένη για αυτούς από τον Ιησού. Με αυτόν τον τρόπο, ο Σατανάς θα μπορούσε να εξακολουθήσει να εργάζεται ενάντια στην διακυβέρνηση του Θεού. Θα ήταν επίσης για το δικό του συμφέρον να κρατήσει όσους μπορούσε μακριά από τον Ιησού. Αυτό διότι τα αμαρτήματα όσων λυτρωθούν με το αίμα του Χριστού και νικήσουν, θα τοποθετηθούν τελικώς πάνω στον πρωτεργάτη της αμαρτίας, τον διάβολο, τα οποία και θα πρέπει να βαστάξει ενώ αυτοί οι οποίοι δεν δεχθούν την σωτηρία διαμέσου του Ιησού θα βαστάξουν τις δικές τους αμαρτίες.

Η ζωή του Ιησού ήταν χωρίς κοσμικά μεγαλεία ή υπερβολική προβολή. Η ταπεινή, γεμάτη αυταπάρνηση ζωή Του βρισκόταν σε πλήρη αντίθεση με τις ζωές των αρχιερέων και των πρεσβυτέρων που αγαπούσαν τις ανέσεις και την κοσμική δόξα και η αυστηρή και άγια ζωή του Ιησού ήταν μια συνεχής αποδοκιμασία για αυτούς εξαιτίας των αμαρτιών τους. Τον περιφρονούσαν για την ταπεινότητα, αγιότητα και καθαρότητα Του. Εκείνοι όμως που τον περιφρόνησαν εδώ, θα τον δουν μια μέρα μέσα στο μεγαλείο του ουρανού και την απaráμιλλη δόξα του Πατέρα Του. Στην αίθουσα της δίκης ήταν περικυκλωμένος από τους εχθρούς Του οι οποίοι διψούσαν για το αίμα Του, αυτοί οι σκληροί όμως που είπαν «*το αίμα Του πάνω μας και στα παιδιά μας*», θα τον ατενίσουν ξανά ως ένδοξο Βασιλιά. Όλη η δύναμη του ουρανού θα τον συνοδεύσει στον δρόμο Του με ύμνους νίκης, μεγαλειότητας και δύναμης προς Αυτόν που αν και σφαγιάστηκε, ζει ξανά ως ισχυρός νικητής. Φτωχοί, αδύναμοι, άθλιοι άνθρωποι έφτυσαν στο πρόσωπο του Βασιλιά της δόξας ενώ την ίδια στιγμή μια κραυγή βίαιου θριάμβου ακούστηκε μετά την εξετελιστική προσβολή. Παραμόρφωσαν εκείνο το πρόσωπο με χτυπήματα και με τέτοια αγριότητα που όλος ο ουρανός θαύμασε. Θα ξαναδούν εκείνο το πρόσωπο, λαμπρό όπως ο ήλιος στο μεσουράνημα και θα ζητήσουν να κρυφτούν από αυτό. Αντί για αυτήν την κραυγή του βίαιου θριάμβου, θα θρηνήσουν με τρόμο εξαιτίας Του. Ο Ιησούς θα παρουσιάσει τα σημάδια της σταύρωσης Του. Τα σημάδια αυτά θα τα φέρει για πάντα. Κάθε σημάδι από τα καρφιά, θα διηγείται την ιστορία της θαυμαστής λύτρωσης του ανθρώπου και την πανάκριβη τιμή με την οποία εξαγοράστηκε. Οι ίδιοι οι άνδρες που έσπρωξαν το δόρυ στην πλευρά του Κυρίου της ζωής, θα δουν το σημάδι του δόρατος τους και θα θρηνήσουν με βαθιά αγωνία το ρόλο που έπαιξαν στην παραμόρφωση του σώματός Του. Οι δολοφόνοι Του ήταν πολύ ενοχλημένοι με την επιγραφή «**Βασιλεύς των Ιουδαίων**» που τοποθετήθηκε πάνω στον σταυρό πάνω από την κεφαλή Του. Τότε όμως θα είναι υποχρεωμένοι να τον δουν με τη δόξα Του και τη βασιλική Του δύναμη. Θα κοιτάξουν προς το ιμάτιο Του και στον μηρό Του που θα είναι γραμμένο με ζωντανά γράμματα «**Βασιλεύς Βασιλέων και Κύριος Κυρίων**». Φώναζαν προς Αυτόν κοροϊδευτικά ενώ κρεμόταν από τον σταυρό, ας κατέβει ο Χριστός ο Βασιλιάς του Ισραήλ από τον σταυρό ώστε να δούμε και να πιστέψουμε. Θα τον κοιτάξουν τότε να έχει βασιλική δύναμη και εξουσία. Δεν θα απαιτήσουν τότε καμία

απόδειξη ότι είναι ο Βασιλιάς του Ισραήλ, αλλά καθώς θα είναι συγκλονισμένοι από τη μεγαλειότητα Του και την απαράμιλλη δόξα Του, θα υποχρεωθούν να παραδεχθούν «*Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.*».

Το τράνταγμα της γης, το σχίσσιμο των βράχων, το σκοτάδι που έπεσε πάνω στη γη και η ηχηρή και δυνατή κραυγή του Ιησού '*Τελείωσε*' καθώς παρέδιδε τη ζωή Του, προβλημάτισε τους εχθρούς Του και έκανε τους δολοφόνους Του να τρέμουν. Οι μαθητές θαύμασαν αυτά τα μοναδικά σημεία, οι ελπίδες τους όμως είχαν όλες εξανεμιστεί. Φοβούνταν ότι οι Ιουδαίοι θα ζητούσαν να τους θανατώσουν και αυτούς. Σκέφτηκαν ότι τέτοιο μίσος απέναντι στον Υιό του Θεού δεν θα σταματούσε εκεί να εκδηλώνεται. Με θλίψη πέρασαν οι μαθητές πολλές μοναχικές ώρες, θρηνώντας μέσα στην απογοήτευσή τους. Περίμεναν ότι θα βασίλευε σαν ένας κοσμικός βασιλιάς, οι ελπίδες τους όμως πέθαναν μαζί με τον Ιησού. Μέσα στη θλίψη και την απογοήτευσή τους αμφέβαλλαν μήπως τυχόν ο Ιησούς τους είχε εξαπατήσει. Η μητέρα Του ταπεινώθηκε και ακόμα και η πίστη της ταλαντεύτηκε αν πράγματι ήταν ο Μεσσίας.

Παρά την απογοήτευσή των ελπίδων τους σχετικά με τον Ιησού, οι απόστολοι τον αγαπούσαν και σεβάστηκαν και τίμησαν το σώμα Του, δεν γνώριζαν όμως πως να το αποκτήσουν. Ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία, ένας αξιότιμος βουλευτής, είχε επιρροή και ήταν ένας από τους αληθινούς μαθητές του Ιησού. Πήγε ιδιωτικά αν και με πολύ θάρρος προς τον Πιλάτο και τον ikέτευσε για το σώμα Του. Δεν τόλμησε να πάει ανοιχτά επειδή το μίσος των Ιουδαίων ήταν τόσο μεγάλο που οι μαθητές φοβούνταν ότι θα προσπαθούσαν να εμποδίσουν το σώμα του Ιησού να ταφεί με τιμή. Ο Πιλάτος ικανοποίησε το αίτημά του και καθώς αποκαθήλωσαν το σώμα του Ιησού από τον σταυρό, οι θλίψεις τους ανανεώθηκαν και θρήνησαν για τις χαμένες ελπίδες τους με βαθιά αγωνία. Τύλιξαν το σώμα του Ιησού με λεπτό λινό και ο Ιωσήφ τον έβαλε μέσα στο δικό του καινούργιο μνήμα. Οι γυναίκες που ήταν ταπεινές ακόλουθοι Του ενόσω ζούσε εξακολούθησαν να βρίσκονται κοντά Του και μετά τον θάνατό Του και δεν τον άφηναν μέχρις ότου δουν το άγιο σώμα Του να τοποθετείται μέσα στο μνήμα και μια πέτρα μεγάλου βάρους να κυλιέται στην πόρτα, μη τυχόν και οι εχθροί Του επιδιώξουν να πάρουν το σώμα Του. Δεν χρειάζονταν όμως να φοβούνται διότι είδα μια μεγάλη ομάδα αγγέλων να παρακολουθούν με ανυπολόγιστο ενδιαφέρον τον τόπο ανάπαυσης του Ιησού. Φρουρούσαν το μνήμα περιμένοντας ένθερμα την εντολή να κάνουν το μέρος τους ελευθερώνοντας τον Βασιλιά της δόξας από το σπίτι της φυλακής Του.

Οι δολοφόνοι του Χριστού, φοβήθηκαν ότι θα μπορούσε να επιστρέψει στη ζωή και να τους ξεφύγει. Ικέτευσαν τον Πιλάτο να βάλει φρουρά στο μνήμα μέχρι την τρίτη ημέρα. Ο Πιλάτος τους έδωσε ένοπλους στρατιώτες να φυλάνε το μνήμα. σφραγίζοντας την πέτρα στην πόρτα μήπως και οι μαθητές Του τον κλέψουν από εκεί και πουν ότι αναστήθηκε από τους νεκρούς.

Δες Ματθαίος 21:1-11, 27:32-66; Μάρκος 15:21-47; Λουκάς 23:26-56; Ιωάννης 19:17-42; Αποκάλυψη 19:11-16

Η Ανάσταση του Χριστού

Οι μαθητές το Σάββατο κατάπαυσαν θρηνώντας τον θάνατο του Κυρίου τους την ώρα που και ο Βασιλιάς της δόξας αναπαυόταν στο μνήμα. Η νύχτα άρχισε σιγά-σιγά να σπάει και ενώ ήταν ακόμη σκοτάδι οι άγγελοι που υπερίπταντο πάνω από το μνήμα γνώριζαν ότι η ώρα για την απελευθέρωση του αγαπητού Υιού του Θεού και αγαπητού τους αρχηγού είχε σχεδόν φθάσει. Καθώς περίμεναν συναισθηματικά φορτισμένοι την ώρα του θριάμβου, ένας ισχυρός άγγελος έφθασε πετώντας με ταχύτητα από τον ουρανό. Το πρόσωπό του ήταν σαν την αστραπή και τα ιμάτιά του άσπρα σαν το χιόνι. Το φως του διέλυσε το σκοτάδι στο πέρασμά του και έκανε τους πονηρούς αγγέλους, που είχαν ζητήσει θριαμβευτικά το σώμα του Ιησού, να σκορπιστούν με τρόπο από τη λαμπρότητα και τη δόξα. Μια ομάδα αγγέλων που είχαν δει τη σκηνή του εξευτελισμού του Ιησού και φύλαγαν το άγιο μνήμα Του, ενώθηκε με τον άγγελο από τον ουρανό και κατέβηκαν μαζί στο μνήμα. Η γη άρχισε να τρέμει καθώς πλησίαζαν και έγινε ένας μεγάλος σεισμός. Ο ισχυρός άγγελος έπιασε την πέτρα και γρήγορα την κύλησε μακριά από την πόρτα του μνήματος και κάθισε πάνω της.

Τρομακτικός φόβος κατέλαβε τη φρουρά. Που πήγε τώρα η δύναμή τους να φυλάξουν το σώμα του Ιησού; Δεν μπορούσαν να σκεφτούν ούτε το καθήκον τους, ούτε τους μαθητές μήπως τον κλέψουν. Έμειναν έκπληκτοι και φοβισμένοι καθώς το υπέρλαμπρο φως των αγγέλων φώτιζε γύρω τους πιο πολύ και από τον ήλιο. Η ρωμαϊκή φρουρά είδε τους αγγέλους και έπεσαν σαν νεκροί στο έδαφος. Ένας άγγελος κύλησε θριαμβευτικά την πέτρα και με καθαρή και δυνατή φωνή, φώναξε '*Εσύ Υιέ του Θεού! Ο Πατέρας Σου σε καλεί! Βγες έξω!*'. Ο θάνατος δεν μπορούσε πλέον να κυριαρχήσει πάνω Του. Ο Ιησούς ηγέρθη από τους

νεκρούς. Ο άλλος άγγελος εισήλθε μέσα στο μνήμα και καθώς ο Ιησούς ηγείρετο θριαμβευτικά, ξετύλιξε το ληνό το οποίο ήταν γύρω από την κεφαλή Του και ο Ιησούς πορεύθηκε ως νικηφόρος κατακτητής. Η ομάδα των αγγέλων παρακολουθούσε τη σκηνή με δέος. Καθώς ο Ιησούς περπάτησε μακριά από το μνήμα με μεγαλειότητα, οι λαμπροί αυτοί άγγελοι υποκλίθηκαν μέχρι το έδαφος και τον προσκύνησαν. Στην συνέχεια τον εξύμνησαν με ύμνους νίκης και θριάμβου· ο θάνατος δεν μπορούσε άλλο να τον κρατήσει αιχμάλωτο. Ο Σατανάς δεν θριάμβευσε τώρα. Οι άγγελοι του διασκορπίστηκαν μπροστά στο λαμπρό, διαπεραστικό φως των ουράνιων αγγέλων. Με πικρία παραπονέθηκαν στον βασιλιά τους, ότι η λεία τους αρπάχτηκε από αυτούς βίαια και ότι Αυτός που τόσο μισούσαν είχε εγερθεί από τους νεκρούς.

Ο Σατανάς και οι άγγελοι του είχαν απολαύσει μια μικρή στιγμή θριάμβου όταν η δύναμή τους πάνω στον εκπεσόντα άνθρωπο έκανε τον Κύριο της ζωής να κείται στον τάφο, ήταν όμως σύντομος ο κολασμένος τους θρίαμβος. Διότι καθώς ο Ιησούς περπάτησε έξω από το σπίτι της φυλακής Του ως μεγαλοπρεπής κατακτητής, ο Σατανάς γνώριζε ότι μετά από ένα διάστημα έπρεπε να πεθάνει και το βασίλειό του να περάσει σε Αυτόν που είχε το νόμιμο δικαίωμα. Οδύρθηκε και οργίστηκε ότι παρά τις προσπάθειες και τη δύναμή του, ο Ιησούς όχι μόνο δεν είχε νικηθεί αλλά είχε ανοίξει την οδό της σωτηρίας του ανθρώπου ώστε οποιοσδήποτε μπορούσε να περπατήσει σε αυτήν και να σωθεί.

Για ένα μικρό διάστημα ο Σατανάς φαινόταν λυπημένος και έδειχνε δυσφορία. Έκανε συμβούλιο με τους αγγέλους του για να σκεφτούν με τι θα καταπιαστούν στη συνέχεια ώστε να εργαστούν ενάντια στην κυβέρνηση του Θεού. Είπε ο Σατανάς, πρέπει να βιαστείτε να πάτε στους αρχιερείς και στους πρεσβύτερους. Καταφέραμε να τους εξαπατήσουμε, να τυφλώσουμε τα μάτια τους και να σκληρύνουμε τις καρδιές τους ενάντια στον Ιησού. Τους κάναμε να πιστέψουν ότι ήταν ένας πλάνος. Η ρωμαϊκή φρουρά θα μεταφέρει τα άσχημα νέα ότι ο Χριστός αναστήθηκε. Οδηγήσαμε τους αρχιερείς και τους πρεσβύτερους να μισήσουν τον Ιησού και να τον δολοφονήσουν. Δώστε τους τώρα να το αντιληφθούν καλά ότι, αφού αυτοί είναι οι δολοφόνοι Του, αν μαθευτεί ότι ο Ιησούς αναστήθηκε, θα θανατωθούν δια λιθοβολισμού από τον λαό διότι σκότωσαν έναν αθώο άνθρωπο.

Είδα την ρωμαϊκή φρουρά ότι όταν η ομάδα των αγγέλων επέστρεψε πίσω στον ουρανό και μαζί τους το φως και η δόξα, σηκώθηκαν για να δουν αν ήταν ασφαλές για αυτούς να ερευνήσουν τον χώρο. Γέμισαν με έκπληξη όταν είδαν τη μεγάλη πέτρα να έχει κυλήσει μακριά από την πόρτα του μνήματος και ότι ο Ιησούς είχε αναστηθεί. Έσπευσαν να πάνε στους αρχιερείς και τους πρεσβύτερους και τους εξιστόρησαν όλα τα θαυμάσια που είχαν δει και όταν αυτοί οι δολοφόνοι άκουσαν την αναφορά αυτή, τα πρόσωπά τους έγιναν χλωμά. Τρόμος τους κυριέψε με αυτά που είχαν κάνει. Συνειδητοποίησαν ότι αν η αναφορά ήταν σωστή, αυτοί ήταν χαμένοι. Για λίγο κοιτούσαν αποσβολωμένοι ο ένας τον άλλον σιωπηλά μη γνωρίζοντας τι έπρεπε να πουν ή να κάνουν. Είχαν τοποθετήσει τους εαυτούς τους σε μια θέση που αν πίστευαν κάτι τέτοιο θα συνεργούσε στην ατομική καταδίκη τους. Αποσύρθηκαν για να συσχεφθούν κατ' ιδίαν και να δουν τι έπρεπε να κάνουν. Συμφώνησαν ότι αν μαθευόταν ότι ο Ιησούς είχε αναστηθεί και γινόταν γνωστή η αναφορά της θαυμαστής δόξας που έκανε τους φρουρούς να πέσουν κάτω σαν νεκροί, ο λαός σίγουρα θα εξοργιζόταν και θα τους σκότωναν. Αποφάσισαν να δωροδοκήσουν τους στρατιώτες ώστε να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό. Τους πρόσφεραν πολλά χρήματα λέγοντάς τους *‘Πείτε ότι: Οι μαθητές του, που ήρθαν μέσα στη νύχτα, τον έκλεψαν, ενώ εμείς κοιμόμασταν’*. Όταν ο φρουρός ρώτησε τι θα γίνει με αυτούς αν πουν ότι κοιμόντουσαν στο πόστο τους, οι αρχιερείς και οι γραμματείς απάντησαν ότι θα έπειθαν τον ηγεμόνα και θα τους έσωζαν. Οι ρωμαίοι φρουροί, χάριν των χρημάτων, πούλησαν την τιμή τους και συμφώνησαν να ακολουθήσουν την οδηγία των αρχιερέων και των πρεσβυτέρων.

Όταν ο Ιησούς κρεμόταν στον σταυρό και φώναζε *‘Τελείωσε’*, τα βράχια σχίστηκαν, η γη σείστηκε και κάποιοι από τους τάφους άνοιξαν, διότι όταν ο Ιησούς ηγέρθη εκ νεκρών και νίκησε τον θάνατο και τον τάφο, όταν περπάτησε έξω από το σπίτι της φυλακής Του ως θριαμβεύων κατακτητής, ενώ ακόμα η γη τρίκλιζε και σείονταν και η εξαιρετική δόξα του ουρανού συγκεντρώθηκε γύρω από την άγια τοποθεσία υπακούοντας στο κάλεσμά Του, πολλοί από τους δικαίους νεκρούς σηκώθηκαν ως μάρτυρες της ανάστασης Του. Αυτοί οι άγιοι που είχαν το προνόμιο να αναστηθούν, σηκώθηκαν με δόξα. Ήταν λίγοι εκλεκτοί και άγιοι άνθρωποι προερχόμενοι από όλες τις γενιές από τη δημιουργία μέχρι ακόμα και τις ημέρες του Χριστού. Ενώ οι αρχιερείς και πρεσβύτεροι προσπαθούσαν να συγκαλύψουν την ανάσταση του Χριστού, ο Θεός επέλεξε να αναστήσει από τους νεκρούς μια ομάδα, για να γίνουν μάρτυρες ότι ο Ιησούς αναστήθηκε και να διακηρύξουν τη δόξα Του.

Οι άνθρωποι που αναστήθηκαν είχαν μεταξύ τους διαφορετικό παράστημα και μορφή. Πληροφορήθηκα ότι οι κάτοικοι της γης ακολουθούσαν μια εκφυλιστική πορεία χάνοντας δύναμη και ωραιότητα. Ο Σατανάς είχε την δύναμη της αρρώστιας και του θανάτου και σε κάθε γενιά η κατάρα ήταν περισσότερο ορατή και η δύναμη του Σατανά πιο ξεκάθαρη. Κάποιοι από αυτούς που αναστήθηκαν είχαν πιο ευγενική εμφάνιση και μορφή από τους άλλους. Πληροφορήθηκα ότι αυτοί που ζούσαν στις ημέρες του Νώε και του Αβραάμ έμοιαζαν

περισσότερο με αγγέλους στη μορφή, στην ωραιότητα και στη δύναμη. Κάθε νέα γενεά γινόταν ολοένα και πιο αδύναμη, πιο επιρρεπής στις αρρώστιες και οι ζωές τους ήταν μικρότερες σε διάρκεια. Ο Σατανάς μάθαινε πως να παρενοχλεί τους ανθρώπους και πως να υποβιβάζει την ανθρώπινη φυλή.

Οι άγιοι αυτοί άνθρωποι που αναστήθηκαν μετά την ανάσταση του Ιησού εμφανίστηκαν σε πολλούς λέγοντας τους ότι η θυσία για τον άνθρωπο πραγματοποιήθηκε και ότι ο Ιησούς που σταυρώθηκε από τους Ιουδαίους, αναστήθηκε από τους νεκρούς και πρόσθεσαν *‘και εμείς αναστηθήκαμε μαζί Του’*. Έφεραν τη μαρτυρία ότι διαμέσου της μεγάλης Του δύναμης είχαν σηκωθεί από τους τάφους τους. Παρ’ όλες τις ψευδείς αναφορές που κυκλοφορούσαν, το γεγονός δεν ήταν δυνατό να συγκαλυφθεί από τον Σατανά, τους αγγέλους του ή τους αρχιερείς, διότι η άγια αυτή ομάδα που είχε εξέλθει από τους τάφους, διέδωσε τα υπέροχα, χαρούμενα νέα ενώ παράλληλα ο Ιησούς εμφανίστηκε στους θλιμμένους, αποκαρδιωμένους μαθητές Του, διαλύοντας τους φόβους τους και δίνοντάς τους μεγάλη χαρά και ευχαρίστηση.

Καθώς τα νέα διαδίδονταν από χωριό σε χωριό και από πόλη σε πόλη, οι Ιουδαίοι, με τη σειρά τους, άρχισαν να φοβούνται για τις ζωές τους και συγκάλυψαν το μίσος που έτρεφαν για τους μαθητές. Η μόνη τους ελπίδα ήταν να διαδώσουν τη δική τους ψευδή αναφορά. Αυτοί οι οποίοι επιθυμούσαν το ψέμα να είναι αλήθεια, το πίστεψαν. Ο Πιλάτος έτρεμε. Πίστεψε στην ισχυρή μαρτυρία που δόθηκε ότι ο Ιησούς είχε αναστηθεί από τους νεκρούς και σήκωσε και πολλούς άλλους μαζί Του, και η ειρήνη μέσα του τον εγκατέλειψε για πάντα. Εξαιτίας της κοσμικής δόξας, του φόβου ότι θα έχανε την εξουσία και τη ζωή του, παρέδωσε τον Ιησού να πεθάνει. Ήταν πλέον πλήρως πεπεισμένος ότι δεν ήταν ένας απλός αθώος άνθρωπος για το αίμα του οποίου ήταν ένοχος, αλλά ότι ήταν ο Υιός του Θεού. Δυστυχισμένη ήταν η ζωή του Πιλάτου, δυστυχισμένη μέχρι το τέλος της. Απελπισία και αγωνία θρυμμάτιζαν κάθε συναίσθημα ελπίδας ή χαράς. Αρνήθηκε κάθε παρηγοριά και γνώρισε έναν ατιμωτικό θάνατο.

Η καρδιά του Ηρώδη³³ σκληρύνθηκε ακόμα περισσότερο και όταν έμαθε τα νέα της ανάστασης του Ιησού δεν ανησύχησε πολύ. Αφαίρεσε τη ζωή του Ιακώβου και όταν είδε ότι αυτό ευχαρίστησε τους Ιουδαίους, έπιασε και τον Πέτρο με σκοπό να τον θανατώσει. Ο Θεός όμως είχε προετοιμάσει έργο για τον Πέτρο και έστειλε ένα άγγελό Του και τον ελευθέρωσε. Η κρίση έπεσε και στον Ηρώδη. Ο Θεός τον χτύπησε μπροστά σε ένα μεγάλο πλήθος καθώς εξύψωνε τον εαυτό του ενώπιόν τους, και πέθανε με ένα φριχτό θάνατο.

Νωρίς το πρωί, πριν ακόμα χαράξει, οι άγιες γυναίκες ήρθαν στο μνήμα φέρνοντας ευωδιαστά αρώματα για να λούσουν το σώμα του Ιησού, και ιδού, είδαν τη βαριά πέτρα να έχει κυλήσει μακριά από την πόρτα του μνήματος και το σώμα του Ιησού να μην βρίσκεται εκεί. Οι καρδιές τους δοκίμασαν μεγάλη απογοήτευση και φοβήθηκαν ότι οι εχθροί τους είχαν πάρει το σώμα. Και ιδού, δυο άγγελοι ενδεδυμένοι λευκά στέκονταν δίπλα τους με πρόσωπα λαμπρά και αστραφερά. Κατανοούσαν την αποστολή των αγίων αυτών γυναικών και αμέσως είπαν σε αυτές ότι αναζητούσαν τον Ιησού αλλά δεν ήταν εκεί διότι είχε αναστηθεί και ότι μπορούσαν να κοιτάξουν και το μέρος που εκείτο. Τους είπαν να πάνε να το πουν στους μαθητές Του και ότι θα πήγαινε πριν από αυτούς στη Γαλιλαία. Οι γυναίκες όμως φοβήθηκαν και έμειναν έκπληκτες. Πήγαν βιαστικά στους μαθητές που θρηνούσαν και δεν μπορούσαν να παρηγορηθούν διότι ο Κύριός τους είχε σταυρωθεί και τους διηγήθηκαν βιαστικά τα όσα είδαν και άκουσαν. Οι μαθητές δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι είχε αναστηθεί, έτρεξαν όμως μαζί με τις γυναίκες που τους έδωσαν την αναφορά προς το μνήμα και είδαν ότι ο Ιησούς δεν ήταν εκεί. Αν και ήταν εκεί τα λινά ιμάτιά Του, δεν μπορούσαν όμως να πιστέψουν τα καλά νέα ότι ο Ιησούς είχε αναστηθεί εκ νεκρών. Γύρισαν πίσω θαυμάζοντας με όσα είδαν και με την αναφορά που τους μετέφεραν οι γυναίκες. Η Μαρία όμως επέλεξε να παραμείνει στο χώρο του μνήματος συλλογίζομενη τα όσα είδε, νιώθοντας απογοήτευση, σκεπτόμενη ότι ίσως και να είχε εξαπατηθεί. Ένοιωθε ότι την περίμεναν νέες δοκιμασίες. Η θλίψη της αναζωπυρώθηκε και ξέσπασε σε πικρό κλάμα. Έσκυψε ξανά για να κοιτάξει προς το μνήμα και είδε δύο αγγέλους ενδεδυμένους λευκά. Οι μορφές τους ήταν λαμπρές και αστραφερές. Ο ένας καθόταν στην κεφαλή και ο άλλος στα πόδια του τόπου όπου ο Ιησούς εκείτο. Μίλησαν σ’ αυτήν με τρυφερότητα και την ρώτησαν γιατί έκλαιγε. Απάντησε, *‘Επειδή, σήκωσαν τον Κύριό μου, και δεν ξέρω πού τον έβαλαν.’*

Καθώς γύρισε από το μνήμα, είδε τον Ιησού όρθιο δίπλα σ’ αυτήν, εκείνη όμως δεν τον αναγνώρισε. Ο

33 Ο Ηρώδης Αντύπας ήταν αυτός που συμμετείχε στην δίκη του Χριστού και ο Ηρώδης Αγρίππας Α’ αυτός που θανάτωσε τον Ιάκωβο. Ο Αγρίππας ήταν ανιψιός και κουνιάδος του Αντύπα. Μέσα από ίντριγκες εξασφάλισε τον θρόνο του Αντύπα και όταν κατέλαβε την εξουσία, μεταχειρίστηκε με τον ίδιο τρόπο τους Χριστιανούς όπως και ο Αντύπας. Στην Ηρωδιανή δυναστεία υπήρχαν έξι άτομα που έφεραν το όνομα Ηρώδης. Χρησιμοποιείτο, σε ένα βαθμό, ως γενικός τίτλος των ατόμων που προσδιορίζονταν με τα ονόματα Αντύπας, Φίλιππος, Αγρίππας κλπ. Κατ’ αυτόν τον τρόπο λέμε Τσάρος Νικόλαος, Τσάρος Αλέξανδρος κλπ. Στην προκειμένη περίπτωση αυτή η χρήση του όρου γίνεται πιο φυσική και κατάλληλη, καθώς ο Αγρίππας όταν θανάτωσε τον Ιάκωβο είχε καταλάβει τον θρόνο του Αντύπα, ο οποίος λίγο πριν είχε εμπλακεί στη δίκη του Χριστού· και εκδήλωσε τον ίδιο χαρακτήρα. Είχε το ίδιο ηρωδιανικό πνεύμα, μέσα από μια άλλη προσωπικότητα, όπως και ‘ο δράκοντας’ της Αποκ. 12:17 είναι ο ίδιος με τον δράκοντα του εδαφίου 3, η πραγματική δύναμη πίσω από τις δύο αυτές περιπτώσεις είναι ο δράκοντας του εδαφίου 9. Στην μία περίπτωση εργάζεται μέσω της παγανιστικής Ρώμης και στην άλλη μέσω της δικής μας κυβέρνησης.

Ιησούς μίλησε με συμπάθεια στη Μαρία, την ρώτησε για την αιτία της θλίψης της και ποιον ζητούσε. Εκείνη νόμισε ότι ήταν ο κηπουρός και τον ικέτευσε να της πει αν εκείνος είχε πάρει τον Κύριό της και που τον είχε βάλει και θα τον έπαιρνε μαζί της. Ο Ιησούς της μίλησε με τη δική Του ουράνια φωνή και είπε, *‘Μαρία’*. Ήταν εξοικειωμένη με τον τόνο εκείνης της αγαπητής φωνής και απάντησε γρήγορα *“Δάσκαλε!”* και με χαρά επιχείρησε να τον αγκαλιάσει. Ο Ιησούς όμως έκανε πίσω λέγοντας, *‘Μη με αγγίζεις· επειδή, δεν ανέβηκα ακόμα προς τον Πατέρα μου· αλλά, πήγαινε στους αδελφούς μου, και πες τους: Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και Θεό μου και Θεό σας.’* Με χαρά έσπευσε προς τους μαθητές με τα καλά νέα. Ο Ιησούς ανέβηκε γρήγορα προς το Πατέρα Του για να ακούσει από τα χείλη Του, ότι η θυσία Του έγινε αποδεκτή και ότι τα είχε όλα πράξει ορθά και για να παραλάβει από τον Πατέρα Του όλη την εξουσία πάνω στον ουρανό και τη γη.

Οι άγγελοι σαν νέφος περικύκλωσαν τον Υιό του Θεού και έκαναν τις αιώνιες πύλες να σηκωθούν ψηλά ώστε ο Βασιλιάς της δόξας να εισέλθει. Είδα ότι όσο ο Ιησούς ήταν μαζί με τη λαμπρή αυτή ομάδα αγγέλων στην παρουσία του Πατέρα Του και τον περιέβαλλε η εξαιρετική δόξα Του, δεν ξέχασε τους φτωχούς μαθητές Του στη γη, αλλά έλαβε δύναμη από τον Πατέρα Του ώστε να την στείλει σε αυτούς και όσο βρισκόταν μαζί τους να τους μεταδώσει αυτή τη δύναμη. Την ίδια μέρα επέστρεψε και εμφανίστηκε στους μαθητές Του. Τους επέτρεψε ακόμα και να τον αγγίζουν διότι είχε ανέβει προς τον Πατέρα και είχε παραλάβει δύναμη.

Όταν όμως συνέβησαν αυτά ο Θωμάς δεν ήταν παρών. Δεν μπορούσε να δεχτεί την αναφορά των μαθητών με ταπεινότητα, αλλά τους διαβεβαίωσε με αυτοπεποίθηση ότι δεν θα πίστευε αν δεν έθετε τα χέρια του υπό των τύπων των ήλων και το χέρι του στο σημείο που τρύπησε το δόρυ. Σε αυτό έδειξε ολιγοπιστία προς τους αδελφούς του. Αν όλοι ζητούσαν τα ίδια τεκμήρια, ελάχιστοι θα δέχονταν τον Ιησού και θα πίστευαν στην ανάσταση Του. Αυτό όμως ήταν το θέλημα του Θεού, η αναφορά των αποστόλων να πάει από τον έναν στον άλλον και πολλοί να την δέχονταν ακούγοντας της από τα χείλη εκείνων που είδαν και άκουσαν. Ο Θεός δεν ήταν ικανοποιημένος με τέτοια ολιγοπιστία. Και όταν ο Ιησούς συνάντησε ξανά τους μαθητές, ο Θωμάς ήταν μαζί τους. Την ώρα που κοίταξε προς τον Ιησού πίστεψε. Είχε όμως δηλώσει ότι δεν θα ήταν ικανοποιημένος χωρίς το τεκμήριο της αφής μαζί με την όψη και ο Ιησούς του έδωσε τις αποδείξεις που επιθυμούσε. Ο Θωμάς φώναξε, *‘Ο Κύριός μου και ο Θεός μου’*. Ο Ιησούς επέτρεψε τον Θωμά για την ολιγοπιστία του. Του είπε, *‘Θωμά, επειδή με είδες, πίστεψες· μακάριοι όσοι δεν είδαν, και πίστεψαν.’*

Έτσι είδα ότι και αυτοί που δεν έζησαν την εμπειρία του μηνύματος του πρώτου και του δεύτερου αγγέλου θα πρέπει να τα δεχτούν από αυτούς που τα έζησαν και ακολούθησαν την πορεία διάδοσής τους. Είδα ότι και τα μηνύματα αυτά σταυρώθηκαν, όπως σταυρώθηκε και ο Ιησούς. Όπως οι μαθητές διακήρυξαν ότι δεν υπάρχει σωτηρία διαμέσου κανενός άλλου ονόματος υπό τον ουρανό, έτσι και οι δούλοι του Θεού με πίστη και θάρρος θα πρέπει να διακηρύξουν σε αυτούς που δέχονται ένα μέρος μόνο των αληθειών που συνδέονται με το μήνυμα του τρίτου αγγέλου² ότι πρέπει με χαρά να δεχτούν το πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο μήνυμα, όπως ο Θεός τα έδωσε, ειδάλλως να μην έχουν καμία σχέση με το όλο θέμα.

Μου δείχθηκε ότι την ώρα που οι άγιες γυναίκες μετέφεραν την αναφορά ότι ο Ιησούς είχε αναστηθεί, η ρωμαϊκή φρουρά διέδιδε το ψέμα που είχε τεθεί στα χείλη τους από τους αρχιερείς και τους πρεσβύτερους, ότι οι μαθητές ήρθαν τη νύχτα όταν αυτοί κοιμούνταν και έκλεψαν το σώμα του Ιησού. Ο Σατανάς είχε βάλει αυτό το ψέμα στις καρδιές και τα στόματα των αρχιερέων και οι άνθρωποι ήταν έτοιμοι να δεχτούν τα λόγια αυτά. Ο Θεός όμως επιβεβαίωσε το ζήτημα αυτό και έθεσε το σημαντικό αυτό γεγονός, από το οποίο επικρέμεται η σωτηρία, πάνω από κάθε αμφιβολία και έτσι ήταν αδύνατον για τους αρχιερείς και τους πρεσβύτερους να το συγκαλύψουν. Μάρτυρες αναστήθηκαν από τους νεκρούς για να βεβαιώσουν την ανάσταση του Χριστού.

Ο Ιησούς παρέμεινε με τους μαθητές Του σαράντα ημέρες δίνοντάς τους μεγάλη χαρά στην καρδιά τους και τους εξήγησε με περισσότερες λεπτομέρειες τις αλήθειες της βασιλείας του Θεού. Τους ανέθεσε να γίνουν μάρτυρες των πραγμάτων που είχαν δει και ακούσει, των παθών Του, του θανάτου και της ανάστασης Του και του ότι είχε γίνει θυσία για την αμαρτία ώστε όλοι όσοι ήθελαν να μπορούν να έρθουν σ’ Αυτόν και να βρουν ζωή. Με ειλικρινή ευαισθησία τους είπε ότι επρόκειτο να διωχθούν και να βασανιστούν, θα έβρισκαν όμως ανακούφιση αναφερόμενοι στην εμπειρία τους και θυμούμενοι τους λόγους που τους μίλησε. Τους είπε ότι είχε υπερνικήσει τους πειρασμούς του διαβόλου κάνοντας επικτή την νίκη αυτή διαμέσου δοκιμασιών και παθών και ότι ο Σατανάς δεν είχε πλέον καμία ισχύ πάνω Του αλλά θα έστρεφε ευθέως τους πειρασμούς και τη δύναμή του εναντίον τους και εναντίον όλων εκείνων που θα πίστευαν στον όνομά Του. Τους είπε ότι θα μπορούσαν και εκείνοι να τον υπερνικήσουν όπως και Εκείνος. Ο Ιησούς έδωσε στους μαθητές Του την εξουσία να πραγματοποιούν θαύματα και τους είπε ότι αν και μοχθηροί άνθρωποι θα είχαν εξουσία πάνω στα σώματά τους, θα έστελνε κάποιες φορές τους αγγέλους Του για να τους ελευθερώσουν ώστε να μην χάσουν τις ζωές τους προτού εκπληρωθεί η αποστολή τους. Όταν ολοκληρωνόταν η μαρτυρία τους, μπορεί να χρειαζόταν να επισφραγίσουν την μαρτυρία την οποία είχαν φέρει με τις ζωές τους. Οι ανήσυχτοι ακόλουθοι

Του άκουσαν με χαρά τις διδασχές Του. Με ενθουσιασμό τρέφονταν με κάθε λέξη που έπεφτε από τα άγια χείλη Του. Γνώρισαν τότε πραγματικά οτι ήταν ο Σωτήρας του κόσμου. Κάθε λέξη αφομοιωνόταν μέσα στις καρδιές τους έχοντας ιδιαίτερη βαρύτητα και λυτήθηκαν πολύ που θα έπρεπε να αποχωριστούν τον ευλογημένο ουράνιο διδάσκαλο. Μετά από λίγο θα σταματούσαν να ακούν τα παρηγορητικά, ευλογημένα λόγια από τα χείλη Του. Και πάλι όμως οι καρδιές τους θερμάνθηκαν από αγάπη και μεγάλη χαρά καθώς ο Ιησούς τους είπε οτι θα έφευγε και θα προετοίμαζε οικήματα γι αυτούς και θα ερχόταν ξανά για να τους παραλάβει για να είναι πάντα μαζί Του. Τους είπε οτι θα έστελνε τον Παράκλητο, το Άγιο Πνεύμα για να τους ευλογήσει και να τους οδηγήσει σε όλη την αλήθεια και σήκωσε ψηλά τα χέρια Του και τους ευλόγησε.

Δες Ματθαίος 27:52-53, κεφ.28; Μάρκος 16:1-18; Λουκάς 24:1-50; Ιωάννης κεφ.20; Πράξεις κεφ.12

Η Ανάληψη του Χριστού

Όλος ο ουρανός περίμενε την ώρα του θριάμβου, όταν ο Ιησούς θα ανέβαινε στον Πατέρα Του. Άγγελοι ήρθαν να παραλάβουν τον Βασιλιά της δόξας και να τον συνοδεύσουν θριαμβευτικά στον ουρανό. Όταν ο Ιησούς ευλόγησε τους μαθητές Του, χωρίστηκε από αυτούς και ανελήφθη. Κατά την ανοδική Του πορεία, τον ακολούθησε το πλήθος των αιχμαλώτων που σηκώθηκαν κατά την ανάσταση Του. Ένα πλήθος αγγελικών ομάδων παρακολουθούσε ενώ παράλληλα ένα αμέτρητο πλήθος αγγέλων περίμενε τον ερχομό Του. Καθώς ανέβαιναν προς την αγία πόλη, οι άγγελοι που συνόδευαν τον Ιησού φώναζαν *‘Σηκώστε, πύλες, τα κεφάλια σας, και υψωθείτε, αιώνιες πόρτες, και θα μπει μέσα ο Βασιλιάς τής δόξας.’* Με αγαλλίαση οι άγγελοι που βρίσκονταν μέσα στην πόλη και περίμεναν τον ερχομό Του φώναζαν, *‘Ποιος είναι αυτός ο Βασιλιάς τής δόξας;’*. Οι άγγελοι που τον συνόδευαν απάντησαν θριαμβευτικά, *‘Ο Κύριος ο κραταιός και ο δυνατός, ο Κύριος ο δυνατός σε πόλεμο. Σηκώστε, πύλες, τα κεφάλια σας, και υψωθείτε, αιώνιες πόρτες, και θα μπει μέσα ο Βασιλιάς τής δόξας.’* Και πάλι η ομάδα των αγγέλων φώναξε, *‘Ποιος είναι αυτός ο Βασιλιάς τής δόξας;’* Οι άγγελοι που το συνόδευαν με μελωδικό τόνο απάντησαν, *‘Ο Κύριος των δυνάμεων· αυτός είναι ο Βασιλιάς τής δόξας.’* Η ουράνια πομπή πέρασε μέσα στην πόλη. Τότε όλες οι αγγελικές δυνάμεις περικύκλωσαν τον Υιό του Θεού, τον μεγαλοπρεπή αρχηγό τους, και με βαθύτατη λατρεία προσκύνησαν τοποθετώντας τα αστραφτερά στέφανά τους στα πόδια Του. Άγγιζαν τότε τις χρυσές κιθάρες τους και με γλυκούς και μελωδικούς τόνους γέμισαν όλον τον ουρανό με την πλούσια μουσική τους και με τους ύμνους τους προς το Αρνίο που αν και εσφαγιάσθη, επανήλθε στη ζωή με μεγαλοσύνη και δόξα.

Στην συνέχεια είδα τους μαθητές καθώς ατένιζαν θλιμμένα προς τον ουρανό για να μην χάσουν την τελευταία εικόνα της ανάληψης του Κυρίου τους. Δύο άγγελοι ντυμένοι στα λευκά στέκονταν κοντά τους και τους είπαν, *‘Άνδρες Γαλιλαίοι, γιατί στέκεστε κοιτάζοντας στον ουρανό; Αυτός ο Ιησούς, που αναλήφθηκε από σας στον ουρανό, θάρθει έτσι, με τον ίδιο τρόπο που τον είδατε να πορεύεται στον ουρανό.’* Οι μαθητές και η μητέρα του Ιησού, είδαν την ανάληψη του Υιού του Θεού και πέρασαν τη νύχτα εκείνη συνομιλώντας για τα θαυμαστά έργα Του καθώς και για τα μυστήρια και ένδοξα συμβάντα που μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα είχαν συντελεστεί.

Ο Σατανάς έκανε συμβούλιο με τους αγγέλους του και με πικρό μίσος απέναντι στην διακυβέρνηση του Θεού, τους είπε οτι για όσο διάστημα θα διατηρούσε τη δύναμή και την εξουσία του πάνω στη γη, θα έπρεπε να δεκαπλασιάσουν τις προσπάθειές τους απέναντι σε αυτούς που ακολουθούν τον Ιησού. Αν και δεν κατόρθωσαν να πετύχουν τίποτα απέναντι στον Ιησού, θα έπρεπε να προκαλέσουν την πτώση αυτών που τον ακολουθούν και να συνεχίσουν το έργο αυτό σε κάθε γενεά ώστε να παγιδεύσουν αυτούς που θα πιστέψουν στον Ιησού, στην ανάσταση και στην ανάληψή Του. Ο Σατανάς είπε στους αγγέλους του οτι ο Ιησούς είχε δώσει στους μαθητές Του τη δύναμη να τους εκβάλλουν, να τους επιπλήτουν και να θεραπεύουν όσους εκείνοι βασανίζουν. Τότε οι άγγελοι του Σατανά εξήλθαν ως ωρυόμενοι λέοντες προσπαθώντας να καταστρέψουν όσους ακολουθούν τον Ιησού.

Δες Ψαλμοί 24:7-10, Πράξεις 1:1-11; Α΄ Πέτρου 5:8

Οι μαθητές του Χριστού

Οι μαθητές κήρυξαν για τον σταυρωμένο και αναστημένο Σωτήρα με μεγάλη δύναμη. Θεράπευαν τους αρρώστους, ενώ αποκαταστάθηκε ακόμα και ένας εκ γενετής χωλός και εισήλθε μαζί τους στον ναό, περπατώντας και πηδώντας και δοξάζοντας τον Θεό μπροστά σε όλον τον λαό. Τα νέα μαθεύτηκαν και

πολλοί άνθρωποι άρχισαν να συνωστίζονται γύρω από τους μαθητές. Πολλοί άρχισαν να τρέχουν, θαυμάζοντας και μένοντας έκπληκτοι με τη θεραπεία που είχε συντελεσθεί.

Όταν πέθανε ο Ιησούς, οι αρχιερείς νόμισαν ότι θα σταματούσαν τα θαύματα που γίνονταν ανάμεσά τους, ότι ο ενθουσιασμός θα κόπαζε και ότι οι άνθρωποι θα γυρνούσαν ξανά πίσω στις ανθρώπινες παραδόσεις. Όμως, να, ανάμεσά τους, οι μαθητές άρχισαν να εκτελούν θαύματα και οι άνθρωποι να εκπλήττονται και να κοιτάζουν με θαυμασμό προς αυτούς. Ο Ιησούς είχε σταυρωθεί και έτσι αναρωτιόνταν που είχαν βρει οι μαθητές αυτή τη δύναμη. Όσο ζούσε πίστευαν ότι χορηγούσε στους μαθητές Του δύναμη και έτσι όταν πέθανε περίμεναν τα θαύματα αυτά να λάβουν τέλος. Ο Πέτρος κατάλαβε τον προβληματισμό τους και τους είπε, *‘Άνδρες Ισραηλίτες, γιατί θαυμάζετε γι’ αυτό; Ή, γιατί ατενίζετε σε μας, σαν, από δική μας δύναμη ή ευσέβεια, να κάναμε να περπατάει αυτός; Ο Θεός τού Αβραάμ και του Ισαάκ και του Ιακώβ, ο Θεός των πατέρων μας, δόξασε τον Υιό του, τον Ιησού, που εσείς παραδώσατε, και τον αρνηθήκατε μπροστά στον Πιλάτο, ενώ εκείνος έκρινε να τον απολύσει. Εσείς, όμως, αρνηθήκατε τον άγιο και τον δίκαιο, και ζητήσατε να σας χαριστεί ένας άνδρας φονιάς. Ενώ, τον αρχηγό τής ζωής, τον θανατώσατε, τον οποίο ο Θεός ανέστησε από τους νεκρούς, για τον οποίο εμείς είμαστε μάρτυρες.’* Ο Πέτρος τους διευκρίνισε ότι ήταν η πίστη στον Ιησού που προκάλεσε την τέλεια θεραπεία στον άνθρωπο που ήταν πρωτύτερα χωλός.

Οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι δεν μπορούσαν να αντέξουν τα λόγια αυτά. Έπιασαν τους μαθητές και τους έθεσαν υπό περιορισμό. Χιλιάδες όμως επέστρεψαν και πίστεψαν στην ανάσταση και στην ανάληψη του Χριστού, ακούγοντας έναν και μόνο λόγο των μαθητών. Οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι ταραχθήκαν. Σφαγίασαν τον Ιησού έτσι ώστε τα μυαλά των ανθρώπων να στραφούν προς αυτούς, τώρα όμως το πράγμα έγινε χειρότερο από πριν. Κατηγορούνταν πλέον ανοιχτά από τους μαθητές ως οι δολοφόνοι του Υιού του Θεού και δεν μπορούσαν να προβλέψουν μέχρι που θα έφταναν τα πράγματα και ποια θα ήταν η γνώμη των ανθρώπων γι αυτούς. Θα θανάτωναν με χαρά τους μαθητές όμως δεν το αποτολμούσαν επειδή φοβούνταν μήπως ο λαός τους λιθοβολούσε. Κάλεσαν τους μαθητές και τους έφεραν ενώπιον του συνεδρίου. Εκεί ήσαν οι ίδιοι άνθρωποι που με θέρμη φώναζαν ζητώντας το αίμα του Δικαίου. Είχαν ακούσει την ατιμωτική άρνηση του Ιησού από τον Πέτρο, με αναθέματα και όρκους, όταν είχε κατηγορηθεί ότι ήταν ένας από τους μαθητές Του. Σκέφτηκαν να εκφοβίσουν τον Πέτρο, όμως εκείνος είχε πλέον επιστρέψει. Δόθηκε ευκαιρία τότε στον Πέτρο να εξυψώσει τον Ιησού. Κάποτε τον αρνήθηκε, μπορούσε όμως τώρα να αφαιρέσει το στίγμα εκείνης της βιαστικής, ατιμωτικής άρνησης και να τιμήσει το όνομα που είχε αρνηθεί. Κανένας φόβος ή δειλία δεν βασίλευε πλέον στην καρδιά του Πέτρου αλλά με άγιο θάρρος και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, με αφοβία διακήρυξε προς αυτούς ότι *‘διαμέσου τού ονόματος του Ιησού Χριστού, του Ναζωραίου, που εσείς σταυρώσατε, τον οποίο ο Θεός τον ανέστησε από τους νεκρούς, διαμέσου αυτού παραστέκεται αυτός μπροστά σας υγιής. Αυτός είναι η πέτρα, που εξουθενώθηκε από σας τους οικοδομούντες, η οποία έγινε ακρογωνιαίά πέτρα. Και δεν υπάρχει διαμέσου κανενός άλλου η σωτηρία· επειδή, ούτε άλλο όνομα είναι δοσμένο κάτω από τον ουρανό ανάμεσα στους ανθρώπους, διαμέσου τού οποίου πρέπει να σωθούμε.’*

Οι άνθρωποι έμειναν έκπληκτοι με την τόλμη του Πέτρου και του Ιωάννη. Κατάλαβαν ότι θα πρέπει να ήσαν μαζί με τον Ιησού εξαιτίας της ευγενικής και ατρόμητης συμπεριφοράς τους που έμοιαζε με εκείνη του Ιησού όταν διωκόταν από τους δολοφόνους Του. Ο Ιησούς με μια θλιμμένη ματιά αποδοκίμασε τον Πέτρο μετά την άρνηση του και τώρα καθώς εκείνος ομολογεί με θάρρος τον Κύριο του, ο Πέτρος επιδοκιμάζεται και ευλογείται. Ως ένδειξη της επιδοκίμασias αυτής, πληρώθηκε με το Άγιο Πνεύμα.

Οι αρχιερείς δεν τόλμησαν να εκδηλώσουν το μίσος που τους διακατείχε για τους αποστόλους. Τους διέταξαν να βγουν έξω από το συνέδριο και συσκέφθηκαν μεταξύ τους λέγοντας, *‘Τι θα κάνουμε σ’ αυτούς τούς ανθρώπους; Επειδή, ότι ένα αξιοσημείωτο θαύμα έγινε μεν διαμέσου αυτών, είναι φανερό σε όλους όσους κατοικούν στην Ιερουσαλήμ, και δεν μπορούμε να το αρνηθούμε.’* Φοβούνταν να επιτρέψουν αυτό το καλό έργο να εξαπλωθεί. Αν εξαπλωνόταν, η δύναμή τους θα χανόταν και θα εθεωρούντο ως οι δολοφόνοι του Ιησού. Το μόνο που τόλμησαν να κάνουν ήταν να τους απειλήσουν και να τους διατάξουν να μην ξαναμιλήσουν άλλο στο όνομα του Ιησού, ειδάλλως θα θανατώνονταν. Ο Πέτρος όμως δήλωσε με τόλμη ότι δεν μπορούσαν να μην ομιλούν για τα πράγματα που είδαν και άκουσαν.

Δια της δυνάμεως του Ιησού, οι μαθητές εξακολούθησαν να θεραπεύουν όλους τους βασανισμένους και τους ασθενείς που τους έφεραν μπροστά τους. Οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και ιδιαίτερα όσοι ασχολήθηκαν με αυτούς, ταραχθήκαν. Εκατοντάδες προστίθενταν καθημερινά κάτω από το έμβλημα του σταυρωμένου, αναστημένου και ανειλημμένου Σωτήρα. Έκλεισαν τους αποστόλους στο δεσμωτήριο και ήλπισαν ότι ο ενθουσιασμός θα κόπαζε. Ο Σατανάς όπως και οι πονηροί άγγελοι θριάμβευαν τότε, εστάλησαν όμως άγγελοι από τον Θεό και άνοιξαν τις πόρτες της φυλακής και αντίθετα από την εντολή των αρχιερέων και των πρεσβυτέρων, τους είπαν να πάνε μέσα στον ναό και να μιλήσουν τα ζωοποιά λόγια. Το συνέδριο συγκλήθηκε και έστειλαν να φέρουν τους κρατούμενους. Οι φύλακες άνοιξαν τις πόρτες του δεσμωτηρίου, οι κρατούμενοι όμως που αναζητούσαν δεν ήταν εκεί. Επέστρεψαν στους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους και

τους είπαν, 'Το μεν δεσμωτήριο το βρήκαμε κλεισμένο με κάθε ασφάλεια, και τους φύλακες να στέκονται έξω, μπροστά από τις θύρες· ανοίγοντας, όμως, δεν βρήκαμε μέσα κανέναν.' Τότε ήρθε κάποιος και τους είπε, 'Δέστε, οι άνθρωποι, που τους είχατε βάλει στη φυλακή, στέκονται μέσα στο ιερό και διδάσκουν τον λαό.' 'Τότε, πήγε ο στρατηγός μαζί με τους υπηρέτες, και τους έφερε, όχι με βία· επειδή, φοβόνταν τον λαό να μη λιθοβοληθούν. Και όταν τους έφεραν, τους έστησαν μέσα στο συνέδριο· και ο αρχιερέας τούς ρώτησε, λέγοντας: Δεν σας παραγγείλαμε ρητά να μη διδάσκετε σε τούτο το όνομα; Και δέστε, γεμίσατε την Ιερουσαλήμ από τη διδασκαλία σας, και θέλετε να φέρετε επάνω μας το αίμα αυτού τού ανθρώπου.' Ήσαν υποκριτές και αγαπούσαν τον έπαινο των ανθρώπων περισσότερο από την αγάπη για τον Θεό. Οι καρδιές τους σκληρύνθηκαν ώστε ακόμα και οι θαυμαστές πράξεις των αποστόλων το μόνο που έκαναν ήταν να τους εξαγριώσουν. Γνώριζαν ότι αν οι μαθητές κήρυτταν τον Ιησού, την ανάσταση και την ανάληψή Του, αυτό θα έδενε την ενοχή πάνω τους και θα τους αναγόρευε ως δολοφόνους Του. Δεν ήταν πλέον πρόθυμοι να δεχθούν το αίμα του Ιησού όπως τόσο έντονα πρωτύτερα φώναζαν, 'Το αίμα του ας είναι επάνω μας, και επάνω στα παιδιά μας.'

Οι απόστολοι δήλωσαν με τόλμη ότι θα έπρεπε να πειθαρχούν στον Θεό μάλλον παρά στους ανθρώπους. Είπε ο Πέτρος, 'Ο Θεός των πατέρων μας ανέστησε τον Ιησού, που εσείς θανατώσατε, αφού τον κρεμάσατε επάνω σε ξύλο. Αυτόν, ο Θεός τον ύψωσε με το δεξί του χέρι, αρχηγό και σωτήρα, για να δώσει μετάνοια στον Ισραήλ και άφεση αμαρτιών. Και εμείς είμαστε μάρτυρές του για τούτα τα λόγια, κι ακόμα το Άγιο Πνεύμα, που ο Θεός έδωσε σε όσους πειθαρχούν σ' αυτόν.' Τότε οι δολοφόνοι αυτοί εξαγριώθηκαν. Θέλησαν να βουτήξουν πάλι τα χέρια τους στο αίμα σκοτώνοντας τους αποστόλους. Ενώ σχεδίαζαν πως θα το πετύχαιναν αυτό, ένας άγγελος από τον Θεό εστάλη στον Γαμαλιήλ να ευαισθητοποιήσει την καρδιά του και να συμβουλέψει τους αρχιερείς και τους ηγεμόνες. Είπε ο Γαμαλιήλ, 'Και τώρα σας λέω, να απέχετε από τους ανθρώπους αυτούς, και να τους αφήσετε· επειδή, αν η βουλή αυτή ή το έργο τούτο είναι από ανθρώπους, θα ματαιωθεί· αν, όμως, είναι από τον Θεό, δεν μπορείτε να το ματαιώσετε, και προσέχετε μη βρεθείτε και θεομάχοι.' Οι πονηροί άγγελοι παρακινούσαν τους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους να θανατώσουν τους αποστόλους, ο Θεός όμως έστειλε άγγελό Του για να το αποτρέψει σηκώνοντας μια φωνή μέσα από τις δικές τους τάξεις που μίλησε με ευμένεια για τους αποστόλους.

Το έργο των αποστόλων δεν είχε τελειώσει. Επρόκειτο να φερθούν ενώπιον βασιλέων για να ομολογήσουν το όνομα του Ιησού και να μαρτυρήσουν για πράγματα που είχαν δει και ακούσει. Προτού οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι τους αφήσουν να φύγουν, τους έδειραν και τους διέταξαν να μην ξαναμιλήσουν στο όνομα του Ιησού. Έφυγαν από το συνέδριο δοξάζοντας τον Θεό επειδή χάριν του αγαπητού ονόματός Του αξιώθηκαν να ατιμασθούν. Συνέχισαν την αποστολή τους κηρύσσοντας στον ναό και σε κάθε σπίτι που ήσαν προσκεκλημένοι. Ο λόγος του Θεού μεγάλωνε και πολλαπλασιαζόταν. Ο Σατανάς είχε παρακινήσει τους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους να δωροδοκήσουν τη ρωμαϊκή φρουρά για να λένε ψευδώς ότι οι μαθητές έκλεψαν τον Ιησού ενόσω εκείνοι κοιμούνταν. Μέσω αυτού του ψέματος ήλπιζαν ότι θα συγκαλύψουν την αλήθεια, όμως, να, τα ισχυρά τεκμήρια της ανάστασης του Ιησού ξεπηδούσαν συνεχώς τριγύρω τους. Οι μαθητές με τόλμη διακήρυξαν και πιστοποίησαν τα πράγματα που είχαν δει και ακούσει και μέσω του ονόματος του Ιησού πραγματοποιούσαν μεγάλα θαύματα. Με τόλμη χρέωναν το αίμα του Ιησού επάνω σε αυτούς που είχαν θελήσει να το λάβουν, όταν τους είχε επιτραπεί να έχουν εξουσία πάνω στον Υιό του Θεού.

Είδα ότι στους αγγέλους του Θεού ανατέθηκε να δείχνουν ιδιαίτερη φροντίδα και να διαφυλάσσουν τις ιερές και μεγάλες αλήθειες που θα χρησίμευαν ως άγκυρα για τους μαθητές του Χριστού κάθε γενεάς.

Το Άγιο Πνεύμα αναπαύοταν ιδιαιτέρως πάνω στους αποστόλους που ήταν μάρτυρες της σταύρωσης, ανάστασης και ανάληψης του Ιησού – οι οποίες αποτελούσαν σημαντικές αλήθειες που θα ήταν η ελπίδα του Ισραήλ. Όλοι έπρεπε να ατενίσουν προς τον Σωτήρα του κόσμου ως τη μοναδική τους ελπίδα και να περπατήσουν τον δρόμο που ο Ιησούς άνοιξε με τη θυσία της ζωής Του, να τηρήσουν τον νόμο του Θεού και να ζήσουν. Είδα τη σοφία και την καλοσύνη του Ιησού όταν έδωσε δύναμη στους μαθητές να συνεχίσουν το ίδιο έργο που έκανε τους Ιουδαίους να τον μισούν και να τον σφαγιάσουν. Τους είχε δοθεί δύναμη πάνω στα έργα του Σατανά. Έκαναν σημεία και τέρατα διαμέσου του ονόματος του Ιησού που ήταν τόσο καταφρονημένος και που σφαγιάστηκε από μοχθηρά χέρια. Τον καιρό του θανάτου και της ανάστασης του Ιησού, ένα στεφάνι φωτός και δόξας συσσωρεύτηκε γύρω από τα ιερά τεκμήρια που πιστοποιούσαν ότι ήταν ο Σωτήρας του κόσμου, καθιστώντας τα αθάνατα.

Δες Πράξεις κεφ..3-5

Ο θάνατος του Στεφάνου

Στην Ιερουσαλήμ οι μαθητές πολλαπλασιάστηκαν σε μεγάλο βαθμό. Ο λόγος του Θεού αύξανε και πολλοί από τους ιερείς υπάκουαν στην πίστη. Ο Στέφανος, γεμάτος πίστη, έκανε μεγάλα σημεία και θαύματα ανάμεσα στους ανθρώπους. Οι Ιουδαίοι ηγέτες θύμωναν ακόμα περισσότερο θυμωμένοι όταν έβλεπαν ιερείς να αφήνουν πίσω τις παραδόσεις, τις θυσίες και τις προσφορές και να αποδέχονται τον Ιησού, ως τη μεγάλη θυσία. Ο Στέφανος με δύναμη εξ ύψους αποδοκίμαζε τους ιερείς και τους πρεσβυτέρους και εξύψωνε τον Ιησού ενώπιον τους. Δεν μπορούσαν να ανεχθούν τη σοφία και τη δύναμη με την οποία μιλούσε και όταν διαπίστωσαν ότι δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα για να τον καταβάλουν, δωροδόκησαν ανθρώπους να καταθέσουν ψευδώς ότι τον άκουσαν να μιλάει βλάσφημα εναντίον του Μωυσή και του Θεού. Διέγειραν τον λαό και έπιασαν τον Στέφανο και μέσω ψευδομαρτύρων τον κατηγορήσαν ότι μιλούσε εναντίον του ναού και του νόμου. Κατέθεσαν ότι τον άκουσαν να λειοι ότι αυτός ο Ιησούς από την Ναζαρέτ θα κατέστρεφε τα έθιμα που τους έδωσε ο Μωυσής.

Όλοι όσοι ήσαν παρόντες στη δίκη εναντίον του Στεφάνου είδαν το φως και τη δόξα του Θεού στο πρόσωπό του. Το πρόσωπό του φωτίστηκε σαν πρόσωπο αγγέλου. Στάθηκε όρθιος γεμάτος με πίστη και Άγιο Πνεύμα και τους μίλησε ξεκινώντας από τους προφήτες μέχρι την παρουσία του Ιησού, την ανάσταση και την ανάληψή Του και έδειξε ότι ο Κύριος δεν κατοικεί σε χειροποίητους ναούς. Εκείνοι λάτρευαν τον ναό. Οποιοσδήποτε λόγος εναντίον του ναού, τους γέμιζε με μεγαλύτερη αγανάκτηση ακόμα και από το αν μιλούσαν εναντίον του Θεού. Το πνεύμα του Στεφάνου παροξυνόταν μέσα του με ουράνια αγανάκτηση και τους έλεγξε λέγοντας, *‘Σκληροτράχηλοι και απερίμητοι στην καρδιά και στα αυτιά, εσείς όλοι πάντοτε ανηπάσσεστε ενάντια στο Άγιο Πνεύμα’*. Τηρούσαν τους εξωτερικούς τύπους ενώ οι καρδιές τους ήταν διεφθαρμένες και πλήρεις από κάθε μορφής κακία. Ο Στέφανος τους παρέπεμψε στην κακία των πατέρων τους όταν κατεδίωκαν τους προφήτες λέγοντας, *‘Μάλιστα, φόνευσαν εκείνους που τους προανήγγειλαν για την έλευση του Δικαίου, του οποίου εσείς τώρα γίνετε προδότες και φονιάδες’*.

Όταν ειπώθηκαν αυτές οι αιχμηρές αλήθειες, οι αρχιερείς και οι ηγεμόνες εξαγριώθηκαν και όρμησαν πάνω στον Στέφανο. Το φως του ουρανού φώτιζε πάνω του και καθώς κοίταζε πάνω προς τον ουρανό του δόθηκε η όραση της δόξας του Θεού και των αγγέλων που υπερίπταντο γύρω Του. Φώναξε τότε *‘Να! θωρώ τους ουρανούς ανοιγμένους, και τον Υιό τού ανθρώπου να στέκεται από τα δεξιά τού Θεού’*. Οι άνθρωποι δεν τον άκουγαν. Φώναξαν με δυνατή φωνή, έφραξαν τ’ αυτιά τους, όρμησαν ως μια ψυχή εναντίον του, τον έβγαλαν έξω από τον πόλη και τον λιθοβόλησαν. Ο Στέφανος γονάτισε και φώναξε με δυνατή φωνή *‘Κύριε, μη τους λογαριάσεις αυτή την αμαρτία’*.

Είδα ότι ο Στέφανος ήταν ένας ισχυρός άνδρας του Θεού, που σηκώθηκε για να καλύψει μια σημαντική θέση στην εκκλησία. Ο Σατανάς θριάμβευσε όταν θανατώθηκε δια λιθοβολισμού, διότι γνώριζε ότι οι μαθητές θα αισθάνονταν ιδιαίτερα την απώλειά του. Ο θρίαμβος όμως του Σατανά θα ήταν σύντομος διότι υπήρχε κάποιος που στεκόταν στην ομάδα αυτή που είδε τον θάνατο του Στεφάνου, στον οποίο ο Ιησούς επρόκειτο να αποκαλυφθεί προσωπικά. Αν και δεν πέταξε πέτρες προς τον Στέφανο, συναίνεσε όμως στο θάνατό του. Ο Σαύλος ήταν ζηλωτής στις διώξεις κατά της εκκλησίας του Θεού, κυνηγώντας τους, πιάνοντας τους μέσα στα σπίτια τους και παραδίδοντας τους στους δημίους τους. Ο Σατανάς χρησιμοποιούσε τον Σαύλο αποτελεσματικά. Ο Θεός όμως μπορεί να συντρίψει τη δύναμη του διαβόλου και να ελευθερώσει τους αιχμαλώτους του. Ο Σαύλος ήταν άνθρωπος ευρυμαθής και ο Σατανάς με ικανοποίηση χρησιμοποιούσε τις ικανότητές του για να στηρίξει την επανάσταση ενάντια στον Υιό του Θεού και σε εκείνους που πίστευαν σ’ Αυτόν. Ο Ιησούς όμως επέλεξε τον Σαύλο ως σκεύος εκλογής για να κηρύξει το όνομά Του, για να ενδυναμώσει τους μαθητές στο έργο τους και να υπερκαλύψει τη θέση του Στεφάνου. Ο Σαύλος απολάμβανε βαθιάς εκτίμησης από τους Ιουδαίους. Ο ζήλος και η ευρυμάθεια του, τους ικανοποιούσε ενώ ταυτόχρονα τρομοκρατούσε πολλούς από τους μαθητές.

Δες Πράξεις κεφ. 6,7

Η μεταστροφή του Σαύλου

Όταν ο Σαύλος ταξίδευε προς τη Δαμασκό μεταφέροντας επίσημες επιστολές για να συλλάβει άνδρες ή γυναίκες που κήρυτταν τον Ιησού και να τους φέρει στην Ιερουσαλήμ, οι πονηροί άγγελοι γύρω του χαίρονταν. Καθώς όμως πορευόταν, ξαφνικά ένα φως από τον ουρανό έλαμψε γύρω του που έκανε τους πονηρούς αγγέλους να σκορπιστούν και τον Σαύλο να πέσει αμέσως στη γη. Άκουσε μια φωνή να λειοι, *‘Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις’*. Ο Σαούλ απάντησε, *‘Ποιος είσαι, Κύριε’*. Και ο Κύριος είπε, *‘Εγώ είμαι*

ο Ιησούς, τον οποίο εσύ καταδιώκεις· είναι σκληρό σε σένα να κλοτσάς σε καρφιά.’ Ο Σαούλ τρέμοντας και μένοντας έκθαμβος είπε, *‘Κύριε, τι θέλεις να κάνω;’*. Ο Κύριος απάντησε, *‘Σήκω, και μπες μέσα στην πόλη, και θα σου λαληθεί τι πρέπει να κάνεις.’*

Οι άνδρες που ήταν μαζί του στάθηκαν άφωνοι, ακούγοντας μια φωνή μη βλέποντας όμως κανέναν άνθρωπο. Όταν το φως απομακρύνθηκε και ο Σαούλ σηκώθηκε από το έδαφος δεν έβλεπε κανέναν. Η δόξα του ουράνιου φωτός τον είχε τυφλώσει. Χειραγωγώντας τον, τον έφεραν στη Δαμασκό όπου έμεινε τρεις μέρες χωρίς να βλέπει και ούτε έφαγε ούτε ήπια τίποτα. Ο Κύριος έστειλε τότε τον άγγελό Του σε έναν από τους ανθρώπους που ο Σαούλ ήθελε να αιχμαλωτίσει και του αποκάλυψε σε όραμα ότι έπρεπε να πάει στην οδό που ονομαζόταν Ευθεία και να ρωτήσει στο σπίτι του Ιούδα για έναν που λεγόταν Σαούλ από την Ταρσό, διότι προσευχόταν και διαμέσου οράματος είδε έναν άνθρωπο που λεγόταν Ανανίας ότι μπήκε και έβαλε πάνω του τα χέρια του για να ξαναβρεί την όρασή του.

Ο Ανανίας φοβόταν ότι κάποιο λάθος είχε γίνει στο θέμα αυτό και ξεκίνησε να λει στον Κύριο ότι είχε ακούσει για τον Σαούλ. Ο Κύριος όμως είπε στον Ανανία, *‘Πήγαινε, δεδομένου ότι αυτός είναι ένα εκλεκτό σκεύος σε μένα, για να βαστάξει το όνομά μου μπροστά σε έθνη και βασιλιάδες, και τους γιους Ισραήλ· επειδή, εγώ θα του δείξω όσα πρέπει να πάθει για χάρη τού ονόματός μου.’* Ο Ανανίας ακολούθησε τις οδηγίες του Κυρίου, μπήκε στο σπίτι και καθώς του έβαζε τα χέρια πάνω του είπε, *‘Σαούλ, αδελφέ, ο Κύριος, ο Ιησούς που φάνηκε σε σένα στον δρόμο, στον οποίο ερχόσουν, με απέστειλε για να ξαναδείς, και να γίνεις πλήρης Πνεύματος Αγίου.’*

Αμέσως ο Σαούλ άρχισε να βλέπει, σηκώθηκε και βαπτίστηκε. Κήρυξε τότε τον Χριστό στις συναγωγές ότι ήταν ο Υιός του Θεού. Όσοι τον άκουγαν εκπλήττονταν και ρωτούσαν *‘Δεν είναι αυτός, που στην Ιερουσαλήμ εξολόθρευσε εκείνους οι οποίοι επικαλούνταν τούτο το όνομα; Και εδώ, γι’ αυτό είχε έρθει, για να τους φέρει δεμένους στους αρχιερείς;’*. Όμως ο Σαούλ ενδυναμωνόταν περισσότερο και έφερνε σε σύγχυση τους Ιουδαίους. Ταράχθηκαν και πάλι. Ο Σαούλ μιλούσε για την εμπειρία του με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Όλοι γνώριζαν ότι ο Σαούλ ήταν αντιτιθέμενος προς τον Ιησού και ήξεραν για τον ζήλο του να καταδιώκει και να παραδίδει στον θάνατο όλους όσους πίστευαν στο όνομά Του. Η θαυμαστή μεταστροφή του έπεισε πολλούς ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός του Θεού. Ο Σαούλ μιλούσε για την εμπειρία του, ότι καταδίωκε εις θάνατο, αιχμαλώτιζε και παρέδιδε στην φυλακή και άνδρες και γυναίκες, ότι καθώς πορευόταν προς τη Δαμασκό ξαφνικά ένα μεγάλο φως από τον ουρανό έλαμψε γύρω του και ο Ιησούς αποκαλύφθηκε σ’ αυτόν και τον δίδαξε ότι ήταν ο Υιός του Θεού. Καθώς ο Σαούλ με τόλμη κήρυττε τον Ιησού, ασκούσε μια ισχυρή επιρροή γύρω του. Γνώριζε τις γραφές και μετά την μεταστροφή του ένα θεϊκό φως έλαμψε πάνω στις προφητείες τις σχετικές με τον Ιησού, που τον βοήθησε να παρουσιάζει με καθαρότητα και τόλμη την αλήθεια και να διορθώνει κάθε διαστρέβλωση των γραφών. Με το Πνεύμα του Θεού να αναπαύεται πάνω του, μπορούσε με τρόπο καθαρό και δυνατο να μεταφέρει τους ακροατές του μέσα από τις προφητείες στην εποχή της πρώτης έλευσης του Χριστού και να τους δείχνει ότι οι γραφές οι σχετικές με τα πάθη του Χριστού, τον θάνατο και την ανάστασή Του είχαν εκπληρωθεί.

Δες Πράξεις κεφ.9

Οι Ιουδαίοι αποφασίζουν να θανατώσουν τον Παύλο

Οι αρχιερείς και οι ηγεμόνες γέμισαν με μίσος εναντίον του Παύλου όταν είδαν τις επιπτώσεις που είχε η μαρτυρία της εμπειρίας του. Είδαν ότι με τόλμη κήρυττε τον Ιησού και έκανε θαύματα στο όνομά Του και πλήθη τον άκουγαν, αφήνοντας πίσω τους τις παραδόσεις και αντιμετωπίζοντας τους ως τους δολοφόνους του Υιού του Θεού. Ο θυμός τους εξάφθηκε και συνεδρίασαν για να αποφασίσουν για το ποιος θα ήταν ο καλύτερος τρόπος να κατευνάσουν τον ενθουσιασμό. Συμφώνησαν ότι η μόνη ασφαλής οδός ήταν να θανατώσουν τον Παύλο. Ο Θεός όμως γνώριζε τις προθέσεις τους και έστειλε αγγέλους να τον φυλάνε ώστε να μπορέσει να εκπληρώσει την αποστολή του και να υποφέρει για το όνομα του Ιησού.

Ο Παύλος πληροφορήθηκε ότι οι Ιουδαίοι ζητούσαν τη ζωή του. Ο Σατανάς έβαλε τους άπιστους Ιουδαίους να φυλάνε τις πύλες της Δαμασκού ημέρα και νύχτα ώστε μόλις ο Παύλος περνούσε από εκεί να τον θανατώσουν αμέσως. Οι μαθητές όμως τη νύχτα τον κατέβασαν από το τείχος μέσα σε ένα καλάθι. Οι Ιουδαίοι ντροπιάστηκαν εδώ για την αποτυχία τους και τα σχέδια του Σατανά απέτυχαν. Ο Παύλος πήγε στην Ιερουσαλήμ για να ενωθεί με τους μαθητές, εκείνοι όμως τον φοβούνταν. Δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι είχε γίνει μαθητής κι αυτός. Οι Ιουδαίοι ζητούσαν τη ζωή του στη Δαμασκό και τώρα οι ίδιοι οι αδελφοί του δεν τον δέχονταν. Ο Βαρνάβας όμως τον πήρε και τον έφερε στους αποστόλους και τους είπε ότι είχε δει τον

Κύριο καθ' οδόν και ότι είχε κηρύξει με τόλμη στη Δαμασκό στο όνομα του Ιησού.

Ο Σατανάς όμως υποδαύλιζε τους Ιουδαίους να θανατώσουν τον Παύλο και ο Ιησούς τον πρόσταξε να φύγει από την Ιερουσαλήμ. Καθώς πήγαινε σε άλλες πόλεις κηρύσσοντας τον Ιησού και κάνοντας θαύματα, πολλοί επέστρεφαν και όταν ένας άνθρωπος που ήταν εκ γενετής χωλός θεραπεύτηκε, οι άνθρωποι που λάτρευαν είδωλα κινήθηκαν για να κάνουν θυσία προς τους μαθητές. Ο Παύλος λυπήθηκε και τους είπε ότι ήταν απλοί άνθρωποι και ότι πρέπει να λατρεύουν τον Θεό που έκανε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και όλα όσα είναι μέσα σ' αυτά. Ο Παύλος ύψωσε τον Θεό ενώπιον τους αλλά με δυσκολία μπορούσε να συγκρατήσει τα πλήθη. Η πρώτη γνώση για την πίστη στον αληθινό Θεό και στην λατρεία και την τιμή που οφείλεται σ' Αυτόν άρχισε να σχηματίζεται στο νου τους, όμως καθώς άκουγαν τον Παύλο, ο Σατανάς παρακίνησε τους άπιστους Ιουδαίους των άλλων πόλεων να ακολουθήσουν τον Παύλο και να καταστρέψουν το καλό έργο που πραγματοποιούσε. Οι Ιουδαίοι υποδαύλισαν και ερέθισαν αυτούς τους ειδωλολάτρες με αρνητικές αναφορές εναντίον του Παύλου. Η έκπληξη και ο θαυμασμός των ανθρώπων αυτών αντιστράφηκε και έγινε μίσος και οι ίδιοι άνθρωποι που πριν λίγο ήταν έτοιμοι να λατρέψουν τους μαθητές, λιθοβόλησαν τον Παύλο και τον οδήγησαν έξω από την πόλη νομίζοντας ότι πέθανε. Καθώς όμως οι μαθητές τον περικύκλωσαν και θρηνούσαν γι αυτόν, με χαρά διαπίστωσαν ότι εκείνος σηκώθηκε και μπήκε μαζί τους στην πόλη.

Καθώς ο Παύλος κήρυττε τον Ιησού, κάποια γυναίκα που διακατεχόταν από πνεύμα μαντείας τους ακολουθούσε φωνάζοντας, *'Οι άνθρωποι αυτοί είναι δούλοι του ύψιστου Θεού, οι οποίοι κηρύττουν σ' εμάς δρόμο σωτηρίας.'* Για πολλές μέρες ακολουθούσε τους μαθητές. Ο Παύλος λυπήθηκε διότι οι φωνές αυτές εξέτρεπαν την προσοχή του λαού από την αλήθεια. Ο Σατανάς την οδηγούσε να κάνει αυτό με σκοπό να ενοχλήσει τους ανθρώπους και να καταστρέψει την επιρροή των μαθητών. Το πνεύμα του Παύλου εξεγέρθη μέσα του και γύρισε προς την γυναίκα και είπε στο πνεύμα, *'Σε προστάζω στο όνομα του Ιησού Χριστού να βγεις έξω απ' αυτή.'* Και το πονηρό πνεύμα βγήκε από μέσα της και την άφησε.

Τα αφεντικά της ήταν ευχαριστημένα όταν φώναζε πίσω από τους μαθητές, όταν όμως έφυγε από εκείνη το πονηρό πνεύμα και είδαν ότι είχε γίνει μια ταπεινή μαθήτρια του Χριστού, εξαγριώθηκαν. Είχαν μαζέψει πολλά χρήματα από τη μαντεία της και έτσι η ελπίδα τους για κέρδος πλέον χάθηκε. Ο σκοπός του Σατανά δεν τελεσφόρησε, οι υπηρέτες του όμως έπιασαν τον Παύλο και τον Σίλα και τους έσυραν στην αγορά προς τους άρχοντες και στους στρατηγούς λέγοντας *'Αυτοί οι άνθρωποι, που είναι Ιουδαίοι, αναταράζουν την πόλη μας.'* Τότε ο όχλος όρμησε εναντίον τους, οι δε στρατηγοί αφού έσχισαν τα ιμάτιά τους, πρόσταξαν να τους ραβδίσουν. Και αφού τους έδωσαν πολλούς ραβδισμούς, τους έβαλαν φυλακή, δίνοντας παραγγελία στον δεσμοφύλακα να τους φυλάσσει με ασφάλεια, ο οποίος μια και πήρε τέτοια παραγγελία, τους έβαλε στην εσώτερη φυλακή και έκλεισε τα πόδια τους στο ξύλο. Όμως μέσα στη φυλακή τους συνόδευσαν άγγελοι του Θεού. Η φυλάκιση τους έγινε για τη δόξα του Θεού και έδειξε στους ανθρώπους ότι ο Θεός εργαζόταν με τους εκλεκτούς υπηρέτες Του και ότι οι τοίχοι της φυλακής μπορούσαν να σαλευτούν και οι ισχυρές σιδερένιες μπάρες μπορούσαν να ανοιχτούν εύκολα από Εκείνον.

Τα μεσάνυχτα ο Παύλος και ο Σίλας προσευχήθηκαν και τραγούδησαν ύμνους προς τον Θεό και ξαφνικά έγινε ένας μεγάλος σεισμός που έκανε τα θεμέλια της φυλακής να σαλευτούν και είδα ότι αμέσως ο άγγελος του Θεού έλυσε τα χέρια όλων. Ο δεσμοφύλακας ζύπνησε και φοβήθηκε όταν είδε τις θύρες της φυλακής ανοικτές. Νόμισε ότι οι δέσμιοι είχαν φύγει και ότι έπρεπε να τιμωρηθεί με θάνατο. Καθώς ετοιμαζόταν να αυτοκτονήσει, ο Παύλος φώναξε με δυνατή φωνή λέγοντας, *'Μη πράξεις τίποτε κακό στον εαυτό σου· επειδή, όλοι είμαστε εδώ.'* Η δύναμη του Θεού έκανε τον δεσμοφύλακα να πιστέψει. Ζήτησε φώτα, πήδησε μέσα και κατατρομαγμένος έπεσε μπροστά στον Παύλο και τον Σίλα και τους έβγαλε έξω λέγοντας, *'Κύριοι, τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;'* Εκείνοι απάντησαν, *'Πίστεψε στον Κύριο Ιησού Χριστό, και θα σωθείς, εσύ και η οικογένειά σου.'* Ο δεσμοφύλακας τότε μάζεψε όλη την οικογένειά του και ο Παύλος τους κήρυξε τον Ιησού. Η καρδιά του δεσμοφύλακα ενώθηκε με τους αδελφούς αυτούς και τους έλουσε όλες τις πληγές και αυτός και όλος ο οίκος του βαπτίστηκαν εκείνη τη νύχτα. Τους παρέθεσε τραπέζι και ευφράνθηκε μαζί με όλη την οικογένειά του, καθώς πίστεψαν στον Θεό.

Τα χαρμόσινα νέα της θαυμαστής δύναμης του Θεού που φανερώθηκε με το άνοιγμα των θυρών της φυλακής, την μεταστροφή και τη βάπτιση του δεσμοφύλακα και της οικογένειάς του, εξαπλώθηκαν μακριά. Οι στρατηγοί άκουσαν για όλα αυτά και φοβήθηκαν και ειδοποίησαν τον δεσμοφύλακα ζητώντας του να αφήσει τον Παύλο και τον Σίλα. Ο Παύλος όμως δεν έφευγε από την φυλακή κρυφά. Τους είπε, *'Ενώ μας έδειραν δημόσια, χωρίς να καταδικαστούμε, αν και είμαστε Ρωμαίοι πολίτες, μας έβαλαν σε φυλακή, και τώρα μας βγάζουν έξω κρυφά; Όχι, βέβαια· αλλά, ας έρθουν αυτοί και ας μας βγάλουν.'* Ο Παύλος και ο Σίλας δεν ήθελε η φανέρωση της δύναμης του Θεού να συγκαλυφθεί. Οι ραβδούχοι ανήγγειλαν τα λόγια αυτά στους στρατηγούς και φοβήθηκαν όταν άκουσαν ότι ήταν Ρωμαίοι. Και καθώς ήρθαν τους παρακάλεσαν και τους έβγαλαν έξω και τους ζήτησαν να αναχωρήσουν από την πόλη.

Ο Παύλος επισκέπτεται την Ιερουσαλήμ

Αμέσως μετά τη μεταστροφή του ο Παύλος επισκέφθηκε την Ιερουσαλήμ και κήρυξε τον Ιησού και τα θαυμάσια της χάρις Του. Διηγήθηκε το θαύμα της μεταστροφής του, γεγονός που εξόργισε τους ιερείς και τους άρχοντες οι οποίοι κινήθηκαν για να του αφαιρέσουν τη ζωή. Προκειμένου η ζωή του να διασωθεί, καθώς προσευχόταν του παρουσιάστηκε ξανά σε όραμα ο Ιησούς λέγοντάς του, *‘Βιάσου και βγες γρήγορα από την Ιερουσαλήμ· επειδή, δεν θα παραδεχθούν τη μαρτυρία σου για μένα.’* Ο Παύλος με θέρμη παρακάλεσε τον Ιησού λέγοντας, *‘Κύριε, αυτοί ξέρουν ότι εγώ φυλάκιζα και έδερνα μέσα στις συναγωγές αυτούς που πίστευαν σε σένα· και όταν χυνόταν το αίμα του μάρτυρά σου, του Στεφάνου, ήμουν και εγώ παρών, και συμφωνούσα στον φόνο του, και φύλαγα τα μάτια εκείνων που τον φόνευαν.’* Ο Παύλος πίστευε ότι οι Ιουδαίοι της Ιερουσαλήμ δεν θα μπορούσαν να αντισταθούν στη μαρτυρία του και ότι θα παραδέχονταν ότι η μεγάλη αλλαγή μέσα του δεν θα μπορούσε να είχε συμβεί, παρά μόνο με τη δύναμη του Θεού. Ο Ιησούς όμως του απάντησε, *‘Πήγαινε· επειδή, εγώ θα σε στείλω σε έθνη, μακριά.’*

Κατά τη διάρκεια της απουσίας του από την Ιερουσαλήμ έγραψε πολλές επιστολές προς διάφορα μέρη περιγράφοντας την εμπειρία του και δίνοντας μια ισχυρή μαρτυρία. Κάποιοι όμως προσπάθησαν να καταστρέψουν την επιρροή αυτών των επιστολών. Αναγκάστηκαν βέβαια να παραδεχθούν ότι οι επιστολές είχαν βαρύτητα και δύναμη, διακήρυξαν όμως ότι η φυσική του παρουσία ήταν ασθενής και ο λόγος του εξουθενημένος.

Είδα ότι ο Παύλος ήταν ένας άνθρωπος με μεγάλη ευρυμάθεια ενώ η σοφία και οι τρόποι του γοήτευαν τους ακροατές του. Οι γνώσεις του ικανοποιούσαν τους μορφωμένους ανθρώπους και πολλοί από αυτούς πίστεψαν στον Ιησού. Μπροστά σε βασιλείς και μεγάλες συνάξεις είχε τόσο μεγάλη ευγλωττία ώστε όλοι υποχωρούσαν μπροστά του. Το γεγονός αυτό εξόργιζε τους ιερείς και τους πρεσβύτερους. Ο Παύλος μπορούσε ανά πάσα στιγμή να υπεισέλθει σε βαθιά συλλογιστική και να συνεπάρει και να μεταφέρει τους ανθρώπους μαζί του στους πιο υψηλούς ειρμούς της σκέψης και να φανερώσει τα βαθιά πλούτη της χάρις του Θεού και να απεικονίσει μπροστά τους τη θαυμαστή αγάπη του Χριστού. Στη συνέχεια, με απλότητα κατέληγε στο επίπεδο κατανόησης των απλών ανθρώπων και με τον πιο δυνατό τρόπο περιέγραφε την εμπειρία του, η οποία τους προκαλούσε ζωντανή επιθυμία να γίνουν μαθητές του Χριστού.

Ο Κύριος αποκάλυψε στον Παύλο ότι θα έπρεπε και πάλι να πάει στην Ιερουσαλήμ και ότι εκεί θα τον έδεναν και θα υπέφερε για το όνομά Του. Αν και ήταν φυλακισμένος για μεγάλο χρονικό διάστημα, ο Κύριος συνέχιζε να ασκεί το ειδικό έργο Του μέσω αυτού. Τα δεσμά του Παύλου έγιναν το μέσο εξάπλωσης της γνώσης του Χριστού, φέρνοντας έτσι δόξα στον Θεό. Καθώς τον έστελναν από πόλη σε πόλη για τη δίκη του, η μαρτυρία σχετικά με τον Ιησού και τα ενδιαφέροντα γεγονότα της μεταστροφής του έγιναν γνωστά σε βασιλείς και ηγεμόνες ώστε να μην βρεθούν και αυτοί χωρίς μαρτυρία για τον Ιησού. Χιλιάδες τον πίστευαν και χαιρόνταν στο όνομά του. Είδα ότι ο ειδικός σκοπός του Θεού εκπληρώθηκε με το θαλάσσιο ταξίδι του Παύλου ώστε ακόμα και το πλήρωμα του πλοίου να γίνουν μάρτυρες της δύναμης του Θεού διαμέσου του Παύλου και οι ειδωλολάτρες επίσης να ακούσουν το όνομα του Ιησού και πολλοί να επιστρέψουν μέσω του κηρύγματός του και βλέποντας τα θαύματα που έκανε. Οι βασιλείς και οι ηγεμόνες γοητεύονταν από τη συλλογιστική του και καθώς με ζήλο και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος κήρυττε τον Ιησού και περιέγραφε τα ενδιαφέροντα γεγονότα της εμπειρίας του, πείθονταν ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός του Θεού και ενώ κάποιοι θαύμαζαν με έκπληξη καθώς άκουγαν τον Παύλο ένας φώναξε *‘Παρά λίγο με πείθεις να γίνω Χριστιανός.’* Θεώρησαν όμως ότι σε κάποια μελλοντική χρονική θα μπορούσαν ξανασκεφτούν τα όσα άκουσαν. Ο Σατανάς εκμεταλλεύτηκε την καθυστέρηση καθώς αμέλησαν την ευκαιρία όταν οι καρδιές τους είχαν μαλακώσει και έτσι την έχασαν για πάντα. Οι καρδιές τους μετά σκλήρυναν.

Μου δείχθηκε το έργο του Σατανά, ο οποίος αρχικά έκλεισε τα μάτια των Ιουδαίων ώστε να μην δεχθούν τον Ιησού ως τον Σωτήρα τους και στη συνέχεια τους οδήγησε μέσω του φθόνου για τα θαυμάσια έργα του, να ζητήσουν και τη ζωή Του. Ο Σατανάς μπήκε μέσα σε έναν από τους ίδιους τους μαθητές Του και τον οδήγησε να τον παραδώσει στα χέρια τους και έτσι σταύρωσαν τον Κύριο της ζωής και της δόξας. Όταν ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς, οι Ιουδαίοι πρόσθεσαν αμαρτία πάνω στην αμαρτία, καθώς προσπάθησαν να κρύψουν το γεγονός της ανάστασης δωροδοκώντας τη ρωμαϊκή φρουρά να καταθέσουν ένα ψέμα. Η ανάσταση όμως του Ιησού επιβεβαιώθηκε διπλά με την ανάσταση ενός πλήθους μαρτύρων που σηκώθηκαν μαζί Του. Ο Ιησούς εμφανίστηκε στους μαθητές Του και σε πάνω από πεντακόσιους μονομιάς ενώ παράλληλα αυτοί τους οποίους σήκωσε μαζί Του εμφανίστηκαν σε πολλούς διακηρύσσοντας ότι ο Ιησούς

είχε αναστηθεί.

Ο Σατανάς έκανε τους Ιουδαίους να επαναστατήσουν απέναντι στον Θεό, αρνούμενοι να δεχτούν τον Υιό Του και κηλιδώνοντας τα χέρια τους με το πιο πολύτιμο αίμα, καθώς τον σταύρωσαν. Ασχέτως με το πόσο ισχυρά ήταν τα τεκμήρια που δόθηκαν ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός του Θεού, ο Λυτρωτής του κόσμου, εκείνοι τον είχαν φονεύσει και δεν μπορούσαν να δεχτούν κανένα αποδεικτικό στοιχείο υπέρ Του. Η μόνη τους ελπίδα και παρηγοριά ήταν, όπως και του Σατανά μετά την πτώση του, ήταν να προσπαθούν να υπερισχύσουν έναντι του Υιού του Θεού. Συνέχισαν την επανάστασή τους διώκοντας τους μαθητές του Χριστού και θανατώνοντας τους. Τίποτα δεν ακουγόταν τόσο σκληρό στ' αυτιά τους όσο το όνομα του Ιησού, τον οποίο είχαν σταυρώσει και ήταν αποφασισμένοι να μην ακούσουν κανένα στοιχείο υπέρ Του. Όπως και στην περίπτωση του Στεφάνου, όταν το Άγιο Πνεύμα διακήρυξε μέσω αυτού τα ατράνταχτα στοιχεία ότι ήταν ο Υιός του Θεού, εκείνοι τον θανάτωσαν δια λιθοβολισμού. Ο Σατανάς είχε τους φονιάδες του Ιησού δεμένους γερά. Μέσω μοχθηρών έργων οι ίδιοι παρέδωσαν τους εαυτούς τους να γίνουν τα πρόθυμα υποκείμενά του και διαμέσου αυτών εργάστηκε για να ενοχλήσει και να ταλαιπωρήσει τους πιστούς του Χριστού. Εργάστηκε μέσω των Ιουδαίων για να εξεγείρει τους Εθνικούς ενάντια στο όνομα του Ιησού και ενάντια σε αυτούς που τον ακολουθούσαν και πίστευαν στο όνομά Του. Ο Θεός όμως έστειλε αγγέλους να ενισχύσουν τους μαθητές για το έργο τους, ώστε να μαρτυρήσουν για όσα είχαν δει και ακούσει και τέλος να μείνουν σταθεροί και να σφραγίσουν τη μαρτυρία τους με το αίμα τους.

Ο Σατανάς χάρηκε που οι Ιουδαίοι ήταν ασφαλείς μέσα στην παγίδα του. Συνέχισαν να εκτελούν τους άχρηστους τύπους, τις θυσίες και τις τελετουργίες τους. Όταν ο Ιησούς κρεμόταν στον σταυρό και φώναζε **'Τελείωσε'** το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στα δύο από πάνω μέχρι κάτω για να δείξει ότι ο Θεός δεν επρόκειτο πλέον να ξανασυναντήσει τους ιερείς στον ναό και να δεχτεί τις θυσίες και τις τελετές τους και επίσης να δείξει ότι ο μεσότοιχος που χώριζε τους Ιουδαίους από τους Εθνικούς είχε πέσει κάτω. Ο Ιησούς είχε προσφέρει τον εαυτό Του και για τους δύο και αν επρόκειτο να σωθούν θα έπρεπε και οι δύο να πιστέψουν στον Ιησού ως Σωτήρα του κόσμου και ως τη μοναδική προσφορά για την αμαρτία.

Όταν ο Ιησούς κρεμόταν πάνω στον σταυρό, καθώς ο στρατιώτης διατρύπησε το πλευρό Του με τη λόγχη βγήκε αίμα και νερό σε δύο ξεχωριστά ρεύματα, ένα ήταν αίμα και το άλλο καθαρό νερό. Το αίμα ήταν για να καθαρίσει τις αμαρτίες εκείνων που θα πίστευαν στο όνομά Του. Το νερό αντιπροσωπεύει το ζωντανό νερό που προσφέρεται από τον Ιησού για να δώσει ζωή στον πιστό.

Δες Ματθαίου 27:51; Ιωάννη 19:34; Πράξεις κεφ. 24,26

Η μεγάλη αποστασία

Μεταφέρθηκα μπροστά στο χρόνο στην εποχή που ειδωλολάτρες κατεδίωκαν με σκληρότητα τους χριστιανούς και τους θανάτωναν. Το αίμα έρεε σαν χείμαρρος. Οι ευγενείς, οι μορφωμένοι και οι απλοί άνθρωποι ομοίως, σφαγιαζόνταν χωρίς έλεος. Πλούσιες οικογένειες κατέληγαν στη φτώχεια επειδή δεν υποχωρούσαν ως προς τη θρησκεία τους. Παρά τους διωγμούς και τα βάσανα οι χριστιανοί αυτοί υπέμεναν και δεν υποβίβαζαν το ηθικό τους επίπεδο. Διατηρούσαν τη θρησκεία τους καθαρή. Είδα ότι ο Σατανάς θριάμβευε και χαιρόταν με τα δεινά του λαού του Θεού. Ο Θεός όμως έβλεπε με μεγάλη ευμείνεια τους πιστούς Του μάρτυρες και αγαπούσε σε μεγάλο βαθμό τους χριστιανούς που ζούσαν σε αυτήν την φοβερή εποχή, διότι ήταν πρόθυμοι να υποστούν τα πάνδεινα για το όνομά Του. Κάθε ταλαιπωρία που υπέμεναν αύξανε την ανταμοιβή τους στον ουρανό. Παρόλο που ο Σατανάς χαιρόταν που οι άγιοι υπέφεραν, δεν ήταν απόλυτα ικανοποιημένος. Ήθελε τον έλεγχο όχι μόνο του σώματος αλλά και του νου. Τα δεινά που υπέμεναν οι χριστιανοί αυτοί, τους έφερναν κοντύτερα στον Κύριο, αγαπούσαν πιο πολύ ο ένας τον άλλο και αύξαναν το φόβο τους προς Εκείνον μήπως κάνουν παράβαση. Ο Σατανάς ήθελε να τους οδηγήσει να πειράξουν τον Θεό ώστε να χάσουν τη δύναμη, το σθένος και την ακεραιότητά τους. Αν και χιλιάδες θανατώνονταν, άλλοι σηκώνονταν για να καλύψουν τις θέσεις τους. Ο Σατανάς έβλεπε ότι έχανε τα υποκείμενά του, οι οποίοι αν και υπέφεραν διωγμούς και θάνατο, εξασφαλίζονταν από τον Ιησού Χριστό να γίνουν μέλη της βασιλείας του και έτσι έκανε σχέδιο ώστε με μεγαλύτερη επιτυχία να πολεμά τη διακυβέρνηση του Θεού και τελικώς να ανατρέψει την εκκλησία. Οδήγησε αυτούς τους ειδωλολάτρες να ασπαστούν ένα μέρος μόνο της χριστιανικής πίστης. Υποστήριξαν ότι πιστεύουν στη σταύρωση και την ανάσταση του Χριστού και εξέφρασαν την πρόθεση να ενωθούν με τους πιστούς του Ιησού, χωρίς όμως να έχει αλλάξει η καρδιά τους. Τι φοβερός κίνδυνος για την εκκλησία! Ήταν μια περίοδος πνευματικής μάχης. Κάποιοι σκέφτονταν ότι αν κατέβαιναν σε χαμηλότερο επίπεδο και ενώνονταν με αυτούς τους ειδωλολάτρες που είχαν αποδεχθεί ένα μέρος της

χριστιανικής πίστης, αυτός θα ήταν ένας τρόπος για τη μεταστροφή τους. Ο Σατανάς προσπαθούσε να διαφθείρει τα δόγματα της Αγίας Γραφής. Εν τέλει είδα ότι το επίπεδο κατέβηκε και αυτοί οι ειδωλολάτρες ενώθηκαν με τους χριστιανούς. Στο παρελθόν προσκυνούσαν είδωλα και παρόλο που υποστήριζαν ότι είναι πλέον χριστιανοί, μετέφεραν μαζί την ειδωλολατρία τους. Άλλαξαν τα αντικείμενα που προσκυνούσαν σε εικόνες αγίων και στην εικόνα ακόμη και του Χριστού και της Μαρίας της μητέρας του Ιησού. Οι χριστιανοί σταδιακά ενώθηκαν μαζί τους, η χριστιανική θρησκεία υπονομεύτηκε και η εκκλησία έχασε την καθαρότητα και τη δύναμή της. Κάποιοι αρνήθηκαν να ενωθούν μαζί τους και διατήρησαν την καθαρότητά τους και λάτρευαν μόνο τον Θεό. Δεν αποδέχονταν να προσκυνήσουν οποιαδήποτε εικόνα που απεικόνιζε οτιδήποτε πάνω στον ουρανό ή κάτω στη γη.

Ο Σατανάς θριάμβευσε με την πτώση τόσων πολλών και παρακίνησε στη συνέχεια την εκπεσούσα εκκλησία να αναγκάσει αυτούς που διατηρούσαν την καθαρότητα της θρησκείας τους ή να αποδεχτούν τις τελετουργίες τους και την λατρεία των εικόνων ή να θανατωθούν. Η φωτιά των διωγμών άναψε για μια ακόμη φορά εναντίον της αληθινής εκκλησίας του Ιησού Χριστού και εκατομμύρια σφαγιαστήκαν χωρίς έλεος.

Η σκηνή αυτή μου παρουσιάστηκε με τον ακόλουθο τρόπο: Ένας μεγάλος αριθμός ειδωλολατρών σήκωναν ένα μαύρο πανό που είχε αναπαραστάσεις του ήλιου, της σελήνης και των άστρων. Η ομάδα αυτή φαινόταν να είναι άγρια και θυμωμένη. Είδα τότε μια άλλη ομάδα που σήκωνε ένα καθαρό και λευκό πανό που πάνω του ήταν γραμμένο Αγνότητα και Αγιότητα στον Κύριο. Στα πρόσωπά τους ήταν χαραγμένα η ακεραιότητα και η ουράνια υπακοή. Είδα ότι οι ειδωλολάτρες τους πλησίασαν και έγινε μια μεγάλη σφαγή. Οι χριστιανοί έλιωναν μπροστά τους και τότε η ομάδα των χριστιανών ενώθηκαν πιο πολύ μεταξύ τους και κράτησαν το πανό με μεγαλύτερη δύναμη. Όσοι και να έπεφταν, υπήρχαν άλλοι που κινητοποιούνταν γύρω από το πανό και κάλυπταν τις θέσεις τους.

Είδα μια ομάδα ειδωλολατρών να συσκέπτονται. Απέτυχαν να υποτάξουν τους χριστιανούς και συμφώνησαν να εφαρμόσουν άλλο σχέδιο. Είδα ότι χαμήλωσαν το πανό τους και πλησίασαν τη χριστιανική ομάδα που παρέμενε σταθερή και τους έκαναν προτάσεις. Στην αρχή οι προτάσεις τους απερριφθήσαν αμέσως. Είδα τότε τη χριστιανική ομάδα να συσκέπτονται. Κάποιοι πρότειναν να χαμηλώσουν κι αυτοί το πανό τους, να δεχτούν τις προτάσεις, να σώσουν τις ζωές τους, να αποκτήσουν δύναμη και να ανεβάσουν ξανά τα πανό τους ανάμεσα στους ειδωλολάτρες. Όμως κάποιοι δεν συμφωνούσαν με αυτήν την προοπτική και αποφάσισαν να χάσουν τη ζωή τους μένοντας σταθεροί προτιμώντας να κρατήσουν ψηλά το πανό τους από το να το χαμηλώσουν. Είδα τότε πολλούς μέσα σε αυτή τη χριστιανική ομάδα να χαμηλώνουν το πανό τους και να ενώνονται με τους ειδωλολάτρες ενώ οι σταθεροί και ακλόνητοι έπιασαν το πανό και το ανύψωσαν και πάλι. Είδα κάποια άτομα να φεύγουν συνεχώς από την ομάδα που κρατούσε το καθαρό πανό και να ενώνονται με τους ειδωλολάτρες και ενωμένοι πλέον κάτω από το μαύρο πανό να καταδιώκουν εκείνους που κρατούσαν το λευκό πανό. Παρόλο που πολλοί σφαγιαστήκαν, το λευκό πανό παρέμενε ψηλά και κάποια άτομα σηκώθηκαν και κινητοποιήθηκαν γύρω από αυτό.

Οι Ιουδαίοι που ήταν οι πρώτοι που ξεκίνησαν την οργή των ειδωλολατρών εναντίον του Ιησού, δεν θα ξέφευγαν. Στην αίθουσα του δικαστηρίου, οι εξαγριωμένοι Ιουδαίοι έκραζαν, όταν ο Πιλάτος δίσταζε να καταδικάσει τον Ιησού, *‘Το αίμα του ας είναι επάνω μας, και επάνω στα παιδιά μας.’* Το εβραϊκό έθνος βίωσε την εκπλήρωση αυτής της τρομερής κατάρας που οι ίδιοι έφεραν πάνω τους. Οι ειδωλολάτρες και αυτοί οι κατ’ όνομα χριστιανοί έγιναν οι εχθροί τους. Αυτοί οι κατ’ όνομα χριστιανοί, μέσα στο ζήλο τους για τον σταυρό του Χριστού και επειδή οι Ιουδαίοι είχαν σταυρώσει τον Ιησού, νόμισαν ότι όσα περισσότερα δεινά τους προκαλούσαν τόσο περισσότερο θα ικανοποιούσαν τον Θεό και έτσι πολλοί από αυτούς τους απειθείς Ιουδαίους θανατώθηκαν ενώ άλλοι οδηγήθηκαν από τον ένα τόπο στον άλλον και τιμωρούνταν με κάθε δυνατό τρόπο.

Το αίμα του Χριστού και των μαθητών που θανάτωσαν ήταν πάνω τους με αποτέλεσμα να έρθουν τρομερές κρίσεις πάνω τους. Η κατάρα του Θεού τους ακολουθούσε και έγιναν το όνειδος και η χλεύη των ειδωλολατρών και των χριστιανών. Τους απέφευγαν, τους υποβίβαζαν και τους απεχθάνονταν, σαν να ήταν πάνω τους το στίγμα του Κάιν. Είδα ωστόσο ότι ο Θεός με θαυμαστό τρόπο διατήρησε τους ανθρώπους αυτούς και τους διασκόρπισε σε όλη τη γη ώστε να φαίνονται στους άλλους ως αποδέκτες μιας κατάρας από τον Θεό. Είδα ότι ο Θεός είχε εγκαταλείψει τους Ιουδαίους ως έθνος, όμως κάποιοι από αυτούς θα κατόρθωναν να σχίσουν το κάλυμμα από τις καρδιές τους. Κάποιοι θα διέκριναν ότι η προφητεία που τους αφορούσε είχε εκπληρωθεί και θα δέχονταν τον Ιησού ως τον Σωτήρα του κόσμου και θα έβλεπαν τη μεγάλη αμαρτία του έθνους τους όταν απέρριψαν τον Ιησού και τον σταύρωσαν. Αν και μεμονωμένα άτομα ανάμεσα στους Ιουδαίους θα επέστρεφαν, ως έθνος θα ήταν για πάντα εγκαταλειμμένοι από τον Θεό.

Δες Γένεση 4:8-15; Ψαλμοί 60:4; Β΄ Κορινθίους 6:14-17

Το μυστήριο της ανομίας

Το σχέδιο του Σατανά ανέκαθεν ήταν να αποσπάσει την προσοχή των ανθρώπων από τον Ιησού και να τη στρέψει στον άνθρωπο και να καταστρέψει την έννοια της ατομικής ευθύνης. Ο Σατανάς απέτυχε στο σχέδιό του όταν πείραξε τον Υιό του Θεού. Είχε όμως μεγαλύτερη επιτυχία πάνω στον εκπεσόντα άνθρωπο. Τα δόγματα του χριστιανισμού διεφθάρησαν. Πάπες και ιερείς διανοήθηκαν να καταλάβουν μια εξυψωμένη θέση και δίδαξαν τους ανθρώπους να προσβλέπουν σ' αυτούς για τη συγχώρηση των αμαρτιών τους, αντί από μόνοι τους οι τελευταίοι να προσφεύγουν στον Χριστό. Προκειμένου να μην αποκαλυφθούν οι αλήθειες που θα τους καταδίκασαν μπροστά στους ανθρώπους, δεν επέτρεπαν την πρόσβαση στην Αγία Γραφή.

Οι άνθρωποι εξαπατήθηκαν ολοκληρωτικά. Διδάχθηκαν ότι οι πάπες και οι ιερείς ήταν αντιπρόσωποι του Χριστού, όταν στην πραγματικότητα ήταν αντιπρόσωποι του Σατανά και έτσι όταν προσκυνούσαν αυτούς, προσκυνούσαν τον Σατανά. Οι άνθρωποι ζητούσαν την Αγία Γραφή, αλλά οι ιερείς το θεωρούσαν επικίνδυνο να τους αφήσουν να έχουν τον λόγο του Θεού και να τον διαβάσουν μήπως και φωτισθούν και γίνουν αντιληπτές από τους ανθρώπους οι αμαρτίες τους. Οι άνθρωποι δίδασκονταν να προσέχουν αυτούς που τους εξαπατούσαν και να δέχονται κάθε λέξη τους, σαν να προερχόταν από το στόμα του Θεού. Ασκούσαν μια τέτοια εξουσία πάνω στο νου των ανθρώπων, που μόνον ο Θεός θα έπρεπε να ασκεί. Αν κάποιος τολμούσαν να ακολούθησαν τις πεποιθήσεις τους, θα αντιμετώπιζαν το ίδιο μίσος που ο Σατανάς και οι Ιουδαίοι εκδήλωσαν απέναντι στον Ιησού, ενώ εκείνοι που κατείχαν την εξουσία θα διψούσαν για το αίμα τους. Μου δείχθηκε μια εποχή που ο Σατανάς θριάμβευε με ένα ιδιαίτερο τρόπο. Χιλιάδες χριστιανών σφαγιάζονταν με τον χειρότερο τρόπο διότι ήθελαν να διατηρούν την καθαρότητα της θρησκείας τους.

Η Αγία Γραφή ήταν μισητή και έγιναν προσπάθειες να απαλλαγεί η γη από τον πολύτιμο Λόγο του Θεού. Η ανάγνωση της Αγίας Γραφής απαγορευόταν επι ποινή θανάτου και όλα τα αντίγραφα της αγίας Βίβλου που μπορούσαν να βρεθούν στέλνονταν στην πυρά. Είδα όμως ότι ο Θεός έδειξε ιδιαίτερη φροντίδα για τον Λόγο Του. Τον προστάτευσε. Σε διάφορες χρονικές περιόδους που δεν υπήρχαν παρά λίγα μόνο αντίγραφα της Αγίας Γραφής, ο Θεός δεν επέτρεψε ο Λόγος Του να χαθεί. Στον έσχατο καιρό, αντίγραφα της Αγίας Γραφής επρόκειτο να πολλαπλασιαστούν έτσι ώστε κάθε οικογένεια να μπορεί να την έχει υπό την κατοχή της. Είδα ότι όταν υπήρχαν παρά λίγα μόνο αντίγραφα της Αγίας Γραφής, αυτή ήταν πολύτιμη παρηγοριά για τους διωκόμενους πιστούς του Ιησού. Διαβαζόταν με τον πιο κρυφό τρόπο και όσοι είχαν αυτό το υψηλό προνόμιο θεωρούσαν ότι επικοινωνούσαν προσωπικά με τον Θεό, τον Υιό Του τον Ιησού και με τους μαθητές Του. Όμως αυτό το ευλογημένο προνόμιο κόστισε σε πολλούς τη ζωή τους. Αν τους ανακάλυπταν, από τον τόπο της ανάγνωσης του Αγίου Λόγου, τους έστελναν κατευθείαν στη λαιμητόμο, στον πάσσαλο ή σε ένα μπουντρούμι να πεθάνουν από ασιλία.

Ο Σατανάς δεν μπορούσε να εμποδίσει το σχέδιο της σωτηρίας. Ο Ιησούς σταυρώθηκε και σηκώθηκε ξανά την τρίτη ημέρα. Ο Σατανάς είπε τότε στους αγγέλους του ότι ακόμα και τη σταύρωση και την ανάσταση μπορούσε να την μετατρέψει προς όφελός του. Το γεγονός ότι οι νόμοι που ρύθμιζαν τις ιουδαϊκές θυσίες και προσφορές, έπαψαν να ισχύουν μετά το θάνατο του Χριστού, ο Σατανάς θέλησε να το γενικεύσει και να κάνει αυτούς που διατείνονται πίστη στον Ιησού να πιστέψουν ότι και ο νόμος των δέκα εντολών επίσης σταυρώθηκε κι αυτός μαζί με τον Χριστό.

Είδα ότι πολλοί δέχθηκαν αμέσως αυτό το επιπόνημα του Σατανά. Όλος ο ουρανός γέμισε με αγανάκτηση καθώς έβλεπαν τον άγιο νόμο του Θεού να ποδοπατείται. Ο Ιησούς και όλες οι ουράνιες δυνάμεις γνώριζαν τη φύση του νόμου του Θεού και ήξεραν ότι ο Θεός δεν επρόκειτο να τον μεταβάλλει ούτε να τον καταργήσει. Αυτή η απελπιστική κατάσταση του ανθρώπου ήταν που προκάλεσε βαθύτατη θλίψη στον ουρανό και παρακίνησε τον Ιησού να προσφέρει τον Εαυτό Του να πεθάνει για τους παραβάτες του αγίου νόμου του Θεού. Αν ο νόμος μπορούσε να καταργηθεί, ο άνθρωπος θα μπορούσε να σωθεί χωρίς τον θάνατο του Ιησού. Ο θάνατος του Χριστού δεν κατέστρεψε τον νόμο του Πατέρα Του, αντιθέτως τον μεγάλυνε και τον κατέστησε έντιμο και επέβαλλε την υπακοή όλων των αγίων κανόνων του. Αν η εκκλησία είχε παραμείνει καθαρή και ακέραια, ο Σατανάς δεν θα μπορούσε να τους είχε εξαπατήσει και να τους οδηγήσει να ποδοπατήσουν τον νόμο του Θεού. Με αυτό το τολμηρό σχέδιο, ο Σατανάς χτύπησε κατευθείαν το θεμέλιο της διακυβέρνησης του Θεού τόσο στον ουρανό όσο και στη γη. Η επανάστασή του αυτή τον έκανε να εκδιωχθεί από τον ουρανό. Μετά την επανάστασή του και προκειμένου να σώσει τον εαυτό του, ευχήθηκε ο Θεός να μεταβάλλει τον νόμο Του, όμως ο Θεός είπε στον Σατανά ενώπιον όλων των ουράνιων δυνάμεων ότι ο νόμος Του ήταν αμετάβλητος. Ο Σατανάς γνωρίζει ότι αν μπορέσει να κάνει και άλλους να παραβιάσουν τον νόμο του Θεού τότε θα τους έχει δέσει, διότι κάθε παραβάτης του νόμου Του πρέπει να πεθάνει.

Ο Σατανάς αποφάσισε να πάει ακόμα παραπέρα. Είπε στους αγγέλους του ότι κάποιος θα ήταν τόσο ζηλωτής για τον νόμο του Θεού ώστε δεν θα έπεφταν στην παγίδα, ότι οι δέκα εντολές ήταν τόσο σαφείς που θα

εξακολουθούσαν να πιστεύουν στην ισχύ τους, οπότε έπρεπε να προσπαθήσει να διαστρέψει την τέταρτη εντολή που φανερώνει τον ζωντανό Θεό. Οδήγησε τους εκπροσώπους του να προσπαθήσουν να αλλάξουν το Σάββατο, να αλλάξουν τη μόνη εντολή ανάμεσα στις δέκα που φανερώνει τον αληθινό Θεό, τον Δημιουργό του ουρανού και της γης. Ο Σατανάς τους παρουσίασε την ένδοξη ανάσταση του Ιησού και τους είπε ότι εξαιτίας της ανάστασης Του κατά την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, άλλαξε το Σάββατο από την εβδόμη ημέρα στην πρώτη ημέρα της εβδομάδας. Κατ' αυτόν τον τρόπο ο Σατανάς χρησιμοποίησε το γεγονός της αναστάσεως προκειμένου να εξυπηρετήσει τους σκοπούς του. Εκείνος και οι άγγελοι του χάρηκαν που οι πλάνες που προετοίμασαν έγιναν τόσο εύκολα αποδεκτές από αυτούς που διατείνονταν ότι είναι φίλοι του Χριστού. Αυτό που ένας θα το απέρριπτε με θρησκευτική βδελυγμία, κάποιος άλλος θα το δεχόταν. Οι διάφορες πλάνες θα γίνονταν δεκτές και θα υποστηρίζονταν με ζήλο. Το θέλημα του Θεού που καθαρά αποκαλύπτεται μέσα στον λόγο Του, καλύφθηκε με πλάνες και παραδόσεις που παρουσιάστηκαν ως εντολές του Θεού. Παρόλο που αυτή η θρασύτατη απάτη έγινε ανεκτή να συνεχιστεί χρονικά ακόμα και μέχρι την Δευτέρα Παρουσία του Ιησού, μέσα σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα της πλάνης και της απάτης, ο Θεός δεν έμεινε χωρίς μάρτυρες. Υπήρχαν πάντοτε αληθινοί και πιστοί μάρτυρες που τηρούσαν όλες τις εντολές του Θεού, διαμέσου του σκότους και των διωγμών της εκκλησίας.

Είδα ότι οι άγγελοι γέμισαν με έκπληξη όταν είδαν τα πάθη και τον θάνατο του Βασιλιά της δόξας. Πάλι όμως είδα ότι για τις αγγελικές δυνάμεις δεν ήταν κάτι θαυμαστό ότι ο Κύριος της ζωής και της δόξας που γέμιζε τον ουρανό με χαρά και λαμπρότητα, έσπασε τα δεσμά του θανάτου και περπάτησε έξω από το σπίτι της φυλακής Του, θριαμβευτικά ως κατακτητής. Αν κάποιο από τα γεγονότα αυτά θα έπρεπε να τιμάται αυτό θα πρέπει να είναι η σταύρωση Του. Είδα ότι κανένα από τα γεγονότα αυτά δεν σχεδιάστηκαν έτσι ώστε να μεταβάλλουν ή να καταργήσουν τον νόμο του Θεού, αλλά αντιθέτως δίνουν ισχυρή μαρτυρία για το αμετάθετό του.

Και τα δύο αυτά σημαντικά γεγονότα εξακολουθούν και μνημονεύονται. Συμμετέχοντας στο δείπνο του Κυρίου, το κομμένο ψωμί και τον καρπό της αμπέλου, καταγγέλλουμε τον θάνατο του Κυρίου μέχρι Εκείνος επιστρέψει. Τηρώντας την ανάμνηση αυτή, επανέρχονται ζωντανές στη μνήμη μας οι σκηνές των παθών και του θανάτου Του. Η ανάσταση του Χριστού τιμάται με την κατάδυση και την ανάδυση μας από νερό μέσω του βαπτίσματος, καθ' ομοιότητα της ανάστασης Του, ώστε να ζήσουμε τη νέα ζωή.

Μου δείχθηκε ότι ο νόμος του Θεού θα στέκεται θεμελιωμένος για πάντα και θα είναι σε ισχύ και στη νέα γη εις την αιωνιότητα. Κατά τη Δημιουργία, όταν τοποθετούνταν τα θεμέλια της γης, οι υιοί του Θεού έβλεπαν με θαυμασμό το έργο του Δημιουργού και όλες οι αγγελικές δυνάμεις έκραζαν με χαρά. Ήταν τότε που τοποθετούνταν και τα θεμέλια του Σαββάτου. Στο τέλος των έξι ημερών της Δημιουργίας, ο Θεός αναπαύθηκε κατά την εβδόμη ημέρα από όλα τα έργα Του που έκανε και ευλόγησε την εβδόμη ημέρα και την αγίασε, επειδή μέσα σ' αυτή αναπαύθηκε από όλα τα έργα Του. Το Σάββατο θεσπίστηκε στην Εδέμ πριν την πτώση και τηρούνταν από τον Αδάμ και την Εύα και όλες τις αγγελικές δυνάμεις. Ο Θεός αναπαύθηκε την εβδόμη ημέρα, την ευλόγησε και την αγίασε και είδα ότι το Σαββάτο ποτέ δεν επρόκειτο να καταργηθεί αλλά θα τηρούνταν από όλους τους λυτρωμένους αγίους και όλες τις αγγελικές δυνάμεις προς τιμήν του μεγάλου Δημιουργού σε όλη την αιωνιότητα.

Δες Έξοδος 20:8-11; Ιώβ 38:7; Δανιήλ κεφ. 7; Β΄ Θεσσαλονικείς κεφ. 2

Θάνατος, όχι αιώνια ζωή μέσα στην κόλαση

Ο Σατανάς ξεκίνησε την εξαπάτησή του από την Εδέμ. Είπε στην Εύα, *'Σίγουρα δεν θα πεθάνετε.'* Αυτό ήταν το πρώτο του μάθημα πάνω στην αθανασία της ψυχής και συνέχισε αυτή την απάτη από την εποχή εκείνη μέχρι σήμερα και θα τη συνεχίσει μέχρι την απελευθέρωση των παιδιών του Θεού. Μου έστρεψαν την προσοχή στον Αδάμ και την Εύα, στην Εδέμ. Έφαγαν τον καρπό του απαγορευμένου δέντρου και μετά μια ρομφαία φλόγινη και περιστρεφόμενη τοποθετήθηκε γύρω από το δέντρο της ζωής και εκδιώχθηκαν από τον Κήπο μήπως και φάνε από το δέντρο της ζωής και γίνουν αθάνατοι αμαρτωλοί. Ο σκοπός του δέντρου της ζωής ήταν να παρατείνει την αθανασία. Άκουσα έναν άγγελο να ρωτάει, *'Ποιος από την οικογένεια του Αδάμ πέρασε από αυτήν την φλόγινη ρομφαία και έφαγε από το δέντρο της ζωής;'* Άκουσα έναν άλλον άγγελο να απαντάει *'Ούτε ένας από την οικογένεια του Αδάμ δεν πέρασε από αυτή τη φλόγινη ρομφαία και έφαγε από το δέντρο της ζωής και έτσι δεν υπάρχει κανένας αθάνατος αμαρτωλός. Η ψυχή που αμαρτάνει θα πεθάνει με αιώνιο θάνατο, έναν θάνατο που θα είναι παντοπινός και δεν θα υπάρχει ελπίδα για ανάσταση και έτσι η οργή του Θεού θα κατευναστεί.'*

Ήταν θαυμαστό για μένα ότι ο Σατανάς πέτυχε τόσο καλά να κάνει τους ανθρώπους να πιστέψουν ότι τα λόγια του Θεού *‘Η ψυχή, αυτή που αμαρτάνει, αυτή θα πεθάνει’*, σημαίνει ότι η ψυχή που αμαρτάνει δεν θα πεθάνει αλλά θα ζει στην αιωνιότητα μέσα στην κόλαση. Είπε ο άγγελος, *‘Η ζωή είναι ζωή, είτε αυτή είναι μέσα στην οδύνη είτε μέσα στην ευτυχία. Ο θάνατος δεν έχει ούτε πόνο, ούτε χαρά, ούτε μίσος.’*

Ο Σατανάς είπε στους αγγέλους του να καταβάλλουν ιδιαίτερη προσπάθεια να διαδοθεί η απάτη και το ψέμα που ειπώθηκε για πρώτη φορά στην Εύα στην Εδέμ, *‘Σίγουρα δεν θα πεθάνετε.’* Καθώς η πλάνη αυτή έγινε αποδεκτή από τους ανθρώπους και πίστεψαν ότι ο άνθρωπος είναι αθάνατος, ο Σατανάς τους οδήγησε ακόμη παραπέρα να πιστέψουν ότι ο αμαρτωλός θα ζούσε στην αιωνιότητα μια ζωή μέσα στην κόλαση. Τότε προετοιμάστηκε ο δρόμος ώστε ο Σατανάς να δουλέψει μέσω των αντιπροσώπων του και να εμφανίσει τον Θεό ενώπιον των ανθρώπων ως έναν εκδικητικό τύραννο, που οδηγούσε αυτούς που δεν τον ευχαριστούσαν στην κόλαση, όπου θα ένοιωθαν για πάντα την οργή του μαζί με ανεκδιήγητη αγωνία, ενώ εκείνος θα έβλεπε το θέαμα με ικανοποίηση καθώς αυτοί θα σφάδαζαν κάτω από τρομερούς βασανισμούς μέσα σε αιώνια φωτιά. Ο Σατανάς γνώριζε ότι αν αυτή η πλάνη γινόταν αποδεκτή, ο Θεός αντί να τον αγαπούν και να τον θαυμάζουν, θα γινόταν αντικείμενο τρόμου και μίσους από πολλούς ενώ κάποιοι άλλοι θα οδηγούνταν να πιστέψουν ότι οι προειδοποιήσεις του λόγου του Θεού δεν πρόκειται να υλοποιηθούν διότι αυτό θα είναι αντίθετο με τον χαρακτήρα της καλοσύνης και της αγάπης του, καταδικάζοντας όντα που εκείνος δημιούργησε σε αιώνια βάσανα. Ο Σατανάς οδήγησε τους τελευταίους στο άλλο άκρο, να παραβλέπουν εντελώς την δικαιοσύνη του Θεού και τις προειδοποιήσεις του Λόγου Του και τον παρουσιάζει σ’ αυτούς ως πολυέλεο, με αποτέλεσμα κανείς να μην απολεσθεί αλλά αντίθετα όλοι να σωθούν μέσα στη βασιλεία του, τόσο οι άγιοι όσο και οι αμαρτωλοί. Ως αποτέλεσμα της δημοφιλούς αυτής πλάνης, της αθανασίας της ψυχής και της αιώνιας κόλασης, ο Σατανάς εκμεταλλεύεται κάποια άλλη ομάδα και τους οδηγεί να θεωρούν την Αγία Γραφή ως ένα μη θεόπνευστο βιβλίο. Θεωρούν ότι διδάσκει πολλά καλά πράγματα πάνω στα οποία όμως δεν μπορεί κανείς να βασιστεί ή να τα αγαπήσει διότι διδάχθηκαν ότι η Αγία Γραφή διακηρύσσει το δόγμα της αιώνιας κόλασης.

Ο Σατανάς και πάλι εκμεταλλεύεται μια ακόμη ομάδα και τους οδηγεί πιο μακριά, να αρνηθούν την ίδια την ύπαρξη του Θεού. Βλέπουν ότι δεν υπάρχει συνέπεια στον χαρακτήρα του Θεού της Αγίας Γραφής όταν επιβάλλει σε ένα μέρος της ανθρωπίνης οικογένειας φρικτά βασανιστήρια σε όλη την αιωνιότητα και έτσι αρνούνται την Αγία Γραφή και τον Συγγραφέα της και θεωρούν τον θάνατο σαν έναν αιώνιο ύπνο.

Τότε ο Σατανάς οδηγεί μια άλλη ομάδα που τρέμουν και δεν τολμούν να διαπράξουν αμαρτία, ώστε όταν την διαπράξουν, τους παρουσιάζει συνεχώς μπροστά τους το μισθό της αμαρτίας, όχι τον θάνατο αλλά την αιώνια ζωή μέσα σε φρικτούς βασανισμούς που πρέπει να υφίστανται μέσα στους ατελείωτους αιώνες της αιωνιότητας. Ο Σατανάς δράττεται της ευκαιρίας και μεγαλοποιεί μέσα στον αδύναμο νου τους τη φρίκη της αιωνίου κολάσεως και έτσι καταλαμβάνει το μυαλό τους και χάνουν τη λογική τους. Τότε ο Σατανάς και οι άγγελοι του θριαμβεύουν και τόσο ο άπιστος όσο και ο αθεϊστής ενώνονται κατακρίνοντας από κοινού τον χριστιανισμό. Τα θεωρούν όλα αυτά ως οδυνηρές συνέπειες που έρχονται σαν αποτέλεσμα της αποδοχής δημοφιλών αιρέσεων, ως φυσικές επιπτώσεις της πίστης στην Αγία Γραφή και στον Συγγραφέα της.

Είδα ότι οι ουράνιες δυνάμεις γέμισαν με αγανάκτηση με το θρασύτατο αυτό έργο του Σατανά. Ζήτησα να μάθω γιατί όλες αυτές οι απάτες επρόκειτο να γίνουν ανεκτές και να επηρεάσουν το μυαλό των ανθρώπων, τη στιγμή που οι άγγελοι του Θεού ήταν δυνατοί και αν κινητοποιούνταν θα μπορούσαν με ευκολία να διασπάσουν την εξουσία του εχθρού. Είδα τότε ότι ο Θεός γνώριζε ότι ο Σατανάς θα προσπαθούσε με κάθε τρόπο να καταστρέψει τον άνθρωπο και γι αυτό έκανε τον Λόγο Του να καταγραφεί και κατέστησε τα σχέδιά Του στον άνθρωπο τόσο σαφή έτσι ώστε και ο πιο αδύναμος να μην κάνει λάθος. Εν συνεχεία, αφού έδωσε τον Λόγο Του στον άνθρωπο, τον διατήρησε προσεκτικά ώστε ο Σατανάς και οι άγγελοι του διαμέσου των εκπρόσωπων του να μην μπορέσουν να τον καταστρέψουν. Ενώ κάποια άλλα βιβλία θα χάνονταν αυτή η άγια Βίβλος θα έμενε αθάνατη. Και έτσι με το πέρασ του χρόνου στον έσχατο καιρό, όταν οι απάτες του Σατανά θα αυξάνονταν, τα αντίτυπα της Βίβλου θα πολλαπλασιάζονταν ώστε όλοι όσοι το επιθυμούσαν θα μπορούσαν να έχουν έναν αντίτυπο του αποκεκαλυμμένου θελήματος του Θεού για τον άνθρωπο και αν το ήθελαν θα μπορούσαν να θωρακιστούν από τις απάτες και τα τέρατα ψεύδους του Σατανά.

Είδα ότι ο Θεός είχε ιδιαίτερος διαφυλάξει την Αγία Γραφή, παρόλα αυτά, όταν τα αντίγραφα ήταν ακόμα λίγα, άνθρωποι των γραμμάτων άλλαξαν τις λέξεις σε κάποιες περιπτώσεις κάνοντας τα νοήματα να συμβαδίζουν με τις καθιερωμένες απόψεις που διέπονταν από την παράδοση, νομίζοντας ότι έτσι έκαναν το κείμενο πιο κατανοητό, όταν στην πραγματικότητα έκαναν πιο δυσνόητο αυτό που ήταν ήδη κατανοητό. Είδα ότι ο λόγος του Θεού, ως σύνολο, αποτελεί μια τέλεια αλυσίδα καθώς το ένα μέρος της γραφής εξηγεί το άλλο. Αυτοί που αναζητούν πραγματικά την αλήθεια δεν θα πλανηθούν όχι μόνο γιατί ο Λόγος του Θεού είναι απλός και κατανοητός όταν διακηρύσσει την οδό της ζωής, αλλά και διότι έχει δοθεί το Άγιο Πνεύμα για να οδηγήσει στην κατανόηση της οδού της ζωής που αποκαλύπτεται στον Λόγο Του.

Είδα ότι οι άγγελοι του Θεού δεν θα έπρεπε ποτέ να ελέγχουν τη θέληση. Ο Θεός θέτει ενώπιον του ανθρώπου τη ζωή και τον θάνατο. Μπορεί ο ίδιος να κάνει την επιλογή του. Πολλοί επιθυμούν τη ζωή αλλά συνεχίζουν να βαδίζουν στην ευρεία οδό διότι δεν έχουν επιλέξει τη ζωή.

Είδα το έλεος και τη συμπόνια του Θεού όταν έδωσε τον Υιό του να πεθάνει για τον ένοχο άνθρωπο. Εκείνοι που θα επιλέξουν να μη δεχθούν τη σωτηρία που τόσο ακριβά έχει εξαγορασθεί για λογαριασμό τους, θα πρέπει να τιμωρηθούν. Όντα τα οποία ο Θεός δημιούργησε επέλεξαν να επαναστατήσουν ενάντια στη διακυβέρνησή Του, ο Θεός όμως είδα ότι δεν τα έκλεισε σε μια κόλαση για να υπομένουν εκεί ένα ατελείωτο βάσανο. Δεν θα μπορούσε να τους δεχθεί στον ουρανό διότι αν τους έφερνε δίπλα στην ομάδα των καθαρών και των αγίων, αυτό θα τους ταλαιπωρούσε αφάνταστα. Ο Θεός ούτε θα τους πάρει στον ουρανό, ούτε θα τους κάνει να βασανίζονται αιώνια. Θα τους καταστρέψει εντελώς και θα τους κάνει σαν να μην είχαν υπάρξει ποτέ και τότε η δικαιοσύνη Του θα ικανοποιηθεί. Έπλασε τον άνθρωπο από το χώμα της γης και οι απειθείς και οι ανόσιοι θα καταναλωθούν από τη φωτιά και θα επιστρέψουν ξανά στο χώμα. Είδα ότι η καλοσύνη και η συμπόνια του Θεού σε αυτό θα έπρεπε να οδηγήσει όλους να θαυμάζουν τον χαρακτήρα Του και να τον λατρεύουν και όταν πια όλοι οι ασεβείς θα έχουν απολεσθεί από προσώπου γης όλες οι ουράνιες δυνάμεις θα πουν, Αμήν!

Ο Σατανάς έβλεπε με μεγάλη ικανοποίηση αυτούς που έφεραν το όνομα του Χριστού και που έμεναν στενά προσκολλημένοι στις πλάνες που ο ίδιος είχε δημιουργήσει. Το έργο του ήταν να δημιουργήσει κι άλλες πλάνες. Η δύναμή του μεγαλώνει και γίνεται ολοένα πιο επιδέξιος. Οδήγησε τους εκπροσώπους του, τους πάπες και τους ιερείς να εξυψώσουν τους εαυτούς τους και να υποκινήσουν τους ανθρώπους να καταδιώξουν σκληρά αυτούς που αγαπούσαν τον Θεό και δεν ήταν διατεθειμένοι να ενδώσουν στις πλάνες του που προωθούνταν από αυτούς. Ο Σατανάς παρακίνησε τους αντιπροσώπους του να καταστρέψουν όσους ακολουθούσαν πιστά τον Χριστό. Ω, τι βάσανα και τι αγωνία επέβαλαν να υπομένουν οι πολύτιμοι άνθρωποι του Θεού! Οι άγγελοι έχουν κάνει πιστή καταγραφή όλων αυτών. Ο Σατανάς και οι πονηροί άγγελοι θιράμβευαν και έλεγαν στους αγγέλους που υπηρετούσαν και ενδυνάμωναν αυτούς τους αγίους που βασανίζονταν, ότι θα τους θανάτωναν ώστε να μην μείνει ούτε ένας αληθινός χριστιανός πάνω στη γη. Είδα ότι η εκκλησία του Θεού ήταν τότε καθαρή. Δεν υπήρχε τότε κίνδυνος από ανθρώπους με διεφθαρμένες καρδιές να εισχωρήσουν μέσα στην εκκλησία του Θεού, διότι ο χριστιανός που τολμούσε να διακηρύξει την πίστη του κινδύνευε να βρεθεί στον τροχό διαμελισμού, στον πάσσαλο και σε κάθε είδους βασανιστήριο που θα μπορούσε να εφευρεθεί από τον Σατανά και τους αγγέλους του και να βάλει στο μυαλό του ανθρώπου.

Δες Γένεσις κεφ. 3; Εκκλησιαστής 9:5, 12:7; Ιεζεκιήλ 18:4; Λουκά 21:33; Ιωάννου 3:16; Ρωμαίους 6:23; Β' Τιμοθέου 3:16; Αποκάλυψη 20:14-15, 21:1, 22:12-19

Η Μεταρρύθμιση

Παρά τις διώξεις και τις σφαγές των αγίων, σε κάθε τόπο σηκώνονταν ζωντανοί μάρτυρες. Οι άγγελοι του Θεού έκαναν το έργο το οποίο τους είχε ανατεθεί. Έψαχναν στα πιο σκοτεινά μέρη και επέλεγαν μέσα από το σκοτάδι ανθρώπους με ειλικρινείς καρδιές. Αν και θαμμένοι μέσα στις πλάνες, ο Θεός τους επέλεγε όπως έκανε και με τον Σαύλο, ως εκλεκτά σκεύη για να φέρουν την αλήθεια Του και να υψώσουν τη φωνή τους ενάντια στις αμαρτίες των ανθρώπων που διατείνονταν ότι είναι δικοί Του. Οι άγγελοι του Θεού παρακίνησαν τον Μαρτίνο Λούθηρο, τον Μελάγχθωνα και άλλους σε διάφορους τόπους να αναζητήσουν με δίψα τη ζωντανή μαρτυρία του λόγου του Θεού. Ο εχθρός είχε έρθει πάνω τους σαν ένας ποταμός και η σημαία έπρεπε να υψωθεί και πάλι εναντίον του. Ο Λούθηρος επιλέχθηκε για να αντιμετωπίσει τη θύελλα και να σταθεί απέναντι στην οργή μια εκπεσούσας εκκλησίας και να ενδυναμώσει τους λίγους που έμεναν πιστοί στο άγιο καθήκον τους. Πάντοτε φοβόταν μήπως παραβεί το θέλημα του Θεού. Προσπαθούσε μέσω των έργων του να αποκτήσει την εύνοια του Θεού, δεν έμενε όμως ικανοποιημένος, μέχρι που μια αχτίδα φωτός διαπέρασε το σκοτάδι στο μυαλό του και τον οδήγησε να εμπιστεύεται όχι τα έργα του, αλλά την αξία του αίματος του Χριστού και να προσέρχεται ο ίδιος προς τον Θεό, όχι διαμέσου παπών ή εξομολογητών αλλά διαμέσου του Ιησού Χριστού και μόνο. Ω, πόσο πολύτιμη ήταν αυτή η γνώση για τον Λούθηρο! Εκτίμησε αυτό το νέο και πολύτιμο φως που ανέτειλε πάνω στην σκοτεινή νύχτη του και που έδιωξε μακριά τη δεισιδαιμονία του, περισσότερο και από τον μεγαλύτερο επίγειο θησαυρό. Ο λόγος του Θεού έγινε καινούργιος. Όλα άλλαξαν. Το Βιβλίο που φοβόταν διότι δεν μπορούσε να δει κάποια ωραιότητα μέσα του, έγινε ζωή, ΖΩΗ για εκείνον. Έγινε η χαρά του, η παρηγορία του, ο ευλογημένος του δάσκαλος. Τίποτα δεν μπορούσε να τον παρασύρει να αφήσει τη μελέτη του. Είχε φοβηθεί για τη ζωή του, καθώς όμως διάβαζε τον λόγο του Θεού, όλοι του οι φόβοι εξαφανίστηκαν και θαύμασε τον χαρακτήρα του Θεού και τον αγάπησε. Από

μόνος του ερευνούσε τον λόγο του Θεού. Τράφηκε με τους πλούσιους θησαυρούς που περιείχε και στη συνέχεια τον ερεύνησε για την εκκλησία. Ήταν αηδιασμένος με τις αμαρτίες εκείνων στους οποίους εμπιστεύτηκε τη σωτηρία του. Είδε πολλούς να τους καλύπτει το ίδιο σκοτάδι που κάποτε κάλυπτε και αυτόν. Εκζήτησε αγωνιωδώς την ευκαιρία να τους κατευθύνει προς το Αρνίο του Θεού που μόνο αυτό μπορούσε να αφαιρέσει την αμαρτία του κόσμου. Ύψωσε τη φωνή του ενάντια στις πλάνες και στις αμαρτίες της παπικής εκκλησίας και επιμόνως αναζητούσε να σπάσει τις αλυσίδες του σκοτούς που περιέβαλλε χιλιάδες και που τους έκανε να εμπιστεύονται τα έργα τους για τη σωτηρία τους. Επιθυμούσε να ικανωθεί ώστε να ανοίξει το νου τους στα αληθινά πλούτη της χάρις του Θεού και στο τέλειο της σωτηρίας που αποκτιέται διαμέσου του Ιησού Χριστού. Ύψωσε τη φωνή του με ζήλο και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος φώναξε ενάντια στις αμαρτίες των ηγετών της εκκλησίας και καθώς αντιμετώπισε την καταίγίδα της εναντίωσης από τους ιερείς, δεν έχασε το θάρρος του διότι βασιζόταν σταθερά στον ισχυρό βραχίονα του Θεού και με εμπιστοσύνη πίστευε σε Αυτόν για τη νίκη. Καθώς εκείνος ρίχνονταν στη μάχη όλο και πιο στενά, η οργή των ιερέων πυροδοτείτο εναντίον του. Δεν επιθυμούσαν να μεταρρυθμιστούν. Επέλεξαν να μείνουν στην ησυχία τους, στις φαύλες διασκεδάσεις τους, στη μοχθηρότητα. Επιθυμούσαν η εκκλησία να παραμείνει στο σκοτάδι.

Είδα ότι ο Λούθηρος ήταν φλογερός και ζηλωτής, απρόμητος και τολμηρός στο να ελέγχει την αμαρτία και να υπερασπίζεται την αλήθεια. Δεν φοβόταν τους μοχθηρούς ανθρώπους και τους διαβόλους. Ήξερε ότι κοντά του είχε Έναν κατά πολύ ισχυρότερο από όλους αυτούς. Ο Λούθηρος είχε μέσα του φωτιά, ζήλο, θάρρος και τόλμη και ίσως μερικές φορές πήγαινε πολύ μακριά, αλλά ο Θεός σήκωσε τον Μελάγχθωνα που είχε αντίθετο χαρακτήρα για να βοηθήσει τον Λούθηρο και να προχωρήσουν το έργο της μεταρρύθμισης. Ο Μελάγχθωνας ήταν συνεσταλμένος, φοβητικός, επιφυλακτικός και πολύ υπομονετικός. Ο Θεός τον αγαπούσε πάρα πολύ. Είχε μεγάλη γνώση των Γραφών και διέθετε εξαιρετική κρίση και σοφία. Η αγάπη του για το έργο του Θεού ήταν όμοια με αυτή του Λούθηρου. Αυτές τις καρδιές ο Θεός της έδεσε μεταξύ τους και έτσι έγιναν αχώριστοι φίλοι. Ο Λούθηρος βοήθησε πολύ τον Μελάγχθωνα όταν ο τελευταίος κινδύνευε να είναι φοβικός και αργός και ο Μελάγχθωνας επίσης αποτέλεσε μεγάλη βοήθεια για τον Λούθηρο καθώς τον συγκρατούσε όταν αυτός προχωρούσε πολύ γρήγορα. Η διορατική επιφυλακτικότητα του Μελάγχθωνα συχνά αποσοβούσε τον κίνδυνο τον οποίο θα αντιμετώπιζε το έργο τους αν αυτό αφηνόταν μόνο στον Λούθηρο και επίσης το έργο συχνά θα αποτύγχανε να προωθηθεί αν αφηνόταν μόνο στον Μελάγχθωνα. Είδα τη σοφία του Θεού όταν επέλεξε αυτούς τους δύο άνδρες που είχαν διαφορετικό χαρακτήρα για να προωθήσουν το έργο της μεταρρύθμισης.

Στη συνέχεια μεταφέρθηκα πίσω στο χρόνο, στις ημέρες των αποστόλων και είδα ότι ο Θεός επέλεξε ως συντρόφους τον φλογερό και ζηλωτή Πέτρο και τον ήπιο, υπομονετικό και ταπεινό Ιωάννη. Κάποιας φορές ο Πέτρος ήταν παρορμητικός. Ο αγαπητός μαθητής συχνά χαλιναγωγούσε την ορμή του Πέτρου, όταν ο ζήλος του και η φλογερότητα του τον οδηγούσαν πολύ μακριά, αν και αυτό δεν τον έκανε να αλλάξει. Όταν όμως ο Πέτρος αρνήθηκε το Κύριό Του, μετά την μετάνοια και την επιστροφή του, το μόνο που ήθελε ήταν μια ήπια προτροπή για προσοχή από τον Ιωάννη, ώστε να περιορίσει τη φλόγα και τον ζήλο του. Το έργο του Χριστού συχνά θα χώλωνε αν είχε αφευθεί μόνο στον Ιωάννη. Ο ζήλος του Πέτρου ήταν απαραίτητος. Η τόλμη και η ενεργητικότητά του συχνά τους ελευθέρωνε από τη δυσκολία και αποστόμωνε τους εχθρούς τους. Ο Ιωάννης νικούσε. Κέρδισε πολλούς στο έργο του Χριστού εξαιτίας της υπομονής, της ανεκτικότητας και της βαθιάς αφοσίωσής του.

Ο Θεός σήκωσε πολλούς άνδρες για να υψώσουν την φωνή τους ενάντια στις αμαρτίες της παπικής εκκλησίας και να προωθήσουν τη μεταρρύθμιση. Ο Σατανάς θέλησε να καταστρέψει αυτούς τους ζωντανούς μάρτυρες, όμως ο Θεός έκανε φράχτη γύρω τους. Κάποιοι από αυτούς, για τη δόξα του ονόματός Του, τους επέτρεπε να σφραγίσουν την μαρτυρία τους με το αίμα τους, αλλά υπήρξαν και άλλοι ισχυροί άνδρες όπως ο Λούθηρος και ο Μελάγχθωνας που θα δόξαζαν καλύτερα το όνομα του Θεού, παραμένοντας ζωντανοί και υψώνοντας τις δυνατές φωνές τους, καταγγέλλοντας τις αμαρτίες των παπών, των ιερέων και των βασιλέων. Έτρεμαν τη φωνή του Λούθηρου. Διαμέσου αυτών των εκλεκτών ανθρώπων, αχτίδες φωτός άρχιζαν να διασκορπίζονται στο σκοτάδι και πολλοί με χαρά αποδέχονταν το φως και περπατούσαν σ' αυτό. Και όταν ένας μάρτυρας σφαγιαζόταν, δύο ή και περισσότεροι σηκώνονταν και κατελάμβαναν τη θέση του.

Ο Σατανάς όμως δεν ήταν ικανοποιημένος. Μπορούσε να έχει εξουσία μόνο στο σώμα. Δεν μπορούσε να κάνει τους πιστούς να εγκαταλείψουν την πίστη και την ελπίδα τους. Και ακόμα και στον θάνατο θριάμβευαν με την φωτεινή ελπίδα της αθανασίας κατά την ανάσταση των δικαίων. Διέθεταν κάτι παραπάνω από την ενέργεια θνητών ανθρώπων. Δεν διανοούνταν να αποκοιμηθούν ούτε για μια στιγμή. Φορούσαν πάντοτε πάνω τους την χριστιανική πανοπλία, και ήσαν προετοιμασμένοι για μάχη όχι μόνο με πνευματικούς εχθρούς αλλά και με τον ίδιο τον Σατανά στη μορφή ανθρώπων των οποίων η νόμιμη επωδός ήταν 'Εγκαταλείψτε την πίστη σας, αλλιώς θα πεθάνετε'. Οι λιγοστοί αυτοί χριστιανοί ήταν δυνατοί εν Θεώ και ήταν πιο πολύτιμοι στα μάτια Του απ' ότι ο μισός κόσμος που αν και έφερε το όνομα του Χριστού, ήταν δειλοί στο έργο Του. Όταν η εκκλησία διωκόταν, αυτοί παρέμεναν ενωμένοι με αγάπη. Ήταν δυνατοί εν Θεώ. Στους αμαρτωλούς δεν

επιτρεπτόταν να ενωθούν σε αυτό το έργο, ούτε σε αυτόν που εξαπατάει ούτε στον εξαπατηθέντα. Μόνο όσοι ήταν διατεθειμένοι να εγκαταλείψουν τα πάντα για τον Χριστό, μπορούσαν να είναι μαθητές Του. Αγαπούσαν να είναι φτωχοί, ταπεινοί και χριστόμορφοι.

Δες Λουκάς 22:61-62; Ιωάννης 18:10; Πράξεις κεφ. 3,4

Η Εκκλησία και ο κόσμος ενωμένοι

Ο Σατανάς έκανε τότε συμβούλιο με τους αγγέλους του για να εξετάσει τα όσα είχαν επιτύχει. Είδαν ότι είχαν εμποδίσει κάποιες δειλές ψυχές μέσω του φόβου του θανάτου να αποδεχθούν την αλήθεια αλλά πολλές άλλες, παρόλο που αυτές ήταν αρχικώς πολύ δειλές, όταν δέχτηκαν την αλήθεια, αμέσως οι φόβοι και η δειλία τους εξαφανίστηκαν και καθώς έβλεπαν τον θάνατο των αδελφών τους, τη σταθερότητά τους και την υπομονή τους, συνειδητοποίησαν ότι ο Θεός και οι άγγελοι Του τους βοήθησαν να υπομείνουν τους βασανισμούς αυτούς και έτσι έπαιρναν θάρρος και γίνονταν ατρόμητοι. Και όταν τους καλούσαν να παραδώσουν και τις δικές τους ζωές, διατηρούσαν την πίστη τους με τόση υπομονή και σταθερότητα που έκανε ακόμη και τους δολοφόνους τους να τρέμουν. Ο Σατανάς αποφάσισε ότι υπήρχε ένας πιο καλός τρόπος για να καταστρέψουν ψυχές μέσω του οποίου τα αποτελέσματα θα ήταν πιο σίγουρα. Είδαν ότι αν και έκαναν τους χριστιανούς να υποφέρουν, η σταθερότητά τους και η φωτεινή ελπίδα που τους ενθάρρυνε, έκανε ακόμα και τον πιο αδύναμο να γίνει δυνατός και έτσι ο τροχός διαμελισμού και η φωτιά δεν μπορούσε να τους πτοήσει. Μιμούνταν το ευγενές παρουσιαστικό του Χριστού ενώπιον των δολοφόνων Του και πολλοί πείθονταν για την αλήθεια όταν έβλεπαν τη σταθερότητά τους και τη δόξα του Θεού που αναπαυόταν πάνω τους. Ο Σατανάς αποφάσισε ότι έπρεπε να τους πλησιάσει με ηπιότερο τρόπο. Είχε ήδη διαστρέψει τα δόγματα της Αγίας Γραφής και παραδόσεις που θα κατέστρεφαν εκατομμύρια είχαν ήδη ριζώσει βαθιά. Συγκράτησε το μίσος του και αποφάσισε να μην επιβάλλει στα υποκείμενά του τόσο σκληρούς διωγμούς αλλά να οδηγήσει την εκκλησία να αγωνιστεί όχι για την πίστη που κάποτε παραδόθηκε στους αγίους αλλά για τις διάφορες παραδόσεις. Καθώς οδηγούσε την εκκλησία να αποδέχεται την εύνοια και τις τιμές του κόσμου υπό το πρόσχημα ότι είναι κάτι το επωφελές, αυτή άρχισε να χάνει την εύνοια του Θεού. Σταδιακά η εκκλησία έχασε τη δύναμή της καθώς απέφευγε να διακηρύττει τις ευθείς αλήθειες που θα έκλειναν έξω τους λάτρεις των τέρψεων και τους φίλους του κόσμου.

Η εκκλησία δεν ήταν πια ο ξεχωριστός και ιδιότυπος λαός που ήταν κάποτε όταν η φωτιά των διωγμών υποδαυλιζονταν εναντίον της. *‘Πως αμαυρώθηκε το χρυσάφι! Αλλοιώθηκε το καθαρότατο χρυσάφι!’* Είδα ότι αν η εκκλησία είχε διατηρήσει τον άγιο και ιδιότυπο χαρακτήρα της, η δύναμη του Αγίου Πνεύματος που δόθηκε στους αποστόλους θα ήταν μαζί της. Οι άρρωστοι θα θεραπεύονταν, τα δαιμόνια θα επιτιμούνταν και θα εκβάλλονταν και θα ήταν ισχυρή και θα έκανε τους εχθρούς της να τρέμουν.

Είδα ότι μια πολύ μεγάλη ομάδα ανθρώπων αν και διατείνονταν το όνομα του Χριστού, ο Θεός δεν τους αναγνώριζε ως δικούς Του. Δεν ευαρεστείτο σ’ αυτούς. Ο Σατανάς έμοιαζε να είχε προσλάβει ένα θρησκευτικό χαρακτήρα και ήταν πλέον πολύ πρόθυμος να αφήνει τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι είναι χριστιανοί. Ήταν πολύ πρόθυμος να τους αφήνει να πιστεύουν στον Ιησού, στη σταύρωση Του και στην ανάστασή Του. Ο Σατανάς και οι άγγελοι του πίστευαν κι αυτοί πλήρως σε όλα αυτά και έτρεμαν. Αν όμως αυτή η πίστη δεν παρακινεί τους ανθρώπους σε καλά έργα και δεν οδηγεί αυτούς που την διατείνονται να μιμηθούν τη ζωή αυταπάρνησης του Χριστού, εκείνος δεν ανησυχεί διότι απλώς κουβαλούν το όνομα του χριστιανού ενώ οι καρδιές τους είναι ακόμα σαρκικές και έτσι μπορεί να τους χρησιμοποιήσει στην υπηρεσία του καλύτερα από το να μην διατείνονταν τίποτα. Κάτω από το όνομα του χριστιανού, κρύβουν την δυσμορφία τους. Προχωρούν με τον χαρακτήρα τους να μην έχει εξαγνιστεί και με τα πάθη τους να μην έχουν υποταχθεί. Αυτό δίνει αφορμή στον άπιστο να ρίχνει την ευθύνη για τις ατέλειές τους στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, να τον ντροπιάζει και να προκαλεί τη δυσφήμιση αυτών που η θρησκεία τους είναι καθαρή και ανόθευτη.

Οι ιεροκήρυκες κηρύττουν κολακειές που ταιριάζουν σε σαρκικούς χριστιανούς. Αυτό ακριβώς θέλει και ο Σατανάς. Δεν τολμούν να κηρύξουν τον Ιησού και τις διαπεραστικές αλήθειες της Αγίας Γραφής, διότι αν το έκαναν, αυτοί οι σαρκικοί χριστιανοί απλά δεν θα τους άκουγαν. Πολλοί από αυτούς είναι πλούσιοι και πρέπει να διατηρηθούν στην εκκλησία ακόμα και αν δεν είναι καταλληλότεροι να βρίσκονται εκεί από τον Σατανά με τους αγγέλους του. Η θρησκεία του Ιησού εμφανίζεται να είναι δημοφιλής και αξιότιμη στα μάτια του κόσμου. Οι άνθρωποι διδάχθηκαν ότι όσοι διατείνονταν τη θρησκεία αυτή θα απολάμβαναν περισσότερες τιμές από τον κόσμο. Όμως οι διδασκαλίες αυτές διαφέρουν ευρέως από τις διδασκαλίες του Χριστού. Τα διδάγματα Του και ο κόσμος δεν μπορούν να βρίσκονται σε αρμονία. Όσοι ήθελαν να τον ακολουθήσουν έπρεπε να

εγκαταλείψουν τον κόσμο. Αυτές οι κολακειές ξεκίνησαν από τον Σατανά και τους αγγέλους του. Έκαναν το σχέδιο και οι κατ' όνομα χριστιανοί το εκτέλεσαν. Υποκριτές και αμαρτωλοί ενώνονται με την εκκλησία. Ευχάριστοι μύθοι διδάσκονται και γίνονται αμέσως αποδεκτοί. Αν όμως κηρύττονταν η καθαρή αλήθεια, θα έκλεινε έξω σύντομα όλους αυτούς τους υποκριτές και τους αμαρτωλούς. Όμως τώρα δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα σε αυτούς που διατείνονται ότι ακολουθούν τον Χριστό και στον κόσμο. Είδα ότι αν αυτό το ψεύτικο κάλυμμα μπορούσε να αφαιρεθεί πάνω από τα μέλη των εκκλησιών, θα αποκαλύπτονταν τέτοια ανομία, φαιλότητα και διαφθορά που ακόμα και το πιο άτολμο παιδί του Θεού δεν θα δίσταζε να τους αποκαλέσει με το όνομα που τους αρμόζει, παιδιά του πατέρα τους του Διαβόλου, διότι εκείνου τα έργα εκείνου πράττουν. Ο Ιησούς και όλος οι ουράνιες δυνάμεις έβλεπαν με βδελυγμία το σκηνικό αυτό, ο Θεός όμως διατηρούσε ένα μήνυμα για την εκκλησία που ήταν ιερό και βαρυσήμαντο. Αν γινόταν αποδεκτό, αυτό θα έφερνε μια βαθιά μεταρρύθμιση μέσα στην εκκλησία, θα αναβίωνε τη ζωντανή μαρτυρία και θα έδιωχνε έξω υποκριτές και αμαρτωλούς και θα έφερνε την εκκλησία ξανά στην ευμένεια του Θεού.

Δες Ησαΐας 30:8-21; Θρήνοι Ιερεμία 4:1; Τίτος 1:16; Ιάκωβος 2:19; Αποκάλυψη κεφ. 3

Ο Ουίλλιαμ Μίλλερ

Είδα ότι ο Θεός έστειλε τον άγγελό Του να παρακινήσει την καρδιά ενός αγρότη που πρωτίτερα δεν πίστευε στην Αγία Γραφή και να τον οδηγήσει να ερευνησει τις προφητείες. Οι άγγελοι του Θεού επισκέπτονταν επανειλημμένα τον εκλεκτό αυτόν άνθρωπο και καθοδηγούσαν το νου του και τον έκαναν να κατανοήσει προφητείες που ανέκαθεν είχαν παραμείνει σκοτεινές στον λαό του Θεού. Του δόθηκε η αρχή της αλυσίδας των αληθειών και καθοδηγήθηκε να ερευνησει το ένα στοιχείο μετά το άλλο, μέχρι που κατέληξε να κοιτάζει με έκπληξη και θαυμασμό τον Λόγο του Θεού. Είδε σ' αυτόν μια τέλεια αλυσίδα αληθειών. Αυτός ο Λόγος που ως τότε τον θεωρούσε ως μη θεόπνευστο, ανοίχτηκε πλέον στα μάτια του με ομορφιά και δόξα. Είδε ότι το ένα μέρος της γραφής εξηγούσε το άλλο και όταν ένα σημείο δεν ήταν κατανοητό έβρισκε κάποιο άλλο σημείο της γραφής που το εξηγούσε. Αντιμετώπιζε τον άγιο Λόγο του Θεού με χαρά και με το βαθύτερο σεβασμό και δέος.

Καθώς ερευνούσε τις προφητείες διαπίστωσε ότι οι κάτοικοι της γης ζούσαν στην τελευταία περίοδο της ιστορίας του κόσμου, χωρίς καν να το ξέρουν. Είδε τη διαφθορά μέσα στις εκκλησίες και διαπίστωσε ότι η αγάπη τους είχε αποσπαστεί από τον Ιησού και είχε τοποθετηθεί στον κόσμο, αναζητούσαν κοσμικές δόξες αντί για την άνωθεν δόξα και φιλοδοξούσαν να αποκτήσουν κοσμικά πλούτη αντί να τοποθετήσουν τον θησαυρό τους στον ουρανό. Παντού έβλεπε υποκρισία, σκοτάδι και θάνατο. Το πνεύμα του παροξύνθηκε μέσα του. Ο Θεός τον κάλεσε να εγκαταλείψει τη φάρμα του, όπως ο Ελισσαιέ άφησε πίσω του τα βόδια στο χωράφι του και ακολούθησε τον Ηλία. Με τρόπο ο Ουίλλιαμ Μίλλερ άρχισε να ξεδιπλώνει τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού στους ανθρώπους. Με κάθε προσπάθειά του κέρδιζε επιπλέον δύναμη. Μετέφερε τους ανθρώπους μέσω των προφητειών μέχρι τη δεύτερη παρουσία του Χριστού. Όπως ο Ιωάννης ο Βαπτιστής προανήγγειλε την πρώτη έλευση του Ιησού και προετοίμασε την οδό για την έλευσή Του, έτσι και ο Ου. Μίλλερ και αυτοί που ενώθηκαν μαζί του, προκήρυξαν τη δεύτερη έλευση του Υιού του Θεού. Μεταφέρθηκε πίσω στις ημέρες των μαθητών και μου δείχθηκε ο αγαπητός Ιωάννης ο οποίος είχε ένα ειδικό έργο από τον Θεό να εκτελέσει. Ο Σατανάς ήταν αποφασισμένος να παρεμποδίσει το έργο αυτό και οδήγησε τους υπηρέτες του να εξολοθρεύσουν τον Ιωάννη. Ο Θεός όμως έστειλε τον άγγελό Του και με θαυμαστό τρόπο τον διαφύλαξε. Όλοι αυτοί που είδαν τη μεγάλη δύναμη του Θεού που εκδηλώθηκε με την απελευθέρωση του Ιωάννη θαύμασαν και πίστεψαν ότι ο Θεός ήταν μαζί του και ότι η μαρτυρία του σχετικά με τον Ιησού ήταν αληθινή. Όσοι θέλησαν να τον εξολοθρεύσουν φοβήθηκαν να επιχειρήσουν πάλι να αφαιρέσουν τη ζωή του και έτσι του επετράπη να εξακολουθήσει να υποφέρει για τον Ιησού. Κατηγορήθηκε ψευδώς από τους εχθρούς του και για ένα μικρό διάστημα εξορίστηκε σε ένα έρημο νησί όπου ο Κύριος έστειλε τον άγγελό Του να του αποκαλύψει πράγματα τα οποία επρόκειτο να συμβούν στον κόσμο καθώς και την πορεία της εκκλησίας μέχρι το τέλος, τις πτώσεις της και τη θέση που θα έπρεπε η εκκλησία να καταλάβει αν επιθυμούσε να ευχαριστήσει τον Θεό και τελικώς να νικήσει. Ο άγγελος από τον ουρανό ήρθε στον Ιωάννη με μεγαλοπρέπεια. Το πρόσωπό του αντανάκλούσε την εξαίσια δόξα του ουρανού. Αποκάλυψε στον Ιωάννη γεγονότα με βαθύ και συναρπαστικό ενδιαφέρον σχετικά με την εκκλησία του Θεού και του παρουσίασε τις επικίνδυνες συγκρούσεις που θα έπρεπε να υπομείνουν. Ο Ιωάννης είδε ότι έπρεπε να περάσουν μέσα από σκληρές δοκιμασίες και να γίνουν λευκοί και δοκιμασμένοι και τελικώς ένδοξοι νικητές, σεσωσμένοι στη βασιλεία του Θεού. Η όψη του αγγέλου ακτινοβόλησε από χαρά και έγινε εξαιρετικά ένδοξη καθώς έδειξε στον Ιωάννη την τελική νίκη της εκκλησίας του Θεού. Ο Ιωάννης συνεπάρθηκε καθώς atéνισε την τελική απελευθέρωση της εκκλησίας και όταν απομακρύνθηκε από τη δόξα της σκηνής, με βαθύ σεβασμό και δέος έπεσε στα πόδια του αγγέλου για να τον προσκυνήσει. Ο άγγελος αμέσως τον σήκωσε και

με ηπιότητα τον επέπληξε λέγοντας, *‘Πρόσεχε, μη το κάνεις αυτό· εγώ είμαι σύνδουλός σου, και των αδελφών σου, που έχουν τη μαρτυρία του Ιησού· τον Θεό προσκύνησε· επειδή, η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα τής προφητείας.’* Ο άγγελος έδειξε τότε στον Ιωάννη την επουράνια πόλη σε όλη της την λαμπρότητα και την εκθαμβωτική της δόξα. Ο Ιωάννης συνετάρθηκε και συγκλονίστηκε με τη δόξα της πόλης. Δεν είχε κατά νου την προηγούμενη επίπληξη του αγγέλου και έπεσε ξανά στα πόδια του αγγέλου για να τον προσκυνήσει, ο οποίος και πάλι τον επέπληξε ευγενικά, *‘Πρόσεχε, μη το κάνεις αυτό· επειδή, εγώ είμαι σύνδουλός σου, και των αδελφών σου των προφητών, κι αυτών που τηρούν τα λόγια αυτού του βιβλίου· τον Θεό προσκύνησε.’*

Τόσο ιεροκήρυκες όσο και απλοί άνθρωποι αντιμετώπιζαν το βιβλίο της Αποκάλυψης ως κάτι μυστηριώδες και μικρότερης σημασίας απ’ ότι άλλα κομμάτια των αγίων Γραφών. Είδα όμως ότι αυτό το βιβλίο είναι πραγματικά μια αποκάλυψη που δόθηκε προς όφελος ιδιαίτερα αυτών που θα ζούσαν στις έσχατες ημέρες για να τους οδηγήσει να εξακριβώσουν την πραγματική τους κατάσταση και το καθήκον τους. Ο Θεός οδήγησε τον νου του Ου.Μίλλερ προς τις προφητείες και του έδωσε μεγάλο φως πάνω στο βιβλίο της Αποκάλυψης.

Αν οι οράσεις του Δανιήλ είχαν γίνει κατανοητές, οι άνθρωποι θα κατανοούσαν καλύτερα τις οράσεις του Ιωάννη. Την κατάλληλη στιγμή, ο Θεός παρακίνησε τον εκλεκτό Του υπηρέτη, ο οποίος με καθαρότητα και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος άνοιξε τις προφητείες και έδειξε την αρμονία που υπάρχει μεταξύ των οράσεων του Δανιήλ και του Ιωάννη καθώς και άλλων χωρίων της Αγίας Γραφής και με επιμονή επαναλάμβανε στους ανθρώπους τις φοβερές προειδοποιήσεις του Λόγου, για να προετοιμάσει την έλευση του Υιού του ανθρώπου. Όσοι τον άκουγαν έφευγαν με βαθιές και βαρυσήμαντες πεπαιθώσεις στο μυαλό τους και έτσι ιεροκήρυκες, απλοί άνθρωποι, αμαρτωλοί και άπιστοι επέστρεφαν στον Κύριο για να προετοιμαστούν ώστε να σταθούν κατά την κρίση.

Άγγελοι του Θεού συνόδευαν τον Ου.Μίλλερ στην αποστολή του. Ήταν σταθερός και απτόητος. Με αφοβία διακήρυξε το μήνυμα που ο Θεός του είχε εμπιστευτεί. Ένας κόσμος βρισκόμενος μέσα στη μοχθηρία και μια ψυχρή, κοσμική εκκλησία ήταν αρκετά για να κινητοποιήσουν την ενεργητικότητα του και να τον οδηγήσουν πρόθυμα να υπομείνει κόπους, απομόνωση και βάσανα. Παρόλο που ο κόσμος και άνθρωποι που διατείνονταν ότι είναι χριστιανοί εναντιώθηκαν σ’ αυτόν και δέχθηκε ραπίσματα από τον Σατανά και τους αγγέλους του, δεν σταμάτησε να διακηρύσσει το αιώνιο ευαγγέλιο στα πλήθη, όπου και να τον προσκαλούσαν και να προφέρει την κραυγή “Φοβηθείτε τον Θεό, και δώστε δόξα σ’ αυτόν, επειδή ήρθε η ώρα τής κρίσης του·”.

Δες Α΄ Βασιλέων 19:16-21; Δανιήλ κεφ. 7-12; Αποκάλυψη κεφ. 1, 14:7, 19:8-10, 22:6-10

Το μήνυμα του πρώτου αγγέλου³⁴

Είδα ότι ο Θεός ήταν μαζί μας όταν έγινε η διακήρυξη το 1843. Ήταν μέσα στο σχέδιό Του να διεγείρει τους ανθρώπους και να τους φέρει σε ένα σημείο δοκιμής, όπου θα έπρεπε να αποφασίσουν. Ιεροκήρυκες πείθονταν για την ορθότητα των προφητικών περιόδων και άφηναν την υπερηφάνεια τους, τους μισθούς τους και τις εκκλησίες τους και πήγαιναν από τόπο σε τόπο για να διακηρύξουν το μήνυμα. Καθώς το θεόσταλτο μήνυμα έβρισκε τη θέση του στις καρδιές λίγων μόνο από τους ιεροκήρυκες που διατείνονταν ότι είναι του Χριστού, το έργο έπεφτε στους ώμους αυτών που δεν ήσαν ιεροκήρυκες. Κάποιοι άφησαν τα χωράφια τους για να διακηρύξουν το μήνυμα ενώ κάποιοι άλλοι κλήθηκαν να αφήσουν τα καταστήματά τους και τα εμπορεύματά τους. Υπήρχαν ακόμη και κάποιοι επαγγελματίες που αναγκάστηκαν να αφήσουν τα επαγγέλματά τους για ασχοληθούν με το μη δημοφιλές έργο της αποστολής του μηνύματος του πρώτου αγγέλου. Ιεροκήρυκες άφηναν στην άκρη τις δογματικές απόψεις και τα συναισθήματά τους και ενώνονταν στη διακήρυξη της έλευσης του Ιησού. Οι άνθρωποι κινητοποιούνταν οπουδήποτε και να τους έβρισκε το μήνυμα. Αμαρτωλοί μετανούσαν, έκλαιγαν και προσεύχονταν για συγχώρηση· και αυτών των οποίων η ζωή είχε σημαδευτεί με ανειλικρίνεια, αγωνιούσαν για να βρουν αποκατάσταση.

Οι γονείς μεριμνούσαν βαθύτατα για τα παιδιά τους. Όσοι δέχονταν το μήνυμα, εργάζονταν για τους άπιστους φίλους και συγγενείς και με τις ψυχές τους λυγισμένες υπό το βάρος της σοβαρότητας του μηνύματος, τους προειδοποιούσαν και τους παρακινούσαν να προετοιμαστούν για την έλευση του Υιού του ανθρώπου. Οι περιπτώσεις που ήταν οι πιο σκληρές, ήταν των ανθρώπων που παρά το βάρος των αποδεικτικών στοιχείων που τους παρουσιάζονταν μαζί με ολόθερμες προειδοποιήσεις, εκείνοι αρνούσαν να υποχωρήσουν. Αυτό το

34 Δες το Παράρτημα

έργο εξάγγιζε τις ψυχές και τις οδηγούσε από την αγάπη των κοσμικών πραγμάτων σε μια αφιέρωση που κανείς μέχρι τότε δεν είχε βιώσει. Χιλιάδες αγκάλιαζαν τις αλήθειες που διακήρυττε ο Ου. Μίλλερ και διάκονοι του Θεού σηκώνονταν με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία για να διακηρύξουν το μήνυμα. Αυτοί που κήρυτταν το σοβαρό αυτό μήνυμα, όπως ο Ιωάννης, ο πρόδρομος του Ιησού, αισθάνθηκαν την υποχρέωση να βάλουν το τσεκούρι στη ρίζα του δέντρου και να καλέσουν τους ανθρώπους να παρουσιάσουν καρπούς άξιους μετανοίας. Η μαρτυρία τους ήταν υπολογισμένη να διεγείρει και να επηρεάσει δυναμικά τις εκκλησίες και να φανερώσει το πραγματικό ποιόν τους. Καθώς διακήρυτταν τη σοβαρή προειδοποίηση ώστε να εκφύγουν από την επερχόμενη οργή, πολλοί που ήταν ενωμένοι με τις εκκλησίες δέχονταν το θεραπευτικό μήνυμα, έβλεπαν τα παραπτώματά τους και με πικρά δάκρυα μετανοίας και βαθιά ψυχική οδύνη ταπείνωναν τους εαυτούς τους ενώπιον του Θεού. Καθώς το Πνεύμα του Θεού έμενε πάνω τους βοηθούσαν κι αυτοί στη διάδοση της αγγελίας *‘Φοβηθείτε τον Θεό, και δώστε δόξα σ’ αυτόν, επειδή ήρθε η ώρα της κρίσης του’*. Το κήρυγμα του καθορισμένου καιρού ξεσήκωσε μεγάλη αντίδραση από όλες τις τάξεις, από τον ιεροκήρυκα στον άμβωνα μέχρι τον πιο απερίσκεπτο και αθεόφοβο μαρτυρωτό. Κανείς δεν ξέρεει την ώρα και τη στιγμή ακούγονταν από τον υποκριτικό ιεροκήρυκα μέχρι τον θρασύ εμπαικτική. Κανείς τους δεν ήταν δυνατό να δεχθεί οδηγία ή διόρθωση σχετικά με την ερμηνεία του κειμένου, από αυτούς που διακήρυτταν τη χρονιά κατά την οποία περίμεναν οι προφητικές περιόδους ότι θα έληγαν και τα σημεία που έδειχναν ότι ο Χριστός ήταν πλησίον επί της θύρας. Πολλοί ποιμένες του ποιμνίου που διατείνονταν ότι αγαπούσαν τον Ιησού δήλωναν ότι δεν είχαν καμία αντίρρηση στην προκήρυξη της ελεύσεως του Χριστού, αρνούσαν όμως τον καθορισμένο καιρό. Ο παντεπόπτης οφθαλμός του Θεού διάβασε τις καρδιές τους. Δεν αγαπούσαν την έλευση του Ιησού. Γνώριζαν ότι οι μη-χριστιανικές ζωές τους δεν θα άντεχαν τη δοκιμασία διότι δεν βάδιζαν στο ταπεινό μονοπάτι που προετοιμάστηκε από Εκείνον. Οι ψευδοποιημένες αυτοί ήταν εμπόδιο στο έργο του Θεού. Η αλήθεια που με πειστική δύναμη ειπώθηκε στους ανθρώπους, τους διέγειρε και όπως ο δεσμοφύλακας άρχισαν να ρωτούν *‘Τι πρέπει να κάνω για να σωθώ?’*. Οι ψευδοποιημένες αυτοί στέκονταν ανάμεσα στην αλήθεια και στους ανθρώπους και κήρυτταν ευχάριστα πράγματα για να τους οδηγήσουν μακριά από την αλήθεια. Ενώθηκαν με τον Σατανά και τους αγγέλους τους και έκραζαν *‘Ειρήνη, ειρήνη, όταν δεν υπάρχει ειρήνη’*. Είδα ότι οι άγγελοι του Θεού τα κατέγραψαν όλα και τα ενδύματα αυτών των ακαθάριστων ποιμένων ήταν καλυμμένα με το αίμα των ψυχών. Όσοι αγαπούσαν τη βολή τους και ήταν ικανοποιημένοι βρισκόμενοι σε απόσταση από τον Θεό δεν ήταν δυνατό να εγερθούν από τη θανατηφόρα τους ασφάλεια.

Πολλοί ιεροκήρυκες όχι μόνο απέρριπταν το σωτήριο αυτό μήνυμα αλλά εμπόδιζαν και τους άλλους να το αποδεχθούν. Το αίμα των ψυχών αυτών είναι πάνω τους. Ιεροκήρυκες και λαϊκοί ενώθηκαν για να αντιπαχθούν στο ουρανόσταλο αυτό μήνυμα. Δίωξαν τον Ου. Μίλλερ και αυτούς που ενώθηκαν μαζί του στο έργο. Διέδωσαν ψεύδη για να τραυματίσουν την επιρροή του και σε διάφορες περιστάσεις αφότου εκείνος είχε διακηρύξει με πληρότητα τις αγγελίες του Θεού, θέτοντας αιχμηρές αλήθειες στις καρδιές των ακροατών του, υποδαύλιζαν μεγάλη οργή εναντίον του και καθώς απομακρυνόταν από το σημείο της συγκέντρωσης κάποιοι του έστηναν ενέδρα για να του αφαιρέσουν τη ζωή. Όμως άγγελοι του Θεού στέλνονταν για να διαφυλάξουν τη ζωή του και τον οδηγούσαν μακριά από τον οργισμένο όχλο. Το έργο του δεν είχε ακόμα ολοκληρωθεί.

Οι πιο αφιερωμένοι πιστοί δέχονταν με χαρά το μήνυμα. Ήξεραν ότι είναι εκ Θεού και ότι απεστάλη το σωστό καιρό. Άγγελοι παρακολουθούσαν με βαθύτατο ενδιαφέρον το αποτέλεσμα του ουρανόσταλου μηνύματος και όταν οι εκκλησίες το απέρριψαν με θλίψη στράφηκαν προς τον Ιησού. Εκείνος απέστρεψε το πρόσωπό του από τις εκκλησίες και έδωσε εντολή στους αγγέλους του να παρακολουθούν πιστά τους πολύτιμους εκείνους πιστούς που δεν απέρριψαν τη μαρτυρία, διότι ένα ακόμη φως επρόκειτο να λάμψει πάνω τους.

Είδα ότι αν αυτοί που διατείνονταν ότι είναι χριστιανοί είχαν αγαπήσει την παρουσία του Σωτήρα τους, αν οι ενδόμυχοι πόθοι τους είχαν τοποθετηθεί πάνω Του, αν είχαν νοιώσει ότι κανείς πάνω στη γη δεν μπορούσε να συγκριθεί μαζί Του, θα έκραζαν με χαρά με την πρώτη αναγγελία της έλευσης Του. Η αποστροφή όμως που εκδήλωσαν μόλις άκουσαν την έλευση του Κυρίου τους ήταν σαφής απόδειξη ότι δεν τον αγαπούσαν. Ο Σατανάς και οι άγγελοι του θριάμβευσαν και το έριξαν στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού και των αγίων αγγέλων Του, ότι αυτοί που διατείνονταν ότι ήταν δικοί Του είχαν τόσο μικρή αγάπη για τον Ιησού που δεν επιθυμούσαν τη δεύτερη παρουσία Του.

Είδα τους ανθρώπους του Θεού χαρούμενους προσμένοντας και προσδοκώντας τον Κύριό τους. Ο Θεός όμως θέλησε να τους δοκιμάσει. Το χέρι Του κάλυψε ένα λάθος στον υπολογισμό των προφητικών περιόδων. Όσοι περίμεναν τον Κύριό τους δεν το ανακάλυψαν αλλά και οι πιο μορφωμένοι άνθρωποι που αντιτάχθηκαν στο μήνυμα του καθορισμένου καιρού, επίσης δεν κατάφεραν να δουν το λάθος. Ο Θεός το σχεδίασε έτσι ώστε ο λαός Του να γνωρίσει μια απογοήτευση. Ο καιρός πέρασε και εκείνοι που προσδοκούσαν με χαρά τον Σωτήρα τους λυπήθηκαν και απογοητεύτηκαν, ενώ αυτοί που δεν αγαπούσαν την παρουσία του Ιησού αλλά από φόβο δέχθηκαν το μήνυμα, χάρηκαν που δεν ήρθε τον καιρό που τον περίμεναν. Η θεωρητική τους πίστη δεν είχε επηρεάσει τις καρδιές τους ούτε είχε εξαγγίσει τις ζωές τους. Το πέρασμα του καιρού ήταν

υπολογισμένο να αποκαλύψει τέτοιου είδους καρδιές. Ήταν οι πρώτοι που γύρισαν να περιγελάσουν τους λυπημένους και απογοητευμένους που αγαπούσαν την παρουσία του Σωτήρα τους. Είδα τη σοφία του Θεού όταν δοκίμασε τους ανθρώπους του και τους πέρασε μέσα από μία διερευνητική δοκιμή για να ανακαλύψει εκείνους που θα οπισθοχωρούσαν και θα γύριζαν την πλάτη τους τη δύσκολη ώρα.

Ο Ιησούς και όλες οι ουράνιες δυνάμεις κοίταξαν με συμπάθεια και αγάπη αυτούς που με γλυκιά προσδοκία λαχταρούσαν αυτόν των οποίων οι ψυχές τους αγαπούσαν. Άγγελοι υπερίπταντο γύρω τους για να τους ενισχύσουν την ώρα της δοκιμασίας τους. Εκείνοι που αμέλησαν να δεχθούν το ουρανόσταλο μήνυμα αφέθηκαν στο σκοτάδι και η οργή του Θεού εξάφθηκε εναντίον τους διότι δεν δέχονταν το φως που τους είχε αποστείλει από τον ουρανό. Αυτοί οι πιστοί που απογοητεύτηκαν και που δεν μπορούσαν να καταλάβουν γιατί ο Κύριός τους δεν είχε έρθει, δεν αφέθηκαν στο σκοτάδι. Οδηγήθηκαν και πάλι στις Γραφές τους για να διερευνήσουν τις προφητικές περιόδους. Το χέρι του Θεού είχε αφαιρεθεί από τους υπολογισμούς τους και το λάθος που είχαν κάνει εξηγήθηκε. Είδαν ότι οι προφητικές περιόδους έφταναν μέχρι το 1844 και ότι τα ίδια στοιχεία που πρωτύτερα είχαν παρουσιάσει και απεδείκνυαν ότι οι προφητικές περιόδους τελείωναν το 1843, στην πραγματικότητα αποδείκνυαν ότι αυτές τελείωναν το 1844. Φως από τον Λόγο του Θεού έλαμψε πάνω από τις θέσεις τους και ανακάλυψαν μια περίοδο αναμονής – *‘Επειδή, η όραση μένει ακόμα για ορισμένον καιρό, αλλά στο τέλος θα μιλήσει, και δεν θα ψευστεί· αν και αργοπορεί, πρόσμεινέ την· επειδή, σίγουρα θάρθει, και δεν θα βραδύνει.’* – Μέσα στην αγάπη τους για την άμεση έλευση του Ιησού, είχαν παραβλέψει τον καιρό αναμονής της όρασης που είχε στόχο να φανερώσει αυτούς που πραγματικά την πρόσμεναν. Είχαν και πάλι ένα σταθερό σημείο μέσα στο χρόνο. Είδα όμως ότι πολλοί από αυτούς δεν μπορούσαν ξεπεράσουν τη μεγάλη απογοήτευσή τους ώστε να αποκτήσουν τον απαιτούμενο ζήλο και την ενεργητικότητα που χαρακτήριζε την πίστη τους το 1843.

Ο Σατανάς και οι άγγελοι του θριάμβευσαν πάνω τους και αυτοί που δεν αποδέχτηκαν το μήνυμα, έδωσαν συγχαρητήρια στους εαυτούς τους για την διορατική κρίση και τη σοφία που έδειξαν μη δεχόμενοι την αυταπάτη, όπως την αποκαλούσαν. Δεν αντιλήφθηκαν ότι απέρριπταν την αγγελία του Θεού εναντίον τους και ότι εργάζονταν σε συνεργασία με τον Σατανά και τους αγγέλους του για να παραπλανήσουν τον λαό του Θεού που βίωναν το ουρανόσταλο μήνυμα.

Όσοι πίστεψαν στο μήνυμα αυτό καταπίεστηκαν από τις εκκλησίες. Στην αρχή ο φόβος τις συγκρατούσε για κάποιο καιρό και δεν εκδήλωναν τα αισθήματα της καρδιάς τους, με την πάροδο όμως του χρόνου αποκαλύφθηκαν τα πραγματικά τους αισθήματα. Επιθυμούσαν να σιωπήσουν τη μαρτυρία που οι πιστοί ένοιωσαν την ανάγκη να μεταφέρουν, ότι δηλαδή οι προφητικές περιόδους έφταναν μέχρι το 1844. Με σαφήνεια εξήγησαν το λάθος τους και παρουσίασαν τους λόγους για τους οποίους περίμεναν τον Κύριό τους το 1844. Οι αντιτιθέμενοι δεν μπορούσαν να παρουσιάσουν κάποια επιχειρήματα που θα κατέρριπτε το αιτιολογικό τους. Η οργή των εκκλησιών πυροδοτήθηκε εναντίον τους. Ήταν αποφασισμένοι να μην ακούσουν οποιαδήποτε στοιχεία παραθέτονταν και να αποκλείσουν τη μαρτυρία τους από τις εκκλησίες ώστε να μην ήταν δυνατό να ακουστεί αυτή από άλλους. Αυτοί που δεν τόλμησαν να παρακρατήσουν από τους άλλους το φως που ο Θεός τους είχε δώσει, αν και εκδιώχτηκαν από τις εκκλησίες, ο Ιησούς ήταν μαζί τους και παρέμεναν χαρούμενοι στο φως της όψης Του. Ήταν πλέον προετοιμασμένοι για να δεχθούν το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου.

Δες Δανιήλ 8:14; Αββακούμ 2:1-4; Μαλαχίας κεφ. 3,4; Ματθαίος 24:36; Αποκάλυψη 14:6-7

Το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου³⁵

Οι εκκλησίες δεν δέχτηκαν το φως του πρώτου αγγέλου και καθώς απέρριψαν το φως από τον ουρανό έχασαν την εύνοια του Θεού. Εμπιστεύτηκαν στις προσωπικές τους δυνάμεις και αντιτιθέμενες στην πρώτη αγγελία έθεσαν τους εαυτούς τους σε σημείο που δεν μπορούσαν να δουν το φως του δευτέρου αγγέλου. Οι αγαπητοί του Θεού αν και διώχθηκαν, ανταποκρίθηκαν στην αγγελία *‘Έπεσε η Βαβυλώνα’* και εξήλθαν από τις εκπεσούσες εκκλησίες.

Όταν πλησίαζε το τέλος του μηνύματος του δευτέρου αγγέλου είδα ένα μεγάλο φως να λάμπει πάνω στους ανθρώπους του Θεού. Οι ακτίνες του φωτός αυτού έμοιαζαν να είναι λαμπρές όπως ο ήλιος. Άκουσα τότε φωνές αγγέλων να φωνάζουν *‘Να! ο Νυμφίος έρχεται· βγείτε έξω σε συνάντησή του.’*

Η μεσονύκτια κραυγή δόθηκε για να δώσει δύναμη στο μήνυμα του δευτέρου αγγέλου. Άγγελοι εστάλησαν

35 Δες το Παράρτημα

από τον ουρανό να αφυπνίσουν τους απογοητευμένους αγίους και να τους προετοιμάσουν για το μεγάλο έργο που είχαν μπροστά τους. Οι πρώτοι που δέχτηκαν το μήνυμα αυτό δεν ήταν και οι πιο προικισμένοι. Άγγελοι στάλθηκαν στους ταπεινούς και αφιερωμένους και τους παρακίνησαν έντονα να φωνάξουν την κραυγή *‘Να! ο Νυμφίος έρχεται· βγείτε έξω σε συνάντησή του.’* Αυτοί στους οποίους ανατέθηκε η κραυγή, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, διέδωσαν την κραυγή και ξεσήκωσαν τους απογοητευμένους αδελφούς τους. Η κραυγή αυτή δεν μπορούσε να στηριχθεί στη σοφία και τη γνώση των ανθρώπων, αλλά στη δύναμη του Θεού και οι άγιοί Του που άκουσαν την κραυγή δεν μπορούσαν να αντισταθούν σ’ αυτή. Οι πιο πνευματικοί δέχθηκαν πρώτοι το μήνυμα ενώ αυτοί που πρωτύτερα είχαν πρωτοστατήσει στο έργο ήταν οι τελευταίοι που το δέχθηκαν και βοήθησαν να ενισχυθεί η κραυγή *‘Να! ο Νυμφίος έρχεται· βγείτε έξω σε συνάντησή του.’*

Σε κάθε τόπο της χώρας, χυνόταν το φως του μηνύματος του δευτέρου αγγέλου και η κραυγή έλιωνε τις καρδιές χιλιάδων. Ταξίδευε από πόλη σε πόλη και από χωριό σε χωριό μέχρι που οι άνθρωποι του Θεού αφυπνίστηκαν πλήρως. Πολλοί δεν επέτρεψαν το μήνυμα να εισχωρήσει μέσα στις εκκλησίες και μια μεγάλη ομάδα που είχαν τη ζωντανή μαρτυρία μέσα τους εξήλθαν από τις εκπεσούσες εκκλησίες. Με τη μεσονύκτια κραυγή συντελέστηκε ένα σπουδαίο έργο. Το μήνυμα ερευνούσε καρδιές και οδηγούσε τους πιστούς να αναζητήσουν οι ίδιοι τη ζωντανή μαρτυρία. Γνώριζαν ότι δεν μπορούσαν να βασιστούν οι ένας στον άλλον.

Οι άγιοι περίμεναν με αγωνία τον Κύριό τους νηστεύοντας και αγρυπνώντας, προσευχόμενοι σχεδόν συνεχώς. Ακόμη και κάποιοι αμαρτωλοί προσέβλεπαν προς τον καιρό αυτό αν και με τρόπο, ενώ η μεγαλύτερη μάζα έμοιαζε να έχει ξεγεραθεί εναντίον του μηνύματος εκδηλώνοντας το πνεύμα του Σατανά. Διακωμωδούσαν, ενέπαιζαν και παντού ακουγόταν το *‘Ουδείς γνωρίζει την ώρα και τη στιγμή.’* Πονηροί άγγελοι θριάμβευαν γύρω τους, παροτρύνοντας τους να σκληρύνουν τις καρδιές τους και να απορρίψουν κάθε αχτίδα φωτός που ερχόταν από τον ουρανό ώστε να τους δέσουν στην παγίδα. Πολλοί που δεν είχαν λάβει μέρος ή είχαν σχέση με το θέμα διατεινόταν ότι περίμεναν και αυτοί τον Κύριό τους. Η δόξα του Θεού που είχαν δει, η ταπεινότητα και η βαθιά αφιέρωση αυτών που περίμεναν και το τεράστιο βάρος των αποδεικτικών στοιχείων τους έκανε να διατεινόνται ότι είχαν δεχτεί την αλήθεια. Δεν είχαν όμως επιστρέψει. Δεν ήταν έτοιμοι. Οι άγιοι εξέπεμπαν ένα πνεύμα σοβαρής και ένθερμης προσευχής. Μια ιερή επισιμότητα αναπαύοταν πάνω τους. Άγγελοι με βαθύτατο ενδιαφέρον παρακολουθούσαν το αποτέλεσμα και εξύψωναν αυτούς που είχαν δεχτεί το ουράνιο μήνυμα και τους απομάκρυναν από τα γήινα πράγματα ώστε να λάβουν μεγάλες προμήθειες από την πηγή της σωτηρίας. Ο λαός του Θεού έγινε τότε δεκτός κοντά Του. Ο Ιησούς κοιτούσε προς αυτούς με χαρά. Αντανακλούσαν την εικόνα Του. Είχαν πραγματοποιήσει πλήρη θυσία, πλήρη αφιέρωση και περίμεναν να μεταλλαχθούν στην αθανασία. Ήταν όμως προορισμένοι να απογοητευθούν πικρά και πάλι. Ο χρόνος στον οποίο προσέβλεπαν και περίμεναν την απολύτρωση πέρασε. Ήταν ακόμα στην γη και τα αποτελέσματα της κατάρας ήταν ορατά όσο ποτέ. Είχαν τοποθετήσει όλους τους πόθους τους στον ουρανό και με γλυκιά προσμονή γεύτηκαν την απολύτρωση της αθανασίας, όμως οι ελπίδες τους δεν ευοδώθηκαν.

Ο φόβος που είχε πέσει πάνω σε πολλούς ανθρώπους δεν εξαφανίστηκε αμέσως. Δεν πανηγύρισαν αμέσως θριαμβευτικά πάνω στους απογοητευμένους. Καθώς όμως δεν ένοιωθαν κάποια ορατή οργή του Θεού να πέφτει πάνω τους, ανέκυψαν από το φόβο που είχαν γνωρίσει και άρχισαν να κοροϊδεύουν, να περιγελούν και να εμπαίζουν. Οι άνθρωποι του Θεού και πάλι δοκιμάστηκαν και απέδειξαν την πίστη τους. Ο κόσμος γελούσε, τους κοροϊδεύε και τους ονειδίζει ενώ αυτοί που είχαν πιστέψει χωρίς αμφιβολία ότι ο Ιησούς θα ερχόταν και θα ανάσταινε τους νεκρούς και θα μετέλλαζε τους αγίους που θα ήταν ζωντανοί και θα έπαιρνε τη βασιλεία και θα την κρατούσε στους αιώνες των αιώνων, ένοιωσαν όπως οι μαθητές του Χριστού, *‘ήραν τον Κύριόν μου, και ούκ οίδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν’.*

Δες Ματθαίος 24:36, 25:6; Ιωάννης 20:13; Αποκάλυψη 14:8

Απεικόνιση του κινήματος της Παρουσίας

Είδα έναν αριθμό ομάδων που φαίνονταν να είναι δεμένες μεταξύ τους με σχοινιά. Πολλοί μέσα σε αυτές τις ομάδες βρίσκονταν στο απόλυτο σκοτάδι. Τα μάτια τους κατευθύνονταν κάτω προς τη γη και φαινόταν να μην υπάρχει κάποια σχέση μεταξύ αυτών και του Ιησού. Είδα κάποια άτομα διασκορπισμένα μέσα στις ομάδες αυτές των οποίων τα πρόσωπα φαίνονταν φωτεινά και των οποίων τα μάτια υψώνονταν προς τον ουρανό. Αχτίδες φωτός από τον Ιησού, σαν κι εκείνες του ηλίου, ακτινοβολούσαν προς αυτούς. Ένας άγγελος με προέτρεψε να κοιτάξω προσεκτικά και είδα ότι υπήρχε ένας άγγελος που παρακολουθούσε κάθε έναν από αυτούς που είχαν την αχτίδα φωτός, ενώ πονηροί άγγελοι περικύκλωναν αυτούς που ήταν στο σκοτάδι.

Άκουσα τη φωνή ενός αγγέλου να φωνάζει *‘Φοβηθείτε τον Θεό, και δώστε δόξα σ’ αυτόν, επειδή ήρθε η ώρα τής κρίσης του’*.

Πάνω από τις ομάδες αυτές υπήρχε ένα ένδοξο φως για να φωτίσει όλους όσους θα το δέχονταν. Κάποιοι από αυτούς που βρίσκονταν στο σκοτάδι δέχονταν το φως και χάρονταν ενώ άλλοι αντιστέκονταν στο φως του ουρανού και έλεγαν ότι ήταν απάτη που είχε σκοπό να τους βγάλει από τον σωστό δρόμο. Καθώς το φως τους προσπερνούσε, εκείνοι αφήνονταν στο σκοτάδι. Εκείνοι που είχαν δεχτεί το φως από τον Ιησού χάρονταν για το πρόσθετο πολύτιμο φως που είχε χυθεί πάνω τους. Ενώ το βλέμμα τους κατευθυνόταν ψηλά προς τον Ιησού με αυξημένο ενδιαφέρον, τα πρόσωπά τους φωτίζονταν και ακτινοβολούσαν με άγια χαρά και οι φωνές τους ακούγονταν να είναι σε αρμονία με τη φωνή του αγγέλου *‘Φοβηθείτε τον Θεό, και δώστε δόξα σ’ αυτόν, επειδή ήρθε η ώρα τής κρίσης του’*. Καθώς ύψωναν την κραυγή αυτή, είδα αυτούς που βρίσκονταν στο σκοτάδι να τους στρώχνουν με την πλευρά και τον ώμο τους. Τότε πολλοί από αυτούς που είχαν δεχτεί το άγιο φως, έσπασαν τα σχοινιά που τους εγκλώβιζαν και στάθηκαν χωριστά από αυτούς που ήταν στις ομάδες αυτές. Καθώς ήταν πολλοί που έσπασαν τα σχοινιά με τα οποία ήταν δεμένοι, άνθρωποι που ανήκαν στις διάφορες ομάδες και που απολάμβαναν τον σεβασμό τους, γυρνούσαν γύρω από τις ομάδες αυτές και κάποιοι με ευχάριστα λόγια ενώ κάποιοι άλλοι με οργισμένα βλέμματα και απειλητικές χειρονομίες, έδεναν τα σχοινιά που είχαν λασκάρει και φώναζαν συνεχώς: *‘Ο Θεός είναι μαζί μας. Στεκόμαστε στο φως. Έχουμε την αλήθεια’*. Ρώτησα ποιοι ήταν αυτοί οι άνθρωποι. Μου ειπώθηκε ότι ήταν ιεροκήρυκες και άνθρωποι σε ηγετικές θέσεις οι οποίοι είχαν απορρίψει το φως και δεν ήθελαν να το λάβουν άλλοι. Είδα αυτούς που είχαν δεχτεί το φως να κοιτούν με ενδιαφέρον και με φλογερή επιθυμία προς τα πάνω, περιμένοντας τον Ιησού να έρθει και να τους πάρει μαζί Του. Σύντομα ένα σύννεφο πέρασε πάνω από αυτούς που χάρονταν στο φως και τα πρόσωπά τους έγιναν σκυθρωπά. Ρώτησα για το σύννεφο αυτό. Μου δείχθηκε ότι ήταν η απογοήτευσή τους. Ο χρόνος στον οποίο περίμεναν τον Σωτήρα τους είχε περάσει και ο Ιησούς δεν είχε έρθει. Αποθάρρυνση έπεσε πάνω τους, ενώ οι άνθρωποι που είχαν προσέξει προηγουμένως, οι ιεροκήρυκες και οι ηγέτες, αυτοί χάρονταν. Εκείνοι που είχαν απορρίψει το φως θριάμβευσαν πολύ, όπως και ο Σατανάς με τους πονηρούς του αγγέλους που ήταν γύρω τους.

Τότε άκουσα τη φωνή ενός άλλου αγγέλου που έλεγε *‘Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα!’*. Ένα φως έλαμψε πάνω σ’ εκείνους τους απελπισμένους που με ένθερμο πόθο για την παρουσία Του, έστρεψαν και πάλι τα μάτια τους προς τον Ιησού. Είδα τότε έναν αριθμό αγγέλων να συνομιλούν με τον δεύτερο άγγελο που είχε φωνάξει το *‘Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα!’* και οι άγγελοι αυτοί ένωσαν τις φωνές τους με εκείνη του δεύτερου αγγέλου και φώναζαν *‘Να! ο Νυμφίος έρχεται· βγείτε έξω σε συνάντησή του’*. Οι μελωδικές φωνές των αγγέλων αυτών φαίνονταν να φτάνουν παντού. Ένα υπέρλαμπρο και ένδοξο φως έλαμψε γύρω από εκείνους που είχαν δεχτεί το φως το οποίο τους είχε δοθεί. Τα πρόσωπά τους έλαμψαν με μεγάλη δόξα και ενώθηκαν με τους αγγέλους στην κραυγή *“Να! ο Νυμφίος έρχεται”*. Καθώς ύψωσαν αρμονικά τη φωνή τους μέσα σε αυτές τις διάφορες ομάδες, όσοι απέρριψαν το φως τους έσπρωχναν και με οργισμένα βλέμματα τους καταφρονούσαν και τους περιγελοούσαν. Οι άγγελοι όμως του Θεού έβαλαν τα φτερά τους γύρω από τους δικόκωμους ενώ ο Σατανάς με τους αγγέλους του προσπαθούσε να τους καλύψει με σκοτάδι για να τους οδηγήσει να απορρίψουν το φως από τον ουρανό.

Άκουσα τότε μια φωνή να λέει σ’ εκείνους που είχαν εξωθηθεί και περιγελαστεί, *‘βγείτε έξω από ανάμεσά τους και αποχωριστείτε και μη αγγίζετε τίποτε ακάθαρτο’*. Ένας μεγάλος αριθμός έσπασε τα σχοινιά με τα οποία ήταν δεμένοι και υπάκουσαν στη φωνή και άφησαν αυτούς που βρίσκονταν στο σκοτάδι και ενώθηκαν με αυτούς που πρωτύτερα είχαν σπάσει τα σχοινιά και με χαρά ένωσαν τις φωνές τους μαζί τους. Άκουσα τις φωνές ένθερμων, αγωνιωδών προσευχών από τους λίγους που παρέμεναν ακόμα στις ομάδες που ήταν στο σκοτάδι. Οι ιεροκήρυκες και οι ηγέτες περνούσαν από αυτές τις διάφορες ομάδες σφίγγοντας πιο σφικτά τα σχοινιά, εγώ όμως συνέχιζα να ακούω τη φωνή της ένθερμης προσευχής. Είδα τότε αυτούς που προσεύχονταν να απλώνουν τα χέρια τους για βοήθεια προς την πλευρά της ενωμένης ομάδας που ήταν ελεύθερη και δόξαζε τον Θεό. Κοίταζαν με θέρμη προς τον ουρανό και η απάντησή τους ήταν *‘βγείτε έξω από ανάμεσά τους και αποχωριστείτε’*. Είδα κάποια άτομα να αγωνίζονται να ελευθερωθούν και τελικά να σπάνε τα σχοινιά με τα οποία ήταν δεμένοι. Αντιστάθηκαν στις προσπάθειες που γίνονταν να σφικτούν τα σχοινιά πιο δυνατά και δεν ακολούθησαν τις επαναλαμβανόμενες δηλώσεις ότι *‘Ο Θεός είναι μαζί μας, έχουμε την αλήθεια μαζί μας’*. Κάποια άτομα συνέχιζαν να φεύγουν από τις ομάδες που βρίσκονταν στο σκοτάδι και να ενώνονται με την ελεύθερη ομάδα, που έμοιαζε να βρίσκεται σε ένα ανοιχτό λιβάδι υπερυψωμένη από τη γη. Το βλέμμα τους ήταν προς τα πάνω και η δόξα του Θεού αναπαύοταν πάνω τους και δοξολογούσαν τον Θεό. Ήταν ενωμένοι και έμοιαζαν να είναι περιτυλιγμένοι με το φως του ουρανού. Γύρω από την ομάδα ήταν κάποιοι που βρέθηκαν υπό την επιρροή του φωτός χωρίς όμως να είναι ιδιαίτερα συνδεδεμένοι με την ομάδα. Όσοι δέχονταν το φως που ακτινοβολούσε πάνω τους, κοιτούσαν προς τα πάνω με βαθύ ενδιαφέρον. Ο Ιησούς τους κοιτούσε με γλυκιά επιδοκιμασία. Περίμεναν ότι ο Ιησούς θα ερχόταν. Ανυπομονούσαν για την παρουσία Του. Δεν έριχναν ούτε ένα βλέμμα προς τη γη. Είδα πάλι ένα σύννεφο να επικάθεται πάνω σε αυτούς που περίμεναν. Είδα να στρέφουν τα κουρασμένα μάτια τους προς τα κάτω.

Ρώτησα για ποιο λόγο υπήρξε αυτή η αλλαγή. Ο συνοδός άγγελός μου είπε: *‘Και πάλι απογοητεύτηκαν ως προς τις ελπίδες τους. Ο Ιησούς δεν μπορεί ακόμα να έρθει στη γη. Πρέπει να υποφέρουν κι άλλο για τον Ιησού και να υπομείνουν μεγαλύτερες δοκιμασίες. Πρέπει να εγκαταλείψουν πλάνες και παραδόσεις ανθρώπων και να στραφούν ολοκληρωτικά προς τον Θεό και τον Λόγο Του. Πρέπει να εξαγνιστούν, να λευκανθούν και να δοκιμασθούν. Και αυτοί που θα υπομείνουν αυτήν την πικρή δοκιμασία θα κατακτήσουν μια αιώνια νίκη.’*

Ο Ιησούς δεν ήρθε στη γη όπως περίμενε η χαρούμενη ομάδα για να καθαρίσει το αγιαστήριο, καθαρίζοντας τη γη με φωτιά. Είδα ότι ήταν σωστοί στην αντίληψη που είχαν ως προς τις προφητικές περιόδους. Ο προφητικός χρόνος πράγματι τελείωσε το 1844. Το λάθος τους ήταν ότι δεν κατάλαβαν τι συνιστούσε το αγιαστήριο καθώς και η φύση του καθαρισμού του. Ο Ιησούς εισήλθε στα άγια των αγίων για να καθαρίσει το αγιαστήριο στο τέλος των ημερών αυτών. Κοίταξα ξανά προς αυτούς που περίμεναν, προς την απογοητευμένη ομάδα. Φαίνονταν λυπημένοι. Εξέτασαν προσεκτικά τα τεκμήρια που είχαν για όσα πίστευαν και την αντίληψή τους για τις προφητικές περιόδους και δεν μπορούσαν να βρουν κάποιο λάθος. Ο καιρός είχε εκπληρωθεί αλλά πού ήταν ο Σωτήρας τους; Τον είχαν χάσει.

Μου δείχθηκε τότε η απογοήτευση των μαθητών όταν ήρθαν στο μνήμα και δεν βρήκαν το σώμα του Ιησού. Είπε η Μαρία, *‘σήκωσαν τον Κύριό μου, και δεν ξέρω πού τον έβαλαν.’* Οι άγγελοι είπαν στους θλιμμένους μαθητές ότι ο Κύριός τους είχε αναστηθεί και θα πήγαινε πριν από εκείνους στη Γαλιλαία.

Είδα ότι καθώς ο Ιησούς κοιτούσε τους απογοητευμένους με βαθιά συμπόνια, έστειλε τους αγγέλους Του να κατευθύνουν το νου τους, ώστε να Τον βρουν και να Τον ακολουθήσουν εκεί που είναι, ώστε να καταλάβουν ότι η γη δεν είναι το αγιαστήριο, ότι πρέπει να εισέλθει στα άγια των αγίων του επουράνιου αγιαστηρίου για να το καθαρίσει, για να κάνει μια ειδική εξιλέωση για τον Ισραήλ και να παραλάβει το βασίλειο του Πατέρα Του και μετά να επιστρέψει στη γη και να τους πάρει για να κατοικήσουν μαζί Του για πάντα. Η απογοήτευση των μαθητών απεικονίζει επιτυχώς και την απογοήτευση όσων περίμεναν τον Κύριό τους το 1844. Μεταφέρθηκα πίσω στο χρόνο τον καιρό που ο Χριστός εισήλθε θριαμβευτικά στην Ιερουσαλήμ. Οι ευτυχείς μαθητές πίστευαν ότι επρόκειτο να παραλάβει το βασίλειο και να βασιλέψει σαν επίγειος βασιλιάς. Ακολούθησαν τον Βασιλιά με μεγάλες ελπίδες. Έκοψαν τα όμορφα φοινικόκλαδα, έβγαλαν τα ρούχα τους και με ενθουσιασμό τα έστρωσαν στο δρόμο και κάποιοι προπορεύονταν και κάποιοι άλλοι ακολουθούσαν φωνάζοντας *‘Ωσαννά στον γιο του Δαβίδ· ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου· ωσαννά εν τοις υψίστοις.’* Ο ενθουσιασμός ενόχλησε τους Φαρισαίους και ήθελαν ο Ιησούς να επιπλήξει τους μαθητές Του. Εκείνος όμως τους είπε: *‘Σας λέω ότι, αν αυτοί σωπάσουν, οι πέτρες θα φωνάξουν.’* Παρότι η προφητεία του Ζαχαρία 9:9 έπρεπε να εκπληρωθεί, εντούτοις είδα ότι οι μαθητές ήταν καταδικασμένοι να ζήσουν μια πικρή απογοήτευση. Σε μερικές ημέρες ακολούθησαν τον Ιησού στον Γολγοθά και τον είδαν να αιμορραγεί και να σχίζεται πάνω σ’ έναν σκληρό σταυρό. Έγιναν μάρτυρες του αγωνιώδους θανάτου Του και τον τοποθέτησαν στον τάφο. Οι καρδιές τους βυθίστηκαν στη θλίψη. Οι προσδοκίες τους δεν ευοδώθηκαν ούτε στο ελάχιστο. Οι ελπίδες τους πέθαναν μαζί με τον Ιησού. Καθώς όμως Εκείνος αναστήθηκε από τους νεκρούς και εμφανίστηκε στους θλιμμένους μαθητές, οι ελπίδες τους αναπτερώθηκαν. Είχαν χάσει τον Σωτήρα τους, όμως πάλι τον είχαν βρει.

Είδα ότι η απογοήτευση εκείνων που πίστευαν στην έλευση του Κυρίου το 1844 δεν ήταν ίση με την απογοήτευση των μαθητών. Η προφητεία εκπληρώθηκε με τα μηνύματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου. Δόθηκαν στον καθορισμένο χρόνο και πραγματοποιήσαν το έργο που ο Θεός είχε σχεδιάσει να επιτελέσουν.

Δες Δανιήλ 8:14; Ματθαίος 21:4-16, 25:6; Μάρκος 16:6-7; Λουκάς 19:35-40; Ιωάννης 14:1-3, 20:13; Β΄ Κορινθίους 6:17; Αποκάλυψη 10:8-11, 14:7-8

Άλλη μια απεικόνιση

Μου δείχθηκε το ενδιαφέρον όλου του ουρανού για το έργο που είχε αρχίσει να γίνεται πάνω στη γη. Ο Ιησούς ανέθεσε σε έναν ισχυρό άγγελο να κατέβει και να προειδοποιήσει τους κατοίκους της γης ώστε να ετοιμαστούν για τη Δευτέρα Παρουσία Του. Είδα τον ισχυρό άγγελο να φεύγει από την παρουσία του Ιησού στον ουρανό. Μπροστά του υπήρχε ένα εξόχως λαμπρό και ένδοξο φως. Μου ειπώθηκε ότι αποστολή του ήταν να φωτίσει όλη τη γη με τη δόξα του και να προειδοποιήσει τους ανθρώπους για την επερχόμενη οργή του Θεού. Πλήθος ανθρώπων δέχτηκαν το φως. Κάποιοι φαίνονταν να είναι πολύ σοβαροί ενώ άλλοι φαίνονταν χαρούμενοι και γοητευμένοι. Αν και το φως έλαμπε προς όλους, κάποιοι που απλώς ήρθαν κάτω

από την επιρροή του φωτός δεν το δέχτηκαν με όλη τους τη καρδιά. Όμως όλοι όσοι το δέχτηκαν έστρεψαν τα πρόσωπά τους ψηλά προς τον ουρανό και δόξασαν τον Θεό. Πολλοί γέμισαν με μεγάλη οργή. Ιεροκήρυκες και λαϊκοί ενώθηκαν με τους μοχθηρούς και αντιστάθηκαν σθεναρά στο φως που διάχeye ο ισχυρός άγγελος. Όσοι όμως το δέχθηκαν αποσύρθηκαν από τον κόσμο και ενώθηκαν στενά μεταξύ τους.

Ο Σατανάς και οι άγγελοι του ήσαν πολύ απασχολημένοι προσπαθώντας να εκτρέψουν το μυαλό όσων μπορούσαν, μακριά από το φως. Η ομάδα που το απέρριψε, έμειναν όλοι στο σκοτάδι. Είδα τον άγγελο να παρακολουθεί με βαθύτατο ενδιαφέρον τους ανθρώπους που διατείνονταν οτι είναι του Θεού και να καταγράφει τη συμπεριφορά τους καθώς τους παρουσιαζόταν το μήνυμα από τον ουρανό. Καθώς πολλοί που διατείνονταν αγάπη για τον Ιησού εγκατέλειπαν το ουρανόσταλο μήνυμα με περιφρόνηση, χλευασμό και εχθρότητα, ένας άγγελος με περγαμηνή στα χέρια του κατέγραφε το επαίσχυντο γεγονός. Όλος ο ουρανός γέμισε με αγανάκτηση για την προσβολή που δέχθηκε ο Ιησούς από αυτούς που διατείνονταν οτι τον ακολουθούσαν.

Είδα την απογοήτευση των πιστών. Δεν είδαν τον Κύριό τους τη χρονική στιγμή που τον περίμεναν. Ήταν το σχέδιο του Θεού να κρύψει τα μέλλοντα και να φέρει τον λαό Του σε μια στιγμή όπου έπρεπε να αποφασίσουν. Χωρίς αυτή τη χρονική στιγμή, το έργο που ο Θεός είχε σχεδιάσει δεν θα μπορούσε να επιτελεστεί. Ο Σατανάς οδηγούσε το μυαλό πάρα πολλών ανθρώπων πολύ μακριά στο μέλλον. Μια χρονική περίοδος κατά την οποία διακηρύσσεται η παρουσία του Χριστού οφείλει να προσηλώνει το μυαλό σε μια σοβαρή αναζήτηση μιας άμεσης προετοιμασίας. Καθώς ο καιρός πέρασε, εκείνοι που δεν είχαν δεχθεί ολοκληρωτικά το φως του αγγέλου, ενώθηκαν με εκείνους που είχαν περιφρονήσει το ουράνιο μήνυμα και στράφηκαν προς τους απογοητευμένους με χλευασμό. Είδα τους αγγέλους να συμβουλευονται τον Ιησού. Είχαν καταγράψει την κατάσταση αυτών που διατείνονταν οτι ακολουθούσαν τον Χριστό. Η παρέλευση του καθορισμένου χρόνου τους είχε δοκιμάσει και πολλοί είχαν μετρηθεί στην πλάστιγγα και είχαν βρεθεί ελλιπείς. Με ηχηρό τρόπο διατείνονταν οτι είναι χριστιανοί, όμως σχεδόν σε κάθε περίπτωση αποτύγγαναν να ακολουθήσουν τον Χριστό. Ο Σατανάς θριάμβευσε με την κατάσταση αυτών που διατείνονταν οτι ακολουθούν τον Χριστό. Τους είχε εγκλωβίσει στην παγίδα του. Είχε οδηγήσει την πλειονότητα να αφήσουν την ευθεία οδό και να προσπαθούν να σκαρφαλώσουν στον ουρανό μέσω μιας άλλης οδού. Άγγελοι είδαν τους αγνούς, τους καθαρούς και τους άγιους να είναι όλοι αναμειγμένοι με τους αμαρτωλούς μέσα στη Σιών μαζί με τους υποκριτές που αγαπούσαν τον κόσμο. Είχαν φρουρήσει αυτούς που αληθινά αγαπούσαν τον Ιησού, όμως οι διεφθαρμένοι είχαν αρχίσει να επηρεάζουν τους αγίους.

Σε αυτούς των οποίων οι καρδιές καίγονταν από μια έντονη επιθυμία να δουν τον Ιησού, απαγορεύτηκε από εκείνους που διατείνονταν οτι είναι αδελφοί τους να μιλούν για την έλευσή Του. Άγγελοι κοιτούσαν την όλη σκηνή με συμπάθεια ως προς το υπόλοιπο που αγαπούσε την παρουσία του Ιησού. Ένας άλλος ισχυρός άγγελος επιστρατεύτηκε για να κατέβει στη γη. Ο Ιησούς έθεσε στα χέρια του ένα κείμενο και καθώς ήρθε στη γη φώναξε: *‘Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα!’*. Τότε είδα εκείνους που ήταν απογοητευμένοι, να είναι χαρούμενοι ξανά και να υψώνουν τα μάτια τους προς τον ουρανό προσμένοντας με πίστη και ελπίδα στην παρουσία του Κυρίου τους. Πολλοί όμως φαίνονταν να βρίσκονται σε μια κατάσταση ληθάργου, σαν να κοιμούνται, αν και μπορούσα να διακρίνω τα ίχνη μιας βαθιάς απογοήτευσης στα πρόσωπά τους. Οι απογοητευμένοι είδαν μέσα από την Αγία Γραφή οτι βρίσκονται σε ένα καιρό αναμονής και οτι έπρεπε με υπομονή να περιμένουν για την εκπλήρωση της όρασης. Τα ίδια στοιχεία που τους οδήγησαν να αναζητήσουν τον Κύριό τους το 1843, τους οδήγησαν να τον περιμένουν και το 1844. Είδα οτι η πλειονότητα δεν διατήρησε την ενεργητικότητα που σημάδεψε την πίστη τους το 1843. Η απογοήτευσή είχε εξασθενήσει την πίστη τους. Όταν όμως όλοι οι απογοητευμένοι ενώθηκαν στην κραυγή του δευτέρου αγγέλου, οι ουράνιες δυνάμεις παρατηρούσαν με βαθύτατο ενδιαφέρον και σημείωναν την επίδραση του μηνύματος. Είδα αυτούς που έφεραν το όνομα του χριστιανού να γυρίζουν με χλευασμό και περιφρόνηση προς αυτούς που είχαν απογοητευτεί. Καθώς έβγαιναν τα λόγια αυτά από το στόμα του χλευαστή *‘Δεν πήγατε επάνω ακόμα!’* ένας άγγελος τα κατέγραφε. Είπε ο άγγελος, *‘Χλευάζουν τον Θεό’*.

Κατευθύνθηκα πίσω στο χρόνο, στην ανάληψη του Ηλία. Η μηλωτή του έπεσε στον Ελισσαιέ και στη συνέχεια κάποια μικρά παιδιά τον ακολούθησαν και τον κορόιδευαν φωνάζοντας *‘Ανέβαινε, φαλακρέ! Ανέβαινε, φαλακρέ!’*. Χλεύασαν τον Θεό και είδαν επί τόπου την τιμωρία τους. Τη συμπεριφορά αυτή την είχαν μάθει από τους γονείς τους. Έτσι και αυτοί που περιφρονούσαν και χλεύαζαν την ανάληψη των αγίων θα αντιμετωπίσουν τις πληγές του Θεού και θα καταλάβουν οτι δεν είναι μικρό πράγμα να παίζουν μαζί Του.

Ο Ιησούς ανέθεσε σε άλλους αγγέλους να πετάζουν γρήγορα για να αναζωπυρώσουν και να ενδυναμώσουν την πεσμένη πίστη του λαού Του και να τους προετοιμάσουν να κατανοήσουν το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου και της σημαντικής κίνησης που επρόκειτο σύντομα να συμβεί στον ουρανό. Είδα αυτούς τους αγγέλους να δέχονται μεγάλη δύναμη και φως από τον Ιησού και να πετούν γρήγορα στη γη για να εκπληρώσουν την αποστολή τους βοηθώντας τον δεύτερο άγγελο στο έργο του. Ένα μεγάλο φως έλαμψε

στο λαό του Θεού καθώς οι άγγελοι φώναζαν *‘Να! ο Νυμφίος έρχεται· βγείτε έξω σε συνάντησή του.’* Το φως του αγγέλου εισχώρησε παντού μέσα στο σκοτάδι. Ο Σατανάς και οι άγγελοι του προσπάθησαν να εμποδίσουν το φως αυτό να απλωθεί και να έχει το προσδοκώμενο αποτέλεσμα. Φιλονίκησαν με τους αγγέλους του Θεού λέγοντάς τους ότι ο Θεός είχε εξαπατήσει τους ανθρώπους και ότι παρά το φως και τη δύναμή τους δεν μπόρεσαν να κάνουν τους ανθρώπους να πιστέψουν ότι ο Ιησούς επρόκειτο να έρθει. Οι άγγελοι του Θεού συνέχισαν το έργο τους παρόλο που ο Σατανάς προσπάθησε να φράξει την οδό τους και να τραβήξει το μυαλό των ανθρώπων μακριά από το φως. Εκείνοι που το δέχθηκαν φαίνονταν πολύ χαρούμενοι. Προσήλωσαν τα μάτια τους στον ουρανό και πρόσμεναν την παρουσία του Ιησού. Μερικοί βρίσκονταν σε μεγάλη θλίψη, έκλαιγαν και προσεύχονταν. Τα μάτια τους ήταν προσηλωμένα στους εαυτούς τους και δεν τολμούσαν να κοιτάζουν ψηλά.

Ένα πολύτιμο φως από τον ουρανό διέλυσε το σκοτάδι που ήταν πάνω τους και τα μάτια τους που ήταν με θλίψη προσηλωμένα στους εαυτούς τους στράφηκαν προς τα πάνω και ευγνωμοσύνη και άγια χαρά εκφραζόταν παντού επάνω τους. Ο Ιησούς και όλες οι αγγελικές δυνάμεις κοίταξαν με ευμένεια προς τους προσμένοντες πιστούς.

Εκείνοι που απέρριψαν και αντιστάθηκαν στο φως του μηνύματος του πρώτου αγγέλου έχασαν και το φως του δευτέρου και δεν μπόρεσαν να επωφεληθούν από τη δύναμη και τη δόξα του μηνύματος *‘Να! ο Νυμφίος έρχεται.’* Ο Ιησούς τους αποστράφηκε με μια έκφραση αποδοκιμασίας. Τον είχαν αψηφήσει και απορρίψει. Εκείνοι που δέχτηκαν το μήνυμα καλύφθηκαν από ένα σύννεφο δόξας. Περίμεναν, αγρυπνούσαν και προσεύχονταν να γνωρίσουν το θέλημα του Θεού. Είχαν μεγάλο φόβο μήπως βρεθούν παραβάτες. Είδα τον Σατανά και τους αγγέλους του να προσπαθούν να αποκλείσουν αυτό το θεϊκό φως από το λαό του Θεού· όσο όμως οι προσμένοντες δέχονταν το φως και κρατούσαν τα μάτια τους πάνω από τη γη προς τον Ιησού, ο Σατανάς δεν είχε τη δύναμη να τους στερήσει αυτό το πολύτιμο φως. Το μήνυμα που δόθηκε από τον ουρανό εξόργισε τον Σατανά και τους αγγέλους του και εκείνους που διατεινόνταν ότι αγαπούν τον Ιησού αλλά απεχθάνονταν την έλευσή Του, που περιφρονούσαν και χλεύαζαν τους πιστούς. Όμως ένας άγγελος κατέγραψε κάθε προσβολή, κάθε ελαφρότητα, κάθε κακομεταχείριση που δέχθηκαν από αυτούς που διατεινόνταν ότι είναι αδελφοί τους. Πολλοί ύψωσαν τις φωνές τους και φώναζαν *‘Να! ο Νυμφίος έρχεται.’* και άφησαν τους αδελφούς τους που δεν αγαπούσαν την έλευση του Ιησού και που δεν επιθυμούσαν να μιλούν για τη Δευτέρα Έλευσή Του. Είδα τον Ιησού να γυρίζει το πρόσωπό Του από αυτούς που απέρριψαν και καταφρόνησαν την έλευσή Του και ανέθεσε σε αγγέλους να οδηγήσουν το λαό Του μακριά από τους ακάθαρτους μήπως και μολυνθούν κι αυτοί. Αυτοί που υπάκουσαν στα μηνύματα στάθηκαν έξω ελεύθεροι και ενωμένοι. Ένα άγιο και εξαίρετο φως έλαμπε γύρω τους. Απέρριψαν τον κόσμο, έκοψαν τις συμπάθειές τους γι αυτόν και θυσίασαν τα επίγεια ενδιαφέροντά τους. Εγκατέλειψαν τον επίγειο θησαυρό τους και το ανυπόμονο βλέμμα τους κατευθύνθηκε προς τον ουρανό περιμένοντας να δουν τον αγαπημένο τους Λυτρωτή. Μια ιερή και άγια χαρά ακτινοβολούσε στα πρόσωπά τους που μιλούσε για την ειρήνη και τη χαρά που βασίλευε μέσα τους. Ο Ιησούς έδωσε εντολή στους αγγέλους Του να πάνε και να τους ενισχύσουν διότι η ώρα της δοκιμασίας τους πλησίαζε. Είδα ότι αυτοί οι προσμένοντες δεν είχαν ακόμα δοκιμασθεί όσο θα έπρεπε. Δεν είχαν ελευθερωθεί από τις πλάνες τους. Είδα το έλεος και την αγαθότητα του Θεού όταν έστειλε μια προειδοποίηση προς τους κατοίκους της γης καθώς και συνεχή μηνύματα για να τους φέρει σε ένα χρονικό σημείο, να τους οδηγήσει σε μια επιμελή έρευνα του εαυτού τους, για να απεκδυθούν από τις πλάνες που είχαν μεταφερθεί από τους ειδωλολάτρες και τους παπικούς. Μέσω των μηνυμάτων αυτών ο Θεός ξεχώριζε τον λαό Του και τους έφερνε σε ένα σημείο στο οποίο θα μπορούσε να εργαστεί γι αυτούς με μεγαλύτερη δύναμη, εκεί όπου θα μπορούσαν να φυλάσσουν όλες τις εντολές Του.

Δες Β΄ Βασιλέων 2:11-25; Δανιήλ 8:14; Αββακούμ 2:1-4; Ματθαίος 25:6; Αποκάλυψη 14:8, 18:1-5

Το Αγιαστήριο

Μου δείχθηκε τότε η θλιβερή απογοήτευση του λαού του Θεού. Δεν είδαν τον Ιησού τη χρονική στιγμή που τον περίμεναν. Δεν ήξεραν γιατί ο Σωτήρας τους δεν είχε έρθει. Δεν μπορούσαν να βρουν το λόγο για τον οποίο ο προφητικός χρόνος δεν είχε τελειώσει. Είπε ένας άγγελος, *‘Μήπως ο Λόγος του Θεού απέτυχε να εκπληρωθεί; Μήπως ο Θεός απέτυχε να εκπληρώσει τις υποσχέσεις Του; Όχι, εκπλήρωσε όλα όσα υποσχέθηκε.’* Ο Ιησούς είχε σηκωθεί και είχε κλείσει την πόρτα στα άγια του επουράνιου αγιαστηρίου και είχε ανοίξει την πόρτα στα άγια των αγίων και εισήλθε εκεί για να καθαρίσει το αγιαστήριο. Είπε ο άγγελος, *‘Όλοι όσοι περιμένουν υπομονετικά θα καταλάβουν το μυστήριο.’* Ο άνθρωπος έκανε λάθος, δεν υπήρξε καμία αποτυχία από πλευράς του Θεού. Όλα όσα ο Θεός υποσχέθηκε εκτελέστηκαν, ο άνθρωπος όμως εσφαλμένα κοίταζε στη γη, νομίζοντας ότι η γη είναι το αγιαστήριο που επρόκειτο να καθαρισθεί στο τέλος των

προφητικών περιόδων. Οι προσδοκίες των ανθρώπων είναι αυτές που δεν ευοδώθηκαν, όχι η υπόσχεση του Θεού. Ο Ιησούς έστειλε τους αγγέλους Του να οδηγήσουν το νου των απογοητευμένων στα άγια των αγίων εκεί όπου εισήλθε για να καθαρήσει το αγιαστήριο και να κάνει μια ειδική εξιλέωση για τον Ισραήλ. Ο Ιησούς είπε στους αγγέλους ότι όλοι όσοι τον βρήκαν θα κατανοήσουν το έργο το οποίο επρόκειτο να εκτελέσει. Είδα ότι όταν ο Ιησούς θα βρισκόταν στα άγια των αγίων επρόκειτο να νυμφευθεί τη Νέα Ιερουσαλήμ και μόλις το έργο Του ολοκληρωθεί στα άγια των αγίων θα κατέβαινε στη γη με βασιλική δύναμη για να πάρει μαζί Του τους πολύτιμους πιστούς Του που με υπομονή περίμεναν την επιστροφή Του.

Μου δείχθηκε τότε τι είχε λάβει χώρα στον ουρανό, μόλις οι προφητικές περίοδοι τελείωσαν, το 1844. Είδα ότι όταν η λειτουργία του Ιησού στα άγια ολοκληρώθηκε και έκλεισε την πόρτα σε αυτό το διαμέρισμα, ένα μεγάλο σκοτάδι έπεσε πάνω σε αυτούς που είχαν ακούσει και είχαν απορρίψει τα μηνύματα της έλευσης του Χριστού και έτσι τον έχασαν από τα μάτια τους. Ο Ιησούς τότε ενδύθηκε με πολύτιμα ενδύματα. Στο κάτω μέρος του χιτώνα Του υπήρχε ολόγυρα ένα κουδούνι και ένα ρόδι, ένα κουδούνι και ένα ρόδι. Από τους ώμους Του κρεμόταν περιστήθιο εντέχνου εργασίας. Καθώς κινείτο, έλαμπαν σαν διαμάντια, μεγενθυμένα γράμματα που έμοιαζαν με ονόματα γραμμένα ή χαραγμένα πάνω στο περιστήθιο. Αφού τελείωσε το ντύσιμο φορώντας κάτι στην κεφαλή Του που έμοιαζε με στεφάνι, άγγελοι τον περιέβαλλαν και μέσα σε μια άμαξα φωτιάς πέρασε από το δεύτερο καταπέτασμα. Μου ζήτησαν τότε να παρατηρήσω τα δύο διαμερίσματα του επουράνιου αγιαστηρίου. Το καταπέτασμα, η πόρτα δηλαδή, άνοιξε τότε και μου επετράπη να εισέλθω. Στο πρώτο διαμέρισμα είδα την επτάφωτη λυχνία που έμοιαζε πλούσια και ένδοξη, επίσης την τράπεζα πάνω στην οποία ήταν οι άρτοι της προθέσεως και το θυσιαστήριο του θυμιάματος και το θυμιατήριο. Όλα τα έπιπλα αυτού του διαμερίσματος έμοιαζαν να είναι από το καθαρότερο χρυσάφι και αντανακλούσαν την εικόνα εκείνου που ερχόταν μέσα στο μέρος αυτό. Το καταπέτασμα που χώριζε τα δύο αυτά διαμερίσματα έμοιαζε να είναι ένδοξο. Ήταν από διαφορετικά χρώματα και υλικά με ένα όμορφο περίγραμμα με μορφές από χρυσό κεντημένες πάνω του, που αντιπροσώπευαν αγγέλους. Το καταπέτασμα σηκώθηκε και κοίταξα μέσα στο δεύτερο διαμέρισμα. Είδα εκεί μια κιβωτό που έμοιαζε να είναι κατασκευασμένη από τον καθαρότερο χρυσό. Σαν περίγραμμα γύρω από το πάνω μέρος της κιβωτού υπήρχε μια πανέμορφη εργασία που αντιπροσώπευε στεφάνια. Ήταν από καθαρό χρυσό. Μέσα στην κιβωτό υπήρχαν οι λίθινες πλάκες με τις δέκα εντολές. Στο κάθε άκρο της κιβωτού υπήρχε ένα ωραιότατο χερούβ με τα φτερά του να την επισκιάζουν. Τα φτερά του ήταν ανοιγμένα ψηλά και άγγιζαν τα φτερά του άλλου πάνω από την κεφαλή του Ιησού καθώς στεκόταν δίπλα στην κιβωτό. Τα πρόσωπά τους ήταν στραμμένα το ένα προς το άλλο και κοίταζαν προς τα κάτω την κιβωτό, κάτι που αντιπροσώπευε όλες τις αγγελικές δυνάμεις που επιβλέπουν με ενδιαφέρον το νόμο του Θεού. Ανάμεσα στα χερουβείμ υπήρχε ένα χρυσαφένιο θυμιατήριο. Καθώς οι προσευχές των αγίων με πίστη έρχονταν στον Ιησού και τις προσέφερε στον Πατέρα Του, μια γλυκιά ευωδία σηκωνόταν από το θυμιατήριο. Έμοιαζε με καπνό χρωματισμένο με τα ωραιότερα χρώματα. Πάνω από το μέρος που ο Ιησούς στεκόταν μπροστά από την κιβωτό, είδα μια εξόχως λαμπρή δόξα προς την οποία δεν ήταν δυνατό να κοιτάξω. Φαινόταν να είναι ο θρόνος στον οποίο ο Θεός κατοικούσε. Καθώς το θυμίαμα ανέβαινε προς τον Πατέρα, η εξέχουσα δόξα ήρθε από τον θρόνο του Πατέρα προς τον Ιησού και από τον Ιησού διαχύθηκε πάνω σε αυτούς των οποίων οι προσευχές είχαν έρθει ως γλυκιά ευωδία. Φως και δόξα ξεχυνόταν πάνω στον Ιησού σε μεγάλη αφθονία και επισκίαζε το ιλαστήριο και η αλυσίδα της δόξας γέμιζε όλον τον ναό. Δεν μπορούσα να κοιτάξω προς τη δόξα. Καμία γλώσσα δεν μπορεί να την περιγράψει. Ήμουν συγκλονισμένη και έστρεψα το πρόσωπό μου από το μεγαλείο και τη δόξα της σκηνής αυτής.

Μου δείχθηκε ένα αγιαστήριο πάνω στη γη το οποίο είχε δύο διαμερίσματα. Έμοιαζε με εκείνο που ήταν στον ουρανό. Μου είπαν ότι είναι το επίγειο αγιαστήριο, ένα αντίγραφο του επουράνιου. Τα έπιπλα στο πρώτο διαμέρισμα του επίγειου αγιαστηρίου ήταν σαν εκείνα του πρώτου διαμερίσματος του επουράνιου. Το καταπέτασμα σηκώθηκε και κοίταξα μέσα στα άγια των αγίων και είδα ότι τα έπιπλα ήταν τα ίδια με αυτά στα άγια των αγίων του επουράνιου αγιαστηρίου. Οι ιερείς λειτουργούσαν και στα δύο διαμερίσματα του επίγειου. Στο πρώτο διαμέρισμα λειτουργούσε κάθε μέρα του έτους και στα άγια των αγίων εισερχόταν μόνο μία φορά κάθε έτος για να το καθαρήσει από τις αμαρτίες που είχαν μεταφερθεί εκεί. Είδα ότι ο Ιησούς λειτούργησε και στα δύο διαμερίσματα του επουράνιου αγιαστηρίου. Εισήλθε στο επουράνιο αγιαστήριο προσφέροντας το ίδιο Του το αίμα. Οι επίγειοι ιερείς αντικαθιστούνταν λόγω θανάτου και επομένως δεν μπορούσαν να συνεχίσουν για πολύ, ο Ιησούς όμως είδα ήταν ιερέας στην αιωνιότητα. Διαμέσου των θυσιών και των προσφορών που φέρνονταν στο επίγειο αγιαστήριο, τα τέκνα Ισραήλ απολάμβαναν τα αγαθά ενός Σωτήρα που επρόκειτο να έρθει. Εν τη σοφία του Θεού, οι λεπτομέρειες της εργασίας αυτής μεταφέρθηκαν σε εμάς ώστε να μπορούμε να κοιτάξουμε πίσω σ' αυτές και να κατανοήσουμε το έργο του Ιησού στο επουράνιο αγιαστήριο.

Κατά τη σταύρωση, καθώς ο Ιησούς πέθαινε στον Γολγοθά, φώναξε '**Τελείωσε**' και το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στα δύο από πάνω μέχρι κάτω. Αυτό έγινε για να δείξει ότι οι εργασίες του επίγειου αγιαστηρίου είχαν τελειώσει για πάντα και ότι ο Θεός δεν θα τους συναντούσε στο εξής στον επίγειο ναό για να αποδεχθεί τις θυσίες τους. Το αίμα του Ιησού χύθηκε τότε για να χρησιμοποιηθεί κατά την λειτουργία Του στο επουράνιο

αγιαστήριο από τον ίδιο. Όπως οι ιερείς του επίγειου αγιαστηρίου εισέρχονταν στα άγια των αγίων μια φορά τον χρόνο για να καθαρίσουν το αγιαστήριο, έτσι και ο Ιησούς εισήλθε στα άγια των αγίων του επουράνιου στο τέλος των 2300 ημερονυκτίων του Δανιήλ κεφ.8, το 1844, για να κάνει την τελική εξιλέωση για όλους όσους θα μπορέσουν να επωφεληθούν από τη μεσιτεία Του και να καθαρίσει το αγιαστήριο.

Δες Έξοδος κεφ. 25-28; Λευιτικό κεφ.16; Β΄Βασ. 2:11; Δανιήλ 8:14; Ματθαίου 27:50-51; Εβραίου κεφ.9; Αποκάλυψη κεφ. 21

Το μήνυμα του τρίτου αγγέλου³⁶

Όταν η λειτουργία του Ιησού στα άγια τελείωσε και μετέβη στα άγια των αγίων και στάθηκε μπροστά από την κιβωτό που περιείχε τον νόμο του Θεού, έστειλε έναν άλλον ισχυρό άγγελο στη γη με το τρίτο μήνυμα. Τοποθέτησε μια περγαμηνή στα χέρια του αγγέλου και καθώς εκείνος κατέβηκε στη γη με μεγαλειότητα και δόξα, διακήρυξε μια τρομακτική προειδοποίηση, την πιο φοβερή απειλή που έχει λάβει ποτέ ο άνθρωπος. Το μήνυμα αυτό σχεδιάστηκε για να κάνει τα παιδιά του Θεού να αγρυπνούν και να τους δείξει την ώρα του πειρασμού και τις ώρες αγωνίας που έχουν να αντιμετωπίσουν μπροστά τους. Είπε ο άγγελος, *‘Θα βρεθούν σε στενή μάχη με το θηρίο και την εικόνα του. Η μόνη τους ελπίδα για αιώνια ζωή είναι να παραμείνουν ακλόνητοι. Πρέπει να κρατήσουν γερά την αλήθεια, παρότι οι ζωές τους θα βρίσκονται σε κίνδυνο.’* Ο τρίτος άγγελος κλείνει το μήνυμα του με αυτά τα λόγια *‘Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι εκείνοι που φυλάττουν τις εντολές τού Θεού και την πίστη τού Ιησού.’* Καθώς επανέλαβε τα λόγια αυτά έδειξε προς το επουράνιο αγιαστήριο. Το μυαλό όλων όσων αγκαλιάζουν το μήνυμα αυτό κατευθύνεται στα άγια των αγίων, όπου ο Ιησούς στέκεται ενώπιον της κιβωτού κάνοντας την τελική του διαμεσολάβηση για όλους όσους μένει ακόμα έλεος και γι’ αυτούς που εν τη αγνοία τους παρέβησαν τον νόμο του Θεού. Αυτή η εξιλέωση γίνεται τόσο για τους δίκαιους που έχουν κοιμηθεί όσο και για τους δίκαιους που ακόμη ζουν. Ο Ιησούς κάνει εξιλέωση και γι αυτούς που πέθαναν χωρίς να δεχτούν το φως σχετικά με τις εντολές του Θεού, που αμάρτησαν δηλαδή εν τη αγνοία τους.

Όταν ο Ιησούς άνοιξε τη θύρα στα άγια των αγίων, έγινε ορατό το φως σχετικά με το Σάββατο και ο λαός του Θεού επρόκειτο να δοκιμαστεί, όπως ο Θεός δοκίμασε τον Ισραήλ τα αρχαία χρόνια για να δει αν θα τηρήσουν τον νόμο Του. Είδα τον τρίτο άγγελο να δείχνει ψηλά, να δείχνει στους απογοητευμένους την οδό προς τα άγια των αγίων του επουράνιου αγιαστηρίου. Ακολούθησαν τον Ιησού με πίστη μέσα στα άγια των αγίων. Και πάλι βρήκαν τον Ιησού και αναβίωσαν ανακαινισμένες μέσα τους η χαρά και η ελπίδα. Τους είδα να κοιτούν πίσω κάνοντας ανασκόπηση στο παρελθόν, την πορεία τους από τη διακήρυξη της Δευτέρας Παρουσίας του Ιησού μέχρι το πέρασμα του χρόνου το 1844. Είδαν την εξήγηση της απογοήτευσής τους και η χαρά και η βεβαιότητά τους ζωντάνεψαν ξανά. Ο τρίτος άγγελος φώτισε το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον και γνώρισαν ότι αληθινά ο Θεός τους είχε οδηγήσει με τη ακατάληπτη πρόνοια Του.

Μου παρουσιάστηκε ότι το υπόλοιπο ακολούθησε τον Ιησού στα άγια των αγίων και είδαν την κιβωτό και το ιλαστήριο και τους συνεπήρε η δόξα τους. Ο Ιησούς σήκωσε το κάλυμμα της κιβωτού και να! οι λίθινες πλάκες με τις δέκα εντολές γραμμένες πάνω τους. Αρχισαν να διαβάζουν τα ζωντανά μαρτύρια αλλά με τρόπο σκόνταψαν όταν έφτασαν στην τέταρτη ανάμεσα στις δέκα αγίες εντολές, η οποία έλαμπε με ισχυρότερο φως απ’ ότι οι υπόλοιπες εννέα και ένα ένδοξο στεφάνι φωτός την περιέβαλε. Δεν βρήκαν τίποτα εκεί που να τους πληροφορεί ότι το Σάββατο είχε καταργηθεί ή αλλαχθεί στην πρώτη ημέρα της εβδομάδος. Το κείμενο είναι το ίδιο όπως ειπώθηκε από το στόμα του Θεού με επισημότητα και με φοβερή μεγαλοπρέπεια στο όρος, την ώρα που έπεφταν αστραπές και ηχούσαν οι βροντές, όταν γράφτηκε με το ίδιο το χέρι Του πάνω σε δύο λίθινες πλάκες, *‘...έξι ημέρες να εργάζεσαι, και να κάνεις όλα τα έργα σου· η ημέρα, όμως, η έβδομη είναι Σάββατο του Κυρίου τού Θεού σου...’*. Έμειναν έκπληκτοι καθώς ατένισαν τη σημασία που δινόταν στις δέκα εντολές. Τις είδαν να είναι τοποθετημένες δίπλα στον Γιαχβέ, να επισκιάζονται και να προστατεύονται από την αγιότητα Του. Διαπίστωσαν ότι είχαν ποδοπατήσει την τέταρτη εντολή του Δεκαλόγου και αντί της ημέρας που αγιάστηκε από τον Γιαχβέ, φύλασαν μια ημέρα που είχε μεταφερθεί σ’ αυτούς από τους ειδωλολάτρες και τους παπικούς. Ταπεινώσαν τους εαυτούς ενώπιον του Θεού και θρήνησαν για τις παραβάσεις του παρελθόντος.

Είδα το θυμίαμα του θυμιατηρίου να ανεβαίνει καθώς ο Ιησούς προσέφερε τις προσευχές και τις ομολογίες τους προς τον Πατέρα Του. Καθώς αυτό ανέβαινε, ένα λαμπρό φως επικάθησε πάνω στον Ιησού και πάνω στο ιλαστήριο και οι ένθερμοι, προσευχόμενοι πιστοί που είχαν ταραχθεί επειδή είχαν ανακαλύψει ότι ήσαν παραβάτες του νόμου του Θεού, ευλογήθηκαν και τα πρόσωπά τους φωτίστηκαν με ελπίδα και χαρά.

Ενώθηκαν στο έργο του τρίτου αγγέλου και ύψωσαν τις φωνές και διακήρυξαν τη φοβερή προειδοποίηση. Παρότι λίγοι ήταν αυτοί που αρχικά δέχθηκαν το μήνυμα, εκείνοι συνέχισαν με ενεργητικότητα να διακηρύσσουν την προειδοποίηση. Είδα τότε πολλούς να αγκαλιάζουν το μήνυμα του τρίτου αγγέλου και να ενώνουν τις φωνές τους με εκείνους που αρχικώς διακήρυξαν την προειδοποίηση και εξύψωσαν τον Θεό και τον μεγάλυναν, με το να φυλάσσουν την αγιασμένη ημέρα ανάπαυσής Του.

Πολλοί που αγκάλιασαν το μήνυμα του τρίτου αγγέλου, δεν είχαν την εμπειρία των προηγούμενων δύο μηνυμάτων. Ο Σατανάς το κατάλαβε αυτό και το μοχθηρό μάτι του ήταν πάνω τους για να τους υποσκελίσει, ο τρίτος άγγελος όμως τους έδειχνε τα άγια των αγίων και αυτοί που είχαν την εμπειρία των προηγούμενων μηνυμάτων, τους έδειχναν κι αυτοί την οδό προς το επουράνιο αγιαστήριο. Πολλοί είδαν την τέλεια αλυσίδα της αλήθειας μέσα σ' αυτά τα μηνύματα των αγγέλων και με χαρά τη δέχθηκαν. Τα αγκάλιασαν με τη σειρά που αυτά δόθηκαν και ακολούθησαν τον Ιησού στο επουράνιο αγιαστήριο. Τα μηνύματα αυτά, μου παρουσιάστηκαν σαν μια άγκυρα που κρατάει το σώμα. Καθώς οι άνθρωποι τα δέχονται και τα κατανοούν, θωρακίζονται απέναντι σε πολλές από τις πλάνες του Σατανά.

Μετά τη μεγάλη απογοήτευση το 1844, ο Σατανάς και οι άγγελοι του ασχολούνταν συνεχώς με το να τοποθετούν παγίδες για να κλονίσουν την πίστη του σώματος. Επηρέαζε το μυαλό ορισμένων ατόμων που είχαν προσωπική εμπειρία με τα θέματα αυτά. Εξωτερικά φαίνονταν ταπεινόφρονες. Μετέβαλαν το πρώτο και το δεύτερο μήνυμα και τοποθετούσαν στο μέλλον την εκπλήρωσή τους, ενώ κάποιοι άλλοι τα τοποθετούσαν πίσω στο μακρινό παρελθόν, δηλώνοντας ότι από τότε είχαν εκπληρωθεί. Τα άτομα αυτά παρέσυραν το μυαλό των απείρων και κλόνιζαν την πίστη τους. Κάποιοι ερευνούσαν την Αγία Γραφή προσπαθώντας να φτιάξουν μια δική τους πίστη, ανεξάρτητη από το σώμα. Ο Σατανάς θριάμβευσε με όλα αυτά διότι ήξερε ότι αυτοί που εγκατέλειπαν την άγκυρα, θα μπορούσε να τους επηρεάσει με διάφορες πλάνες και να τους παρασύρει με ανέμους άλλων δογμάτων. Πολλοί που ηγήθηκαν στο πρώτο και το δεύτερο μήνυμα, τους απέρριψαν και επήλθε διαχωρισμός και διασκορπισμός σε όλο το σώμα. Είδα τότε τον Ου. Μίλλερ. Φαινόταν προβληματισμένος και ήταν σκυμμένος από την θλίψη και την αγωνία για τους ανθρώπους του. Είδη την ομάδα που ήταν ενωμένοι και αγαπημένοι το 1844, να χάνουν την αγάπη του ο ένας για τον άλλον και να αντιπαράτιθενται μεταξύ τους. Τους είδη να έχουν πέσει σε μια κατάσταση ψυχρότητας, να έχουν ξεστρατίσει. Η θλίψη έφθειρε τις δυνάμεις του. Είδα κάποιους ανθρώπους σε ηγετικές θέσεις να κοιτούν τον Ου. Μίλλερ και να φοβούνται μήπως αγκαλιάσει το μήνυμα του τρίτου αγγέλου και τις εντολές του Θεού. Καθώς εκείνος άρχιζε να κοιτάζει προς το φως από τον ουρανό, οι άνθρωποι αυτοί έκαναν κάποιο σχέδιο για να παρασύρουν το μυαλό του μακριά. Είδα να του ασκείται μια ανθρώπινη επιρροή για να κρατήσει το μυαλό του στο σκοτάδι και να διατηρήσει την επιρροή του μεταξύ τους. Τελικώς ο Ου. Μίλλερ ύψωσε τη φωνή του ενάντια στο φως από τον ουρανό. Απέτυχε να αποδεχθεί το μήνυμα που θα εξηγούσε πλήρως την απογοήτευσή του και να ρίξει ένα φως και δόξα στο παρελθόν, κάτι που θα αναζωογονούσε την εξαντλημένη του ενέργεια, θα λάμπρυνε την ελπίδα του και θα τον οδηγούσε να δοξάσει τον Θεό. Αντ' αυτού βασίστηκε στην ανθρώπινη σοφία αντί για τη θεϊκή και επειδή ήταν αποκαμωμένος από την επίμονη εργασία στο έργο του Κυρίου του, λόγω της ηλικίας του, δεν είχε τόσο μεγάλη ευθύνη όσο εκείνοι που τον κρατούσαν μακριά από την αλήθεια. Εκείνοι ήσαν οι υπεύθυνοι και η αμαρτία αυτή είναι πάνω τους. Αν Ου. Μίλλερ μπορούσε να δει το φως του τρίτου αγγέλου, πολλά πράγματα που του φαίνονταν σκοτεινά και μυστηριώδη θα μπορούσαν να είχαν εξηγηθεί. Οι αδελφοί του διατεινόταν τόσο βαθιά αγάπη και ενδιαφέρον γι' αυτόν που σκέφτηκε ότι δεν θα μπορούσε να ξεκόψει απ' αυτούς. Η καρδιά του έκλεινε προς την αλήθεια, κοίταξε όμως μετά τους αδελφούς του. Είχαν αντιταχθεί σ' αυτήν. Μπορούσε να ξεκόψει από αυτούς που είχαν σταθεί δίπλα του στη διακήρυξη της έλευσης του Ιησού; Θεώρησε ότι σίγουρα αυτοί δεν θα τον οδηγούσαν να παραστρατήσει.

Ο Θεός επέτρεψε να έρθει κάτω από τη δύναμη του Σατανά και ο θάνατος να κυριαρχήσει πάνω του. Τον έκρυψε στον τάφο, μακριά απ' αυτούς που συνεχώς τον τραβούσαν μακριά από τον Θεό. Ο Μωυσής έσφαλε λίγο πριν εισέλθει στη γη της επαγγελίας. Το ίδιο είδα και ο Ου. Μίλλερ έσφαλε καθώς επρόκειτο σύντομα να εισέλθει στην ουράνια Χαναάν, στρέφοντας την επιρροή του ενάντια στην αλήθεια. Άλλοι τον οδήγησαν να το πράξει αυτό. Αυτοί οι άλλοι πρέπει να δώσουν λόγο γι αυτό. Άγγελοι όμως φυλάνε το πολύτιμο χρώμα αυτού του υπηρέτη του Θεού και θα σηκωθεί όταν ηχηθεί η τελευταία σάλπιγγα.

Δες Έξοδος 20:1-17, 31:18; Α΄ Θεσσαλονικείς 4:16; Αποκάλυψη 14:9-12

Μια σταθερή πλατφόρμα

Είδα μια ομάδα που στεκόταν καλά, ήταν σταθερή και καλά προφυλαγμένη και δεν έδινε καμία αφορμή σε

αυτούς που θα κλόνιζαν την καθιερωμένη πίστη του σώματος. Ο Θεός κοίταζε προς αυτούς με ευμένεια. Μου δείχθηκαν τρία βήματα -- ένα, δύο, τρία -- το πρώτο, δεύτερο και τρίτο μήνυμα των αγγέλων. Είπε ο άγγελος, *‘Ουαί σε αυτόν που θα μετακινήσει έστω και ένα τούβλο ή μια καρφίτσα από αυτά τα μηνύματα.’* Η ορθή κατανόηση των μηνυμάτων αυτών είναι ζωτικής σημασίας. Το πεπρωμένο των ψυχών εξαρτάται από τον τρόπο που αυτά γίνονται αποδεκτά. Μεταφέρθηκα ξανά πίσω σε αυτά τα μηνύματα και είδα με τι κόστος οι άνθρωποι του Θεού είχαν κερδίσει την εμπειρία τους. Είχε αποκτηθεί μέσω πολλών δεινών και σοβαρών συγκρούσεων. Βήμα προς βήμα ο Θεός τους οδήγησε μέχρι που τους τοποθέτησε πάνω σε μια σταθερή, ακίνητη πλατφόρμα. Είδα τότε διάφορα άτομα καθώς πλησίαζαν αυτήν την πλατφόρμα, να εξετάζουν τα θεμέλιά της, πριν σταθούν πάνω της. Κάποιοι αμέσως και με χαρά στέκονταν πάνω της. Άλλοι άρχιζαν να βρίσκουν λάθη με τον τρόπο που τοποθετήθηκαν τα θεμέλια της πλατφόρμας. Επιθυμούσαν να γίνουν βελτιώσεις και τότε η πλατφόρμα θα γινόταν καλύτερη και οι άνθρωποι ευτυχέστεροι. Κάποιοι κατέβηκαν από την πλατφόρμα και την εξέτασαν και την βρήκαν ελαττωματική δηλώνοντας ότι έχει τοποθετηθεί με λάθος τρόπο. Είδα όμως ότι σχεδόν όλοι στέκονταν σταθεροί πάνω στην πλατφόρμα και προέτρεψαν τους άλλους που είχαν κατέβει να σταματήσουν τις διαμαρτυρίες τους, διότι ο Θεός ήταν ο κατασκευαστής της και εναντίον Εκείνου μάχονταν. Αναφέρθηκαν στο θαυμάσιο έργο του Θεού, που τους οδήγησε στην σταθερή αυτή πλατφόρμα και σχεδόν όλοι ενωμένοι ύψωσαν τα μάτια τους στον ουρανό και με δυνατή φωνή δόξασαν τον Θεό. Αυτό επηρέασε κάποιους από αυτούς που είχαν παραπνευθεί και είχαν κατέβει από την πλατφόρμα και με ταπεινότητα ανέβηκαν και πάλι πάνω σ’ αυτήν.

Κατευθύνθηκα πίσω στο χρόνο, στη διακήρυξη της πρώτης παρουσίας του Χριστού. Ο Ιωάννης στάλθηκε με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία για να προετοιμάσει την οδό της έλευσης του Χριστού. Όσοι απέρριψαν τη μαρτυρία του Ιωάννη δεν ωφελήθηκαν από τη διδασκαλία του Ιησού. Η αντίθεσή τους στη διακήρυξη της πρώτης παρουσίας, τους έθεσε σε μια θέση όπου δεν μπορούσαν εύκολα να δεχθούν ακόμα και τις πιο ισχυρές αποδείξεις ότι ήταν ο Μεσσίας. Ο Σατανάς οδήγησε αυτούς που είχαν απορρίψει το μήνυμα του Ιωάννη να πάνε ακόμα παραπέρα και να απορρίψουν και τον Ιησού και να τον σταυρώσουν. Κάνοντας το αυτό, έθεσαν τους εαυτούς τους σε μια θέση όπου δεν μπορούσαν να δεχθούν την ευλογία της ημέρας της Πεντηκοστής που θα τους δίδασκε την οδό προς το επουράνιο αγιαστήριο. Το σχίσιμο του καταπετάσματος του ναού έδειξε ότι οι Ιουδαϊκές θυσίες και διατάξεις δεν θα γίνονταν στο εξής αποδεκτές. Η μεγάλη Θυσία που είχε προσφερθεί και είχε γίνει αποδεκτή και το Άγιο Πνεύμα που κατήλθε την ημέρα της Πεντηκοστής μετέφερε το μυαλό των μαθητών από το επίγειο στο επουράνιο αγιαστήριο, στο οποίο ο Ιησούς είχε εισέλθει με το ίδιο Του το αίμα και είχε εκχύσει πάνω στους μαθητές τις δωρεές του εξιλασμού Του. Οι Ιουδαίοι έμειναν πλήρως εξαπατημένοι και στο απόλυτο σκοτάδι. Έχασαν όλο το φως που θα μπορούσαν να είχαν λάβει πάνω στο σχέδιο της σωτηρίας και συνέχισαν να εμπιστεύονται τις άχρηστες θυσίες και προσφορές τους. Δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Χριστού στα Άγια. Το επουράνιο αγιαστήριο είχε πάρει τη θέση του επίγειου, αλλά δεν γνώριζαν την οδό προς αυτό.

Πολλοί κοιτούν με τρόπο την πορεία την οποία οι Ιουδαίοι ακολούθησαν σε σχέση με τον Ιησού, απορρίπτοντας Τον και σταυρώνοντας Τον. Καθώς διαβάζουν την ιστορία της επαίσχυντης κακοποίησης Του νομίζουν ότι αγαπούν τον Χριστό και δεν θα τον αρνούσαν όπως ο Πέτρος ούτε θα τον σταύρωναν όπως οι Ιουδαίοι. Ο Θεός όμως έχει δει τη συμπάθειά που διατείνονται ότι έχουν προς τον Υιό Του, τους δοκίμασε και έφερε και σε δοκιμή τη αγάπη που διατείνονταν για τον Ιησού.

Όλος ο ουρανός κοιτούσε με βαθύτατο ενδιαφέρον την αποδοχή του μηνύματος. Πολλοί που διατείνονταν αγάπη προς τον Ιησού και που έριχναν δάκρυα καθώς διάβαζαν την ιστορία του σταυρού, αντί να δεχθούν το μήνυμα με χαρά, γέμισαν με οργή και χλευασμό για τα καλά νέα της έλευσης του Ιησού και δήλωσαν ότι ήταν αυταπάτη. Όχι μόνο δεν συναναστρέφονταν αυτούς που αγαπούσαν την παρουσία Του αλλά τους μισούσαν και τους έδιωξαν από τις εκκλησίες. Αυτοί που απέρριψαν το πρώτο μήνυμα δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από το δεύτερο και δεν ωφελήθηκαν από τη μεσονύκτια κραυγή η οποία θα τους προετοίμαζε δια πίστεως να εισέλθουν μαζί με τον Ιησού στα άγια των αγίων του επουράνιου αγιαστηρίου. Απορρίπτοντας τα δύο προηγούμενα μηνύματα, δεν μπορούσαν να δουν το φως του μηνύματος του τρίτου αγγέλου, που δείχνει την οδό προς τα άγια των αγίων. Είδα ότι οι κατ’ όνομα εκκλησίες, όπως οι Ιουδαίοι σταύρωσαν τον Ιησού, σταύρωσαν κι αυτές τα μηνύματα αυτά και έτσι δεν έχουν τη γνώση της κίνησης που έγινε στον ουρανό και της οδού στα άγια των αγίων και δεν μπορούν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Ιησού που γίνεται εκεί. Όπως οι Ιουδαίοι που προσέφεραν τις άχρηστες θυσίες τους, προσφέρουν κι αυτοί τις άχρηστες προσευχές τους προς το διαμέρισμα από το οποίο ο Ιησούς έχει φύγει και ο Σατανάς ικανοποιημένος με την αυταπάτη των ανθρώπων που διατείνονται ότι ακολουθούν τον Χριστό, τους ασφαρίζει στην παγίδα του, προσλαμβάνει έναν θρησκευτικό χαρακτήρα και οδηγεί το μυαλό αυτών των κατ’ όνομα χριστιανών στον εαυτό του και εργάζεται με τη δύναμή του κάνοντας σημεία και τέρατα. Κάποιους τους εξαπατά με τον έναν τρόπο και άλλους με τον άλλον. Έχει προετοιμάσει διαφορετικές πλάνες για να επηρεάσει διαφορετικά μυαλά. Κάποιοι βλέπουν με τρόπο τη μια απάτη, ενώ εύκολα δέχονται την άλλη. Ο Σατανάς εξαπατά κάποιους μέσω του πνευματισμού. Έρχεται κι αυτός με τη μορφή αγγέλου φωτός και διαχέει την επιρροή του σε όλη τη γη. Είδα

ψεύτικες μεταρρυθμίσεις παντού. Οι εκκλησίες ήταν ενθουσιασμένες και θεωρούσαν ότι ο Θεός εργαζόταν για αυτές με θαυμαστό τρόπο, την ώρα που ήταν ένα άλλο πνεύμα. Ο ενθουσιασμός έπεφτε και άφηνε τον κόσμο και την εκκλησία σε χειρότερη κατάσταση απ' ό,τι πριν.

Είδα ότι ο Θεός έχει ειλικρινείς ανθρώπους ανάμεσα και στους κατ' όνομα αντβεντιστές και στις εκπεσούσες εκκλησίες και ιεροκήρυκες και λαϊκοί θα κληθούν ξανά να βγουν έξω από τις εκκλησίες αυτές πριν οι πληγές εκχυθούν και θα δεχθούν με χαρά την αλήθεια. Ο Σατανάς το γνωρίζει αυτό και πριν τη μεγάλη φωνή του τρίτου αγγέλου δημιουργεί έναν ενθουσιασμό στα εκκλησιαστικά αυτά σώματα, ώστε αυτοί που απέρριψαν την αλήθεια να νομίσουν ότι ο Θεός είναι μαζί τους. Ελπίζει να εξαπατήσει τους ειλικρινείς και να τους οδηγήσει να νομίσουν ότι ο Θεός εξακολουθεί να εργάζεται για τις εκκλησίες. Το φως όμως θα λάμψει και καθένας από τους ειλικρινείς θα εγκαταλείψει τις εκπεσούσες εκκλησίες και θα σταθεί μαζί με το υπόλοιπο.

Δες Ματθαίου κεφ.3; Πράξεις κεφ.2; Β' Κορινθίου 11:14; Β' Θεσσαλονικείς 2:9-12; Αποκάλυψη 14:6-12

Πνευματισμός

Είδα την απάτη με τους μυστηριώδεις κρότους. Ο Σατανάς έχει τη δύναμη να εμφανίζεται με μορφές συγγενών και φίλων που έχουν ήδη κοιμηθεί εν Χριστώ. Τους κάνει να φαίνονται όπως όταν ήταν ζωντανοί, να χρησιμοποιούν τις ίδιες λέξεις που χρησιμοποιούσαν όταν ήταν εδώ με τις οποίες έχουμε εξοικειωθεί και να ακούγεται ο ίδιος τόνος της φωνής που είχαν ενόσω ζούσαν. Όλα αυτά γίνονται για να εξαπατηθεί ο κόσμος και να παγιδευτεί πιστεύοντας αυτήν την πλάνη.

Είδα ότι οι άγιοι θα πρέπει να έχουν μια ενδελεχή κατανόηση της παρούσας αλήθειας, την οποία θα πρέπει να υποστηρίζουν με βάση τις Γραφές. Πρέπει να κατανοούν την κατάσταση αυτών που έχουν πεθάνει, διότι πνεύματα δαιμόνιων πρόκειται να τους παρουσιαστούν με τη μορφή φίλων και συγγενών που θα διακηρύσσουν προς αυτούς μη γραφικά δόγματα. Θα κάνουν ότι μπορούν για να διεγείρουν συμπάθεια και θα πραγματοποιούν μπροστά τους θαύματα για να επιβεβαιώσουν τα όσα υποστηρίζουν. Οι άνθρωποι του Θεού πρέπει να είναι προετοιμασμένοι να αντικρούσουν τα πνεύματα αυτά με την αλήθεια της Αγίας Γραφής, ότι οι πεθαμένοι δεν γνωρίζουν τίποτα και ότι στην πραγματικότητα αυτά είναι πνεύματα δαιμόνιων.

Είδα ότι πρέπει να εξετάσουμε καλά τα θεμέλια της ελπίδας μας καθώς θα κληθούμε να δώσουμε εξηγήσεις για αυτά από τις Γραφές, διότι θα δούμε την πλάνη αυτή να διαδίδεται και θα πρέπει να την αντιμετωπίσουμε πρόσωπο με πρόσωπο. Αν δεν προετοιμαστούμε για αυτή, θα παγιδευτούμε και θα νικηθούμε. Αν όμως κάνουμε ότι είναι δυνατό από μέρους μας για να είμαστε έτοιμοι για τη διαμάχη που βρίσκεται μπροστά μας, ο Θεός θα κάνει το μέρος Του και το παντοδύναμο χέρι Του θα μας προστατέψει. Θα στείλει έγκαιρα αγγέλους δόξας για να κάνουν ένα φράχτη γύρω από τις πιστές ψυχές, προτού αυτές εξαπατηθούν και ξεστρατίσουν από τα ψεύτικα θαύματα του Σατανά.

Είδα την ταχύτητα με την οποία αυτή η απάτη εξαπλωνόταν. Ένα τρένο με βαγόνια μου παρουσιάστηκε, να τρέχει με μεγάλη ταχύτητα σαν αστραπή. Ο άγγελος με κάλεσε να κοιτάξω πιο προσεκτικά. Προσήλωσα τα μάτια μου στο τρένο. Έμοιαζε σαν ολόκληρος ο κόσμος να ήταν επιβιβασμένος πάνω του. Τότε μου έδειξε τον μηχανοδηγό που φαινόταν να είναι άνθρωπος ωραίος και μεγαλοπρεπής, τον οποίο όλοι οι επιβάτες κοιτούσαν και σέβονταν. Μπερδεύτηκα και ζήτησα από τον άγγελο που με παρακολουθούσε να μου πει ποιος ήταν αυτός. Είπε, *‘Είναι ο Σατανάς. Αυτός είναι ο οδηγός και έχει τη μορφή αγγέλου φωτός. Κρατάει όλον τον κόσμο παγιδευμένο. Αυτοί είναι υπό την επήρεια ενέργειας πλάνης ώστε να πιστέψουν στο ψέμα για να κατακριθούν. Ο βοηθός του, ο επόμενος στην ιεραρχία μετά από αυτόν, είναι ο μηχανικός και οι υπόλοιποι βοηθοί του εργάζονται στις διάφορες θέσεις ανάλογα με τις ανάγκες και όλοι μαζί πηγαίνουν με ταχύτητα αστραπής στην απώλεια.’* Ρώτησα τον άγγελο αν υπήρχε κάποιος που να έχει απομείνει. Με κάλεσε να κοιτάξω προς την αντίθετη κατεύθυνση και είδα μια μικρή ομάδα να πορεύεται πάνω σε ένα στενό μονοπάτι. Όλοι φαίνονταν να είναι στενά ενωμένοι μεταξύ τους και να είναι περιφραγμένοι από την αλήθεια.

Αυτή η μικρή ομάδα φαινόταν να είναι βασανισμένη, σαν να είχαν περάσει μέσα από ισχυρές δοκιμασίες και διαμάχες. Έμοιαζε ο ήλιος να είχε ξαφνικά εμφανιστεί από πίσω από το σύννεφο και να λάμπει στα πρόσωπά τους κάνοντάς να φαίνονται θριαμβευτικά ωσάν οι νίκες τους να είχαν σχεδόν ολοκληρωθεί.

Είδα ότι ο Κύριος είχε δώσει την ευκαιρία στον κόσμο να ανακαλύψει την παγίδα. Το στοιχείο αυτό θα ήταν από μόνο του αρκετό για τον χριστιανό, ακόμα και αν δεν υπήρχε άλλο, ότι δηλαδή δεν γίνεται διαφοροποίηση ανάμεσα στους πολύτιμους ανθρώπους και τους πονηρούς ανθρώπους.

Ο Τόμας Πέιν του οποίου το σώμα έχει σαπίσει στο χώμα και ο οποίος πρόκειται να κληθεί από τον τάφο στο τέλος των 1000 ετών, κατά τη δεύτερη ανάσταση, για να λάβει την αμοιβή του και να υποστεί τον δεύτερο θάνατο, παρουσιάζεται από τον Σατανά να βρίσκεται εξυψωμένος στον ουρανό. Ο Σατανάς τον χρησιμοποίησε στη γη όσο περισσότερο μπορούσε και τώρα συνεχίζει το ίδιο έργο υποκρινόμενος ότι ο Τόμας Πέιν είναι τόσο πολύ εξυψωμένος και τιμημένος. Ο Σατανάς τον κάνει να φαίνεται ότι συνεχίζει να διδάσκει και στον ουρανό, όπως αυτός δίδασκε στη γη. Κάποιοι στη γη που κοίταζαν με τρόμο τη ζωή και τον θάνατό του και τις φαύλες διδασκαλίες του ενόσω ζούσε, τώρα υποτάσσονται για να διδαχθούν από αυτόν που ήταν ένας από τους πιο μοχθηρούς και διεφθαρμένους ανθρώπους, ένας που περιφρονούσε τον Θεό και τον νόμο Του.

Εκείνος που είναι ο πατέρας των ψεμάτων, τυφλώνει και εξαπατά τον κόσμο στέλνοντας τους αγγέλους του να μιλήσουν με τη μορφή των αποστόλων και τους κάνει να φαίνονται ότι αντιφάσκουν με όσα είχαν γράψει όταν ήταν πάνω στη γη, τα οποία και είχαν υπαγορευτεί από το Άγιο Πνεύμα. Αυτοί οι άγγελοι του ψεύδους υποδύονται τους αποστόλους για να νοθεύσουν τις διδασκαλίες τους και να διακηρύξουν ότι οι τελευταίες έχουν αλλοιωθεί. Κάνοντας το αυτό μπορεί να σπείρει στους καρ' όνομα χριστιανούς που έχουν το όνομα ότι ζουν αλλά είναι νεκροί καθώς και σε όλο τον κόσμο, αμφιβολίες σχετικά με τον Λόγο του Θεού. Τους βάζει λοιπόν να αμφιβάλουν για τη θεοπνευστία της Αγίας Γραφής και στη συνέχεια κάνει τον άπιστο Τόμας Πέιν να φαίνεται ότι πήγε στον ουρανό όταν πέθανε και να βρίσκεται ενωμένος με τους αγίους αποστόλους, τους οποίους μισούσε όσο ήταν πάνω στη γη, και να διδάσκει τον κόσμο.

Ο Σατανάς αναθέτει σε κάθε έναν από τους αγγέλους του το ρόλο που θα πρέπει να διαδραματίσουν. Τους υποχρεώνει να είναι πονηροί, επιδέξιοι και δόλιοι. Κάποιους τους βάζει να υποδυθούν το ρόλο των αποστόλων και να μιλούν γι αυτούς, ενώ άλλους τους βάζει να υποδυθούν άπιστους και μοχθηρούς ανθρώπους, που ενώ πέθαναν βλασφημώντας τον Θεό τώρα φαίνονται να είναι πολύ θρησκευόμενοι. Δεν γίνεται καμία διαφοροποίηση ανάμεσα στους αγίους αποστόλους και στους αχρειότερους άπιστους. Και οι δύο εμφανίζονται να διδάσκουν το ίδιο πράγμα. Δεν έχει σημασία ποιον βάζει ο Σατανάς να μιλήσει, αρκεί να επιτυγχάνεται ο σκοπός του. Ήταν τόσο στενά συνδεδεμένος με τον Πέιν πάνω στη γη και τον βοήθησε τόσο πολύ, που είναι πολύ εύκολο γι αυτόν να γνωρίζει τις ίδιες τις λέξεις που χρησιμοποιούσε καθώς και τον γραφικό χαρακτήρα ενός από τα πιο αφιερωμένα παιδιά του, που τον υπηρέτησαν τόσο πιστά και υλοποίησαν τους σκοπούς του τόσο καλά. Ο Σατανάς υπαγόρευσε πολλά από τα γραπτά του και είναι εύκολο γι αυτόν να υπαγορεύει μέσω των αγγέλων του διδασχές και να κάνει να φαίνονται ότι αυτές προέρχονται από τον ίδιο τον Τόμας Πέιν, που ήταν αφιερωμένος υπηρέτης του όσο ζούσε. Αυτή είναι η αριστουργηματική μέθοδος του Σατανά. Όλες αυτές οι διδασκαλίες που υποτίθεται έρχονται από τους αποστόλους, τους αγίους αλλά και μοχθηρούς ανθρώπους ακόμα που έχουν πεθάνει, στην πραγματικότητα προέρχονται από τη σατανική μεγαλειότητα του.

Αυτό και μόνο θα ήταν αρκετό για να αφαιρέσει το κάλυμμα από το νου όλων ώστε να ανακαλύψουν όλα τα σκοτεινά και μυστηριώδη έργα του Σατανά, όταν βάζει έναν που αγάπησε τόσο πολύ, ο οποίος μισούσε σε τέτοιο βαθμό τον Θεό, να βρίσκεται μαζί με τους αγίους αποστόλους και τους αγγέλους στη δόξα, λέγοντας στην πραγματικότητα στον κόσμο και τους άπιστους: *‘Δεν έχει σημασία πόσο πονηροί είστε, δεν έχει σημασία αν πιστεύετε στον Θεό της Αγίας Γραφής ή απιστείτε, ζηστε σύμφωνα με τις επιθυμίες σας και ο ουρανός θα είναι το σπίτι σας’* καθώς όλοι γνωρίζουν ότι ο Τόμας Πέιν είναι στον ουρανό και είναι τόσο εξυψωμένος εκεί, έτσι και αυτοί θα νομίσουν ότι θα βρεθούν εκεί σίγουρα. Είναι τόσο καταφανής η απάτη που όλοι μπορούν να τη δουν αν θελήσουν. Ο Σατανάς κάνει τώρα αυτό που προσπαθούσε να κάνει από την εποχή της πτώσης του χρησιμοποιώντας άτομα σαν τον Τόμας Πέιν. Μέσω της δυνάμεως του και των ψεύτικων θαυμάτων, κατεδαφίζει το θεμέλιο της ελπίδας του χριστιανού και σβήνει το φως του ηλίου τους που θα τους φώτιζε στο στενό μονοπάτι για τον ουρανό. Κάνει τους ανθρώπους να πιστέψουν ότι η Αγία Γραφή είναι ένα μυθιστόρημα, μη θεόπνευστο, ενώ έχει να προτείνει κάτι άλλο στη θέση της, τις λεγόμενες πνευματικές εκδηλώσεις.

Αυτός είναι ένας ακόμη δίαυλος επικοινωνίας πλήρως αφιερωμένος στο εαυτό του, βρισκόμενος υπό τον έλεγχό του με το οποίο μπορεί να κάνει τον κόσμο να πιστέψει ότι εκείνος επιθυμεί. Τη Βίβλο που πρόκειται να κρίνει εκείνον και τους ακόλουθους του, την τοποθετεί πίσω στο σκοτάδι εκεί που ακριβώς θέλει να βρίσκεται. Τον Σωτήρα του κόσμου τον παρουσιάζει να μην είναι τίποτα περισσότερο από έναν κοινό άνθρωπο και όπως η ρωμαϊκή φρουρά που φύλαγε το μνήμα του Ιησού διέδωσε την ψευδή αναφορά που οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι έβαλαν στο στόμα της, έτσι και οι φτωχοί και εξαπατημένοι υποστηρικτές αυτών των υποτιθέμενων πνευματικών εκδηλώσεων επαναλαμβάνουν και προσπαθούν να φανερίσει ότι δεν υπάρχει κάτι το υπερφυσικό στην γέννηση του Σωτήρα μας, στο θάνατό Του και στην ανάσταση Του και έτσι τοποθετούν τον Ιησού και την Αγία Γραφή πίσω στο σκοτάδι, εκεί όπου θέλουν να βρίσκεται και στη συνέχεια κάνουν τον κόσμο να κοιτάζει σ' αυτούς, στα τέρατα ψεύδους και στα θαύματά τους που υποστηρίζουν ότι

ξεπερνούν τα έργα του Χριστού. Έτσι ο κόσμος πέφτει στην παγίδα και εφησυχάζει εξασφαλισμένος, μη μπορώντας να ανακαλύψει τη φοβερή απάτη τους, μέχρι που οι επτά τελευταίες πληγές να αρχίσουν να πέφτουν. Ο Σατανάς γελάει καθώς βλέπει το σχέδιό του να επιτυγχάνει σε τέτοιο βαθμό και όλος ο κόσμος να έχει πέσει στην παγίδα.

Δες Εκκλησιαστής 9:5; Ιωάννης 11:1-45; Β΄ Θεσσαλονικείς 2:9-12; Αποκάλυψη 13:3-14

Πλεονεξία

Είδα τον Σατανά και τους αγγέλους του να συσκέπτονται μαζί. Κάλεσε τους αγγέλους του να πάνε και να βάλουν παγίδες, ιδιαιτέρως σε αυτούς που προσμένουν τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού και φυλάσσουν όλες τις εντολές του Θεού. Ο Σατανάς είπε στους αγγέλους του ότι όλες οι εκκλησίες κοιμούνται. Επρόκειτο να αυξήσει τα σημεία και τέρατα που έκανε και έτσι θα μπορούσε να τους συγκρατήσει. 'Όμως' είπε, 'το δόγμα των σαββατιστών, αυτούς μισούμε. Συνεχώς εργάζονται εναντίον μας και αφαιρούν από εμάς τα υποκείμενά μας και τα οδηγούν να φυλάνε αυτόν τον μισητό νόμο του Θεού. Πηγαίνετε και κάντε τους ιδιοκτήτες γης και χρημάτων, να μεθύσουν από τις σκοτοβρές. Αν μπορέσετε να τους κάνετε να τοποθετήσουν τις φροντίδες τους πάνω σ' αυτά τα πράγματα, τους έχουμε ακόμα μαζί μας. Μπορεί να διατείνονται ότι θέλουν, αρκεί να τους κάνετε να νοιάζονται περισσότερο για τα χρήματα παρά για τη επιτυχία της βασιλείας του Χριστού και τη διάδοση των αληθειών τις οποίες μισούμε. Παρουσιάστε τον κόσμο μπροστά τους με τον πιο ελκυστικό τρόπο ώστε να τον αγαπήσουν και να τον κάνουν είδωλό τους. Πρέπει να διατηρήσουμε στις τάξεις μας όσο περισσότερα οικονομικά μέσα μπορούμε. Όσα περισσότερα οικονομικά μέσα έχουν αυτοί, τόσο περισσότερο θα τραυματίζουν το βασίλειό μας αφαιρώντας τα υποκείμενά μας. Όταν διοργανώνουν συγκεντρώσεις σε διάφορα μέρη, τότε κινδυνεύουμε. Να μένετε άγρυπνοι τότε. Αποσπάστε την προσοχή τους όσο περισσότερο μπορείτε. Καταστρέψτε την αγάπη που έχουν ο ένας για τον άλλον. Να αποθαρρύνετε και να απογοητεύσετε τους ιεροκήρυκες τους, διότι τους μισούμε. Βάλτε κάθε εύλογη δικαιολογία σε αυτούς που έχουν τα οικονομικά μέσα, μην τυχόν και τα παραχωρήσουν. Αν μπορείτε κρατείστε εσείς τον έλεγχο των οικονομικών θεμάτων και οδηγήστε τους ιεροκήρυκες τους στη δυσπραγία και στην δυστυχία. Αυτό θα αδυνατίσει το θάρρος και το ζήλο τους. Πολεμήστε σε κάθε εκατοστό του εδάφους. Κάντε την πλεονεξία και την αγάπη επίγειων θησαυρών τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του χαρακτήρα τους. Όσο καιρό αυτά τα χαρακτηριστικά κυριαρχούν, η σωτηρία και η χάρη μένουν πίσω. Βάλτε ότι πλήθος πραγμάτων μπορείτε γύρω τους για να τους ελκύσουν και σίγουρα θα είναι δικοί μας. Και δεν θα είμαστε σίγουροι μόνο γι' αυτούς, αλλά και για τη μισητή επιρροή τους, που δεν θα ασκείται πλέον προς άλλους για να τους οδηγήει στον ουρανό. Αν κάποιος επιχειρήσουν να δώσουν, εμφυσείστε μέσα τους μια διάθεση τσιγγουνιάς, ώστε να το κάνουν με φειδώ.'

Είδα ότι ο Σατανάς υλοποιεί καλά τα σχέδιά του. Καθώς οι υπηρέτες του Θεού διοργάνωναν συναθροίσεις, ο Σατανάς και άγγελοι του αντιλαμβάνονταν το έργο τους και βρίσκονταν επί τόπου για να εμποδίσουν το έργο του Θεού. Κάνει συνεχώς υποδείξεις στη διάνοια των ανθρώπων του Θεού. Κάποιους τους οδηγεί με τον ένα τρόπο και άλλους με τον άλλον, πάντοτε εκμεταλλευόμενος τα πονηρά χαρακτηριστικά στους αδελφούς και στις αδελφές, ερεθίζοντας και υποδαυλίζοντας τις φυσικές τους αδυναμίες. Αν έχουν προδιάθεση να είναι εγωιστές και πλεονέκτες, ο Σατανάς είναι ευτυχής να λάβει θέση δίπλα τους και τότε με όλη τη δύναμή του προσπαθεί να τους οδηγήσει να εκδηλώσουν τις αμαρτωλές αδυναμίες τους. Αν η χάρη του Θεού και το φως της αλήθειας διαλύσουν για λίγο αυτόν τον εγωισμό και την πλεονεξία αλλά εκείνοι δεν επιτύχουν ολοκληρωτική νίκη απέναντι σ' αυτά, τότε όταν θα βρίσκονται κάτω από μια μη σώζουσα επιρροή, ο Σατανάς έρχεται και μαραίνει κάθε ευγενικό και γενναιόδωρο στοιχείο και θεωρούν ότι είναι πολλά αυτά που πρέπει να κάνουν. Αποκάνουν πράττοντας το καλό και ξεχνούν τη μεγάλη θυσία που έκανε ο Ιησούς για λογαριασμό τους, για να τους λυτρώσει από την εξουσία του Σατανά και από την χωρίς ελπίδα δυστυχία.

Ο Σατανάς εκμεταλλεύτηκε την προδιάθεση που είχε ο Ιούδας στην πλεονεξία και στον εγωισμό και τον έκανε να γογγύζει για το μύρο που η Μαρία αφιέρωσε στον Ιησού. Ο Ιούδας το είδε σαν μια μεγάλη σπατάλη καθώς θα μπορούσε να είχε πουληθεί και δοθεί στους φτωχούς. Δεν νοιαζόταν για τους φτωχούς και θεώρησε την ανοιχοχέρη προσφορά προς τον Ιησού ως υπερβολική. Ο Ιούδας εκτιμούσε τόσο τον Κύριο του τόσο, ώστε τον πούλησε για μερικά ασημένια νομίσματα. Είδα ότι υπήρχαν μερικοί σαν τον Ιούδα ανάμεσα σ' αυτούς που δηλώνουν ότι περιμένουν τον Κύριό τους. Τον έλεγχό τους έχει ο Σατανάς όμως αυτοί δεν το γνωρίζουν. Ο Θεός δεν εγκρίνει ούτε ψήγμα πλεονεξίας ή εγωισμού. Αυτά τα μισεί και καταφρονεί τις προσευχές και τις παρακλήσεις εκείνων στους οποίους βρίσκονται αυτά. Καθώς ο Σατανάς βλέπει ότι ο χρόνος του είναι λίγος, τους οδηγεί να γίνουν ακόμα πιο πολύ εγωιστές και πιο πολύ πλεονέκτες και τότε θριαμβεύει όταν τους βλέπει να είναι κλεισμένοι στον εαυτό τους, τσιγκούνηδες, φιλάργυροι και

εγωιστές. Αν τα μάτια τους μπορούσαν να ανοίξουν, θα έβλεπαν τον Σατανά σε κολασμένο θρίαμβο, να υψώνεται πάνω τους και να γελά με την μωρία εκείνων που αποδέχονται τις εισηγήσεις του και εισέρχονται στις παγίδες του. Τότε αυτός και οι άγγελοι του παίρνουν τα έργα κακίας και πλεονεξίας των ατόμων αυτών και τα παρουσιάζουν στον Ιησού και στους αγίους αγγέλους και μεμφόμενοι λένε: *‘Αυτοί είναι που ακολουθούν τον Χριστό! Ετοιμάζονται για να μεταμορφωθούν!’* Ο Σατανάς σημειώνει την αποκλίνουσα πορεία τους και τη συγκρίνει με την Αγία Γραφή, με εδάφια που ελέγχουν ξεκάθαρα τέτοιες πράξεις και τότε τα παρουσιάζει για να παρενοχλήσει τους αγίους αγγέλους, λέγοντας, *‘Αυτοί είναι που ακολουθούν τον Χριστό και τον Λόγο Του! Αυτοί είναι οι καρποί της θυσίας του Χριστού και της λύτρωσης!’* Οι άγγελοι γυρίζουν το πρόσωπό τους από τη σκηνή αηδιασμένοι. Ο Θεός απαιτεί ένα συνεχές έργο από πλευράς του λαού Του και όταν αυτοί αποκάμνουν να πράττουν το καλό και γενναιόδωρο έργο τους, και εκείνος αποκάμνει με αυτούς. Είδα ότι ο Θεός απογοητεύεται πολύ ακόμα και με την ελάχιστη εκδήλωση εγωισμού από πλευράς των ανθρώπων που διατείνονται ότι είναι δικοί Του, για τους οποίους ο Ιησούς δεν εφείσθη την ίδια την πολύτιμη ζωή Του. Κάθε άτομο που είναι εγωιστής και πλεονέκτης θα ξεστρατίσει από την οδό. Σαν τον Ιούδα που πούλησε τον Κύριο Του, θα πουλήσουν κι αυτοί τις καλές αρχές και μια ευγενική και γενναιόδωρη διάθεση για ένα μικρό επίγειο κέρδος. Όλοι αυτοί θα κοσκινιστούν έξω από τον λαό του Θεού. Όσοι επιθυμούν τον ουρανό θα πρέπει με κάθε δύναμη που διαθέτουν να καλλιεργούν μέσα τους τις ηθικές αρχές του ουρανού. Αντί οι ψυχές τους να μαραίνονται μέσα στον εγωισμό, θα πρέπει να διευρύνονται με αγαθοεργίες και να εκμεταλλεύονται κάθε ευκαιρία να κάνουν καλό ο ένας στον άλλον και έτσι να αυξάνουν και να μεγαλώνουν στις ηθικές αρχές του ουρανού. Ο Ιησούς μου παρουσιάστηκε ως το τέλειο πρότυπο. Η ζωή Του ήταν χωρίς εγωιστικά ενδιαφέροντα και χαρακτηρίστηκε από αφιλοκερδή αγαθοεργία.

Δες Μάρκος 14:3-11; Λουκάς 12:15-40; Κολοσσαείς 3:5-16; Α΄ Ιωάννη 2:15-17

Το κοσκίνισμα

Είδα κάποιους με δυνατή πίστη και με αγωνιώδεις κραυγές να παρακαλούν τον Θεό. Οι όψεις τους ήταν ωχρές και σημαδεμένες από το βαθύ άγχος που εξέφραζε την εσωτερική τους πάλη. Οι όψεις τους εξέφραζαν θέρμη και σταθερότητα, ενώ μεγάλες σταγόνες ιδρώτα έπεφταν από τα μέτωπά τους. Που και που τα πρόσωπά τους φωτιζόνταν με τα σημάδια της εύνοιας του Θεού και μετά η ίδια σοβαρή, ένθερμη και αγωνιώδης όψη επικαθόταν πάνω τους.

Πονηροί άγγελοι συνωστίζονταν γύρω τους σπρώχνοντας το σκοτάδι τους πάνω τους, ώστε να κρύψουν τον Ιησού από το οπτικό τους πεδίο και τα μάτια τους να εστιαστούν στο σκοτάδι που τους περιέβαλλε, να απιστήσουν στον Θεό και να μεμψιμοιρήσουν εναντίον Του. Η μοναδική τους ασφάλεια ήταν να κρατούν τα μάτια τους προσηλωμένα προς τα πάνω. Ο λαός του Θεού βρισκόταν κάτω από την επιτήρηση αγγέλων και καθώς η δηλητηριώδης ατμόσφαιρα των πονηρών αγγέλων πιεζόταν γύρω από αυτούς που ήταν σε αγωνία, οι άγγελοι, που είχαν την ευθύνη τους, κουνούσαν συνεχώς τις φτερούγες τους γύρω τους για να διαλύσουν το βαθύ σκοτάδι που τους περικύκλωνε.

Καθώς αυτοί οι προσευχόμενοι συνέχισαν τις ένθερμες κραυγές τους, κάποιες φορές μια αχτίδα φωτός από τον Ιησού ερχόταν προς αυτούς και ενθάρρυνε τις καρδιές τους και φώτιζε τα πρόσωπά τους. Κάποιοι, είδα, ότι δεν συμμετείχαν σ’ αυτό το έργο της αγωνιώδους παράκλησης. Έμοιαζαν να είναι αδιάφοροι και απρόσεκτοι. Δεν αντιστέκονταν στο σκοτάδι γύρω τους και τελικά αυτό τους κάλυψε όπως ένα παχύ σύννεφο. Οι άγγελοι του Θεού τους άφησαν και πήγαν να βοηθήσουν τους ένθερμους που προσεύχονταν. Είδα τους αγγέλους του Θεού να σπεύδουν να βοηθήσουν όλους αυτούς που πάλευαν με όλη τους τη δύναμη να αντισταθούν στους πονηρούς αγγέλους και οι οποίοι προσπαθούσαν να βρουν βοήθεια καλώντας επίμονα τον Θεό. Οι άγγελοι έφυγαν από αυτούς που δεν έκαναν καμία προσπάθεια να βρουν βοήθεια και τους έχασα από τα μάτια μου.

Ζήτησα να μάθω το νόημα του κοσκίνισματος το οποίο είδα. Μου δείχθηκε ότι θα προκληθεί από την ευθεία μαρτυρία που θα δημιουργηθεί από τις προτροπές του αληθινού Μάρτυρα προς τους Λαοδικείς. Η μαρτυρία θα έχει την επίδραση της πάνω στην καρδιά του αποδέκτη της και θα τον οδηγήσει να εξυψώσει το ηθικό επίπεδο και να διακηρύξει την ευθεία αλήθεια. Αυτή την ευθεία μαρτυρία κάποιιοι δεν θα μπορέσουν να τη βαστήξουν. Θα ξεσηκωθούν εναντίον της και αυτό το γεγονός θα προκαλέσει κοσκίνισμα μέσα στον λαό του Θεού. Είδα ότι η μαρτυρία του αληθινού Μάρτυρα δεν έχει ούτε εν μέρει ληφθεί υπόψη. Η σοβαρή μαρτυρία από την οποία επικρέμαται το πεπρωμένο της εκκλησίας έχει εκτιμηθεί πολύ ελαφρά, αν δεν έχει αγνοηθεί πλήρως. Αυτή η μαρτυρία πρέπει να προκαλέσει βαθιά μετάνοια και όλοι όσοι αληθινά τη δεχτούν, θα υπακούσουν σ’ αυτή και θα καθαριστούν. Είπε ο άγγελος, *‘Ακούστε!’*. Σύντομα άκουσα μια φωνή που ηχούσε

σαν πολλά μουσικά όργανα, όλα να ηχούν με τέλειο τόνο, γλυκό και αρμονικό. Ξεπερνούσε κάθε μουσική που είχα ακούσει ποτέ. Έμοιαζε να είναι γεμάτη με έλεος, συμπάθεια και με μια εξυψώνουσα, άγια χαρά. Συγκλόνησε όλη την ύπαρξή μου. Είπε ο άγγελος, *‘Κοιτάξτε!’* Η προσοχή μου στράφηκε προς την ομάδα που είδα πριν, που είχαν κοσκινιστεί δυνατά. Μου δείχθηκαν αυτοί τους οποίους είχα δει πρωτίτερα να κλαίνε και να προσεύχονται με αγωνία στο πνεύμα τους. Είδα ότι η ομάδα των αγγέλων που τους φύλαγαν είχε διπλασιαστεί και είχαν ενδυθεί πανοπλία από το κεφάλι μέχρι τα πόδια τους. Κινούνταν με συγκεκριμένη σειρά, με σταθερότητα σαν μια ομάδα στρατιωτών. Τα πρόσωπά τους εξέφραζαν την έντονη σύγκρουση που είχαν υπομείνει, την αγωνιώδη πάλη από την οποία είχαν περάσει. Αν και τα χαρακτηριστικά τους ήταν σηματοδεδεμένα από την έντονη εσωτερική αγωνία, τώρα έλαμπαν με το φως και με τη δόξα του ουρανού. Είχαν κερδίσει τη νίκη κάτι που έβγαζε από μέσα τους μια βαθιά ευγνωμοσύνη και μια άγια, ιεροπρεπή χαρά.

Τα μέλη της ομάδας αυτής είχαν μειωθεί. Κάποιοι είχαν κοσκινιστεί έξω και έμειναν στον δρόμο. Οι απρόσπεκτοι και οι αδιάφοροι που δεν ενώθηκαν με αυτούς που εκτιμούσαν τη νίκη και τη σωτηρία αρκετά ώστε να αγωνιούν, να υπομένουν και να παρακαλούν γι αυτή, δεν την απέκτησαν και αφέθηκαν πίσω στο σκοτάδι και στη θέση αυτών ήρθαν αμέσως άλλοι που αποδέχτηκαν την αλήθεια και ήρθαν στις τάξεις τους. Οι πονηροί άγγελοι ακόμα πίζαν γύρω τους, δεν είχαν όμως καμία ισχύ πάνω τους.

Άκουσα αυτούς που ήταν ντυμένοι με την πανοπλία να διακηρύττουν την αλήθεια με μεγάλη δύναμη. Είχε αποτέλεσμα. Είδα αυτούς που ήταν δεμένοι, κάποιες σύζυγοι ήταν δεμένες από τους συζύγους τους και κάποια παιδιά ήταν δεμένα από τους γονείς τους. Οι ειλικρινείς που είχαν συγκρατηθεί ή είχαν εμποδιστεί από το να ακούσουν την αλήθεια, τώρα δέχονταν με ανυπομονησία την αλήθεια που διακηρυσσόταν. Όλος ο φόβος λόγω των συγγενών τους είχε φύγει. Η αλήθεια και μόνο είχε εξυψωθεί μέσα τους. Ήταν ακριβότερη και πιο πολύτιμη και από τη ζωή. Είχαν πεινάσει και είχαν διψάσει για την αλήθεια. Ρώτησα τι ήταν αυτό που προκάλεσε αυτήν την μεγάλη αλλαγή. Ένας άγγελος απάντησε, *‘Είναι η όψιμη βροχή, η αναψυχή από την παρουσία του Κυρίου, η μεγάλη φωνή του τρίτου αγγέλου.’*

Μαζί με αυτούς τους εκλεκτούς, υπήρχε μεγάλη δύναμη. Είπε ο άγγελος, *‘Κοιτάξτε!’*. Η προσοχή μου στράφηκε προς τους αδίκους, τους απίστευτους. Ήταν όλοι ανάστατοι. Ο ζήλος και η δύναμη του λαού του Θεού, τους είχε εξεγείρει και εξαγριώσει. Σύγχυση και πάλι σύγχυση υπήρχε σε κάθε πλευρά. Είδα μέτρα να λαμβάνονται εναντίον αυτής της ομάδας που είχε τη δύναμη και το φως του Θεού. Αν και το σκοτάδι βάθαινε γύρω τους, αυτοί στέκονταν εμπιστευόμενοι τον Θεό και έχοντας την ευμένειά Του. Τους είδα προβληματισμένους. Στη συνέχεια τους άκουσα με θέρμη να καλούν τον Θεό. Η επίκλησή τους δεν σταματούσε ούτε την ημέρα ούτε τη νύχτα. Άκουσα αυτές τις λέξεις, *‘Ας γίνει το θέλημά σου, ω Θεέ! Αν είναι προς τη δόξα του ονόματός σου, κάνε μια οδό διαφυγής για τον λαό σου! Σώσε μας από όλα τα έθνη που μας έχουν περικυκλώσει! Μας έχουν καταδικάσει σε θάνατο, το χέρι σου όμως μπορεί να φέρει σωτηρία.’* Αυτές είναι όλες οι λέξεις που έρχονται στη μνήμη μου. Φαίνονταν να έχουν μια βαθιά συναίσθηση της αναξιοτήτάς τους και εκδήλωναν ολοκληρωτική υποταγή στο θέλημα του Θεού. Όλοι τους, χωρίς καμία εξαίρεση, παρακαλούσαν ενθέρμως και πάλευαν όπως ο Ιακώβ να απελευθερωθούν.

Με το που άρχισαν τη ένθερμη παράκλησή τους, επρόκειτο να σπεύσουν οι άγγελοι, συμπονώντας τους, να τους απελευθερώσουν. Όμως ένας ψηλός διοικητής άγγελος δεν τους το επέτρεψε. Είπε, *‘Το θέλημα του Θεού δεν έχει ακόμα εκπληρωθεί. Πρέπει να πιουν το ποτήρι. Πρέπει να βαπτιστούν με το βάπτισμα.’*

Στη συνέχεια άκουσα τη φωνή του Θεού, η οποία κλόνησε τον ουρανό και τη γη. Έγινε ένας πανίσχυρος σεισμός. Κτίρια κλονίζονταν και έπεφταν σε κάθε μέρος. Άκουσα τότε μια θριαμβευτική κραυγή νίκης, δυνατή, με μουσικότητα και καθαρή. Κοίταξα προς την ομάδα η οποία λίγο πριν ήταν σε τόση αγωνία και είχε περικυκλωθεί. Η πολιορκία τους λύθηκε. Ένα λαμπρό φως έλαμπε πάνω τους. Πόσο ωραίο φαίνονταν. Όλη η κόπωση και τα σημάδια της θλίψης είχαν εξαφανισθεί. Υγεία και ομορφιά φαίνονταν σε όλα τα πρόσωπα. Οι εχθροί τους, τα έθνη γύρω τους, έπεσαν όπως οι άνθρωποι που πεθαίνουν. Δεν μπορούσαν να αντέξουν το φως που έλαμπε πάνω στους λυτρωμένους άγιους. Αυτό το φως και η δόξα έμενε πάνω τους, μέχρι που ο Ιησούς φάνηκε επι των νεφελών στον ουρανό και η πιστή ομάδα που δοκιμάστηκε μεταμορφώθηκε σε μια στιγμή, μέχρι να ανοιγοκλείσει το μάτι, από δόξα σε δόξα. Οι τάφοι άνοιξαν και οι άγιοι βγήκαν από μέσα από αυτούς, ενδεδυμένοι την αθανασία, με κραυγή νίκης πάνω στον θάνατο και στον τάφο και μαζί με τους ζώντες αγίους αρπάχθηκαν ψηλά για να συναντήσουν τον Κύριό τους στον αέρα, ενώ παράλληλα πλούσιες, μουσικές φωνές δόξας και νίκης ήταν πάνω σε κάθε γλώσσα που είχε λάβει την αθανασία, προερχόμενες από κάθε εξαγνισμένο, άγιο στόμα.

Δες Ψαλμοί κεφ.86; Ωσηέ 6:3; Αγγαίος 2:21-23; Ματθαίος 10:35-39, 20:23; Πράξεις 3:19; Εφεσίους 6:10-18; Α΄ Θεσσαλονικείς 4:14-18; Αποκάλυψη 3:14-22

Οι αμαρτίες της Βαβυλώνας

Είδα την κατάσταση των διαφόρων εκκλησιών μετά το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου που διακήρυξε την πτώση τους. Παρότι φέρουν το όνομα ότι ακολουθούν τον Χριστό, βυθίζονταν ολοένα και περισσότερο στη διαφθορά. Είναι αδύνατο να τους διακρίνεις από τον κόσμο. Οι ιεροκήρυκές τους αν και χρησιμοποιούν εδάφια από το Λόγο, κηρύττουν κολακειές. Η φυσική καρδιά δεν αισθάνεται να έχει καμία αντίρρηση με όλα αυτά. Το πνεύμα, η δύναμη της αλήθειας και η σωτηρία του Χριστού, αυτά είναι που μισεί η σαρκική καρδιά. Δεν υπάρχει τίποτα ανάμεσα στα θέματα των διαφόρων κηρυγμάτων που να ανακινεί περισσότερο την οργή του Σατανά και που να κάνει τον αμαρτωλό να τρέμει ή να έχει μεγαλύτερο αντίκτυπο στην καρδιά και την συνείδηση, από τη ζοφερή πραγματικότητα μιας κρίσεως που επίκειται. Οι άδικοι άνθρωποι είναι γενικώς ευχαριστημένοι με το να έχουν μια μορφή ευσέβειας και θα βοηθήσουν και θα υποστηρίξουν μια τέτοια θρησκεία.

Είπε ο άγγελος, *‘Τίποτα λιγότερο δεν μπορεί να υπερνικήσει και να διατηρήσει την νίκη απέναντι στις δυνάμεις του σκότους, από το να είμαστε ενδεδυμένοι με όλη την πανοπλία της δικαιοσύνης. Ο Σατανάς κατέχει πλήρως τις εκκλησίες ως σώμα. Μένουν στα λόγια και στα έργα των ανθρώπων αντί για τις απλές και διαπεραστικές αλήθειες του Λόγου του Θεού. Η φιλία και το πνεύμα του κόσμου είναι έχθρα με τον Θεό. Όταν η αλήθεια με την απλότητα και τη δύναμη της, όπως ειπώθηκαν από τον Ιησού, αντιπαραβάλλονται με το πνεύμα του κόσμου, αυτό ξυπνάει αμέσως το πνεύμα των διωγμών. Πολλοί, πάρα πολλοί, που υποστηρίζουν ότι είναι χριστιανοί, δεν έχουν γνωρίσει τον Θεό. Ο χαρακτήρας της φυσικής καρδιάς δεν έχει αλλάξει και ο σαρκικός νους βρίσκεται σε έχθρα με τον Θεό. Είναι πιστοί υπηρέτες του ίδιου του Σατανά, παρά το γεγονός ότι έχουν προσλάβει έναν άλλο όνομα.’*

Είδα ότι από τότε ο Ιησούς έφυγε από τα Άγια στο επουράνιο αγιαστήριο και μετέβη στο δεύτερο διαμέρισμα, οι εκκλησίες αφέθηκαν μόνες τους όπως οι Ιουδαίοι και έκτοτε γεμίζουν με κάθε είδους ακάθατο και μισητό όρνεο. Είδα μεγάλη αδικία και μοχθηρία μέσα στις εκκλησίες, παρότι υποστηρίζουν ότι είναι χριστιανοί. Τα όσα υποστηρίζουν, οι προσευχές και οι παρακλήσεις τους είναι βδέλυγμα ενώπιον του Θεού. Είπε ο άγγελος, *‘Ο Θεός δεν θα ευφρανθεί με τις συγκεντρώσεις τους. Εγωισμός, απάτη και δόλος βρίσκονται σ’ αυτούς, δεν ελέγχονται από τη συνείδησή τους. Πάνω από αυτές τις αδικίες ρίχνουν τον μανδύα της θρησκείας.’* Μου δείχθηκε η υπερηφάνεια των κατ’ όνομα εκκλησιών. Ο Θεός δεν ήταν στις σκέψεις τους αλλά το σαρκικό μυαλό τους ήταν προσηλωμένο στους εαυτούς τους. Στολίζουν τα φτωχά θνητά σώματά τους και μετά βλέπουν τους εαυτούς τους με ικανοποίηση και χαρά. Ο Ιησούς και οι άγγελοι τους κοιτούν με θυμό. Είπε ο άγγελος, *‘Οι αμαρτίες και η υπερηφάνεια τους έφτασαν μέχρι τον ουρανό. Έχει ετοιμαστεί η ανταμοιβή τους. Η δικαιοσύνη και η κρίση έχουν καθυστερήσει πολύ, αλλά δεν θα αργήσουν να έρθουν. “Σε μένα ανήκει η εκδίκηση, και η ανταπόδοση” λέει ο Κύριος.’* Οι φοβερές προειδοποιήσεις του τρίτου αγγέλου θα πραγματοποιηθούν και θα πιουν την οργή του Θεού. Ένας αναρίθμητος αριθμός πονηρών αγγέλων εξαπλώνονται πάνω σε όλη τη γη. Οι εκκλησίες και οι θρησκευτικές ομάδες είναι γεμάτες με αυτούς. Κοιτάζουν πάνω στις θρησκευτικές ομάδες θριαμβευτικά διότι ο θρησκευτικός μανδύας καλύπτει τα χειρότερα εγκλήματα και αδικίες.

Όλος ο ουρανός βλέπει με αγανάκτηση, ανθρώπους, το δημιούργημα του Θεού, να υποβιβάζονται στα βάθη του ξεπεσμού και να τοποθετούνται από τους συνανθρώπους τους στο ίδιο επίπεδο με τα ζώα. Άνθρωποι που υποστηρίζουν ότι ακολουθούν τον αγαπητό Σωτήρα, του οποίου η τεράστια συμπόνια πάντοτε κινητοποιεί όταν έβλεπε την ανθρώπινη συμφορά, συμμετέχουν με όλη τους την καρδιά σε αυτήν την τεράστια, τη σκληρή αμαρτία και εμπορεύονται σκλάβους και ψυχές ανθρώπων. Οι άγγελοι τα έχουν καταγράψει όλα. Είναι γραμμένα στο βιβλίο. Τα δάκρυα των ευσεβών σκλάβων, ανδρών και γυναικών, των πατέρων, των μητέρων, των παιδιών, των αδελφών τους έχουν όλα συγκεντρωθεί στον ουρανό. Η αγωνία, η ανθρώπινη αγωνία, μεταφέρεται από τόπο σε τόπο και αγοράζεται και πωλείται. Ο Θεός δεν θα μπορέσει να συγκρατήσει τον θυμό Του για πολύ ακόμα. Ο θυμός Του εξάπτεται ενάντια στο έθνος αυτό και ιδίως ενάντια στις θρησκευτικές ομάδες που επέτρεψαν και συμμετείχαν στο φριχτό αυτό δουλεμπόριο. Τέτοια αδικία, τέτοια καταπίεση, τέτοια βάσανα, πολλοί που αν και υποστηρίζουν ότι ακολουθούν τον πρᾶο και ταπεινό Ιησού, μπορούν και κοιτούν με άκαρδη αδιαφορία. Πολλοί από αυτούς μπορούν οι ίδιοι να επιβάλουν με ικανοποίηση αυτή την απερίγραπτη αγωνία και παρόλα αυτά τολμούν και λατρεύουν τον Θεό. Πρόκειται για μια σοβαρή κοροϊδία και ο Σατανάς εξυψώνεται μ’ αυτή και ονειδίζει τον Ιησού και τους αγγέλους Του για τη μεγάλη αυτή ασυνέπεια λέγοντας με κολασμένο θρίαμβο, *‘Τέτοιοι είναι αυτοί που ακολουθούν τον Χριστό!’*.

Αυτοί οι κατ’ όνομα χριστιανοί διαβάζουν για τα πάθη των μαρτύρων και κυλούν δάκρυα στα μάγουλά τους. Θαυμάζουν πως οι άνθρωποι μπορεί να είναι τόσο σκληρόκαρδοι ώστε να επιδεικνύουν τέτοια απάνθρωπη σκληρότητα προς τον συνάνθρωπό τους, την ώρα που την ίδια στιγμή κρατούν τους δικούς τους

συνανθρώπους στη σκλαβιά. Και δεν είναι μόνο αυτό. Διακόπτουν τη φυσική διαδικασία και καταπιέζουν με μοχθηρία καθημερινά τους συνανθρώπους τους. Μπορούν και επιβάλουν τους πιο απάνθρωπους βασανισμούς με αμείλικτη σκληρότητα που είναι συγκρίσιμη με τη σκληρότητα με την οποία οι παπικοί και τα έθνη μεταχειρίστηκαν όσους ακολουθούσαν τον Χριστό. Είπε ο άγγελος, *‘Θα είναι πιο ανεκτή για τα έθνη και τους παπικούς η ημέρα που θα εκτελεστεί η κρίση του Θεού απ’ ότι για τους ανθρώπους αυτούς.’* Οι κραυγές και τα βάσανα των καταπιεσμένων έφτασαν στον ουρανό και άγγελοι μένουν έκπληκτοι από την σκληρότητα, την ανείπωτη αγωνία και τα βάσανα που ο κατ’ εικόνα Θεού άνθρωπος προκαλεί στον συνάνθρωπό του. Είπε ο άγγελος, *‘Τα ονόματα αυτών είναι γραμμένα με αίμα, διαπερασμένα από τις μαστιγώσεις και πλημμυρισμένα με την αγωνία και τα ζεστά δάκρυα των βασάνων. Ο θυμός του Θεού δεν θα κοπάσει μέχρις ότου κάνει τη γη του φωτός να πει και τα κατακάθια του ποτηριού της οργής Του, έως ότου ανταποδώσει στη Βαβυλώνα διπλά. “Αποδώστε της, όπως απέδωσε κι αυτή σε σας, και διπλασιάστε σ’ αυτήν διπλάσια, σύμφωνα με τα έργα της· με το ποτήρι με το οποίο κέρασε, κεράστε την το διπλάσιο.”’*

Είδα ότι ο ιδιοκτήτης σκλάβων³⁷ θα πρέπει να απολογηθεί για την ψυχή του δούλου του την οποία κράτησε σε άγνοια και όλες οι αμαρτίες του δούλου θα πέσουν πάνω στον ιδιοκτήτη του. Ο Θεός δεν μπορεί να πάρει τον δούλο στον ουρανό, που έμεινε στην άγνοια και εξαθλίωση μη γνωρίζοντας τίποτα για τον Θεό ή την Αγία Γραφή, μη φοβούμενος τίποτα άλλο παρά το μαστίγιο του ιδιοκτήτη του, ενός δούλου που δεν είχε τόσο υψηλή θέση όσο τα άγρια ζώα του. Κάνει όμως το καλύτερο γι αυτόν που ένας συμπονετικός Θεός μπορεί να κάνει. Τον αφήνει να είναι σαν να μην είχε έρθει ποτέ στη ζωή, ενώ ο ιδιοκτήτης του θα πρέπει να υποφέρει τις επτά τελευταίες πληγές και μετά να αναστηθεί κατά τη δεύτερη ανάσταση και να υποφέρει τον δεύτερο και πολύ χειρότερο θάνατο. Τότε ο θυμός του Θεού θα κατευναστεί.

Δες Ψαλμοί 56:8; Αμός 5:21; Ρωμαίους 12:19; Αποκάλυψη 14:9-10, 18:1-6, 18:13

Η μεγάλη φωνή

Είδα αγγέλους να ανεβοκατεβαίνουν βιαστικά από και προς τον ουρανό. Κατέβαιναν στη γη και ανέβαιναν στον ουρανό για την προετοιμασία κάποιου σημαντικού γεγονότος. Είδα τότε έναν άλλον ισχυρό άγγελο με αποστολή να κατέβει στη γη και να ενώσει τη φωνή του με τον τρίτο άγγελο για να δώσει δύναμη στο μήνυμά του. Μεγάλη δύναμη και δόξα μεταδόθηκαν στον άγγελο και καθώς κατέβαινε, η γη φωτίστηκε από τη δόξα του. Το φως που προπορευόταν και ακολουθούσε τον άγγελο αυτό, εισχώρησε παντού, καθώς φώναξε δυνατά με μεγάλη φωνή λέγοντας, *‘Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη, και έγινε κατοικητήριο δαιμόνων, και φυλακή για κάθε ακάθαρτο πνεύμα, και φυλακή για κάθε ακάθαρτο και μισητό όρνεο.’* Το μήνυμα της πτώσης της Βαβυλώνας, όπως δόθηκε από τον δεύτερο άγγελο, επαναλαμβάνεται τώρα με την προσθήκη των επιπλέον αδικημάτων στις οποίες είχαν υποπέσει οι εκκλησίες από το 1844 και μετά. Το έργο του αγγέλου έρχεται στον κατάλληλο χρόνο και ενώνεται με το τελευταίο μεγάλο έργο που επιτελεί το μήνυμα του τρίτου αγγέλου καθώς αυτό μετατρέπεται σε μια μεγάλη φωνή. Ο λαός του Θεού, σε κάθε τόπο, γίνεται ικανός να σταθεί την ώρα του πειρασμού που θα πρέπει σύντομα να αντιμετωπίσει. Είδα ένα μεγάλο φως να επικράτησε πάνω τους, ήταν ενωμένοι στο μήνυμα και με αφοβία και μεγάλη δύναμη διακήρυξαν το μήνυμα του τρίτου αγγέλου.

Άγγελοι εστάλησαν να βοηθήσουν τον ισχυρό άγγελο από τον ουρανό και άκουσα φωνές που φαίνονταν ότι ηχούσαν παντού. *‘Βγείτε έξω απ’ αυτή, ο λαός μου, και μη συγκοινωνήσετε στις αμαρτίες της, και μη πάρετε από τις πληγές της· επειδή, οι αμαρτίες της έφτασαν μέχρι τον ουρανό, και ο Θεός θυμήθηκε τα αδικήματά της.’* Το μήνυμα αυτό φαινόταν να είναι μια προσθήκη στο μήνυμα του τρίτου αγγέλου και ενώθηκε μαζί του, όπως ακριβώς η μεσονύκτια κραυγή ενώθηκε με το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου το 1844. Οι άγιοι που περίμεναν υπομένοντας, πάνω στους οποίους επικαθόταν η δόξα του Θεού, έδωσαν με αφοβία την τελευταία σοβαρή προειδοποίηση, διακηρύσσοντας την πτώση της Βαβυλώνας και καλώντας το λαό του Θεού να βγει έξω από αυτήν ώστε να αποφύγουν την ολέθρια καταδίκη της.

Το φως που χύθηκε πάνω σε αυτούς που πρόσμεναν, εισχώρησε παντού και αυτοί που είχαν κάποιο φως στις εκκλησίες και οι οποίοι δεν είχαν ακούσει και απορρίψει τα τρία μηνύματα, απάντησαν στο κάλεσμα και άφησαν τις εκπεσούσες εκκλησίες. Πολλοί είχαν φτάσει σε χρόνια στα οποία έπρεπε να λογοδοτήσουν από τότε που δόθηκαν τα μηνύματα και το φως έλαμψε πάνω τους και είχαν το προνόμιο να επιλέξουν τη ζωή ή τον θάνατο. Κάποιοι επέλεξαν ζωή και πήραν το μέρος αυτών που πρόσμεναν τον Κύριό τους τηρώντας όλες τις εντολές Του. Το τρίτο μήνυμα έπρεπε να κάνει το έργο του, όλοι δοκιμάστηκαν από αυτό και οι πολύτιμοι κλήθηκαν να βγουν έξω από τις θρησκευτικές ομάδες. Μια ακαταμάχητη δύναμη κινητοποιεί τους ειλικρινείς,

37 Δες το Παράρτημα

ενώ η εκδήλωση της δύναμης του Θεού φοβίζει και συγκρατεί τους συγγενείς και φίλους που δεν τολμούν, ούτε έχουν τη δύναμη να το κάνουν, να παρεμποδίσουν αυτούς που αισθάνονται το Πνεύμα του Θεού να εργάζεται πάνω τους. Η τελευταία έκκληση μεταφέρεται ακόμα και στους πιο φτωχούς δούλους και οι ευσεβείς ανάμεσά τους με ταπεινότητα τραγουδούν τραγούδια υπερβολικής χαράς καθώς βλέπουν την προοπτική της πολυπόθητης απελευθέρωσής τους, ενώ τα αφεντικά τους δεν μπορούν να τους εμποδίσουν καθώς ο φόβος και η έκπληξη τους κρατούν σιωπηλούς. Μεγάλα θαύματα πραγματοποιούνται, οι ασθενείς θεραπεύονται και σημεία και τέρατα ακολουθούν τους πιστούς. Ο Θεός εργάζεται και κάθε άγιος, χωρίς φόβο ως προς τις επιπτώσεις ακολουθεί τις πεποιθήσεις της προσωπικής τους συνείδησης και ενώνεται με αυτούς που τηρούν όλες τις εντολές του Θεού και ηχούν παντού το μήνυμα του τρίτου αγγέλου με δύναμη. Είδα ότι το τρίτο μήνυμα θα κλείσει με πολύ μεγαλύτερη δύναμη και ισχύ από τη μεσονύκτια κραυγή.

Υπηρέτες του Θεού, προικισμένοι με δύναμη από ψηλά, με τα πρόσωπά τους φωτισμένα και αστραφερά με άγια αφιέρωση, προχώρησαν για να εκπληρώσουν το έργο τους, διακηρύσσοντας το μήνυμα από τον ουρανό. Ψυχές διασκορπισμένες σε όλες τις θρησκευτικές ομάδες απάντησαν στο κάλεσμα και οι πολύτιμοι βγήκαν βιαστικά έξω από τις καταδικασμένες εκκλησίες όπως ο Λωτ έσπευσε να βγει έξω από τα Σόδομα λίγο πριν την καταστροφή τους. Ο λαός του Θεού έγινε ικανός και ενδυναμώθηκε από την εξαίσια δόξα που έπεσε πλουσίως πάνω τους, προετοιμάζοντάς τους να υπομείνουν την ώρα του πειρασμού. Άκουσα παντού ένα πλήθος φωνών να λένε, *“Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι εκείνοι που φυλάττουν τις εντολές τού Θεού και την πίστη τού Ιησού.”*

Δες Γένεσις κεφ. 19; Αποκάλυψη 14:12, 18:2-5

Το μήνυμα του τρίτου αγγέλου ολοκληρώθηκε

Κατευθύνθηκα μπροστά στο χρόνο, όταν η διακήρυξη του μηνύματος του τρίτου αγγέλου ολοκληρωνόταν. Η δύναμη του Θεού είχε πέσει πάνω στον λαό Του. Είχαν εκπληρώσει το έργο τους και ήταν προετοιμασμένοι για την ώρα της δοκιμασίας που ήταν μπροστά τους. Είχαν δεχτεί την όψιμη βροχή, τη αναψυχή, δηλαδή, από τη παρουσία του Κυρίου, και η ζωντανή μαρτυρία είχε παντού αναβιώσει. Η τελευταία μεγάλη προειδοποίηση είχε δοθεί παντού και είχε ξεσηκώσει και εξαγριώσει του κατοίκους της γης που δεν είχαν δεχθεί το μήνυμα.

Είδα αγγέλους να ανεβοκατεβαίνουν βιαστικά από και προς τον ουρανό. Ένας άγγελος είχε επιστρέψει από τη γη με καλαμάρι γραμματέα στην οσφύ του και ενημέρωσε τον Ιησού ότι το έργο του είχε ολοκληρωθεί και ότι οι άγιοι είχαν αριθμηθεί και είχαν σφραγιστεί. Είδα τότε τον Ιησού που μέχρι τότε μεσίτευε ενώπιον της κιβωτού που περιείχε τις δέκα εντολές, να ρίχνει κάτω το θυμιατήριο. Σήκωσε τα χέρια Του ψηλά και με δυνατή φωνή είπε, *‘Τελείωσε’*. Όλες οι αγγελικές ομάδες είχαν βγάλει τα στεφάνια τους όταν ο Ιησούς έκανε τη σοβαρή αυτή δήλωση, *‘Όποιος αδικεί, ας αδικήσει ακόμα· και όποιος είναι μολυσμένος, ας μολυνθεί ακόμα· και ο δίκαιος ας γίνει ακόμα πιο δίκαιος, και ο άγιος ας γίνει ακόμα πιο άγιος.’*

Είδα ότι κάθε υπόθεση είχε τότε αποφασιστεί είτε για ζωή είτε για θάνατο. Ο Ιησούς είχε εξαλείψει τις αμαρτίες του λαού Του. Είχε παραλάβει το βασίλειό Του και ο εξιλασμός για τα μέλη της βασιλείας Του είχε πραγματοποιηθεί. Ενόσω ο Ιησούς μεσίτευε ακόμη στο αγιαστήριο, η κρίση είχε αρχίσει για τους δίκαιους νεκρούς και στη συνέχεια μεταφέρθηκε στους δίκαιους που ζούσαν. Τα μέλη της βασιλείας Του είχαν οριστικοποιηθεί. Ο γάμος του Αρνίου είχε τελειώσει. Το βασίλειο, η μεγαλειότητα του βασιλείου κάτω από όλον τον ουρανό και οι κληρονόμοι της σωτηρίας είχαν δοθεί στον Ιησού και ο Ιησούς επρόκειτο να βασιλέψει ως Βασιλεύς Βασιλέων και Κύριος Κυρίων.

Καθώς ο Ιησούς βγήκε έξω από τα άγια των αγίων, άκουσα το θόρυβο των κουδουνιών πάνω στο ιμάτιό Του και όταν έφυγε ένα σύννεφο σκότους κάλυψε τους κατοίκους της γης. Δεν υπήρχε μεσίτης μεταξύ του ένοχου ανθρώπου και ενός προσβεβλημένου Θεού. Ενόσω ο Ιησούς στεκόταν μεταξύ του Θεού και του ένοχου ανθρώπου, ένα εμπόδιο υπήρχε πάνω στους ανθρώπους, αλλά καθώς ο Ιησούς αποχώρησε από τη θέση που είχε ανάμεσα στον άνθρωπο και στον Πατέρα, το εμπόδιο αφαιρέθηκε και ο Σατανάς απέκτησε τον έλεγχο του ανθρώπου. Ήταν αδύνατο για τις πληγές να αρχίσουν να πέφτουν ενόσω ο Ιησούς ιερούργουσε στο αγιαστήριο, αλλά όταν το έργο Του εκεί ολοκληρώθηκε, καθώς η μεσιτεία Του τελείωσε, δεν υπήρχε τίποτα να αναβάλλει την οργή του Θεού και έτσι αυτή πέφτει με θυμό πάνω στο αππροστάτετο κεφάλι του ένοχου αμαρτωλού, ο οποίος αψηφούσε τη σωτηρία και μισούσε τον έλεγχο. Οι άγιοι σε αυτόν τον φοβερό καιρό, μετά τη λήξη της μεσιτείας του Ιησού, ζούσαν ενώπιον ενός αγίου Θεού χωρίς μεσίτη. Κάθε υπόθεση είχε αποφασιστεί, κάθε πολύτιμο πετράδι είχε αριθμηθεί. Ο Ιησούς στάθηκε για λίγο στο εξωτερικό

διαμέρισμα του επουράνιου αγιαστηρίου και τις αμαρτίες που είχαν εξομολογηθεί ενώ βρισκόταν στα άγια των αγίων, τις επανατοποθέτησε πάνω στον πρωτεργάτη της αμαρτίας, τον Διάβολο. Πρέπει να τιμωρηθεί για τις αμαρτίες αυτές.

Τότε είδα τον Ιησού να βγάζει το αρχιερατικό Του ιμάτιο και να ενδύεται με τα βασιλικά ενδύματα. Πάνω στην κεφαλή Του υπήρχαν πολλά στέμματα, το ένα μέσα στο άλλο και περιβαλλόμενος από τις αγγελικές δυνάμεις άφησε τον ουρανό. Οι πληγές έπεφταν πάνω στους κατοίκους της γης. Κάποιοι κατήγγελλαν τον Θεό και τον βλασφημούσαν. Άλλοι έσπευδαν προς τους ανθρώπους του Θεού και τους ικέτευαν να τους πουν πως θα μπορούσαν να αποφύγουν τις κρίσεις του Θεού. Οι άγιοι όμως δεν είχαν να τους δώσουν τίποτα. Το τελευταίο δάκρυ για τους αμαρτωλούς είχε χυθεί, η τελευταία αγωνιώδης προσευχή είχε προσφερθεί, το τελευταίο φορτίο είχε υποβασταχθεί. Η γλυκιά φωνή του ελέους δεν μπορούσε πλέον να τους προσκαλέσει. Η τελευταία προειδοποίηση είχε δοθεί. Όταν οι άγιοι και όλος ο ουρανός είχε ενδιαφερθεί για τη σωτηρία τους, οι ίδιοι δεν έδειξαν ενδιαφέρον για τους εαυτούς τους. Η ζωή και ο θάνατος είχαν οριστεί μπροστά τους. Πολλοί επιθύμησαν τη ζωή, αλλά δεν έκαναν καμία προσπάθεια να την αποκτήσουν. Δεν επέλεξαν τη ζωή και έτσι τώρα δεν υπήρχε εξιλαστήριο αίμα να καθαρίσει τον αμαρτωλό. Δεν υπήρχε συμπονετικός Σωτήρας να παρακαλέσει για αυτούς και να φωνάξει, *‘Έλεος, έλεος για τον αμαρτωλό, λίγο ακόμα.’* Όλος ο ουρανός είχε ενωθεί με τον Ιησού καθώς άκουσαν τα φοβερά λόγια *‘Τελείωσε, τελείωσε’*. Το σχέδιο της σωτηρίας είχε υλοποιηθεί. Λίγοι όμως ήταν αυτοί που επέλεξαν να δεχθούν το σχέδιο αυτό. Καθώς η γλυκιά φωνή του ελέους σταμάτησε, ο φόβος και η φρίκη τους κατέλαβαν. Τώρα ακούν με τρομερή ευκρίνεια, *‘πολύ αργά! πολύ αργά!’*.

Όσοι δεν είχαν εκτιμήσει τον Λόγο του Θεού έτρεχαν εδώ κι εκεί. Περιπλανούνταν από θάλασσα σε θάλασσα, από το βορρά έως το νότο, για να βρουν τον Λόγο του Κυρίου. Είπε ο άγγελος, *‘Δεν θα τον βρουν. Υπάρχει πείνα πάνω στη γη, όχι πείνα ψωμιού, ούτε δίψα νερού, αλλά ακρόασης των λόγων του Κυρίου. Και τι δεν θα έδιναν για ένα επιδοκιμαστικό λόγο από τον Θεό. Αλλά όχι, πρέπει να πεινάσουν και να διψάσουν. Κάθε μέρα αψηφούσαν τη σωτηρία, εκτιμούσαν όμως τις επίγειες απολαύσεις και τα πλούτη περισσότερο από κάθε ουράνια κλήση και κάθε ουράνιο θησαυρό. Απέρριψαν τον Ιησού και περιφρόνησαν τους αγίους Του. Ο μολυσμένος πρέπει να παραμείνει μολυσμένος για πάντα.’*

Ένα μεγάλο μέρος των ασεβών εξαγριώθηκαν υπερβολικά καθώς δεινοπαθούσαν από τις επιπτώσεις των πληγών. Ήταν μια σκηνή φοβερής αγωνίας. Γονείς κατηγορούσαν με πικρία τα παιδιά τους και τα παιδιά κατηγορούσαν τους γονείς τους, οι αδελφοί τις αδελφές τους και οι αδελφές τους αδελφούς τους. Δυνατές κραυγές θρήνων ακούγονταν σε κάθε κατεύθυνση, *‘Εσύ ήσουν που με εμπόδισες από το να δεχτώ την αλήθεια που θα μας έσωζε από τη φοβερή αυτή ώρα.’* Οι άνθρωποι στράφηκαν εναντίον των ιεροκηρύκων με πικρό μίσος και τους κατηγορούσαν λέγοντας, *‘Δεν μας προειδοποιήσατε. Μας λέγατε ότι όλος ο κόσμος επρόκειτο να μεταστραφεί και φωνάζατε, “Ειρήνη, ειρήνη” για να σιγήσετε κάθε φόβο. Δεν μας είπατε τίποτα για την ώρα αυτή και όσοι μας προειδοποιούσαν για αυτή λέγατε ότι είναι φανατικοί, πονηροί άνθρωποι που θα μας κατέστρεφαν.’* Οι ιεροκήρυκες όμως, είδα, δεν ξέφυγαν από την οργή του Θεού. Τα δεινά τους ήταν δέκα φορές μεγαλύτερα από εκείνα των ανθρώπων τους.

Δες Λευιτικό 16:10-22; Ιεζεκιήλ 9:2-11; Δανιήλ 7:27; Ωσηέ 6:3; Αμώς 8:11-13; Αποκάλυψη κεφ.16, 17:14, 19:7-16, 22:11

Ο καιρός της θλίψης Ιακώβ

Είδα τους αγίους να φεύγουν από τις πόλεις και τα χωριά και να συγκεντρώνονται μαζί σε ομάδες και να ζουν στα πιο απομονωμένα μέρη. Άγγελοι τους παρείχαν τροφή και νερό, οι ασεβείς όμως υπέφεραν από την πείνα και τη δίψα. Είδα τότε τους ηγέτες της γης να συσκέπτονται και ο Σατανάς και οι άγγελοι του να είναι απασχολημένοι γύρω τους. Είδα μια γραπτή απόφαση και αντίγραφή της διασκορπίστηκαν σε διάφορες περιοχές της χώρας, δίνοντας διαταγές ότι αν οι άγιοι δεν υποχωρήσουν από την παράξενη πίστη τους, αν δεν αφήσουν το Σάββατο και δεν αρχίσουν να τηρούν την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, μετά από έναν προκαθορισμένο χρόνο ήταν ελεύθεροι να τους θανατώσουν. Τον καιρό αυτό όμως οι άγιοι ήταν ήρεμοι και ατάραχοι, εμπιστευόμενοι τον Θεό, βασιζόμενοι στην υπόσχεσή Του ότι κάποια οδός διαφυγής θα βρεθεί για αυτούς. Σε κάποιες περιοχές, προτού η γραπτή διαταγή τεθεί σε ισχύ, οι ασεβείς ορμούσαν πάνω στους αγίους για να τους θανατώσουν, αλλά άγγελοι έχοντας πάρει τη μορφή πολεμιστών, πολεμούσαν για αυτούς. Ο Σατανάς ήθελε να έχει το προνόμιο να καταστρέψει τους αγίους του Υψίστου, αλλά ο Ιησούς έδωσε εντολή στους αγγέλους Του να τους φυλάνε διότι θα ήταν τιμή για τον Θεό να κάνει διαθήκη με αυτούς που είχαν τηρήσει τον νόμο Του μπροστά στα μάτια των εθνών γύρω τους αλλά και για τον Ιησού θα ήταν τιμή να

μεταμορφώσει τους πιστούς που πρόσμεναν, που από πολύ καιρό τον περίμεναν, χωρίς αυτοί να δουν τον θάνατο.

Σύντομα είδα τους αγίους να έχουν καταληφθεί από μεγάλη πνευματική αγωνία. Φαίνονταν να είναι περικυκλωμένοι από τους ασεβείς κατοίκους της γης. Κάθε τι φαινομενικά ήταν εναντίον τους. Κάποιοι άρχισαν να φοβούνται ότι ο Θεός τους είχε αφήσει να χαθούν στα χέρια των ασεβών. Αν μπορούσαν όμως τα μάτια τους να ανοιχτούν, θα έβλεπαν ότι ήταν περικυκλωμένοι από αγγέλους του Θεού. Μετά τους αγγέλους του Θεού ήταν ένα πλήθος από εξαγριωμένους ασεβείς και μετά μια μάζα πονηρών αγγέλων που εξωθούσαν τους ασεβείς να βιαστούν να θανατώσουν τους αγίους. Καθώς επιχειρούσαν να τους πλησιάσουν, έπρεπε πρώτα να περάσουν μέσα από μια ομάδα πανίσχυρων αγγέλων, πράγμα που ήταν αδύνατο. Οι άγγελοι του Θεού τους έκαναν να υποχωρούν και επίσης έκαναν τους πονηρούς αγγέλους που πίεζαν να υποχωρήσουν κι αυτοί. Ήταν μια ώρα τρομερής αγωνίας για τους αγίους. Φώναζαν ημέρα και νύχτα προς τον Θεό να τους απελευθερώσει. Φαινομενικά δεν υπήρχε καμία πιθανότητα διαφυγής τους. Οι ασεβείς είχαν αρχίσει ήδη τους πανηγυρισμούς τους και φώναζαν, *‘Γιατί δεν σας σώζει ο Θεός σας από τα χέρια μας; Γιατί δεν σηκώνεστε πάνω να σώσετε τις ζωές σας;’* Οι άγιοι δεν τους ακολούθησαν. Πάλευαν με τον Θεό όπως ο Ιακώβ. Οι άγγελοι ήθελαν πολύ να τους ελευθερώσουν, έπρεπε όμως να περιμένουν λίγο ακόμα ώστε να πιουν το ποτήρι και να βαπτιστούν με το βάπτισμα. Οι άγγελοι πιστοί στο έργο τους, φύλαγαν το πόστο τους. Ο καιρός είχε έρθει που ο Θεός επρόκειτο να εκδηλώσει την μεγάλη δύναμή Του και να τους ελευθερώσει με τρόπο ένδοξο. Ο Θεός δεν θα ανεχόταν άλλο το όνομά Του να βλασφημείται ανάμεσα στα έθνη. Για τη δόξα του ονόματός Του θα ελευθέρωνε όλους όσους υπομονετικά τον περίμεναν και των οποίων τα ονόματα ήταν γραμμένα στο βιβλίο.

Κατευθύνθηκα πίσω στην εποχή του Νώε. Η βροχή έπεφτε και ήρθαν οι πλημμύρες. Ο Νώε και η οικογένειά του είχε εισέλθει στην κιβωτό και ο Θεός τους είχε κλείσει μέσα σ’ αυτή. Ο Νώε με πιστότητα είχε προειδοποιήσει τους κατοίκους του παλαιού κόσμου, ενώ εκείνοι τον είχαν κοροϊδέσει και χλευάσει. Καθώς τα νερά ανέβαιναν πάνω στη γη και καθώς ο ένας μετά τον άλλον πνίγονταν, κοίταγαν την κιβωτό που τόσο είχαν περιγελάσει, να πλέει με ασφάλεια πάνω στα νερά, προστατεύοντας τον πιστό Νώε και την οικογένειά του. Έτσι είδα ότι και οι άνθρωποι του Θεού που είχαν προειδοποιήσει τον κόσμο για την επερχόμενη οργή Του, με παρόμοιο τρόπο θα σωθούν. Με πιστότητα είχαν προειδοποιήσει τους κατοίκους της γης και ο Θεός δεν θα ανεχόταν οι ασεβείς να καταστρέψουν αυτούς που περίμεναν να μεταμορφωθούν και που δεν προσκύνησαν το θηρίο, ούτε δέχθηκαν το χάραγμά του. Είδα ότι αν επιτρεπόταν στους ασεβείς να θανατώσουν τους αγίους, ο Σατανάς και όλες οι πονηρές δυνάμεις του και όλοι όσοι μισούν τον Θεό, θα ικανοποιούνταν. Τι καιρός θριάμβου θα ήταν για τη σατανική του μεγαλειότητα να υπερισχύσει στην τελευταία διαμάχη πάνω σ’ αυτούς που τόσο καιρό περίμεναν να δουν Αυτόν τον οποίο αγαπούσαν. Αυτοί που κοροϊδεύαν το ότι οι άγιοι θα πήγαιναν επάνω, θα διαπιστώσουν την φροντίδα του Θεού για τον λαό Του και θα γίνουν μάρτυρες της ένδοξης απελευθέρωσής τους.

Καθώς οι άγιοι έφευγαν από τις πόλεις και τα χωριά, κυνηγήθηκαν από τους ασεβείς. Σήκωσαν τα σπαθιά τους για να θανατώσουν τους αγίους, όμως αυτά έσπασαν, έπεσαν στο έδαφος όπως ένα άχυρο. Άγγελοι του Θεού θωράκιζαν τους αγίους. Καθώς φώναζαν ημέρα και νύχτα για απελευθέρωση, η κραυγή τους ήρθε ενώπιον του Θεού.

Δες Γένεσις κεφ.6,7, 32:24-28; Ψαλμοί κεφ. 91; Ματθαίος 20:23; Αποκάλυψη 13:8-17

Η απελευθέρωση των αγίων

Ήταν μεσάνυκτα όταν ο Θεός επέλεξε να ελευθερώσει τον λαό Του. Καθώς οι ασεβείς γύρω τους, τους κοροϊδεύαν, ξαφνικά εμφανίστηκε ο ήλιος λάμποντας με λαμπρότητα και η σελήνη έμεινε σταθερή. Οι ασεβείς κοιτούσαν τη σκηνή με έκπληξη. Σημεία και τέρατα ακολούθησαν γρήγορα το ένα μετά το άλλο. Κάθε τι έμοιαζε να έχει εκτραπεί από τη φυσική του πορεία. Οι άγιοι κοιτούσαν τα τεκμήρια της απελευθέρωσής τους με ανείπωτη χαρά.

Τα ποτάμια σταμάτησαν να κυλούν. Σκούρα, βαριά σύννεφα εμφανίστηκαν και συγκρούονταν το ένα με το άλλο. Υπήρχε όμως μια καθαρή περιοχή στην οποία είχε εδραιωθεί η δόξα, από μέσα από την οποία ήρθε η φωνή του Θεού, σαν φωνή από πολλά νερά, που συγκλόνησε τον ουρανό και τη γη. Έγινε ένας τρομερός σεισμός. Οι τάφοι άνοιξαν και εκείνοι που είχαν πεθάνει με την πίστη του μηνύματος του τρίτου αγγέλου, φυλάσσοντας το Σάββατο, σηκώθηκαν από τα σκονισμένα κρεβάτια τους, ένδοξοι, για να ακούσουν τη διαθήκη ειρήνης του Θεού την οποία επρόκειτο να κάνει με αυτούς που είχαν τηρήσει τον νόμο Του.

Ο ουρανός άνοιγε και έκλεινε βρισκόμενος σε συνεχή αναταραχή. Τα βουνά κινούνταν σαν την καλαμιά στον άνεμο και εκσφενδόνιζαν βράχους προς κάθε κατεύθυνση. Η θάλασσα έβραζε σαν ένα καζάνι και έριχνε πέτρες πάνω στη γη. Καθώς ο Θεός είπε την ημέρα και την ώρα της έλευσης του Ιησού και προσέφερε την αιώνια διαθήκη στον λαό Του, μιλούσε μια φράση και μετά σταματούσε και οι λέξεις κυλούσαν προς όλη τη γη. Ο Ισραήλ του Θεού στεκόταν με τα μάτια τους καρφωμένα προς τα πάνω, ακούγοντας τις λέξεις που έβγαιναν από το στόμα του Γιαχβέ και κυλούσαν προς όλη τη γη σαν δυνατές βροντές. Το θέαμα ήταν φοβερό. Στο τέλος κάθε φράσης οι άγιοι φώναζαν, Δόξα! Αλληλούια! Τα πρόσωπά τους φωτίζονταν από τη δόξα του Θεού και έλαμπαν από τη δόξα όπως το πρόσωπο του Μωυσή όταν κατέβηκε από το όρος Σινά. Οι ασεβείς δεν μπορούσαν να τους κοιτάξουν εξαιτίας της δόξας. Όταν απαγγέλθηκε η αιώνια ευλογία προς αυτούς που είχαν τιμήσει τον Θεό, φυλάσσοντας το Σάββατό Του άγιο, ακούστηκε μια δυνατή κραυγή νίκης απέναντι στο θηρίο και στην εικόνα του.

Άρχισε στη συνέχεια το ιωβηλαίο, κατά το οποίο η γη έπρεπε να αναπαυθεί. Είδα τον ευσεβή σκλάβο να σηκώνεται ως θριαμβευτικός νικητής και να ρίχνει κάτω τις αλυσίδες με τις οποίες ήταν δεμένος, ενώ ο ασεβής ιδιοκτήτης του βρισκόταν σε αμηχανία και δεν ήξερε τι να κάνει, διότι οι ασεβείς δεν μπορούσαν να καταλάβουν τις λέξεις της φωνής του Θεού. Σύντομα εμφανίστηκε ένα μεγάλο άσπρο σύννεφο. Πάνω του καθόταν ο Υιός του ανθρώπου.

Το σύννεφο αυτό όταν αρχικά εμφανίστηκε από μια απόσταση φαινόταν πολύ μικρό. Ο άγγελος είπε ότι ήταν το σημείο του Υιού του ανθρώπου. Καθώς το σύννεφο πλησίαζε προς τη γη, μπορούσαμε να διακρίνουμε την εξαίρετη δόξα και μεγαλειότητα του Ιησού καθώς πορευόταν μπροστά για να κατακτήσει. Μια άγια ακολουθία αγγέλων με λαμπρά, αστραφτερά στεφάνια πάνω στις κεφαλές τους, τον συνόδευαν στην πορεία Του. Καμία γλώσσα δεν μπορεί να περιγράψει τη σκηνή. Το ζωντανό σύννεφο της μεγαλειότητας και της αξεπέραστης δόξας ήρθε λίγο πιο κοντά και μπορούσαμε καθαρά να ατενίσουμε την υπέροχη προσωπικότητα του Ιησού. Δεν φορούσε ακάνθινο στεφάνι, αλλά ένα στεφάνι δόξας κοσμούσε το ιερό Του μέτωπο. Πάνω στο ιμάτιό Του και στον μηρό Του ήταν γραμμένο ένα όνομα, «**ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ**». Τα μάτια Του ήταν σαν φλόγα φωτιάς, τα πόδια Του είχαν την εμφάνιση καθαρού ορείχαλκου και η φωνή Του ακουγόταν σαν πολλά μουσικά όργανα. Το πρόσωπό Του ήταν λαμπρό όσο ο ήλιος κατά το μεσουράνημα. Η γη έτρεμε ενώπιόν Του και οι ουρανοί αποχωρίστηκαν σαν ένα βιβλίο που τυλίγεται και κάθε βουνό και νησί μετακινήθηκαν από τις θέσεις τους. *‘Και οι βασιλιάδες τής γης, και οι μεγιστάνες, και οι πλούσιοι, και οι χιλίαρχοι, και οι δυνατοί, και κάθε δούλος, και κάθε ελεύθερος, έκρυσαν τον εαυτό τους στα σπήλαια και στις πέτρες των βουνών, και λένε προς τα βουνά και προς τις πέτρες: Πέστε επάνω μας, και κρύψτε μας από το πρόσωπο εκείνου που κάθεται επάνω στον θρόνο, και από την οργή του Αρνίου· επειδή, ήρθε η μεγάλη ημέρα τής οργής του· και ποιος μπορεί να σταθεί;’*

Αυτοί που λίγο πριν επρόκειτο να απολέσουν από τη γη τα πιστά παιδιά του Θεού, έπρεπε να δουν τη δόξα του Θεού που επικαθόταν πάνω τους. Τους είδαν δοξασμένους. Μέσα σε όλες αυτές τις τρομερές σκηνές, άκουσαν τις φωνές των αγίων με χαρούμενο τόνο να λένε, *‘Να, αυτός είναι ο Θεός μας· τον περιμέναμε, και θα μας σώσει.’* Η γη σείστηκε δυνατά καθώς η φωνή του Υιού του Θεού κάλεσε πάνω τους κεκοιμημένους αγίους. Απάντησαν στο κάλεσμα και σηκώθηκαν πάνω ντυμένοι με ένδοξη αθανασία, φωνάζοντας, *‘Νίκη! Νίκη!’* πάνω στον θάνατο και τον τάφο. *‘Θάνατε, πού είναι το κεντρί σου; Άδη, πού είναι η νίκη σου;’* Τότε οι ζωντανοί άγιοι και οι αναστημένοι ύψωσαν τις φωνές τους με μια μακριά, εκστατική κραυγή νίκης. Τα άρρωστα σώματα που είχαν πέσει μέσα στον τάφο σηκώθηκαν πάνω έχοντας αθάνατη υγεία και σφρίγος. Οι ζωντανοί άγιοι μεταμορφώθηκαν σε μια στιγμή, σε χρόνο ενός ανοιγοκλεισίματος του ματιού και αρπάχτηκαν με τους αναστημένους και όλοι μαζί ήρθαν σε συνάντηση με τον Κύριό τους στον αέρα. Ω τη ένδοξη συνάντηση. Φίλοι που είχαν χωρίσει λόγω θανάτου, ενώθηκαν και πάλι ώστε ποτέ πια να μην χωρίσουν.

Σε κάθε πλευρά του νεφελώδους άρματος υπήρχαν φτερά και από κάτω ήταν ζωντανοί τροχοί και καθώς το νεφελώδες άρμα προχώρησε προς τα πάνω, οι τροχοί φώναζαν, *‘Άγιος’* και τα φτερά καθώς κινούνταν φώναζαν, *‘Άγιος’* και η ακολουθία των αγίων αγγέλων γύρω από το σύννεφο φώναξε, *‘Άγιος, Άγιος, Άγιος Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτωρ.’* Και όλοι οι άγιοι φώναζαν, *‘Δόξα, Αλληλούια.’* Και το άρμα κινήθηκε ανοδικά προς την άγια πόλη. Πριν μπουν στην άγια πόλη, οι άγιοι τοποθετήθηκαν σε σχηματισμό τέλειου τετραγώνου με τον Ιησού στο μέσον. Η κεφαλή και οι ώμοι Του ήταν πολύ ψηλότεροι από τους αγίους, το ίδιο και από τους αγγέλους. Η μεγαλειώδης μορφή και το υπέροχο πρόσωπό Του, ήταν ορατό από όλους μέσα στο τετράγωνο.

Δες Έξοδος 34:29-30; Β΄ Βασιλέων 2:11; Ησαΐας 25:9; Α΄ Κορινθίους 15:51-55; Α΄ Θεσσαλονικείς 4:13-17; Αποκάλυψη 1:13-16, 6:14-17, 19:16

Ο μισθός των αγίων

Είδα τότε έναν πολύ μεγάλο αριθμό αγγέλων να φέρνει από την πόλη ένδοξα στεφάνια, ένα για κάθε άγιο, με το όνομά του γραμμένο πάνω σ' αυτό. Καθώς ο Ιησούς κάλεσε να έρθουν τα στεφάνια, οι άγγελοι τα παρουσίασαν σε Αυτόν και ο υπέροχος Ιησούς με το ίδιο Του το δεξί χέρι τοποθέτησε τα στεφάνια στις κεφαλές των αγίων. Κατά τον ίδιο τρόπο οι άγγελοι έφεραν τις κιθάρες και ο Ιησούς τις προσέφερε κι αυτές στους αγίους. Οι διοικητές άγγελοι έδωσαν το έναυσμα και κάθε φωνή υψώθηκε με ευγνωμοσύνη και χαρά ψέλνοντας ύμνους και κάθε χέρι με δεξιότητα περνούσε πάνω από τις χορδές της κιθάρας στέλνοντας μελωδική μουσική σε πλούσιους και τέλειους τόνους. Είδα τότε τον Ιησού να οδηγεί την ομάδα των λυτρωμένων προς την θύρα της πόλης. Έπιασε την θύρα με τους λαμπερούς μεντεσέδες και την έσυρε πίσω και κάλεσε τα έθνη που είχαν φυλάξει την αλήθεια να εισέλθουν. Όλα μέσα στην πόλη ήταν εντυπωσιακά στην όψη. Πλούσια δόξα ατένιζε κανείς παντού. Τότε ο Ιησούς κοίταξε προς τους λυτρωμένους αγίους. Τα πρόσωπά τους ακτινοβολούσαν με δόξα και όταν προσήλωσε με αγάπη τα μάτια του προς αυτούς, είπε με πλούσια, μουσική φωνή, *‘Βλέπω τους καρπούς του πόνου της ψυχής μου και χορταίνω. Η πλούσια αυτή δόξα είναι δική σας να την απολαύσετε στην αιωνιότητα. Οι θλίψεις σας τελείωσαν. Ο θάνατος δεν θα υπάρχει πλέον, ούτε πένθος, ούτε κραυγή, ούτε πόνος δεν θα υπάρχουν πλέον.’* Είδα την ομάδα των λυτρωμένων να τοποθετούν τα αστραφτερά στεφάνια τους στα πόδια του Ιησού και τότε καθώς το χέρι Του με αγάπη τα σήκωσε, εκείνοι άγγιξαν τις χρυσές κιθάρες και γέμισαν όλον τον ουρανό με την πλούσια μουσική τους και με ύμνους προς το Αρνίο.

Είδα τότε τον Ιησού να οδηγεί την ομάδα των λυτρωμένων αγίων προς το δέντρο της ζωής και πάλι ακούσαμε την υπέροχη φωνή Του, πιο πλούσια από οποιαδήποτε μουσική έχει ακούσει ποτέ ανθρώπινο αυτί να λέει, *‘Τα φύλλα αυτού του δέντρου είναι για την θεραπεία των εθνών. Να τα φάτε όλα.’* Πάνω στο δέντρο της ζωής υπήρχαν οι πιο ωραίοι καρποί, τους οποίους οι άγιοι μπορούσαν ελεύθερα να τρώνε. Στην Πόλη υπήρχε ένας ένδοξος θρόνος, κάτω από τον οποίο έβγαине ένα καθαρό ποτάμι με το νερό της ζωής, καθαρό σαν κρύσταλλο. Σε κάθε πλευρά του ποταμού αυτού ήταν το δέντρο της ζωής. Στις όχθες του ποταμού υπήρχαν όμορφα δέντρα που έκαναν καρπό καλό για τροφή. Οι λέξεις είναι πολύ αδύναμες για να επιχειρήσουν να περιγράψουν τον ουρανό. Καθώς η σκηνή αυτή ορθώνεται μπροστά μου, έχω χαθεί από την έκπληξη και λόγω της εκπληκτικής της μεγαλοπρέπειας και εξαιρετικής δόξας, κατεβάζω την πένα μου και αναφωνώ, *‘Ω τι αγάπη! Τι θαυμαστή αγάπη!’*. Ακόμα και οι πιο εκθειαστικές λέξεις αδυνατούν να περιγράψουν τη δόξα του ουρανού και τα απρόσιτα βάθη της αγάπης του Σωτήρα.

Δες Ησαΐα 53:11; Β΄ Τιμοθέου 4:8; Αποκάλυψη 15:2, 21:4, 22:1-2

Η ερήμωση της γης

Είδα τότε τη γη. Οι ασεβείς ήταν νεκροί και τα σώματά τους κείτονταν πάνω στην επιφάνεια της γης. Οι κάτοικοι της γης είχαν υποστεί την οργή του Θεού με τις επτά τελευταίες πληγές. Είχαν μασήσει τη γλώσσα τους από τον πόνο και είχαν βλασφημήσει τον Θεό. Ιδιαίτερως στο στόχαστρο της οργής του Γιαχβέ είχαν βρεθεί οι ψευδοποιμένες. Τα μάτια τους είχαν καταναλωθεί στις κοιλότητές τους όπως και οι γλώσσες στα στόματά τους, ενόσω αυτοί στέκονταν ακόμα όρθιοι. Όταν οι άγιοι απελευθερώθηκαν με τη φωνή του Θεού, η οργή του όχλου των ασεβών στράφηκε από τον έναν στον άλλον. Η γη φάνηκε να κατακλύζεται από το αίμα και νεκρά σώματα κείτονταν από το ένα άκρο της γης στο άλλο.

Η γη ήταν σε μια κατάσταση παντελούς ερήμωσης. Πόλεις και χωριά γκρεμισμένα από τον σεισμό, κείτονταν σε σωρούς. Βουνά είχαν μετακινηθεί από τις θέσεις τους, αφήνοντας μεγάλες κοιλότητες. Η θάλασσα είχε ξεβράσει κατοράχλους βράχους πάνω στη γη και άλλοι βράχοι είχαν σκιστεί μέσα από τη γη και βρίσκονταν διάσπαρτοι σε όλη την επιφάνειά της. Η γη έμοιαζε σαν μια κατεστραμμένη ερημιά. Μεγάλα δέντρα είχαν ξεριζωθεί και είχαν διασπαρθεί παντού στη γη. Εδώ θα είναι το σπίτι του Σατανά και των πονηρών αγγέλων του για 1000 χρόνια. Θα είναι περιορισμένοι εδώ και θα περιπλανώνται πάνω και κάτω, στη ρημαγμένη επιφάνεια της γης και θα δουν τα αποτελέσματα της επανάστασής τους απέναντι στον νόμο του Θεού. Τα αποτελέσματα της κατάρας που εκείνος προκάλεσε μπορεί τώρα να τα απολαύσει για 1000 χρόνια. Περιορισμένος στη γη δεν θα έχει πια το προνόμιο να περιφέρεται σε άλλους πλανήτες δελεάζοντας και ενοχλώντας εκείνους που δεν έπεσαν. Κατά το διάστημα αυτό ο Σατανάς θα υποφέρει πάρα πολύ. Από την πτώση του και εντεύθεν ασκούσε συνεχώς τις πονηρές ιδιότητές του. Τότε όμως θα στερηθεί της εξουσίας του και θα αφηθεί να αναπολήσει τον ρόλο που έπαιξε μετά την πτώση του και να κοιτάξει με τρόμο στο φοβερό μέλλον, όταν θα πρέπει να υποφέρει για όλο το κακό που έκανε και να τιμωρηθεί για όλες τις

αμαρτίες που προκάλεσε να διαπραχθούν.

Είδα τότε φωνές θριάμβου από τους αγγέλους και από τους λυτρωμένους αγίους που ηχούσαν σαν εκατοντάδες χιλιάδες μουσικά όργανα, διότι δεν επρόκειτο πλέον να παρενοχληθούν και να δελεαστούν από τον Διάβολο αλλά και οι κάτοικοι των άλλων κόσμων απαλλάχθηκαν από την παρουσία του και τους πειρασμούς του.

Είδα τότε θρόνους και τον Ιησού και τους λυτρωμένους αγίους να κάθονται πάνω σ' αυτούς και οι άγιοι βασίλεψαν ως βασιλείς και ιερείς του Θεού και οι ασεβείς νεκροί κρίθηκαν και οι πράξεις τους συγκρίθηκαν με το βιβλίο του νόμου, τον Λόγο του Θεού και κρίθηκαν σύμφωνα με τα έργα που έπραξαν όσο ήταν ζωντανοί. Ο Ιησούς μαζί με τους αγίους, έδωσε στους ασεβείς το μέρος που πρέπει να υποφέρουν σύμφωνα με τα έργα τους και γράφτηκε στο βιβλίο του θανάτου απέναντι από τα ονόματά τους. Ο Σατανάς και οι άγγελοι του, και αυτοί κρίθηκαν από τον Ιησού και τους αγίους. Η τιμωρία του Σατανά επρόκειτο να είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτήν που θα υποστούν αυτοί που εξαπάτησε. Τόσο πολύ ξεπερνούσε την τιμωρία τους που δεν μπορούσε καν να συγκριθεί με τη δική τους. Όταν όλοι τους οποίους εξαπάτησε θα έχουν απολεστεί, ο Σατανάς θα συνεχίσει να ζει υποφέροντας για πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Όταν ολοκληρώθηκε η κρίση των ασεβών νεκρών, στο τέλος των χιλίων ετών, ο Ιησούς άφησε την Πόλη και μια ακολουθία αγγελικών ομάδων τον ακολούθησε. Οι άγιοι επίσης πήγαν μαζί Του. Ο Ιησούς κατήλθε πάνω σε ένα μεγάλο και ισχυρό βουνό, το οποίο μόλις τα πόδια Του το άγγιξαν, χωρίστηκε απότομα και έγινε μια μεγάλη πεδιάδα. Τότε κοίταξε πάνω και είδε την ωραία Πόλη με τα δώδεκα θεμέλια, τους δώδεκα πυλώνες, τρεις σε κάθε πλευρά και έναν άγγελο σε κάθε πυλώνα. Φώναξε δυνατά, *'Η Πόλη! Η μεγάλη Πόλη! Κατεβαίνει από τον Θεό, από τον ουρανό!'* Και αυτή κατέβηκε κάτω με όλη τη λαμπρότητα και την εκθαμβωτική δόξα και κάθισε στη μεγάλη πεδιάδα που ο Ιησούς προετοίμασε γι αυτή.

Δες Ζαχαρίας 14:4-12; Αποκάλυψη 5:10, 20:2-6, 20:12, 21:10-27

Η δεύτερη ανάσταση

Τότε ο Ιησούς μαζί με όλη την άγια ακολουθία των αγγέλων και των λυτρωμένων αγίων, έφυγαν από την Πόλη. Οι άγιοι άγγελοι περιέβαλλαν τον Ιησού και τον συνόδευσαν στην οδό Του και η ακολουθία των λυτρωμένων αγίων ακολούθησε. Τότε ο Ιησούς με φοβερή μεγαλειότητα κάλεσε τους ασεβείς νεκρούς να σηκωθούν και καθώς αυτοί αναστήθηκαν έχοντας τα ίδια αδύναμα και άρρωστα σώματά τους με τα οποία μπήκαν στον τάφο, τι θέαμα! τι σκηικό!. Κατά την πρώτη ανάσταση όλοι είχαν αναστηθεί με αθάνατο σφρίγος, αλλά τώρα στη δεύτερη, τα σημάδια της κατάρας ήταν ορατά πάνω σε όλους. Όλοι είδαν τον Υιό του ανθρώπου ακόμα και αυτοί που περιφρόνησαν και χλεύασαν τον Ιησού και τον χτύπησαν με το καλάμι και τοποθέτησαν το ακάνθινο στεφάνι πάνω στο ιερό Του μέτωπο, τώρα τον ατενίζουν σε όλη Του τη βασιλική μεγαλοπρέπεια. Αυτοί που τον έφτυσαν την ώρα της δοκιμασίας Του, τώρα κρύβονται από το διαπεραστικό Του βλέμμα και από τη δόξα του προσώπου Του. Εκείνοι που διαπέρασαν τα καρφιά μέσα από τα χέρια και τα πόδια Του, τώρα βλέπουν τα σημάδια της σταύρωσής Του. Εκείνοι που διατρήτηκαν με τη λόγχη τα πλευρά Του, ατενίζουν τα σημάδια της σκληρότητάς τους πάνω στο σώμα Του. Και γνωρίζουν ότι είναι Αυτός τον οποίο σταύρωσαν και χλεύασαν μέσα στην αγωνία Του όταν ξεψυχούσε. Τότε ακούγεται μια μακριά και παρατεταμένη κραυγή αγωνίας καθώς τρέχουν να κρυφτούν από την παρουσία του Βασιλιά των Βασιλιάδων και του Κυρίου των Κυρίων.

Όλοι προσπαθούν να κρυφτούν μέσα στα βράχια και να προστατέψουν τους εαυτούς τους από την τρομερή δόξα Εκείνου τον οποίο περιφρόνησαν. Καθώς όλοι είναι συγκλονισμένοι και πονούν από τη μεγαλειότητα και την εξαιρετική δόξα Του, όλοι μαζί υψώνουν τις φωνές τους και με τρομερή ευκρίνεια αναφωνούν, *'Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.'*

Τότε ο Ιησούς και οι άγιοι άγγελοι, συνοδευόμενοι από τους αγίους, πηγαίνουν και πάλι πίσω στην Πόλη και η ατμόσφαιρα γεμίζει με τους πικρούς θρήνους και οδυρμούς των καταδικασμένων ασεβών. Είδα τότε τον Σατανά να ξεκινάει πάλι το έργο του. Πέρασε μέσα από τα υποκείμενά του και έκανε τους ασθενικούς και αδύναμους να είναι δυνατοί και τους είπε ότι αυτός και οι άγγελοι του είναι ισχυροί. Έδειξε τότε προς τα αναρίθμητα εκατομμύρια που είχαν αναστηθεί. Ήταν μεταξύ τους δυνατοί πολεμιστές και βασιλιάδες με μεγάλες ικανότητες στον πόλεμο, που είχαν κατακτήσει βασιλεία. Ήταν τεράστιοι γίγαντες και γενναίοι άνδρες που ποτέ δεν είχαν χάσει μάχη. Εκεί ήταν και ο περήφανος και φιλόδοξος Ναπολέων που όταν προσεγγίζε έκανε τα βασίλεια να τρέμουν. Εκεί στέκονταν άνδρες με πολύ υψηλό ανάστημα, με υψηλό και αξιοπρεπές

έμβλημα που είχαν πέσει στη μάχη. Έπεσαν, πάνω στη δίψα τους να κατακτήσουν. Καθώς σηκώνονται από τους τάφους τους, συνεχίζουν τη ροή των σκέψεών τους από εκεί που την άφησαν κατά τον θάνατό τους. Διαπνέονται από το ίδιο πνεύμα για κατακτήσεις που τους είχε κυριεύσει όταν έπεσαν. Ο Σατανάς συμβουλεύεται τους αγγέλους του και μετά αυτούς τους βασιλείς, τους κατακτητές και τους ισχυρούς άνδρες. Τότε κοιτάζει πάνω στον τεράστιο στρατό και τους λέει ότι η ομάδα μέσα στην Πόλη είναι μικρή και αδύναμη και ότι μπορούν να πάνε και να κατακτήσουν την Πόλη και να διώξουν τους κατοίκους της και να αποκτήσουν τους θησαυρούς και τη δόξα της.

Ο Σατανάς επιτυγχάνει να τους εξαπατήσει και αμέσως αρχίζουν να εξοπλίζονται για τη μάχη. Κατασκευάζουν και πολεμικά όπλα καθώς υπάρχουν πολλοί άνδρες τεχνίτες στον τεράστιο αυτό στρατό. Και τότε με τον Σατανά επικεφαλής ο όχλος προωθείται. Βασιλείς και πολεμιστές ακολουθούν από κοντά τον Σατανά και το πλήθος ακολουθεί σε ομάδες. Κάθε ομάδα έχει τον αρχηγό της και επικρατεί τάξη καθώς προχωρούν πάνω στη ρημαγμένη επιφάνεια της γης προς την άγια Πόλη. Ο Ιησούς κλείνει τις πύλες της Πόλης και ο τεράστιος στρατός την περικυκλώνει και τίθεται σε θέσεις μάχης. Προετοίμασαν κάθε είδους πολεμικές μηχανές, αναμένοντας ότι θα υπάρξει μια έντονη σύγκρουση. Οργανώνονται γύρω από την Πόλη. Ο Ιησούς και όλες οι αγγελικές ομάδες με τα αστραφτερά στεφάνια πάνω τους μαζί με όλους τους αγίους με τα λαμπερά στεφάνια, ανεβαίνουν στο πάνω μέρος του τείχους της Πόλης. Ο Ιησούς μιλάει μεγαλοπρεπώς και λέει, *‘Δέστε, εσείς οι αμαρτωλοί, την ανταμοιβή των δικαίων! Και δέστε εσείς οι λυτρωμένοι Μου, την ανταμοιβή των ασεβών!’*. Ο απέραντος όχλος βλέπει την ένδοξη ομάδα πάνω στα τείχη της Πόλης. Καθώς βλέπουν τη λαμπρότητα των αστραφτερών στεφάνων τους και βλέπουν τα πρόσωπά τους να ακτινοβολούν με δόξα εκφράζοντας την εικόνα του Ιησού και βλέπουν μετά και την απaráμιλλη δόξα και μεγαλειότητα του Βασιλιά των Βασιλιάδων και Κυρίου των Κυρίων, χάνουν το κουράγιο τους. Η συναίσθηση του θησαυρού και της δόξας την οποία έχασαν, τους κυριεύει και συνειδητοποιούν ότι ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος. Βλέπουν την άγια, την χαρούμενη ομάδα την οποία είχαν περιφρονήσει, να είναι ενδεδυμένοι με δόξα, τιμή, αθανασία και αιώνια ζωή, ενώ εκείνοι είναι έξω από την Πόλη μαζί με κάθε πονηρό και βδελυκτό πράγμα.

Δες Ματθαίος 23:29; Αποκάλυψη 6:15-16, 20:7-9, 22:12-15

Ο δεύτερος θάνατος

Ο Σατανάς τρέχει ανάμεσά τους και προσπαθεί να παρακινήσει το πλήθος να επιτεθούν. Όμως φωτιά από τον Θεό του ουρανού πέφτει πάνω τους και οι μεγάλοι άνδρες και οι δυνατοί και οι ευγενείς και οι φτωχοί και οι ελεεινοί άνθρωποι καταναλώνονται όλοι μαζί. Είδα ότι κάποιοι καταναλώθηκαν γρήγορα ενώ άλλοι βασανίστηκαν περισσότερο. Τιμωρήθηκαν σύμφωνα με τα έργα που έπραξαν όσο ζούσαν. Κάποιοι καταναλώνονταν για αρκετές ημέρες και όσο υπήρχε ένα μέρος τους που δεν είχε καταναλωθεί υπήρχε όλη η αίσθηση του πόνου. Είπε ο άγγελος, *‘Το σκουλήκι δεν πεθαίνει και η φωτιά δεν σβήνει όσο υπάρχει έστω και ένα κομματάκι για να καταφάει.’*

Ο Σατανάς και οι άγγελοι του βασανίστηκαν πολύ. Ο Σατανάς δεν βάσταξε μόνο το βάρος και την τιμωρία των δικών του αμαρτιών αλλά και τις αμαρτίες όλης της ομάδας των λυτρωμένων που είχαν τοποθετηθεί πάνω του, όπως επίσης πρέπει να υποφέρει και για την απώλεια των ψυχών την οποία ο ίδιος προκάλεσε. Είδα τότε τον Σατανά και όλη την ομάδα των ασεβών να έχει καταναλωθεί και η δικαιοσύνη του Θεού να έχει ικανοποιηθεί και όλες οι αγγελικές ομάδες και όλοι οι λυτρωμένοι άγιοι με μεγάλη φωνή να λένε, Αμήν!

Είπε ο άγγελος, *‘Ο Σατανάς είναι η ρίζα και τα παιδιά του είναι τα κλαδιά. Έχουν τώρα καταναλωθεί και η ρίζα και τα κλαδιά. Πέθαναν έναν αιώνιο θάνατο. Δεν θα αναστηθούν ποτέ πια και ο Θεός θα έχει ένα καθαρό σύμπαν.’* Είδα τότε την φωτιά που είχε καταναλώσει τους ασεβείς, να κατακαίει τα σκουπίδια και να καθαρίζει τη γη. Κοίταξα ξανά και είδα την γη καθαρισμένη. Δεν υπήρχε ούτε ένα σημάδι της κατάρτας. Η σπασμένη και ανώμαλη επιφάνεια της γης τώρα έμοιαζε με μια επίπεδη τεράστια πεδιάδα. Ολόκληρο το σύμπαν του Θεού ήταν τώρα καθαρό και η μεγάλη διαμάχη είχε λήξει για πάντα. Όπου και να κοιτούσαμε, κάθε τι πάνω στο οποίο έπεφτε το μάτι, ήταν ωραίο και άγιο. Όλη η ομάδα των λυτρωμένων, ηλικιωμένοι και νέοι, μεγάλοι και μικροί, τοποθέτησαν τα αστραφτερά στεφάνια τους στα πόδια του Λυτρωτή τους και έπεσαν στο έδαφος ενώπιον Του και προσκύνησαν Αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων. Η όμορφη Νέα Γη, με όλη της τη δόξα, ήταν η αιώνια κληρονομιά των αγίων. Η βασιλεία και η κυριαρχία και η μεγαλοσύνη του βασιλείου κάτω από όλον τον ουρανό δόθηκε τότε στους αγίους του Υψίστου για να την κατέχουν για πάντα, στους αιώνες των αιώνων.

Δες Ησαΐας 66:24; Δανιήλ 7:26-27; Μάρκου 9:43-48; Αποκάλυψη 20:9-15, 21:1, 22:3

Παράρτημα

Σελίδες 22-24: *Το πρώτο μου όραμα*: Αυτά που παρουσιάζονται στο κεφάλαιο αυτό δημοσιεύθηκαν για πρώτη φορά από τον εκδότη της *Day-Star* στις 24 Ιανουαρίου 1846 ως 'Ένα Γράμμα από την Αδελφή Χάρμον' με ημερομηνία 'Πόρτλαντ, Μείν 20 Δεκ. 1845.' Εμφανίστηκε ξανά δημοσιευμένο το 1846, 1847 και το 1851 υπό τον τίτλο 'Προς το Υπόλοιπο που είναι διασκορπισμένο στο εξωτερικό.' Ο παρών τίτλος χρησιμοποιήθηκε το 1882 κατά την επανέκδοση του 'Βιώματα και Οράσεις'. Οι λεπτομερείς αυτοβιογραφικές εκθέσεις που δημοσιεύθηκαν το 1860 και το 1885 παρουσιάζουν αυτά που εμφανίζονται εδώ ως δύο διαφορετικά οράματα. Δες 'Το πρώτο μου όραμα' στο *Πνευματικά Χαρίσματα*, τομ.2, σελ.30-35, *Μαρτυρίες*, τομ.1, σελ.58-61, και 'Όραμα της Νέας Γης' στο *Πνευματικά Χαρίσματα*, τομ.2, σελ.52-55, *Μαρτυρίες*, τομ.1, σελ.67-70.

Σελίδες 22-24: *Απεικόνιση μελλοντικών γεγονότων*: Η κα.Ουάιτ περιέγραψε αυτά που ο Θεός της αποκάλυψε σχετικά με μελλοντικά γεγονότα, ορισμένες φορές με τέτοιο τρόπο, σαν κάποιος να μετέχει στα γεγονότα αυτά, είτε αυτά ήταν στο παρελθόν, είτε στο παρόν, είτε στο μέλλον. Απαντώντας σε ερωτήσεις σχετικά με την κατάσταση της κατά τη διάρκεια του οράματος, έγραψε:

'Όταν ο Κύριος θεωρεί πρότερον να μου δώσει ένα όραμα, μεταφέρομαι στην παρουσία του Ιησού και των αγγέλων και είμαι εντελώς χαμένη σε σχέση με τα γήινα πράγματα ... Η προσοχή μου συχνά κατευθύνεται προς τα γεγονότα που διαμείβονται πάνω στη γη. Ορισμένες φορές μεταφέρομαι πολύ μακριά στο μέλλον και μου δείχνεται τι πρόκειται να συμβεί στο μέλλον. Άλλες φορές πάλι μου δείχνονται γεγονότα όπως αυτά είχαν συμβεί στο παρελθόν.' *Πνευματικά Χαρίσματα*, τομ.2 σελ.292.

Η Ελένη Ουάιτ, όντας η ίδια αντβεντίστρια, έγραφε σαν να ήταν κάποια παρούσα που έβλεπε και άκουγε αυτά που πρόκειται να συμβούν, π.χ. στα *Πρώτα Γραπτά*:

'Σύντομα ακούσαμε τη φωνή του Θεού σαν ύδατα πολλά που έδωσε την ημέρα και την ώρα της έλευσης του Ιησού.' Σελ.22

'Εισήλθαμε στο σύννεφο όλοι μαζί και ανεβαίναμε επί επτά ημέρες προς τη γυάλινη θάλασσα, όπου ο Ιησούς έφερε τα στεφάνια και με το δεξί Του χέρι τα τοποθέτησε πάνω στα κεφάλια μας.'

'Προχωρήσαμε όλοι μέσα νοιώθοντας ότι αποκτήσαμε απόλυτο δικαίωμα να βρισκόμαστε στην πόλη.'

'Είδαμε εκεί το δέντρο της ζωής και τον θρόνο του Θεού.'

'Με τον Ιησού επικεφαλής, κατεβήκαμε όλοι από την πόλη κάτω στη γη' Σελ.23

'Και καθώς ήμασταν έτοιμοι να εισέλθουμε στον άγιο ναό'

'Τα θαυμαστά πράγματα που είδα εκεί αδυνατώ να τα περιγράψω.' Σελ.24

Μετά το όραμα ήταν σε θέση να θυμηθεί πολλά από όσα της είχαν δειχθεί, όσα όμως ήταν μυστικά και δεν έπρεπε να αποκαλυφθούν, αυτά δεν μπορούσε να τα θυμηθεί. Ανάμεσα στα γεγονότα που πρόκειται να συμβούν όταν ο λαός του Θεού θα απελευθερωθεί (σελ.132), άκουσε και την αναγγελία 'την ημέρα και την ώρα της έλευσης του Ιησού' (σελ.22, δες επίσης στη σελ.30). Σχετικά με αυτό έγραψε αργότερα:

'Δεν έχω την ελάχιστη γνώση ως προς το χρόνο που ειπώθηκε από τη φωνή του Θεού. Άκουσα να αναγγέλλεται η ώρα, αλλά δεν είχα καμία ενθύμηση για την ώρα αυτή όταν εξήλθα από το όραμα. Σκηνές τόσο συνταρακτικές, τόσο σοβαρές πέρασαν από μπροστά μου που καμία γλώσσα δεν επαρκεί για να τις περιγράψει. Ήταν όλα μια ζωντανή πραγματικότητα για μένα.' Ελένη Ουάιτ, Γράμμα 38, 1888 δημοσιευμένο στο *Επιλεγμένα Μηνύματα*, βιβλίο 1, σελ.76.

Το γεγονός ότι εμφανιζόταν να συμμετέχει σε κάποια γεγονότα δεν αποτελούσε εγγύηση ότι θα ήταν μέτοχος σ' αυτά όταν αυτά θα πραγματοποιούνταν.

Σελίδα 23 *Αδελφοί Φίτς και Στόκμαν*: Στο πλαίσιο του πρώτου της οράματος, η κα.Ουάιτ αναφέρει τους αδελφούς Φίτς και Στόκμαν ως άνδρες τους οποίους συνάντησε και με τους οποίους συνομίλησε στη Νέα Ιερουσαλήμ. Και οι δύο ήταν ποιμένες τους οποίους η κα.Ουάιτ γνώριζε και οι οποίοι είχαν λάβει ενεργό μέρος στη διακήρυξη της αναμενόμενης έλευσης του Χριστού, αλλά είχαν πεθάνει λίγο πριν την απογοήτευση της 22^{ας} Οκτωβρίου 1844.

Ο Τσάρλς Φίτς, ένας πρεσβυτεριανός ποιμένας, δέχθηκε το μήνυμα της Παρουσίας, διαβάζοντας τις διαλέξεις Ουίλλιαμ Μίλλερ και μέσω της γνωριμίας του με τον Ιωσία Λίτς. Έθεσε εαυτόν ολόψυχα στην υπηρεσία της διακήρυξης της αναμενόμενης έλευσης του Χριστού στο τέλος της περιόδου των 2300 ετών και έγινε επιφανής ηγέτης στην Αφύπνιση της Παρουσίας. Το 1842 σχεδίασε τον προφητικό χάρτη που χρησιμοποιήθηκε τόσο αποτελεσματικά και για τον οποίο γίνεται λόγος στα *Πρώτα Γραπτά* στη σελίδα 46. Πέθανε κάτι παραπάνω από μία εβδομάδα πριν την 22^α Οκτωβρίου 1844. Ο θάνατός του προήλθε λόγω αρρώστιας μετά από έκθεσή του στο κρύο, όταν διενήργησε τρεις βαπτίσεις μια ψυχρή φθινοπωρινή ημέρα. (Δες *Η Προφητική Πίστη των Πατέρων μας*, τομ.4, σελ.533-545)

Ο Λίβαϊ Στόκμαν ήταν ένας νεαρός Μεθοδιστής ποιμένας στην πολιτεία του Μείν ο οποίος το 1842 μαζί με άλλους περίπου τριάντα Μεθοδιστές ποιμένες, αγκάλιασαν και άρχισαν να κηρύσσουν τη δεύτερη έλευση του Χριστού. Εργαζόταν στο Πόρτλαντ του Μείν όταν το 1843 η υγεία του επιδεινώθηκε. Πέθανε από φυματίωση

στις 25 Ιουνίου 1844. Σε αυτόν πήγε η κα. Ουάιτ, όταν ακόμα ήταν κορίτσι, για να τον συμβουλευθεί όταν ο Θεός μέσα στην αποθάρρυνση της, της μίλησε μέσω δύο ονείρων. (Δες *Πρώτα Γραπτά*, σελ.23,48, *Η Προφητική Πίστη των Πατέρων μας*, τομ.4, σελ.780-782)

Σελίδα 24: *Μεσμερισμός*. Προκειμένου να δικαιολογήσουν την αντίδρασή τους ορισμένοι από τους πρώτους εχθρούς των οραμάτων υποστήριξαν ότι τα βιώματα της Ελένης Ουάιτ δημιουργήθηκαν μέσω του μεσμερισμού, ένα φαινόμενο που σήμερα είναι γνωστό ως υπνωτισμός. Η υπνωση είναι μια κατάσταση που μοιάζει με τον ύπνο και προκαλείται με τη δύναμη της υποβολής. Το υπνωτισμένο υποκείμενο βρίσκεται σε αρμονική σχέση με αυτόν που προκαλεί την κατάσταση αυτή και ανταποκρίνεται στις υποδείξεις του. Όταν όμως, όπως η κα Ουάιτ αναφέρει εδώ, ένας μεσμεριστής γιατρός επιχειρήσει να την υπνωτίσει, αυτό ήταν αδύνατο να το κάνει μπροστά της.

Η Ελένη Ουάιτ στα πρώτα της βιώματα, προειδοποιήθηκε σχετικά με τους κινδύνους του υπνωτισμού και στα επόμενα χρόνια, σε διάφορες περιστάσεις, δέχθηκε οδηγίες σχετικά μ' αυτόν. Προειδοποίησε σχετικά με τους θανάσιμους κινδύνους που συνοδεύουν οποιαδήποτε πρακτική με την οποία ένας νους επιχειρεί να ελέγξει έναν άλλο νου. (Δες 'Ζωή και Υγεία', σελ.242-244[αγγλικού], 'Υπηρεσία Υγείας', σελ.110-112, 'Επιλεγμένα Μηνύματα' τόμος 2, σελ.349,350,353)

Σελίδα 30: *Κατ' όνομα αντβεντιστές*. Αυτοί που ενώθηκαν στη διακήρυξη των μηνυμάτων του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου αλλά απέρριψαν το μήνυμα του τρίτου αγγέλου μαζί με την αλήθεια του Σαββάτου και παρ' όλα αυτά συνέχισαν να ασπάζονται την ελπίδα της Παρουσίας, αναφέρονται από την κα Ουάιτ ως 'κατ' όνομα αντβεντιστές', ή ως αυτοί που 'απορρίπτουν την παρούσα αλήθεια' (σελ.44), επίσης ως 'διάφορες ομάδες που διατείνονται ότι είναι πιστοί της Παρουσίας' (σελ. 66). Στην πρώιμη βιβλιογραφία μας αυτοί οι άνθρωποι αναφέρονται και ως 'αντβεντιστές της πρώτης ημέρας'.

Ένας μεγάλος αριθμός χριστιανών απογοητεύτηκαν το Φθινόπωρο του 1844, όταν ο Χριστός δεν ήρθε όπως περίμεναν. Οι αντβεντιστές διαχωρίστηκαν σε διάφορες ομάδες, οι επιζώντες από τους οποίους σήμερα αποτελούν την χριστιανική εκκλησία της Παρουσίας, μια μικρή ομάδα, και τους αντβεντιστές εβδόμης ημέρας. Λίγοι μόνο από τους αντβεντιστές διατήρησαν την εμπιστοσύνη τους στην εκπλήρωση της προφητείας το 1844, αυτοί όμως που το έκαναν προχώρησαν μπροστά με το μήνυμα του τρίτου αγγέλου και με την έβδομη ημέρα, το Σάββατο. Σχετικά με τα όσα βίωσε σε εκείνη την κρίσιμη περίοδο η Ελένη Ουάιτ έγραψε αργότερα: 'Αν οι αντβεντιστές, μετά την μεγάλη απογοήτευση του 1844, είχαν κρατήσει γερά την πίστη τους και είχαν ακολουθήσει ενωμένοι κατά την πρόνοια του Θεού, δεχόμενοι το μήνυμα του τρίτου αγγέλου και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, διακηρύσσοντας το στον κόσμο, θα έβλεπαν τη σωτηρία του Θεού, ο Κύριος θα συνέδραμε με δύναμη στις προσπάθειές τους, το έργο θα είχε ολοκληρωθεί και ο Χριστός θα είχε έρθει από τότε για να οδηγήσει τους ανθρώπους Του στην ανταμοιβή τους.'

'Αλλά στην περίοδο της αμφιβολίας και της αβεβαιότητας που ακολούθησε την απογοήτευση, πολλοί πιστοί της Παρουσίας έχασαν την πίστη τους. Διαστάσεις και διαιρέσεις ακολούθησαν. Η πλειονότητα αντιτάχθηκε με προφορικό και γραπτό λόγο, στους λίγους που ακολουθώντας την πρόνοια του Θεού, δέχθηκαν τη μεταρρύθμιση του Σαββάτου και άρχισαν να διακηρύσσουν το μήνυμα του τρίτου αγγέλου. Πολλοί που θα έπρεπε να αφιερώσουν το χρόνο και τα таланτά τους προς τον μοναδικό σκοπό της προειδοποίησης του κόσμου, ασχολήθηκαν με το να αντιπαράθεται για την αλήθεια του Σαββάτου και σαν αποτέλεσμα αυτού, η εργασία των υποστηρικτών του Σαββάτου αναλώθηκε όπως ήταν φυσικό στο να απαντά στους αντιπθέμενους και στην υπεράσπιση της αλήθειας. Ως εκ τούτου το έργο παρεμποδίστηκε και ο κόσμος έμεινε στο σκοτάδι. Αν όλο το αντβεντιστικό σώμα ενωνόταν κάτω από τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού, πόσο διαφορετική θα ήταν η ιστορία μας!' (Επιλεγμένα Μηνύματα, τόμος 1, σελ.68)

Σελίδες 33, 34: *Η Ανοιχτή και η Κλειστή Θύρα*. Καθώς η κα Ουάιτ έγραψε στη Μεγάλη Διαμάχη για το μεγάλο κίνημα της Παρουσίας και την απογοήτευση στις 22 Οκτωβρίου 1844 και αναφέρθηκε στις θέσεις που πάρθηκαν αμέσως μετά την απογοήτευση, κάνει αναφορά και στο αναπόφευκτο συμπέρασμα στο οποίο κάποιος είχαν καταλήξει για ένα μικρό διάστημα ότι 'η θύρα της χάρις είχε κλείσει'. Όπως όμως δηλώνει, 'καθαρότερο φως ήρθε με την έρευνα του θέματος του αγιαστηρίου'. Δες Ιστορικός Πρόλογος στον παρόντα τόμο και στην 'Μεγάλη Διαμάχη' σελ.429 [αγγλικού] και ολόκληρο το κεφάλαιο 'Στα Άγια των Αγίων' σελ.423-432 [αγγλικού] του ίδιου βιβλίου.

Σχετικά με τη δική της προσωπική σχέση με το θέμα αυτό, έγραψε το 1874 ότι 'δεν είχε λάβει ποτέ κανένα όραμα σύμφωνα με το οποίο οι αμαρτωλοί δεν θα μπορούσαν πλέον να μετανοήσουν'. Ούτε έδωσε ποτέ αυτήν την άποψη. 'Ήταν το φως που μου δόθηκε από τον Θεό', έγραψε κάποια άλλη χρονική στιγμή, 'το οποίο διόρθωσε το σφάλμα μας και επέτρεψε να δούμε την αλήθεια για αυτό το θέμα.' (Επιλεγμένα Μηνύματα, Τόμος 1, σελ.74,63)

Σελίδες 34, 40, 51: *Μυστηριώδεις κρότοι στη Νέα Υόρκη και κρότοι του Ρότσεστερ*. Εδώ γίνεται αναφορά σε ορισμένα συμβάντα που σχετίζονται με την έναρξη του σύγχρονου Πνευματισμού. Το 1848 ακούγονταν μυστηριώδεις κρότοι στο σπίτι της οικογένειας Φόξ στο Χάιντσβιλ, μια κοινότητα τριάντα πέντε μίλια

ανατολικά της πόλης του Ρότσεστερ, Νέας Υόρκης. Εκείνο τον καιρό και ενώ υπήρχαν διιστάμενες απόψεις σχετικά με τη φύση αυτών των κρότων, η Ελένη Ουάιτ ανακοίνωσε με το κύρος ενός οράματος που δόθηκε σε αυτήν, ότι ήταν μια εκδήλωση του Πνευματισμού, ότι αυτό το φαινόμενο θα εξαπλωνόταν γρήγορα και στο όνομα της θρησκείας θα κέρδιζε δημοτικότητα και θα εξαπατούσε πολλούς και θα εξελισσόταν στην αριστουργηματική απάτη του Σατανά των εσχάτων ημερών.

Σελίδα 36: *Αγγελιοφόροι χωρίς μήνυμα*: Αυτή η έκφραση εμφανίζεται εξαιτίας μιας όρασης που δόθηκε στην Ελένη Ουάιτ στις 26 Ιανουαρίου 1850. Εκείνον τον καιρό οι σαββατιστές αντιβεντιστές δεν είχαν εκκλησιαστική οργάνωση. Σχεδόν όλοι φοβούνταν ότι οποιαδήποτε μορφής οργάνωση θα έφερνε τυπολατρία ανάμεσα στους πιστούς. Όσο όμως ο καιρός περνούσε, άρχισαν να εισρέουν στοιχεία που αποτελούσαν παραφωνία μέσα στις τάξεις τους. Προειδοποιητικά μηνύματα ήρθαν από την Ελένη Ουάιτ και οι σαββατιστές αντιβεντιστές οδηγήθηκαν βήμα προς βήμα να υιοθετήσουν τους τύπους της εκκλησιαστικής οργάνωσης. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα οι ομάδες των πιστών να δεθούν πιο καλά απ' ό τι πριν. Επινοήθηκε ένας τρόπος να δίνουν διαπιστευτήρια σε ποιμένες που αποδείκνυαν ότι μπορούσαν να κηρύτσουν το μήνυμα και να το υποστηρίζουν με τις ζωές τους και προβλέφθηκε η δυνατότητα να διώχνουν αυτούς που κάτω από το πρόσχημα ότι αντιπροσωπεύουν την αλήθεια, δίδασκαν την πλάνη. Δες 'Ιστορικός Πρόλογος'.

Σελίδα 41: *Ενότητα των ποιμένων*: Δες το προηγούμενο σχόλιο για τη σελίδα 36: *Αγγελιοφόροι χωρίς μήνυμα*

Σελίδα 47: *Το χρέος να πάμε στην Παλαιά Ιερουσαλήμ*: Η κα Ουάιτ αναφέρεται στις εσφαλμένες απόψεις που είχαν τότε κάποιοι, πολύ λίγοι. Το επόμενο έτος, στην εφημερίδα 'Επιθεώρηση και Κήρυκας' της 7^{ης} Οκτωβρίου 1851, ο Ιάκωβος Ουάιτ γράφει για τις 'παρραπλανητικές, ανώφελες απόψεις σχετικά με την Παλαιά Ιερουσαλήμ και τους Εβραίους, κλπ, οι οποίες εμφανίζονται στον παρόντα καιρό' και για τις 'παράξενες θεωρίες στις οποίες κάποιοι προσέτρεξαν, ότι οι άγιοι θα πρέπει να πάνε στην Παλαιά Ιερουσαλήμ κλπ κλπ.'

Σελίδα 48: *Εκδότης της Ντέη-Στάρ*: Ο Ενώχ Γιάκομπς έζησε στο Σινσινάτι του Οχάιο και δημοσίευσε τη Ντέη-Στάρ, μια από τις πρώτες εφημερίδες που διακήρυξαν τη δεύτερα παρουσία του Χριστού. Ήταν προς τον Ενώχ Γιάκομπς όταν η Ελένη Χάρμον (Ουάιτ μετά) τον Δεκέμβριο του 1845 έστειλε μια έκθεση του πρώτου της οράματος, ελπίζοντας να τον σταθεροποιήσει. Είχε παρατηρήσει ότι αμφιταλαντευόταν ως προς την εμπιστοσύνη του για το αν ο Θεός οδήγησε το κίνημα της Παρουσίας. Ήταν στην Ντέη-Στάρ όπου ο εκδότης δημοσίευσε το πρώτο όραμα της κας Ουάιτ, στην έκδοση της 24^{ης} Ιανουαρίου 1846. Σε μια ειδική έκδοση της εφημερίδας του, τη Ντέη-Στάρ Εξτρα της 7^{ης} Φεβρουαρίου 1846 δημοσιεύθηκε το αξιωματικώς άρθρο σχετικά με το επουράνιο αγιαστήριο και τον καθαρισμό του προετοιμασμένο από τον Χίραμ Έντσον, τον Δρ. Χάν και τον Ο. Ρ. Λ. Κρόζιερ. Προσδιόριζε τη βιβλική διδασκαλία τη σχετική με την υπηρεσία του Χριστού στα άγια των αγίων του επουράνιου αγιαστηρίου η οποία ξεκίνησε στις 22 Οκτωβρίου του 1844. Σε αυτήν την εφημερίδα επίσης, στις 14 Μαρτίου 1846, δημοσιεύθηκε ένα δεύτερο άρθρο από την πένα της Ελένης Χάρμον. (Δες 'Πρώτα Γραπτά', σελ. 30,31). Η αναφορά στην υπό συζήτηση παράγραφο γίνεται σχετικά με τις μεταγενέστερες απόψεις που ο κ. Γιάκομπς υιοθέτησε και τις πνευματιστικές απάτες που ασπάστηκε.

Σελίδα 51: Δες το σχόλιο του Παραρτήματος για τις σελίδες 34, 40, 51.

Σελίδα 52: *Τόμας Πέιν*: Τα γραπτά του Τόμας Πέιν ήταν πολύ γνωστά και διαβάζονταν από πολλούς στις ΗΠΑ τη δεκαετία του 1840. Το βιβλίο του 'Η Εποχή της Λογικής' ήταν ένα ντεϊστικό και επιζήμιο έργο για την Χριστιανική πίστη και πράξη. Το βιβλίο αρχίζει με την εξής φράση: 'Πιστεύω σε έναν Θεό και τίποτα περισσότερο'. Ο Πέιν δεν πίστευε στον Χριστό και χρησιμοποιήθηκε επιτυχώς από τον Σατανά στις επιθέσεις του εναντίον της εκκλησίας. Όπως δήλωσε και η κα Ουάιτ, αν ένας άνθρωπος όπως ο Πέιν μπορούσε να βρει την είσοδο στον ουρανό και να απολαμβάνει εκεί υψηλές τιμές, κάθε αμαρτωλός, χωρίς μεταρρύθμιση ζωής και χωρίς πίστη στον Ιησού Χριστό, θα μπορούσε να γίνει δεκτός. Εξέθεσε αυτήν την πλάνη με σθεναρό τρόπο και ανέδειξε τον παραλογισμό του Πνευματισμού.

Σελίδα 57: *Τελειομανία*: Κάποιοι από τους πρώτους αντιβεντιστές, αμέσως μετά την εμπειρία του 1844, έπαψαν να κρατούν το χέρι του Θεού και παρασύρθηκαν στον φανατισμό. Η Ελένη Ουάιτ αντιμετώπισε αυτούς τους ακραίους με το 'ούτω λέγει Κύριος'. Επέπληξε αυτούς που δίδασκαν μια κατάσταση τελειότητας μέσα στο υλικό σώμα κατά την οποία δεν μπορούσαν να αμαρτήσουν. Γι' αυτούς έγραψε αργότερα η κα Ουάιτ:

'Πίστευαν ότι όσοι ήταν αγιασμένοι δεν μπορούσαν να αμαρτήσουν. Αυτό φυσιολογικά οδήγησε στην πεποίθηση ότι οι πόθοι και οι επιθυμίες των αγιασμένων ήταν πάντοτε σωστές και ποτέ δεν υπήρχε ο κίνδυνος να τους οδηγήσουν στην αμαρτία. Σε αρμονία με αυτές τις σοφιστείες, διέπρατταν τις χειρότερες αμαρτίες, κάτω από το μανδύα του αγιασμού και διαμέσου αυτής της απατηλής, μεσμεριστικής επιρροής

κατόρθωναν να εξασκούν μια παράξενη επιρροή πάνω σε κάποιους από τους συνεργάτες τους που δεν έβλεπαν το κακό μέσα σε αυτές τις φαινομενικά όμορφες αλλά παραπλανητικές θεωρίες ...' *'Οι απάτες αυτών των ψευδοδιδασκάλων φανερώθηκαν ξεκάθαρα μπροστά μου και είδα τον φοβερό λογαριασμό που ήταν εναντίον τους στο βιβλίο των υπομνημάτων και την τρομερή ενοχή που βρισκόταν πάνω τους καθώς αν και διατεινόταν ολοκληρωτική αγιότητα, τα καθημερινά έργα τους ήταν προσβλητικά στα μάτια του Θεού.'* Σκιαγραφίες Ζωής, σελ.83,84

Σελίδα 63: *Το δείπνο του Κυρίου, Οι γυναίκες πλένουν τα πόδια των ανδρών και το Άγιο φίλημα:* Οι πρωτοπόροι της εκκλησίας των αντβεντιστών εβδόμης ημέρας, έχοντας αποδεχθεί την αλήθεια του Σαββάτου, προσπάθησαν διακαώς να ακολουθήσουν τον Λόγο του Θεού και στην τελευταία λεπτομέρεια, ενώ την ίδια στιγμή ήταν προσεχτικοί να προστατέψουν τους εαυτούς τους απέναντι σε διαστρεβλωμένες ερμηνείες του Λόγου και τις ακρότητες του φανατισμού. Είδαν καθαρά τα προνόμια και τις υποχρεώσεις του δείπνου του Κυρίου που καθιερώθηκαν για την εκκλησία από τον Κύριό μας. Υπήρχε κάποιο ερώτημα σχετικά με το νίψιμο των ποδών και το άγιο φίλημα. Σε αυτό το όραμα ο Κύριος κατέστησε σαφές κάποια ευαίσθητα σημεία που θα οδηγούσαν και θα φρουρούσαν την νέα εκκλησία.

Ως προς το θέμα της συχνότητας με την οποία οι διατάξεις αυτές θα έπρεπε να τηρούνται, κάποιοι επέμεναν για μία φορά το χρόνο, αλλά η οδηγία που δόθηκε έλεγε ότι έπρεπε να τηρείται πιο συχνά. Σήμερα η εκκλησία ακολουθεί το σχέδιο να τηρεί αυτές τις διατάξεις τέσσερις φορές το χρόνο.

Δόθηκαν οδηγίες σχετικά με το νίψιμο των ποδών. Φαινομενικά υπήρχαν κάποιες διαφορές ως προς τη διαδικασία που θα έπρεπε να ακολουθηθεί, κάποιοι είχαν κινηθεί ασύνετα και το αποτέλεσμα ήταν να υπάρξει σύγχυση. Δόθηκε η οδηγία αυτή η διάταξη να πραγματοποιείται με φροντίδα και αυτοσυγκράτηση, με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε να μην ξεσηκώσει προκατάληψη. Υπήρχε ένα ερώτημα για το αν ήταν ορθό οι άνδρες και οι γυναίκες να πλένουν ο ένας τα πόδια του άλλου. Σε αυτό το θέμα η Ελένη Ουάιτ έφερε αποδεικτικά στοιχεία από τις Γραφές που έδειχναν ότι θα ήταν θεμιτό για μια γυναίκα, κάτω από κάποιες προϋποθέσεις, να πλύνει τα πόδια ενός άνδρα, αλλά συμβούλεψε να μην πλένει ένας άνδρας τα πόδια μιας γυναίκας.

Ως προς το άγιο φίλημα, το βιβλίο *'Ερμηνευτικά Σχόλια της Αγίας Γραφής των Αντβεντιστών Εβδόμης Ημέρας'* αναφέρει: *'Στην ανατολή ιδιαίτερα, το φίλημα ήταν ένας συνήθης τρόπος έκφρασης της αγάπης και της φιλίας κατά τον χαιρετισμό. (Δες Λουκά 7:45, Πράξεις 20:37) Το "άγιο φίλημα" ή το "φίλημα αγάπης" (Α΄ Πέτρου 5:14) ήταν ένα σύμβολο χριστιανικής στοργής. Φαίνεται ότι είχε γίνει συνήθεια στους πρώτους χριστιανούς να ανταλλάσσουν αυτόν τον χαιρετισμό κατά τη διάρκεια του δείπνου του Κυρίου (Ιουστίνος ο Μάρτυρας, Α΄ Απολογία 65). Αργότερα τα γραπτά δείχνουν ότι δεν ήταν συνηθισμένο να δίνουν αυτό το "άγιο φίλημα" σε πρόσωπα του αντίθετου φύλου (Διαταγές των Αποστόλων II. 57, VII 11)', Ερμηνευτικά Σχόλια της Αγίας Γραφής των Αντβεντιστών Εβδόμης Ημέρας, τόμος 7, σελ.257,258, παρ.5.*

Ήταν συνήθεια ανάμεσα στους πρώτους σαββατιστές αντβεντιστές να ανταλλάσσουν ένα άγιο φίλημα κατά την τελετή της ταπείνωσης. Δεν γίνεται αναφορά στην προφανή ακοσμία οι άνδρες και γυναίκες να ανταλλάσσουν το άγιο φίλημα, υπάρχει όμως κάλεσμα όλοι να απέχουμε από κάθε είδους κακό.

Σελίδα 64: *Να κάνουν θόρυβο:* Το δίχτυ του ευαγγελίου φέρνει ανθρώπους όλων των ειδών. Υπήρχαν κάποιοι που αισθάνονταν ότι η θρησκευτική τους εμπειρία δεν είναι γνήσια αν δεν χαρακτηρίζεται από θόρυβο, επιδεικτικές κραυγές δοξολογίας προς τον Θεό, στεντόρειες και ενθουσιώδεις προσευχές και χρωματισμένα ηχητικά αμήν. Και πάλι δόθηκε μια παρατήρηση προειδοποίησης προς την νέα εκκλησία, καλώντας να υπάρχει ευπρέπεια και σοβαρότητα κατά την λατρεία του Θεού.

Σελίδες 111-114, 120-121 *Τα μηνύματα των τριών αγγέλων της Αποκάλυψης κεφ. 14:* Σε μια σειρά τριών κεφαλαίων που αρχίζουν στη σελίδα 111 η Ελένη Ουάιτ αναφέρεται στα μηνύματα του πρώτου, δευτέρου και τρίτου αγγέλου. Έγραφε προς αυτούς με τους οποίους είχαν περάσει μαζί μέσα από το μεγάλο Κίνημα της Παρουσίας και την απογοήτευση της άνοιξης και του φθινοπώρου του 1844. Δεν επιχείρησε να εισέλθει σε μια εξήγηση αυτών των τριών μηνυμάτων και υπέθεσε ότι οι αναγνώστες είχαν μια πλήρη γνώση αυτής της εμπειρίας. Παρουσίασε αυτό που θα έφερνε κουράγιο και κατανόηση στους αγαπητούς αδελφούς της μέσα στα πλαίσια της εμπειρίας τους. Θα πρέπει να πάμε στο βιβλίο *'Η Μεγάλη Διαμάχη'* (ελληνικός τίτλος *'Η Τελική Παγκόσμια Σύρραξη'*) για μια πιο λεπτομερή αναφορά του βάρους για την μετάδοση αυτών των μηνυμάτων. Το μήνυμα του πρώτου αγγέλου προειδοποίησε ότι η ώρα της κρίσης του Θεού πλησίαζε. Δες στο βιβλίο *'Η Μεγάλη Διαμάχη'* τα κεφάλαια, *'Προάγγελος της Χαραυγής'* σελ.299 (ελλην. 356), *'Ένας Αμερικανός Μεταρρυθμιστής'* σελ.317 (ελλην. 377), και *'Ένα Μεγάλο Θρησκευτικό Ξύπνημα'* σελ.355 (ελλην. 424). Για την παρουσίαση του μηνύματος του δευτέρου αγγέλου, δες τα κεφάλαια *'Ένα Περιφρονημένο Μήνυμα'* σελ.375 (ελλην. 447). Η αναφορά σχετικά με την απογοήτευση δίνεται στα κεφάλαια *'Εκπληρωμένες Προφητείες'* σελ.391 (ελλην. 467), *'Τι είναι το Αγιαστήριο'* σελ.409 (ελλην.489) και *'Στα Άγια των Αγίων'* σελ. 423 (ελλην. 506). Το μήνυμα του τρίτου αγγέλου περιγράφεται στα κεφάλαια *'Ο αμετάβλητος νόμος του Θεού'* σελ. 433 (ελλην. 517) και *'Ένα Μεταρρυθμιστικό Έργο'* σελ. 451 (ελλην. 538).

Σελίδα 113: *Όταν πλησίαζε το τέλος του μηνύματος του δευτέρου αγγέλου:* Ενώ καταλαβαίνουμε πολύ καλά ότι τα μηνύματα του πρώτου του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου είναι μηνύματα που είναι επίκαιρα στην εποχή μας, αναγνωρίζουμε επίσης ότι κατά την αρχική τους διακήρυξη, η ήχηση του μηνύματος του πρώτου αγγέλου μαζί με την αναγγελία του ότι *‘η ώρα της κρίσης του Θεού ήρθε’* συνδέεται με την αναμενόμενη έλευση του Χριστού τη δεκαετία του 1830 και τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1840. Το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου ήχησε αρχικά νωρίς το καλοκαίρι του 1844, όταν καλούσε τους πιστούς στην Παρουσία να αποχωρίσουν από τις κατ’ όνομα εκκλησίες που είχαν απορρίψει τη διακήρυξη του μηνύματος του πρώτου αγγέλου. Και ενώ είναι αλήθεια ότι το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου εξακολουθεί να είναι παρούσα αλήθεια, υπήρξε ένα σταδιακό κλείσιμο του μηνύματος του δευτέρου αγγέλου λίγο πριν τις 22 Οκτωβρίου 1844. Όταν τα μηνύματα των τριών αγγέλων παρουσιαστούν ξανά εμφανώς μπροστά στον κόσμο λίγο πριν τη δεύτερα έλευση του Χριστού, ο άγγελος της Αποκάλυψης 18:1 ενώνεται στη διακήρυξη του δευτέρου αγγέλου ότι *‘Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα’*, *‘εξέλθετε από αυτήν ο λαός Μου’*. Δες το κεφάλαιο *‘Η Τελευταία Προειδοποίηση’* στην *‘Μεγάλη Διαμάχη’* σελ. 451 (ελλην. 720).

Σελίδα 120: Δες στο Παράρτημα τα σχόλια για τις σελίδες 111-114.

Σελίδα 129: *Σκλάβοι και ιδιοκτήτης:* Σύμφωνα με την Αποκάλυψη 6:15, 16 θα υπάρχει δουλεία κατά την δεύτερα έλευση του Χριστού. Εδώ βλέπουμε να αναφέρεται η φράση *‘ο κάθε δούλος και κάθε ελεύθερος’*. Αυτή η δήλωση της Ελένης Ουάιτ υποδηλώνει ότι της παρουσιάστηκαν σε όραμα οι σκλάβοι και οι ιδιοκτήτες τους κατά τη δεύτερα έλευση του Χριστού. Ως προς αυτό, βρίσκεται σε απόλυτη αρμονία με την Αγία Γραφή. Τόσο ο Ιωάννης όσο και η Ελένη Ουάιτ είδαν τις συνθήκες που θα επικρατούν κατά τη δεύτερα έλευση του Κυρίου. Αν και είναι αλήθεια ότι οι νέγροι σκλάβοι στις Η.Π.Α. απελευθερώθηκαν με τη Διακήρυξη της Χειραφέτησης, η οποία τέθηκε σε ισχύ έξι χρόνια μετά τη συγγραφή της παρούσας δήλωσης, το μήνυμα δεν καθίσταται άκυρο διότι ακόμα και σήμερα υπάρχουν εκατομμύρια άνδρες και γυναίκες που είναι κάτω από ζυγό πραγματικής ή κατ’ ουσίαν δουλείας σε διάφορα μέρη του κόσμου. Δεν είναι δυνατόν να κρίνουμε μια προφητεία του μέλλοντος προτού φτάσουμε σ’ εκείνο το χρονικό σημείο όπου η συγκεκριμένη προφητεία εκπληρώνεται.